

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2006-2007

Mei 2007

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

DEEL I

INHOUDSTAFEL

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (REGLEMENT ARTIKEL 81, 1, 2, 3, 5 EN 7).....	1
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	2
Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid	3
Fientje Moerman, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel.....	29
Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming.....	79
Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin	121
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening ..	219
Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel.....	239
Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme	257
Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur	263

Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering	323
Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen	381
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	423
Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid	425
Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming	431
Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin	475
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening ..	479
Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme	485
Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur	505
Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering	671
Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen	677
II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (REGLEMENT ARTIKEL 81, 6).....	689
Nihil	690
III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (REGLEMENT ARTIKEL 81, 4)	691
Nihil	692

I.

VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS
EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

(REGLEMENT ARTIKEL 81, 1, 2, 3, 5 EN 7)

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn

YVES LETERME,
MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN,
LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 42

van 21 maart 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Vlaamse EU-vertegenwoordiging - Attachés

Uit de nota “In foro interno – in foro externo” van de minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme blijkt dat binnen de Vlaamse vertegenwoordiging binnen de Belgische vertegenwoordiging bij de Europese Unie nog niet voor alle Vlaamse bevoegdheden een attaché werd aangewezen.

Het nadeel daarvan is dat de werkzaamheden in de betrokken sectorale raden niet volledig kunnen worden opgevolgd en dat Vlaanderen minder adequaat kan anticiperen en kan reageren op de ontwikkelingen die zich op het niveau van de Europese Unie in het dossier voordoen.

Kan de minister wat zijn/haar bevoegdheden betreft, preciseren of er binnen de Vlaamse vertegenwoordiging al dan niet een attaché werd aangesteld?

Indien dat niet het geval is, komt daar dan eerlang verandering in?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme nr. 42, Moerman nr. 39, Vandenbroucke nr. 129, Vervotte nr. 117, Van Mechelen nr. 85, Anciaux nr. 39, Bourgeois nr. 58, Peeters nr. 373, Keulen nr. 121, Van Brempt nr. 108).

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 42 van 21 maart 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 43
van 23 maart 2007
van **HILDE CREVITS**

Kabinetten en administratie - Interne milieuzorg

Lokale en gewestelijke overheden stellen een niet onaardig aantal mensen tewerk en creëren door hun werking onvermijdelijk een grote milieudruk. Reden dus om die milieudruk te beperken en waar mogelijk preventie en interne milieuzorg centraal te stellen.

Maar daarnaast heeft de overheid ook een voorbeeldfunctie te vervullen. De meest uiteenlopende doelgroepen worden bestookt met de boodschap preventie en milieuzorg in de praktijk te brengen. De overheid kan dus pas ernstig genomen worden door haar doelgroepen wanneer ze dezelfde inspanningen levert die ze van haar doelgroepen vraagt.

De beslissing van de Vlaamse Regering van 8 mei 2002 betekende de start van het milieuzorgproject. Daarin was opgenomen dat vanaf 2003 milieuzorg moest worden ingevoerd in alle entiteiten van de Vlaamse overheid. Er werden vier milieuzorgniveaus onderscheiden

1. Welk milieuzorgniveau wordt momenteel behaald door het kabinet van de minister-president en het kabinet voor Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid?

Wat wordt door het kabinet en zijn personeel concreet gerealiseerd om aan de voorwaarden van dit milieuzorgniveau te voldoen?

Welke evolutie wordt er vastgesteld inzake de behaalde milieuprestaties door het toepassen van interne milieuzorg?

Zijn er doelstellingen m.b.t. het eventueel behalen van een hoger milieuzorgniveau? Welke initiatieven worden ter zake genomen?

2. Welk milieuzorgniveau wordt momenteel behaald door de Vlaamse administraties die bevoegd zijn voor Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid?

Wat wordt door de administratie en haar personeel concreet gerealiseerd om aan de voorwaarden van dit milieuzorgniveau te voldoen? Graag een overzicht per administratie.

Welke evolutie wordt er vastgesteld inzake de behaalde milieuprestaties door het toepassen van interne milieuzorg?

Zijn er doelstellingen m.b.t. het eventueel behalen van een hoger milieuzorgniveau? Welke initiatieven worden ter zake genomen?

N.B. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 43, Moerman nr. 40, Vandenbroucke nr. 131, Vervotte nr. 120, Van Mechelen nr. 87, Anciaux nr. 40, Bourgeois nr. 59, Peeters nr. 375, Keulen nr. 123, Van Brempt nr. 112).

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE
HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 43 van 23 maart 2007
van **HILDE CREVITS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 44
van 28 maart 2007
van **KARLOS CALLENS**

Melkquotaregeling - Samenwerkingsverbanden

Met betrekking tot de invulling van het melkquotastappenplan gaan stemmen op om melkquotasamenstellingen mogelijk te maken.

Concreet zou er worden gedacht aan een stelsel zoals dat in Wallonië reeds mogelijk is. Daar kunnen verschillende bedrijven hun melkproductietakken samenbrengen in een nieuwe bedrijfsstructuur waarvoor nagenoeg onbelemmerde groeimogelijkheden worden geboden.

Voorstanders van het systeem zien hierin vooral opportuniteiten voor jonge melkveehouders.

1. Ontving de minister reeds vragen om het Waalse systeem van melkquotasamenstellingen mogelijk te maken?
2. Zijn er plannen om dergelijke regeling op haar haalbaarheid te onderzoeken en eventueel een initiatief terzake te nemen?

Zo ja, welke timing stelt de minister dienaangaande voorop?

3. Overweegt de minister ook andere initiatieven die kunnen leiden tot een soepelere mobiliteit van melkquota voor jonge melkveehouders?

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 44 van 28 maart 2007
van **KARLOS CALLENS**

1. Ik heb opdracht gegeven een strategisch plan van aanpak voor de melkveesector op te stellen. Hiermee wens ik na te gaan hoe de overgangperiode tussen nu en 2015 het best kan geregeld worden, uitgaande van de veronderstelling dat op Europees niveau de melkquotaregeling in 2015 niet meer verlengd zal worden. Ik wens de sector duidelijkheid te geven en de kans te geven zich voor te bereiden op naar een tijdperk zonder quota. Ondertussen is de opmaak van het stappenplan bezig. Daarbij komt uiteraard, naast een reeks andere vragen vanuit de sector, ook de vraag naar meer groeimogelijkheden aan bod. Daarbij wordt inderdaad verwezen naar systemen buiten Vlaanderen.
2. N.a.v. de gesprekken over het stappenplan is afgesproken om de idee van samenwerkingsvormen zonder dat quota samengevoegd worden, te onderzoeken op zijn haalbaarheid en controleerbaarheid. Uitgangspunt is evenwel niet een ongebreidelde groei toe te laten. Om dat eventueel mogelijk te maken dient er gesleuteld aan de bedrijfsplafonds. Het afschaffen van de leasing, samengaand met het optrekken van het productieplafond van 600.000 l naar 800.000 l van het melkjaar 2007-2008 zijn belangrijke eerste stappen naar enerzijds een grotere mobiliteit en anderzijds een verbetering van de structuur binnen de sector. Samenwerkingsvormen zouden het wél mogelijk moeten maken om kostenbesparend te werken, om kwaliteitsvoller te werken en om ook melkveehouders met een onvoldoende groot quotum toekomstmogelijkheden te bieden. Indien in dat verband een werkbaar systeem uitgewerkt kan worden, kan dit mee opgenomen worden in het stappenplan dat vanaf het melkjaar 2008-2009 geïmplementeerd zal worden.

Samenwerkingsvormen hoeven ook niet strikt te worden verbonden aan het al dan niet bestaan van melkquota. Melkveehouders kunnen ook besluiten om te gaan samenwerken teneinde de kosten te drukken en op die manier te kunnen opboksen tegen de evolutie van melkprijsverlaging.
3. Het stappenplan zelf was een uitdrukkelijke vraag van de jongeren n.a.v. de dialoogdagen in 2006. Vooral zij zijn gebaat met een zo duidelijke visie op de toekomst, en de mogelijkheid om zich daarop voor te bereiden. Ik heb eraan gehouden om het quotumfonds te behouden met een voorkeursbehandeling voor de jonge landbouwers. Nieuwe initiatieven die kunnen leiden tot een soepelere mobiliteit van melkquota voor jonge melkveehouders zijn niet voorzien.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 46
van 28 maart 2007
van **KARLOS CALLENS**

Plattelandsontwikkeling 2007-2013 - EU-goedkeuring

De Vlaamse Regering heeft een nieuw programma voor Plattelandsontwikkeling 2007-2013 (PDPO II) ingediend bij de Europese Commissie.

Op dit ogenblik heeft Europa nog geen groen licht gegeven voor de nieuwe programmeerperiode omdat er naar verluidt nog enkele vraagtekens worden geplaatst bij het programma.

1. Welke concrete vragen en opmerkingen heeft Europa bij het voorgestelde programma voor Plattelandsontwikkeling 2007-2013?
2. Hoeveel tijd zal het bij benadering nog vergen vooraleer Europa zijn fiat geeft?
3. Zullen er bijstellingen van het voorgestelde programma noodzakelijk zijn?
4. Tegen wanneer zullen de nieuwe dossiers ten vroegste goedgekeurd kunnen worden?
5. Hoeveel nieuwe dossiers werden er intussen ingediend?

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 46 van 28 maart 2006
van **KARLOS CALLENS**

1 en 3. Het Programma voor Plattelandsontwikkeling, periode 2007-2013 werd goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 27 oktober 2006. Na officiële indiening bij de Europese Commissie, werd het PDPO II ontvankelijk verklaard op 22 december 2006. In navolging van de interne consultatie bij de verschillende diensten van de EC werden opmerkingen aan het Vlaamse Gewest overgemaakt bij brief d.d. 4 april 2007.

De bemerkingen zijn eerder technisch van aard en hebben betrekking op o.a. de financiering van het programma (gekoppeld aan de verplichtingen uit het verleden en de kapitalisatie van de rentesubsidies), het te beperkt weergeven van landbouw-milieuevereisten, versterken van gekwantificeerde doelen voor de indicatoren en het staatssteungedeelte.

Bij de algemene hoofdstukken hebben de bemerkingen betrekking op de vraag naar verdere verfijning en detaillering van de huidige teksten, o.a. bepaalde onderdelen van de omgevingsanalyse, beschrijving van de gekozen strategie, de relatie programma – ex ante evaluatie, staatssteunmaatregelen, complementariteit met de andere Europese fondsen, bevoegde instanties, publiciteit en informatie, technische bijstand,...

Naast deze algemene bemerkingen zijn er nog specifieke, eerder maatregelgebonden opmerkingen geformuleerd. Deze zijn hoofdzakelijk vragen tot verduidelijking of concretisering, o.a. toepassing van bepaalde artikelen van EU-regelgeving, achtergrond bij de steunberekening, verklaring bij de gebruikte terminologie, toepassingsgebied van de maatregelen,...

Fundamentele of echt ingrijpende inhoudelijke wijzigingen blijken niet nodig te zijn.

2. In artikel 4 van Verordening (EG) nr.1974/2006 van de Commissie van 15 december 2006 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr.1698/2005 van de Raad inzake steun voor plattelandsontwikkeling uit het Europees Landbouwfonds voor Plattelandsontwikkeling is voorzien dat “de Commissie keurt de door de lidstaten ingediende programma’s voor plattelandsontwikkeling goed binnen een maximumtermijn van zes maanden vanaf de datum van ontvangst door de Commissie...”. Indien opmerkingen worden geformuleerd, wordt deze termijn echter opgeschort tot een volledig antwoord wordt geregistreerd in het SFC 2007 systeem (= een Europees elektronisch indieningssysteem).

Het is moeilijk om in te schatten hoeveel tijd het bij benadering nog zal vergen alvorens het PDPOII zal worden goedgekeurd.

Binnen de Vlaamse administratie wordt alles in het werk gesteld om de geformuleerde opmerkingen zo accuraat mogelijk te behandelen en/of te weerleggen, het programma waar nodig aan te vullen of bij te schaven,... teneinde zo snel mogelijk een nieuw PDPO II bij de EC te kunnen indienen. Zodra bij de interne consultaties bij de EC geen verdere bemerkingen meer worden geformuleerd, kan de goedkeuringsprocedure worden gefinaliseerd. Hiertoe dient het programma o.m. nog te worden voorgelegd aan het Committee on Rural Development (RDC) en dient een beschikking van de EC te worden opgemaakt.

4 en 5. In het programmadocument zijn een 44-tal maatregelen ingeschreven, die heel uiteenlopend zijn qua procedures. Een deel van de maatregelen hebben een continue instroom van dossiers bv investeringssteun. Andere maatregelen zijn gebonden aan bepaalde indieningsdata, bv de agromilieumaatregelen die zijn opgenomen in de jaarlijkse verzamelaanvraag, waarvoor de indieningstermijn loopt tot 2 mei 2007. Nog andere maatregelen werken op basis van een oproep tot indiening van voorstellen waarna projecten kunnen worden ingediend, bv gebiedsgerichte werking van As3 en As 4.

Voor de bestaande maatregelen uit het PDPO I die worden verdergezet in het PDPOII, wordt gestreefd naar maximale continuïteit naar de begunstigden toe. De dossierbehandeling gaat gewoon verder en de beslissingen die worden genomen gebeuren onder voorbehoud van goedkeuring van het PDPO II .

Nieuwe maatregelen worden pas opgestart na goedkeuring van het PDPO II. Wel wordt reeds volop werk gemaakt van de maximale voorbereiding van de regelgeving of uitwerking procedures hieromtrent, opdat zo snel mogelijk na de definitieve goedkeuring van het PDPOII de maatregelen effectief in uitvoering zouden kunnen gaan.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**YVES LETERME**

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 47
van 30 maart 2007
van **TINNE ROMBOUTS**

Verhandeling van toeslagrechten - Stand van zaken

Op 26 juni 2003 bereikten de Europese ministers van Landbouw een akkoord over de fundamentele hervorming van het Gemeenschappelijk Landbouwbeleid (GLB). Vanaf 1 januari 2005 zijn deze hervormingen van start gegaan in Vlaanderen. De toekenning van de toeslagrechten was hierbij een belangrijke stap.

Toeslagrechten kunnen vanaf de definitieve toekenning (1 januari 2006) worden overgedragen aan een andere landbouwer via definitieve overdracht met of zonder gelijktijdige verkoop van grond. Tijdelijke overdracht van toeslagrechten is alleen toegestaan met gelijktijdige verhuur van grond.

1. Hoeveel overdrachten van toeslagrechten zonder een gelijktijdige verkoop van de grond hebben er plaatsgevonden in 2006 (aantal, bedrag,...)?
2. Hoeveel overdrachten van toeslagrechten met een gelijktijdige verkoop van de grond hebben er plaatsgevonden in 2006 (aantal, bedrag,...)?
3. Hoeveel overdrachten van toeslagrechten met een gelijktijdige verhuur van de grond hebben er plaatsgevonden in 2006 (aantal, bedrag,...)?
4. Hoeveel overdrachten zijn er gedaan aan de nationale reserve? Met een opsplitsing naargelang de aard van de overdracht (vrijwillig, niet activeren van toegekende toeslagrechten, niet activeren van toeslagrechten bekomen uit de reserve,...).

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 47 van 30 maart
van **TINNE ROMBOUTS**

1. Voor het antwoord verwijs ik naar kolom V1
Bemerk dat in deze kolom ook de overdrachten opgenomen zijn die gebeurd zijn samen met de overdracht van het gebruik van grond (pacht) zonder overdracht van de eigendom. Pachten worden immers door de EU niet beschouwd als zijnde definitieve overdrachten van grond. Het overgrote deel van overdrachten van TR bij bedrijfsovername zijn opgenomen in deze kolom.
2. Voor het antwoord verwijs ik naar kolom V2
3. Voor het antwoord verwijs ik naar kolom V3
4. Voor het antwoord verwijs ik naar kolom V4
De cijfers in kolom V4 betreffen enkel de vrijwillige afstand van toeslagrechten aan de reserve. Het verlies wegens niet activeren van toeslagrechten bekomen uit de reserve werd voor campagne 2006 nog niet uitgevoerd. Het verlies van toeslagrechten wegens 3 jaar niet-gebruik wordt de eerste maal uitgevoerd in campagne 2007 (derde jaar van bestaan van TR).

V1 - Definitieve overdracht zonder grond

V2 - Definitieve overdracht met grond

V3 - Tijdelijke overdracht met grond

V4 - Overdracht toeslagrecht aan reserve

	V1	V2	V3	V4	Totaal
totaal aantal overgedragen TR	33327,97	46,24	814,37	80,37	34268,95
totaal bedrag aan overgedragen TR	9872667,027	14467,8128	201506,2064	14296,7645	10102937,81
aantal overgedragen BTR	492,98	0	0	nvt	492,98
bedrag aan overgedragen BTR	182519,9746	0	0	nvt	182519,9746
aantal overgedragen GTR	32812,99	46,24	814,37	79,37	33752,97
bedrag aan overgedragen GTR	9642110,323	14467,8128	201506,2064	14062,7945	9872147,137
aantal overgedragen STR	22	nvt	nvt	1	23
bedrag aan overgedragen STR	48036,73	nvt	nvt	233,97	48270,7
aantal TR naar reserve	319,52	nvt	nvt	nvt	319,52
totaal bedrag aan TR naar reserve	80527,6274	nvt	nvt	nvt	80527,6274

aantal overnemers	2747	18	147	nvt	2912
aantal overlaters	2701	16	136	15	2868

Volgende veronderstellingen werden gemaakt bij opmaak van bovenstaande tabel

- Er werd enkel rekening gehouden met overdrachten die hebben plaatsgevonden in het jaar 2006 en dus niet met overdrachten die eind 2006 werden aangevraagd, met uitwerking begin 2007 (6-weken termijn voor overdrachten)
- Enkel de aanvaarde dossiers werden in rekening genomen

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 48
van 11 april 2007
van **JAN PEUMANS**

Buurt- en nabijheidsdiensten - Stand van zaken

Vooreerst verwijs ik naar de bespreking van mijn vraag om uitleg (commissievergadering C141 – ECO 13 – 22 maart 2007) en het antwoord van minister Van Brempt betreffende de buurt- en nabijheidsdiensten (p. 6-9).

In haar antwoord stelt de minister dat de uitvoeringsbesluiten m.b.t. het decreet inzake lokale diensteneconomie zullen worden uitgesteld. De minister had bij de totstandkoming deze uitvoeringsbesluiten aangekondigd voor april 2007, maar heeft ze nu uitgesteld tot rond het zomerreces.

Eén van de moeilijkheden blijkt de klaverbladfinanciering van vele van deze projecten te zijn.

Is de minister bevoegd voor projecten in het kader van de buurt- en nabijheidsdiensten? Zo ja, graag antwoord op volgende vragen.

1. Welke projecten zijn dit en over hoeveel arbeidsplaatsen gaat dit?
2. Welke (financiële) inspanningen levert de minister op dit moment?
3. Is, in afwachting van de inwerkingtreding van de uitvoeringsbesluiten, de voortzetting en financiering van alle projecten in het kader van de buurt- en nabijheidsdiensten die onder de bevoegdheid van de minister vallen, verzekerd?

Als er ter zake problemen zijn, werd dit gecommuniceerd met de betrokken projectverantwoordelijken?

4. Zijn er – in het kader van de toekomstige klaverbladfinanciering – gesprekken gepland met minister Van Brempt? Zo ja, wanneer zullen deze besprekingen worden afgerond?
5. Hoe ziet de minister de eigen inspanningen als functioneel minister in het kader van de financiering van zijn/haar projecten evolueren?
6. Welke toekomstmogelijkheden zijn er voor de projecten waarvoor de minister op dit moment bevoegd is?

Welke knelpunten zijn er nog?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 48, Moerman nr. 44, Vandenbroucke nr. 137, Vervotte nr. 138, Van Mechelen nr. 93, Anciaux nr. 42, Bourgeois nr. 61, Peeters nr. 404, Keulen nr. 131, Van Brempt nr. 122).

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT EN VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW,
ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 48 van 11 april 2007
van **JAN PEUMANS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams Minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**YVES LETERME**

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 50

van 20 april 2007

van **JOKE SCHAUVLIEGE**

Harmonisering brandveiligheidsnormen - Stand van zaken

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag van 29 juni 2006 omtrent de harmonisering van de brandveiligheidsnormen verwees de minister-president naar de federale Hoge Raad voor Beveiliging tegen Brand en Ontploffing waarvan vertegenwoordigers van de gewesten en gemeenschappen deel uitmaken, weliswaar met raadgevende stem. Hij gaf aan te willen wachten op de strategische visie en de resultaten van de werkzaamheden van deze Hoge Raad. (vraag nr. 70, zittingsjaar 2005-2006, Websitebulletin publicatiedatum 06-10-2006)

Minister Anciaux, in zijn antwoord op mijn vraag om uitleg van 7 december 2006, gaf eveneens aan, in navolging van het antwoord van de minister-president, te willen wachten op de Hoge Raad. Minister Anciaux erkende hierbij dat de situatie van jeugdlokalen heel specifiek is en dat het perfect mogelijk moet zijn om specifieke maatregelen te nemen in overleg met de Vlaamse Regering, indien dit blijkt uit de besluiten van de Hoge Raad. Eventuele bijkomende financiële inspanningen kunnen hierbij overwogen worden, zo gaf de minister aan. (Handelingen C41 van 7 december 2006, blz. 1-5)

Momenteel doen vele lokale besturen op het vlak van jeugdlokalen en brandveiligheid reeds heel wat inspanningen. Het aspect “verantwoordelijkheid” van de lokale besturen en de burgemeester in het bijzonder speelt hierin een belangrijke rol. Maar we moeten vaststellen dat te vaak de lokale besturen de strengste normen hanteren, bij gebrek aan specifieke regelgeving wat jeugdwerkinfrastructuur betreft. Wat begrijpbaar is vanuit het perspectief van het lokale bestuur, maar wat voor het jeugdwerk aanleiding geeft tot onmogelijke situaties waarbij strengere normen gelden dan bijvoorbeeld voor een kleuterschool. Om aan die strenge normen te voldoen, moeten investeringen gebeuren die het lokale jeugdwerk zoniet het lokale bestuur overstijgen.

De lokale besturen zitten bovendien momenteel in een planningsjaar waarbij de Vlaamse overheid jeugdwerkinfrastructuur als een prioriteit naar voren schuift. Brandveiligheid van die jeugdwerkinfrastructuur is daar een aspect van. Het ontbreken van specifieke “haalbare” brandveiligheidsnormen ervaren lokale besturen als een probleem om grondig in te spelen op de problematiek.

1. Wat is de stand van zaken in de Hoge Raad voor Beveiliging tegen Brand en Ontploffing? Is er al een concrete timing bekend? Is er reeds een strategische visie of een aanzet tot zo'n visie? En zo ja, wat is de inhoud ervan?
2. Erkent de minister-president het specifieke probleem wat de lokale besturen en jeugdwerkinfrastructuur betreft? Acht hij het wenselijk om in dat kader als Vlaamse overheid, nu reeds specifieke brandveiligheidsnormen op maat van het jeugdwerk op te maken, hierbij

eventueel vooruitlopend op de werkzaamheden van de Hoge Raad voor Beveiliging tegen Brand en Ontploffing?

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 50 van 20 april 2007
van **JOKE SCHAUVLIEGE**

1. De Hoge Raad voor Beveiliging tegen Brand en Ontploffing is op 21 september 2006 voor het eerst samengekomen in zijn nieuwe samenstelling, d.w.z. met inbegrip van de vertegenwoordigers van de Vlaamse overheid die door de Vlaamse Regering waren aangeduid op 20 juli 2006, alsook van de vertegenwoordigers van de andere Gemeenschappen en Gewesten. Sedertdien hebben nog vergaderingen plaatsgevonden op 16 november 2006, 18 januari 2007 en 15 maart 2007.

In de schoot van de Hoge Raad worden besprekingen gevoerd met betrekking tot veiligheidsnormen die gemeenschappelijk zijn aan verschillende categorieën van constructies of die gelden voor de gebruikte materialen. Bij wijze van voorbeeld kunnen vermeld worden:

- een ontwerp van omzendbrief betreffende de reactie bij brand waaraan de bouw- of inrichtingsmaterialen die gebruikt worden voor de bekleding van vloeren en verticale wanden, de plafonds en valse plafonds, de trappen, de gevels en de dakbedekking in nieuwe gebouwen, moeten voldoen
- een ontwerp van besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 7 juli 1994 inzake de technische specificaties voor gevels
- aanpassingen van de basisnormen aan de Europese indeling inzake brandwerendheid
- regelgeving voor de reactie bij brand van bouwproducten
- enzovoort.

Dit illustreert dat invulling gegeven wordt aan mijn stelling, zoals reeds aangegeven in mijn antwoord op de vraag (nr. 70) van de Vlaamse volksvertegenwoordiger dd. 29 juni 2006, dat er geen generieke initiatieven op Vlaams niveau nodig zijn, in de mate dat er op federaal niveau voldoende harmonisering wordt bewerkstelligd.

De Hoge Raad stelt hierbij geen concrete timing voorop, maar ik stel vast dat de werkzaamheden stelselmatig vorderen en dat er vooruitgang wordt geboekt.

2. Het tweede deel van de vraag behoort tot de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, waar nodig in overleg met zijn collega, de Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering.

FIENTJE MOERMAN,
VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN,
WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 34
van 21 maart 2007
van **MARIJKE DILLEN**

SERV - Stichting STV-Innovatie & Arbeid

In de schoot van de SERV is er de stichting STV – Innovatie & Arbeid met als taak zich te ontwikkelen tot een kenniscentrum op het gebied van organisatorische en technologische veranderingen in relatie tot arbeid in Vlaanderen.

1. Welk maatschappelijk onderzoek werd er sinds het begin van de legislatuur ter zake uitgevoerd?
Wat waren de resultaten?

Wat is de kostprijs hiervan?

Op welke wijze werden deze onderzoeksresultaten verspreid?
2. Op welke wijze werd er door deze stichting meegewerkt aan het onderbouwen van het overleg en de standpuntbepaling van de SERV?
3. Welke aanbevelingen werden er op verzoek van de SERV door deze stichting gedaan aan de Vlaamse Regering en/of het Vlaams Parlement sinds het begin van deze legislatuur?

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 34 van 21 maart 2007

van **MARIJKE DILLEN**

1. Maatschappelijk onderzoek, uitgevoerd door STV-Innovatie & Arbeid sinds 2004

1.1. Sinds 1994 werden 16 projecten uitgevoerd. Onderstaand overzicht omvat een beknopte omschrijving per project. Meer gedetailleerde gegevens zijn te raadplegen in de respectievelijke jaarverslagen van 2004, 2005 en 2006 en op de website www.serv.be/stv

1.1.1. Anders Werken: Trendrapport Organisatievernieuwing in Vlaanderen. Bijdrage van de sociale gesprekspartners aan de ontwikkeling van Accent op Talent. Aspect "Verbetervoorstel 6 Anders Werken" (2004-1)

- Onderzoeksthema: naar aanleiding van het KBS-rapport 'Accent op Talent', concreet invullen van één van de specifieke verbetervoorstellen, namelijk Anders Werken;
- Methodiek: literatuurstudie (internationaal) en analyse van bestaand statistisch materiaal voor Vlaanderen met betrekking tot organisatievernieuwing met de focus op technische beroepen.

1.1.2. Overheidsbeleid ter stimulering van organisatorische innovatie in het bedrijfsleven: lessen uit het buitenland (2004-2)

- Onderzoeksthema: traditioneel is het innovatiebeleid van een overheid gericht op het stimuleren van technologische innovatie. Internationaal, maar ook in Vlaanderen, wordt erkend dat niet-technologise innovatie-aspecten, zoals organisatorische innovatie, eveneens kunnen bijdragen tot zowel een grotere performantie van de ondernemingen als tot een betere kwaliteit van arbeid. In dit project wordt onderzocht op welke wijze een overheid organisatievernieuwing in het bedrijfsleven kan stimuleren;
- Methodiek: analyse van het Vlaamse innovatiebeleid, en benchmarking via een literatuurstudie van 29 buitenlandse overheidsprogramma's gericht op organisatorische innovatie.

1.1.3. TOA-screening bij ondernemingen met minstens 10 werknemers, editie 2004 (2004-3)

- Onderzoeksthema: sinds 1998 organiseert STV-Innovatie & Arbeid een driejaarlijkse representatieve enquête waarbij gepeild wordt naar de kennis over, en het toepassen van nieuwe management- en organisatieconcepten en nieuwe vormen van het inzetten van arbeid. TOA staat voor T(echnologie)-O(rganisatie)-A(rbeid).
- Methodiek: telefonische enquête bij een representatieve steekproef van ondernemingen en organisaties met minstens 10 werknemers uit alle sectoren in Vlaanderen (respons van 1646 enquêtes, of 60%).

1.1.4. TOA-screening bij ondernemingen met 1 tot 9 werknemers, editie 2004 (2004-4)

- Onderzoeksthema: gelijkaardige opzet als project 2004-3, maar voor de eerste keer uitgevoerd voor de mini-ondernemingen;

- Methodiek: telefonische enquête bij een representatieve steekproef van ondernemingen en organisaties met minstens 1 en maximaal 9 werknemers uit alle sectoren in Vlaanderen (respons van 510 enquêtes, of 64%).
- 1.1.5. Toekomstverkenning technologische innovatie (2005-1)
- Onderzoeksthema: de technologieverkenningen omvatten zeven technologiedomeinen: materialen, ICT, “life sciences”, energietechnologie, transport, milieutechnologie en nanotechnologie. De ontwikkelingen voor de komende tien tot vijftien jaar worden geschetst. Doel is om deze complexe ontwikkelingen voor een breed publiek toegankelijk te maken;
 - Methodiek: doelgerichte analyse via internet en internationale literatuurstudie.
- 1.1.6. Opleidingsbehoeften in de voedingssector (2005-2)
- Onderzoeksthema: op vraag van de sociale partners uit de voedingssector analyseerde STV-Innovatie & Arbeid (i.s.m. IPV, Opleidingsadviseur van de Voedingsindustrie) de veranderende opleidingsbehoeften die tot stand komen onder druk van onder meer de technologische en managementevoluties in de sector;
 - Methodiek: gevalstudies in de subsectoren zuivel, vleesverwerking, bereide maaltijden en groenteverwerking, en industriële bakkerijen. De informatie werd verzameld via interviews met HR-managers, productieverantwoordelijken, expertgroepen van werkgevers en werknemersvertegenwoordigers.
- 1.1.7. Werkplekklere in de textielsector (2005-3)
- Onderzoeksthema: op vraag van de sociale partners uit de textielsector onderzocht STV-Innovatie & Arbeid op welke wijze textielbedrijven het werkplekklere organiseren om tegemoet te komen aan het steeds nijpender tekort aan geschoolde instroom in de sector. Gevraagd werd om “best practices” te analyseren waaruit de hele sector zou kunnen leren;
 - Methodiek: acht diepgaande gevalstudies in textielbedrijven met een verschillend productieproces, verschillende omvang en uit diverse regio’s in Vlaanderen.
- 1.1.8. Welzijn op het werk in de bouwsector (2005-4)
- Onderzoeksthema: op vraag van de Sectorcommissie Hout & Bouw, Werkgroep Bouw, onderzocht STV-Innovatie & Arbeid welke de oorzaken kunnen zijn van een te hoge, ongezonde werkdruk op de bouwwerf. Gevraagd werd om “best practices” van het bedrijfsbeleid te analyseren waaruit de hele sector zou kunnen leren om het fenomeen van een hoge werkdruk te verhelpen;
 - Methodiek: in elf cases werden gesprekken gevoerd met zaakvoerders, HR-managers, preventieadviseurs, bouwvakkers en werknemersvertegenwoordigers.
- 1.1.9. Externe Arbeidsmobiliteit (2006-1)
- Onderzoeksthema: opmaken van een stand van zaken van de empirische kennis over het fenomeen externe arbeidsmobiliteit in Vlaanderen. Onder externe arbeidsmobiliteit wordt verstaan: het veranderen van werkgever (dus niet de in- en uittrede op de arbeidsmarkt);
 - Methodiek: literatuuronderzoek van bestaande onderzoeksrapporten over deze thematiek in Vlaanderen, of vanuit internationaal vergelijkend perspectief (EU, OESO), aangevuld met gesprekken met academische deskundigen.

1.1.10. Prestatiebeloning (2006-2)

- Onderzoeksthema: het basisprincipe van prestatiebeloning is eenvoudig: ‘loon naar werken’, maar zowel in het theoretische discours als in de bedrijfsrealiteit ontbreekt een eenduidig begrippenkader en worden talloze varianten en mengvormen gebruikt. Doel van het project is om meer klaarheid te scheppen in dit begrippenkader en om zoveel mogelijk bestaand empirisch materiaal over dit fenomeen in Vlaanderen te verzamelen;
- Methodiek: na een uitgebreide literatuurstudie (zowel theorie als onderzoeksverslagen) over de verschillende beloningsvormen en gesprekken met deskundigen, werd ingezoomd op specifieke prestatiebeloning (individueel of collectief). In een tweede fase worden gevalstudies (een 18-tal) uitgevoerd waarbij via interviews met personeelsverantwoordelijken en werknemersvertegenwoordigers, de gehanteerde systemen van prestatiebeloning in kaart worden gebracht (hinderpalen, succesfactoren, enz.). Het project wordt in de loop van 2007 afgerond.

1.1.11. Gesprekmatige opvolgingstechnieken (2006-3)

- Onderzoeksthema: centraal staan die individuele gesprekken tussen leidinggevende en medewerker waarin het functioneren en de prestaties van de medewerker worden opgevolgd en ondersteund. Doel van het project is zicht te krijgen op het Vlaamse landschap van beoordelings- en functioneringsgesprekken, en om te peilen naar de (on)tevredenheid van werknemers met deze gesprekken;
- Methodiek: een uitgebreide literatuurstudie, het opzoeken van bestaand cijfermateriaal en gerichte gesprekken met deskundigen vormden de basis voor een webenquête bij een representatief staal van werknemers in Vlaanderen (1737 geldige antwoorden, of respons van 51,7%). Het project wordt in de loop van 2007 afgerond.

1.1.12. Werkbaarheidsmonitor Loontrekkenden, tweede meting (2007-1)

- Onderzoeksthema: de Vlaamse Werkbaarheidsmonitor is een instrument om de kwaliteit van arbeid of de werkbaarheid in Vlaanderen te meten en op te volgen. De monitor werd door STV – Innovatie & Arbeid ontwikkeld naar aanleiding van het engagement van de sociale partners en de Vlaamse Regering om stappen te zetten die tegen 2010 leiden tot een hogere werkbaarheidsgraad, naar analogie met het streven naar een hogere werkzaamheidsgraad. Dit engagement kadert in de afspraken die tussen de sociale partners en de Vlaamse Regering zijn gemaakt in het Pact van Vilvoorde. Vier facetten van werkbaarheid worden door de monitor in beeld gebracht: psychische vermoeidheid, welbevinden in het werk, leermogelijkheden en de werk-privé-balans. In 2004 werd de nulmeting bij loontrekkenden uitgevoerd. Er werd nagegaan welke elementen in de arbeidssituatie een risico vormen voor werkbaar werk. De resultaten tonen het algemeen beeld voor de Vlaamse arbeidsmarkt, maar laten ook toe om in te zoomen op de situatie voor specifieke sectoren of beroepsgroepen. In 2006 werd de tweede meting voorbereid waarvan de uitvoering nu lopende is;
- Methodiek: de meting gebeurt via een schriftelijke bevraging. Begin 2007 hebben 20.000 loontrekkenden in het Vlaamse Gewest (steekproef getrokken uit Kruispuntbank) de vragenlijst ‘welzijn en stress op het werk’ toegestuurd gekregen en werden ze uitgenodigd om mee te werken aan het onderzoek.

1.1.13. Werkbaarheidsmonitor Zelfstandige ondernemers (2007-2)

- Onderzoeksthema: naar analogie met de Werkbaarheidsmonitor Loontrekkenden, is een gelijkaardig monitoringsinstrument ontwikkeld voor zelfstandige ondernemers in Vlaanderen;

- Methodiek: de meting bij zelfstandige ondernemers gebeurt op een gelijkaardige wijze als die van loontrekkenden, via een schriftelijke bevraging. In maart/april 2007 zullen 6.000 zelfstandige ondernemers in het Vlaamse Gewest de vragenlijst 'welzijn en stress bij zelfstandige ondernemers' toegestuurd krijgen en uitgenodigd worden om mee te werken aan het onderzoek.

1.1.14. Geïntegreerde TOA-screening, editie 2007 (2007-3)

- Onderzoeksthema: sinds 1998 organiseert STV-Innovatie & Arbeid een driejaarlijkse representatieve enquête waarbij gepeild wordt naar de kennis over, en het toepassen van nieuwe management- en organisatieconcepten, en nieuwe vormen van inzet van Arbeid. In de hoger besproken projecten 2004-3 en 2004-4 ging het om respectievelijk ondernemingen met minstens 10 werknemers en ondernemingen met minstens 1 en maximaal 9 werknemers. De TOA-screening editie 2007 zal voor het eerst beide steekproeven integreren;
- Methodiek: telefonische enquête bij een representatieve steekproef van alle ondernemingen en organisaties met minstens één werknemer uit alle sectoren in Vlaanderen.

1.1.15. Organisatievernieuwing in de praktijk, internationale best-cases (2007-4)

- Onderzoeksthema: zoals reeds gesteld werd er in de jaren 1980 en 1990 vooral aandacht geschonken aan technologische innovatie als motor van economische groei. Ondertussen wordt erkend dat ook organisatievernieuwing een belangrijke rol speelt. Innovatieprocessen ziet men als een samengaan tussen technologische proces- en productinnovatie én vernieuwing op het vlak van bedrijfsvoering en organisatie. Deze laatste vernieuwing gaat van competentieontwikkeling, zelfsturende teams, optimaliseren van interne communicatie, andere vormen van personeelsbeleid en beloning tot kennismanagement, performanter organiseren van processen en afdelingen, enz.;
- Methodiek: in de praktijk verschilt de invulling van organisatorische en arbeidsorganisatorische vernieuwing van bedrijf tot bedrijf. Het project wil empirisch beschrijven en registreren wat ondernemingen in de praktijk doen, hoe zij zelf invulling geven aan (arbeids)organisatorische innovatie. Daarvoor worden zeer concrete voorbeelden van organisatievernieuwing gezocht in buitenlandse en binnenlandse beleidsprogramma's die veranderingen in bedrijven ondersteunen en onderzoeksprogramma's die organisatorische innovatie tot onderwerp hebben: met name in Nederland, Finland, Ierland, Duitsland en België. Het project wordt in de loop van 2007 afgerond.

1.1.16. ICT en Human Capital

- Onderzoeksthema: het project wil een meetinstrument ontwikkelen om ICT-toepassingen in kleine en middelgrote ondernemingen (<100 werknemers) op een gedifferentieerde wijze in kaart te brengen. Hierbij wordt ook de wisselwerking met – en de impact op – enkele aspecten van het personeelsbeleid, de bedrijfs- en arbeidsorganisatie en de ruimere bedrijfscontext opgenomen;
- Methodiek: via het verzamelen en synthetiseren van bestaand cijfer- en onderzoeksmateriaal. Plus de opmaak van een conceptueel kader dat in enkele bedrijven zal uitgetest worden. Het project wordt in de loop van 2007 afgerond.

1.2. Kostprijs

Alle kosten van de verschillende projecten, met uitzondering van de Werkbaarheidsmonitorprojecten (2007-1 en 2007-2), worden volledig gefinancierd via de dotatie die jaarlijks door de Vlaamse overheid aan STV-Innovatie & Arbeid wordt toegekend. Deze dotatie bedroeg achtereenvolgens 2,002 miljoen euro in 2004, telkens 2,165 miljoen euro in 2005 én 2006, en 2,196 miljoen euro in 2007.

Voor de Werkbaarheidsprojecten (projecten 2007-1 en 2007-2) werd, gezien de grootschaligheid van de enquêtes en de bijzondere opdracht, bijkomende financiering gekregen vanuit het ESF-Zwaartepunt 6.

1.3. Verspreiding van de onderzoeksresultaten

De verspreiding van de onderzoeksresultaten van STV-Innovatie & Arbeid gebeurt via verschillende kanalen: meer bepaald via diverse publicatietypes (1.3.1) enerzijds en via de vormingsinitiatieven (1.3.2) anderzijds. Een gedetailleerd overzicht is opgenomen als bijlage.

2. Onderbouwen van het overleg en de standpuntbepaling van de SERV

2.1. Inbreng in de monitoring van het Pact van Vilvoorde

- De door STV-Innovatie & Arbeid ontworpen en uit te voeren metingen van de Werkbaarheidsmonitor (zie projecten 2007-1 en 2007-2) kaderen expliciet in doelstelling 4 van het Pact van Vilvoorde: “Dankzij een verhoging van de kwaliteit van de arbeid, de kwaliteit van de arbeidsorganisatie en de kwaliteit van de loopbaan is in 2010 werkzaam worden en blijven voor iedereen aantrekkelijk. In 2010 ligt de werkbaarheidsgraad substantieel hoger”.
De eerste meting, uitgevoerd in 2004, resulteerde in een werkbaarheidsgraad van 52,3%. Dit betekent dat 52,3% van alle loontrekkenden in Vlaanderen op elk van de vier werkbaarheidsindicatoren positief scoren: ze ervaren geen te hoge werkstress, ze zijn gemotiveerd in hun werk, ze kunnen voldoende bijleren in hun job en hebben een evenwichtige werk-privébalans. Omgekeerd heeft 47,7% van alle loontrekkenden met één of meer van deze indicatoren wél een probleem.
De metingen in 2007 en 2010 moeten de evolutie van deze cijfers in kaart brengen.
- Data uit de driejaarlijkse TOA-screenings (zie projecten 2004-3, 2004-4 en 2007-3) van STV-Innovatie & Arbeid worden benut voor het monitoren van doelstelling 9 van het Pact van Vilvoorde: “In 2010 is Vlaanderen geëvolueerd naar een innoverende samenleving. Nieuwe producten en diensten zorgen voor een kwart van de totale omzet van de Vlaamse ondernemingen. Het aantal starters dat vanuit de kenniscentra in Vlaanderen ontspruit, verdubbelt. De toepassing van vernieuwende vormen van arbeidsorganisatie en personeelsbeleid gericht op ontwikkeling en benutting van competenties neemt, ondermeer via netwerking, toe”.
STV-Innovatie & Arbeid levert hiertoe twee datasets aan:
 - De TOA-screening peilt naar het percentage van de omzet dat werd gerealiseerd op basis van nieuwe of verbeterde producten. In 2001 lag dit percentage op 16,0%, in 2004 op 18,6%.
 - Het laatste subdoel van doelstelling 9 wordt gemeten aan de hand van de indicator Competentiegerichte Organisatie (ICO). Deze ICO is samengesteld uit 13 kenmerken die eveneens in de TOA-screening worden bevraagd, kenmerken die alle verband houden met optimaliseren en benutten van competenties. In 2001 lag het percentage van competentiegerichte organisaties op 42,4%, in 2004 op 50,6%.

2.2. Inbreng in SERV-innovatie-dossiers

2.2.1. SERV-Advies betreffende de verruiming van het betoelaagbare innovatietraject

- In mijn visienota “De verruiming van het steunbaar innovatietraject” pleit ik ervoor dat de overheid in haar innovatiebeleid verder moet gaan dan louter het financieren van de technologische aspecten. Dit betekent dat ook niet-technologische kennisontwikkeling en –verspreiding in aanmerking kunnen komen voor overheidssteun.

- In hun SERV-advies terzake scharen de sociale partners zich achter dit idee en formuleren ze verschillende concrete voorstellen. Eén ervan gaat expliciet over steun voor arbeidsorganisatorische innovatie, gebaseerd op een onderzoeksrapport van STV-Innovatie&Arbeid (zie project 2004-2), waarin 29 buitenlandse beleidsprogramma's worden gescreend die impliciet of expliciet arbeidsorganisatorische innovatie beogen als integraal onderdeel van de bedrijfsinnovatie.

2.2.2. SERV-Aanbeveling “Naar een strategisch innovatiebeleid in Vlaanderen”

- De Raad opteert hierin resoluut voor het uitbouwen van een horizontaal innovatiebeleid naast een versterkt vertikaal innovatiebeleid: “Op sociaal-economisch vlak moet een innovatiebeleid ondermeer bijdragen tot een meer duurzame economische groei, meer jobs en meer kwaliteitsvolle jobs: innovatiebeleid als een hefboom voor vormen van duurzame ontwikkeling en voor meer duurzame werkgelegenheid.”
Beide vormen van beleid worden uitdrukkelijk als complementair en mekaar versterkend gezien. Ook in dit domein dienden verschillende STV-projecten als inspiratiebron voor de SERV-aanbeveling.

2.3. Inbreng in ESF-oproep “Naar meer werkbaar werk via innovatieve arbeidsorganisatie”

- Geïnspireerd door het Finse (TEKES) en Ierse (NCPD) voorbeeld van breed innovatiebeleid, evenals door de daarin geformuleerde suggesties, alsmede door het SERV-advies en door de resultaten van de nulmeting van de Vlaamse Werkbaarheidsmonitor, lanceerde de Vlaamse Regering in augustus 2006 via ESF Zwaartepunt 6 een oproep “Naar meer werkbaarheid via innovatieve arbeidsorganisatie”. De oproep is gericht naar het bedrijfsleven en beoogt de financiering van pilootprojecten die innovatief zijn inzake arbeidsorganisatie met het oog op de verhoging van de werkbaarheid van de werknemers (door het verminderen van werkstress, het verhogen van het motiverend karakter van de job, het verhogen van de intrinsieke leermogelijkheden, en een betere afstemming van werk en privéleven).
- In totaal werden 12 pilootprojecten goedgekeurd. Een task force, waarin naast vertegenwoordigers van het beleid en de “pilots” ook de sociale partners en STV-Innovatie & Arbeid zitten, volgt de pilootprojecten op en zorgt ook na het afsluiten van de projecten (eind 2007) voor verspreiding van de “best practices” en ervaringen naar een breder publiek.
- De pilootprojecten omvatten een hele range aan innovaties, zoals de creatie van een systeem van ICT-ondersteunde kennisborging van de kennis van oudere werknemers; het invoeren van competentie management (al dan niet met variabel verloningssysteem); de introductie van zelfsturende teams; innovaties inzake ploegenstelsels, verlofregeling, enz.

2.4. Inbreng in Vlaanderen in actie: “Een sociaal-economische impuls voor Vlaanderen”

- De hiervoor opgesomde concepten van ‘Anders Werken’, ‘Werkbaar werk’, ESF-pilootprojecten ‘Meer Werkbaar Werk’ die mede vanuit onderzoek van STV-Innovatie & Arbeid werden onderbouwd, werden opgenomen in het “Vlaanderen in actie”-plan van de Vlaamse Regering (juli 2006)

3. Deze vraag overlapt grotendeels met vraag 2. Zoals aangegeven, werden de resultaten van meerdere STV-studies gebruikt in verschillende SERV-adviezen.

1. Overzicht van de publicaties en vormingsinitiatieven.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/MOERMAN/34/antw.034.bijl.001.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 35
van 21 maart 2007
van **MARIJKE DILLEN**

SERV - Deskundigen en werkgroepen

Het decreet inzake de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen bepaalt dat de Raad voor het onderzoek van bijzondere vraagstukken een beroep kan doen op deskundige, permanente of tijdelijke werkgroepen.

1. Kan de minister een overzicht geven sinds het begin van de legislatuur van de bijzondere vraagstukken waarbij een beroep werd gedaan op deskundigen?

Welke deskundigen werden hierbij betrokken?

2. Wat is de kostprijs hiervan?
3. Kan de minister ook een overzicht geven sinds het begin van de legislatuur van de bijzondere vraagstukken waarbij een beroep werd gedaan op permanente of tijdelijke werkgroepen?

Wat was de samenstelling hiervan?

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 35 van 21 maart 2007

van **MARIJKE DILLEN**

1. Adviezen, aanbevelingen en studies worden voorbereid in de SERV-werkgroepen. Deze werkgroepen zijn samengesteld uit de deskundigen van de sociale partners vertegenwoordigd in de SERV (ABVV, ACV, ACLVB, VOKA, UNIZO, Boerenbond en VCSPO). De adviezen, aanbevelingen en studies van de SERV worden gericht aan de Vlaamse regering en het Vlaamse parlement. Naast de deskundigen vanuit de ledenorganisaties van de SERV, doet de Raad geen beroep op andere deskundigen.

Een volledig overzicht van de adviesvragen aan de SERV wordt opgenomen als bijlage 1.

2. De staat van inkomsten en uitgaven van de SERV wordt ieder werkingsjaar gerapporteerd via een financieel rapport. Het betreft de inkomsten en uitgaven van de SERV, beroepsprofielen en standaardontwikkeling, de netwerken, de commissie toerisme, de havencommissie en luchthavencommissie, de adviescommissie private arbeidsbemiddeling en STV-Innovatie & Arbeid.

Het financieel rapport van de SERV bevat, overeenkomstig het besluit van de Vlaamse regering van 21 mei 1997, zowel een bedrijfseconomische als een budgettaire rapportering. De SERV voorziet een aparte bedrijfseconomische en budgettaire rapportering voor elk van de deeltentiteiten van de SERV. De kost van de SERV-werkgroepen dient berekend te worden aan de hand van een analytische boekhouding, m.a.w. de pro-rata berekening van werkings- en personeelskosten.

In deze SERV-werkgroepen zetelen medewerkers van de SERV-studiedienst. De operationele kost van de werkgroepen bestaat dan ook voornamelijk uit de bezoldiging van deze medewerkers. Hun taakopdracht is evenwel meer uitgebreid dan participeren aan deze werkgroepen. Het nagaan van het aantal uren dat de studiedienst besteedt aan dergelijke werkgroepvergaderingen wordt niet gerapporteerd en is dus moeilijk te achterhalen. Wel kan meegegeven worden dat de totale dotatie voor de personeelskost van de SERV-studiedienst 1.133.000 euro bedraagt (op jaarbasis).

Zoals reeds gesteld doet de SERV geen beroep op externe deskundigen. Bijgevolg werden hiervoor geen kosten gemaakt.

3. De vraagstukken behandeld in punt 1 en opgelijst in bijlage 2 werden telkens voorgelegd aan de betreffende SERV-werkgroep. Een overzicht van de verschillende SERV-werkgroepen vindt men als bijlage 2.

BIJLAGEN:

1. Overzicht van de adviesvragen aan de SERV (inzake decreten en besluiten met een sociaal-economische dimensie).
2. Overzicht van de verschillende SERV-werkgroepen.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/MOERMAN/35/antw.035.bijl.001.doc>
<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/MOERMAN/35/antw.035.bijl.002.doc>

VLAAMS PARLEMENT

▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 36
van 21 maart 2007
van **MARIJKE DILLEN**

SERV - Overleg over voorontwerpen van decreet/wet

1. De Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) moet op verzoek van de Vlaamse Regering sociaal-economisch overleg plegen over alle voorontwerpen van decreet houdende oprichting, afschaffing of wijziging van bevoegdheden van instellingen waarvan de opdracht een sociaal-economische dimensie heeft.

Kan de viceminister-president hiervan een overzicht geven sinds het begin van de legislatuur?

2. De SERV moet dit overleg eveneens plegen over alle voorontwerpen van wet of van KB die een sociaal-economische dimensie hebben en waarvoor in uitvoering van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen het akkoord van de Vlaamse Regering vereist is.

Kan de viceminister-president ook hiervan een overzicht geven?

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 36 van 21 maart 2007

van **MARIJKE DILLEN**

1. De volledige lijst van adviesvragen die betrekking hebben op de oprichting, afschaffing of wijziging van bevoegdheden van instellingen is opgenomen als bijlage 1.
2. Sinds het begin van de legislatuur heeft de SERV over geen enkel voorontwerp van wet of van KB die een sociaal-economische dimensie heeft en waarvoor in uitvoering van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen het akkoord van de Vlaamse regering vereist is, advies verleend.

BIJLAGE:

1. Overzicht van de adviesvragen die betrekking hebben op de oprichting, afschaffing of wijziging van bevoegdheden van instellingen.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/MOERMAN/36/antw.036.bijl.001.doc>

VLAAMS PARLEMENT

▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 37
van 21 maart 2007
van **SABINE POLEYN**

Economie, Wetenschap, Innovatie,... - Ontwikkelingssamenwerking

1. a) Welke budgetten werden er de voorbije jaren voorzien binnen de begroting van de bevoegdheden van de minister voor internationale samenwerking?
 - b) Welk aandeel daarvan kan worden gezien als “ontwikkelingssamenwerking” en is ODA-aanrekenbaar (Official Development Assistance)?
2. Welke verschillende projecten worden ondersteund? Op welke wijze en voor welk bedrag?

Hoe gebeurt de selectie?

Worden ze getoetst aan het beleid ontwikkelingssamenwerking of duurzame ontwikkeling? Op welke manier?
3. Werden deze projecten geëvalueerd? Door welke instantie? Met welke resultaten?

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 37 van 21 maart 2007

van **SABINE POLEYN**

- 1.a. Het Agentschap Economie heeft in 2005 een bedrag van 996.804,17 euro voorzien voor de financiering van samenwerking inzake KMO-ontwikkeling met Zuid-Afrika. De projecten zijn opgestart in de loop van 2006 en eindigen in 2008-2009.

Via het departement Economie, Wetenschap en Innovatie werden de volgende vastleggingskredieten voor internationale samenwerking voorzien:

- 2004: 3.001.000 euro;
- 2005: 3.936.000 euro;
- 2006: 5.460.000 euro;
- 2007: 6.466.000 euro.

Het IWT-Vlaanderen, het FWO-Vlaanderen en de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO) financieren onderzoek dat vaak een internationale dimensie heeft. Technisch is het evenwel onmogelijk om het aandeel "internationale samenwerking" hierin te kwantificeren. Dit heeft te maken met het ontbreken van een scherpe definitie van het begrip "internationale samenwerking".

- 1.b. Voor het agentschap Economie is het totale bedrag (996.804,17 euro) ODA-aanrekenbaar.

Voor het departement EWV zijn de volgende bedragen ODA-aanrekenbaar:

- 2004: 616.000 euro;
- 2005: 1.960.000 euro;
- 2006: 2.184.000 euro.

De door het IWT-Vlaanderen gesteunde projecten met een internationale dimensie zijn niet ODA-aanrekenbaar. Eventuele buitenlandse partners komen uit Europa of andere geïndustrialiseerde landen.

De projecten die via het FWO-Vlaanderen en VITO worden gefinancierd zijn in zeer beperkte mate ontwikkelingsrelevant en niet tot nauwelijks ODA-aanrekenbaar. Zoals eerder gesteld is het onmogelijk om de component "internationale samenwerking" te kwantificeren.

- 2.1. Het agentschap Economie ondersteunt de volgende projecten:
- "SAPLATO: Sharing SMME Development Experience" (237.130 euro)
 - "Waste minimisation in SMEs" (193.657,17 euro)
 - "Ntataise Project- hand holding of SMME's in South Africa." (238.517 euro)
 - "Entrepreneurship Training for prospective entrepreneurs in KwaZulu-Natal" (105.000 euro)
 - "Plato South-Africa" (222.500 euro)

Het departement EWI ondersteunt ontwikkelingsgerelateerde projecten voornamelijk via het zogenaamde UNESCO-Trustfonds Wetenschappen:

- In ODINAFRICA II wordt een kustwaarnemingssysteem uitgebouwd op basis van getijdenmeters en andere metingen ter plaatse. De verkregen gegevens worden in de gegevenscentra opgenomen en zullen de basis vormen voor de ontwikkeling van een grote verscheidenheid van producten en diensten ter ondersteuning van een geïntegreerd kustzonebeheer. Het project draagt bij tot het verbeteren van de voorspellingsmodellen met betrekking tot het veranderende zeeniveau rond Afrika en in de Atlantische en de Indische Oceaan.
- ODIMeX staat voor het verder ontwikkelen van een expertensysteem met professionele oceaangegevens. Hierbij wordt samengewerkt met het IODE-projectkantoor (IODE: International Oceanographic Data Exchange) in Oostende en zijn ook onderzoekers en studenten uit Afrika betrokken.
- Met REPOS is al heel wat vordering gemaakt in het ontwikkelen van een databank die toegang verleent tot wetenschappelijke artikelen, thesissen, rapporten en andere gepubliceerde en ongepubliceerde materialen in elektronische vorm. Het REPOS-platform ondersteunt de ontwikkeling van e-tijdschriften in Afrika om de wetenschappers toe te laten hun onderzoeksbevindingen in internationale tijdschriften te publiceren.
- Met BIO-MEGA is de aanzet gegeven voor het uitwerken van een atlas van diepzeefauna. Deze atlas draagt bij tot het uitwerken van de richtlijnen voor de beoordeling en het beheren van de effecten van exploitatie in de diepzee, uit het oogpunt van de bescherming van het diepzeemilieu en m.b.t. het behoud van de biodiversiteit.
- Het GEOSPHERE-TTR project kadert in het IOC-actieprogramma betreffende de studie van processen in de oceaan die gekoppeld zijn aan de bio-geosfeer. Hierbij wordt een evenwichtig partnerschap nagestreefd door derdewereldonderzoekers en stagiairs te laten samenwerken met onderzoekers uit onderzoeksprogramma's van diverse EU-landen.
- Het SUMAMAD-project levert een effectieve bijdrage tot het duurzame beheer en het behoud van marginale halfwoestijngebieden in Noordelijk Afrika en Azië. Deze zijn bijzonder kwetsbaar. Zij vormen de grootste landreserves op wereldschaal in termen van ruimte en natuurlijke rijkdommen. SUMAMAD helpt met het uitwerken van beheersmaatregelen die economisch duurzaam zijn en het behoud van de natuurlijke rijkdommen bevorderen. Het project ondersteunt ook beste praktijken die voorzien in opleiding, de capaciteitsbouw en de interacties met landeigenaars, landbouwers en andere actoren.
- Het CAZALAC II-project voorziet in de verdere uitbouw van het watercentrum voor Woestijn- en Halfwoestijngebieden voor Latijns-Amerika en het Caraïbisch gebied. Het werkt rond het belang van watervoorradenbeheer in deze gebieden.
- FRIEND-NILE II bevordert de samenwerking tussen 10 landen van het Nijlbecken op het gebied van wateronderzoek. Het project ondersteunt eveneens de verdere uitbouw van een regionale databank ter ondersteuning van een integraal waterbeheer.

- FET-WATER II heeft als actieradius Zuid-Afrika en de aanpalende SADC-landen. Dit project helpt bij het uitwerken van een gestructureerd overleg tussen de onderzoeksinstituten en de diensten die instaan voor het waterbeheer.

- FET-REMSENS helpt bij het uitbouwen van een regionaal netwerk op het domein van aardobservatie in zuidelijk Afrika (SADC), gericht op integraal waterbeheer met specifieke focus op het beheer van grondwater en ecosystemen, inclusief kustzones.

- Het OUTREACH-project bevordert de overdracht van verworven kennis en resultaten naar de bredere gemeenschap in ontwikkelingslanden. Het voorstel bouwt voort op de resultaten van de lopende projecten SUMAMAD, CAZALAC en FRIEND-NILE. Daarnaast is er een luik rond bewustmaking van kinderrechten opgenomen, omdat kinderen dikwijls op heel jonge leeftijd worden ingeschakeld in de watervoorziening van de levensgemeenschappen in deze dorre gebieden.

Voor het UNESCO-Trustfonds Wetenschappen werden de volgende (integraal ODA-aanrekenbare) bedragen uitgetrokken:

- 2004: 616.000 euro;
- 2005: 1.400.000 euro;
- 2006: 1.421.000 euro.

Naast het UNESCO-Trustfonds Wetenschappen werden ook de volgende projecten gefinancierd:

- De werking van het IODE-projectkantoor in Oostende (“International Oceanographic Data Exchange”): 560.000 euro in 2005, 568.000 euro in 2006 en 576.000 euro in 2007.

- De werking van het Instituut voor Plantenbiotechnologie voor Ontwikkelingslanden (IPBO): 125.000 euro in 2006.

- De werking van het Internationaal Centrum voor Reproductieve Gezondheidszorg (ICRH): 70.000 euro in 2006.

- 2.2. De projecten van het agentschap Economie zijn geselecteerd na een open oproep, die ruim werd bekend gemaakt. Er werd tevens een voorafgaandelijk informatieseminarie georganiseerd

De selectieprocedure voor de projecten die worden gefinancierd via het UNESCO-Trustfonds Wetenschappen, verloopt als volgt:

- stap 1: UNESCO stelt, op basis van activiteiten binnen het sub-programma “Sciences, environment and socio-economic development” uit het Grote Programma II “Sciences”, een aantal projecten voor.
- stap 2: het beheerscomité selecteert een aantal projectvoorstellen en baseert zich hierbij op de samenhang van de acties met de prioriteiten van UNESCO, de duurzaamheid, continuïteit, alsook het multiplicator-effect van de acties, en op wetenschappelijk kwaliteit, de relevantie en potentiële beschikbaarheid van wetenschappelijke expertise bij een bestaand netwerk van Vlaamse kennisinstellingen.
- stap 3: organisatie door het departement Economie, Wetenschap en Innovatie (EWI) van een open oproep aan de Vlaamse universiteiten en onderzoeksinstituten, waarbij deze worden uitgenodigd om in te tekenen op één of meerdere van deze activiteiten. Alle informatie hieromtrent wordt via de EWI-

website beschikbaar gesteld. De lijst van geïnteresseerde experts met hun expertise wordt aan UNESCO overgemaakt.

- stap 4: definitieve selectie door het beheerscomité van de voor financiering voorgestelde activiteiten. UNESCO blijft verantwoordelijk voor de verdere detailuitwerking van de projectvoorstellen, waarbij het beroep doet op de aangeboden expertise uit Vlaanderen.
- stap 5: in elk van de projecten is een engagement van UNESCO, de donor-partners en de begunstigde buitenlandse partners opgenomen. De voor financiering voorgestelde activiteiten worden ter goedkeuring aan de Vlaamse Regering voorgelegd.
- stap 6: betekening per brief van de regeringsbeslissing aan UNESCO.

De werking van het IODE-projectkantoor, het IPBO en het ICRH wordt gefinancierd omwille van de sterke internationale inbedding van deze instellingen, wat een maximaal hefboomeffect voor Vlaanderen creëert.

- 2.3. De projecten van het agentschap Economie worden getoetst op basis van de kwaliteit van hun bijdrage aan de thema's, die zijn overeengekomen in het Samenwerkingsprogramma Vlaanderen-Zuid-Afrika 2005-2006. Daarnaast werden ook een aantal technische/projectmatige criteria geëvalueerd (realiseerbaarheid, projectplanning, duurzaamheid van de steun en multiplicatoreffect).

Financiering door het UNESCO-Trustfonds Wetenschappen kan uitsluitend als het voorstel beantwoordt aan de criteria inzake bijdrage tot ontwikkelingssamenwerking (gebaseerd op de Millenniumdoelstellingen) en duurzame capaciteitsopbouw.

3. De projecten van het agentschap Economie zijn nog volop in uitvoering, zodat een *ex post*-evaluatie nog niet aan de orde is. Hetzelfde geldt voor de werking van het IODE-projectkantoor, het IPBO en het ICRH.

De projecten van het UNESCO-Trustfonds Wetenschappen worden systematisch na afloop geëvalueerd. UNESCO doet daarvoor een beroep op internationale experts, die hun bevindingen rapporteren aan de Vlaamse Regering. De resultaten van de projecten uit fase I waren zeer positief. Op basis hiervan werd de samenwerkingsovereenkomst met UNESCO door de Vlaamse Regering verlengd.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****FIENTJE MOERMAN**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 38
van 21 maart 2007
van **HILDE CREVITS**

Ecologiepremie - Stand van zaken - Hoogrendementsfriteuses

Met de ecologiepremie voor hoogrendementsfriteuses (HRF) was het de bedoeling van de Vlaamse overheid om frituuruitbaters te steunen die investeren in een apparaat dat efficiënter omspringt met energie dan de traditionele friteuses. Door een deel van de meerkosten ten opzichte van traditionele friteuses te helpen dragen, steunde en motiveerde de overheid de frituuruitbater die bereid was deze ecologisch verantwoorde investering te doen. De ecologiepremie bestond sinds 29 oktober 2004 en bedroeg 17,5 % op de totale aankoop prijs van de HRF exclusief BTW.

Vanaf 13 januari 2007 kunnen echter geen aanvragen meer ingediend worden voor het verkrijgen van een ecologiepremie voor HRF. Deze beslissing zou genomen zijn op basis van de veronderstelling dat deze technologie intussen "vanzelfsprekend" is geworden of althans niet meer als toptechnologie kan worden aanzien. Zelfs met een premie kiezen heel wat frituuruitbaters echter nog voor de traditionele friteuses. Door het wegvallen van de ecologiepremie zal het substantiële prijsverschil tussen HRF en traditionele friteuses er wellicht toe leiden dat frituuruitbaters nog meer voor de aankoop van traditionele friteuses kiezen. Daarnaast bleek het aantal aanvragen dusdanig hoog op te lopen dat de subsidiëring budgettair niet langer houdbaar bleek.

De erkende beroepsvereniging voor frituuruitbaters Navefri onderhoudt sinds midden 2005 nauwe en regelmatige contacten met de bevoegde diensten bij de Vlaamse Gemeenschap en zorgde ervoor dat de premieaanvragen via hun organisatie konden worden ingediend.

Navefri werd echter niet officieel op de hoogte gebracht van het feit dat er geen dossiers meer konden worden ingediend. Het spreekt voor zich dat dit de geloofwaardigheid van deze beroepsvereniging zowel naar de frituuruitbaters als naar de hele sector toe ondermijnt.

1. Welke redenen liggen aan de basis van de beslissing om de ecologiepremie voor hoogrendementsfriteuses af te schaffen?

Gaat de overheid ervan uit dat, ook zonder ecologiepremie, frituuruitbaters automatisch voor een HRF zullen kiezen? Waarop is deze stelling gebaseerd?

Neemt de overheid initiatieven om de frituuruitbaters alsnog aan te zetten een HRF aan te kopen in plaats van een traditionele friteuse?

2. Hoeveel aanvragen voor een ecologiepremie werden sinds oktober 2004 ingediend en hoeveel werden er goedgekeurd? Wat is de evolutie in het aantal aanvragen?

Welk bedrag werd in totaal toegekend en welk was het voorziene budget?

Klopt het dat de subsidiëring niet langer budgettair houdbaar bleef?

3. Op welke wijze werden Navefri en de frituuruitbaters op de hoogte gebracht van het schrappen van deze premie?

Waarom vond er geen overleg plaats met deze beroepsvereniging over deze beslissing?

4. Klopt het dat oorspronkelijk werd overwogen om vanaf einde 2007 de premies niet meer systematisch toe te kennen en het systeem te evalueren? Waarom werd van deze piste afgestapt?

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 38 van 21 maart 2007

van **HILDE CREVITS**

1. In overeenstemming met de Europese kaderregeling is de ecologiesteunregeling erop gericht om steun te verlenen aan investeringsprojecten waarbij technologieën worden geïmplementeerd die inzake milieubescherming en energiezuinigheid, betere resultaten opleveren dan de standaardtechnologieën. Bij de appreciatie van de elementen die een milieuvriendelijke of energie-efficiënte technologie onderscheiden van een standaardtechnologie, wordt naast de potentiële winst aan milieurendement en aan energie-efficiëntie, ook het innovatieve karakter van de technologie in ogenschouw genomen. Immers, onder impuls van de innovatie en de technologische vooruitgang moet de limitatieve lijst van technologieën worden aangepast. De technologieën, die na verloop van tijd een grote marktpenetratie hebben verworven, worden vervangen door nieuwe technologieën die op dat moment kunnen worden gekwalificeerd als Best Beschikbare Technieken. Voor dit proces wordt een beroep gedaan op de expertise van het VITO en het Vlaams Energieagentschap.
Gezien de basisfilosofie van de ecologiesteunregeling zal de technologieënlijst steeds evolueren en kan bijgevolg geen enkele investeerder ervan uitgaan dat de steun voor de technologie van zijn keuze voor altijd verworven blijft. Het feit dat hoogrendementsfriteuses niet langer voor ecologiesteun in aanmerking komen, hoeft geenszins te betekenen dat niet meer zal worden geïnvesteerd in deze toestellen. Enerzijds stelt het hoge calorische rendement de uitbater in staat om zijn energiefactuur te drukken, hetgeen de “return-on-investment” positief beïnvloedt ten opzichte van een investering in een traditioneel toestel. Anderzijds komt de investering in aanmerking voor een groeipremie voor zover zij wordt gerealiseerd door een KMO, hetgeen in deze sector voor de overgrote meerderheid het geval zal zijn.
2. Sinds het opstarten van de ecologiesteunregeling in oktober 2004 werden er in totaal 2.326 aanvragen voor een ecologiepremie ingediend. Hiervan zijn 597 aanvragen positief beslist. Voor de periode oktober 2004 tot op heden wordt de totale budgettaire weerslag becijferd op 340.037.118 euro. Daarnaast is er nog een steunbedrag van 46.103.676,60 euro voorzien voor steunaanvragen uit de oude ecologiesteunregeling.
De totale budgettaire weerslag van de oude ecologieregeling en de ecologiepremie bedraagt bijgevolg 386.140.794,6 euro. Van dit bedrag werd 179.034.202,55 euro vastgelegd en is een bedrag van 92.090.000,00 euro begroot voor 2007.
3. In het ministerieel besluit van 29 oktober 2004 tot uitvoering van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 oktober 2004 tot toekenning van steun aan ondernemingen voor ecologie-investeringen in het Vlaamse Gewest is bij artikel 11 de mogelijkheid voorzien om technologieën te schrappen van de limitatieve technologieënlijst. Dit gebeurt bij ministerieel besluit dat, naast de officiële publicatie in het Belgisch Staatsblad, ook wordt gepubliceerd op de informatiepagina's van de website www.vlaanderen.be/ecologiepremie. Om anticipatief gedrag te vermijden worden deze schrappingen nooit op voorhand meegedeeld en wordt hierover geen voorafgaandelijk overleg gehouden met ondernemingen of ondernemingsfederaties.
4. Op 1 september 2006 hechtte de Vlaamse Regering haar principiële goedkeuring aan een ontwerpbesluit dat de ecologiesteunregeling omvormt tot een gesloten-enveloppesysteem waarbij de ecologiesteun zal worden toegekend na een call met wedstrijdformule. Om de vier maanden zal

een oproep worden gelanceerd tot het indienen van investeringsprojecten met het oog op ecologiesteun. Van de ontvankelijk verklaarde projecten zal, op basis van vooraf afgekondigde objectieve criteria, een rangschikking worden opgemaakt. De voor de call beschikbaar gestelde budgettaire enveloppe zal worden verdeeld over de investeringsprojecten, te beginnen met de best gerangschikte en tot uitputting van de enveloppe. Deze nieuwe regeling werd voor advies voorgelegd aan de SERV en de Minaraad, na aanmelding goedgekeurd door de Europese Commissie en voor advies overgemaakt aan de Raad van State. Op basis van dit advies zal het voor definitieve goedkeuring worden voorgelegd aan de Vlaamse Regering.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 40
van 23 maart 2007
van **HILDE CREVITS**

Kabinetten en administratie - Interne milieuzorg

Lokale en gewestelijke overheden stellen een niet onaardig aantal mensen tewerk en creëren door hun werking onvermijdelijk een grote milieudruk. Reden dus om die milieudruk te beperken en waar mogelijk preventie en interne milieuzorg centraal te stellen.

Maar daarnaast heeft de overheid ook een voorbeeldfunctie te vervullen. De meest uiteenlopende doelgroepen worden bestookt met de boodschap preventie en milieuzorg in de praktijk te brengen. De overheid kan dus pas ernstig genomen worden door haar doelgroepen wanneer ze dezelfde inspanningen levert die ze van haar doelgroepen vraagt.

De beslissing van de Vlaamse Regering van 8 mei 2002 betekende de start van het milieuzorgproject. Daarin was opgenomen dat vanaf 2003 milieuzorg moest worden ingevoerd in alle entiteiten van de Vlaamse overheid. Er werden vier milieuzorgniveaus onderscheiden

1. Welk milieuzorgniveau wordt momenteel behaald door het kabinet van de viceminister-president en het kabinet voor Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel?

Wat wordt door het kabinet en zijn personeel concreet gerealiseerd om aan de voorwaarden van dit milieuzorgniveau te voldoen?

Welke evolutie wordt er vastgesteld inzake de behaalde milieuprestaties door het toepassen van interne milieuzorg?

Zijn er doelstellingen m.b.t. het eventueel behalen van een hoger milieuzorgniveau? Welke initiatieven worden ter zake genomen?

2. Welk milieuzorgniveau wordt momenteel behaald door de Vlaamse administraties die bevoegd zijn voor Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel?

Wat wordt door de administratie en haar personeel concreet gerealiseerd om aan de voorwaarden van dit milieuzorgniveau te voldoen? Graag een overzicht per administratie.

Welke evolutie wordt er vastgesteld inzake de behaalde milieuprestaties door het toepassen van interne milieuzorg?

Zijn er doelstellingen m.b.t. het eventueel behalen van een hoger milieuzorgniveau? Welke initiatieven worden ter zake genomen?

N.B. Gelykaardige vragen werden gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 43, Moerman nr. 40, Vandenbroucke nr. 131, Vervotte nr. 120, Van Mechelen nr. 87, Anciaux nr. 40, Bourgeois nr. 59, Peeters nr. 375, Keulen nr. 123, Van Brempt nr. 112).

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 40 van 23 maart 2007
van **HILDE CREVITS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door minister Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****FIENTJE MOERMAN**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 42

van 28 maart 2007

van **MARC VAN DEN ABEELEN**

EU-innovatiesteun - Promotie bij de ondernemingen

Via het Zevende EU-kaderprogramma voor wetenschappelijk onderzoek stelt de EU veel geld ter beschikking aan ondernemingen die steun zoeken voor innovatie. Een belangrijk verschil met het vorige kaderprogramma is dat KMO's subsidies kunnen aanvragen tot 75 % van het geïnvesteerde bedrag. Ook het bedrag is in vergelijking met het vorige kaderprogramma aanzienlijk toegenomen. Zo wordt voor de eerste vijf jaar (het programma loopt zeven jaar) 50,5 miljard euro ter beschikking gesteld, tegenover 17,5 miljard euro voor de totale looptijd van het zesde kaderprogramma.

Vooraf de verhoogde tegemoetkoming voor KMO's is voor Vlaanderen zeer belangrijk daar Vlaanderen een hoge concentratie KMO's telt.

Begin maart publiceerden de kranten De Tijd en l'Echo de cijfers van een onderzoek over de bekendheid van het zevende kaderprogramma bij de ondernemingen. Uit het onderzoek blijkt dat amper 12 % van de ondernemingen op de hoogte is van het nieuwe Kaderprogramma.

Uit het vorige Kaderprogramma bleek ook dat, in tegenstelling tot KMO's, vooral universiteiten en onderzoekscentra de weg naar Europa vinden. Ook de minister heeft in haar beleidsbrief 2006 erkend dat KMO's onvoldoende gebruik maken van het Kaderprogramma (stuk 1001 (2006-2007), nr. 1, p. 109).

In Vlaanderen neemt IWT (Instituut voor de Aanmoediging van Innovatie door Wetenschap en Technologie in Vlaanderen) de taak op zich om de ondernemingen te informeren over de mogelijkheden van de kaderrichtlijn.

In tegenstelling tot bijvoorbeeld Nederland, is dit echter maar één van de vele activiteiten van het IWT. Een stafmedewerker van Europees Commissaris Januz Potocnik verklaart in het VBO-magazine Forward (jaargang 5, nr. 3, Maart 2007, p. 49) dat er een mentale kloof is tussen België en de EU. Hij stelt ook vast dat in andere lidstaten, zoals bijvoorbeeld Nederland, men de weg naar Europese subsidies veel beter vindt omdat de overheid zich goed heeft georganiseerd om gegadigden te helpen bij hun aanvraag. Uit de enquête van de twee kranten bleek trouwens dat bijna dertig procent van de ondernemingen verwacht dat de overheid hen informeert over Europese subsidiemogelijkheden. Daarnaast erkende hij dat Belgen in het algemeen terughoudend zijn bij het aanvragen van subsidies uit angst dat internationale partners met innoverende ideeën op de loop gaan.

Een belangrijke mentaliteitswijziging lijkt dan ook nodig.

1. Wat onderneemt de minister om de mogelijkheden van het Zevende EU-kaderprogramma bij de KMO's te promoten?

2. Welke maatregelen heeft de minister al genomen om het Eureka-programma dat op het vlak van internationale samenwerking minder strenge eisen oplegt, meer te promoten bij KMO's?

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 42 van 28 maart 2007

van **MARC VAN DEN ABELEN**

1. Om de drempelvrees van bedrijven te overwinnen en om de Vlaamse deelname aan het Europese Kaderprogramma, maar ook aan EUREKA, ESA, Airbus en andere internationale programma's te ondersteunen, heeft de Vlaamse overheid in de voorbije jaren diverse initiatieven genomen. Concreet vernoem ik het Vlaams Contactpunt Kaderprogramma, de EIS-stimuleringsactie naar KMO's, en de financiering van voorbereidingskosten voor KMO's. Ik overloop deze maatregelen meer gedetailleerd:

- 1.1. Ter ondersteuning van de Vlaamse deelname aan het Europees Kaderprogramma keurde de Vlaamse Regering reeds in december 2002 een actieplan Zesde Kaderprogramma goed. Dit resulteerde onder meer in de oprichting van het Vlaams Contactpunt Kaderprogramma (VCP), een samenwerkingsverband tussen het departement Economie, Wetenschap en Innovatie (EWI) en het IWT-Vlaanderen. EWI staat in voor de beleidsvoorbereiding en beleidsopvolging op Europees niveau, en het IWT-Vlaanderen is verantwoordelijk voor de activiteiten als "National Contact Point" (NCP).

Deze NCP-activiteiten hebben precies als doel om de kandidaat-deelnemers aan Europese programma's te sensibiliseren, te informeren en hen te adviseren en te begeleiden bij hun projectvoorstellen. Vanaf 2005 werd ter voorbereiding van het Zevende Kaderprogramma de werking van het Vlaams Contactpunt verder geoptimaliseerd, onder meer door het inzetten van bijkomend personeel. Sinds januari 2006 is een vaste kern van 3 VTE actief beschikbaar voor het informeren en helpen van potentiële deelnemers aan Europese programma's. Mede hierdoor is het mogelijk dat kandidaat-deelnemers uit Vlaanderen, zowel uit de academische wereld als uit de bedrijfswereld, zich naar één contactpunt (met één website, helpdesk, enz.) kunnen richten voor informatie en begeleiding bij hun deelname. Alle beschikbare informatie over oproepen voor het indienen van projectvoorstellen, partnerverzoeken, werkdocumenten en achtergrondinformatie worden systematisch verspreid via de website (www.europrogs.be) en via nieuwsflashes. Het is hierbij de bedoeling dat die bedrijven en onderzoeksgroepen, die potentieel hebben om aan Europese onderzoeksprogramma's deel te nemen, geïnformeerd worden over de opportuniteiten op Europees vlak. Bij de start van het Zevende Kaderprogramma heeft het IWT een startconferentie in Brussel georganiseerd, met aansluitend een reeks thematische infosessies over geheel Vlaanderen. Aan de startconferentie namen ruim 500 vertegenwoordigers uit universiteiten, hogescholen, onderzoeksinstituten en bedrijven deel; met de thematische infosessies werden in totaal 260 deelnemers bereikt.

Het NCP-team is binnen het IWT gehuisvest, wat als voordeel heeft dat het in synergie met de andere IWT-diensten zoekt naar het meest geschikte financieringskanaal voor een bepaald O&O-project. Dit kan zowel op regionaal (IWT-steunmaatregelen) als op Europees niveau zijn (bijv. Kaderprogramma, EUREKA, gezamenlijke nationale oproepen in het kader van de zogenaamde ERA-Netten).

Om schaalvergroting te verkrijgen werkt het NCP-team van het IWT samen met Vlaamse intermediaire organisaties zoals de EU-aanspreekpunten van de Vlaamse universiteiten en VOKA. Bovendien werken zij voor informatieverspreiding en partnerverzoeken ook nauw

samen met buitenlandse organisaties zoals SenterNovem/EGL Nederland. De nieuwsbrief 'MKB in Europa' is overigens een gezamenlijke nieuwsbrief gericht naar innovatieve KMO's die internationaal willen samenwerken.

- 1.2. Op mijn expliciete vraag worden via de zogenaamde projecten voor Europese InnovatieStimulering (EIS) drie VTE externe experts (5 experts effectief) uit kennisinstellingen gefinancierd. Deze laatste moeten hun expertise op het vlak van Europese projecten ter beschikking stellen van de Vlaamse KMO's, instaan voor de proactieve benadering van de KMO's, de inschatting van hun Europees potentieel en de begeleiding naar Europese consortia en projectvoorstellen. Zij werken hierbij nauw samen met het NCP-team van het IWT. Dit initiatief wordt gekoppeld aan de doelstelling dat elke expert ervoor zal zorgen minstens 10 nieuwe KMO's te laten deelnemen aan een Europees projectvoorstel, waarvan er minstens één door een Vlaamse KMO wordt gecoördineerd. Het betreft een pilootproject, dat operationeel is sinds mei 2006 voor een periode van 14 maanden en dat, onder voorbehoud van een positieve evaluatie, kan worden verlengd.
 - 1.3. Sinds 2004 hebben KMO's de mogelijkheid via de zogenaamde KMO-Innovatiestudies van het type 4 bij het IWT-Vlaanderen tot maximaal 10.000 euro aan te vragen voor de financiering van de voorbereiding van een Europees projectvoorstel (Kaderprogramma en EUREKA). Sinds 2004 werden 43 steunaanvragen behandeld.
2. Naar analogie met het Europees Kaderprogramma verloopt de promotie van het EUREKA-programma via dezelfde, eerder beschreven, kanalen.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****FIENTJE MOERMAN**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 43

van 28 maart 2007

van **MARIE-ROSE MOREL**

Interministerieel Comité voor de Distributie - Mediamarkt Schoten

De internationale elektrogigant Media Markt heeft in beroep alsnog een vergunning verkregen voor een vestiging langs de Bredabaan in Schoten. Begin januari 2007 had de gemeente nog beslist om de vergunning te weigeren nadat ook het Nationaal Distributiecomité al een negatief advies had gegeven. Tijdens de procedure waren ook al bezwaarschriften ingediend tegen de nieuwe vestiging door de gemeente Brasschaat en de stad Antwerpen.

Het alsnog toekennen in beroep door de betrokken ministers van een eerder afgewezen vergunning is een aanfluiting van de door de federale regering voorgestelde voornaamste doelstelling van de nieuwe IKEA-wet, namelijk de beslissing over te laten aan de gemeente of stad.

Op 1 maart 2005 trad de nieuwe wet op de handelsvestigingen in werking, beter bekend als de IKEA-wet. De wet voerde een grondige hervorming door van de procedure voor de aanvraag van een sociaal-economische vergunning bij de vestiging van grootschalige winkels of winkelcomplexen.

De vertegenwoordigers van de minister maken deel uit van het Interministerieel Comité voor de Distributie dat kennis neemt van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van het college van burgemeester en schepenen en uiteindelijk de vergunning verleent.

De beslissing van het Interministerieel Comité druist in ieder geval in tegen een passage uit het Vlaams Regeerakkoord: "We ondersteunen en versterken de buurtwinkels." Het voorbeeld van Mediamarkt in Schoten is een zoveelste voorbeeld van de inflatie van het aantal vergunningen voor grote winkeloppervlakten, ten koste van zeer veel zelfstandigen. Bij het tot stand komen van de nieuwe IKEA-wet werd al gewaarschuwd voor het éézijdig bevoordelen van grote winkelvestigingen van internationale ketens. Men legde toen van regeringszijde echter de nadruk op het grote beslissingsrecht van de gemeentebesturen omdat zij de lokale handel en marktsituatie beter kunnen inschatten dan allerlei "Brusselse" instanties.

Nochtans druist de beslissing in dit dossier regelrecht in tegen de geest van de IKEA-wet. De beslissing staat volgens Unizo en de beroepsorganisatie Nelectra zelfs haaks op een aantal vaststellingen gemaakt door het beroepscomité zelf: "De inplanting van een bijkomende verkoopsoppervlakte van 3.287 vierkante meter zal de verkeersdrukke langs deze weg nog versterken (...). Het project zal evenwel een grote verkeersoverlast langs de Bredabaan met zich meebrengen. (...) Nochtans zal deze vestiging een zekere weerslag hebben op de bestaande handel in de omgeving en een invloed uitoefenen op de reeds aanwezige elektrozaken in het centrum van Schoten".

Unizo stelt in ieder geval de huidige werking van het Interministerieel Comité voor de Distributie (als beroepsinstantie) in vraag. Het voorbije jaar werd meer dan 60 % van de dossiers waarvoor beroep

was aangetekend – dus na weigering door de gemeente – nadien door het interministerieel beroepscomité toch goedgekeurd.

De Unie van Zelfstandige Ondernemers is dan ook voorstander voor een aanpassing van de wet door de beslissing in beroep over te laten aan een onafhankelijk administratief college van experts in plaats van aan een politiek samengesteld comité.

1. Welke houding namen de vertegenwoordiger(s) van de minister aan in het Interministerieel Comité voor de Distributie m.b.t. het dossier van Mediamarkt in Schoten?
2. Hoe evalueert de minister de rol van het Interministerieel Comité voor de Distributie in de context van de toepassing van de IKEA-wet in het algemeen?

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 43 van 28 maart 2007

van **MARIE-ROSE MOREL**

1. Het Interministerieel Comité voor de Distributie heeft het dossier gescreend op basis van de criteria zoals voorzien in de wet; namelijk de ruimtelijke ligging, de belangen van de consument, de invloed op de werkgelegenheid en de gevolgen op de bestaande handelszaken.

In dit dossier leidde deze afweging tot een unanieme beslissing. Het beroep werd ontvankelijk en gegrond verklaard. Deze beroepsbeslissing, inclusief de argumenten en overwegingen die hebben geleid tot het nemen van de beslissing, werd overgemaakt aan de gemeente Schoten en de aanvrager Nv Media Markt Saturn Belgium.

2. De rol van het Interministerieel Comité voor de Distributie bestaat erin om de beroepen tegen de gemeentelijke beslissingen naar best vermogen te beoordelen op basis van de argumenten aangebracht door de gemeenten, het Nationaal Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie, de aanvrager(s) en andere relevante feiten voor het dossier.

Zoals blijkt uit de cijfers van Unizo maakt het Interministerieel Comité voor de Distributie in 60% van de gevallen de beslissing van de gemeenten ongedaan. Dit toont inderdaad aan dat het Interministerieel Comité niet lukraak de beslissingen van de gemeenten omzet in gunstige beslissingen. Wel dient hier aan toegevoegd te worden dat de ingediende beroepen ook betrekking kunnen hebben op de bijkomende voorwaarden die de gemeenten koppelen aan een gunstige beslissing. Het is dus niet juist om te stellen dat de bovenvermelde 60% enkel betrekking zou hebben op de omzetting van negatieve beslissingen in positieve beslissingen.

Verder wordt het Interministerieel Comité voor de Distributie slechts ingeschakeld voor een beperkte minderheid van de dossiers. Dit betekent dat voor de grote meerderheid van de dossiers een consensus bestaat over de gemeentelijke beslissing en dus geen sprake kan zijn van een aantasting van de toegekende rol aan de gemeenten in het kader van de IKEA-wet.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**FIENTJE MOERMAN**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 44
van 11 april 2007
van **JAN PEUMANS**

Buurt- en nabijheidsdiensten - Stand van zaken

Vooreerst verwijs ik naar de bespreking van mijn vraag om uitleg (commissievergadering C141 – ECO 13 – 22 maart 2007) en het antwoord van minister Van Brempt betreffende de buurt- en nabijheidsdiensten (p. 6-9).

In haar antwoord stelt de minister dat de uitvoeringsbesluiten m.b.t. het decreet inzake lokale diensteneconomie zullen worden uitgesteld. De minister had bij de totstandkoming deze uitvoeringsbesluiten aangekondigd voor april 2007, maar heeft ze nu uitgesteld tot rond het zomerreces.

Eén van de moeilijkheden blijkt de klaverbladfinanciering van vele van deze projecten te zijn.

Is de minister bevoegd voor projecten in het kader van de buurt- en nabijheidsdiensten? Zo ja, graag antwoord op volgende vragen.

1. Welke projecten zijn dit en over hoeveel arbeidsplaatsen gaat dit?
2. Welke (financiële) inspanningen levert de minister op dit moment?
3. Is, in afwachting van de inwerkingtreding van de uitvoeringsbesluiten, de voortzetting en financiering van alle projecten in het kader van de buurt- en nabijheidsdiensten die onder de bevoegdheid van de minister vallen, verzekerd?

Als er ter zake problemen zijn, werd dit gecommuniceerd met de betrokken projectverantwoordelijken?

4. Zijn er – in het kader van de toekomstige klaverbladfinanciering – gesprekken gepland met minister Van Brempt? Zo ja, wanneer zullen deze besprekingen worden afgerond?
5. Hoe ziet de minister de eigen inspanningen als functioneel minister in het kader van de financiering van zijn/haar projecten evolueren?
6. Welke toekomstmogelijkheden zijn er voor de projecten waarvoor de minister op dit moment bevoegd is?

Welke knelpunten zijn er nog?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 48, Moerman nr. 44, Vandenbroucke nr. 137, Vervotte nr. 138, Van Mechelen nr. 93, Anciaux nr. 42, Bourgeois nr. 61, Peeters nr. 404, Keulen nr. 131, Van Brempt nr. 122).

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 44 van 11 april 2007
van **JAN PEUMANS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door minister Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen.

VLAAMS PARLEMENT

▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 45

van 11 april 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Nationale Delcrederedienst - Vlaamse dossiers

In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 23 van 1 februari 2007 deelt de minister mee dat, na de overlegmomenten tussen haar kabinet en de drie Vlaamse vertegenwoordigers bij de Nationale Delcrederedienst, het niet noodzakelijk meer was om die ontmoetingen systematisch te laten plaatsvinden.

Als ik het goed voorheb, waren de gesprekken onder meer het gevolg van de vaststelling dat het percentage van goedgekeurde dossiers uit Vlaanderen ver onder het Vlaamse aandeel in de export lag.

Beschikt de minister over gegevens die een gunstige evolutie ter zake aangeven?

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 45 van 11 april 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Zoals ik ook in mijn antwoord op schriftelijke vraag nr. 23 stelde, was het doel van die vergadering de inbreng van de Vlaamse vertegenwoordigers in de raad van bestuur van de Nationale Delcredere Dienst (NDD) beter af te stemmen op het beleid van de Vlaamse Regering. Ik, noch mijn diensten, beschikken over cijfers omtrent het aandeel van de Vlaamse dossiers in de totale omzet van de NDD. Ik kan bijgevolg geen informatie verstrekken over eventuele evoluties hiervan.

VLAAMS PARLEMENT

▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 46

van 11 april 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Agentschap voor Internationaal Ondernemen - Personeelsverloop

Het valt op dat tussen oktober 2006 en april 2007 liefst 11 medewerkers in het buitenland van het Vlaams Agentschap voor het Internationaal Ondernemen ontslag hebben genomen en de instelling hebben verlaten. Dit aantal lijkt bijzonder hoog.

Is de minister hiervan op de hoogte?

Heeft zij daar een verklaring voor?

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 46 van 11 april 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

1. Het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen (FIT) is een Extern Verzelfstandigd Agentschap met een Raad van Bestuur. De verhoudingen tussen FIT en de Vlaamse Overheid zijn opgenomen in een beheersovereenkomst. FIT heeft de autonomie om de doelstellingen in de beheersovereenkomst te behalen. Die beheersovereenkomst voorziet dat het personeelsbeleid van FIT deel uitmaakt van de eigen bevoegdheden van FIT, dat wil zeggen, zonder rechtstreekse inmenging van de Vlaamse Overheid. Er is bijgevolg geen rapportering telkens een personeelslid ervoor opteert om de organisatie te verlaten.
2. Eén van de belangrijkste verklarende factoren lijkt te zijn dat het personeelsverloop bij contractuele personeelsleden historisch gezien hoger ligt dan bij statutaire personeelsleden. Aangezien het ondersteunend personeel in het buitenland op contractuele basis wordt tewerkgesteld, doet dit fenomeen zich ook hier voor. Nochtans liggen de cijfers die worden geciteerd in de vraagstelling niet hoger dan datgene wat zich in het verdere verleden heeft voorgedaan.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**FIENTJE MOERMAN**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 47

van 18 april 2007

van **STERN DEMEULENAERE**

Wetenschappelijk onderzoek - Amyotrofische lateraal sclerose (ALS)

Amyotrofische lateraal sclerose (ALS) is een agressieve en dodelijke, maar niet besmettelijke zenuwspierziekte. Bij ALS sterven de motorneuronen af, wat leidt tot complete verlamming van de spieren (ook deze die instaan voor spraak en ademhaling) met de verstikkingsdood tot gevolg. Momenteel telt België 800 à 1.000 patiënten en komen er jaarlijks 2 à 3 nieuwe patiënten per 100.000 inwoners bij. Na het vaststellen van de diagnose leeft 75 % van de patiënten nog 2 à 5 jaar. In België overlijden jaarlijks meer dan 200 mensen aan ALS en procentueel sterven er meer mensen wereldwijd aan ALS dan aan Aids.

Echter, het onderzoek naar deze fatale ziekte staat op een zeer laag pitje. De farmaceutische industrie ziet geen onmiddellijk rendement om te investeren, gezien het relatief lage aantal patiënten en de enorme onderzoekskosten. In ons land is professor Peter Carmeliet van de Leuvense universiteit bezig met een onderzoek naar de oorzaak van ALS, maar met de huidige beperkte middelen zal dat onderzoek pas binnen tien of vijftien jaar kunnen worden afgerond. Echter, mocht het onderzoek financieel sterker worden gedragen, dan kan die termijn tot vijf of zelfs drie jaar gereduceerd worden.

Dat kan voor een hoop mensen het verschil betekenen tussen leven en dood, tussen meedogenloos wegwijnen en op een menselijke manier overleven.

In een artikel in De Standaard van 15 februari 2007 stond te lezen dat het Vlaams Innovatiefonds over 150 miljoen euro beschikt en dat daarvan 100 miljoen euro zo naar onderzoek kan gaan. Van dat bedrag zou vier tot vijf miljoen opgebruikt zijn en de rest ligt te wachten.

Ook de banken zouden geld zat hebben voor innovatief onderzoek, immers drie vierde van zo'n lening wordt gewaarborgd door het Vlaams Gewest. De banken klagen dat ze geen kandidaten vinden.

Het geld zou er dus ook zijn, maar op de één of andere manier geraakt het niet bij de onderzoekers.

1. Kloppen de bedragen in het artikel van De Standaard van 15 februari 2007?
2. Is de minister zich bewust van de nood aan investeringen in onderzoek naar zeldzame en ongeneeslijke ziekten zoals ALS?
3. Maakt het Vlaams Innovatiefonds middelen vrij voor onderzoek naar zeldzame en ongeneeslijke ziekten zoals ALS?
4. Wordt het onderzoek van genterapeut Peter Carmeliet momenteel reeds gesubsidieerd?

Zo ja, voor welk bedrag? Zo neen, waarom niet en zijn er plannen in die zin?

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 47 van 18 april 2007

van **STERN DEMEULENAERE**

1. De tekst die in de Standaard verscheen over het Vlaams Innovatiefonds (Vinnof) is geen volledig correcte weergave van de feiten.

Vooreerst is het zo dat één derde van de 150 miljoen euro die oorspronkelijk voor Vinnof werden gereserveerd, inmiddels toegewezen is aan het zogenaamde NRC-Fonds. NRC staat daarbij voor “non-recurring costs”. De bedoeling van het fonds is lange termijn financiering te verstrekken voor innovatieprojecten die noodzakelijk zijn om hoogtechnologische producten te ontwikkelen, waarvan de kosten pas over een heel lange periode (10 of meer jaar) kunnen worden terugverdiend door de verkoop van het product. Het fonds financiert m.a.w. eenmalige (“non-recurring”)kosten die pas veel later kunnen worden terugverdiend.

De resterende 100 miljoen euro zijn gereserveerd voor de financiering van innovatieve bedrijven (vooral starters) in Vlaanderen, waarvan de activiteiten nog een te hoog risicoprofiel vertonen om uitsluitend bij private financiers (banken, VC's) geld te kunnen vinden.

Zoals dat het geval is voor elk investeringsfonds, geldt ook voor Vinnof een investeringsperiode van 5 jaar en een opvolgingsperiode die zich veel verder in de tijd zal uitstrekken. Als ook rekening gehouden wordt met de beheerskost van het fonds, zijn er in totaal 85 miljoen euro aan middelen beschikbaar voor daadwerkelijke investeringen. Het investeringsbedrag zal de komende 5 jaar jaarlijks in omvang toenemen. Conform het plan dat werd opgesteld, werd tijdens het eerste jaar al € 7.259.526 euro geïnvesteerd. Er zijn bijgevolg middelen beschikbaar voor investeringen gedurende de komende 4 jaar, maar dat is volledig conform de praktijken van een investeringsfonds en hetgeen altijd met Vinnof vooropgesteld werd.

2. Ik ben mij inderdaad bewust van de nood aan onderzoek naar zeldzame, erfelijke aandoeningen. Echter, de Vlaamse overheid wenst uitdrukkelijk geen “top-down” beleid te voeren, waarin zij alleen bepaalt in welke domeinen onderzoek moet worden gedaan. Een dergelijke aanpak is contra-productief. Alle actoren binnen de Vlaamse Onderzoekruimte krijgen maximale kans voor zelfontplooiing. “Bottom-up” aanpak is hierbij onontbeerlijk, zowel bij de academische als bij de industriële actoren.
3. Zoals gesteld in antwoord op vraag 2, werkt Vinnof vraaggestuurd. De overheid legt bijgevolg geen quota vast voor bepaalde types van onderzoek of innovatie.
4. De twee grootste Vlaamse financieringskanalen waar onderzoeksprojecten kunnen worden ingediend zijn het IWT (Instituut voor de Aanmoediging van Innovatie door Wetenschap en Technologie in Vlaanderen) en het FWO (Fonds Wetenschappelijk Onderzoek Vlaanderen).

Het team van Prof. Peter Carmeliet wordt door deze twee financieringskanalen ondersteund zoals hieronder aangegeven.

Ondersteuning door het FWO

4.1. 4 onderzoeksprojecten:

- G.0121.02N, 01.01.2002 – 31.12.2007, totaal budget 238.736,08 EUR
- G.0265.04N, 01.01.2004 – 31.12.2007, totaal budget 414.100,00 EUR
- G.319.07N, 01.01.2007 – 31.12.2010, totaal budget 381.800,00 EUR
- G.0402.06N, 01.01.2006 – 31.12.2009, totaal budget 100.000,00 EUR

4.2. 2 postdoctorale onderzoeker

Ondersteuning door het IWT

- 8 SBO projecten (Strategisch basisonderzoek) periode 2005-2006, totaal budget 261.577,77 EUR
- 1 onderzoeksmandaat: 52.224,00 EUR in 2005
- 2 O&O projecten (Onderzoek en Ontwikkeling) in samenwerking met een Vlaams bedrijf, totaal budget 629,057.00 EUR in 2004 en 2006
- 1 specialisatiebursaal (doctoraatsstudent) in 2005, totaal budget 32.386,10 EUR

Daarnaast maakt de onderzoeksgroep van Desiré Collen, waaronder het team van Prof. Peter Carmeliet valt, deel uit van het VIB (Vlaams Instituut voor Biotechnologie). De subsidie van het VIB bedraagt voor 2007 4.488.000 EUR.

Andere onderzoeksgroepen die een specifieke onderzoeksactiviteit hebben rond ALS:

- K.U.Leuven, Prof. Wim Robberecht: Momenteel lopen 5 onderzoeksprojecten specifiek rond ALS in de onderzoeksgroep van Dr. Wim Robberecht in het team Klinische en Experimentele Neurologie van het UZ Gasthuisberg. Daarnaast zijn er 2 IWT-specialisatiebursalen werkzaam voor een totaal budget van 66.561,00 EUR in 2006. Daarnaast subsidieert het FWO een wetenschappelijke onderzoeksgemeenschap (WOG) “Erfelijke perifere zenuwziekten” voor een bedrag van 12.500 EUR per jaar gedurende de periode 01.01.2006 - 31.12.2010 die als doelstelling heeft de coördinatie tussen en de internationale samenwerking van Vlaamse onderzoekseenheden inzake wetenschappelijk onderzoek op postdoctoraal niveau te bevorderen. Het onderzoeksteam van Prof. Wim Robberecht maakt deel uit van deze WOG.
- UAntwerpen, Prof. Vincent Timmerman en Peter De Jonghe
- K.U.Leuven, Prof. P. Callaerts

FRANK VANDENBROUCKE,
VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 119
van 16 maart 2007
van **STERN DEMEULENAERE**

Leercontracten - Evaluatie

Ik heb de volgende vragen bij de opleidingen met leercontract (leertijd).

1. Hoe evolueert (inschrijvingen, afgestudeerden, opleidingen) de leertijdopleiding cijfermatig?
2. Welke beroepen kunnen momenteel aangeleerd worden via een leertijdopleiding?
3. Loopt het aanbod van mogelijke opleidingen via een leercontract parallel met de vraag vanuit de bedrijfswereld? Zo neen, waarom niet en welke maatregelen worden hiervoor genomen?
4. Zijn er cijfers bekend over de integratie in de arbeidsmarkt van afgestudeerden met een leercontract? Slaagkansen?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 119 van 16 maart 2007

van **STERN DEMEULENAERE**

Vraag 1

Deze vraag zal beantwoord worden aan de hand van cijfermateriaal uit de database van de leertijd. Enkel de gegevens over leerovereenkomsten worden weergegeven en er zal dus niets gezegd worden over de stageovereenkomsten. Het betreft gegevens die gebaseerd zijn op het aantal leerovereenkomsten, de basis voor de inschrijving in de Syntra Leertijd.

Aantal inschrijvingen

Betreffende het aantal inschrijvingen geven we het overzicht van de inschrijvingen vanaf schooljaar 2001-2002. Met inschrijving wordt bedoeld, jongeren die minstens één leerovereenkomst sloten of lopen hadden in dat schooljaar. We maken een onderscheid tussen nieuwe inschrijvingen (de jongere had voordien nog geen leerovereenkomst) en reeds ingeschreven jongeren (de jongere had ook gedurende het vorige schooljaar een leerovereenkomst).

Er wordt in dit overzicht geen rekening gehouden met de voortijdige uitschrijvingen.

Schooljaar	Totaal	Nieuwe inschrijving	Was vorig schooljaar al ingeschreven
2001/2002	7287	3339	3948
2002/2003	7008	3245	3763
2003/2004	6564	2897	3667
2004/2005	6095	2784	3311
2005/2006	5845	2818	3027
2006/2007	5584	2577	3007

Aantal afgestudeerden

Betreffende het aantal afgestudeerden geven we het overzicht vanaf schooljaar 2001/2002 tot en met schooljaar 2005/2006. Met afgestudeerden wordt bedoeld, jongeren die het getuigschrift leertijd behaalden. We geven eveneens het percentage t.o.v. het referentiejaar 2002.

Schooljaar	Aantal Afgestudeerden	% tov 2001/2002
2001/2002	1999	100%
2002/2003	1923	96%
2003/2004	1865	93%
2004/2005	1784	89%
2005/2006	1526	76%

Aantal opleidingen

Het aantal opleidingen binnen de Syntra Leertijd moet beschouwd worden als het aantal opleidingen waarvoor in dat schooljaar minstens 1 leerovereenkomst liep. Hieronder vindt u het overzicht voor de schooljaren 2001/2002 tot en met 2005/2006.

Schooljaar	Aantal opleidingen
2001/2002	163
2002/2003	144
2003/2004	136
2004/2005	134
2005/2006	141

Vraag 2:

De leertijdberoepen zijn geclusterd in sectoren. Voor leertijd zijn er erkende beroepen in de volgende sectoren: bouw, mode en kledij, elektro, voertuigen en metaal, technologie voor medische diagnostiek, grafische en audiovisuele technieken, ontwerpen, informatica, financiën en verzekeringen, verkoop en marketing, transport en logistiek, administratie en onthaal, veiligheid/preventie/milieu, groensector, dierensector, horeca, voeding, personenverzorging, kunst/antiek en ambachten, meubel- en houtbewerking, podiumkunsten. Het gaat om ruim 200 beroepen.

Specifiek kenmerk binnen leertijd is dat het vertrekpunt van deze opleiding de praktijkopleiding bij de ondernemer is. M.a.w. het vertrekpunt is de leerovereenkomst. Dit betekent concreet dat indien één leerling binnen Vlaanderen bv. pianostemmer wil worden, dit ook kan.

Nieuwe beroepen, die nog niet op de lijst van erkende beroepen staan, kunnen ook op vraag van ondernemingen experimenteel opgestart worden.

Steeds wordt met sectoren samengewerkt om een traject uit te werken (zie ook antwoord op vraag 3).

Vraag 3:

De leertijd is volledig geïntegreerd in het economisch systeem. De hoeksteen vormt de praktijkopleiding in een onderneming. Deze praktijkopleiding wordt gekenmerkt door een alternering (beroep van leerovereenkomst stemt overeen met praktijkopleiding en lesvolging). In de onderneming leert een jongere zijn vak, leert hij functioneren in een reële arbeidssituatie en dit onder begeleiding van een ondernemingshoofd of monitor.

Het Vlaams Agentschap voor Ondernemersvorming – Syntra Vlaanderen werkt voortdurend aan een afstemming van het aanbod op de arbeidsmarkt en dit samen met haar beheersorganen (praktijkcommissie en Raad van Bestuur), de Syntra en externe partners.

De laatste jaren is inzake deze afstemming een evolutie merkbaar op volgende terreinen:

Verhoogde samenwerking met sectoren en sectorfondsen

Het Agentschap Syntra Vlaanderen (voorheen VIZO) en SYNTRA kennen al een zeer lange traditie inzake samenwerking met sectoren. Via beroeps- en sectorcommissies worden professionele en interprofessionele organisaties reeds jarenlang betrokken bij o.a. de ontwikkeling van de producten en de opleidingsprogramma's op de werkvloer en in de SYNTRA-lesplaatsen.

Recentelijk komt daar een toename bij van de samenwerking met sectorfondsen zoals Educam (garage), Vormelek (elektro), kapperssector, verhuissector, grafische sector, Cevora, houtsector....

De samenwerking met een aantal sectorfondsen leidde tot de verbetering van de kwaliteit van de praktijkopleiding bij de ondernemer alsook op het terrein van de afstemming van de praktijk op de lessen in SYNTRA (bepalen eindtermen, examinering, ondersteuning lesgevers, (sectorale) certificering).

Syntra Vlaanderen gaat in de nabije toekomst ook andere sectorfondsen proberen te activeren voor de leertijd.

Toename van nieuwere, moderne beroepen

De eerder ambachtelijke beroepen zoals bakker en slager liggen vandaag minder goed in de markt. Wanneer het aantal leerovereenkomsten per sector bekeken wordt, blijken de sectoren kleinhandel, garage, kapper, bouw, restaurant/snack zeer hoog te scoren.

Er bestaat een voortdurende vernieuwing in het beroepaanbod. Recente voorbeelden zijn polyvalent administratief medewerker, pc-technicus, industrieel en professioneel onderhoudsmedewerker (nog in

aanvraag), verhuizer (in experimentele fase), assistent podiumtechnicus (in experimentele fase), fotograaf, logistiek medewerker (in experimentele fase),...

Hier willen we voortgaan in het ontwikkelen van nieuwe mogelijkheden op basis van de evolutie van de arbeidsmarkt.

Vraag 4:

I.v.m. cijfers over de effectiviteit van de leertijd kan beroep gedaan worden op volgende studies

- 1) Studie Significant (2002 en 2005-2006)
- 2) Studie schoolverlaters VDAB (jaarlijks)

Een recente bevraging (2006) door het bureau Significant bij 2000 afgestudeerden uit de leertijd bevestigt dat deze opleiding een zeer goede doorstroming naar de arbeidsmarkt verzekert. Zo blijkt dat 93% van de leerjongeren na 5 jaar beroepsactief is. Van de 7% niet-actieven is bovendien slechts 2% effectief werkzoekend.

62% is werkzaam in het beroep waarvoor ze de opleiding volgden.

Van de 93% actieven is na 5 jaar 16% zelfstandig (waarvan de helft in hoofdberoep). Zelfstandigen die zelf ook werkgelegenheid creëren (cijfers uit 2002 bewijzen dat 38% van deze ex-leerjongeren bovendien personeel in dienst hebben). 55% is tewerkgesteld in een KMO en 39% van de niet-zelfstandigen verklaren om op (korte) termijn zelfstandig te willen worden.

Het onderzoek van de VDAB naar werkzoekende schoolverlaters (consulteerbaar op www.vdab.be) bevestigt bovenvermelde cijfers.

In de onderstaande tabel wordt voor de laatste 4 beschikbare jaren¹ het aandeel schoolverlaters weergegeven dat een jaar na het verlaten van de school nog werkzoekend is. Naast de schoolverlaters na leertijd worden als vergelijking ook de laaggeschoolde schoolverlaters en alle schoolverlaters weergegeven.

Nog werkzoekend 1 jaar na het verlaten van de school			
	Leertijd	Laaggeschoolden	Alle schoolverlaters
2002	12,90 %	25,90 %	14,60 %
2003	8,60 %	27,70 %	15,50 %
2004	13,50 %	30,70 %	15,30 %
2005	10,90 %	27,30 %	12,90 %

Op basis van deze cijfers kan men stellen dat de leertijd voor wat betreft de aansluiting met de arbeidsmarkt beter presteert dan het gemiddelde voor alle schoolverlaters en zeker a-typisch is voor de groep van de laaggeschoolden.

¹ VDAB beschikt nog maar gedurende 4 jaar over cijfers van schoolverlaters na leertijd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 122
van 21 maart 2007
van **SABINE POLEYN**

Onderwijs en onderzoek - Ontwikkelingssamenwerking

Volgens de ODA-cijfers (Official Development Assistance) besteedde Vlaanderen in 2005 ruim 35 % van het totale budget ontwikkelingssamenwerking aan Onderwijs en Onderzoek. In absolute cijfers: 10.801.264,50 euro.

Een beknopte analyse van de administratie Buitenlands Beleid leert onder andere dat de administratie Onderwijs instaat voor de structurele bijdragen aan Vlaamse studenten en studiebeurzen.

1. Enkele vragen met betrekking tot studiebeurzen.
 - a) Hoe verloopt de aanvraagprocedure? Welke landen kunnen een aanvraag indienen? Hoe worden de aanvragen geselecteerd?
 - b) Zijn alle studiebeurzen via de administratie Onderwijs ODA-aanrekenbaar?
 - c) Bestaat er een vorm van evaluatie of terugkoppeling van het studiebeurzenbeleid?
 - d) Plant de minister een uitbreiding of beleidswijziging op het vlak van studiebeurzen?
 - e) Hoe verhouden zich de studiebeurzen via de administratie Onderwijs tot de studiebeurzen via de administratie Buitenlands Beleid?
2. Vragen met betrekking tot de structurele bijdragen aan Vlaamse studiecentra.

In het verslag 2005 wordt het China Europe Management Center vermeld, zonder dat er een bedrag bijstaat.

 - a) Hoe is dit te verklaren?
 - b) In 2004 werden 125.000 en 99.000 euro betaald aan dit studiecentrum.

Waartoe diende deze subsidie?
 - c) Op welke manier wordt de steun aan de studiecentra geëvalueerd?
3. In hetzelfde rapport wordt onder de “Zuidwerking 2005” een project rond uitbreiding Buitengewoon Onderwijs in Cuba gesteund (2005 – via Handicap International – 121.688,50 euro toegezegd).

- a) Staat dit project op het budget Onderwijs?
 - b) Over hoeveel jaar wordt de subsidie gespreid?
 - c) Is er een verband tussen dit project en het project rond Buitengewoon Onderwijs in Cuba, via VVOB, waarvoor de Vlaamse Gemeenschap in 2001 106.594,22 euro toezegde?
 - d) Zijn er nog projecten in bepaalde landen op het budget Onderwijs?
 - e) Hoe gebeurt de selectie van deze projecten? Worden ze getoetst aan het beleid Ontwikkelingssamenwerking of Duurzame Ontwikkeling?
 - f) Hoe worden deze projecten geëvalueerd? Door welke instantie? Wat zijn de resultaten?
4. Is er nog een internationaal luik binnen Onderwijs dat hier niet aangehaald werd?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORDop vraag nr. 122 van 22 maart 2007
van **SABINE POLEYN**1. Studiebeurzen

- a) Met de volgende ODA-landen heeft het departement Onderwijs en Vorming van de Vlaamse overheid samenwerkingsprogramma's lopen in het kader van een cultureel akkoord: China, Egypte, India, Marokko en Mexico. Binnen deze akkoorden worden onder het luik "Hoger Onderwijs" door het departement Onderwijs en Vorming studiebeurzen verstrekt op basis van wederkerigheid: de partners geven elkaar grosso modo een zelfde aantal beursmaanden voor het volgen van een postgraduaat-programma, onderzoek of vakantiebeurs taal en cultuur. Het zendende land selecteert de kandidaten, het ontvangende land beslist na advies van de gastuniversiteit over de definitieve toewijzing van de beurs. Alleen de landen waarmee de Vlaamse overheid een akkoord - cultureel akkoord of exclusief verdrag – heeft gesloten komen in aanmerking voor een wederzijds beurzenaanbod.
- b) Niet alle studiebeurzen zijn ODA- aanrekenbaar; alleen studiebeurzen voor studenten uit landen die op de ODA-lijst vermeld staan (zie punt 1).
- c) Er is geen echte evaluatie van het studiebeurzenbeleid. Het aantal beurzen, dat zal ingeschreven worden in het bilaterale akkoord, wordt vastgesteld na goedkeuring van beide partners.
- d) Zoals hierboven vermeld is de uitwisseling van studenten een deel van het onderwijs-luik in de bilaterale akkoorden. Het beleid ter zake gebeurt op basis van wederkerigheid tussen de twee partners en wordt bepaald door de financiële ruimte die de beide landen voorzien hebben voor de studiebeurzen. Het buitenlands beleid (bilaterale akkoorden) en de internationale samenwerking behoren tot de bevoegdheid van de Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme Bourgeois.
- e) De studiebeurzen die via het departement Onderwijs en Vorming worden ter beschikking gesteld van studenten uit de ODA-landen worden bepaald op basis van wederkerigheid en verhouden zich op geen enkele manier tot de studiebeurzen die via het departement internationaal Vlaanderen worden gegeven

2. Vlaamse studiecentra

- a) In 2005 werd vanuit de toenmalige administratie Buitenlands Beleid de eerste schijf van 80.000 € gestort aan China Europe Management Center. Het saldo (20.000€) werd in maart 2006 gestort. Het totaalbedrag voor het CEMC voor 2006 was dus 100.000 €. De niet vermelding van dit bedrag in het ODA-overzicht 2005 is waarschijnlijk een vergetelheid.

- b) In 2004 werd er 125.000€ vastgelegd en 99.000€ betaald. Het saldo van 26.000€ werd uitbetaald in 2005.

Het CEMC is actief in de volgende domeinen:

- * het organiseren van managementcursussen in diverse activiteitsgebieden (intellectuele eigendom, logistiek, personeelsbeheer, algemeen management enz.)
- * bedrijfsbezoeken
- * de zgn. fellowships, waarbij Vlaamse en Chinese professoren uitgewisseld worden
- * lezingen door politici, diplomaten, academici en bedrijfsleiders
- * publicaties en seminars over het zakendoen in China.

De subsidie werd aangewend voor deze activiteiten.

- c) De administratie Buitenlands Beleid evalueerde de werking van het CEMC eind 2005 en stelde toen een afbouwscenario voor inzake betoelaging van CEMC. Minister Bourgeois keurde dit voorstel goed. Vanaf 2007 wordt het centrum niet langer betoelaagd.

3. Zuidwerking 2005

In de schriftelijke vraag wordt verwezen naar het project '*Approfondissement et amélioration du modèle cubain d'inclusion scolaire*' in Cuba.

- a) Dit project wordt inderdaad aangerekend op het budget van Onderwijs, basisallocatie 35.51 van het programma 39.20. Op deze basisallocatie worden middelen aangerekend voor de samenwerking met 'landen in ontwikkeling en in transitie'.
- b) Deze subsidie wordt gespreid over 18 maanden. Het project loopt van 15 december 2005 tot 15 juni 2007.
- c) Het project heeft niet rechtstreeks te maken met het project 'Buitengewoon Onderwijs' dat enkele jaren geleden door de VVOB werd uitgevoerd. Vanuit Cubaanse zijde werd er een beroep gedaan op financiering vanuit Vlaanderen en op basis van de ervaring met het thema werd beslist dit project te subsidiëren. Het projectvoorstel was goed onderbouwd en degelijk uitgewerkt.
- d) Er lopen momenteel nog meer projecten in het buitenland, zoals ook blijkt uit het overzicht van de ODA-cijfers 2006 en voorgaande jaren. Hieronder volgt een beknopt overzicht van de projecten per land.

Zuid-Afrika

- Values and Human Rights Whole School Development

Dit project is eind 2005 opgestart en loopt nog tot april 2007. De bedoeling van het project is om een 'Whole School Development strategie voor waarden in het onderwijs' uit te proberen via een pilootproject. In een voorbereidende fase (2003-2004) werd deze strategie ontwikkeld en verfijnd; het nu lopende project vormt de eigenlijke implementatie in 20 scholen in de provincies Westkaap en Mpumalanga.

Totale budget: 149.235 euro (begrotingsjaar 2005)

- Early Childhood Development in de Vrijstaat

Het grootste deel van het project wordt gefinancierd door het beleidsdomein ontwikkelingssamenwerking voor een bedrag van 499.593,37 euro (begrotingsjaar 2004). Onderwijs en vorming draagt 67.000 en 87.000 euro bij voor respectievelijk de kosten verbonden aan de project manager en de inhoudelijke expertise van en opvolging door het Centrum voor Ervaringsgericht Onderwijs (K.U. Leuven).

- Support for Foundation Phase Educators to manage the First Additional Language and the Language of Learning and Teaching effectively' (Free State)

Het project loopt van 1 december 2006 tot 30 november 2009. De interventie zal plaatsvinden in 20 geselecteerde scholen in 3 clusters (soort scholengemeenschappen). Het project wordt uitgevoerd en gecoördineerd door de Culture of Learning Association.

Totale budget: 326.694 euro (begrotingsjaar 2006)

- Support for Educator Development Programmes in Language, Mathematics and Science in the Othukela District in KwaZulu-Natal.

Ook dit project loopt van 1 december 2006 tot 30 november 2009 en wordt uitgevoerd en gecoördineerd door de Culture of Learning Association.

Totale budget: 418.130 euro (begrotingsjaar 2006)

Ghana

- Support for Basic Education in the Sui and Wli Communities in the Sefwi Wiawso and Hohoe Districts

Dit onderwijsproject loopt van 2006 tot 2009 en wil de gemeenschappen uit Sui en Wli ondersteunen bij het verschaffen van kwaliteitsvol onderwijs. Er zijn drie promotoren betrokken: het Fonds voor Ontwikkelingssamenwerking, de Vrije Universiteit Brussel en het International Centre for Enterprise and Sustainable Development.

Totale budget: 60.000 euro (begrotingsjaar 2006)

Russische Federatie

In 2005 werden vier projecten opgestart. Twee promotoren ervan (OVSG en VSKO) werken samen rond 'kinderen met bijzondere noden' en meer specifiek rond het verhogen van de vaardigheden van onderwijzend personeel op het vlak van vroege diagnose van ontwikkelingsachterstand en de begeleiding van jongeren met bijzondere noden (zowel op psychologisch, fysisch als onderwijzend vlak). De andere twee projecten (getrokken door twee CLB's) hebben als doelstelling het verhogen van de betrokkenheid en de vaardigheden op het vlak van leerlingenbegeleiding bij de Vlaamse en Russische participanten.

Deze projecten werden niet opgenomen in de ODA-overzichtszinn omdat de Russische Federatie geen ontwikkelingsland is, wel een land in transitie. Voor de volledigheid nemen we deze projecten wel mee in dit overzicht.

Totale budget voor de vier projecten: 346.822,32 euro (begrotingsjaar 2005)

India

- 'Towards Child Friendly Schools in Koraput District, State of Orissa'

Dit project maakt deel uit van het bredere project 'Quality Education for Girls in Tribal Communities in Orissa' dat begin 2005 gestart is en dat gecoördineerd wordt door UNICEF. Verschillende donoren staan in voor de financiering van dit initiatief. Het (deel)project dat door Onderwijs en Vorming wordt gesubsidieerd heeft een specifieke onderwijscomponent. De nadruk ligt op het ontwikkelen van de kwaliteit van het onderwijs en het verhogen van de participatiegraad aan het basisonderwijs.

Totale budget: 250.560 euro (begrotingsjaar 2005)

- e) De projecten worden op verschillende manieren geselecteerd. Voor de projecten in Zuid-Afrika worden via de vaste gemengde commissie Vlaanderen- Zuid-Afrika afspraken gemaakt tussen de twee partners over interessante thema's waarrond men wil samenwerken. Vervolgens worden de thema's verder uitgewerkt en worden projectvoorstellen ingediend die al dan niet worden gefinancierd. Wat de samenwerking met de Russische Federatie betreft, zijn er Vlaamse promotoren met heel wat kennis van zaken die een jarenlange ervaring hebben met het land en op wie vaak een beroep gedaan wordt. Het gebeurt ook dat sommige projecten eerder ad hoc worden geselecteerd en gesubsidieerd, waarbij uiteraard steeds naar de kwaliteit van zowel het projectvoorstel als de uitvoerende organisatie gekeken wordt. Er gebeurt steeds een aftoetsing aan de principes van Duurzame Ontwikkeling en Ontwikkelings-samenwerking (het project Early Childhood Education in the Free State is zelfs een samenwerking tussen Onderwijs en Vorming en Ontwikkelingssamenwerking).
- e) De evaluatie van de projecten gebeurt niet allemaal op dezelfde manier. Er wordt wel altijd een externe evaluator gezocht. Soms wordt die evaluator door het Departement Onderwijs gezocht, soms door de projectuitvoerder zelf. Elk project wordt evenwel geëvalueerd. Er gebeurt ook voortdurende monitoring en er moeten tussentijdse verslagen worden opgemaakt. Pas als deze verslagen worden goedgekeurd kan een volgende schijf uitbetaald worden. De resultaten van de evaluaties kunnen sterk verschillen. Het is in het verleden al voorgevallen dat verdere schijven niet werden uitbetaald of dat geld werd teruggevorderd indien de vooropgestelde resultaten niet behaald werden.
4. Behalve de hierboven vermelde projecten gebeurt er nog heel wat in het kader van internationale samenwerking/ internationaal beleid binnen het departement Onderwijs. Omdat een opsomming van alle activiteiten in het kader van de internationale samenwerking te ver zou leiden, kan u in bijlage een overzicht vinden. Deze bijlage is het hoofdstuk 11 'Internationalisering' uit het nationaal dossier van de Eurydice publicatie.

BIJLAGE

Hoofdstuk 11 'Internationalisering', Eurydice

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VANDENBROUCKE/122/antw.122.bijl.001.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 123
van 21 maart 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

“Werkervaring+” - Taalvoorwaarden

Heel wat gemeenten maken gebruik van het programma Werkervaring+ om arbeiders aan het werk te stellen in de sociale economie.

Als ik me niet vergis, gebeurt dit onder controle van de VDAB, in die zin dat, vooraleer een kandidaat op een sollicitatiegesprek mag komen, hij eerst op de voorwaarden wordt gescreend. Kandidaten die niet aan die voorwaarden voldoen, zouden niet in aanmerking komen.

Kan de minister meedelen of de kennis van het Nederlands bij die voorafgaande voorwaarden behoort?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 123 van 21 maart 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

De VDAB attesteert of een kandidaat al dan niet voldoet aan de wettelijke voorwaarden van wepplus of gesco-wepplus.

Kennis van de Nederlandse taal is geen wettelijke voorwaarde om tewerkgesteld te worden in een werkervaringsproject.

Het is de werkgever die over de vereiste taalkennis kan beslissen.

Noot : Wep+ is een doorstromingsprogramma. Wep+ is dus geen instrument van sociale economie. Het geeft werkzoekenden gedurende 1 jaar de kans om via een werkervaringsproject hun afstand tot de arbeidsmarkt te verkleinen. Na dit jaar stromen de kandidaten door naar een job in het normaal economische circuit.

Wep+ is zodus een schakel in een regulier traject naar werk.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 124
van 21 maart 2007
van **ELS ROBEYNS**

Buitengewoon onderwijs - Weddenschalen licentiaten

De problematiek van de bezoldiging van licentiaten Kinesitherapie en licentiaten Logopedie in het buitengewoon onderwijs is reeds jaren bekend.

Wanneer de betrokken weddenschalen vergeleken worden met deze van licentiaten Psychologie en licentiaten Pedagogie in dezelfde onderwijsinstellingen voor buitengewoon onderwijs, komt meermaals het woord discriminatie naar voren en kwalificeert men de loonverschillen als schending van het gelijkheidsbeginsel.

Concreet komt het hierop neer:

licentiaten/masters Kinesitherapie en Logopedie worden vergoed volgens de weddenschaal 337, die gelijk staat met hoger onderwijs van het korte type, namelijk regent/onderwijzer, en dit terwijl hun licentiaats/masterdiploma als voorwaarde voor aanwerving geldt;

licentiaten Psychologie en Pedagogie worden vergoed volgens de weddenschaal 501 of 542, zijnde de volgens hun diploma overeenkomstige weddenschaal.

Neemt de minister maatregelen om deze vorm van discriminatie en van ongelijke behandeling weg te werken?

Zo ja, voor wanneer mogen deze maatregelen verwacht worden?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 124 van 21 maart 2007
van **ELS ROBEYNS**

Het is inderdaad zo dat men een andere verloning kan hebben, naargelang het ambt dat men als licentiaat in het buitengewoon onderwijs uitoefent. Dit is historisch zo gegroeid.

Wat de ambten van kinesitherapeut en logopedist betreft, is er één salarisschaal voor dat ambt, onafhankelijk van het diploma waarover het personeelslid beschikt. In beide ambten ontvangen zowel gegradueerden (professionele bachelors) als licentiaten (masters) de salarisschaal 337. Deze regeling dateert al van 1990 bij de introductie van het nu nog steeds geldende besluit betreffende bekwaamheidsbewijzen.

Er werd destijds geoordeeld dat voor deze ambten het niveau gegradueerde voldoende was. Indien een school echter verkiest om toch een licentiaat aan te stellen, ontvangt die hetzelfde salaris als een gegradueerde. In beide gevallen gaat het nochtans om vereiste bekwaamheidsbewijzen. Eigenlijk gaat het hier om functieverloning en betreft het een uitzondering op het principe van diplomaverloning.

Voor de ambten van orthopedagoog in een opvangcentrum, pedagoog, psycholoog of orthopedagoog in een semi-internaat werd een andere filosofie gevolgd. Deze ambten bestaan eveneens sinds 1990.

Er worden als vereiste bekwaamheidsbewijzen enkel licentiaatsdiploma's aanvaard. Naargelang het personeelslid al dan niet over een bewijs van pedagogische bekwaamheid beschikt (= BPB), ontvangt hij of zij de salarisschaal 501 (met BPB) of 542 (zonder BPB). Diploma's van graduaatniveau, in casu assistent in de beroepskeuze en assistent in de psychologie, worden enkel als voldoende geacht bekwaamheidsbewijs aanvaard.

Bij de invoering van het ambt van orthopedagoog in de scholen van het buitengewoon basisonderwijs in 1997 en later in 2002 van de ambten van psycholoog en orthopedagoog in het buitengewoon secundair onderwijs werd deze gedachtegang doorgetrokken, zodat ook in deze ambten enkel licentiaten over een vereist bekwaamheidsbewijs beschikken met de bijhorende salarisschaal 542.

Wie over een bewijs van pedagogische bekwaamheid beschikt, ontvangt de salarisschaal 501. Net zoals hierboven, ontvangen houders van een diploma assistent in de beroepskeuze en assistent in de psychologie de salarisschaal 337. Hier wordt de logica van de diplomaverloning wel gerespecteerd.

In feite draait het hier dus om een discussie tussen enerzijds functieverloning en anderzijds diplomaverloning. Deze discussie kan uitgebreid worden naar het hele stelsel van bekwaamheidsbewijzen en salarisschalen.

Algemeen komt het systeem van diplomaverloning binnen het onderwijs het meeste voor. Tezelfdertijd gaan heel wat stemmen op die menen dat het tijd wordt om aan functieverloning te denken.

Immers, de concrete taken van een bepaald ambt zijn dezelfde of men nu gegradueerde of licentiaat is. Uit de diverse gesprekken die ik ondertussen over bekwaamheidsbewijzen en verloning met de onderwijspartners gevoerd heb, heb ik begrepen dat de actuele regelgeving evenwichten met zich meedraagt die in de loop van de jaren ontstaan zijn. Wijzigingen aanbrengen aan deze evenwichten is dan ook een delicate oefening. De huidige principes loslaten om over te gaan naar een verloning op basis van de functie zou een totaal vernieuwd verloningsbeleid impliceren, waarbij de vraag gesteld moet worden of dit maatschappelijk en financieel momenteel wel haalbaar is. Niettemin meen ik dat het onderwerp dat u aanraakt, aan bod kan komen binnen een grotere discussie over inzetbaarheid en verloning in het onderwijs.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 125
van 21 maart 2007
van **CATHY BERX**

Gelijke onderwijskansen - Voorrangsregeling

Artikel III.4 en artikel III.5 van het decreet gelijke onderwijskansen-I voorzien in de mogelijkheid voor scholen om in het gewoon basisonderwijs en de eerste graad van het gewoon secundair onderwijs voorrang te verlenen aan – naargelang het geval – leerlingen die beantwoorden aan één of meerdere gelijkekansenindicatoren zoals opgesomd in artikel VI.2§1, respectievelijk leerlingen die niet voldoen aan één of meerdere gelijkekansenindicatoren.

Dit laatste slechts onder strikte voorwaarden: de relatieve aanwezigheid van de leerlingen die beantwoorden aan één of meerdere gelijkekansenindicatoren ligt minstens 10% boven de relatieve aanwezigheid van deze leerlingen in het werkingsgebied van het lokaal overlegplatform of afgebakende deelgebied of in de gemeente indien er geen lokaal overlegplatform is.

1. Hoeveel scholen hebben vanaf het in werking treden van het decreet “houdende wijziging van het decreet van 28 juni 2002 betreffende gelijke onderwijskansen-I” van de mogelijkheid om voorrang te verlenen gebruik gemaakt?

In hoeveel van de gevallen gaat het om voorrang aan niet-GOK-leerlingen?

In hoeveel gevallen gaat het om voorrang aan GOK-leerlingen?

2. Hoeveel leerlingen/ouders hebben van die voorrang gebruik gemaakt?

In hoeveel gevallen gaat het om niet-GOK-leerlingen?

In hoeveel gevallen gaat het om GOK-leerlingen?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 125 van 21 maart 2007

van **CATHY BERX**

1. De eerste gelegenheid voor de toepassing van de gewijzigde regelgeving rond de voorrang was met het oog op de inschrijvingen voor het schooljaar 2006-2007. Er is alleen een zicht op de mate waarin dit een onderdeel was van een gezamenlijke benadering binnen de LOP's. In negen van de achtenzestig betrokken LOP's werden hierover afspraken gemaakt. In vier LOP's gaven scholen voorrang aan GOK-leerlingen. Het ging in totaal om 29 scholen. In negen LOP's gaven scholen voorrang aan niet-GOK-leerlingen. Het ging hierbij in totaal om 43 scholen. Met het oog op de inschrijvingen voor het schooljaar 2007-2008 is er een betekenisvolle stijging vast van het aantal scholen dat in voorrang voorziet. In Antwerpen stijgt het aantal scholen dat voorrang geeft aan GOK-leerlingen van drie (voor 2006-2007) naar tien (voor 2007-2008) en voor niet-GOK-leerlingen van twee (voor 2006-2007) naar veertien (voor 2007-2008) op een totaal tweeënzestig Antwerpse scholen die in aanmerking komen om voorrang te geven aan niet-GOK-leerlingen. Ook in Gent noteren we een stijging. In een aantal steden en gemeenten zijn de onderhandelingen nog aan de gang of net afgerond. Deze werkvorm is vooral relevant in steden of gemeenten waar een inschrijvingsdruk bestaat. Het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad wordt hier buiten beschouwing gelaten. Daar is immers een specifieke regeling naar gezinnen met thuistaal Nederlands en GOK-leerlingen. Alle 118 basisscholen werken mee. De evaluatie voor 2006-2007 werd al uitgebreid voorgesteld aan de gezamenlijke Commissie Onderwijs van het Vlaams Parlement en Vlaamse Gemeenschapscommissie op 16 mei 2006. Voor een vergelijkbare kwalitatieve analyse voor het schooljaar 2007-2008 worden de gegevens in juni verzameld.
2. Een volledig antwoord op deze vraag hoeveel leerlingen/ouders precies gebruik gemaakt hebben van die voorrang impliceert een serieuze verhoging van de planlast voor de scholen. Hiervoor is er voor alle duidelijkheid niet gekozen. De wijze waarop de evaluatie gebeurt en de impact wordt gemeten, beslist het LOP autonoom in functie van de plaatselijke mogelijkheden en de bereidheid tot medewerking van de betrokken scholen. Zo publiceerde LOP Gent BaO een uitvoerige evaluatie op www.lop.be. In Gent hebben 107 kinderen met het oog op de inschrijvingen voor 2006-2007 gebruik gemaakt van de voorrangperiode. Het ging hierbij om 75% niet GOK-leerlingen en 25% GOK-leerlingen. Voor andere gemeenten zijn er geen exacte cijfers bekend. De effectiviteit hangt wel duidelijk samen met de koppeling aan een communicatiestrategie naar ouders.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 126
van 21 maart 2007
van **JOS DE MEYER**

CAO Onderwijs VIII - Inwerkingtreding

Op 5 oktober 2006 werd de achtste Vlaamse onderwijs-CAO ondertekend.

1. Graag vernam ik van de minister welke maatregelen van deze CAO in werking moeten treden op 1 september 2007 en wat de stand van zaken is m.b.t. de omzetting van deze bepalingen in regelgeving?
2. Zijn er buiten deze CAO-bepalingen nog bepalingen die ook op deze datum in werking moeten treden en wat is de stand van zaken hiervan?
3. Wanneer zullen de scholen ingelicht worden over de wijzigingen die in werking zullen treden op 1 september 2007?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 126 van 21 maart 2007

van **JOS DE MEYER**

1. In bijlage vindt u de stand van zaken van de uitvoering van de maatregelen uit cao VIII die ingaan op 1 september 2007 of in de loop van 2007. De structuur van de cao wordt gevolgd.
2. Naast de uitvoering van de cao-bepalingen zullen nog andere bepalingen ingaan op 1 september 2007. Hierna volgt het overzicht.

a. Decreten en decreetswijzigingen

- Onderwijsdecreet XVII: opmerkingen sociale partners voor protocollen worden verwacht
- Decreet volwassenenonderwijs: Raad van State heeft advies gegeven
- Bekrachtigingsdecreet beroepsprofiel leraar: bij IF
- Decreet kosteloosheid en maximumfactuur: bij Raad van State
- Decreet VOC basiseducatie: dient opnieuw naar de Raad van State

b. Besluiten

Besluit beroepsprofiel leraar: bij IF

- Uitvoering decreet lerarenopleiding

Besluit basiscompetenties leraar: bij IF

- Uitvoering decreet lerarenopleiding

Besluit bekwaamheidsbewijzen BO: in april naar IF

- BAMA
Actualisatie
Bekwaamheidsbewijzen directeurs (uitvoering cao VIII)
Salarisschalen directeurs (uitvoering cao VIII)

Besluit bekwaamheidsbewijzen BuBaO en BuSO : in april naar IF

- BAMA
Actualisatie
Bekwaamheidsbewijzen directeurs (uitvoering cao VIII)
Salarisschalen directeurs (uitvoering cao VIII)

Besluit bekwaamheidsbewijzen SO : in april naar IF

- BAMA
Actualisatie
Bekwaamheidsbewijzen directeurs (uitvoering cao VIII)
Salarisschalen directeurs + selectie- en bevorderingsambten (uitvoering cao VIII)
Directeur DBSO (uitvoering OD XVII)

Besluit bekwaamheidsbewijzen godsdienst : in april naar IF

- BAMA
Actualisatie

Besluit bekwaamheidsbewijzen DKO: in april naar IF

- BAMA
Actualisatie
Bekwaamheidsbewijzen directeurs (uitvoering cao VIII)

Besluit bekwaamheidsbewijzen VWO: in april naar IF

- BAMA
Actualisatie
Salarisschalen directeurs (uitvoering cao VIII)

Besluit bekwaamheidsbewijzen CLB: in april naar IF

- BAMA
Actualisatie

Besluit varend personeel in KTA Zwijndrecht (uitvoering OD XVII): in april naar IF

Besluit puntenenveloppen scholengemeenschappen (zorg kleuterparticipatie – uitvoering OD XVII): ontwerp in voorbereiding

Besluit GOK+ (uitvoering OD XVII): ontwerp in voorbereiding

Besluit personeelsformatie in het gewoon basisonderwijs (zomerklassen): principieel goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 30.03.2007 m.h.o. op de onderhandelingen

Besluit kosteloosheid (uitvoering decreet kosteloosheid): ontwerp in voorbereiding

Besluit controle op de inschrijvingen voor wat betreft: aanpassing datum leerplichtcontrole, optimalisering huisonderwijs en afwezigheden wegens ziekte: in april naar IF

Besluit CLIL 10 projecten: ontwerp in voorbereiding

Besluit detacheringen (uitvoering decreten rechtspositie): in april naar IF

Besluit procedure nieuwe benamingen van structuuronderdelen voltijds secundair onderwijs: ontwerp in voorbereiding

Besluit organisatie voltijds secundair onderwijs: ontwerp in voorbereiding

- Besluit mentoren: in april naar IF
- Uitvoering decreet lerarenopleiding

Besluit toekenning subsidie autisme specifieke stoornissen: in april naar IF

Besluit toelagen busbegeleiding zonaal leerlingenvervoer: ontwerp in voorbereiding

Besluit wijziging regelgeving leerlingenvervoer buitengewoon onderwijs: ontwerp in voorbereiding

Besluit time-out (uitvoering OD XVII): ontwerp in voorbereiding

Besluit procedure projectsubsidies flankerend onderwijsbeleid (uitvoering decreet flankerend onderwijsbeleid): ontwerp in voorbereiding

Besluit oprichting nieuwe vestigingsplaatsen door CVO's: bij IF

Besluit studiebekrachtiging volwassenenonderwijs (VWO): ontwerp in voorbereiding

- Uitvoering decreet VWO

Besluit VWO omzetting lestijden naar studiepunten, ontwikkeling opleidingsprofielen, gecombineerd onderwijs en maatwerk: ontwerp in voorbereiding

- Uitvoering decreet VWO

Besluit modulaire structuur VWO bijzondere educatieve noden: ontwerp in voorbereiding

- Uitvoering decreet VWO

Besluit modulaire structuur VWO auto: ontwerp in voorbereiding

- Uitvoering decreet VWO

Besluit modulaire structuur VWO informatie- en communicatietechnologie: ontwerp in voorbereiding

- Uitvoering decreet VWO

Besluit modulaire structuur Basiseducatie: ontwerp in voorbereiding

- Uitvoering decreet VWO

Besluit organisatie en subsidiëring basiseducatie: ontwerp in voorbereiding

- Uitvoering decreet VWO

Besluit organisatie, financiering/subsidiëring VWO: ontwerp in voorbereiding

- Uitvoering decreet VWO

3. De scholen zullen – zoals de resolutie voorschrijft – ten laatste op 25 juni worden ingelicht over de wijzigingen die ingaan 1 september 2007. Daarnaast plant de administratie voor alle onderwijsniveaus een “Ronde van Vlaanderen” in de loop van de maand juni, waarop zij de belangrijkste maatregelen mondeling zal toelichten aan directeurs en schoolsecretariaten.

BIJLAGE

Stand van zaken uitvoering cao VIII voor maatregelen die ingaan op 1 september 2007 of in de loop van 2007.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VANDENBROUCKE/126/antw.126.bijl.001.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 128
van 21 maart 2007
van **LUDO SANNEN**

Gemeentelijk onderwijs - Externe verzelfstandiging

Ingevolge de inwerkingtreding van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005 kunnen gemeentebesturen gemeentelijke extern verzelfstandigde agentschappen oprichten, die ofwel publiekrechtelijk worden georganiseerd als een autonoom gemeentebedrijf, ofwel privaatrechtelijk, bijvoorbeeld in de vorm van een vzw.

Gezien de specificiteit van de onderwijsopdracht, lijkt het aannemelijk dat gemeenten hun scholen extern willen verzelfstandigen. Bovendien biedt de externe verzelfstandiging wellicht de mogelijkheid om gemakkelijker een (netoverschrijdende) scholengemeenschap te vormen.

1. Kunnen gemeenten voor hun scholen een beroep doen op de rechtsfiguur van het autonoom gemeentebedrijf en van het gemeentelijk extern verzelfstandigd agentschap in privaatrechtelijke vorm?
2. Blijft de gemeente, d.w.z. de gemeenteraad en in tweede instantie het college van burgemeester en schepenen, zelfs in het geval van een privaatrechtelijk verzelfstandigd agentschap, de inrichtende macht?

Worden dergelijke scholen nog steeds beschouwd als gemeentescholen?

3. Welke gevolgen heeft een verzelfstandiging voor die scholen inzake erkenning en financiering door de minister van Onderwijs?
4. Welke gevolgen heeft een verzelfstandiging voor het personeel?

Kan de gemeenteraad bevoegdheden delegeren naar de extern verzelfstandigde agentschappen, rekening houdende met het decreet rechtspositie personeelsleden gesubsidieerd onderwijs?

Ik verwijs hier naar volgende passage in het antwoord van minister Vandenbroucke op een schriftelijke vraag van 13 december 2006: "Geen van de bevoegdheden opgenomen in het decreet rechtspositie staan immers vermeld in artikel 43, §2 waarin de bevoegdheden staan opgesomd die de gemeenteraad niet kan delegeren" (vraag nr. 58, zittingsjaar 2006-2007, Websitebulletin publicatiedatum 06-02-2007).

5. Kunnen dergelijke publiekrechtelijke en privaatrechtelijk verzelfstandigde agentschappen met onderwijsopdracht een scholengemeenschap vormen met andere scholen, zelfs van een ander net en onder welke voorwaarden?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Vandenbroucke (vraag nr. 128) en Keulen (nr. 120)

FRANK VANDENBROUCKE

VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 128 van 21 maart 2007

van **LUDO SANNEN**

Het antwoord op deze vraag wordt gecoördineerd door de Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FRANK VANDENBROUCKEVICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 129

van 21 maart 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN***Vlaamse EU-vertegenwoordiging - Attachés*

Uit de nota "In foro interno – in foro externo" van de minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme blijkt dat binnen de Vlaamse vertegenwoordiging binnen de Belgische vertegenwoordiging bij de Europese Unie nog niet voor alle Vlaamse bevoegdheden een attaché werd aangewezen.

Het nadeel daarvan is dat de werkzaamheden in de betrokken sectorale raden niet volledig kunnen worden opgevolgd en dat Vlaanderen minder adequaat kan anticiperen en kan reageren op de ontwikkelingen die zich op het niveau van de Europese Unie in het dossier voordoen.

Kan de minister wat zijn/haar bevoegdheden betreft, preciseren of er binnen de Vlaamse vertegenwoordiging al dan niet een attaché werd aangesteld?

Indien dat niet het geval is, komt daar dan eerlang verandering in?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme nr. 42, Moerman nr. 39, Vandenbroucke nr. 129, Vervotte nr. 117, Van Mechelen nr. 85, Anciaux nr. 39, Bourgeois nr. 58, Peeters nr. 373, Keulen nr. 121, Van Brempt nr. 108).

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS
EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 129 van 21 maart 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Een gecoördineerd antwoord zal verstrekt worden door de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 131
van 23 maart 2007
van **HILDE CREVITS**

Kabinetten en administratie - Interne milieuzorg

Lokale en gewestelijke overheden stellen een niet onaardig aantal mensen tewerk en creëren door hun werking onvermijdelijk een grote milieudruk. Reden dus om die milieudruk te beperken en waar mogelijk preventie en interne milieuzorg centraal te stellen.

Maar daarnaast heeft de overheid ook een voorbeeldfunctie te vervullen. De meest uiteenlopende doelgroepen worden bestookt met de boodschap preventie en milieuzorg in de praktijk te brengen. De overheid kan dus pas ernstig genomen worden door haar doelgroepen wanneer ze dezelfde inspanningen levert die ze van haar doelgroepen vraagt.

De beslissing van de Vlaamse Regering van 8 mei 2002 betekende de start van het milieuzorgproject. Daarin was opgenomen dat vanaf 2003 milieuzorg moest worden ingevoerd in alle entiteiten van de Vlaamse overheid. Er werden vier milieuzorgniveaus onderscheiden

1. Welk milieuzorgniveau wordt momenteel behaald door het kabinet van de viceminister-president en het kabinet voor Werk, Onderwijs en Vorming?

Wat wordt door het kabinet en zijn personeel concreet gerealiseerd om aan de voorwaarden van dit milieuzorgniveau te voldoen?

Welke evolutie wordt er vastgesteld inzake de behaalde milieuprestaties door het toepassen van interne milieuzorg?

Zijn er doelstellingen m.b.t. het eventueel behalen van een hoger milieuzorgniveau? Welke initiatieven worden ter zake genomen?

2. Welk milieuzorgniveau wordt momenteel behaald door de Vlaamse administraties die bevoegd zijn voor Werk, Onderwijs en Vorming?

Wat wordt door de administratie en haar personeel concreet gerealiseerd om aan de voorwaarden van dit milieuzorgniveau te voldoen? Graag een overzicht per administratie.

Welke evolutie wordt er vastgesteld inzake de behaalde milieuprestaties door het toepassen van interne milieuzorg?

Zijn er doelstellingen m.b.t. het eventueel behalen van een hoger milieuzorgniveau? Welke initiatieven worden ter zake genomen?

N.B. Gelykaardige vragen werden gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 43, Moerman nr. 40, Vandenbroucke nr. 131, Vervotte nr. 120, Van Mechelen nr. 87, Anciaux nr. 40, Bourgeois nr. 59, Peeters nr. 375, Keulen nr. 123, Van Brempt nr. 112).

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 131 van 23 maart 2007
van **HILDE CREVITS**

Een gecoördineerd antwoord zal verstrekt worden door de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 133
van 28 maart 2007
van **MARC VAN DEN ABEELEN**

VDAB-databank - Screening werkzoekenden

Op 13 februari jongstleden meldde de VDAB dat ze meer dan 6.000 werkzoekenden voor de bouwsector uit haar statistieken heeft geschrapt. Uit een screening bleek namelijk dat deze grote groep werkzoekenden niet meer bestempeld kon worden als “bouwvakarbeiders”.

De Vlaamse Confederatie Bouw (VCB) had al eerder laten weten dat veel van haar leden geen vertrouwen meer hadden in de VDAB-databank omdat ze niet meer up-to-date was.

1. Wordt de VDAB-databank ook systematisch gescreend op “onechte” kandidaten in andere sectoren of beroepen?
2. Wanneer werd de VDAB-databank, de laatste screening niet inbegrepen, gescreend op “onechte” kandidaten-bouwvakkers?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 133 van 28 maart 2007

van **MARC VAN DEN ABELEN**

1. De screening bouw werd afgerond eind december 2006.

Van oktober 2006 t.e.m. februari 2007 liep de sectorale screening schoonmaak. De doelgroep bestond uit alle niet-werkende werkzoekenden die eind september 2006 ingeschreven waren in een schoonmaakberoep. Het ging om 23.942 werkzoekenden.

In april 2007 is de sectorale screening horeca gestart. De doelgroep bestaat uit alle niet-werkende werkzoekenden die eind maart 2007 ingeschreven waren in een horecaberoep. Het gaat om 15.786 werkzoekenden.

In het najaar is een screening van de werkzoekenden met een informatica – en transportberoep gepland.

2. De screening van werkzoekenden met aspiraties in een bouwberoep werd uitgevoerd tussen mei en december 2006. Deze éénmalige actie heeft geleid tot een heroriëntering van 6.066 werkzoekenden.

Om de dossiers van de werkzoekenden met een beroepsaspiratie in de bouwsector op punt te houden na de screening bouw, wordt bij elke werkzoekende die zich (her)inschrijft in een bouwberoep het dossier op het einde van de maand gescreend aan de hand van de competentiebalans. De competentiebalans is een vergelijking van objectieve factoren van het dossier met het succesvolle profiel voor het beroep. Indien hieruit blijkt dat het profiel van een werkzoekende hieraan niet voldoet, wordt de klant uitgenodigd op een gesprek waarna de nodige acties ondernomen worden om de werkzoekende arbeidsmarktrijp te maken voor een bouwberoep of voor een ander meer aangewezen beroep.

Sedert 1 januari 2007 wordt van elke werkzoekende, die in de eerste maand van zijn inschrijving geen matching op een vacature gekregen heeft, het dossier onderzocht met de werkzoekende om te komen tot een situatie waarin de werkzoekende effectief kan verwezen worden op vacatures. Op deze manier wordt ongeacht het beroep na 1 maand inschrijving als werkzoekende de correctheid van de inschrijving systematisch gecontroleerd.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**FRANK VANDENBROUCKE**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 134

van 3 april 2007

van **ANDRÉ VAN NIEUWKERKE**

Studentenuitwisseling - Stand van zaken

Universiteits- en hogeschoolstudenten gaan al jarenlang “op Erasmus”. Steeds meer studenten maken gebruik van dit Europees uitwisselingsprogramma. Aan de kant van het BSO- en TSO-onderwijs zijn er gelijkaardige initiatieven. Zo lees ik dat vanaf september negen Antwerpse leerlingen vertrekken naar Madrid, Barcelona, Berlijn, Turijn, Göteborg en het Finse Rovaniemi.

In West-Vlaanderen leren studenten van de Kulak Frans in Rijsel. Dergelijke uitwisselingsprogramma's zijn uiteraard zeer positief.

Wel stel ik vast dat er, op onderwijsvlak, zelden over uitwisselingsprogramma's met Wallonië gesproken wordt.

1. Hoeveel studenten gaan jaarlijks “op Erasmus” en waarheen? Over welke opleidingen gaat het daarbij?
2. Bestaan er voor studenten en scholieren gelijkwaardige uitwisselingsprogramma's met Wallonië (Franse en Duitse Gemeenschap)?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 134 van 3 april 2007
van **ANDRE VAN NIEUWKERKE**

1. In de grafiek in bijlage 1 ziet u de evolutie van het aantal uitgaande studenten van bij de start van Erasmus tot nu (de cijfers voor 2006/07 zijn uiteraard nog niet definitief). De bijlages 2 tot en met 5 geven voor de academiejaren 2003/04 tot en met 2006/07 een meer gedetailleerd overzicht van de bestemmingen en de studiegebieden. Bijlage 6 geeft de verdeling van de uitgaande studenten over de instellingen weer.

Uit deze gegevens blijkt dat de deelname van Vlaamse studenten aan Erasmus nog steeds in stijgende lijn gaat. Het ligt in de verwachting dat in 2007/08 de kaap van 3000 studenten overschreden wordt.

De deelname aan Erasmus is vrij "universeel": alle hogescholen en universiteiten nemen deel en sturen studenten naar bijna alle landen die deelnemen aan het programma. Spanje en Frankrijk zijn de landen die de meeste studenten aantrekken, voor zowat alle studiegebieden; samen trekken zij meer dan een derde van het totale aantal uitgaande Vlaamse studenten aan. Daarna volgen de andere grote landen, zoals Duitsland en Italië. Ook Portugal en buurland Nederland zijn populair. Zweden en Finland zijn gegeerde bestemmingen bij studenten uit de (para-)medische opleidingen. Dat geldt in het bijzonder voor de verpleegkunde.

De nieuwe EU-lidstaten, die uiteraard pas later het programma hebben vervoegd, zijn een apart maar positief verhaal. Het aantal studenten dat naar deze landen gaat, stijgt ieder jaar. De grotere en meest bekende landen, nl. Polen, Tsjechië en Hongarije, trekken de meeste studenten aan. Ook de meest recente nieuwkomer in het programma, Turkije, kan al op een goede belangstelling rekenen.

Over het algemeen trekt Erasmus vooral studenten uit Menswetenschappen/talen en Bedrijfswetenschappen aan, maar ook Lerarenopleiding, Rechten en Medische Wetenschappen kunnen rekenen op een vaste deelname.

Het weze opgemerkt dat Erasmus wellicht het meest bekende, maar zeker niet het enige Europese initiatief voor uitwisseling en samenwerking op het vlak van onderwijs is. Sinds 1/1/2007 is in Europa het "Een Leven Lang Leren Programma" (afgekort als "LLP", naar de Engelstalige benaming "Lifelong Learning Programme") van start gegaan, de opvolger van de vroegere programma's "Socrates" (waaronder Erasmus voorheen ressorteerde) en "Leonardo da Vinci".

De onderdelen van dit nieuwe "LLP" zijn

- de 4 zogenaamde "sectorale programma's"
 - o Comenius (voor het schoolonderwijs en de lerarenopleiding),
 - o Erasmus (voor het hoger onderwijs),
 - o Grundtvig (voor de volwasseneneducatie),
 - o Leonardo da Vinci (voor de beroepsopleiding);
- het "transversale programma" met o.a.
 - o de studiebezoeken (vroeger Arion),
 - o projecten rond ICT (vroeger Minerva) en talen (vroeger Lingua);

- de Jean Monnet Actie (voor acties en organisaties die werken rond de Europese integratie).

Het "LLP" loopt van 2007 tot en met 2013. De VZW EPOS (opvolger van het Vlaams Leonardo da Vinci Agentschap en het Vlaams Socrates Agentschap) fungeert als Nationaal Agentschap voor de uitvoering van het LLP in Vlaanderen. In afwachting van een nieuwe EPOS-website, is informatie over zowel voorbije als lopende projecten (nog onder Socrates en Leonardo da Vinci) als over het nieuwe LLP beschikbaar via www.ond.vlaanderen.be/socrates en <http://www.vl-leonardo.be>.

Naast de Europese programma's biedt de Vlaamse overheid zelf ook een aantal programma's voor de uitwisseling van leerlingen en studenten aan. Sommige daarvan maken deel uit van de afspraken die gemaakt zijn in het kader van de door Vlaanderen (of België) gesloten bilaterale en culturele akkoorden. Andere mogelijkheden tot uitwisseling zijn voorzien in de samenwerkings- en uitwisselingsprogramma's die de Vlaamse overheid financiert, zoals "Buurlandenbeleid" (voor het basisonderwijs), "Gros" en "Euroklassen" (beide voor het secundair onderwijs). De Afdeling Internationale Relaties Onderwijs (www.ond.vlaanderen.be/internationaal) staat in voor de opvolging van deze uitwisselingsmogelijkheden.

2. Vlaanderen neemt deel aan een aantal intra-Belgische uitwisselingsprogramma's die uitgevoerd worden door het Prins Filipfonds. Klasuitwisselingen met één of meer scholen in de Franse en/of Duitstalige Gemeenschap zijn mogelijk via "Klavertje 3" (voor het basisonderwijs) en "Tritec" (voor het Technisch- en Beroepsonderwijs). Beide programma's lopen nog tot en met het schooljaar 2006-2007. Een nieuw uitwisselingsprogramma wordt voorbereid in overleg tussen de 3 Gemeenschappen van België.

Voor het hoger onderwijs hebben de Gemeenschappen, onder impuls van het Prins Filipfonds en naar het voorbeeld van het Erasmus programma, in 2003 het programma "Erasmus Belgica" opgestart. Met dit programma kunnen studenten uit de universiteiten en hogescholen van de Vlaamse Gemeenschap studeren in een partnerinstelling in een andere Gemeenschap van België. Dit gebeurt onder dezelfde voorwaarden als binnen het Europese Erasmus programma. Sinds 2006/07 staat het programma ook open voor docenten.

In 2 jaar tijd is de Vlaamse deelname aan Erasmus Belgica bijna verdubbeld tot 93. De studiegebieden met het meeste succes zijn Talen, Lerarenopleiding, Management en Sociale Wetenschappen.

BIJLAGEN

1. Grafiek met overzicht deelname vanaf 1988
2. Erasmus studentenmobiliteit 2003/2004 per gastland en studiegebied
3. Erasmus studentenmobiliteit 2004/2005 per gastland en studiegebied
4. Erasmus studentenmobiliteit 2005/2006 per gastland en studiegebied
5. Erasmus studentenmobiliteit 2006/2007 per gastland en studiegebied
6. Erasmus studentenmobiliteit per instelling
7. Erasmus Belgica studentenmobiliteit 2004/2005 per gastinstelling en studiegebied
8. Erasmus Belgica studentenmobiliteit 2005/2006 per gastinstelling en studiegebied
9. Erasmus Belgica studentenmobiliteit 2006/2007 per gastinstelling en studiegebied

Bijlage(n):

<http://jisp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VANDENBROUCKE/134/antw.134.bijl.001.xls>

<http://jisp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VANDENBROUCKE/134/antw.134.bijl.004.xls>

<http://jisp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VANDENBROUCKE/134/antw.134.bijl.006.xls>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VANDENBROUCKE/134/antw.134.bijl.007.xls>
<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VANDENBROUCKE/134/antw.134.bijl.002.xls>
<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VANDENBROUCKE/134/antw.134.bijl.003.xls>
<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VANDENBROUCKE/134/antw.134.bijl.005.xls>
<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VANDENBROUCKE/134/antw.134.bijl.008.xls>
<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VANDENBROUCKE/134/antw.134.bijl.009.xls>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 136
van 4 april 2007
van **ANNE MARIE HOEBEKE**

Sollicitanten met psychiatrisch verleden - Arbeidsbemiddeling

Sollicitanten met een psychiatrisch verleden ervaren vaak problemen wanneer werkgevers op de hoogte worden gebracht van hun probleem. Het stelt sollicitanten voor een dilemma om hun psychiatrisch verleden al dan niet te verzwijgen.

1. Op welke manier lost de VDAB dit probleem op wanneer er arbeidsbemiddeling wordt gedaan voor sollicitanten met een psychiatrisch verleden?
2. Neemt de minister een initiatief om via de sociale partners het probleem aan te kaarten en te voorzien in een betere aanpak door werkgevers wanneer zij worden geconfronteerd met sollicitanten met een psychiatrisch verleden?
3. Welke verweermogelijkheden hebben deze sollicitanten wanneer ze menen benadeeld te worden wegens hun psychiatrisch verleden?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 136 van 4 april 2007

van ANNE MARIE HOEBEKE

1. Juridisch gezien is “privacy” een grondrecht. Ook in arbeidsverhoudingen komt dit principe meer en meer op de voorgrond.

Het recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer van een sollicitant is opgenomen in art. 11 van de CAO nr.38 van 6.12.1983 betreffende de werving en selectie van werknemers.

Dit artikel stelt duidelijk en uitdrukkelijk dat vragen over het privéleven slechts verantwoord zijn indien ze relevant zijn wegens de aard en de uitoefeningsvoorwaarden van de functie. Toch rust er op beide partijen ook een contractuele samenwerkingsplicht. Dit betekent dat beide partijen alle informatie moeten geven waarvan zij redelijkerwijs kunnen aannemen dat zij voor de andere partij belangrijk kan zijn.

Specifiek met betrekking tot ziekte, oordeelde het Arbeidshof van Brussel dat een werknemer bij zijn aanwerving niet verplicht is de werkgever in te lichten over een ziekte waaraan hij lijdt, tenzij wanneer de uitoefening van het beroep een risico zou kunnen betekenen voor de werknemer zelf, voor zijn collega's of voor andere personen (Arbeidshof Brussel 05.11.1997).

Binnen de sollicitatietraining die door de VDAB gegeven wordt in het kader van opleiding en trajectbegeleiding komt ook deze problematiek aan bod, meestal in een algemene benadering en in de groepsessies, in sommige gevallen ook tijdens individuele gesprekken.

Bij de besprekingen ervan wordt steeds uitgegaan van een tweetal basisprincipes :

In de eerste plaats is de informatieverstrekking afhankelijk van de job zelf en wordt niet relevante informatie tijdens een sollicitatiegesprek niet meegedeeld.

Anderzijds is correctheid en eerlijkheid tijdens een sollicitatiegesprek een absolute noodzaak en moeten ook gevoelige onderwerpen in een juist daglicht besproken kunnen worden, maar steeds vanuit een positieve benadering.

Tot slot registreert de VDAB geen medische gegevens, dus ook geen psychiatrisch verleden, in het sollicitatiedossier. Dergelijke informatie kan en zal derhalve door de dienst ook nooit aan een werkgever meegedeeld worden.

2. Er zijn geen bijzondere initiatieven voorzien. Wel ondersteun ik via het diversiteitsbeleid, waarvoor alle sociale partners zich engageerden, werkgevers in het voeren van een diversiteitsbeleid. Dit betekent ook aandacht hebben voor diversiteit bij sollicitatie. Voor het totale diversiteitsbeleid is 8,75 miljoen euro voorzien. Omgaan op de werkvloer met personen met een psychiatrisch verleden zou in deze initiatieven een thema kunnen zijn.
3. Werkzoekenden in het algemeen, en dus ook de werkzoekenden met een psychiatrisch verleden, kunnen, wanneer zij menen benadeeld te zijn bij een sollicitatie omwille van een niet vacature- of jobgerelateerde reden, steeds klacht indienen tegen deze praktijk bij de politie of bij de Procureur des Konings. Hierbij kunnen ze zich laten bijstaan door het Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding.

Wanneer een werkzoekende een klacht neerlegt bij de VDAB omdat hij of zij meent benadeeld te zijn bij een sollicitatie, dan bezorgt de dienst de nodige informatie aan betrokkene voor het neerleggen van een officiële klacht.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 138
van 11 april 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Haviland - Taalgebruik

In Londerzeel maar ongetwijfeld ook in andere Vlaams-Brabantse gemeenten krijgen vuilzakken waarvan de inhoud niet conform is, een klever van de intergemeentelijke vereniging Haviland, zodat de inwoners weten waarom hun vuilzak niet werd meegenomen.

Het gemeentebestuur van Londerzeel diende enige tijd geleden klacht in bij Haviland omdat het personeel eentalige Franse klevers aanbracht.

Haviland antwoordde dat Franstalige stickers alleen gebruikt worden in faciliteitengemeenten.

Naast het feit dat Londerzeel natuurlijk geen faciliteitengemeente is, blijft de vaststelling dat de intergemeentelijke vereniging blijkbaar alleen in het Frans met de bevolking van de faciliteitengemeenten communiceert.

Is de minister daarvan op de hoogte?

Deze handelwijze is onwettelijk. Heeft de minister dat al aan Haviland en de betrokken gemeentebesturen laten weten?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Keulen (vraag nr. 134) en Vandenbroucke (nr. 138).

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 138 van 11 april 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering.

INGE VERVOTTE,
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN,
VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 118
van 23 maart 2007
van **HILDE CREVITS**

Modellencharters - Stand van zaken

Op 20 november 2006 ondertekenden enkele vrouwenbladen het (rol)modellencharter, een lovenswaardig initiatief, waarmee zij beloven een gezond en realistisch modebeeld naar voren te schuiven in hun publicaties en geen onrealistisch magere modellen meer te gebruiken.

Het (rol)modellencharter dat de vrouwenbladen hebben ondertekend, blijkt in de praktijk echter niet zo gemakkelijk na te leven. Ondanks alle inspanningen blijven graatmagere modellen de bladen "sieren" in het bijzonder door de publicatie van foto's van modellen die internationale modeshows lopen.

Intussen zag ook een charter voor de modewereld het levenslicht, gericht op modeontwerpers/sters en moderedacteurs/trices, alsook een charter voor de modellenwereld, gericht op modellenbureaus.

1. Op welke wijze werden vrouwenbladen, modellenbureaus, modeontwerpers/sters en moderedacteurs/trices uitgenodigd om een modellencharter te ondertekenen?

Hoeveel vrouwenbladen, respectievelijk modellenbureaus, modeontwerpers/sters en moderedacteurs/trices werden aangesproken om de specifieke charters te ondertekenen? Hoeveel gingen op dit aanbod in?

2. Worden nog initiatieven genomen om dit project verder te promoten en de modewereld te sensibiliseren? Welke?
3. Wordt de naleving van de verbintenissen uit de verschillende charters opgevolgd en geëvalueerd? Zo ja, op welke wijze? Welke initiatieven worden genomen indien blijkt dat een charter-ondertekenaar de verbintenissen niet naleeft?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 118 van 23 maart 2007

van **HILDE CREVITS**

Situering:

Internationaal gezien is het voorkomen van eetstoornissen een toenemend probleem dat globaal op 10% wordt geschat in de Westerse wereld en vooral sterk aanwezig is in de leeftijdsgroep tussen de 12 en de 25 jaar. Eetbuistoornissen treffen naar schatting 5 à 10% van de Westerse studenten en volwassenen; boulimie nervosa zou bij 1 à 3% van de vrouwen voorkomen en anorexia nervosa bij 1% van de vrouwen.

Vanuit wetenschappelijk onderzoek zijn er sterke aanwijzingen die duiden op een invloed van de socio-culturele context op het al dan niet voorkomen van eet- en gewichtsproblemen bij jongeren. Deze invloed wordt door verschillende factoren bepaald zoals de graad van urbanisatie, de vrienden-groep, media-invloed....

Vooraf bij meisjes tussen de 14 en de 17 jaar oud bestaat er een verband tussen het bekijken van modellen en hun lichaamspreoccupatie. Deze invloed gaat waarschijnlijk in beide richtingen. Zich spiegelen aan een mager model zou leiden tot een negatiever zelfbeeld maar ook zou een reeds bestaand negatief zelfbeeld de interesse en de impact van de mediamodellen versterken. Als deze modellen dan te mager zijn, kan dit mee een aanzet geven tot zelf extreem vermageren.

Het bekijken van mediamodellen die attractief maar realistisch zijn zou de relatie tussen lichaamsbeeld en mediablootstelling milderden, wat pleit voor het stimuleren van het inzetten van gezonde (rol)modellen.

1. en 2. De modellenbureau's in Vlaanderen (met inbegrip van Brussel) werden systematisch individueel aangeschreven op basis van de contactgegevens van de Gouden Gids. Er werden in totaal op deze wijze 92 bureaus gecontacteerd, daarvan hebben reeds 20 (22%) het charter ondertekend (een gedetailleerde lijst en de charters kan U terugvinden op www.ingevervotte.be).

Voor de uitgevers en modeontwerpers zal een systematische uitnodiging nog gebeuren. Momenteel hebben al 3 uitgevers van vrouwenbladen, 1 ontwerpster en 2 modellen dit charter spontaan ondertekend. Een zeer groot deel van de damesbladen is daarmee nu reeds betrokken.

3. Actueel ben ik nog bezig met het sensibiliseren van de voornaamste actoren, het is dan ook nog veel te vroeg om reeds te evalueren. Het probleem dat U zeer terecht aanhaalt van de inzet van extreem magere modellen op internationale modeshows is bovendien een probleem dat ook mee op Europees vlak dient aangepakt te worden. Momenteel verbinden de uitgevers er zich toe om voor de illustraties die ze zelf laten maken, gezonde (rol)modellen in te zetten. Voor wat betreft het reclame-luik en de internationale reportages dient op Europees vlak naar oplossingen gezocht te worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 119
van 23 maart 2007
van **TOM DEHAENE**

Lokaal sociaal beleidsplan - Planlastvermindering

In antwoord om mijn schriftelijke vraag van 8 februari 2007 deelde de minister mee dat zij de intentie heeft om verschillende (deel)plannen te integreren in of af te stemmen op het lokaal sociaal beleidsplan.

Deze intentie is echter nog niet volledig omgezet in de regelgeving.

Binnen haar administratie werd wel een bevraging gedaan over de noodzakelijke aanpassingen van de regelgeving teneinde deze verschillende plannen op elkaar af te kunnen stemmen. Dit resulteerde in een nota aan haar kabinet met betrekking tot de te nemen stappen om deze planlastvermindering door te voeren. Deze nota wordt nu verder besproken om stelselmatig de nodige aanpassingen door te voeren.

Er is naar de lokale besturen gecommuniceerd dat de minister duidelijk zal laten weten wanneer deze sectorale afstemming mogelijk is en welke procedures moeten worden gevolgd. Onlangs besliste de Vlaamse Regering alvast om het lokaal beleidsplan “kinderopvang” voortaan deel te laten uitmaken van het lokaal sociaal beleidsplan.

Omdat vele lokale besturen nog met vragen zitten naar de concrete invoering van (deel)plannen in hun lokaal sociaal beleidsplan, graag de volgende vragen aan de minister.

1. Wanneer denkt de minister de bespreking van de aangehaalde nota op haar kabinet af te ronden?
2. Voor wanneer plant zij de concrete aanpassing van de regelgeving?
3. Wanneer zal de minister naar de lokale besturen communiceren rond de sectorale afstemming en de te volgen procedures?

1.

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 119 van 23 maart 2007

van **TOM DEHAENE**

1. De uitvoering van planlastvermindering zal stap per stap verlopen. Momenteel leggen mijn diensten de laatste hand aan de regelgeving die het Kinderopvangbeleidsplan kan laten opgaan in het lokaal sociaal beleidsplan. Zo moet dit sector per sector worden bekeken. Dit is dus een proces van lange adem. De bespreking van deze nota zal dan ook pas afgerond worden wanneer het hele proces per sector afgerond wordt.
2. Ik zal op korte termijn bekijken welke stappen gezet kunnen worden binnen de andere sectoren. Ik wil echter niet op de zaken vooruit lopen. Het is immers niet enkel een kwestie van het omzetten van regelgeving maar ook van gedragenheid. Het aanpassen van de regelgeving met het oog op de integratie in het lokaal sociaal beleidsplan willen we uitvoeren samen met de mensen die werkzaam zijn binnen deze sector. M.b.t. kinderopvang werd bijvoorbeeld veel werk verricht door Kind en Gezin. Ook met de andere sectoren willen we dit proces 'samen' aanpakken.
3. De communicatie naar de lokale besturen over de sectorale afstemming en de te volgen procedure zal worden gecommuniceerd telkens wanneer een bepaalde sectorale regelgeving werd goedgekeurd. Het zou voorbarig zijn om informatie vroeger te verspreiden, dit zou enkel een mogelijkheid tot verwarring creëren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 121
van 23 maart 2007
van **BART CARON**

Ziekenhuizen Kortrijk - Subsidies

Door de goedkeuring van een aangepast Vlaams decreet in maart van vorig jaar kregen dertien instellingen in de ouderenzorg en zeven ziekenhuizen in West-Vlaanderen groen licht om te starten met bouwwerken.

Het goedgekeurde decreet voorziet in een alternatieve financieringsmethode waarbij de betaling van de subsidies over meerdere jaren kan worden gespreid. Rusthuizen en ziekenhuizen kunnen zo bouwen of verbouwen. Voor rusthuizen was er een wachttijd van zeven tot negen jaar tussen de subsidieaanvraag voor de bouw en de reële toezegging.

Door de nieuwe wetgeving konden 53 ouderenvoorzieningen en 24 ziekenhuizen in Vlaanderen sneller beginnen bouwen. In totaal was er ruimte gemaakt voor 713 miljoen euro aan bouwprojecten, waarvan de Vlaamse overheid 60 procent zou dragen.

Zo wordt er momenteel aan de rand van Kortrijk, op 't Hoge, een nieuw ziekenhuis gebouwd dat alle nu bestaande ziekenhuizen in de binnenstad moet vervangen. Evenwel werden er de voorbije jaren uit het VIPA middelen geïnvesteerd in aanpassing van deze bestaande ziekenhuizen.

1. Hoeveel Vlaamse subsidies werden toegekend voor investeringen in Kortrijkse ziekenhuizen in de periode 1995 tot op heden? Graag een opsplitsing per ziekenhuis.
2. Welke subsidietoezeggingen zijn gedaan voor de komende jaren?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 121 van 23 maart 2007

van **BART CARON**

1. Sint-Niklaaskliniek :
Er werden voor het laatst subsidies ten bedrage van 800 000 € toegekend voor bouwwerken in 1995.

Maria's Voorzienigheid :
Van 1995 tot op heden werden geen subsidies verleend voor bouwwerken.

Sint-Maarten :
De laatste aanbesteding voor verbouwwerke gebeurde in 1996.
Orde van grootte subsidies : 500.000 €

O.L.V. Hospitaal :
De bouw dateert van de periode 1995-2000.
Orde van grootte subsidies : 9.100.000 €
Deze campus wordt niet verlaten.

2. Stap 1 van de nieuwbouw AZ Groeninge (deelprojecten 1 en 2) omvat de aanzet van de bouw van een nieuw fusieziekenhuis.
De subsidie bedraagt 35.192.472,76 €

Stap 2 omvat de deelprojecten 3, 4 en 5 en zou aansluitend worden uitgevoerd (periode 2008-2010). De toekenning van een principieel akkoord hiervoor wordt onderzocht.

Stap 3 (sluitstuk – deelprojecten 6 en 7) werd nog niet voor subsidiëring ingediend.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 124
van 23 maart 2007
van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

Gehandicapten - Samenwerkingsakkoord met Brussel

Op 20 oktober 1998 werd een samenwerkingsakkoord afgesloten tussen de Vlaamse Gemeenschap en het Waals Gewest betreffende de integratie van personen met een handicap. Elke partij verbindt er zich toe toegang te verlenen tot haar eigen erkende en gesubsidieerde voorzieningen aan personen met een handicap die onder de bevoegdheid van de andere partij vallen.

Met het Brussels Hoofdstedelijk Gewest werd er toen geen samenwerkingsakkoord afgesloten, omdat de Cocof (Franse Gemeenschapscommissie) aan een eigen decreet op het gehandicaptenbeleid aan het werken was.

1. Wat is de stand van zaken?
2. Wordt er nog overleg gepleegd met het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende het afsluiten van een samenwerkingsakkoord?
3. Welke zijn de knelpunten betreffende het totstandkomen van een dergelijk akkoord?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 124 van 23 maart 2007

van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

1. Het decreet dat van toepassing is op de service bruxellois francophone des personnes handicapées (COCOF) kwam op 4 maart 1999 tot stand. Tussen het Vlaams Agentschap voor personen met een handicap en de service bruxellois francophone des personnes handicapées is er tot op de dag van vandaag geen samenwerkingsakkoord afgesloten.
2. Er wordt geen overleg gepleegd betreffende het afsluiten van een samenwerkingsakkoord.
3. Er zijn geen knelpunten gekend vermits de poging tot het afsluiten van een samenwerkingsakkoord niet is ondernomen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 125
van 28 maart 2007
van **PIETER HUYBRECHTS**

Schildersziekte - Preventie

De neurologische aandoening Organisch Psychosyndroom door Solventen (OPS), de zogenaamde "schildersziekte", is de verzamelnaam voor een reeks fysieke en psychische stoornissen die veroorzaakt kunnen worden door het langdurig inademen van producten waarin solventen zitten.

Solventen (oplosmiddelen) zijn vluchtige vloeistoffen (benzeen, toluen, styreen, terpentijn, thinner, alcohol,...) waarin andere stoffen oplossen. Verf, lak, lijmen, ontvetters, vernissen, sommige houtverduurzamingsmiddelen en schoonmaakmiddelen bestaan voor een groot deel uit deze oplosmiddelen.

Oplosmiddelen zijn zeer schadelijk voor de gezondheid en komen in het lichaam terecht door het inademen van dampen of door contact met de huid. Bij geregelde, langdurige blootstelling kan er blijvende gezondheidsschade ontstaan. Het gaat dan om onherstelbare stoornissen in de hersenfunctie.

Het vaststellen van de diagnose Organisch Psychosyndroom door Solventen is vaak moeilijk omdat er ook andere oorzaken aan de basis kunnen liggen van de fysieke en psychische stoornissen. Overmatig drankgebruik, dementie en andere neurologische aandoeningen hebben immers dezelfde symptomen.

Veel geneesheren zijn te weinig op de hoogte van het oorzakelijk verband tussen het werken met solventen en de symptomen van hun patiënt. Zo gebeurt het dat OPS-slachtoffers soms met hun klachten niet ernstig worden genomen, verkeerd worden behandeld en dat de echte oorzaken niet worden aangepakt.

1. Hoe evalueert de minister de ernst van de situatie? Welke initiatieven neemt zij?
2. Is er reeds studiewerk uitgevoerd om te zien of het mogelijk is om de gevaarlijke vluchtige stoffen te vervangen door minder schadelijke stoffen? Bestaan er reeds alternatieven?
3. Is op de verpakking voldoende aangegeven dat langdurige blootstelling aan schadelijke oplosmiddelen kan leiden tot OPS en er blijvende gezondheidsschade kan ontstaan?
4. Welke initiatieven werden reeds genomen om artsen beter te informeren over OPS zodat ze de juiste conclusies trekken en de juiste diagnose stellen?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 125 van 28 maart 2007

van **PIETER HUYBRECHTS**

1. Het Organisch Psychosyndroom (OPS) is een op individueel vlak ernstige aandoening die ondertussen in voldoende mate gedocumenteerd is. De opgelopen schade aan het zenuwstelsel is irreversibel en kan niet meer worden hersteld. Wanneer echter het contact met solventen ophoudt, stabiliseert de ziekte.

Op Vlaams niveau zijn in het binnenmilieubesluit van 11 juni 2004, voor een reeks agentia waaronder een aantal solventen (inbegrepen totaal van de Vluchtige Organische Solventen), richt- en interventiewaarden opgenomen ter bescherming van een gezond binnenklimaat in woningen en in publiek toegankelijke gebouwen.

Bij sensibilisatie- en voorlichting vestigen mijn diensten de aandacht op deze problematiek. Daarbij wordt gewezen op de gevaren van vluchtige organische stoffen in het algemeen en van verf in het bijzonder. Zo stelden de medisch milieukundigen bij de Logo's een infofiche op over de gevaren van vluchtige organische verbindingen (VOS). Daarin wordt ook gewaarschuwd voor OPS en de aandacht wordt gevestigd op mogelijke alternatieven zoals verven op waterbasis en natuurverven.

Arbeidsgerelateerde gezondheidsklachten van werknemers vallen momenteel onder de bevoegdheid van de federale minister van Werk, de heer Vanvelthoven.

2. Vooral in Scandinavische landen hebben de vakbonden veel arbeidstoxicologisch onderzoek laten uitvoeren. De talrijke onderzoeken resulteerden in een ruime aandacht binnen de bedrijfsgeneeskunde voor deze problematiek. Zo bestaat er ondertussen een gevalideerde en aanvaarde computergestuurde test, het Neurobehavioral Evaluation System (NES), die blootgesteld via een batterij van 24 tests screent op OPS. In het voorjaar van 1999 werden OPS type 2 en 3 erkend als beroepsziekte door het Fonds voor Beroepsziekten.

Voor sommige toepassingen, zoals verven, kan water als alternatief oplosmiddel gebruikt worden. Zo is in Denemarken het gebruik van verven die oplosmiddelen (andere dan water) bevatten, verboden binnenshuis. In ons land zijn productnormen echter een federale bevoegdheid en is een verbod op Vlaams niveau alvast onmogelijk.

3. Labeling van producten behoort tot het domein van de consumentenbescherming wat eveneens een federale bevoegdheid is.

4. De beoefening van de geneeskunde met diagnosestelling en therapie door artsen, behoort beleidsmatig tot de federale bevoegdheden betreffende gezondheidszorg.

In de opleiding van huisartsen, wat wel een Vlaamse bevoegdheid is, wordt ondertussen meer aandacht gegeven aan invloeden van de leefomgeving en invloeden vanuit de beroepsomgeving op de gezondheid.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 126
van 28 maart 2007
van **ANNE MARIE HOEBEKE**

Vlaams Meldpunt Ouderen - Klachten over financieel misbruik

Het Vlaams Meldpunt Ouderen krijgt gemiddeld om de drie dagen een klacht binnen van een 55-plusser die bestolen werd door de eigen familie. Men schat dat het eigenlijke misbruik nog hoger ligt.

1. Hoeveel klachten werden genoteerd inzake financieel misbruik door familieleden in 2001, 2002, 2003, 2004 en 2005?
2. Wat doet het meldpunt met de ontvangen klachten?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op schriftelijke vraag nr. 126 van 28 maart 2007

van ANNE-MARIE HOEBEKE

1. Aantal meldingen financieel misbruik

Jaar	Aantal meldingen	Totaal aantal	% aandeel
2001	*		
2002	65	199	32,6 %
2003	103	272	37,8 %
2004	135	610	22,1 %
2005	135	402	33,5 %

* Voor het jaar 2001 zijn deze gegevens niet beschikbaar. Het project 'Voorbereiding Centraal Meldingspunt Ouderenmis(be)handeling Vlaanderen' van het CAW Zuid-Oost-Vlaanderen werd namelijk pas in 2002 voor het eerst gesubsidieerd via de projecten thuiszorg.

2. Met het oog op een uniforme behandeling van de meldingen werd, in samenspraak met de betrokken actoren, een stappenplan uitgewerkt.

Alle meldingen lopen binnen op het centrale nummer (078-15 15 70) van het Vlaams Meldpunt. Daar worden alle oproepen geregistreerd en behandeld. Zo'n 70% van alle oproepen betreft informatie- en adviesvragen (signalering, toetsing, advies,...). Deze worden beantwoord bij het Vlaams Meldpunt. De resterende 30% betreft vragen tot effectieve interventie. Afhankelijk van de woonplaats van het slachtoffer, worden deze meldingen doorgestuurd aan het respectievelijke provinciale steunpunt of aan het Brussels steunpunt ouderenmis(be)handeling. De medewerkers van het steunpunt gaan na hoe de klacht optimaal kan behandeld worden en wie daartoe de meest aangewezen partner is. De drie belangrijkste partners bij meldingen van ouderenmis(be)handeling zijn de samenwerkingsinitiatieven thuiszorg (SIT), de centra voor algemeen welzijnswerk (CAW) en de centra voor geestelijke gezondheidszorg (CGG). Met elk van hen werden afspraken gemaakt over wie in welke situatie gecontacteerd wordt. Het steunpunt maakt vervolgens op zijn beurt alle beschikbare gegevens over aan de gekozen partner die uiteindelijk de effectieve hulpverlening zal organiseren en de aangewezen hulp- en dienstverleners inschakelt. De huisartsenkringen, de politie, tele-onthaal, de mantelzorgverenigingen, de expertisecentra dementie,... zijn daarbij de meest frequent gecontacteerde instanties.

Het effectieve hulpverleningsproces wordt vanuit het steunpunt opgevolgd. In functie van registratie en beleid, koppelt het steunpunt op zijn beurt geregeld terug aan het Vlaams Meldpunt.

Dossiers worden afgerond wanneer:

- het slachtoffer niet langer een beroep wenst te doen op de hulpverlening;
- een oplossing werd gevonden en de gewenste situatie dus bereikt is;
- het slachtoffer overlijdt.

Om verschillende redenen kunnen dossiers ook tijdelijk stil worden gelegd. Telkens wanneer een hulpverleningsdossier wordt afgerond of onderbroken, wordt dit gemeld bij het Vlaams Meldpunt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 127
van 30 maart 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen - Werkgroep Arbeidsmarktbeleid

Participatie van mensen in armoede in de werkgroep Arbeidsmarktbeleid van de SERV (Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen) is belangrijk.

1. Welke concrete dossiers naar aanleiding van de prioritaire speerpunten/acties voor Werk, Sociale Economie en Gelijke Kansen zijn er in 2006 besproken?

Welke aandachtspunten stonden hierbij centraal?

2. Wat zijn hiervan de resultaten?

Op welke wijze wordt in de opvolging voorzien?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 127 van 30 maart 2007

van **MARIJKE DILLEN**

Voor een gedetailleerde en volledige stand van zaken van de werkgroep Arbeidsmarktbeleid van de SERV moet men zich richten tot de bevoegde minister.

Het Vlaams Actieplan Armoedebestrijding en de actualisering ervan bieden een overzicht van de maatregelen die de Vlaamse Regering neemt in het kader van armoedebestrijding. Deze maatregelen vallen onder de bevoegdheid van verschillende ministers en bij de uitvoering wordt aan de bevoegde minister gerapporteerd.

Minister Vandembroucke is bevoegd voor het beleidsaccent 'participatie van mensen in armoede in de werkgroep Arbeidsmarktbeleid van de SERV' uit het Vlaams Actieplan. Aan hem wordt over de vooruitgang, de resultaten en de opvolging ervan gerapporteerd.

Op basis van informatie verstrekt door het Vlaams netwerk van verenigingen waar armen het woord nemen, kan ik wel het volgende rapporteren:

Het Vlaams netwerk van verenigingen waar armen het woord nemen evalueert de samenwerking met de werkgroep Arbeidsmarktbeleid van de SERV positief.

Het Vlaams netwerk van verenigingen waar armen het woord nemen heeft met de werkgroep arbeidsmarktbeleid van de SERV volgende afspraak:

Het Vlaams netwerk kan op eigen initiatief advies geven: zo werd op 24/05/06 een advies gegeven betreffende het voorontwerp van decreet houdende de lokale diensteneconomie. De SERV nam in zijn advies aan de Vlaamse Regering verschillende elementen van dit advies over.

De werkgroep kan ook het Vlaams netwerk om advies vragen.

Er wordt dan keer per keer afgesproken of dit mondeling wordt toegelicht op de vergadering of gewoon aan de leden van de werkgroep bezorgd wordt.

Mondelinge toelichting gebeurde op 24/04/06 over de tewerkstelling van ervaringsdeskundigen en over 'moeilijk-bemiddelbaren'.

Momenteel werkt het Vlaams Netwerk aan een advies op de uitvoeringsbesluiten lokale diensteneconomie. Dat advies zal aan de werkgroep worden bezorgd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 128
van 30 maart 2007
van **VERA VAN DER BORGHT**

Gezinszorg - Extra middelen

In een persmededeling van de minister van 9 maart laatstleden maakt zij melding van een uitbreiding van het aantal uren voor gezinszorg met 370.000, wat neerkomt op een investering van 8,6 miljoen euro. De uitbreiding zorgt ervoor dat er 242 extra jobs zouden bijkomen in de gezinszorg.

Bovendien wordt ook 194.525 euro uitgetrokken voor vernieuwende projecten in de gezinszorg en zullen verzorgenden die werken met allochtonen of personen met een psychische aandoening, een gespecialiseerde vorming krijgen zodat de zorgverlening optimaal kan verlopen.

1. Zijn de extra middelen van 8,6 miljoen euro ingeschreven in de begroting 2007 of zullen deze middelen vrijgemaakt worden via de halfjaarlijkse begrotingscontrole?
2. Bijna 200.000 euro gaat naar vernieuwende projecten in de gezinszorg.

Om welke projecten gaat het dan?

Welke diensten gezinszorg zullen deze middelen toegewezen krijgen en op basis van welke criteria?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 128 van 30 maart 2007

van **VERA VAN DER BORGHT**

1. Deze extra middelen zijn ingeschreven in de begroting 2007 onder programma 41.4, basisallocatie 34.02.
2. Het gaat hier om projecten in de gezinszorg die onder één van de volgende twee projectthema's vallen:
 - A. Optimalisering van de kwaliteit van zorg verleend aan thuisverblijvende cliënten met een psychische aandoening, door tijdelijke bijkomende inspanningen op het vlak van methodiekondersteuning en deskundigheidsbevordering van professionelen in door de Vlaamse overheid erkende en/of gesubsidieerde voorzieningen.
 - B. Optimalisering van de kwaliteit van thuiszorg aan allochtone personen door tijdelijke bijkomende inspanningen op het vlak van methodiekondersteuning en deskundigheidsbevordering van professionelen in door de Vlaamse overheid erkende en/of gesubsidieerde voorzieningen.

Onder het thema A werden voor gezinszorg de volgende projecten geselecteerd:

Initiatiefnemer	Titel project	Toegekend budget (euro)
Vzw Vereniging van de diensten voor gezinszorg van de Vlaamse Gemeenschap	Ervaringsgerichte vorming en coaching door deskundige experts in functie van kwaliteitsvolle gezinszorg aan cliënten met psychische aandoeningen	74.368,00
Regionale dienst voor gezinszorg Welzijnszorg Kempen	Referentiepersonen psychiatrische problematieken	46.500,00
Vzw Thuiszorg Bond Moyson Oost-Vlaanderen	Thuiszorg bij personen met ernstige psychische problemen: ondersteuning en deskundigheidsbevordering van de basiswerkers	15.000,00
Totaal thema A		135.868,00

Onder het thema B werden voor gezinszorg de volgende projecten geselecteerd:

Initiatiefnemer	Titel project	Toegekend budget (euro)
Vzw Familiehulp	Thuiszorg: (g)een zorg voor later. Toegankelijkheid en kwaliteit van de zorg voor allochtone cliënten	45.000,00
Vzw Thuishulp regio West-Vlaanderen	Diversiteit, onze prioriteit	13.657,05
Totaal thema B		58.657,05

Bij de selectie van de projecten werd de verschillende aanvragen getoetst aan de criteria in de oproepbrief.

Alle projectaanvragen (thema's A en B) moesten een duidelijke omschrijving bevatten van:

- de manier waarop de methodiekondersteuning en de deskundigheidsbevordering concreet gerealiseerd zal worden;
- de meerwaarde, de specifieke accenten en de meeruitgaven ten opzichte van het normale in de voorziening gevoerde vormings-, trainings- en opleidingsbeleid;
- de doelgroep van professionelen die tijdens het project ondersteund zullen worden en de omvang ervan;
- de effecten die bij deze doelgroep worden beoogd en hoe ze gemeten zullen worden.

De projectaanvragen voor thema B moesten aanvullend een duidelijke omschrijving geven van:

- de manier waarop de voorziening de allochtonen bereikt en hoe de toegankelijkheid van allochtonen tot de zorg maximaal gewaarborgd wordt;
- de beoogde doelgroep van allochtonen.

Daarnaast moest uit de projectaanvragen voor thema B ook blijken dat:

- er een bereidheid is tot samenwerking met het Vlaams Minderhedencentrum en/of de integratiecentra;
- er geen nieuwe methodieken ontwikkeld worden, maar dat er een maximaal gebruik is van bestaande methodieken zoals onder andere de interculturele methodiekenkoffer van het Vlaams Minderhedencentrum, het Kofferproject van de Brusselse Welzijns- en Gezondheidsraad.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 129
van 30 maart 2007
van **VERA JANS**

Centrale Registratie van Zorgvragen - Nadere gegevens

De Centrale Registratie van Zorgvragen (CRZ) van 30 juni 2006 is terug te vinden op de website van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH). De wettelijke basis voor deze registratievorm is met ingang van 1 maart 2006 het besluit van de Vlaamse Regering van 17 maart 2006 betreffende de regie van de zorg en bijstand tot sociale integratie van personen met een handicap en betreffende de erkenning en subsidiëring van een Vlaams Platform van verenigingen van personen met een handicap.

De Centrale Registratie van Zorgvragen zoals ontwikkeld onder de minister bevat, vooral per werkvorm, nu reeds heel wat informatie. Het gaat in het bijzonder om het aantal zorgvragen met een toegekende urgentiecode, de tijd die men doorbrengt op de toegekende urgentiecode (UC), de huidige woonsituatie van de zorgvragers en de afgesloten zorgvragen.

In de CRZ ontbreekt evenwel nog belangrijke beleidsrelevante informatie die, gezien het budgettaire aandeel van de gehandicaptenzorg in het geheel van de uitgavenbegroting voor het beleidsdomein én het belang van een transparant parlementair debat, onontbeerlijk is.

1. Wat is de huidige relevantie van de aanwezigheid van informele zorg wanneer de urgentiecode wordt toegekend?
2. Moet een persoon met een handicap de volledige inschrijvingsprocedure bij het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap doorlopen hebben om geregistreerd te kunnen worden op de CRZ?
3. Artikel 18 van het aangehaalde besluit van de Vlaamse Regering van 17 maart 2006 bepaalt dat de voorzieningen (uit de gehandicaptenzorg) bij opname voorrang moeten geven aan de personen met een handicap met de hoogste urgentiecode, en binnen die urgentiecode aan de personen die al het langst aan het wachten zijn met die urgentiecode. Als een voorziening inderdaad overgaat tot een opname in afwijking hiervan, moet de voorziening hierover een motivatieverslag aan een registratie- en coördinatiepunt bezorgen. Dit registratie- en coördinatiepunt moet de motivatieverslagen inventariseren en ze verwerken in rapporten (art. 19). Deze bepalingen zijn in werking getreden op 1 maart 2006.

Kan de minister medelen hoeveel motivatieverslagen reeds werden aangemaakt? Om welke zorgvormen gaat het hier (opdeling per zorgvorm)?

Zo neen, wat is de verklaring hiervoor en welke stappen zal de minister zetten om deze informatie aangeleverd te krijgen?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 129 van 30 maart 2007

van **VERA JANS**

1. De urgentiecodering wordt toegekend aan de hand van een reeks richtlijnen. Om de urgentie van een zorgvraag in te schatten is de geschiktheid van de huidige ondersteuning van cruciaal belang. Daarbij gaat het zeker niet alleen om residentiële opvang of professionele, ambulante hulp. Ook de mogelijkheden van de opvang in het gezin en het sociale netwerk of andere vormen van informele hulp spelen hierin volop mee. De geactualiseerde en verder geoperationaliseerde lijst met de criteria zal in de toekomst integraal onderdeel uitmaken van het protocol urgentiecodering.
2. Neen, een persoon met een handicap moet nog niet de volledige inschrijvingsprocedure van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH) hebben doorlopen. Dit betekent dat personen al bij de CRZ geregistreerd kunnen worden, vooraleer hun multidisciplinair verslag door het onafhankelijk multidisciplinair team afgewerkt is of hun aanvraag tot inschrijving en tenlasteneming door de provinciale evaluatiecommissie van het VAPH behandeld is. Indien een zorgvraag door het VAPH volgens de geldende reglementering niet gehonoreerd kan worden, is in de CRZ de omschrijving “de zorgvraag vervalt: een ongunstige PEC-beslissing” gebruikt als specificatie bij de reden van de afsluiting van de zorgvraag.
3. Er werden nog geen motivatieverslagen opgemaakt.

Om de urgentie op een eenduidige wijze te kunnen vergelijken dienen onder meer het in het besluit zorgregie voorziene protocol urgentiecodering en de geïntegreerde databank geoperationaliseerd te worden. Alle geledingen van het werkveld, gegroepeerd in de permanente cel, en het VAPH werken aan de uitwerking van beide onderdelen van de zorgregie.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 130
van 30 maart 2007
van **VERA JANS**

Centrale Registratie van Zorgvragen - Nadere gegevens (2)

De Centrale Registratie van Zorgvragen (CRZ) van 30 juni 2006 is terug te vinden op de website van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH). De wettelijke basis voor deze registratievorm is met ingang van 1 maart 2006 het besluit van de Vlaamse Regering van 17 maart 2006 betreffende de regie van de zorg en bijstand tot sociale integratie van personen met een handicap en betreffende de erkenning en subsidiëring van een Vlaams Platform van verenigingen van personen met een handicap.

De Centrale Registratie van Zorgvragen zoals ontwikkeld onder de minister bevat, vooral per werkvorm, nu reeds heel wat informatie. Het gaat in het bijzonder om het aantal zorgvragen met een toegekende urgentiecode, de tijd die men doorbrengt op de toegekende urgentiecode (UC), de huidige woonsituatie van de zorgvragers en de afgesloten zorgvragen.

In de CRZ ontbreekt evenwel nog belangrijke beleidsrelevante informatie die, gezien het budgettaire aandeel van de gehandicaptenzorg in het geheel van de uitgavenbegroting voor het beleidsdomein én het belang van een transparant parlementair debat, onontbeerlijk is.

1. De CRZ geeft enkel het aantal zorgvragen weer.
 - a) Hoeveel personen met een handicap corresponderen volgens de laatste CRZ met de zorgvragen die onder UC1, UC2, en UC3 geregistreerd staan, in totaal en per zorgvorm?
 - b) Bij hoeveel personen met een handicap (volgens UC) staat meer dan één zorgvraag geregistreerd op de CRZ? Dit zal het geval zijn wanneer er sprake is van een toegelaten combinatie van zorgvragen.
 - c) Om welke combinaties gaat het hier en wat is de verdeling ter zake?
2. Heeft de minister een zicht op het gemiddeld aantal personen dat jaarlijks gebruik maakt van één plaats in de onderscheiden zorgvormen?
3. Hoeveel minderjarigen (eventueel -21jarigen) en meerderjarigen staan volgens de laatste CRZ onder UC1, UC2, en UC3 geregistreerd? Kan de minister dienaangaande de evolutie in de cijfergegevens weergeven?
4. Kan de minister (a) per provincie en (b) per territoriale omschrijving "regionale stad" weergeven hoeveel personen met een handicap, en dit volgens de urgentiecode van hun zorgvraag of zorgvragen, in deze territoriale omschrijving hun hoofdverblijfplaats hebben?

5. Hoeveel (a) zorgvragen én (b) personen met een handicap stonden bij het afsluiten van de registratieperiode geregistreerd onder UC1, UC2 en UC3, zonder dat de limietdatum voor het verkrijgen van zorg reeds overschreden was (respectievelijk één maand, zes maanden en twee jaar)?

Wanneer (bv. aanleiding) en hoe wordt de toegewezen urgentiecode herzien?

6. a) Hoeveel personen met een handicap met UC1 en UC2 wezen in de onderscheiden registratieperiodes de zorgvorm af waarvoor ze geïndiceerd/ingeschaald waren?
- b) Welke oorzaken wijst de minister hiervoor aan en hoe zijn deze oorzaken verdeeld over het aantal afwijzingen?
- c) Welke gevolgen worden gehecht aan deze afwijzingen? Leidt dit bijvoorbeeld tot een herziening van de toegekende urgentiecode?
- d) Indien de minister deze informatie niet zou kunnen geven, welke verklaring kan de minister hiervoor geven en welke stappen zal zij ondernemen om in de toekomst deze beleidsrelevante informatie te kunnen aanleveren?
7. Heeft de minister een zicht op de datum van vrijgave van de nieuwe Centrale Registratie van Zorgvragen?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 130 van 30 maart 2007

van **VERA JANS**

1. a) Per zorgvorm correspondeert het aantal zorgvragen aan het aantal zorgvragers. Immers een persoon met een handicap kan maar één ondersteuningsvraag voor een zorgvorm stellen. Alle dubbele registraties (bijvoorbeeld door registratie in verschillende provincies) worden uitgezuiverd. Wel kan een persoon kiezen om verschillende combineerbare zorgvormen als zijn voorkeur te laten registreren. In dat geval schuilt achter twee of meer combineerbare zorgvragen slechts één zorgvrager. In de onderstaande tabel, gebaseerd op de meest recente CRZ-gegevens per 31 december 2006, zijn de zorgvragers en zorgvragen per urgentiecode en zorgvorm opgenomen. De totalen onderaan maken een onderscheid, per urgentiecode, tussen het aantal zorgvragers en het hoger liggend aantal zorgvragen.

	UC 1	UC 2	UC 3	Totaal
Dagcentrum	442	311	335	1088
Semi-Internaat	170	207	92	469
Dagcentrum/begeleid werken	76	84	34	194
Semi-internaat voor niet schoolgaanden	31	12	17	60
Beschermd wonen	218	169	185	572
Tehuis niet-werkenden gewoon stelsel	662	462	602	1726
Begeleid Wonen	702	338	350	1390
Tehuis niet-werkenden, nursing	368	289	319	976
Tehuis werkenden	145	103	148	396
Internaat	421	230	128	779
Thuisbegeleiding	1816	522	14	2352
Zelfstandig wonen	65	55	73	193
Gezinsplaatsing WOP	15	12	5	32
OBC	106	23	4	133
Gezinsplaatsing (gewoon stelsel)	30	22	4	56
Totaal aantal vragen	5267	2839	2310	10416
Totaal aantal personen	5201	2818	2305	10234

Het aantal zorgvragers met urgentiecode 1 bedraagt 5201. Het aantal personen dat een zorgvraag met urgentiecode 2 stelt bedraagt 2818. Het aantal zorgvragers met urgentiecode 3 is 2305. Al deze cijfers geven de toestand per 31 december 2006 weer. Om verwarring tussen het aantal personen en aantal vragen te vermijden, wordt vanaf de al gepubliceerde CRZ-rapportering van 31 december 2006 in elke tabel die meer dan één (combineerbare) zorgvorm weergeeft, telkens een dubbel totaal gemaakt, zowel uitgedrukt in aantal vragen als in aantal personen.

- b) Het is niet mogelijk om op korte termijn een overzicht te geven van hoeveel personen gelijktijdig verschillende zorgvragen stellen als eerste keuze. Dit vergt een uitgebreide en gedetailleerde analyse op het niveau van de individuele zorgvrager.
- c) De toegelaten combinaties zijn weergegeven in het codeboek van de CRZ. Volgens de meest recente versie (versie 14 van maart 2005) zijn dit:

- Pleeggezin + semi internaat
- Pleeggezin + dagcentrum
- Pleeggezin + kortverblijf
- Pleeggezin + kortverblijf + semi internaat
- Pleeggezin + kortverblijf + dagcentrum
- Semi internaat + kortverblijf
- Dagcentrum + kortverblijf
- Semi internaat + thuisbegeleiding
- Dagcentrum + thuisbegeleiding
- Semi internaat + zelfstandig wonen
- Dagcentrum + zelfstandig wonen
- Kortverblijf + thuisbegeleiding
- Dagcentrum + begeleid wonen
- Thuisbegeleiding + logeerfunctie
- Thuisbegeleiding + begeleid werken

Waar er een combinatie met een semi-internaat mogelijk is, gaat dit zowel om semi-internaten schoolgaanden als om semi-internaten niet-schoolgaanden. Indien er een combinatie met een dagcentrum mogelijk is, wordt hiermee ook begeleid werken, opgevolgd vanuit het dagcentrum bedoeld.

Enkel voor deeltijdse opvang zijn ook nog de volgende combinaties mogelijk:

- Internaat + semi internaat
- Tehuis niet werkenden + dagcentrum
- Dagcentrum + beschutte werkplaats
- Dagcentrum + begeleid werken
- Dagcentrum + beschermd wonen

De verdeling over de combinaties kan zonder een grondige analyse op persoonsniveau onmogelijk weergegeven worden (cf. argumentatie bij 1b)

2. Het gemiddeld aantal personen dat jaarlijks gebruik maakt van één plaats in de onderscheiden zorgvormen valt eenvoudig te berekenen aan de hand van de berekening van de omzettingsfactor die berekend wordt voor de vaststelling van het structureel tekort. Aan de hand van de meest recente omzettingsfactor, gebruikt voor de zorgplanning in 2007 en gebaseerd op het gebruik van de zorg in natura in de periode van 1/7/2005 tot 30/6/2006, werd het jaarlijks gebruik in aantal personen vastgesteld. In de onderstaande tabel werd enkel rekening gehouden met het klassiek gebruik van een zorgvorm. Invulling van plaatsen via convenants of begeleide uitgroei werden hierin niet meegenomen.

Internaat	1,26
Semi-internaat	1,32
Semi-internaat niet-schoolgaanden	1,25
Observatie- en Behandelingscentrum	1,70
Tehuis Niet Werkenden-bezigheid	1,04

Tehuis Niet Werkenden-nursing	1,01
Tehuis Werkenden	1,11
	10,9
Kort Verblijf	7
Pleegzorg	1,14
Wonen onder begeleiding van een particulier	1,08
Dagcentrum	1,28
Begeleid werken	3,44
Thuisbegeleiding	1,33
Begeleid wonen	1,10
Beschermd wonen	1,06
Zelfstandig wonen	1,07

3. In de onderstaande tabellen geven wij eerst voor de minderjarigen (minder dan 21) en daarna voor de meerderjarigen (meer dan 20) de evolutie per urgentiecode weer, uitgedrukt, zoals gevraagd, in aantal personen. Om de evolutie in de cijfergegevens weer te geven, werden de laatste acht CRZ-rapportages in de gevraagde vorm uitgewerkt.

Opgelet: De aantallen zorgvragers zullen hoger uitvallen dan de gerapporteerde cijfers in het CRZ-rapport. Dit komt omdat personen binnen hun eerste keuze (preferentie 1) verschillende combineerbare zorgvormen kunnen kiezen, waarvoor de urgentiecode onderling kan verschillen. Aldus worden zij in verschillende kolommen van de urgentiecodering meegerekend, terwijl het CRZ-rapport, door de samenbundeling van de urgentiecodes 1 en 2 wel een uitzuivering per persoon maakt. In de onderstaande tabel werden de urgentiecodes 1, 2 en 3 afzonderlijk weergegeven, zoals gevraagd door de Vlaams Volksvertegenwoordiger. De uitzuivering, waardoor elke persoon slechts één keer wordt geteld, gebeurt in de uiterst rechtse totaalkolom. Deze is niet de som van de drie voorgaande kolommen, maar telt het aantal unieke personen met een of meer actieve zorgvragen, waarvan minstens één met urgentiecode 1 tot 3.

Minderjarigen

Datum CRZ-Rapportage	UC 1	UC 2	UC 3	Totaal in personen
30-6-2003	1623	582	427	2602
31-12-2003	1512	493	474	2451
30-6-2004	1993	814	470	3243
31-12-2004	1867	673	516	3025
30-6-2005	2264	949	522	3696
31-12-2005	2034	878	566	3444
30-6-2006	2463	1139	564	4117
31-12-2006	2569	1006	566	4097

Meerderjarigen

Datum CRZ-Rapportage	UC 1	UC 2	UC 3	Totaal in personen
30-6-2003	2209	1400	1176	4738
31-12-2003	2039	1532	1228	4754
30-6-2004	2319	1664	1336	5266
31-12-2004	2220	1608	1454	5236
30-6-2005	2659	1703	1465	5786
31-12-2005	2553	1721	1566	5802
30-6-2006	2709	1786	1661	6111

31-12-2006	2627	1812	1739	6132
------------	------	------	------	------

4. a) Per provincie van domicilie worden de zorgvragen in het CRZ-rapport weergegeven. Graag verwijs ik hiervoor naar het laatst gepubliceerd rapport, dat de gegevens per 31 december 2006 bevat.
- b) Indien de regionale steden en de bijhorende regio's eenduidig afgebakend worden, kan op basis van de plaats waar de zorgvrager zijn domicilie heeft, zulk een rapportering uitgewerkt worden. De plaats waar de zorgvrager zijn hoofdverblijfplaats betreft, wordt in de CRZ niet gesteld, maar deze zal veelal samenvallen met het domicilie. Vooralsnog heeft de administratie daartoe geen initiatief genomen omdat net bij de implementatie van de zorgregie in de loop van 2006 en 2007 de regio's en de bijhorende overlegstructuren naar zorgbemiddeling, zorgplanning en zorgafstemming in verschillende provincies hertekend werden. Indien deze regionale afbakening stabiel is, is het mogelijk om zulk een territoriale indeling op basis van de postcode van het domicilie te programmeren in functie van de CRZ.
5. a) Het selecteren en bundelen in een overzichtstabel van de gevraagde gegevens is niet automatisch mogelijk en vraagt een grote tijdsinvestering. Per zorgvraag werden al deze aantallen bij iedere zorgvorm gecommuniceerd in het recentste CRZ-rapport, dat de gegevens per 31 december 2006 bevat. Graag verwijs ik naar dit rapport, dat op de website van het VAPH gepubliceerd is.
- b) Gezien elke afzonderlijke zorgvraag een eigen dynamiek heeft, kan deze rapportering niet op het niveau van de zorgvrager (persoon) uitgevoerd worden. Bij een persoon met twee combineerbare zorgvragen is het immers mogelijk dat:
- Één van beide vragen tussentijds van urgentiecode wisselt;
 - Één van beide vragen chronologisch later gesteld werd;
 - De gevraagde zorgvorm van één van de twee vragen wijzigt.
- In deze gevallen is het niet mogelijk om een eenduidige vaststelling te doen, want de ene zorgvraag kan al wel over de limietdatum gegaan zijn en de andere niet.
- Een zorgvraag moet regelmatig opgevolgd worden. Een cruciaal kenmerk van iedere zorgvraag is de urgentiecodering. Deze is bijvoorbeeld voor herziening vatbaar:
- wanneer de cliënt contact opneemt met zijn contactpersoon of MDT om een wijziging in zijn situatie kenbaar te maken;
 - wanneer de contactpersoon een wijziging in de situatie van de cliënt vaststelt;
 - in geval van een weigering van een geschikt aanbod door de cliënt;
- Een afbakening in de tijd van de regelmaat waarmee een zorgvraag op haar actualiteitswaarde getoetst moet worden, is niet afgesproken of opgelegd.
6. a) De personen met een handicap die een aanbod in de zorgvorm waarvoor zij geïndiceerd waren, afwezen, worden niet geregistreerd.
- b) Gelet op het ontbreken van cijfermateriaal is het niet mogelijk een differentiatie tussen de verschillende oorzaken van de afwijzingen aan te reiken. Op basis van casuïstiek worden als oorzaken naar voor geschoven: een te grote afstand tussen de plaats waar de zorg verstrekt wordt en het sociaal netwerk, een exclusieve voorkeur van de cliënt of het cliëntensysteem, onenigheid in het naaste familiaal netwerk over de instroom van een persoon met een handicap in een zorgvorm. In schaarse voorbeelden wordt als struikelblok aangegeven:
- de onduidelijkheid of de geregistreerde zorgvorm wel echt gewenst is;
 - de eigen bijdrage in kostprijs van de ondersteuning.

- c) In verschillende voorbeelden, aangereikt door bijvoorbeeld het VGPH-rapport Lang Wachtenden, leidt dit tot een herziening van de toegekende urgentiecodering of tot het in vraag stellen en mogelijk vervallen van de geregistreerde zorgvraag. Uiteraard speelt de aandacht voor de lang wachtenden mee in de intensievere opvolging van deze dossiers. Maar ook in andere dossiers dient een goed functionerende zorgbemiddeling met een opvolging van de zorgvraag en de urgentiecodering door de contactpersoon en het multi-disciplinaire team in dergelijke gevallen te leiden tot een hernieuwd onderzoek van de zorgvraag of een herziening van de urgentiecode. Dit gebeurt thans in veel dossiers, maar middels een protocol urgentiecodering moeten de zorgvragen voortaan op sluitende en systematische wijze opgevolgd worden.
 - d) Als Minister wil ik afwijzingen en exclusieve voorkeur in de toekomst integreren in de informatie voor de individuele zorgbemiddeling en in de beleidsgerichte rapportering. Om geregistreerd te worden in de geïntegreerde databank en om in het zorgbemiddelings- en opnameproces gehanteerd te worden, moeten de concepten weigering en exclusieve voorkeur duidelijk gedefinieerd worden. Als Minister zal ik erop toezien dat deze begripsbepalingen, hetzij via de protocollen urgentiecodering of zorgbemiddeling, hetzij middels de richtlijnen voor de CRZ (codeboek) in de sector uniform afgelijnd, begrepen en toegepast worden.
7. Het CRZ-rapport met de gegevens van 31 december 2006 werd op 2 april 2007 op de website van het VAPH gepubliceerd en is daar consulteerbaar.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 131
van 30 maart 2007
van **VERA JANS**

Centrale Registratie van Zorgvragen - Nadere gegevens (3)

De Centrale Registratie van Zorgvragen (CRZ) van 30 juni 2006 is terug te vinden op de website van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH). De wettelijke basis voor deze registratievorm is met ingang van 1 maart 2006 het besluit van de Vlaamse Regering van 17 maart 2006 betreffende de regie van de zorg en bijstand tot sociale integratie van personen met een handicap en betreffende de erkenning en subsidiëring van een Vlaams Platform van verenigingen van personen met een handicap.

De Centrale Registratie van Zorgvragen zoals ontwikkeld onder de minister bevat, vooral per werkvorm, nu reeds heel wat informatie. Het gaat in het bijzonder om het aantal zorgvragen met een toegekende urgentiecode, de tijd die men doorbrengt op de toegekende urgentiecode (UC), de huidige woonsituatie van de zorgvragers en de afgesloten zorgvragen.

In de CRZ ontbreekt evenwel nog belangrijke beleidsrelevante informatie die, gezien het budgettaire aandeel van de gehandicaptenzorg in het geheel van de uitgavenbegroting voor het beleidsdomein én het belang van een transparant parlementair debat, onontbeerlijk is.

1. Hoeveel bedroeg de gemiddelde jaarlijkse bezettingsgraad per zorgvorm in de gehandicaptenzorg tijdens deze legislatuur? Wat is de meest recente informatie over de bezettingsgraad per zorgvorm?
2. Hoeveel personen met een handicap, respectievelijk met UC1, UC2 en UC3, maken volgens de laatste registratie nu reeds gebruik van een zorgvorm die ressorteert onder het VAPH waarvoor ze geïndiceerd/ingeschaald zijn:
 - a) met die beperking dat er in hoofde van de persoon met een handicap een probleem rijst inzake de plaats waar de zorgvorm wordt aangeboden (bv. men wil de zorglocatie dichterbij het thuismilieu);
 - b) met die beperking dat er een probleem rijst inzake het aangeboden volume (bv. men wil voltijdse opvang in plaats van deeltijdse opvang)?
3. Hoeveel personen met een handicap, respectievelijk met UC1, UC2, en UC3, maken volgens de laatste registratie gebruik van onderstaande zorg- of woonvorm die niet ressorteert onder het VAPH: algemene ziekenhuizen, kinderpsychiatrische diensten, psychiatrische ziekenhuizen, psychiatrische verzorgingstehuizen, initiatieven voor beschermt wonen, revalidatieziekenhuizen, internaten, internaat ARGO, residentiële voorzieningen van het algemeen welzijnswerk, centra voor integrale gezinszorg, centra voor kindzorg en gezinsondersteuning, residentiële

voorzieningen van de bijzondere jeugdzorg, RVT's of rusthuizen, gevangenissen, ... (dus geen opdeling per VAPH-zorgvorm, maar geglobaliseerd)?

4. In welke zorgvormen werd welke bijkomende capaciteit effectief gerealiseerd:
 - in 2004 (onder de huidige budgettaire verantwoordelijkheid), in 2005, in 2006 en eventueel reeds in 2007 (met hieraan gekoppeld de budgettaire meeruitgave op jaarbasis);
 - per naam en locatie van de voorziening?
5. In welke voorzieningen (naam en locatie) werd respectievelijk in 2004, 2005, 2006 en eventueel 2007 bijkomend geïnvesteerd in infrastructuur? Indien deze investeringen gebeurden met VIPA-middelen, graag met vermelding van de datum van subsidiebelofte en de datum van de effectieve realisatie.
6. Als de minister bijkomende capaciteit creëert in thuisbegeleiding, wat is hiervan dan de relevante eenheid? (aantal personen dat bijkomend geholpen kan worden, het bijkomend urencontingent,...).

Wat verwacht de minister, inzake bijkomende capaciteit, van de aanpassing aan reglementering inzake thuisbegeleiding, in het bijzonder wat de thuisbegeleidingsdiensten voor autisme betreft? Wanneer zullen deze effecten een aanvang nemen?
7. Heeft de minister per zorgvorm een zicht op het flexibel gebruik (bv. deeltijds) dat gemaakt wordt van de bijkomende capaciteit die gecreëerd wordt? Indien de minister niet over deze informatie beschikt, welke verklaring kan zij hiervoor geven en welke stappen zal de minister ondernemen om in de toekomst deze beleidsrelevante informatie te kunnen aanleveren?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 131 van 30 maart 2007

van **VERA JANS**

1. Tot de operationalisering van de geïntegreerde databank zorgregie is het niet mogelijk om een gemiddelde bezetting op jaarbasis te berekenen. De laatste, beschikbare rapportering van de cliëntregistratie dateert van 30 juni 2006. Op basis van die momentopname kan volgend beeld van de bezettingsgraad per zorgvorm geboden worden:

internaat	95,45%
semi-internaat schoolgaanden	96,25%
semi-internaat niet-schoolgaanden	90,67%
dagcentrum	105,13%
begeleid werken	473,61%
bezigheid	99,33%
nursing	100,09%
tehuis werkenden	98,36%
kortverblijf	80,86%
pleeggezin	95,07%
WOP	96,59%
begeleid wonen	108,14%
beschermd wonen	100,50%
zelfstandig wonen	89,16%

2. a) De afstand van de woonplaats tot de plaats van de huidige opvang wordt momenteel nog niet geregistreerd in de CRZ.
- b) Afgaande op de CRZ-registraties, is het aantal personen dat op de CRZ geregistreerd staat met een deeltijdse opvang en dat in diezelfde zorgvorm een voltijdse opvang wenst, zeer beperkt.
3. Aantal op de CRZ-geregistreerde personen per 31 december 2006, verdeeld per urgentiecode, die verblijven in een residentiële woonvorm die niet ressorteert onder het VAPH:

Aantal personen	UC 1	UC 2	UC 3
Internaat ARGO	28	17	14
Centrum Integrale Gezinszorg	1	1	0
Residentiële voorziening Algemeen Welzijnswerk	13	4	2
Centrum Kinderzorg en Gezinsondersteuning	11	5	2
Psychiatrisch ziekenhuis	209	96	41
RVT of rusthuis	52	38	24
Revalidatieziekenhuis	80	54	15
Kinderpsychiatrische dienst	41	7	2
Algemeen ziekenhuis	16	4	3

PVT	140	77	88
Residentiële voorziening Bijzondere Jeugdzorg	47	17	3
Beschut wonen	6	13	8
Opvang buiten Vlaams Fonds	47	20	17
Andere	77	44	21
Totaal	768	397	240

Er zijn dus 768 personen met urgentiecode 1 die in een niet door het VAPH gesubsidieerde residentiële woonvorm verblijven. Voor de urgentiecodes 2 en 3 betreft het respectievelijk 397 personen en 240 personen.

4. Tijdens de huidige legislatuur werden tot nu toe 2719 plaatsen aan bijkomende capaciteit middels het uitbreidingsbeleid van 2004, 2005 en 2006 gerealiseerd. Onder de huidige budgettaire verantwoordelijkheid vielen het uitbreidingsbeleid van 2005 en 2006 met de realisatie van 1683 bijkomende plaatsen. In 2007 is nog geen uitbreiding gerealiseerd. Op basis van de instructies voor het uitbreidingsbeleid, gebaseerd op de verdeling van de vastgestelde behoeften en tekorten, stellen de Regionale Overlegnetwerken Gehandicaptenzorg provinciale zorgplannen op. Deze zullen, na validatie door de overheid, dienen als grondslag voor het uitbreidingsbeleid 2007.

UITBREIDINGSBELEID	2005	2006	TOTAAL
(SEMI-)RESIDENTIEEL			
Internaten	12	24	36
Semi-internaten Schoolgaanden	1	23	24
Semi-internaten Niet-schoolgaanden	19	3	22
Dagcentra	61	31	92
Begeleid werken	9	5	14
Observatiecentra	11	7	18
Tehuis werkenden	4	0	4
Tehuis niet-werkenden Bezigheid	113	172	285
Tehuis niet-werkenden Nursing	59	56	115
Kortverblijf	1	6	7
Plaatsing in gezinnen/WOP	6	4	10
TOTAAL (SEMI-)RESIDENTIEEL	296	331	627
AMBULANT			
Thuisbegeleiding	176	295	471
Begeleid wonen	133	134	267
Beschermd wonen	240	20	260
Zelfstandig wonen	30	28	58
TOTAAL AMBULANT	579	477	1056
ALGEMEEN TOTAAL	875	808	1683

De tabellen als antwoord op de vraag naar de effectieve realisatie van bijkomende capaciteit per naam en per locatie zijn als volgt ingedeeld:

- 1) residentieel uitbreidingsbeleid 2005
- 2) residentieel uitbreidingsbeleid 2006
- 3) thuisbegeleiding 2005
- 4) thuisbegeleiding 2006

- 5) begeleid wonen 2005
- 6) begeleid wonen 2006
- 7) beschermd wonen 2005
- 8) beschermd wonen 2006
- 9) zelfstandig wonen 2005 en 2006.

Verschillen tussen de bovenstaande globale tabel van het uitbreidingsbeleid en de detailtabellen kunnen verklaard worden door onder meer omzetting van plaatsen dagcentrum in begeleid werk (via een convenant heroverweging), eerste invulling van de plaats op een latere datum dan de ter beschikking stelling van de financiële middelen (zoals bijvoorbeeld bij zelfstandig wonen).

1) residentieel uitbreidingsbeleid 2005

Provincie Antwerpen	<u>I</u>	<u>SI</u>	<u>OBC</u>	<u>D</u>	<u>TW</u>	<u>TNW</u>	<u>N</u>	<u>TKV</u>	<u>PL</u>	<u>WOP</u>
De Markgrave - Antwerpen				+5						
Dennenhof - Antwerpen	+ 1									
Open Thuis Antwerpen									+ 4	
Sint-Jozef - Antwerpen						-1	+1	+ 1		
Terninck - Antwerpen				-4		+6				
Tikvatenoe - Antwerpen						+1				
De Hoeve - Antwerpen (Deurne)				+3		+5	+10			
						+10				
De Lelie -Antwerpen (Deurne)										
De Speelhoeve - Boechout		+ 1 (NS)								
Sterrenhuis - Brasschaat (Ronde)				+1						
Clara Fey - Brecht	+ 7									
M.P.I. Oosterlo - Geel				+1						
't Margrietje - Kasterlee (Tielen)						+1				
Willekom - Mechelen								+ 5		
Widar - Merksplas						+3				
De Thuishaven Ritmica - Mortsels				+2						
De Ekker - Niel						+5				
Iona Instituut - Nijlen (Kessel)						+2				
Klein-Brabant - Puurs				+1		+ 2				
Leef - Ranst						+3	+2			
De Troon - Vorselaar						+3				
Huize Monnikenheide - Zoersel						+4	+3	-6		
Provincie Brabant en Brussel	<u>I</u>	<u>SI</u>	<u>OBC</u>	<u>D</u>	<u>TW</u>	<u>TNW</u>	<u>N</u>	<u>TKV</u>	<u>PL</u>	<u>WOP</u>

K.I.D.S. - Aarschot						+1						
Ave Regina - Bierbeek					-1	+1						
De Lork - Brussel						+5						
Martine van Camp - Diest						+4	+1					
Oostrem - Herent				+4			+6					
Ganspoel - Huldenberg						+2	+5					
Zonnestraal - Lennik				+ 6		+ 5						
						-1	+1					
Open Thuis - Leuven											+1	
De Berken - Overijse				+2								
Espero - Roosdaal			+11									
H. Zonnelied - Roosdaal				+3								
Sint-Franciscus - Roosdaal		+ 3						+1				
Huis in de Stad - Tienen				+ 2								
Provincie Limburg	I	SI	OBC	D	TW	TNW	N	TKV	PL	WOP		
Ago - Borgloon		+ 1 (NS)			+1	+1						
Elkon - Borgloon							+1					
Tandem - Diepenbeek				+ 2								
Centrum Bethanië - Genk	+ 1											
Tuimelaar - Houthalen-Helchteren		+ 1 (S)										
't Roer - Hasselt						+3						
Tehuizen voor Nazorg - Hasselt				+ 1			+3					
't Weyerke - Heusden-Zolder							+1					
't Klavertje - Houthalen-Helchteren							+1					
Berkenhof - Leopoldsburg						+2						
't Brugske - Leopoldsburg				+ 1								
Sint-Ferdinand - Lummen	+ 1			+ 1	+1	+1						
Ter Engelen - Maaseik	+ 1	+ 1 (S)				+3	+1					
Dagcentra Maasland - Maasmechelen							+1					
De Klimroos - Overpelt							+1					
Sint-Oda - Overpelt							+1					
Sint-Elisabeth - Peer		+ 1 (S)		+ 1								
Wiric - Sint-Truiden				+ 2		+1						
Nederheem - Tongeren						+1						
Provincie Oost-Vlaanderen	I	SI	OBC	D	TW	TNW	N	TKV	PL	WOP		
Levensvreugde - Aalst					-1	+1						
Blijdorp - Buggenhout						+2						

Eindelijk - Buggenhout			+ 8							
Den Dries - Evergem						-5	+5			
Open Gezin - Geraardsbergen									+ 1	
Ter Wilgen - Kluisbergen							+4			
Heuvelheem - Kruishoutem						+1				
De Hagewinde - Lokeren		+3								
		(S)								
Volwassenenwerking - Lokeren						+1				
					-1	+1				
De Heide - Merelbeke						+8				
						-6	+6			
De Vierklaver - Nevele (Landegem)							+1			
Ten Dries - Nevele (Landegem)		+1								
		(S)								
De Beweging - Oosterzele							+1			
						-1	+1			
Schoonderhage - Ninove			+10			+3				
Sint-Lodewijk - Wetteren		+1					+4			
		(S)								
Provincie West-Vlaanderen	I	SI	OBC	D	TW	TNW	N	TKV	PL	WOP
Feniks - Avelgem				+1		+2				
Het Anker - Brugge		+2				+4				
		(S)								
Ter Dreve - Brugge		+1								
		(S)								
Spermalie - Brugge	+1	+1								
		(S)								
't Veldzicht - Brugge				+1						
Arkgemeenschap Moerkerke - Damme						+2				
De Pelgrim - Heuvelland						+3	+2			
Dominiek -Savio - Hooglede				+1						
Maria ter Engelen - Houthulst		+1								
		(S)								
Huize Rozenwingerd - Koksijde				+2						
Bemok - Kortrijk		+1								
		(S)								
Den Achtkanter - Kortrijk				+1		+3				
Groeninghe - Kortrijk					+2					
Nursing Zorgcentrum H. Hart - Kortrijk							+2			
Marienstede - Moorslede				+1						
De Lovie - Poperinge		+1		+2						

	(S)								
Sint-Idesbald - Roeselare			+1		+ 4				
Kerckstede - Staden					+ 4				
Mivalti - Tielt			+ 2						
Havenzate - Veurne					+ 2				
Het Havenhuis - Lo-Reninge							+ 8		

2) residentieel uitbreidingsbeleid 2006

	<u>I</u>	<u>SI</u>	<u>OBC</u>	<u>D</u>	<u>TW</u>	<u>TNW</u>	<u>N</u>	<u>TKV</u>	<u>PL</u>	<u>WOP</u>
Provincie Antwerpen										
Dennenhof - Antwerpen	+ 2									
Katrinahof - Antwerpen	+ 2									
Tikvatenoe - Antwerpen *						+2				
De Hoeve - Antwerpen (Deurne) *						+34				
Talander - Arendonk						+5				
Openluchtvoeding -Brasschaat	+ 9									
Clara Fey - Brecht	+ 6									
Albe - Kapellen						+6				
Het Giels Bos - Lille							+7			
De Ark - Gemeenschap Antwerpen - Mortsel *						+3				
De Ekker - Niel						+4				
Iona Instituut - Nijlen *						+2				
Klein-Brabant - Puurs						+4	+2			
Leef - Ranst						+2				
Provincie Vlaams-Brabant	<u>I</u>	<u>SI</u>	<u>OBC</u>	<u>D</u>	<u>TW</u>	<u>TNW</u>	<u>N</u>	<u>TKV</u>	<u>PL</u>	<u>WOP</u>
KIDS - Aarschot						+5				
Ter Linde - Asse						+2				
Ave Regina - Bierbeek		+2								
		(S)								
De Lork - Brussel				+3						
Martine Van Camp - Diest				+2		+4				
Michielsheem - Dilbeek							+1			
De Okkernoot - Galmaarden						+10				
Oostrem - Herent				+1						
Zonnestraal - Lennik **				+2		+4	+4			
						+5				
Levedale - Meise						+12				
Espero - Opwijk			+4							
Zonnelied - Roosdaal						+3	+1	+2		
Huis in de Stad - Tienen				+2						
Homevil - Vilvoorde *				+2						

	<u>I</u>	<u>SI</u>	<u>OBC</u>	<u>D</u>	<u>TW</u>	<u>TNW</u>	<u>N</u>	<u>TKV</u>	<u>PL</u>	<u>WOP</u>
Provincie Limburg										
Ago - Borgloon		+ 3 (NS)				+5				
Sint-Gerardus - Diepenbeek		+ 1 (S)								
Centrum Bethanië - Genk	+ 4									
Ter Heide - Genk							+6			
Het Roer - Hasselt				+ 2						
Open Thuis Limburg - Hasselt										+2
Tevona - Hasselt										+2
't Klavertje - Houthalen- Helchteren							+1			
Berkenhof - Leopoldsburg						+ 1	+2			
Sint-Ferdinand - Lummen				+ 1						
Dagcentra Maasland - Maasmechelen						+1				
Ter Engelen - Maaseik				+ 2			+1			
De Klimroos - Overpelt							+3			
Sint-Elisabeth - Peer	+ 1					+3				
Wiric - Sint-Truiden						+2				
Provincie Oost-Vlaanderen	<u>I</u>	<u>SI</u>	<u>OBC</u>	<u>D</u>	<u>TW</u>	<u>TNW</u>	<u>N</u>	<u>TKV</u>	<u>PL</u>	<u>WOP</u>
Avalon - Buggenhout							+15			
Blijdorp - Buggenhout						+1				
De Waai - Eeklo			+ 3							
Open Thuis Oost-Vlaanderen - Gent									+ 1	
Sint-Lievenspoort - Gent		+1 (S)								
Sint-Gregorius - Gent (Gentbrugge)		+5 (S)								
Open Gezin - Geraardsbergen									+ 1	
De Sperwer - Lokeren				+ 1						
Homes Albert Carlier van Zonnehoeve - Nazareth (Eke)						+9				
De Vierklaver - Nevele (Landegem)						+1				
Schoonderhage - Ninove						+8				
Vesta - Sint-Niklaas						+7				
Humival - Waarschoot						+2				
Sint-Lodewijk - Wetteren		+2 (S)								
De Hoop - Zottegem				+15						
Provincie West-Vlaanderen	<u>I</u>	<u>SI</u>	<u>OBC</u>	<u>D</u>	<u>TW</u>	<u>TNW</u>	<u>N</u>	<u>TKV</u>	<u>PL</u>	<u>WOP</u>
Feniks - Avelgem						+3				

Het Anker - Brugge	+4 (S)		+3			
Oranje - Brugge **			+8			
Ter Dreve - Brugge	+1 (S)					
Spermalie - Brugge	+ 2 (S)			+3		
De Pelgrim - Heuvelland			+2			
Bemok - Kortrijk	+2 (S)					
Den Achtkanter - Kortrijk			+4	+1		
De Kindervriend - Kortrijk	+1 (S)					
Zonnebloem - Kortrijk					+4	
De Branding - Kortrijk (Heule)				+8		
Regenboog - Kuurne				+1		
De Ark - Moerkerke			+2			
De Lovie - Poperinge	+1 (S)					
Kerckstede - Staden			+ 3			
Huize Tordale - Torhout	+ 1 (S)					

* nog niet vergund

** geïntegreerd wonen

3) uitbreiding thuisbegeleiding 2005

Provincie	Dienst	Gemeente	Type	Plaatsen
Antwerpen	De Kleine Beer	Antwerpen	motorisch	9,73
Antwerpen +	Het Raster	Antwerpen	autisme	33,33
Antwerpen	Jongelinckshof	Antwerpen	auditief	8,67
Antwerpen	Kadodder	Zoersel	mentaal	17,07
Limburg	Ambulante Begeleiding - motorisch	Houthalen	motorisch	1,00
Limburg	Ambulante Begeleiding - mentaal	Houthalen	mentaal	1,00
Limburg	KIDS	Hasselt	auditief	1,00
Limburg	Limburgse Stichting Autisme	Zutendaal	autisme	1,00
Oost-Vlaanderen	De Kangoeroe	Melle	motorisch	2,00
Oost-Vlaanderen	De Tandem	Sint-Amandsb.	mentaal	2,00
Oost-Vlaanderen	dienst TB Sint-Lievenspoort	Gent	auditief	2,00
Oost-Vlaanderen +	Tanderuis	Lochristi	autisme	37,00
Vlaams-Brabant	Brabantse Dienst voor Thuisbegeleiding	Tienen	mentaal	8,00
Vlaams-Brabant	Brabantse Dienst voor Thuisbegeleiding	Tienen	motorisch	7,93
Vlaams-Brabant +	Ganspoel	Huldenberg	visueel	15,07
Vlaams-Brabant	TB kind. en volw. gehoor, taal, spraak	Brussel	auditief	3,00
West-Vlaanderen +	Spermalie - Accent (visueel)	Brugge	visueel	9,00

West-Vlaanderen	Spermalie (audit)	Brugge	auditief	4,00
West-Vlaanderen	START West-Vlaanderen	Brugge	mentaal	8,00
West-Vlaanderen	t Spoor	Gits	motorisch	5,00

+ transprovinciale werking

4) uitbreiding thuisbegeleiding 2006

Provincie	Dienst	Plaatsen
Antwerpen	Het Raster	29,93
Antwerpen	Kadodder	6,67
Antwerpen	Jonghelinckshof	4,67
Antwerpen	Ganspoel	3,00
Antwerpen	De Kleine Beer	3,73
Limburg	DAB motorisch	98,00
Limburg	LSA	115,53
Limburg	Ganspoel	240,40
Vlaams-Brabant	Brabantse dienst voor thuisbegeleiding	28,00
Vlaams-Brabant	Ganspoel	8,66
Vlaams-Brabant	Het Raster	26,66
Vlaams-Brabant	Woluwe	2,66
Oost-Vlaanderen	Accent	5,00
Oost-Vlaanderen	De Kangoeroe	12,00
Oost-Vlaanderen	Sint-Lievenspoort	5,00
Oost-Vlaanderen	De Tandem	12,00
Oost-Vlaanderen	Tanderuis	28,00
West-Vlaanderen	Accent	8,00
West-Vlaanderen	Start	11,00
West-Vlaanderen	Tanderuis	28,00
West-Vlaanderen	t Spoor	9,00

5) uitbreiding begeleid wonen 2005

Provincie	Dienst	Gemeente	Plaatsen
Antwerpen	APOR	Borgerhout	5
Antwerpen	B W Antwerpen Stad	Borgerhout	4
Antwerpen	Begeleid Wonen Den Leeuweric	Turnhout	4
Antwerpen	Begeleid Wonen Herentals	Herentals	3
Antwerpen	Begeleid Wonen Klein Brabant	Ruisbroek-Puurs	2
Antwerpen	Begeleid Wonen Noord Antwerpen	Brasschaat	4
Antwerpen	Begeleid Wonen Oikonde	Mechelen	3
Antwerpen	Begeleid Wonen St. Job	Brecht	4
Antwerpen	De Berken	Vosselaar	3
Antwerpen	De Bricke	Kontich	4
Antwerpen	Fonds Begeleid Wonen	Deurne	3
Vlaams-Brabant	Begeleid Wonen Arrondissement Leuven	Kessel-Lo	11
Vlaams-Brabant	Begeleid Wonen Brussel	Brussel	8
Vlaams-Brabant	Begeleid Wonen Pajottenland	St.-Katherina-Lombeek	10

Vlaams-Brabant	Begeleid Wonen Tienen	Tienen	6
Vlaams-Brabant	Begeleid Wonen Zennestreek	Wezembeek-Oppem	2
Vlaams-Brabant	Dienst Begeleid Wonen Aarschot	Aarschot	3
Vlaams-Brabant	Hopperank	Asse	4
Limburg	Begeleid Wonen Midden Limburg	Hasselt	1
Limburg	Begeleid Wonen Noord-Limburg	Peer-Wijchmaal	1
Limburg	Begeleid Wonen West Limburg	Lummen	1
Limburg	Ter Engelen	Maaseik	1
Limburg	TEVONA	Hasselt	1
Oost-Vlaanderen	Baken	Gent	5
Oost-Vlaanderen	Begeleid Wonen "Huis Nr. 42"	Lokeren	2
Oost-Vlaanderen	Begeleid Wonen Dendermonde	Dendermonde	4
Oost-Vlaanderen	Begeleid Wonen TWEB	Ronse	1
Oost-Vlaanderen	De Dorpel	Ninove	4
Oost-Vlaanderen	Kompas	Gent	7
Oost-Vlaanderen	Het Bint	St.-Niklaas	4
Oost-Vlaanderen	Wunian	Gent	4
West-Vlaanderen	Begeleid Wonen Cadans	Brugge	2
West-Vlaanderen	Begeleid Wonen De Luifel	Tielt	2
West-Vlaanderen	Begeleid Wonen Regio Kortrijk	Kortrijk	2
West-Vlaanderen	Begeleid Wonen Westhoek	Veurne	2
West-Vlaanderen	De Meander	Roeselare	2
West-Vlaanderen	Pro Domo Sua	Oostende	3
West-Vlaanderen	't Kruispunt	Avelgem	2

6) uitbreiding begeleid wonen 2006

Provincie	Dienst	Plaatsen
Antwrpen	Openlucht	6
Antwrpen	Clara fey	6
Antwrpen	Apor	1
Antwrpen	Antwerpen stad	2
Antwrpen	De Stapsteen	3
Antwrpen	Oikonde mechelen	1
Antwrpen	Bewo Aarschot	2
Antwrpen	Den Leeuweric	6
Antwrpen	Bewo Herentals	5
Antwrpen	De Berken	5
Antwrpen	De Bricke	2
Antwrpen	Klein-Brabant	4
Limburg	Sherpa	3
Limburg	BW W-Lim	2
Limburg	BW N-Lim	2
Limburg	BW Z-Lim	2
Limburg	Tevona	2
Limburg	BW M-Lim	2
Vlaams-Brabant	BW Leuven	7
Vlaams-Brabant	BW Tienen	6

Vlaams-Brabant	BW Pajot	6
Vlaams-Brabant	BW Brussel	5
Vlaams-Brabant	Handicap en amb	4
Vlaams-Brabant	Hopperank	3
Vlaams-Brabant	Huize eigen haard	2
Oost-Vlaanderen	Baken	4
Oost-Vlaanderen	Blijdorp	4
Oost-Vlaanderen	De Dorpel	4
Oost-Vlaanderen	De Sperwer	3
Oost-Vlaanderen	Het Bint	3
Oost-Vlaanderen	Kompas	3
Oost-Vlaanderen	Wunian	4
Oost-Vlaanderen	Tweb	4
West-Vlaanderen	De Luifel	3
West-Vlaanderen	BW Westhoek	2
West-Vlaanderen	De Meander	2
West-Vlaanderen	Staketsel	3
West-Vlaanderen	Cadans	2
West-Vlaanderen	BW Kortrijk	2
West-Vlaanderen	t Kruispunt	2

7) uitbreiding beschermd wonen 2005

Provincie	Dienst	Gemeente	Plaatsen
Antwerpen	Borgerstein	St-Kat-Waver	5
Antwerpen	Clara Fey	St-Job-in-'t-Goor	6
Antwerpen	De As	Arendonk	4
Antwerpen	De Bosuil	Deurne	9
Antwerpen	De Ekker	Niel	5
Antwerpen	De Hoeve	Deurne	2
Antwerpen	De lier	Lier	3
Antwerpen	De Schakel	Balen	1
Antwerpen	Rotonde	Brasschaat	1
Antwerpen	Den Brand	Mol	5
Antwerpen	Den Leeuweric	Turnhout	4
Antwerpen	Driehuizen	Edegem	2
Antwerpen	DVC Sint-Jozef	Antwerpen	2
Antwerpen	Huize De Berken	Vosselaar	1
Antwerpen	iona	Kessel	3
Antwerpen	KOCA	Antwerpen	5
Antwerpen	Monnikenheide	Zoersel	2
Antwerpen	MPI Oosterlo	Geel	5
Antwerpen	Openluchtvoeding	Brasschaat	7
Limburg	Home Monsheide	Peer	1
Limburg	Intesa	Borgloon	2
Limburg	MPI Ter Engelen	Maaseik	4
Limburg	Nederheem	Tongeren	1
Limburg	Sint Ferdinand	Lummen	4
Limburg	Tevona	Hasselt	14
Oost-Vlaanderen	A. Verburt	Landegem	3

Oost-Vlaanderen	Blijdorp	Buggenhout	6
Oost-Vlaanderen	De Beweging	Gijzenzele	3
Oost-Vlaanderen	De Heide	Merelbeke	6
Oost-Vlaanderen	De Klokke	Temse	4
Oost-Vlaanderen	Den Dries	Evergem	8
Oost-Vlaanderen	H. Hart	Deinze	2
Oost-Vlaanderen	Home Emmaüs	Gent - Ledeberg	5
Oost-Vlaanderen	Levensvreugde Verblijven	Aalst	4
Oost-Vlaanderen	Mariaheem	Zwalm	5
Oost-Vlaanderen	Mozaïek	Gent-Oostakker	4
Oost-Vlaanderen	OC Broeder Ebergiste	Vurste (Gavere)	7
Oost-Vlaanderen	Veilige Thuis	Deinze	2
Oost-Vlaanderen	Vesta	St. Niklaas	3
Oost-Vlaanderen	Volwassenwerking Lokeren	Lokeren	2
Oost-Vlaanderen	Zonnehoeve	Eke-Nazareth	10
Oost-Vlaanderen	De Triangel	Lovendegem	3
Oost-Vlaanderen	Kompas	Gent	3
Vlaams-Brabant	Alvinnenberg	Heverlee	4
Vlaams-Brabant	Ave Regina	Lovenjoel	3
Vlaams-Brabant	De Lork	Brussel	2
Vlaams-Brabant	Hejmen	Leuven	5
Vlaams-Brabant	Homevil	Vilvoorde	2
Vlaams-Brabant	Huize Eigen Haard	Aarschot	8
Vlaams-Brabant	Ter Linde	Roosdaal	3
Vlaams-Brabant	Zonnestraal	Lennik	11
West-Vlaanderen	De Branding	Kortrijk	4
West-Vlaanderen	De Drempel	Roeselare	2
West-Vlaanderen	De Waaiberg	Brugge	2
West-Vlaanderen	Duinhelm	Oostende	1
West-Vlaanderen	Havenzate	Veurne	1
West-Vlaanderen	Het Anker	Sint-Andries-Brugge	2
West-Vlaanderen	Huize Tordale	Torhout	4
West-Vlaanderen	Oranje	Brugge	3
West-Vlaanderen	t Kruispunt	Avelgem	2
West-Vlaanderen	t Veldzicht	Sint-Kruis-Brugge	1

8) uitbreiding beschermd wonen 2006

Provincie	Deisnt	Plaatsen
Limburg	Tandem	1
Limburg	Tevona	1
Limburg	St-Ferdinand	1
Vlaams-Brabant	Huis i/d Stad	1
Vlaams-Brabant	Alvinnenberg	2
Vlaams-Brabant	Homevil	2
Vlaams-Brabant	Zonnestraal	1
Vlaams-Brabant	pajot	2
Vlaams-Brabant	De boei	2
Vlaams-Brabant	De Lork	1
Oost-Vlaanderen	Kompas	1

West-Vlaanderen	Rozenwingerd	1
West-Vlaanderen	Mariënstede	1
West-Vlaanderen	Ons Tehuis	1
West-Vlaanderen	Den Achtkanter	1
West-Vlaanderen	De Drempel	1

9) uitbreiding zelfstandig wonen 2005 en 2006

Jaar	Provincie	Dienst	Gemeente	Plaatsen
2005	Vlaams-Brabant	ADO Icarus Diest 2005	Hasselt	2
2005	Limburg	ADO Icarus Lommel 2005	Hasselt	1
2006	Antwerpen	Zwijndrecht 2006	Zwijndrecht	12
2006	Limburg	ADO Icarus Gingelom 2006	Hasselt	12
2006	Antwerpen	Silvertoptorens 2006	Berchem	12

5. Het VAPH heeft geen overzicht over de infrastructuur die initiatiefnemers met eigen middelen oprichten. In 2004 werd de VIPA-buffer gecreëerd. Bij het uitbreidingsbeleid van 2005 en 2006 werden volgende plaatsen in een met deze VIPA-middelen betoelagde infrastructuur in gebruik genomen.

	<u>D</u>	<u>TNW</u>	<u>N</u>	<u>TKV</u>	exploitatiekosten ten laste van het uitbreidingsbeleid
Provincie Antwerpen					
Talander - Arendonk		+ 5			<u>2006</u>
Het Giels Bos - Lille			+ 7		<u>2006</u>
Klein-Brabant - Puurs		+2			<u>2005</u>
Provincie Vlaams- Brabant en Brussel	<u>D</u>	<u>TNW</u>	<u>N</u>	<u>TKV</u>	-
Michielsheem - Dilbeek			+ 1		<u>2006</u>
Home Zonneliel - Roosdaal	+3			+1	<u>3D in 2005-1TKV in 2006</u>
Provincie Limburg	<u>D</u>	<u>TNW</u>	<u>N</u>	<u>TKV</u>	-
Ago - Borgloon		+ 5			<u>2006</u>
Dagcentra Maasland - Maasmechelen		+ 1			<u>2006</u>
De Klimroos - Overpelt			+ 3		<u>2006</u>
Sint-Elisabeth - Peer		+ 3			<u>2006</u>
Wiric - Sint-Truiden		+ 2			<u>2006</u>
Provincie Oost-Vlaanderen	<u>D</u>	<u>TNW</u>	<u>N</u>	<u>TKV</u>	-
Avalon - Buggenhout			+ 15		<u>2006</u>
Eindelijk - Buggenhout	+8	-			<u>2005</u>
De Heide - Merelbeke		+8			<u>2005</u>
Schoonderhage - Ninove	+10				<u>2005</u>
De Hoop(Ziekenhuis Sint-Elisabeth) - Zottegem	+15				<u>2006</u>
Provincie West-Vlaanderen	<u>D</u>	<u>TNW</u>	<u>N</u>	<u>TKV</u>	-
Spermalie - Brugge			+ 3		<u>2006</u>

De Branding - Kortrijk		+ 8		<u>2006</u>
Zonnebloem - Kortrijk (Heule)			+4	<u>2006</u>

6. Het aantal begeleidingen vormt de logische meeteenheid voor thuisbegeleiding. De CRZ, die zorgvragen registreert, kan onmogelijk rechtstreeks in aantal begeleidingen uitgedrukt worden. Bij het stellen van een zorgvraag is het immers niet voorspelbaar met hoeveel begeleidingen aan de vereiste ondersteuningsnood van een zorgvrager zal voldaan worden. Om het aantal begeleidingen als geregistreerd tekort naar aantal plaatsen in het kader van de geregistreerde zorgvragen of het uitbreidingsbeleid om te rekenen gebruikt de administratie een gemiddeld aantal begeleidingen per persoon op jaarbasis. De gebruikte coëfficiënt bedraagt voor de ganse sector van de thuisbegeleiding, dus ongeacht de doelgroep of de regio, 15 begeleidingen per zorgvrager per jaar.

In de sector van de thuisbegeleidingen werd het aantal begeleidingen per voltijds tewerkgesteld personeelslid voor alle doelgroepen vanaf 1 januari 2007 gelijkgeschakeld. Concreet betekende dit een normverhoging voor de thuisbegeleidingsdiensten voor autisme van 300 naar 400 begeleidingen per voltijds tewerkgesteld personeelslid. De aanpassing van de norm zal pas in 2007, het eerste jaar met een gelijkgeschakelde norm, een meetbaar effect hebben.

7. Het is niet zinvol om het deeltijds en dus flexibel gebruik van zorgvormen af te meten aan een deel van het aanbod (bijvoorbeeld het aanbod ten gevolge van het uitbreidingsbeleid uit een bepaald jaar). Wel is er per entiteit van erkenning of per zorgvorm de mogelijkheid om het aantal deeltijders af te zetten tegen de gehele gebruikerspopulatie. Voor de zorgvormen waarbij deze oefening relevant is, werd deze in onderstaande tabel gemaakt op basis van de cijfers van 30/6/2006

	deeltijders	totaal aantal koppen	percentage
internaat	326	4596	7,09%
semi-internaat schoolgaanden	487	3281	14,84%
semi-internaat niet-schoolgaanden	132	496	26,61%
nursing	15	4465	0,34%
bezigheid	26	4244	0,61%
dagcentrum	1682	4338	38,77%

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 132
van 30 maart 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Integrale jeugdhulp Antwerpen - Structurele participatie

In het integrale jeugdhulpbeleid is een structurele participatie voorzien.

In het schematisch overzicht per regio integrale jeugdhulp wordt er geen melding gemaakt van de verwezenlijking in de provincie Antwerpen.

1. Op welke wijze wordt hier uitwerking gegeven aan de structurele participatie? Is er een Regionale Stuurgroep actief? Welke vertegenwoordigers zijn hierbij betrokken?
2. Kan de minister een overzicht geven van de concrete acties ondernomen sinds 2005?
3. Indien er in de provincie Antwerpen nog niets ondernomen is, had ik graag vernomen wat hiervan de redenen zijn? Zijn er plannen daartoe en bestaat er reeds een concrete timing?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 132 van 30 maart 2007

van **MARIJKE DILLEN**

De regio Integrale Jeugdhulp (IJH) Antwerpen is, sinds de pilootfase al, zeer actief om de participatie van ouders en minderjarigen aan het (beleids)proces IJH vorm te geven. In die context geven we als antwoord op de eerste vraag aan hoe de participatie geregeld is binnen de overlegstructuren IJH. Een overzicht van de belangrijkste acties gaat als antwoord op vraag 2. De derde vraag is, in het licht daarvan, zonder voorwerp.

- 1) In de **Regionale Stuurgroep** zetelen er vier ‘effectieve’ cliëntvertegenwoordigers. Twee daarvan vertegenwoordigen de ouders. Zij komen uit een vereniging waar armen het woord nemen en uit de Bijzondere Jeugdbijstand. De anderen vertegenwoordigen de jongeren. Zij hebben hun draagvlak binnen het vormingscentrum Arktos en de speelpleinwerking. Er zijn 3 plaatsvervangers. De oudervertegenwoordigers komen vanuit de vereniging waar armen het woord nemen en het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap. De jongerenvertegenwoordiger vanuit het vormingscentrum Arktos.

In de **netwerkstuurgroepen** worden de cliëntvertegenwoordigers maximaal betrokken, hetzij als lid van de netwerkstuurgroep, hetzij via aangepaste participatiemethodieken (zie verder Dialoogdagen).

In Antwerpen is gekozen voor een overlegmodel dat ouders, jongeren en/of hun vertegenwoordigers de kans biedt mee na te denken over de wijze van participatie. In totaal nemen aan dit overleg – de zogenaamde **Denktank Participatie** – een vijftiental betrokkenen deel, gaande van leden van de allochtone gemeenschappen, ervaringsdeskundigen in de armoede tot begeleiders uit het onderwijs en buurtcomités. Zij komen driemaandelijks samen en sturen samen met het regioteam en de Regionale Stuurgroep het thema participatie aan.

Een **stafmedewerker van het regioteam** is gedeeltelijk vrijgesteld om het thema participatie aan te sturen.

- 2) Ter voorbereiding van het Participatiecharter (zie verder) werd in de loop van 2005 **een bevraging** georganiseerd. In Jeugdhuis Rzoemie werden twee groepen Marokkaanse jongens over de jeugdhulpverlening bevraged. In Kameleon, een dagcentrum in de Bijzondere Jeugdzorg en in Welzijnsschakel De Dorpel werd er gepeild naar de mening van ouders. De resultaten van deze bevraging werden besproken en aangevuld door andere ouders en jongeren vanuit verschillende organisaties, zoals De Acht, Kids, Arktos, Hof ter Heide, De Shelter enz.

Participatiemethodieken zijn in kaart gebracht en besproken met de Regionale Stuurgroep. Verder zijn er nog interne werkteksten. Twee voorbeelden: hoe vertegenwoordigers van ouders en minderjarigen ondersteunen in de Regionale Stuurgroep en een overzicht van de communicatie- en participatiekanalen in de regio.

Een engagementsverklaring inzake participatie is uitgeschreven in een **Participatiecharter** en ondertekend door de leden van de Regionale Stuurgroep. Dit Charter is gebaseerd op een CBGS-studie van Valérie Carette en werd geschreven met de inbreng van ouders en jongeren.

Een **actieplan Participatie** is uitgewerkt en door de Regionale Stuurgroep van 20 maart jl. goedgekeurd. Dit actieplan beschrijft de activiteiten en doelstellingen. Eén van de activiteiten is de organisatie van Dialoogdagen.

In het najaar van 2007 worden er per twee netwerken Rechtstreeks Toegankelijke Jeugdhulpverlening (RTJ) **Dialoogdagen** georganiseerd voor hulpverleners en cliëntorganisaties. Doel van deze dagen is om cliëntorganisaties te informeren over de acties in hun regio, de deelnemers te motiveren om te participeren aan deze acties en cliënten een platform te bieden om in dialoog te gaan met de hulpverleners in hun regio.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 134
van 3 april 2007
van **ELS ROBEYNS**

Borstkankerscreening - Stand van zaken

Aan de leeftijdsgroep van vrouwen tussen 50 en 69 jaar wordt de mogelijkheid geboden om gratis een screening op borstkanker te laten uitvoeren.

Een lovenswaardig initiatief, dat echter niet beperkt zou mogen blijven tot deze leeftijdsgroep.

1. Hoeveel vrouwen, opgedeeld per provincie, namen reeds deel aan deze screening?
2. Beantwoordt het aantal deelnemers aan het vooropgestelde streefdoel?
3. Kan de gevoerde sensibiliseringscampagne reeds geëvalueerd worden?
4. Zijn er plannen om de leeftijdsgroep die gebruik kan maken van de gratis screening, uit te breiden naar alle vrouwen?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 134 van 3 april 2007

van **ELS ROBEYNS**

1. Maandelijks ontvangt het agentschap Zorg en Gezondheid van de vijf screeningscentra die instaan voor de tweede lezing van de mammografieën een databestand, waarin zich geanonimiseerde registratiegegevens bevinden over de gescreende vrouwen. De regio van een screeningscentrum valt niet samen met de provinciegrenzen. Elk screeningscentrum werkt samen met een aantal Logo's. Het werkgebied van deze Logo's vormt ook het werkgebied van het screeningscentrum. Als bijlage 1 vindt u een Excelbestand, waarin een overzicht wordt gegeven van de gemeenten die tot het werkgebied van een bepaald screeningscentrum behoren.

Per jaar nodigen de vijf screeningscentra de helft van de doelgroep aan vrouwen uit, omdat het een tweejaarlijkse screening betreft. Daarnaast nemen vrouwen ook deel via een verwijzing van hun arts.

De doelgroep van 2005 en 2006 samen omvat 710.020 vrouwen in de leeftijdscategorie 50 tot en met 69 jaar. In deze periode namen 275.610 vrouwen deel aan het bevolkingsonderzoek.

Per screeningscentrum bedraagt dit:

- Centrum voor Kankerpreventie Universiteit Antwerpen: 72.530 vrouwen;
- Centrum voor Preventie en Vroegtijdige Opsporing van Kanker van de Universiteit Gent: 74.005 vrouwen;
- Leuvens Universitair Centrum voor Kankerpreventie: 78.038 vrouwen;
- Oncologisch Centrum, dienst Kankerpreventie van de Vrije Universiteit Brussel: 16.223 vrouwen;
- vzw Vroegtijdige Opsporing van Borstklierkanker Brugge: 34.814 vrouwen.

Voor het jaar 2005 bedraagt de deelnamegraad 37,61%, voor het jaar 2006 is dit 40%.

2. Tijdens de gezondheidsconferentie 'Bevolkingsonderzoek naar Borstkanker' van 16 december 2005 werd een voorontwerp van herziene gezondheidsdoelstelling geformuleerd. Dit voorontwerp werd principieel goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 26 januari 2007 en zal worden besproken in de Commissie Welzijn, Volksgezondheid en Gezin van het Vlaams Parlement.

Het voorontwerp werd als volgt goedgekeurd:

“Tegen 2012 verloopt het Vlaams bevolkingsonderzoek naar borstkanker bij vrouwen van 50 tot en met 69 jaar doelmatiger, d.w.z. voldoende vrouwen nemen deel, meer kankers worden tijdig gevonden en er gebeuren zo weinig mogelijk overbodige onderzoeken.

Concreet betekent dit:

- dat ten minste 75% vrouwen uit de doelgroep deelnemen aan het bevolkingsonderzoek;
- dat bij een eerste screening ten minste 25% en bij een vervolgscreening 30% van de gevonden (invasieve) kankers kleiner is dan 1 centimeter;
- dat het aantal verwijzingen van deelnemende vrouwen niet meer bedraagt dan 5%, zodat het aantal overbodige onderzoeken wordt beperkt.”

In dit voorontwerp kunt u lezen dat naar een deelnamegraad van 75% van de doelgroep wordt gestreefd. Deze doelstelling is dus nog niet gerealiseerd.

Om die reden werd aan de Vlaamse Regering ook een actieplan voorgelegd, waarin een reeks maatregelen, onder andere op vlak van sensibilisatie van de doelgroep zijn opgenomen en ook een regelmatige bevraging van niet deelnemende vrouwen of afhakers. De sensibilisatie-campagne onder de noemer van Kom Op Tegen Kanker van de Vlaamse Liga tegen Kanker is één van deze maatregelen. Ook het betrekken van de vrouwenverenigingen en het hen ter beschikking stellen van materiaal zoals een informatief filmpje, informatie – en sensibilisatie-mappen enz., het verhogen van de herkenbaarheid van het bevolkingsonderzoek door het ontwikkelen van een uniforme huisstijl voor alle communicatiemiddelen naar de doelgroep en andere betrokken actoren dragen bij tot een betere zichtbaarheid van de screening. Daarnaast zal ook het nauwer betrekken van de huisartsen en gynaecologen nog extra bijdragen tot het verhogen van de deelname.

3. De sensibilisatiecampagne Kom Op Tegen Kanker ging van start op 27 februari en eindigde op 6 april. De impact van deze campagne op de deelname van de vrouwen uit de doelgroep is uiteraard nog niet zichtbaar in de registratiegegevens. Wel staat vast dat de doelgroep en haar omgeving niet onbewogen blijven bij de boodschap die via de campagne wordt verspreid. Dit valt af te leiden uit het grote aantal vragen om informatie en advies van de doelgroep, dat het agentschap Zorg en Gezondheid bereikt, en uit de reacties op de website www.laatwatzien.be, die ter gelegenheid van de campagne werd opgezet.

Zoals eerder vermeld, staat de campagne niet op zichzelf. Zij wordt ook gedragen door onder meer de Logo's, de Ondersteuningscel Logo's, de screeningscentra, de vrouwenverenigingen en de huisartsen en gynaecologen. De gebundelde krachten zullen eveneens bijdragen tot een verhoging van de deelname en vooral tot een meer blijvende impact van de sensibilisatie campagne Kom Op Tegen Kanker.

4. Door het in de media naar voor brengen van vrouwelijke Bekende Vlamingen die met borstkanker geconfronteerd worden op een leeftijd jonger dan 50, wordt vaak de vraag gesteld naar het uitbreiden van de leeftijdsgroep naar 40-49 jaar.

Naast verschillende internationale studies, hebben zowel het Wetenschappelijk Instituut Volksgezondheid als het Federaal Kenniscentrum voor de Gezondheidszorg reeds een rapport gepubliceerd, waarin de wetenschappelijke gegevens over de uitbreiding van de doelgroep naar 40-49 jaar worden onderzocht en conclusies worden getrokken.

Ik voeg hierbij, als bijlage 2, het pdf-document van het Kenniscentrum en een link naar het rapport van het WIV (http://www.iph.fgov.be/epidemie/epinl/crospnl/sein_nl.pdf). Beide documenten vermelden hetzelfde duidelijke standpunt.

Hieronder geef ik u een stuk weer uit het rapport van het Kenniscentrum:

“Uitbreiding van het bevolkingsonderzoek naar deze leeftijdsgroep is problematisch. Een bevolkingsonderzoek kan alleen worden opgezet als de positieve effecten groter zijn dan de schade die wordt toegebracht aan een bevolking die a priori in goede gezondheid verkeert. Bij vrouwen van 40 tot 49 jaar is de doeltreffendheid van de screening op de specifieke sterfte niet aangetoond terwijl er wel duidelijk negatieve effecten worden vastgesteld.

De basisargumenten voor systematische borstkankerscreening in de leeftijdsgroep van 40 tot 49 jaar zijn dezelfde als voor screening van vrouwen na hun 50ste: detectie van de tumor in een vroeger stadium, minder invasieve chirurgie, minder sequellen en geruststelling van ongeruste vrouwen. De wetenschappelijke studies komen echter tot andere resultaten. Eén studie bestudeerde vrouwen van 40 tot 49 jaar en vrijwilligers. De andere studies analyseerden a posteriori het effect van de systematische screening in deze jongere leeftijdsgroep. Ze konden geen statistisch significantie aantonen. Een rapport van ANAES en Canadese guidelines vatten de gegevens hieromtrent samen.

Zij concluderen dat screening in deze leeftijdsgroep geen invloed heeft op de sterfte tengevolge borstkanker. Andere auteurs hadden eerder berekend dat men minstens 1428 vrouwen tweejaarlijks gedurende dertien jaar moet onderzoeken om één overlijden wegens borstkanker te vermijden.

De negatieve effecten van screening zijn ook sterker bij vrouwen van 40 tot 49 jaar, met name door het hoger aantal valse positieven:

- vele aanvullende mammografieën (meer dan de helft van de patiënten in een Amerikaanse studie);
- een hogere detectie van in situ carcinomen;
- vele biopsieën voor goedaardige tumoren (van 1 tot 10% naargelang de studies);
- psychologische stress door bijkomend onderzoek na een verdachte screeningsmammografie;
- risico op door straling geïnduceerde kanker, in het bijzonder bij vrouwen met een genetisch bepaald verhoogd risico op borstkanker.

De screening kan evenzeer een bron zijn van onterechte geruststelling bij een negatief resultaat. Juist in deze leeftijdsgroep is de sensitiviteit van de mammografie laag (ongeveer 70% naargelang de studies) wegens de dichtheid van het borstweefsel. Vrouwen zullen minder attent zijn op alarmerende symptomen als een tumor tussen twee testen opduikt. Bij gebrek aan harde gegevens concluderen het vroegere Franse Agence Nationale d'Accréditation et d'Evaluation en Santé (ANAES) en de Canadese guidelines terzake dat er onvoldoende gegevens zijn om vrouwen van 40 tot 49 jaar een screeningstest aan te bevelen. De Europese aanbevelingen versterken deze boodschap door hun voorstel om dit programma eerst te laten evalueren door gerandomiseerde studies. Deze aanbevelingen dringen aan op de noodzaak de vrouwen van 40 tot 49 jaar te informeren over de vele negatieve effecten van een screeningsmammografie in hun leeftijdsgroep.

Concreet betekent dit dat een veralgemeend bevolkingsonderzoek naar borstkanker door middel van screeningsmammografie bij vrouwen van 40 tot en met 49 jaar momenteel niet te onderbouwen is.

Bij vrouwen jonger dan 50 jaar kan vanuit preventief oogpunt worden aanbevolen om, zeker bij een familiaal voorkomen van borstkanker, zich via het reguliere circuit (huisarts/gynaecoloog/oncoloog) te laten opvolgen op basis van een individuele risico-inschatting. Uiteraard moet bij klachten (meestal het zelf voelen van een knobbel in de borst of oksel) medisch advies worden ingewonnen.

BIJLAGEN

1. Excelbestand met overzicht van werkgebied van elk screeningscentrum, op niveau van de gemeente;
2. Pdf-bestand 'Borstkankerscreening', Federaal Kenniscentrum voor de Gezondheidszorg, vol. 11A, 2005.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VERVOTTE/134/antw.134.bijl.001.xls>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VERVOTTE/134/antw.134.bijl.002.pdf>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 135
van 3 april 2007
van **ELS ROBEYNS**

VIPA-dossiers Limburg - Stand van zaken

Het VIPA (Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden) is een belangrijk instrument ter financiering van het beleid in de diverse zorgsectoren.

Ondanks de vastgestelde doorlooptijden voor de verschillende fasen van de procedures, kampen blijkbaar toch nog steeds wat initiatiefnemers met een globale doorlooptijd die langer duurt dan het vooropgestelde maximum van 210 dagen.

Het streven om de wachtlijsten in de diverse zorgsectoren weg te werken, wordt hierdoor soms fel afgeremd, wat frustrerend is voor de initiatiefnemers.

1. Wat is de gemiddelde doorlooptijd van een VIPA-dossier sinds 2004?
2. Zijn er verschillen wat de doorlooptijd betreft tussen de provincies?
3. Kan de minister de Limburgse VIPA-dossiers meedelen sinds 2004?
4. Kan zij per sector de stand van zaken meedelen van de Limburgse VIPA-dossiers?
5. Wat is de budgettaire impact van de VIPA-dossiers sinds 2004 op de begroting, opgedeeld per provincie?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 135 van 3 april 2007

van ELS ROBEYNS

1.

Sector	Gemiddelde doorlooptijd per dossier
Ouderenvoorzieningen	700 dagen
Verzorgingsvoorzieningen	714 dagen
Wijkgezondheidscentra en aanloopadressen Beschut Wonen	149 dagen
Centra Geestelijke Gezondheidszorg	227 dagen
Centra Algemeen Welzijnsbeleid	114 dagen
Instellingen Bijzondere Jeugdbijstand	156 dagen

De doorlooptijden werden berekend vanaf de datum van ontvangst van het technisch-financieel plan of van het masterplan, tot het eigenlijk verlenen van de subsidiebelofte.

Het verschil in doorlooptijden tussen de sectoren "Ouderenvoorzieningen en Verzorgingsvoorzieningen" en de andere sectoren is te wijten aan het niet beschikken over voldoende vastleggingskredieten om de subsidiebeloftes effectief te kunnen verlenen, waardoor vanaf 2002 wachtlijsten ontstonden. Ter vergelijking: voor de periode 1999-2001 was de gemiddelde doorlooptijd voor de sector "Ouderenvoorzieningen" 282 dagen en voor de sector "Verzorgingsvoorzieningen" 248 dagen (de gemiddelden werden berekend met uitsluiting van 5% van de extremen).

2.

Sector	Gemiddelde doorlooptijd per dossier
<i>Ouderenvoorzieningen</i>	<i>700 dagen</i>
Antwerpen	727 dagen
Vlaams-Brabant	653 dagen
West-Vlaanderen	754 dagen
Oost-Vlaanderen	787 dagen
Limburg	727 dagen
<i>Verzorgingsvoorzieningen</i>	<i>714 dagen</i>
Antwerpen	562 dagen
Vlaams-Brabant	504 dagen
West-Vlaanderen	647 dagen
Oost-Vlaanderen	851 dagen
Limburg	867 dagen
Brussel	800 dagen
<i>Wijkgezondheidscentra en aanloopadressen Beschut Wonen</i>	<i>149 dagen</i>

Vlaams-Brabant	173 dagen
Antwerpen	125 dagen

<i>Centra Geestelijke Gezondheidszorg</i>	<i>227 dagen</i>
Vlaams-Brabant	33 dagen
Limburg	317 dagen
Antwerpen	241 dagen
<i>Centra Algemeen Welzijnsbeleid</i>	<i>114 dagen</i>
Antwerpen	125 dagen
Oost-Vlaanderen	130 dagen
Limburg	97 dagen
<i>Instellingen Bijzondere Jeugdbijstand</i>	<i>156 dagen</i>
Oost-Vlaanderen	156 dagen

3. zie bijlage 1

4. zie bijlage 1

5.

Begroting 2004:				
Ouderenvoorzieningen: 37.884.000,00 euro (37.526.921,41 euro reëel vastgelegd)				
<i>Antwerpen</i>	<i>Limburg</i>	<i>O-Vlaanderen</i>	<i>W-Vlaanderen</i>	<i>Vlaams-Brabant</i>
34%	18%	14%	25%	9%
Ziekenhuizen: 58.698.000,00 euro (53.047.468,00 reëel vastgelegd)				
9%	0%	8%	80%	3%
Centra voor Geestelijke Gezondheidszorg: 243.000,00 euro (242.482,00 reëel vastgelegd)				
0%	4%	0%	0%	96%
Wijkgezondheidscentra en Aanloopadressen Beschut Wonen: 244.000 (243.866 reëel vastgelegd)				
52%	0%	0%	4%	44%
Centra Algemeen Welzijnswerk: 4.350.000,00 (3.588.674,00 reëel vastgelegd)				
29%	27%	44%	0%	0%

Begroting 2005:				
Ouderenvoorzieningen: 34.906.694,00 euro (34.906.446,00 euro reëel vastgelegd)				
<i>Antwerpen</i>	<i>Limburg</i>	<i>O-Vlaanderen</i>	<i>W-Vlaanderen</i>	<i>Vlaams-Brabant</i>
4%	15%	11%	29%	41%
Ziekenhuizen: 59.698.840,00 euro (54.276.366,00 reëel vastgelegd)				
32%	21%	28%	7%	12%
Centra voor Geestelijke Gezondheidszorg: 1.477.466,00 euro (1.477.465,00 euro reëel vastgelegd)				
77%	23%	0%	0%	0%
Wijkgezondheidscentra en Aanloopadressen Beschut Wonen: 0 euro				

0%	0%	0%	0%	0%
Centra Algemeen Welzijnswerk: 1.334.000,00 (668.089,00 reëel vastgelegd)				
39%	56%	0%	1%	4%
Instellingen Bijzondere Jeugdbijstand: 3.619.000,00 euro (0 euro reëel vastgelegd)				
0%	0%	0%	0%	0%

Begroting 2006:				
Ouderenvoorzieningen: 31.411.000,00 euro (3.779.771,00 euro reëel vastgelegd (*1))				
<i>Antwerpen</i>	<i>Limburg</i>	<i>O-Vlaanderen</i>	<i>W-Vlaanderen</i>	<i>Vlaams-Brabant</i>
26%	7%	7%	35%	25%
Ziekenhuizen: 57.539.000,00 euro (14.530.149,00 reëel vastgelegd (*2))				
16%	13%	18%	30%	22%
Centra voor Geestelijke Gezondheidszorg: 1.712.000,00 euro (1.659.972,00 euro reëel vastgelegd)				
9%	73%	6%	6%	6%
Wijkgezondheidscentra en Aanloopadressen Beschut Wonen: 0 euro				
0%	0%	0%	0%	0%
Centra Algemeen Welzijnswerk: 4.544.000,00 (4.317.951,00 reëel vastgelegd)				
42%	25%	0%	33%	0%
Instellingen Bijzondere Jeugdbijstand: 2.530.000,00 euro (2.515.536,00 euro reëel vastgelegd)				
60%	0%	27%	13%	0%

(*1) in 2006 werden slechts twee subsidiebeloftes verleend in de sector ouderenvoorzieningen voor een bedrag van 814.001,71 euro. Het reëel vastgelegde bedrag van 3.779.771,00 euro omvat dan ook voornamelijk "aanvullende subsidiebeloftes".

(*2) in 2006 werd geen enkele subsidiebelofte verleend in de ziekenhuissector. Het reëel vastgelegde bedrag van 14.530.149,00 euro omvat dan ook uitsluitend "aanvullende subsidiebeloftes".

Alle percentages werden berekend op de reëel vastgelegde bedragen.

BIJLAGE

Overzicht VIPA-dossiers Limburg voor de periode 2004-2007

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VERVOTTE/135/antw.135.bijlage.001.doc>

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**INGE VERVOTTE**

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 136

van 3 april 2007

van **JOKE SCHAUVLIEGE***Centrale Registratie van Zorgvragen - Oost-Vlaanderen*

De budgettaire inspanningen inzake het uitbreidingsbeleid in de gehandicaptenzorg onder het huidige beleid zijn zeer aanzienlijk. Het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH) houdt een Centrale Registratie van Zorgvragen bij (CRZ). De wettelijke basis voor deze registratievorm is met ingang van 1 maart 2006 het besluit van de Vlaamse Regering van 17 maart 2006 betreffende de regie van de zorg en bijstand tot sociale integratie van personen met een handicap en betreffende de erkenning en subsidiëring van een Vlaams Platform van verenigingen van personen met een handicap.

1. Hoeveel personen met een handicap met hoofdverblijfplaats in respectievelijk (a) Oost-Vlaanderen, (b) de vigerende zorgregio-omschrijving Gent ('kleine stad') en (c) de vigerende zorgregio-omschrijving Eeklo ('kleine stad') corresponderen volgens de laatste CRZ met de zorgvragen die onder de urgentiecodes (UC) 1, 2 en 3 geregistreerd staan, in totaal en per zorgvorm?

Kan de minister de evolutie hierin weergeven sinds haar aantreden?

Welke conclusies verbindt zij aan deze evolutie?

2. Hoeveel minderjarigen (eventueel -21-jarigen) en meerderjarigen uit (a) Oost-Vlaanderen, (b) de vigerende zorgregio-omschrijving Gent ('kleine stad') en (c) de vigerende zorgregio-omschrijving Eeklo ('kleine stad') staan volgens de laatste CRZ onder UC1, UC2 en UC3 geregistreerd?

Kan de minister dienaangaande de evolutie in de cijfergegevens weergeven?

3. Hoeveel personen met een handicap uit (a) Oost-Vlaanderen, (b) de vigerende zorgregio-omschrijving Gent ('kleine stad') en (c) de vigerende zorgregio-omschrijving Eeklo ('kleine stad'), respectievelijk met UC1, UC2 en UC3 maken volgens de laatste registratie nu reeds gebruik van een zorgvorm die ressorteert onder het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap waarvoor ze geïndiceerd/ingeschaald zijn:

a) met die beperking dat er in hoofde van de persoon met een handicap een probleem rijst inzake de plaats waar de zorgvorm wordt aangeboden (bv. men wil de zorglocatie dicht bij het thuismilieu);

b) met die beperking dat er een probleem rijst inzake het aangeboden volume (bv. men wil voltijdse opvang in plaats van deeltijdse opvang)?

4. Hoeveel personen met een handicap uit (a) Oost-Vlaanderen, (b) de vigerende zorgregio-omschrijving Gent ('kleine stad') en (c) de vigerende zorgregio-omschrijving Eeklo ('kleine

stad'), respectievelijk met UC1, UC2 en UC3, maken volgens de laatste registratie gebruik van onderstaande zorg- of woonvorm die niet ressorteert onder het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap: algemene ziekenhuizen, kinderpsychiatrische diensten, psychiatrische ziekenhuizen, psychiatrische verzorgingstehuizen, initiatieven voor beschut wonen, revalidatieziekenhuizen, internaten, internaat ARGO, residentiële voorzieningen van het algemeen welzijnswerk, centra voor integrale gezinszorg, centra voor kinderzorg en gezinsondersteuning, residentiële voorzieningen van de bijzondere jeugdzorg, RVT's (rust- en verzorgingstehuizen) of rusthuizen, gevangnissen, ... (dus geen opdeling per VAPH-zorgvorm, maar geglobaliseerd)?

5. Kan de minister voor de onderscheiden zorgvormen uit de gehandicaptenzorg de mate van invulling van de programmatie weergeven voor (a) Oost-Vlaanderen, (b) de vigerende zorgregio-omschrijving Gent ('kleine stad') en (c) de vigerende zorgregio-omschrijving Eeklo ('kleine stad')? Welke conclusies verbindt de minister hieraan?

Zo neen, waarom niet?

6. Artikel 18 van het aangehaalde besluit van de Vlaamse Regering van 17 maart 2006 bepaalt dat de voorzieningen (uit de gehandicaptenzorg) bij opname voorrang moeten geven aan de personen met een handicap met de hoogste urgentiecode, en binnen de urgentiecode aan de personen die al het langst aan het wachten zijn met die urgentiecode. Als een voorziening inderdaad overgaat tot een opname in afwijking hiervan, moet de voorziening hierover een motivatieverslag aan een registratie- en coördinatiepunt bezorgen. Dit registratie- en coördinatiepunt moet de motivatieverslagen inventariseren en ze verwerken in rapporten (art. 19).

Hoeveel motivatieverslagen werden reeds ingediend vanuit voorzieningen die gelegen zijn in respectievelijk (a) Oost-Vlaanderen, (b) de vigerende zorgregio-omschrijving Gent ('kleine stad') en (c) de vigerende zorgregio-omschrijving Eeklo ('kleine stad')?

7. Welke budgettaire inspanningen leidden sinds het aantreden van de minister tot een versterking van de ambulante, semi-residentiële en residentiële capaciteit in de gehandicaptenzorg in (a) de provincie Oost-Vlaanderen, (b) de vigerende zorgregio-omschrijving Gent ('kleine stad') en (c) de vigerende zorgregio-omschrijving Eeklo ('kleine stad')?

Graag een opdeling per jaar (2de helft 2004-heden), naar naam en locatie van de voorziening, naar zorgvorm en volgens de vrijgemaakte budgetten en creatie van bijkomende plaatsen.

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 136 van 3 april 2007

van **JOKE SCHAUVLIEGE**

1. De zorgvragen voor personen met een handicap die een hoofdverblijfplaats in Oost-Vlaanderen hebben kunnen per zorgvorm en in totaal weergegeven worden onder de urgentiecodes 1, 2 en 3. Op basis van de rapportage van de Centrale Registratie van Zorgvragen (CRZ) per 31 december 2006 worden achtereenvolgens de tabellen weergegeven voor Oost-Vlaanderen, de zorgregio-omschrijving Gent en de zorgregio-omschrijving Eeklo. Tenslotte volgt een tabel die de evolutie op provinciaal niveau weergeeft gedurende de afgelopen 4 jaar. Om een accurate vergelijking mogelijk te maken werd telkens de CRZ-rapportage van 31 december gebruikt.

Provincie Oost-Vlaanderen

Aantal personen	UC 1	UC 2	UC 3	Urgentiecode
Dagcentrum	80	67	81	228
Semi-Internaat	64	50	21	135
Dagcentrum/begeleid werken	18	8	4	30
Semi-internaat voor niet schoolgaanden	2	3	0	5
Beschermd wonen	59	27	37	123
Tehuis niet-werkenden gewoon stelsel	135	95	205	435
Begeleid Wonen	177	95	98	370
Tehuis niet-werkenden, nursing	60	53	110	223
Tehuis werkenden	30	10	16	56
Internaat	68	33	15	116
Thuisbegeleiding	451	7	5	463
Zelfstandig wonen	10	9	9	28
Gezinsplaatsing WOP	4	2	0	6
OBC	6	2	0	8
Gezinsplaatsing (gewoon stelsel)	1	2	1	4
Gevraagde zorgvorm	1147	461	601	2185

Zorgregio-omschrijving Gent

Aantal personen	UC 1	UC 2	UC 3	Urgentiecode
Dagcentrum	27	16	25	68
Semi-Internaat	26	20	9	55
Dagcentrum/begeleid werken	7	3	1	11
Semi-internaat voor niet schoolgaanden	1	0	0	1
Beschermd wonen	26	13	17	56
Tehuis niet-werkenden gewoon stelsel	50	27	71	148
Begeleid Wonen	62	32	27	121
Tehuis niet-werkenden, nursing	24	18	42	84

Tehuis werkenden	16	3	7	26
Internaat	14	10	3	27
Thuisbegeleiding	164	0	2	166
Zelfstandig wonen	4	5	5	14
Gezinsplaatsing WOP	2	2	0	4
OBC	2	1	0	3
Gevraagde zorgvorm	418	148	208	762

Zorgregio-omschrijving Eeklo

Aantal personen	UC 1	UC 2	UC 3	Urgentiecode
Dagcentrum	2	5	1	8
Semi-Internaat	6	2	2	10
Semi-internaat voor niet schoolgaanden	1	0	0	1
Beschermd wonen	2	2	3	7
Tehuis niet-werkenden gewoon stelsel	5	4	6	15
Begeleid Wonen	13	5	4	22
Tehuis niet-werkenden, nursing	0	1	3	4
Tehuis werkenden	0	1	0	1
Internaat	3	0	1	4
Thuisbegeleiding	15	1	1	17
Gezinsplaatsing WOP	1	0	0	1
Gevraagde zorgvorm	48	21	21	90

Evolutie in de tijd (provincie Oost-Vlaanderen)

Aantal personen	UC 1	UC 2	UC 3	Urgentiecode
31-12-2003	777	314	469	1547
31-12-2004	902	356	562	1807
31-12-2005	944	438	579	1946
31-12-2006	1147	461	601	2185

2. Een zelfde oefening kan gemaakt worden door de verdeling tussen minderjarige en meerderjarige zorgvragers uit de provincie Oost-Vlaanderen in tabelvorm weer te geven per urgentiecode. Op basis van de CRZ-rapportage per 31 december 2006 worden achtereenvolgens de tabellen weergegeven voor Oost-Vlaanderen, de zorgregio-omschrijving Gent en de zorgregio-omschrijving Eeklo. Tenslotte volgt een tabel die de evolutie op provinciaal niveau weergeeft gedurende de afgelopen 4 jaar. Om een accurate vergelijking mogelijk te maken werd telkens de CRZ-rapportage van 31 december gebruikt.

Provincie Oost-Vlaanderen

Aantal personen	UC 1	UC 2	UC 3	Urgentiecode
Minderjarigen (-21)	569	142	90	792
Meerderjarigen	577	319	511	1392
Leeftijd op datum rapportering	1147	461	601	2185

Zorgregio-omschrijving Gent

Aantal personen	UC 1	UC 2	UC 3	Urgentiecode
Minderjarigen (-21)	191	50	32	268
Meerderjarigen	227	98	176	494
Leeftijd op datum rapportering	418	148	208	762

Zorgregio-omschrijving Eeklo

Aantal personen	UC 1	UC 2	UC 3	Urgentiecode
Minderjarigen (-21)	26	3	6	35
Meerderjarigen	22	18	15	55
Leeftijd op datum rapportering	48	21	21	90

Evolutie in de tijd (provincie Oost-Vlaanderen)

Aantal personen	Leeftijd	UC 1	UC 2	UC 3	Urgentiecode
31-12-2003	Minderjarigen (-21)	324	95	97	506
	Meerderjarigen	453	219	372	1041
31-12-2004	Minderjarigen (-21)	423	117	95	627
	Meerderjarigen	479	239	467	1180
31-12-2005	Minderjarigen (-21)	395	147	107	644
	Meerderjarigen	548	291	472	1301
31-12-2006	Minderjarigen (-21)	569	142	90	792
	Meerderjarigen	577	319	511	1392

- Het is niet mogelijk om op korte termijn een overzicht te geven van hoeveel personen al gebruik maken van een zorgvorm die ressorteert onder het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap waarvoor zij geïndiceerd zijn. Tot de ontwikkeling van een geïntegreerde databank, zoals voorzien in het Besluit Zorgregie van 17 maart 2006, vergt dit een uitgebreide en gedetailleerde analyse. Enkel op basis van de cijfers per 31 december 2006 in de Centrale Registratie van Zorgvragen kan een aanwijzing gegeven worden. Indicatieve bevragingen naar dagbesteding, residentiële woonvorm of ambulante begeleiding leren dat het aantal zorgvragers bij de CRZ dat al gebruik maakt van de gevraagde zorgvorm zeer beperkt is. Vooral het aantal zorgvragers dat nu deeltijdse opvang en begeleiding geniet en deze ondersteuning middels een geregistreerde zorgvraag wil uitbreiden is zeer klein.
- Op basis van de CRZ-rapportage per 31 december 2006 kunnen geglobaliseerd per urgentiecode de zorg- of woonvorm weergegeven worden voor de personen die gebruik maken van een dienstverlening die niet door het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap gesubsidieerd wordt. Achtereenvolgens worden de tabellen weergegeven voor Oost-Vlaanderen, de zorgregio-omschrijving Gent en de zorgregio-omschrijving Eeklo.

Provincie Oost-Vlaanderen

Aantal personen	UC 1	UC 2	UC 3	Urgentiecode
Internaat ARGO	1	3	1	5
Residentiele voorziening Algemeen Welzijnswerk	5	3	0	8
Centrum Kinderzorg en Gezinsondersteuning	2	3	0	5

Psychiatrisch ziekenhuis	48	14	14	74
RVT of rusthuis	12	3	1	16
Revalidatieziekenhuis	12	4	3	19
Kinderpsychiatrische dienst	3	1	0	4
Algemeen ziekenhuis	4	2	0	6
PVT	15	25	76	116
Residentiele voorziening Bijzondere Jeugdzorg	3	2	0	5
Beschut wonen	2	3	4	9
Opvang buiten VAPH	18	11	10	39
Andere	11	4	1	16
Totaal	136	78	110	322

Zorgregio-omschrijving Gent

Aantal personen	UC 1	UC 2	UC 3	Urgentiecode
Residentiele voorziening Algemeen Welzijnswerk	3	1	0	4
Psychiatrisch ziekenhuis	29	5	6	38
RVT of rusthuis	4	0	0	4
Revalidatieziekenhuis	1	1	1	3
Kinderpsychiatrische dienst	1	1	0	2
Algemeen ziekenhuis	1	2	0	3
PVT	5	8	28	41
Residentiele voorziening Bijzondere Jeugdzorg	0	1	0	1
Beschut wonen	1	1	4	6
Opvang buiten VAPH	10	2	9	21
Andere	1	3	1	5
Totaal	56	25	49	128

Zorgregio-omschrijving Eeklo

Aantal personen	UC 1	UC 2	UC 3	Urgentiecode
Residentiele voorziening Algemeen Welzijnswerk	1	0	0	1
Psychiatrisch ziekenhuis	3	1	3	7
Kinderpsychiatrische dienst	1	0	0	1
PVT	1	0	0	1
Beschut wonen	0	1	0	1
Opvang buiten VAPH	0	1	0	1
Totaal	6	3	3	12

5. Tot de operationalisering van de geïntegreerde databank zorgregie is het niet mogelijk om een gemiddelde bezetting op jaarbasis te berekenen. De laatste, beschikbare rapportering van de cliëntregistratie dateert van 30 juni 2006. Op basis van die momentopname kan voor Vlaanderen een beeld van de bezettingsgraad per zorgvorm geboden worden. Het vergt veel meer gedetailleerde analyse om dergelijke cijfers per provincie of zorgregio-omschrijving te berekenen. Deze zijn binnen het bestek van deze vraag niet te beantwoorden. De cijfers voor kleinere regio's zullen in zeer grote mate gelijk lopen met algemene bezettingscijfers voor

Vlaanderen. Opvallend is, in globo, de erg hoge bezettingsgraad binnen de onderscheiden zorgvormen.

internaat	95,45%
semi-internaat schoolgaanden	96,25%
semi-internaat niet-schoolgaanden	90,67%
dagcentrum	105,13%
begeleid werken	473,61%
bezigheid	99,33%
nursing	100,09%
tehuis werkenden	98,36%
kortverblijf	80,86%
pleeggezin	95,07%
WOP	96,59%
begeleid wonen	108,14%
beschermd wonen	100,50%
zelfstandig wonen	89,16%

6. Er werden nog geen motivatieverslagen opgemaakt. Binnen de Permanente Cel wordt de laatste hand gelegd aan richtlijnen terzake.
7. Het uitbreidingsbeleid van de jaren 2005 en 2006 viel onder de budgettaire verantwoordelijkheid van de huidige Vlaamse Regering. Bovendien werd in de tweede helft van 2004 eveneens een uitbreidingsbeleid gerealiseerd conform de eerder aangegeven engagementen. In de tabellen hieronder zijn de resultaten van de bijkomende budgettaire inspanningen in de jaren 2005 en 2006 per zorgvorm, voorziening en locatie weergegeven voor de gehele provincie Oost-Vlaanderen.

Naam van voorziening in uitbreiding 2005	Locatie	Zorgvorm	Plaatsen	Prijs per plaats	Totale jaarlijkse kost
Baken*	Gent	Begeleid wonen	5	7.721	38.605
Begeleid Wonen "Huis Nr. 42"	Lokeren	Begeleid wonen	2	7.721	15.442
Begeleid Wonen Dendermonde	Dendermonde	Begeleid wonen	4	7.721	30.884
Begeleid Wonen TWEB	Ronse	Begeleid wonen	1	7.721	7.721
De Dorpel	Ninove	Begeleid wonen	4	7.721	30.884
Kompas*	Gent	Begeleid wonen	7	7.721	54.047
Het Bint	St.-Niklaas	Begeleid wonen	4	7.721	30.884
Wunian*	Gent	Begeleid wonen	4	7.721	30.884
A. Verburgt*	Landegem	Beschermd wonen	3	13.788	41.364
Blijdorp	Buggenhout	Beschermd wonen	6	13.788	82.728
De Beweging	Gijzenzele	Beschermd wonen	3	13.788	41.364
De Heide*	Merelbeke	Beschermd wonen	6	13.788	82.728
De Klokke	Temse	Beschermd wonen	4	13.788	55.152
Den Dries*	Evergem	Beschermd wonen	8	13.788	110.304
H. Hart	Deinze	Beschermd wonen	2	13.788	27.576
Home Emmaüs*	Ledeberg	Beschermd wonen	5	13.788	68.940
Levensvreugde Verblijven	Aalst	Beschermd wonen	4	13.788	55.152
Mariaheem	Zwalm	Beschermd wonen	5	13.788	68.940
Mozaïek*	Oostakker	Beschermd wonen	4	13.788	55.152
OC Broeder Ebergiste	Vurste	Beschermd wonen	7	13.788	96.516
Veilige Thuis	Deinze	Beschermd wonen	2	13.788	27.576

Vesta	St. Niklaas	Beschermd wonen	3	13.788	41.364
Volwassenwerking Lokeren	Lokeren	Beschermd wonen	2	13.788	27.576
Zonnehoeve	Eke-Nazareth	Beschermd wonen	10	13.788	137.880
De Triangel*	Lovendegem	Beschermd wonen	3	13.788	41.364
Kompas*	Gent	Beschermd wonen	3	13.788	41.364
Blijdorp	Buggenhout	Bezigheidstehuis	2	39.232	78.464
Heuvelheem	Kruishoutem	Bezigheidstehuis	1	39.232	39.232
Volwassenenwerking	Lokeren	Bezigheidstehuis	1	39.232	39.232
De Heide*	Merelebeke	Bezigheidstehuis	8	39.232	313.856
Schoonderhage	Ninove	Bezigheidstehuis	3	39.232	117.696
Eindelijk	Buggenhout	Dagcentrum	8	18.962	151.696
Schoonderhage	Ninove	Dagcentrum	10	18.962	189.620
Ter Wilgen	Kluisbergen	Nursingtehuis	4	47.499	189.996
De Vierklaver*	Landegem	Nursingtehuis	1	47.499	47.499
De Begewging*	Oosterzele	Nursingtehuis	1	47.499	47.499
Sint-Lodewijk	Wetteren	Nursingtehuis	4	47.499	189.996
Open Gezin	Geraardsbergen	Pleegzorg	1	7.743	7.743
De Hagewinde	Lokeren	Semi-internaat schoolgaandenden	3	18.962	56.886
Ten Dries*	Landegem	Semi-internaat schoolgaandenden	1	18.962	18.962
Sint-Lodewijk	Wetteren	Semi-internaat schoolgaandenden	1	18.962	18.962
De Kangoeroe	Gehele provincie	Thuisbegeleiding	2	2.490	4.980
De Tandem	Gehele provincie	Thuisbegeleiding	2	2.490	4.980
Sint-Lievenspoort	Gehele provincie	Thuisbegeleiding	2	2.490	4.980
Tanderuis	Gehele provincie	Thuisbegeleiding	37	2.490	92.130

In 2005 werden in Oost-Vlaanderen 205 bijkomende plaatsen gerealiseerd. Dit betekende op jaarbasis een recurrente financiële injectie van 2.956.800 euro (kostprijs 2005).

Naam	Locatie	Zorgvorm	Plaatsen	Prijs per plaats	Totale jaarlijkse kost
Baken*	Gent	Begeleid wonen	4	7.875	31.500
Blijdorp	Buggenhout	Begeleid wonen	4	7.875	31.500
De Dorpel	Ninove	Begeleid wonen	4	7.875	31.500
De Sperwer	Lokeren	Begeleid wonen	3	7.875	23.625
Het Bint	St-Niklaas	Begeleid wonen	3	7.875	23.625
Kompas*	Gent	Begeleid wonen	3	7.875	23.625
Wunian*	Gent	Begeleid wonen	4	7.875	31.500
Tweb	Ronse	Begeleid wonen	4	7.875	31.500
Kompas*	Gent	Beschermd wonen	1	13.788	13.788
Blijdorp	Buggenhout	Bezigheidstehuis	1	40.427	40.427
Homes Albert Carlier van Zonnehoeve	Eke	Bezigheidstehuis	9	40.427	363.843
De Vierklaver*	Landegem	Bezigheidstehuis	1	40.427	40.427
Schoonderhage	Ninove	Bezigheidstehuis	8	40.427	323.416
Vesta	Sint-Niklaas	Bezigheidstehuis	7	40.427	282.989
Humival**	Waarschoot	Bezigheidstehuis	2	40.427	80.854
De Sperwer	Lokeren	Dagcentrum	1	20.744	20.744
De Hoop	Zottegem	Dagcentrum	15	20.744	311.160
Avalon	Buggenhout	Nursingtehuis	15	48.186	722.790
De Waai**	Eeklo	OBC	3	50.340	151.020
Open Thuis*	Gent	Pleegzorg	1	9.857	9.857
Open Gezin	Geraardsbergen	Pleegzorg	1	9.857	9.857
Sint-Lievenspoort*	Gent	Semi-internaat schoolgaandenden	1	18.060	18.060
Sint-Gergorius*	Gentbrugge	Semi-internaat schoolgaandenden	5	18.060	90.300
Sint-Lodewijk	Wetteren	Semi-internaat schoolgaandenden	2	18.060	36.120
Accent	Gehele provincie	Thuisbegeleiding	5	2.543	12.715
De Kangoeroe	Gehele provincie	Thuisbegeleiding	12	2.543	30.516
Sint-Lievenspoort	Gehele provincie	Thuisbegeleiding	5	2.543	12.715
De Tandem	Gehele provincie	Thuisbegeleiding	12	2.543	30.516
Tanderuis	Gehele provincie	Thuisbegeleiding	28	2.543	71.204

In 2006 werden in Oost-Vlaanderen 164 bijkomende plaatsen gerealiseerd. Dit betekende op jaarbasis een recurrente financiële injectie van 2.901.693 euro (kostprijs 2006).

Op basis van de bovenstaande tabellen kunnen ook conclusies getrokken worden voor verschillende zorgregio-omschrijvingen. De thuisbegeleidingsdiensten, die over de gehele provincie werken, kunnen echter niet binnen deze omschrijvingen ingepast worden. Hun realisaties binnen de zorgregio-omschrijvingen Gent en Eeklo zijn dan ook niet meegerekend in de hierna volgende conclusies. De voorzieningen binnen de zorgregio-omschrijving Gent werden gemarkeerd met een *. De voorzieningen binnen de zorgregio-omschrijving Eeklo werden gemarkeerd met een **.

In 2005 werden in de zorgregio-omschrijving Gent 56 bijkomende plaatsen gerealiseerd voor jaarlijks 951.204 euro (kostprijs 2005). In 2006 werden in de zorgregio-omschrijving Gent 20 bijkomende plaatsen gerealiseerd ten belope van jaarlijks 951.204 euro (kostprijs 2006).

In 2005 was er geen uitbreidingsbeleid in de zorgregio-omschrijving Eeklo. In 2006 werden er 5 bijkomende plaatsen gerealiseerd ten belope van jaarlijks 231.874 euro (kostprijs 2006).

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 137
van 3 april 2007
van **JOKE SCHAUVLIEGE**

Centra voor geestelijke gezondheidszorg - Hulpverleningscapaciteit

Het Vlaams regeerakkoord 2004-2009 voorziet in duidelijk incentives voor de ontwikkeling van het zorg- en hulpverleningsaanbod.

Inzake het aanbod van de centra voor geestelijke gezondheidszorg heeft de Vlaamse Regering zich tot het volgende geëngageerd: “Via een meerjarenplanning versterken we het aanbod van de centra voor geestelijke gezondheidszorg onder meer met het oog zelfmoordpreventie en het behandelen van depressies. We geven prioritair aandacht voor de uitbreiding voor de regio’s met ‘blinde vlekken’, het wegwerken van de wachttijden voor kinderen, jongeren en ouderen”.

1. Werd de meerjarenplanning voor de uitbreiding van de hulpverleningscapaciteit van de centra voor geestelijke gezondheidszorg reeds opgemaakt en zo ja, welke zijn hiervan de bestanddelen van jaar tot jaar?

Welke budgettaire inspanningen stelt de minister in dat licht in het vooruitzicht?

2. Heeft de minister, in het licht van het Vlaams regeerakkoord 2004-2009, een zicht gekregen op “de wachttijden voor kinderen, jongeren en ouderen”?
3. Beschikt de minister over een programmatie voor het aanbod van de centra voor geestelijke gezondheidszorg en zo ja, wat acht de minister een wenselijke verdeelsleutel in termen van behoeften van kinderen, jongeren en ouderen?

Zo neen, op welke wijze meent de minister tot een onderbouwd beleid inzake het aanbod van ambulante geestelijke gezondheidszorg te komen?

4. Welke zijn, in het licht van het Vlaams regeerakkoord 2004-2009, “de regio’s met ‘blinde vlekken’”?
5. Wat verstaat de minister precies onder “blinde vlekken”? Wat maakt een regio naar hulpverleningscapaciteit tot een blinde vlek?
6. Welke inspanningen leidden in het licht van het Vlaams regeerakkoord 2004-2009 reeds tot een versterking van de hulpverleningscapaciteit van de centra voor geestelijke gezondheidszorg in:
 - a) de provincie Oost-Vlaanderen;
 - b) de vigerende zorgregio-omschrijving Gent (‘kleine stad’);

c) de vigerende zorgregio-omschrijving Eeklo ('kleine stad)?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr.137 van 3 april 2007

van **JOKE SCHAUVLIEGE**

1. Voor de uitbreiding van de hulpverleningscapaciteit van de centra voor geestelijke gezondheidszorg zijn budgettaire inspanningen gedaan via het Vlaams Intersectoraal Akkoord 2006-2010. De eerste maatregel van dit akkoord betreft het uitbreidingsbeleid. Voor de CGG-sector is een uitbreiding voorzien met 40 VTE, gespreid over een periode van vijf jaar. In september 2006 werd een eerste contingent van 12 VTE toegekend aan de CGG-sector. In 2008 en 2009 wordt een uitbreidingsritme voorzien van 6 VTE per jaar.

De kostprijs van het uitbreidingsbeleid bedraagt 2.000.000,00 euro.

Daarnaast is er een toewijzing van extra begrotingskredieten voor de versterking van het CGG-aanbod vanuit de vrije beleidsmarge. Bij de begroting 2007 zijn er voor de CGG sector bijkomend kredieten ingeschreven voor nieuwe initiatieven en deze middelen zullen dienen voor de toekenning van zes bijkomende VTE.

2. In de beleidsplannen 2006-2008 van de CGG werd voor het eerst gewerkt met indicatoren, waarvan er drie betrekking hebben op de wachttijden binnen de CGG. Deze indicatoren concretiseren de doelstelling dat de behandeling van een CGG-patiënt binnen een redelijke termijn start. De indicatoren zijn de volgende:
 - de wachttijd tussen aanmelding en eerste face-to-face contact
 - de wachttijd tussen eerste en tweede face-to-face contact
 - de wachttijd tussen aanmelding en tweede face-to-face contact.

In het beleidsplan werden de cijfergegevens van de nulmeting in 2004 opgenomen. Momenteel zijn ook de gegevens van 2005 en 2006 beschikbaar.

3. Een officiële programmatie is er nog niet voor de CGG-sector en dus ook nog geen gedifferentieerde programmatie voor de verschillende doelgroepen. Wel wordt er gebruik gemaakt van een officieuze programmatie. Voor de toekenning van het eerste contingent van 12 VTE in uitvoering van het uitbreidingsbeleid van het VIA 2006-2010 werd de verhouding inwoners – enveloppe als officieus programmatiecriteria gehanteerd. Uitgangspunt was dat minimum 5,5 euro per inwoner van een werkingsgebied noodzakelijk is om een minimaal hulpverleningsaanbod te kunnen uitbouwen. Vertrekkende van dit criterium werd een ranking gemaakt van werkingsgebieden waarin de totaliteit van de enveloppes in verhouding tot de inwoners lager was dan 5,5 euro.
4. In de CGG-sector is er eigenlijk geen sprake meer van blinde vlekken. Vlaanderen is voor de CGG-sector opgedeeld in 11 werkingsgebieden met elk minstens 400.000 inwoners. Het volledige Vlaamse landsgedeelte is gedekt, wat wil zeggen dat er in elk werkingsgebied minstens één CGG is. Bijkomend is ook in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest een CGG erkend en gesubsidieerd. Er is wel nog sprake van ondercapaciteit in bepaalde regio's. Door middel van het VIA-akkoord, zoals besproken bij vraag 1, zullen deze tekorten aangevuld worden.
5. Een blinde vlek is een regio die niet behoort tot het werkingsgebied van een CGG. Voor de CGG-sector zijn er geen blinde vlekken meer.
6. a) De subsidies van de Vlaamse Gemeenschap die toegekend worden aan de 5 CGG in de provincie Oost-Vlaanderen bedragen in totaliteit 7,08 euro per inwoner. Enkel voor de CGG in

de provincie Limburg ligt deze verhouding nog hoger en gaat het om 7,36 euro per inwoner. Voor de CGG in de provincie Antwerpen bedraagt de verhouding inwoners enveloppes 6,35 euro, voor de CGG in de provincie Vlaams-Brabant is de verhouding 6,58 euro en voor de CGG in West-Vlaanderen tenslotte is dit 6,11 euro.

Binnen de provincie Oost-Vlaanderen scoort enkel het werkingsgebied Zuid Oost-Vlaanderen met 4,45 euro per inwoner lager dan de minimumnorm van 5,5 euro per inwoner. Bij de eerste verdeling in het najaar 2006 van bijkomende hulpverleningscapaciteit werden aan het CGG Zuid Oost-Vlaanderen 2 bijkomende VTE toegekend. Hiermee werd een eerste aanzet gegeven tot versterking van de capaciteit in deze regio.

- b) De regio's Gent en Eeklo vallen beiden in het werkingsgebied van twee CGG namelijk het Regionaal CGG Deinze-Eeklo-Gent en het CGG Eclips. De enveloppes van beide CGG samen genereren 8,29 euro per inwoner. Hiermee is deze regio het best gesubsidieerde werkingsgebied van de provincie Oost-Vlaanderen. Ook in vergelijking met andere provincies en rekening houdend met een verdeelsleutel van minimum 5,5 euro per inwoner, zijn zij goed bedeed.
- c) idem antwoord b).

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 139
van 11 april 2007
van **VERA JANS**

Geïnterneerde verstandelijk gehandicapten - Opvang en begeleiding

Volgens een onderzoek van centrum Obra zitten er ten minste honderdvijftig mensen met een verstandelijke handicap in de Vlaamse gevangenissen. Ze werden doorgaans veroordeeld tot internering. Internering is een bijzondere beschermingsmaatregel, zowel ten aanzien van de maatschappij als de delinquent zelf, opdat een gepaste behandeling mogelijk zou zijn.

Geïnterneerden horen thuis in een instelling van het Vlaams Agentschap of een instelling die gespecialiseerd is in de specifieke problematiek van geïnterneerden, zoals psychische en gedragsproblemen, kans op recidive, verstandelijke handicap, de aard van de gepleegde feiten,... Wegens gebrek aan plaatsen in deze instellingen verblijven geïnterneerden veelal gewoon in de gevangenis, vaak zonder gepaste hulpverlening.

Momenteel loopt er in de gevangenissen van Merksplas en Gent een project waarbij verstandelijk gehandicapte geïnterneerden begeleid worden met het oog op reïntegratie in de samenleving. Daarnaast worden de geïnterneerden die, al dan niet onder bepaalde voorwaarden vrijkomen, na hun vrijkoming verder begeleid, en dit zowel ambulante als in een voorziening. Beide projecten worden gesubsidieerd door het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH). Om hieraan deel te nemen, moet een geïnterneerde aan bepaalde voorwaarden voldoen: hij moet ingeschreven zijn bij het Vlaams Fonds en een beslissing gekregen hebben van de provinciale Evaluatiecommissie van het VAPH – of ervoor in aanmerking komen - een verstandelijke of psychische handicap hebben, een interneringsbeslissing gekregen hebben, in de gevangenis verblijven en er moet kans zijn op sociale reïntegratie.

De meeste geïnterneerden met een verstandelijke handicap doen echter niet eens de moeite om een erkenning aan te vragen bij het VAPH. Gehandicapteninstellingen van hun kant staan, om evidente redenen, niet te springen om deze op te nemen.

De opvang van geïnterneerden met een verstandelijke handicap loopt dus behoorlijk mank: er is een gebrek aan plaatsen en aangepaste behandelingsprogramma's. De beleidsbrief 2007 stemt echter hoopvol:

“In antwoord op de schrijnende situatie van geïnterneerde mentaal gehandicapten in de gevangenissen voorzie ik middelen van het uitbreidingsbeleid van de gehandicaptensector voor deze doelgroep.”

1. Heeft de minister zicht op het aantal geïnterneerden met een verstandelijke handicap in de Vlaamse gevangenissen?
2. Hoeveel geïnterneerden met een handicap hebben een aanvraag ingediend bij het VAPH?

3. Hoeveel geïnterneerden met een handicap stroomden de afgelopen drie jaar door van de gevangenis naar een gespecialiseerde instelling?
4. In de gevangenissen van Merksplas en Gent loopt er momenteel een project waarbij verstandelijk gehandicapte geïnterneerden begeleid worden met het oog op reïntegratie in de samenleving.

Wat is de looptijd van deze projecten en hoeveel middelen werden ervoor uitgetrokken?

5. Krijgen geïnterneerden die verblijven in de gevangenis waar deze proefprojecten niet lopen, begeleiding om met hun beperking om te gaan binnen de setting/context van een gevangenis?

Zo ja, welke vormen neemt die begeleiding dan concreet aan?

Zo neen, waarom niet?

6. Hoeveel procent van de middelen voorzien voor het uitbreidingsbeleid voor de gehandicaptenzorg zal aangewend worden ten voordele van deze doelgroep?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 139 van 11 april 2007

van **VERA JANS**

1. Volgens onderzoek uitgevoerd door Centrum Obra zou minstens 20 % van alle geïnterneerden een verstandelijke beperking hebben. Volgens de meest recente cijfers zou het gaan om een 90-tal personen.
2. Volgens datzelfde onderzoek zou de helft van de geïnterneerde personen met een verstandelijke beperking beschikken over een geldige ten laste neming voor één of andere ondersteuningsvorm van het VAPH, dit wil zeggen dat ze via de Provinciale Evaluatiecommissie (PEC) een toelating bekomen hebben. Precieze cijfers kunnen vanuit het VAPH niet gegenereerd worden gezien het verslag dat een PEC aan het VAPH overmaakt, niet vermeldt of betrokkene geïnterneerd is.
3. Voor de voorziening 't Zwart Goor gaat het over 11 personen waarvan 2 personen doorschoven naar het project Liemens in Sint-Truiden. Ten laatste 10 mei 2007 wordt de openstaande plaats in 't Zwart Goor ingevuld. Voor het woonproject Itinera van Sint-Idesbald stroomden de voorbije drie jaar 15 personen door vanuit de gevangenis. Twee daarvan zijn doorgestroomd naar reguliere voorzieningen. 2 andere personen zijn teruggekeerd naar de gevangenis omwille van herhaaldelijke zware agressie en brandstichting. Voor de voorziening Sint-Ferdinand (opgestart in maart dit jaar) gaat het over 8 personen onder wie 2 personen zijn doorgeschoven vanuit het 't Zwart Goor. Twee andere geïnterneerden zullen binnen afzienbare tijd worden opgenomen. In totaal gaat het dus over 31 personen die doorstroomden vanuit de gevangenissen naar een gespecialiseerde voorziening; waarvan er 2 doorstroomden naar een reguliere voorziening.
4. De looptijd van beide projecten is voorlopig onbepaald. Er werd hiervoor een budget van 500 000 euro uitgetrokken. Dit bedrag wordt jaarlijks geïndexeerd.
5. Geïnterneerden met een handicap die in andere gevangenissen verblijven dan de gevangenissen van Merksplas en Gent krijgen geen systematische ondersteuning. In het kader van het Strategisch Plan Gedetineerden van de Vlaamse Regering waarbij men de hulpverlening in de gevangenissen wil uitbouwen, wordt ook de doelgroep geïnterneerden met een handicap ondersteund zonder evenwel de aanwezigheid van specifieke begeleiding voor de doelgroep. Hierbij dient wel vermeld dat Justitie in zekere mate rekening houdt met de aanwezigheid van de projecten en geïnterneerden met een handicap gericht verplaatst.
6. In het uitbreidingsbeleid 2007 werden geen bijkomende middelen voorzien voor projecten geïnterneerden met een handicap. Het VAPH wil eerst nagaan of de creatie van de gespecialiseerde afdelingen een goed antwoord is op de hulpvraag die zich stelt. Er zal dan ook een evaluatief onderzoek worden doorgevoerd. Rekening houdende met de resultaten van dit onderzoek en met de ontwikkelingen zowel op federaal vlak als binnen het globale welzijnsbeleid, kunnen de inspanningen vanaf 2008 opnieuw gericht worden verder gezet. Op die manier wordt beoogd om een zo efficiënt mogelijke inzet van de middelen te bekomen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 140
van 11 april 2007
van **HELGA STEVENS**

Buitenschoolse kinderopvang - Niet-gesubsidieerde plaatsen

In verschillende steden en gemeenten krijgen initiatieven voor buitenschoolse kinderopvang een vergunning om het aantal kinderen uit te breiden. Daarentegenover staat echter geen financiering.

1. Hoeveel erkende doch niet gesubsidieerde plaatsen zijn er in gesubsidieerde initiatieven voor de buitenschoolse kinderopvang?
2. Hoeveel plaatsen betreft dit op het totaal aantal plaatsen?
3. Hoeveel aanvragen voor uitbreiding wachten nog op een goedkeuring?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 140 van 11 april 2007

van **HELGA STEVENS**

1. Op vandaag zijn er 2690 plaatsen buitenschoolse opvang in erkende initiatieven buitenschoolse opvang die noch door het FCUD, noch door Kind en Gezin worden gesubsidieerd.
 - 410 plaatsen in erkende initiatieven voor buitenschoolse opvang dateren van vóór de mogelijkheid tot Kind en Gezin-subsidiëring die opgestart werd in 2000 en waarvoor FCUD-subsidiëring niet mogelijk was, onder meer omdat ze gesitueerd zijn in schoolse lokaties
 - Na 2000 gaf Kind en Gezin nog voor 2280 plaatsen erkenningen zonder subsidiëring
2. Het totaal aantal plaatsen in erkende initiatieven voor buitenschoolse opvang bedraagt op vandaag 24.471, zodat 10,99% (2690 plaatsen) niet gesubsidieerd is.
3. Er zijn momenteel 31 lopende aanvragen voor erkenning en/of subsidiëring. Deze worden binnen de normale procedure afgehandeld. Op dit moment zijn er geen middelen ter beschikking om reguliere nieuwe plaatsen te subsidiëren. Op zeer korte termijn zullen er wel plaatsen worden gesubsidieerd binnen het actieplan flexibele en occasionele kinderopvang.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 141
van 11 april 2007
van **HELGA STEVENS**

Onthaalouders - Aantal, leeftijd, in- en uitstroom

Om een beter inzicht te krijgen in de evolutie van de kinderopvang in Vlaanderen had ik graag een antwoord op volgende vragen.

1. Wat is de evolutie van het aantal zelfstandige onthaalouders?
2. Wat is de evolutie van het aantal actieve onthaalouders verbonden aan een dienst?
3. Hoeveel initiatieven waarbij meerdere onthaalouders samenwerken in één opvanginitiatief zijn er op heden? Hoeveel onthaalouders zijn hierbij betrokken?
4. Wat is de verhouding tussen het aantal onthaalouders dat stopt en het aantal dat activiteiten aanvat (graag opgesplitst naar statuut)?
5. Wat is de gemiddelde leeftijd waarop onthaalouders verbonden aan een dienst hun activiteiten staken?
6. Kan de minister een zicht geven op de leeftijd van de onthaalouders verbonden aan een dienst (25-35, 35-45, 45-55, 55-65)?

Zo deze gegevens niet beschikbaar zijn, lijkt het vanuit beleidsmatig oogpunt aangewezen daarover te beschikken. Zijn er plannen om die gegevens te registreren?

7. Wat is de evolutie van de verhouding inkomensgerelateerde opvang vs. niet-inkomensgerelateerde opvang?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 141 van 11 april 2007

van **HELGA STEVENS**

1. Aantal zelfstandige onthaalouders.

Toestand op 31/12 (2007 = toestand op 31/03)

Jaar	Aantal
2003	1.329
2004	1.254
2005	1.201
2006	1.190
2007	1.190

2. Aantal actieve onthaalouders verbonden aan een dienst voor opvanggezinnen.

Toestand op 31/12 (2007 = toestand op 31/03)

Jaar	Aantal
2003	7.128
2004	7.443
2005	7.531
2006	7.510
2007	7.529

3.

Het gaat enkel om samenwerkende onthaalouders aangesloten bij een dienst

Aantal diensten met samenwerkende onthaalouders	129
Aantal betrokken onthaalouders	674

4.

	Aangesloten onthaalouders	
	Stoppers	Starters
2003	982	874
2004	696	1.011
2005	851	939
2006	929	908

	Zelfstandige onthaalouders	
	Stoppers	Starters
2003	207	101
2004	176	101
2005	184	131
2006	127	116

5.

Gemiddelde leeftijd in 2006 (*)

40

(*) Zonder rekening te houden met de duur van de aansluiting van de onthaalouder

6. Leeftijd van onthaalouders verbonden aan een dienst voor opvanggezinnen.

	Toestand op 31/03/2007
> 25	260
25-34	1.412
35-44	2.543
45-54	2.228
55-64	974
> = 65	112
Totaal	7.529

7. Verhouding inkomensgerelateerde opvang versus niet-inkomensgerelateerde opvang
Toestand op 31/12 (2007 = toestand op 31/03)

Jaar	2003	2004	2005	2006	2007
Voorschools					
Dienst voor onthaalouders (erkend)	33,9%	32,9%	31,5%	31,0%	30,8%
Kinderdagverblijf (erkend)	16,1%	15,9%	15,3%	15,3%	15,2%
Buitenschools					
Buitenschoolse opvang verbonden aan een kinderdagverblijf (erkend)	1,2%	1,1%	1,0%	1,0%	1,0%
Totaal inkomensgerelateerd opvang	51,2%	49,9%	47,8%	47,3%	47,1%
Voorschools					
Mini-crèche (zelfstandig)	11,6%	12,5%	12,9%	13,7%	14,0%
Zelfstandig Kinderdagverblijf (zelfst.)	5,0%	5,4%	7,9%	7,4%	7,4%
Zelfstandig onthaalouder (zelfst.)	8,1%	7,5%	7,1%	7,1%	7,1%
Buitenschools					
Initiatief voor buitenschoolse opvang (erkend)	24,0%	24,7%	24,3%	24,6%	24,5%
Totaal niet inkomensgerelateerd	48,8%	50,1%	52,2%	52,7%	52,9%
Totaal	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%

Opmerking :

Ook in de zelfstandige opvang kan men de keuze maken om inkomensgerelateerde opvang aan te bieden, maar daar zijn geen gegevens over.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 142
van 16 april 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Niet-dringend liggend ziekenvervoer - Initiatieven

Op het einde van de vorige legislatuur heeft het Vlaams Parlement een resolutie goedgekeurd betreffende het niet-dringende liggend ziekenvervoer (Stuk 866 (2001-2002) – Nr. 5).

1. Heeft de minister initiatieven genomen om het huidige aanbod aan niet-dringend liggend ziekenvervoer in kaart te brengen? Zo ja, wat zijn de resultaten of wat is de stand van zaken?
2. Zijn er initiatieven genomen om een behoeftestudie te maken over het niet-dringende liggend ziekenvervoer, rekening houdende met het aanbod aan dringende geneeskundige hulpverlening? Zo ja, wat zijn de resultaten?
3. Zijn er initiatieven genomen om een programmatie te maken? Waarop is deze gebaseerd? Op welke wijze werd er rekening gehouden met de regionale spreiding?
4. Zijn er initiatieven genomen om normen op te stellen wat betreft de minimale kwaliteitseisen van de dienstverlening, exploitatievoorwaarden, erkennings- en subsidiëringsvoorwaarden, opleiding en bijscholing en samenwerking met alle sectoren van ziekenvervoer?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 142 van 16 april 2007

van **MARIJKE DILLEN**

1. De resolutie van het Vlaams Parlement, stuk 866 (2001-2002-Nr. 5 heeft geleid tot een decretaal initiatief. Het decreet van 30 april 2004 voorziet in een verregaande responsabilisering van de sector.
2. Er zijn geen initiatieven genomen om het huidige aanbod aan niet-dringend liggend ziekenvervoer in kaart te brengen.
3. Er zijn geen initiatieven genomen om een behoeftestudie te maken over niet niet-dringend liggend ziekenvervoer.
4. Er zijn geen initiatieven genomen om een programmatie op te maken.

Het decreet van 30 april 2004 legt de basis voor een zo volledig mogelijke responsabilisering van de sector zelf, namelijk zelfregulering, door de opdracht te geven tot het uitwerken van minimumkwaliteitseisen voor de diensten van niet-dringend liggend ziekenvervoer door een onafhankelijke expertencommissie die bestaat uit o.a. actoren uit de sector. Het agentschap Zorg & Gezondheid verzorgt het secretariaatswerk rond de commissievergaderingen, waarbij het enkel als waarnemer deelneemt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 144
van 18 april 2007
van **VERA JANS**

Hulpmiddelen voor gehandicapten - Aanvraagprocedure

De sector van hulpmiddelen is in een stroomversnelling terecht gekomen. Dankzij diverse technologische innovaties zijn er de laatste jaren heel wat nieuwe hulpmiddelen bijgekomen.

9 op 10 zorgvragen die het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap ontvangt, betreffen een vraag om hulpmiddelen. Jaarlijks gaat het om 30.000 aanvragen voor een hulpmiddel.

Er zijn ook diverse procedures voor de behandeling van een dergelijke aanvraag. Deze brengen bijzonder veel administratieve taken met zich mee.

1. Welke stappen heeft de minister sedert 2004 ondernomen om de administratieve verwerking van de aanvragen tot hulpmiddelen te optimaliseren?

Op welke manier gebeurde dit?

2. Wat was de kostprijs van deze operatie?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 144 van 18 april 2007

van **VERA JANS**

1. De refertelijst voor materiële bijstand bevat de tegemoetkomingen voor hulpmiddelen en aanpassingen. De hulpmiddelenmarkt wordt beïnvloed door de snelle technologische evolutie. Het up-to-date houden van de refertelijst is wat de administratieve verwerking betreft dan ook absoluut noodzakelijk om de door mensen met een beperking aangevraagde hulpmiddelen vlot te kunnen plaatsen en snel te kunnen beslissen. De refertelijst krijgt normaal tweemaal per jaar een update. De laatste aanpassing voor mijn benoeming als Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin dateerde al van maart 2003. Na eerst een grondige evaluatie te hebben doorgevoerd, paste ik de refertelijst een eerste keer aan op 1 november 2005. Een tweede aanpassing volgde op 1 augustus 2006 en een derde ging in op 1 januari 2007. Ik gaf het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap intussen opdracht om een nieuwe wijziging van de refertelijst voor te bereiden. Ik heb immers de bedoeling midden 2007 een nieuwe update ervan door te voeren.

Het Vlaams Agentschap werd in 2004 geconfronteerd met een betalingsachterstand wegens een budgettaire tekort. Het voorziene budget voor dat jaar was te beperkt om alle ingestuurde facturen te betalen. De oorzaak hiervoor lag vooral bij de nasleep van het interen. Dit was de mogelijkheid om een hulpmiddel dat duurder is dan het corresponderende refertebedrag toch volledig terugbetaald te krijgen door het aanwenden van andere in de bijstandskorf opgenomen tegemoetkomingen. Deze intussen afgeschafte inteermogelijkheid zorgde voor een meeruitgave. Door het uitblijven van de betalingen namen veel personen met een handicap contact op met de provinciale afdelingen. Dit zorgde voor bijkomende werkdruk. Om aan deze betaalachterstand een einde te maken, wist ik bij de begrotingscontrole 2004 ongeveer 12 miljoen euro extra te verkrijgen. Daardoor konden alle ingediende facturen worden betaald.

Ik heb eveneens mijn fiat gegeven aan het Vlaams Agentschap om over te gaan tot het werven van acht bijkomende, voltijdse contractuele banen. Deze acht bijkomende jobs werden vanaf 1 september 2004 gecreëerd in de provinciale afdelingen van het Vlaams Agentschap, waar de dossierverwerking op dat moment nog gepaard ging met een achterstand. Deze bijkomende medewerkers hebben bijgedragen tot het terugdringen en wegwerken van de wachttijden.

Die wachttijden zijn ondertussen op een jaar tijd van soms meer dan 12 maanden naar een gemiddelde van minder dan twee maanden teruggebracht.

Bovendien zijn de bijkomende medewerkers thans nog in dienst waardoor een vlotte dossierbehandeling gegarandeerd blijft en nieuwe wachttijden vermeden worden.

Ik heb ook de invloed van de in 2005 ingevoerde RIZIV-nomenclatuur voor mobiliteitshulpmiddelen op de regelgeving van het Vlaams Agentschap onderzocht. Daardoor zal ik op basis van een goed gedocumenteerd dossier overleg kunnen plegen met de federale minister voor Sociale Zaken en Volksgezondheid over het optimaliseren van de aanvraagprocedure voor rolstoelen. De verwerking van deze zorgvragen is door de grote complexiteit een tijdrovend proces.

2. De financiële impact van de wijzigingen aan de refertelijst bleef steeds binnen de budgettaire ruimte die voor materiële bijstand voorzien werd. Op dit punt is er dus geen sprake van een meer- of minderkost. De bijkomende middelen die nodig waren om in 2004 de betalingsachterstand weg te werken bedroegen ongeveer 12 miljoen euro. De bijkomende contractuele betrekkingen

stemmen overeen met het equivalent van acht voltijdse betrekkingen volgens de barema's van de Vlaamse Overheid, niveau C.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 148
van 20 april 2007
van **BART VAN MALDEREN**

Gehandicaptensector - Zorguitbreidingsinitiatieven

Momenteel wacht de hele sector op het uitbreidingsbeleid 2007. Dit is de jaarlijks weerkerende extra investering van 22,5 miljoen euro voor het wegwerken van de wachtlijsten in de gehandicaptenzorg. Sinds de start van deze legislatuur werd al 90 miljoen euro ingezet, waarmee al meer dan 3.000 extra plaatsen gecreëerd zijn voor personen met een handicap.

Graag had ik een gedetailleerd overzicht verkregen van de besteding van de laatste twee uitbreidingsrondes (2005 en 2006) voor gehandicapten naar provincie (budgetten per provincie en extra plaatsen in verschillende typevoorzieningen per provincie/ arrondissement).

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 148 van 20 april 2007

van **BART VAN MALDEREN**

Hierbij bezorg ik als bijlage, per provincie, een overzicht van de besteding van de uitbreidingsmiddelen in de zorg in natura voor personen met een handicap. Het betreft, zoals gevraagd, de laatste twee uitbreidingsrondes (2005 en 2006). In 2005 en 2006 is 25% of 5,562 miljoen euro van het uitbreidingsbudget besteed aan de toekenning van Persoonlijke Assistentiebudgetten. Het resterende bedrag ging naar de uitbreiding van plaatsen in de zorg in natura. De budgetten zijn weergegeven per zorgvorm. Met elke zorgvorm stemt een typevoorziening of een soort dienst overeen. Er werd niet geopteerd om de verdeling ook verder te verfijnen naar het niveau van het arrondissement omdat:

- 1) de zorgplanning op provinciaal niveau door de Regionale Overlegnetwerken Gehandicaptenzorg gebeurt;
- 2) verschillende diensten in de ambulante sector een gehele provincie als werkingsterrein hebben. Hun werking is dus niet beperkt tot één arrondissement;
- 3) de arrondissementen niet als afbakening in de zorgplanning binnen de gehandicaptensector (nieuwe afbakeningen naar aanleiding van de implementatie van het BVR Zorgregie van 17 maart 2006), noch als afbakening binnen de welzijnswerking (zorgregio's) gehanteerd worden.

BIJLAGE

Overzicht per provincie

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VERVOTTE/148/antw.148.bijlage.001.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 149
van 24 april 2007
van **JOS DE MEYER**

Welzijns- en gezondheidsvoorzieningen - Energiebesparingsprojecten

In mei vorig jaar deed de minister een oproep aan de welzijns- en gezondheidsvoorzieningen om kosteloos een energieboekhouding op te starten. Daarvoor werd een budget van 500.000 euro uitgetrokken.

In augustus 2006 nodigde de minister deze voorzieningen daarenboven uit om projecten in te dienen die een energiebeheersend effect hebben bij het beheer van hun gebouwen. Voor dit initiatief werd een totaalbudget van 2.500.000 euro uitgetrokken, met een maximumtoelage van 35.000 euro per project. De minister verklaarde toen te rekenen op een vijftigtal projecten. In februari werd een lijst met 94 geselecteerde projecten bekend gemaakt.

1. Kan de minister medelen hoeveel voorzieningen in principe in aanmerking kwamen om kosteloos een energieboekhouding op te starten?
2. Hoeveel voorzieningen hebben effectief een energieboekhouding opgestart?
3. Hoeveel projecten met een energiebeheersend effect werden er in totaal ingediend na de oproep van de minister?
4. Welke criteria werden er gehanteerd om tot de lijst van geselecteerde projecten te komen?
5. Het aantal geselecteerde projecten is bijna het dubbele van het vooropgezette aantal.

Verwacht de minister dat het uitgetrokken budget zal volstaan?

6. Zijn de energiebeheersende maatregelen die in de ingediende projecten vervat zitten het resultaat van een energieaudit in de betrokken voorzieningen, of zijn dit veeleer ad-hocprojecten?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 149 van 24 april 2007

van **JOS DE MEYER**

1. Er kwamen een 1200-tal voorzieningen in aanmerking voor de installatie van een gratis energieboekhouding. Dit aantal ligt beduidend lager dan het aantal erkende voorzieningen en heeft te maken met de voorwaarde dat de infrastructuur waarvoor een energieboekhouding wordt aangevraagd een minimum bruikbare oppervlakte bezit van 1000 m².
2. Uit de feedback van de distributienetbeheerders blijkt dat er een 860-tal energieboekhoudingen zijn geïnstalleerd.
3. Er zijn 127 projectvoorstellen ingediend, waarvan er 94 geselecteerd zijn voor ondersteuning. Het totale bedrag voor de ondersteuning bedraagt 2.485.795 €.
4. De lijst van criteria zijn opgesomd in de omzendbrief van augustus 2006. De beoordeling van het project gebeurt op basis van de volgende criteria:

1. Terugverdientijd van de investering

- minder dan 24 maanden: 10 punten
- minder dan 48 maanden: 8 punten
- minder dan 72 maanden: 6 punten
- minder dan 96 maanden: 4 punten
- minder dan 120 maanden: 2 punten

De terugverdientijd is de tijd die nodig is om de investering terug te verdienen door een vermindering van de kosten voor energie en het onderhoud van het gebouw waarvoor de bouwtechnische maatregel is gepland. Voor de optimale binnenhuisklimaatwaarden en isolatiewaarden werd verwezen naar het document 'elementen voor een programma van eisen voor comfort' op de webstek van VIPA. (www.vipa.be)

Bij ontstentenis van gegevens kan ook gebruik gemaakt worden van de parameters van de technische fiches van de geplande bouwtechnische maatregelen. De gegevens over de gemiddelde buitentemperaturen zijn gepubliceerd op de webstek van het KMI (www.kmi.be).

Berekeningswijze

$$T = I/(K+L)$$

T = terugverdientijd van de investering (in jaar)

I = geldwaarde van de geplande investering (in euro)

K = jaarlijkse besparing als gevolg van de energiebesparende maatregel (in euro)

L = besparing in onderhoudskosten (bij hogere onderhoudskosten wordt die waarde negatief)

Het VIPA verwachtte van de voorziening een oriënterende berekening.

Voor sommige investeringen is de berekening zeer moeilijk: in dit geval kon de initiatiefnemer zich inspireren op de uitgewerkte voorbeelden die als bijlage bij de omzendbrief ging.

2. De motivering van de maatregel op basis van een energie-audit

- 10 punten

Naast het opstarten van een energieboekhouding is het uitvoeren van een energie-audit een essentieel onderdeel van een energiezorgsysteem. Een dergelijke energie-audit geeft een idee van het energiebesparingspotentieel in een voorziening en leert welke energiebesparingsmogelijkheden mogelijk zijn, hoeveel deze maatregelen kosten en binnen welke termijn ze zich terugverdienen. Meer info en de subsidiemogelijkheden om een audit in een voorziening te doen kan op de webstek www.energiesparen.be/reg/audit.php gevonden worden.

3. Aard van de bouwtechnische maatregel

- louter passief: 10 punten
- eerder actief: 5 punten
- zuiver actief: 0 punten

Actieve maatregelen richten zich op de productiezijde (bijvoorbeeld: de ketel vervangen, overgaan op een andere fossiele brandstof.)

Eerder actieve maatregelen richten zich meer op de gebruikerszijde. (bijvoorbeeld de recuperatie van warmte, recuperatie door middel van condensatie, warmtepompsystemen, zonneboilers, warmte/koude opslag: in deze systemen wordt geen warmte geproduceerd maar wel verplaatst, bewaard of vervoerd.)

Passieve maatregelen zijn maatregelen die structureel statische oplossingen bieden (bijvoorbeeld dakisolatie, zonnewering, dubbele beglazing).

4. Participatie van de initiatiefnemer in de investering

- de eigen inbreng aan financiële middelen is hoger dan de gevraagde toelage: 15 punten
- de eigen inbreng aan financiële middelen is hoger dan de helft van de gevraagde toelage: 10 punten
- de eigen inbreng aan financiële middelen is hoger dan een kwart van de gevraagde toelage: 5 punten

5. Comfortwinst voor de gebruiker of de klant

- personen die zonder hulp of toezicht de kamer of de verblijfseenheid niet kunnen of mogen verlaten: 15 punten
- personen die zonder hulp of toezicht de kamer of de verblijfseenheid kunnen of mogen verlaten: 10 punten

De meerwaarde van een investering is nog groter als de (meestal kwetsbare) gebruikers baat hebben bij de investering in het gebouw. Vooral de personen die hun verblijfseenheid niet mogen of kunnen verlaten hebben nood aan minimum comfortwaarden in de zomer (koeling) of in de winter (verwarming).

Voor deze binnenuitklimaatwaarden, werd in de omzendbrief verwezen naar het document 'elementen voor een programma van eisen voor comfort', onder meer te vinden op de webstek van VIPA. (www.vipa.be)

6. Duurzaamheid en onderhoudsvriendelijkheid van de bouwtechnische maatregel

- het resultaat van de bouwtechnische ingreep noodzaakt in de toekomst geen aanvullend structureel onderhoud en heeft minstens een duurzaamheid die overeenkomt met de terugverdiensijd: 5 punten

7. Aantal personen dat baat heeft bij de realisatie van de bouwtechnische maatregelen

- minstens 25 personen: 10 punten
- minstens 9 personen: 5 punten
- meer dan 4 personen: 1 punt

5. Het vierde criterium beoordeelde de initiatiefnemers die zelf financieel participeren in het project. Daardoor is er een aantal projecten waarvoor de initiatiefnemer minder dan 35.000 € vroeg. Gevolg is dat met de een inbreng van 2.500.000 euro door VIPA een totaal aan investeringen van 6.799.913 euro gerealiseerd wordt. Het vooropgestelde budget zal volstaan.
6. Het tweede criterium beoordeelde de initiatiefnemers die hun projectvoorstel motiveren vanuit een energieaudit. 46 van de 94 geselecteerde projecten zijn geformuleerd op basis van de resultaten van een energieaudit.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 153
van 25 april 2007
van **GREET VAN LINTER**

Werelddag ME-Fibromyalgie - Initiatieven

12 mei 2007 is uitgeroepen tot Werelddag ME-Fibromyalgie. Naar schatting 20.000 Vlamingen zijn getroffen door deze ziekte. Voor patiënten met een aandoening als CVS, waarbij zowel inzake oorzaak als behandeling nog zoveel onduidelijkheden zijn en waarbij in de symptomatologie ook heel wat subjectieve factoren meespelen, is het vinden van erkenning en de strijd tegen vooroordelen vaak moeilijk. CVS-patiënten worden dikwijls met ongeloof en onbegrip geconfronteerd.

CVS (of chronisch vermoeidheidssyndroom) is sinds 1969 erkend door de Wereldgezondheidsorganisatie als “Benign Myalgic Encephalomyelitis” onder code 323, en is in 1993 ingeschreven als neurologische aandoening in de ICD10, de index van alle ziektes die de Wereldgezondheidsorganisatie erkent, onder de code G93.3. Dat betekent dat de ziekte beschreven is, dat er een diagnostisch model is en dat er behandelingen zijn. Spijtig genoeg is deze ziekte nog steeds niet als dusdanig erkend en wordt zij veelal gecatalogeerd als psychische afwijking.

CVS veroorzaakt een ernstige, belemmerende vermoeidheid gedurende minstens zes maanden. Iemand die in een ernstige mate aan de ziekte lijdt, kan niet meer normaal functioneren. De vermoeidheid gaat dikwijls gepaard met lichamelijke pijnen en gedragsproblemen, zoals spierpijnen, keelpijn, koorts, slaapproblemen en aandachts- en geheugenproblemen. Door die toestand kan een depressie ontstaan, net zoals dat ook het geval is bij andere chronische ziekten en ernstige aandoeningen, zoals aids en kanker. De diagnose van CVS wordt gesteld op basis van de symptomen en door het uitsluiten van andere oorzaken. Daarnaast zijn er ook markers.

Ondanks binnen- en buitenlandse onderzoeksresultaten blijft in Vlaanderen de medische en sociale ondersteuning beperkt.

CVS kan, zoals andere chronische aandoeningen, leiden tot suïcidaal gedrag. Deze zelfdoding gebeurt enerzijds door de CVS-patiënt zelf, maar komt ook voor bij familieleden die de zorg voor en confrontatie met een CVS-patiënt niet meer aankunnen.

1. Graag had ik van de minister vernomen welke initiatieven ze nam in het kader van de Werelddag ME-Fibromyalgie voor haar beleidsdomein.
2. Kan de minister cijfers of gegevens meedelen over het voorkomen van suïcide bij CVS-patiënten of hun familie?
3. Neemt de minister initiatieven tegen het fenomeen van zelfdoding bij deze specifieke groep?

N.B. Vragen over dit onderwerp werden gesteld aan de ministers Moerman (vraag nr. 49) en Vervotte (nr. 153).

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 153 van 25 april 2007

van **GREET VAN LINTER**

1. Binnen mijn bevoegdheden kunnen personen met het chronisch vermoeidheidssyndroom (CVS) een beroep doen op de reguliere zorg die voor alle chronisch zieken geldt. Dit gaat bijvoorbeeld zowel om thuiszorg, tussenkomst via de zorgverzekering en andere ambulante of residentiële zorg. Dit betekent dat alle chronisch zieken gelijk worden behandeld, ongeacht de oorzaak, CVS of niet, van hun vraag naar chronische zorg. Wat betreft de diagnostiek en medische behandeling moet ik u meedelen dat dit tot de bevoegdheden van de federale overheid behoort. Zo zijn er op federaal niveau reeds een vijftal referentiecentra voor CVS in het leven geroepen, gespreid over gans België. Hier wordt de combinatie van cognitieve gedragstherapie en progressieve fysieke training toegepast en aangeboden aan CVS-patiënten. In het kader van de jaarlijkse Werelddag ME-Fibromyalgie plan ik dit jaar binnen mijn beleidsdomein geen specifieke bijkomende initiatieven. Dit neemt niet weg dat ik de organisatie van deze Werelddag volledig ondersteun. Dergelijk initiatief draagt er immers toe bij dat het taboe rond CVS wordt doorbroken en dat de omgeving van personen met CVS en de brede maatschappij meer begrip gaat opbrengen voor de moeilijkheden van personen met CVS.
2. Aan de hand van de nieuwe overlijdenscertificaten is het mogelijk om naast de onmiddellijke en de oorspronkelijke doodsoorzaak ook nog de geassocieerde aandoeningen te weten te komen. Echter, net zoals in de vorige jaren, werd in 2004 slechts voor een kwart van de overlijdenscertificaten voor suïcide een bijkomende aandoening ingevuld. Aangezien dit niet bijzonder hoog is, kunnen geen echte conclusies getrokken worden. Wanneer een bijkomende aandoening werd opgegeven, ging dit in 56 % van de gevallen over een depressieve aandoening met op de tweede plaats met 10% een lichamelijke aandoening. (Meer informatie in verband met deze cijfers vind je op <http://www.zorg-en-gezondheid.be/topPage.aspx?id=3078>) Het is niet mogelijk om aan de hand van deze gegevens informatie te bekomen over de comorbiditeit van suïcide met het chronisch vermoeidheidssyndroom, laat staan over familie van een CVS-patiënt. In de internationale literatuur werd dit fenomeen recent bestudeerd in het artikel: "Mortality in a cohort of chronically fatigued patients." (Psychol Med. 2006 Sep;36(9):1301-6.), waar 1201 CVS-patiënten gedurende 14 jaar werden opgevolgd. De conclusie van dit artikel luidde als volgt: 'CFS does not appear to be associated with increased all-cause mortality or suicide rates. Clinicians, however, should carefully evaluate patients with CF for depression and suicidality.
3. Omwille van de voorgaande resultaten, plan ik geen specifieke initiatieven in het kader van de zelfmoordpreventie bij CVS-patiënten. Binnen het actieplan suïcidepreventie zijn voldoende initiatieven vervat die ook van toepassing zijn op CVS-patiënten en hun familie. De campagne fit in je hoofd, goed in je vel, het vervolproject op deze campagne met betrekking tot het stimuleren van de zelfzorg in de geestelijke gezondheid, deskundigheidsbevordering van professionelen, de zorg voor personen met depressie, zijn maar enkele voorbeelden. Meer informatie hierover vind je op de website van het Agentschap Zorg en Gezondheid:
www.zorg-en-gezondheid.be/preventiezelfdodingprof.aspx

DIRK VAN MECHELEN,
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 83
van 21 maart 2007
van **CARL DECALUWE**

Industrieterreinen - Recyclage van brownfields

Er is nog steeds nood aan industriegrond, onder meer in de provincie West-Vlaanderen.

Uit de Beleidsnota Financiën en Begroting 2004-2009 blijkt de intentie: “Door de toenemende druk vanuit de markt om nieuwe bedrijventerreinen tot ontwikkeling te brengen, zou in het kader van een duurzaamheidsbeleid veel meer aandacht moeten gaan naar de sanering van zogenaamde brownfields”. Ook wordt gesteld dat “Tijdens de voorbije ondernemingsconferentie werd geconcludeerd dat de komende jaren niet minder dan 1.000 ha industriegrond in Vlaanderen ter beschikking zou moeten komen. De geherwaardeerde brownfields zullen een stuk van de vooropgestelde quota kunnen invullen” (Stuk 136 (2004-2005) – Nr. 1).

1. Wat is de concrete globale stand van zaken m.b.t. de recyclage van brownfields tot industriegrond?
2. Hoeveel hectaren brownfields werden reeds via sanering gerecupereerd tot industriegrond op jaarbasis sedert 2002, en dit opgesplitst per provincie?
3. Wat zijn de eventuele hinderpalen die een mogelijke snellere evolutie tegengaan?
4. Plant de minister bijkomende maatregelen om de vooropgestelde quota industriegrond te kunnen realiseren tijdens deze legislatuur? Zo ja, welke?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 83 van 21 maart 2007

van **CARL DECALUWE**

Om invulling te geven aan de intentie uit de Beleidsnota's Financiën en Begroting, Ruimtelijke Ordening en Monumenten & Landschappen 2004-2009 werd door mij het initiatief genomen voor het opmaken van een decreet betreffende de brownfieldconvenanten.

1 en 2

Er kan, bij gebrek aan correcte gegevens, geen concrete inschatting gegeven worden voor de eerste en tweede vraag. Op basis van de bedrijventerreineninventaris van VLAO (vroegere GOM-inventaris), enkele lijsten die naar aanleiding van de ondernemingsconferentie werden opgemaakt door het agentschap economie, en navraag bij de participatiemaatschappij Vlaanderen, blijkt dat er geen eenduidige gegevens beschikbaar zijn.

Wel wordt binnen PMV werk gemaakt om op basis van inventarisatie van OVAM, VLAO en andere data een definitieve dynamische databank van brownfields samen te stellen. Binnen afzienbare tijd zullen deze gegevens wel beschikbaar zijn. Ik zal deze dan ook ter beschikking stellen zodra de werkzaamheden afgerond zijn.

3. Het decreet betreffende de brownfieldconvenanten werd op 21 maart 2007 in de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement besproken en goedgekeurd. Het biedt een grondslag voor de totstandkoming van convenanten tussen de Vlaamse Regering enerzijds en private en/of publieke partners anderzijds. In het kader van zo'n convenant contracteert de Vlaamse Regering zowel met de actoren (projectontwikkelaars, grondeigenaars,...) als met de regisseurs (subsidiërende en vergunnende overheden,...) die betrokken zijn bij een Brownfieldproject.

Deze werkwijze maakt het mogelijk dat tussen alle betrokken administraties, instanties en personen klare en duidelijke werkafspraken worden gemaakt, zodanig dat bij de aanvang van het project meteen duidelijkheid wordt gegeven over bepaalde temporele en procedurele vereisten en verwachtingen.

Want brownfieldontwikkeling bevindt zich vaak op een kruispunt van de meest diverse wettelijke bepalingen en beleidsdomeinen, zoals die uit de ruimtelijke ordening, die van bodemverontreiniging, allerlei vergunningen, mogelijke subsidiëringen en zelfs die met betrekking tot de domeingoederen. Eén vast model voor brownfieldontwikkeling is dus een de facto onmogelijkheid, er is telkens een geëigende, casuïstische en pragmatische aanpak vereist.

Dit decreet wil het vereiste 'maatwerk' in goede banen leiden door te voorzien in degelijke fundamenten voor de totstandkoming van 'brownfieldconvenanten' met betrekking tot valabele en haalbare brownfieldprojecten. Met het afsluiten van een convenant worden meerdere administratieve, juridische en financiële faciliteiten geboden aan het te ontwikkelen brownfieldproject.

Zo zal het Vlaams Agentschap voor Ondernemen (VLAO) als één-ondernemingsloket optreden en hét contactpunt zijn voor alle nodige goedkeuringen, machtigingen, vergunningen en steunmaatregelen.

Daarnaast worden de obstakels voor eigendomsoverdracht weggenomen. Zo kunnen de projectgronden en / of gebouwen tijdelijk ondergebracht worden in een 'special purpose vehicle' (SPV). OVAM kan het project vrijstellen van de nodige financiële waarboren en ook kan het project vrijgesteld worden van de nodige registratierechten bij eigendomsoverdracht.

In het kader van de benodigde stedenbouwkundige vergunningen wordt een brownfield dat opgenomen is in een convenant, behandeld conform art. 103 van het decreet op de ruimtelijke ordening. Dit betekent dat het Vlaams gewest zelf de vergunning(en) zal verlenen binnen een termijn van 90 dagen.

Verder voorziet het kwestieus decreet een zekere flexibiliteit bij aanvragen voor allerlei vergunningen, machtigingen en subsidies. De flexibiliteit kan betrekking hebben op de dossiersamenstelling, het procesverloop, de duur van de behandelingstermijnen en termijnen voor openbaar onderzoek e.d. op voorwaarde dat het Vlaams Parlement dit binnen de 60 dagen decretaal bekrachtigd. Op deze wijze worden praktische flexibiliteit en democratische controle perfect met elkaar verzoend en staat toch de succesvolle uitvoering van duurzame projecten voorop.

Omwille van het feit dat de techniek van de Brownfieldconvenanten, zowel administratief als juridisch 'onontgonnen' terrein betreft, wordt met dit voorontwerp van decreet geopteerd voor een experimentele fase (tot 31 december 2009), om nadien deze techniek aan een grondige evaluatie te onderwerpen.

Met een convenant wordt op een gecoördineerde en resultaatgerichte wijze gewerkt om tegemoet te komen aan een belangrijk maatschappelijk doel, namelijk het herontwikkelen van verwaarloosde sites. Brownfieldontwikkeling is niet enkel een instrument om nieuwe industrieterreinen te creëren, maar ook om stadsverloedering aan te pakken en de leefomgeving van mensen te verbeteren door nieuwe woonfuncties te voorzien en / of culturele en recreatieve infrastructuur. De herontwikkeling kan onder meer bijdragen tot het scheppen van nieuwe jobs, het aantrekken van nieuwe investeringen, het opwaarderen van het stedelijk weefsel, enz.

4. Naast het hergebruik van bestaande bedrijventerreinen wordt ook volop gewerkt aan het bijkomende aanbod in de bestemmingsplannen en ruimtelijke uitvoeringsplannen. Zoals u weet, situeren deze acties zich op de drie verschillende ruimtelijke planningsniveaus. Vanuit het gewestelijke niveau worden volgende acties in het kader van het aanbodbeleid genomen:

- De uitvoering van het actieprogramma voor het Economisch Netwerk Albertkanaal loopt in het coördinatieplatform ENA, onder voorzitterschap van mijn medewerkers. De acties op vlak van ruimtelijke ordening volgen een vooropgestelde timing.
- Binnen de afbakeningsprocessen voor de groot- en regionaal stedelijke gebieden worden de taakstellingen voor bedrijvigheid in bijna alle gevallen gehaald (of zelfs overschreden). In het kader van de voorstellen voor de stedelijke gebieden Antwerpen en Mechelen komen bovendien strategische kantoorlocaties aan bod.
- De gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen voor historisch gegroeide bedrijven en bestaande regionale bedrijven volgen de timing per individueel dossier.
- Het RUP voor de zeehaven van Zeebrugge is in voorbereiding en zal op korte termijn voorgelegd worden.
- Voor het principiële programma van het RUP voor de zeehavens Antwerpen zijn de werkzaamheden gestart onder leiding van de secretarissen-generaal van MOW en RWO. Voor de zeehaven van Oostende zal het overleg verder gezet worden.
- In het kader van het START-project voor de luchthaven van Zaventem heeft de Task Force nog geen bijkomende opdrachten voorgesteld voor het maken van RUPs. Het RUP Westrode is recent voorlopig vastgesteld door de Vlaamse Regering.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 84
van 21 maart 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Zuidelijk Eiland Bornem - Spoorontsluiting

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag van 2 februari 2005 over het Zuidelijk Eiland in Bornem en de spoorontsluiting, bevestigde de minister dat er nog geen noodzakelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, in functie van een gewijzigd bereikbaarheidsprofiel voor het betrokken gebied, was opgestart (vraag nr. 79, zittingsjaar 2004-2005, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 17 van 17 juni 2005, blz. 1413).

Kan de minister medelen of dat ondertussen wel is gebeurd?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 84 van 21 maart 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

In antwoord op de schriftelijke vraag van 2 februari 2005 over de spoorontsluiting van het zuidelijk eiland in Bornem bevestigde ik dat er nog geen ruimtelijk uitvoeringsplan was opgestart.

Op de specifieke vraag luidt het antwoord als volgt.

Tot op heden is er nog geen ruimtelijk uitvoeringsplan ter realisatie van een gewijzigd bereikbaarheidsprofiel voor het betrokken gebied opgestart. Mijn administratie heeft in verband met dit dossier nog geen signalen ontvangen van de betrokken actoren waaruit zou blijken dat er een ruimtelijk uitvoeringsplan moet worden opgemaakt.

Stand van zaken is bijgevolg sinds mijn antwoord op uw schriftelijke vragen van 24 september 2004 en 2 februari 2005 bijgevolg niet gewijzigd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 87
van 23 maart 2007
van **HILDE CREVITS**

Kabinetten en administratie - Interne milieuzorg

Lokale en gewestelijke overheden stellen een niet onaardig aantal mensen tewerk en creëren door hun werking onvermijdelijk een grote milieudruk. Reden dus om die milieudruk te beperken en waar mogelijk preventie en interne milieuzorg centraal te stellen.

Maar daarnaast heeft de overheid ook een voorbeeldfunctie te vervullen. De meest uiteenlopende doelgroepen worden bestookt met de boodschap preventie en milieuzorg in de praktijk te brengen. De overheid kan dus pas ernstig genomen worden door haar doelgroepen wanneer ze dezelfde inspanningen levert die ze van haar doelgroepen vraagt.

De beslissing van de Vlaamse Regering van 8 mei 2002 betekende de start van het milieuzorgproject. Daarin was opgenomen dat vanaf 2003 milieuzorg moest worden ingevoerd in alle entiteiten van de Vlaamse overheid. Er werden vier milieuzorgniveaus onderscheiden

1. Welk milieuzorgniveau wordt momenteel behaald door het kabinet voor Financiën, Begroting en Ruimtelijke Ordening?

Wat wordt door het kabinet en zijn personeel concreet gerealiseerd om aan de voorwaarden van dit milieuzorgniveau te voldoen?

Welke evolutie wordt er vastgesteld inzake de behaalde milieuprestaties door het toepassen van interne milieuzorg?

Zijn er doelstellingen m.b.t. het eventueel behalen van een hoger milieuzorgniveau? Welke initiatieven worden ter zake genomen?

2. Welk milieuzorgniveau wordt momenteel behaald door de Vlaamse administraties die bevoegd zijn voor Financiën, Begroting en Ruimtelijke Ordening?

Wat wordt door de administratie en haar personeel concreet gerealiseerd om aan de voorwaarden van dit milieuzorgniveau te voldoen? Graag een overzicht per administratie.

Welke evolutie wordt er vastgesteld inzake de behaalde milieuprestaties door het toepassen van interne milieuzorg?

Zijn er doelstellingen m.b.t. het eventueel behalen van een hoger milieuzorgniveau? Welke initiatieven worden ter zake genomen?

N.B. Gelykaardige vragen werden gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 43, Moerman nr. 40, Vandenbroucke nr. 131, Vervotte nr. 120, Van Mechelen nr. 87, Anciaux nr. 40, Bourgeois nr. 59, Peeters nr. 375, Keulen nr. 123, Van Brempt nr. 112).

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 87 van 23 maart 2007

van **HILDE CREVITS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 89
van 28 maart 2007
van **RUDI DAEMS**

Gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar - Beroepstermijn

Artikel 117 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening bepaalt dat de gewestelijk stedenbouwkundige ambtenaar (GSA) beroep kan instellen tegen elke vergunning verleend door het college van burgemeester en schepenen, althans voor de gemeenten die overstappen naar het nieuwe vergunningensysteem. Dit beroep moet worden ingesteld binnen twintig dagen na overschrijving van de beslissing in het vergunningenregister.

Het decreet voorziet niet in een verplichting om de vergunning zo snel mogelijk over te maken aan de GSA nadat deze is ingeschreven in het vergunningenregister. Op die manier kan de gemeente wachten tot de uiterste datum of zelfs twintig dagen wachten om de vergunning over te maken. Dit heeft als gevolg dat de GSA geen beroep meer kan instellen bij de provincie. Er is enkel een verplichting opgenomen in artikel 113 dat de vergunning moet worden overgemaakt binnen de 75 dagen na het indienen van het dossier.

Het is aangewezen dat GSA zijn toezichtstaak vlot en naar behoren kan uitoefenen. Het kan alleszins niet de bedoeling zijn dat de GSA door het eventueel talmen van een gemeentebestuur dit onvoldoende kan.

Mogelijk bestaan daarover richtlijnen op administratief vlak, maar deze zijn niet onmiddellijk terug te vinden op de site www.ruimtelijkeordening.be/wetgeving. De GSA kan natuurlijk op elk moment stukken uit het vergunningenregister opvragen. Maar er zou meer geregeld moeten zijn opdat de GSA zijn toezichtsfunctie kan uitoefenen.

1. Zijn er bij de minister dossiers bekend waarbij de GSA wegens termijnoverschrijding door gemeenten zijn beroepsmogelijkheid niet heeft kunnen uitoefenen?
2. Bestaan er wetgevende administratieve richtlijnen terzake?
3. Welke analyse maakt de minister m.b.t. deze problematiek? Welke maatregelen neemt hij om dit probleem te verhelpen?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 89 van 28 maart 2007

van **RUDI DAEMS**

De door de Vlaamse volksvertegenwoordiger geschetste problematiek is mij bekend en is recent aan het licht gekomen naarmate meer gemeenten ontvoogd worden en zelfstandig vergunningen kunnen afleveren.

Bij een aantal ontvoogde gemeenten zijn er dossiers gekend waarbij de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar moest afzien van zijn of haar beroepsmogelijkheid, of waar de Bestendige Deputatie het beroep om deze reden onontvankelijk verklaard heeft. In concreto is er één dossier geweest in Hoogstraten in de provincie Antwerpen en twee dossiers in Avelgem in West-Vlaanderen. De reden hiervoor is dat de vergunningen op dezelfde dag van de beslissing in het vergunningenregister worden ingeschreven, en pas daarna worden de stukken doorgestuurd. De termijn van 20 dagen is reeds ver gevorderd als het dossier bij de behandelaar terecht komt. Ontvoogde gemeenten worden intensief begeleid en goede afspraken worden hieromtrent gemaakt, maar er wordt door mij administratie opgemerkt dat deze afspraken niet steeds nauwgezet worden opgevolgd, soms misschien zelfs doelbewust, bij “discutabele” dossiers.

Op 14 augustus 2006 mailde mijn administratie naar de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaren van de toen ontvoogde gemeenten:

“Het probleem is ons bekend en zal bij een decreetswijziging moeten worden opgelost! Het zou van goed bestuur getuigen om de beslissing te verzenden op de zelfde dag dat de beslissing in het vergunningenregister wordt opgenomen.

En dan in de beslissing iets in deze aard te vermelden: de beslissing wordt binnen de vijf dagen verzonden naar de aanvrager, de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar en de adviesverlenende instanties en op diezelfde dag opgenomen in het vergunningenregister”.

Naar aanleiding van deze vraag, waarvoor ik de Vlaamse Volksvertegenwoordiger wens te danken, heeft mijn administratie het onder punt 2 vermelde standpunt ook op de website geplaatst, onder het item “info voor professionelen”, “handleiding voor gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaren inzake vergunningverlening”.

In een volgende decreetswijziging zal een meer fundamentele oplossing moeten worden uitgewerkt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 92
van 11 april 2007
van **VEERLE HEEREN**

Leegstandsheffing - Bezwaarschriften

Eind 1995 werd de heffing op leegstand en verkrotting op woningen en gebouwen ingevoerd. Daarmee werd een verlengstuk gegeven aan de eerder dat jaar tot stand gekomen regeling betreffende leegstand en verkrotting van bedrijfsgebouwen. Beide decreten waren ongetwijfeld een goede aanzet om de verloedering en de verkrotting tegen te gaan.

Vooraf wat de leegstandsheffing op woningen betreft, riep de procedure bij heel wat heffingplichtigen vragen op en werd er een massa bezwaarschriften ingediend. Bezwaren die, zoals later duidelijk werd, vaak terecht leken.

In 2004 werden er een aantal belangrijke wijzigingen aangebracht aan het decreet en werd er onder meer een zogenaamde "stand-stillbepaling" ingevoerd. Deze laatste had onder meer tot doel de vele bezwaarschriften versneld te kunnen verwerken.

1. Kan de minister aangeven hoeveel bezwaarschriften er sedert de invoering van het decreet van 22 december 1995 jaarlijks tegen de leegstandsheffing werden ingediend?

Hoeveel bezwaarschriften werden ingewilligd en hadden uiteindelijk tot gevolg dat de heffing niet betaald diende te worden?

2. Zijn er bij de indiening van de bezwaarschriften regionale verschillen te merken? Zo ja, kan de minister uitleggen waaraan deze te wijten zijn?
3. In welke mate hebben de wijzigingen die in 2004 aan het decreet van 22 december 1995 werden aangebracht, geleid tot een vermindering van het aantal bezwaarschriften?
4. Wat is de gemiddelde duurtijd van de behandeling van de bezwaarschriften? Is deze verkort ten gevolge van de wijzigingen van 2004?
5. Zijn er meer of minder bezwaarschriften in het geval dat de gemeenten zelf de verantwoordelijkheid dragen voor de opmaak van de inventaris? Welke verklaring kan daaraan gegeven worden?
6. Hoeveel gemeenten hebben gebruik gemaakt van de mogelijkheid gecreëerd in 2004 om de leegstandsheffing volledig in eigen handen te nemen?
7. Welke opbrengsten heeft de heffing op leegstand en verkrotting sedert de invoering ervan gegenereerd?

8. Wat was de uiteindelijke kostprijs van de uitbesteding van de behandeling van de bezwaarschriften?
Wat was de kostprijs voor de behandeling van de bezwaarschriften door de administratie (zowel wat de inzet van personeel als materiaal betreft)?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 92) en Keulen (nr. 129).

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 92 van 11 april 2007

van **VEERLE HEEREN**

1.

	Aantal bezwaren	Aantal ingewilligde bezwaren	Percentage ingewilligd t.o.v. aantal bezwaren
1996	1.241	619	50%
1997	3.869	1.820	47%
1998	5.955	2.945	49%
1999	9.808	5.273	54%
2000	10.505	5.954	57%
2001	8.420	4.686	56%
2005	158	141	89%
2006	289	249	86%
TOTAAL	40.245	21.687	54%

Opmerking:

1. Voor het heffingsjaar 2006 werd enkel het eerste kwartaal in aanmerking genomen omdat de decretaal voorziene termijn van 6 maanden om de bezwaren af te handelen voor de andere kwartalen van 2006 nog niet verstreken is.
2. Het aantal ingewilligde bezwaren betreffen de bezwaren die volledig ingewilligd werden (geen heffing verschuldigd) en de bezwaren die slechts gedeeltelijk ingewilligd werden (heffing is slechts gedeeltelijk verschuldigd).

2.

	Antwerpen	Vlaams-Brabant	West-Vlaanderen	Oost-Vlaanderen	Limburg
Aantal verstuurde aanslagen	17.930	9.959	16.077	20.475	5.620
Aantal ingediende bezwaren	10.165	5.634	9.590	12.082	3.340
Percentage aantal ingediende bezwaren t.o.v. aantal verstuurde aanslagen	57%	57%	60%	59%	59%

Bovenstaande tabel toont aan dat er geen significante verschillen tussen de 5 Vlaamse provincies zijn met betrekking tot het aantal ingediende bezwaarschriften t.o.v. het aantal verstuurde aanslagbiljetten.

3.

	Toestand vóór decreetswijziging dd. 07 mei 2004	Toestand na decreetswijziging dd. 07 mei 2004
Aantal verstuurde aanslagen	67.766	2.295
Aantal ingediende bezwaren	39.798	1.013

Percentage aantal ingediende bezwaren t.o.v. aantal verstuurde aanslagen	59%	44%
--	-----	-----

Na de decreetswijziging van 7 mei 2004 is het percentage aantal ingediende bezwaarschriften t.o.v. het aantal verstuurde aanslagbiljetten met 15% verminderd. Deze daling moet evenwel gerelativeerd worden. Momenteel hebben de heffingen immers enkel betrekking op de lijsten verwaarlozing en ongeschikt/onbewoonbaar en niet op de lijst leegstand. In het verleden werd de lijst leegstand het meest gecontesteerd en gaf aanleiding tot de meeste bezwaarschriften.

Opmerking: voor het heffingsjaar 2006 werd het vierde kwartaal niet in aanmerking genomen omdat de decretaal voorziene termijn van 3 maanden om bezwaar in te dienen voor het vierde kwartaal nog niet verstreken is.

4.

	Toestand vóór decreetswijziging dd. 07 mei 2004 (heffingsjaren 1996 tot 2001)	Toestand na decreetswijziging dd. 07 mei 2004 (heffingsjaren 2005 en 2006)
D e Gemiddelde termijn om bezwaar af te handelen	587 dagen	86 dagen

duurtijd van de behandeling van bezwaarschriften die betrekking hebben op de heffings-jaren 1996 tot en met 2001 bedroeg gemiddeld 587 dagen. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt wordt tussen de behandeling van bezwaarschriften door de administratie of door de outsourcers.

De duurtijd van de behandeling van bezwaarschriften die betrekking hebben op de heffings-jaren 2005 en 2006 bedraagt gemiddeld 86 dagen. Dit gemiddelde moet gerelativeerd worden aangezien de heffingen momenteel enkel betrekking hebben op de lijsten verwaarlozing en ongeschikt/onbewoonbaar en niet op de lijst leegstand die in het verleden het meest gecontesteerd werd.

5.

Percentage ingediende bezwaren t.o.v. aantal verstuurde aanslagen	Belaste pand gelegen in stad of gemeente die zelf de inventaris beheert	Belaste pand gelegen in stad of gemeente waarvan de inventaris door "Wonen-Vlaanderen" beheerd wordt.
Heffingsjaar 1997	49%	47%
Heffingsjaar 1998	58%	54%
Heffingsjaar 1999	62%	63%
Heffingsjaar 2000	64%	62%
Heffingsjaar 2001	55%	55%

De heffingsjaren 1996, 2005 en 2006 zijn niet opgenomen in bovenstaande tabel omdat deze heffingsjaren niet representatief zijn. De heffingsjaren 1996 en 2005 betreffen geen volledige heffingsjaren terwijl de decretaal voorziene termijn om bezwaar in te dienen voor het vierde kwartaal van het heffingsjaar 2006 nog niet verstreken is. Wegens de standstill ingevoerd bij decreet van 7 mei 2004 zijn er geen heffingen voor de heffingsjaren 2002, 2003 en 2004.

Voor wat het aantal bezwaarschriften t.o.v. het aantal verstuurde aanslagbiljetten betreft zijn er voor de heffingsjaren 1997, 1998, 1999, 2000 en 2001 geen significante verschillen tussen het inventarisbeheer door de steden en gemeenten of "Wonen Vlaanderen".

6. Artikel 25 tweede lid van het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996 zoals gewijzigd bij decreet van 7 mei 2004 bepaalt het volgende: *“Gemeenten die voldoen aan drie van de criteria genoemd in art. 193, §1, eerste lid van het decreet van 18 mei 1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, kunnen op aanvraag onder welbepaalde voorwaarden, vastgelegd door de Vlaamse regering vrijgesteld worden van de gewestelijke heffing en een eigen heffingsstelsel hanteren. Dit heffingsstelsel neemt minimaal de regeling van dit decreet over en kan die verder aanvullen. De gemeente voert tevens een huisvestingsbeleid en een grond- en pandenbeleid, waarin het voorgestelde heffingsstelsel kadert. Om aan de voorwaarden te voldoen mogen de gemeenten intergemeentelijke samenwerkingsverbanden aangaan. De Vlaamse regering kan, na ondertekening van een overeenkomst waarin nadere regelen worden vastgelegd, machtiging verlenen aan de gemeenten. Het Vlaamse Gewest kan een opstartsubsidie toekennen.”*

Op heden is er nog geen toepassing gemaakt van de mogelijkheid die voormeld artikel 25 voorziet om vrijgesteld te worden van de gewestelijke heffing en een eigen heffingsstelsel te hanteren.

7. Het totaal aan opbrengsten over de periode 1996 – 2006 bedraagt op datum van 31 maart 2007 **67.159.833,88 euro**. In dit bedrag zijn de gemeentelijke opcentiemen, ten bedrage van 14.551.067,73 euro inbegrepen.
8. De uiteindelijke kostprijs van de uitbesteding van de behandeling van de bezwaarschriften door Ernst & Young en Deloitte & Touche bedraagt 9.440.195 euro (inclusief BTW). Het betrof hier de afhandeling van circa 23.800 bezwaarschriften. De kostprijs voor de behandeling van de overige bezwaarschriften door de cel bezwaren leegstand woningen (personeel en materiaal) over de periode 1997 tot 2006 kan benaderend geraamd worden op circa 4.700.000 euro. In dit bedrag zijn niet de kosten van het “Centraal Ontvangkantoor Leegstand Woningen” en van de ondersteunende diensten inbegrepen.
- De cel bezwaren leegstand is in 1997 begonnen met 3 personeelsleden. Door de explosieve toename van het aantal bezwaarschriften werd de cel bezwaren vanaf 2001 uitgebreid (tot 20 personeelsleden in periode 2002-2003). Momenteel telt de cel bezwaren nog 10 personeelsleden. Dit aantal zal evenwel niet volstaan om de bezwaarschriften binnen de decretaal voorziene termijn van 6 maanden af te handelen wanneer ook de lijst leegstand aanleiding zal geven tot heffingen.

BERT ANCIAUX,
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR,
JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 38
van 21 maart 2007
van **SVEN GATZ**

Filmkeuring - Gemeenschapsoverleg

De Filmkeuringscommissie wordt op regelmatige basis gevraagd een film te bekijken en uit te maken of deze film “kinderen toegelaten” of “kinderen niet toegelaten” is.

In de meeste gevallen verloopt dat heel gemakkelijk. 99 % van de films vormt immers geen probleem omdat het duidelijk is in welke categorie ze horen. Bij sommige films bestaat er echter twijfel. In zo’n geval wordt de Filmkeuringscommissie geconfronteerd met de beperkingen van de wetgeving ter zake.

De commissie moet immers kiezen tussen “KT” en “KNT”, met andere woorden of het toegankelijk is voor iedereen of alleen voor 16+.

Wanneer de commissie zou kunnen kiezen tussen verschillende categorieën, ik denk hierbij aan KT, 12+ en 16+, zou het mogelijk zijn dat de films die niet geschikt zijn voor kleine kinderen maar wel voor tieners, in een specifieke categorie ingedeeld worden.

Ik heb vernomen dat de bevoegde gemeenschapsministers al meermaals een aanpassing van de wetgeving in deze richting hebben aangekondigd, maar tot op heden is het er nog niet van gekomen.

Het feit dat een samenwerkingsakkoord tot stand dient te komen tussen de drie gemeenschappen bemoeilijkt misschien enigszins de zaken.

1. Kan de minister de intentieverklaring van alle bevoegde gemeenschapsministers bevestigen?
2. Zijn terzake reeds concrete initiatieven genomen?
3. Wanneer wordt hierover verder overleg gepleegd?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 38 van 21 maart 2007

van **SVEN GATZ**

1. De huidige filmkeuringscommissie is opgericht in functie van de wet van 1 september 1920 waarbij aan minderjarigen beneden 16 jaar toegang tot de bioscoopzalen wordt ontzegd. De gemeenschappen delen het standpunt dat de filmkeuring een gemeenschapsmaterie is. Dit werd reeds meermaals bevestigd op overlegcomités tussen gemeenschappen, gewesten en federale overheid. Aanpassingen op het huidige systeem van filmkeuring zijn echter uitermate moeilijk gelet op de meervoudige uitspraken van de Raad van State hieromtrent waarin gesteld wordt dat filmkeuring een residuaire bevoegdheid is van de federale overheid.
2. In 2004 werd een samenwerkingsakkoord tussen de gemeenschappen en gewesten ontwikkeld en goedgekeurd door de betrokken regeringen. In dit samenwerkingsakkoord werd een aanpassing van het filmkeuringsstelsel voorgesteld met een indeling in drie categorieën, met name toegankelijk voor iedereen, 12+ en 16+. Als gevolg van een arrest van de Raad van State kon dit samenwerkingsakkoord echter niet parlementair bekrachtigd worden. Op mijn voorstel werd de materie filmkeuring recent geagendeerd op een overlegcomité ten einde tot een hernieuwde uitspraak over filmkeuring als gemeenschapsbevoegdheid te komen. Op dit overlegcomité werd beslist dat:
 - a. De beslissing van het overlegcomité van 2 maart 2005 wordt bevestigd, m.a.w. er is consensus dat de Bijzondere Wet tot Hervorming van de Instellingen van 8 augustus 1980 dient gewijzigd te worden zodat filmkeuring gemeenschapsmaterie wordt.
 - b. Om tegemoet te komen aan de noodzaak voor een nieuwe samenstelling van de filmkeuringscommissie, en als tijdelijke maatregel in afwachting van de wijziging van de Bijzondere Wet wordt artikel 2 van de wet van 1920 alsnog gewijzigd. Hierdoor wordt de mogelijkheid gecreëerd om via Koninklijk Besluit de samenwerking tussen de betrokken overheden te regelen en de modaliteiten van filmkeuring aan te passen.
 - c. Bij de uitvoering van deze nieuwe bepaling zal gebruik gemaakt worden van artikel 92, ter, §1 van de Bijzondere Wet om de gemeenschappen, in afwachting van een defederalisering via een aanpassing van de Bijzondere Wet, ten volle te betrekken bij de werking van de filmkeuringscommissie. De filmkeuringscommissie zal haar huishoudelijk reglement opstellen conform het samenwerkingsakkoord tussen de gemeenschappen en gewesten van 2004 en dus rekening houden met een betere verdeling in leeftijds categorieën.
3. In afwachting van de defederalisering van de bevoegdheid filmkeuring wordt er tussen de gemeenschappen een overleg opgezet over de mogelijke verbreding (naar andere culturele gegevensdragers) en inhoudelijke verdieping (inhoudelijke en leeftijdsgebonden criteria) van de filmkeuring.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 39
van 21 maart 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Vlaamse EU-vertegenwoordiging - Attachés

Uit de nota “In foro interno – in foro externo” van de minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme blijkt dat binnen de Vlaamse vertegenwoordiging binnen de Belgische vertegenwoordiging bij de Europese Unie nog niet voor alle Vlaamse bevoegdheden een attaché werd aangewezen.

Het nadeel daarvan is dat de werkzaamheden in de betrokken sectorale raden niet volledig kunnen worden opgevolgd en dat Vlaanderen minder adequaat kan anticiperen en kan reageren op de ontwikkelingen die zich op het niveau van de Europese Unie in het dossier voordoen.

Kan de minister wat zijn/haar bevoegdheden betreft, preciseren of er binnen de Vlaamse vertegenwoordiging al dan niet een attaché werd aangesteld?

Indien dat niet het geval is, komt daar dan eerlang verandering in?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme nr. 42, Moerman nr. 39, Vandenbroucke nr. 129, Vervotte nr. 117, Van Mechelen nr. 85, Anciaux nr. 39, Bourgeois nr. 58, Peeters nr. 373, Keulen nr. 121, Van Brempt nr. 108).

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 39 van 21 maart 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Een gecoördineerd antwoord zal verstrekt worden door Vlaams minister Geert Bourgeois, minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 40
van 23 maart 2007
van **HILDE CREVITS**

Kabinetten en administratie - Interne milieuzorg

Lokale en gewestelijke overheden stellen een niet onaardig aantal mensen tewerk en creëren door hun werking onvermijdelijk een grote milieudruk. Reden dus om die milieudruk te beperken en waar mogelijk preventie en interne milieuzorg centraal te stellen.

Maar daarnaast heeft de overheid ook een voorbeeldfunctie te vervullen. De meest uiteenlopende doelgroepen worden bestookt met de boodschap preventie en milieuzorg in de praktijk te brengen. De overheid kan dus pas ernstig genomen worden door haar doelgroepen wanneer ze dezelfde inspanningen levert die ze van haar doelgroepen vraagt.

De beslissing van de Vlaamse Regering van 8 mei 2002 betekende de start van het milieuzorgproject. Daarin was opgenomen dat vanaf 2003 milieuzorg moest worden ingevoerd in alle entiteiten van de Vlaamse overheid. Er werden vier milieuzorgniveaus onderscheiden

1. Welk milieuzorgniveau wordt momenteel behaald door het kabinet voor Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel?

Wat wordt door het kabinet en zijn personeel concreet gerealiseerd om aan de voorwaarden van dit milieuzorgniveau te voldoen?

Welke evolutie wordt er vastgesteld inzake de behaalde milieuprestaties door het toepassen van interne milieuzorg?

Zijn er doelstellingen m.b.t. het eventueel behalen van een hoger milieuzorgniveau? Welke initiatieven worden ter zake genomen?

2. Welk milieuzorgniveau wordt momenteel behaald door de Vlaamse administraties die bevoegd zijn voor Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel?

Wat wordt door de administratie en haar personeel concreet gerealiseerd om aan de voorwaarden van dit milieuzorgniveau te voldoen? Graag een overzicht per administratie.

Welke evolutie wordt er vastgesteld inzake de behaalde milieuprestaties door het toepassen van interne milieuzorg?

Zijn er doelstellingen m.b.t. het eventueel behalen van een hoger milieuzorgniveau? Welke initiatieven worden ter zake genomen?

N.B. Gelykaardige vragen werden gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 43, Moerman nr. 40, Vandenbroucke nr. 131, Vervotte nr. 120, Van Mechelen nr. 87, Anciaux nr. 40, Bourgeois nr. 59, Peeters nr. 375, Keulen nr. 123, Van Brempt nr. 112).

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 40 van 23 maart 2007

van **HILDE CREVITS**

Een gecoördineerd antwoord zal verstrekt worden door Vlaams minister Kris Peeters, minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 41
van 3 april 2007
van **ELS ROBEYNS**

Jeugdwerk - Capaciteit en wachtlijsten

Iedereen die begaan is met de opvoeding en vorming van jongeren en die het creëren van gelijke kansen voor jongeren hoog in het vaandel draagt, zal ongetwijfeld gechoqueerd zijn door de recente berichten dat voor aansluiting bij een bepaalde jongerenorganisatie wachtlijsten worden aangelegd en dat toelating volgens een prioriteitenstelsel verloopt.

Ik neem aan dat de betrokken jongerenbeweging een signaal heeft willen geven naar de buitenwereld en vooral de problematiek onder de aandacht van het beleid heeft trachten te brengen.

1. Zijn deze feiten, namelijk het aanleggen van wachtlijsten om jongeren toegang te verlenen tot jongeren- en jeugdverenigingen, representatief voor Vlaanderen?
2. Bestaat er een inventaris van verenigingen die deze werkwijze hanteren?
3. Worden deze verenigingen betoelaagd door de Vlaamse overheid?
4. Zijn de aangehaalde feiten een gevolg van te weinig Vlaamse middelen?
5. Werd het tekort aan jongeren- en jeugdverenigingen, of het tekort aan capaciteit ervan reeds in kaart gebracht en zo ja, hoe ziet deze inventaris eruit?
6. Welke initiatieven neemt de minister om alle jongeren gelijke kansen te bieden wat aansluiting bij een jongeren- of jeugdvereniging betreft?
7. Worden er ook initiatieven genomen die het mogelijk maken om een permanent overzicht te hebben over vraag en aanbod aan jongeren- en jeugdvoorzieningen?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 41 van 3 april 2007

van **ELS ROBEYNS**

Het veld van het jeugdwerk is complexer dan velen vermoeden. Daarom is het belangrijk om bij voorbaat een algemene situering te geven.

Het jeugdwerk wordt zowel plaatselijk, als intermediair en op Vlaamse schaal georganiseerd en ook zo gesubsidieerd. De Vlaamse Gemeenschap heeft hiervoor specifieke decreten, enerzijds het decreet op het gemeentelijk en provinciaal jeugdbeleid, anderzijds het decreet Vlaamse Jeugdbeleid (waarin subsidies voor landelijke initiatieven).

Op het plaatselijk niveau wordt het jeugdwerk aangeboden door twee zeer verschillende aanbieders: 1ste Particuliere verenigingen, het “vrij” initiatief, meestal door de gemeentebesturen gesubsidieerd en materieel ondersteund. Hierbij vormen de jeugdbewegingen veruit de belangrijkste, maar ook jongerenbewegingen, jeugdhuizen, jeugd(muziek)ateliers, sommige vormen van speelpleinwerk, verenigingen voor “kansarme” jeugd, politieke jeugdorganisaties enz.

2de Jeugdwerkprogramma's of initiatieven die door de gemeentebesturen zelf worden georganiseerd. Hier vindt men vooral speelpleinwerk, Grabbelpas, Swap en soms ook jeugdhuiswerk in gemeentelijke jeugdcentra.

Sinds 1989 wordt er elke 3 jaar een inventaris gemaakt. Dit maakt het mogelijk om de aantallen plaatselijke jeugdinitiatieven (zowel particulier als gemeentelijk) goed te monitoren. Hierbij kan verwezen worden naar de achtereenvolgende “Cijferboeken Gemeentelijk Jeugdbeleid”. In het antwoord op uw laatste vraag worden hieruit cijfers geciteerd.

1. a. Bij particuliere jeugdwerkinitiatieven

- Ook hier is de globale reactie dat de situatie sporadisch voorkomt, zeker niet in alle gemeenten, zeker niet bij een groot percentage van jeugdwerkinitiatieven.
- De situatie wordt gemeld i.v.m. sommige jeugdbewegingen die:
 - zeer “populair” zijn: groepen met een sterk imago in wijken/gemeenten met een sterk groeiende jonge bevolking
 - krap behuisd zijn: die omwille van omstandigheden (verval, brand, ...) over te beperkte huisvesting beschikken naargelang hun werking. Na brand of andere ramp kan dit uiteraard om een tijdelijke problematiek gaan.
 - het aantal kinderen per begeleider bewust strikt limiteren met als motivatie dat ze niet willen afdingen op de kwaliteit van de werking.
- Net zoals bij gemeentelijke jeugdwerkinitiatieven wordt sporadisch melding gemaakt van capaciteitsproblemen bij jeugd(muziek)atelierwerkingen.
- Bij landelijk georganiseerde jeugdverenigingen die rechtstreeks werken voor kinderen en jongeren (bv. taalvakanties, ...) geldt dat bepaalde activiteiten – net zoals het grabbelpas- en swaapanbod- snel volzet zijn, en er vervolgens wachtlijsten worden opgesteld. Bij opzeggingen worden de kandidaten van de wachtlijst aangeschreven.

b. Gemeentelijke jeugdwerkinitiatieven

b.1 Grabbelpas en Swap (Gemeentelijk vrijetijdsaanbod voor de jeugd)

- Bij Grabbelpas en in mindere mate Swap heeft men op veel plaatsen een (te) grote vraag. Het probleem is niet zozeer het globale aanbod. Wel zijn er bepaalde activiteiten die

populairder zijn dan andere en waar om organisatorische redenen maar een beperkt aantal kinderen aan kunnen deelnemen. Deze activiteiten zijn meestal snel volzet en er wordt soms bijna letterlijk voor gevochten om zich daar tijdig voor te kunnen inschrijven.

- Daarom stelt men in een aantal gemeenten dat men pas kan inschrijven vanaf een bepaalde datum en organiseert men dan een “inschrijfdag”. Om de grote toevloed op te vangen wordt op die dag het gehele team + vrijwilligers gemobiliseerd om de inschrijvingen zo vlot en soepel mogelijk te laten verlopen. In sommige gemeenten staan mensen uren op voorhand aan te schuiven om toch maar zeker voor de activiteiten naar waar de voorkeur uitgaat te kunnen inschrijven. Het spreekt vanzelf dat er op dergelijke momenten al eens gedrumd wordt en er al eens wrijvingen ontstaan tussen wachtende ouders/kinderen onderling of tussen ouders en vrijwilligers of personeel dat de inschrijvingen verzorgt, zeker op momenten als blijkt dat na het lange aanschuiven de gewenste activiteit net volzet blijkt te zijn.

b.2 Speelpleinwerkingen

- Het probleem lijkt bij speelpleinwerkingen eerder sporadisch voor te komen.
- In Antwerpen bv. horen we dat het in bepaalde wijken voorkomt bij de gedecentraliseerde vormen van speelpleinwerking/spelanimatie “speelplein in de wijk”.
- Redenen die worden aangehaald zijn dat het laagdrempelig aanbod in de wijken relatief succesvol is, maar dat de beschikbare accommodatie in sommige wijken de capaciteit beperkt.

b.3 Andere vormen van gemeentelijke jeugdwerkprojecten

- Wachtlijsten blijken sporadisch voor te komen bij initiatieven zoals atelierwerking (crea-, knutsel-). Dit komt vooral voor bij initiatieven voor kleuters en lagereschoolkinderen, over tienerprojecten horen we dit niet.
- Redenen die gesignaleerd worden hebben te maken met :
 - De aard van de werking (bv. atelierwerking) laat slechts een beperkt aantal kinderen toe per begeleider
 - de beschikbare accommodatie laat maar een beperkt aantal deelnemers toe;
 - er zijn geen begeleiders/middelen om bijkomende groepen te creëren
 - of een combinatie van vermelde factoren

2. Het opstellen en continue actueel houden van een dergelijke inventaris zou een belangrijke verhoging vormen van de administratieve lasten opgelegd aan de verenigingen en gemeentebesturen.
3. De overkoepelende structuren worden door de Vlaamse overheid gesubsidieerd. Deze structuren hebben een erkenning als landelijk georganiseerde jeugdverenigingen en worden gesubsidieerd op basis van het decreet op het Vlaamse jeugdbeleid. Met de lokale jeugdverenigingen heeft de Vlaamse overheid geen rechtstreekse band. De lokale jeugdverenigingen worden gesubsidieerd door de gemeentebesturen. De gemeentebesturen krijgen hiervoor ondersteuning krijgen vanwege de Vlaamse overheid. De gemeentebesturen, de Vlaamse Gemeenschapscommissie en de provinciebesturen kunnen worden gesubsidieerd voor het opstellen en uitvoeren van een jeugdwerkbeleidsplan op basis van het decreet houdende de ondersteuning en de stimulering van het gemeentelijk, het intergemeentelijk en het provinciaal jeugd- en jeugdwerkbeleid. Bijna 100% van de gemeenten geeft financiële steun aan de jeugdverenigingen onder de vorm van een werkingssubsidies.
4. Uit wat voorafgaat, blijkt dat wachtlijsten slechts in beperkte mate voorkomen en in feite onvermijdelijk zijn. Elk aanbod heeft een bepaalde capaciteitsgrens. Het punt is dat wanneer deze bereikt wordt er nog vele alternatieven beschikbaar zijn. Dit is inderdaad bijna steeds het geval. Het “probleem” moet dan ook sterk worden gerelativeerd. Daarenboven is het probleem van wachtlijsten ook moeilijk beleidsmatig te sturen. De aanwezigheid van vriendjes of

vriendinnetjes in een bepaalde groep is voor de kinderen zelf vaak het enige criterium waarom precies groep wordt uitgekozen. Het succes van een bepaalde groep hangt van verschillende factoren af. Zo speelt misschien een plotse populariteit van bijv. een erg dynamische leidingsploeg, of een ganse cohorte van één school die zich wil aansluiten, of de sterke kwaliteitsreputatie, of de link met een bepaalde middelbare school enz.

5. Volgens mijn informatie is er geen structureel tekort (cf. hoger).
6. De jeugd in Vlaanderen neemt wel in zeer grote mate deel aan het jeugdwerkeraanbod. Het verenigingsleven slaagt erin ongeveer driekwart van de jongeren te bereiken. Onderzoek toont wel aan dat jongeren uit het beroepssecundair onderwijs minder deelnemen aan het jeugdwerkeraanbod dan jongeren uit technisch of algemeen secundair onderwijs. Ook de actieve deelname aan sport is populair in Vlaanderen. Toch blijkt hier evenzeer dat een aantal sociale groepen minder participeren, onder wie allochtonen, leden uit lage statusgroepen of jongeren uit het beroepsonderwijs. Bepaalde drempels, die in kaart werden gebracht, maken nog altijd dat sommige bevolkingsgroepen minder participeren. Voorts blijken veel mensen zich niet of nauwelijks in de diversiteit van het aanbod te herkennen. Dat sommige kinderen en jongeren de weg naar het jeugdwerk niet vinden is niet het gevolg van het (in beperkte mate) hanteren van wachtlijsten, maar van een bredere sociaal-culturele problematiek. Met het participatiebeleid wil ik juist daaraan een adequaat antwoord bieden.
7. Het gemeentelijk jeugdwerkbeleid, met inbegrip van het lokale jeugdwerk, wordt sinds enkele jaren systematisch opgevolgd. Sinds 1989 publiceren de afdeling Jeugd en de Vereniging Vlaamse Jeugddiensten en –consulenten elke drie jaar het zoekboek Gemeentelijk Jeugdwerkbeleid (vroeger Atlas Jeugdwerkbeleid). Dit zoekboek legt vooral de nadruk op het verzamelen van adressen en aanspreekpunten in het volledige jeugdwerkbeleid. Sinds de implementatie van het decreet op het gemeentelijk jeugdwerkbeleid (vanaf 1994) heeft men op het lokale niveau steeds meer informatie verzameld over het particuliere jeugdwerk en het gemeentelijke jeugdwerkbeleid. Het decreet vereist immers de opmaak van een jeugdbeleidsplan. Zo een plan vraagt om een goede inventaris van de particuliere en eigen initiatieven in en van de gemeente. Het brengt vaak ook vragen en behoeften in beeld. De veelheid van informatie uit die plannen wordt geïnventariseerd in het cijferboek gemeentelijk jeugdwerkbeleid. In dit cijferboek poogt men om de gemeentelijke inspanningen te voordele van het jeugdwerk weer te geven.

Het cijferboek (2005-2007) toont duidelijk aan dat het nog steeds zeer goed gaat met het lokale verenigingsleven. Er zijn 7097 lokale jeugdwerkinitiatieven actief in het Vlaamse Gewest. Dit wil zeggen dat er 4,14 initiatieven zijn per 1000 jonge inwoners. Dit aantal ligt zelfs hoger dan bij de vorige uitgave 2001-2004. Toen telde men 3,92 initiatieven per 1000 jonge inwoners. Er is dus zelf sprake van een lichte stijging.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 42
van 11 april 2007
van **JAN PEUMANS**

Buurt- en nabijheidsdiensten - Stand van zaken

Vooreerst verwijs ik naar de bespreking van mijn vraag om uitleg (commissievergadering C141 – ECO 13 – 22 maart 2007) en het antwoord van minister Van Brempt betreffende de buurt- en nabijheidsdiensten (p. 6-9).

In haar antwoord stelt de minister dat de uitvoeringsbesluiten m.b.t. het decreet inzake lokale diensteneconomie zullen worden uitgesteld. De minister had bij de totstandkoming deze uitvoeringsbesluiten aangekondigd voor april 2007, maar heeft ze nu uitgesteld tot rond het zomerreces.

Eén van de moeilijkheden blijkt de klaverbladfinanciering van vele van deze projecten te zijn.

Is de minister bevoegd voor projecten in het kader van de buurt- en nabijheidsdiensten? Zo ja, graag antwoord op volgende vragen.

1. Welke projecten zijn dit en over hoeveel arbeidsplaatsen gaat dit?
2. Welke (financiële) inspanningen levert de minister op dit moment?
3. Is, in afwachting van de inwerkingtreding van de uitvoeringsbesluiten, de voortzetting en financiering van alle projecten in het kader van de buurt- en nabijheidsdiensten die onder de bevoegdheid van de minister vallen, verzekerd?

Als er ter zake problemen zijn, werd dit gecommuniceerd met de betrokken projectverantwoordelijken?

4. Zijn er – in het kader van de toekomstige klaverbladfinanciering – gesprekken gepland met minister Van Brempt? Zo ja, wanneer zullen deze besprekingen worden afgerond?
5. Hoe ziet de minister de eigen inspanningen als functioneel minister in het kader van de financiering van zijn/haar projecten evolueren?
6. Welke toekomstmogelijkheden zijn er voor de projecten waarvoor de minister op dit moment bevoegd is?

Welke knelpunten zijn er nog?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 48, Moerman nr. 44, Vandenbroucke nr. 137, Vervotte nr. 138, Van Mechelen nr. 93, Anciaux nr. 42, Bourgeois nr. 61, Peeters nr. 404, Keulen nr. 131, Van Brempt nr. 122).

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 42 van 11 april 2007

van **JAN PEUMANS**

Een gecoördineerd antwoord zal verstrekt worden door Vlaams minister Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen.

GEERT BOURGEOIS,
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN,
BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 61
van 11 april 2007
van **JAN PEUMANS**

Buurt- en nabijheidsdiensten - Stand van zaken

Vooreerst verwijs ik naar de bespreking van mijn vraag om uitleg (commissievergadering C141 – ECO 13 – 22 maart 2007) en het antwoord van minister Van Brempt betreffende de buurt- en nabijheidsdiensten (p. 6-9).

In haar antwoord stelt de minister dat de uitvoeringsbesluiten m.b.t. het decreet inzake lokale diensteneconomie zullen worden uitgesteld. De minister had bij de totstandkoming deze uitvoeringsbesluiten aangekondigd voor april 2007, maar heeft ze nu uitgesteld tot rond het zomerreces.

Eén van de moeilijkheden blijkt de klaverbladfinanciering van vele van deze projecten te zijn.

Is de minister bevoegd voor projecten in het kader van de buurt- en nabijheidsdiensten? Zo ja, graag antwoord op volgende vragen.

1. Welke projecten zijn dit en over hoeveel arbeidsplaatsen gaat dit?
2. Welke (financiële) inspanningen levert de minister op dit moment?
3. Is, in afwachting van de inwerkingtreding van de uitvoeringsbesluiten, de voortzetting en financiering van alle projecten in het kader van de buurt- en nabijheidsdiensten die onder de bevoegdheid van de minister vallen, verzekerd?

Als er ter zake problemen zijn, werd dit gecommuniceerd met de betrokken projectverantwoordelijken?

4. Zijn er – in het kader van de toekomstige klaverbladfinanciering – gesprekken gepland met minister Van Brempt? Zo ja, wanneer zullen deze besprekingen worden afgerond?
5. Hoe ziet de minister de eigen inspanningen als functioneel minister in het kader van de financiering van zijn/haar projecten evolueren?
6. Welke toekomstmogelijkheden zijn er voor de projecten waarvoor de minister op dit moment bevoegd is?

Welke knelpunten zijn er nog?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 48, Moerman nr. 44, Vandenbroucke nr. 137, Vervotte nr. 138, Van Mechelen nr. 93, Anciaux nr. 42, Bourgeois nr. 61, Peeters nr. 404, Keulen nr. 131, Van Brempt nr. 122).

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 61 van 11 april 2007

van **JAN PEUMANS**

Het gecoördineerd antwoord wordt verzorgd door het kabinet van minister Van Brempt.

KRIS PEETERS,
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN,
ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 345
van 14 maart 2007
van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Doortrekking N171 Kontich-Boom - Stand van zaken (3)

Na talrijke vragen over de doortrekking van de N171 zijn er nog steeds onduidelijkheden. Zo heeft de minister op de tweede deelvraag van mijn schriftelijke vraag van 20 oktober 2006 geantwoord dat alle bezwaren die ingediend werden bij de Raad van State (RVS) ingetrokken zijn (vraag nr. 28, zittingsjaar 2006-2007, Websitebulletin publicatiedatum 14-12-2006).

Volgens mijn informatie is dit niet het geval. Er zou nog steeds een bezwaar hangende zijn bij de RVS waardoor de verbindingsweg tussen N171 en A12 nog niet uitgevoerd kan worden.

Kan de minister duidelijkheid creëren over de bezwaren bij de RVS?

Als blijkt dat de bezwaren bij de RVS allemaal ingetrokken zijn, zijn er dan nog belemmeringen om de doortrekking te realiseren?

Voor wanneer wordt de doortrekking gepland?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 345 van 14 maart 2007

van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Op 21 februari 2006 is een overeenkomst gesloten tussen het Vlaamse Gewest en de gemeente Rumst, waarin is afgesproken de lopende procedures bij de Raad van State met betrekking tot de aanleg van de N171 stop te zetten.

Procedure tegen bouwvergunning bruggen over A12

Met het arrest nr. 164.919 van 17 november 2006 is het geding tegen de stedenbouwkundige vergunning van 9 december 2002 effectief afgelopen. De vergunning is definitief en uitvoerbaar.

Procedure tegen het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan Antwerpen

De auditeur van de Raad van State oordeelt in zijn rapport van 11 mei 2006 dat de gemeente geen belang meer heeft bij haar middelen tegen de selectie van de N 171 als secundaire weg type I, juist omdat ze met het gewest een overeenkomst heeft gesloten en vervolgens afstand van geding tegen de stedenbouwkundige vergunning heeft gedaan. Daaruit blijkt dat de gemeente genoeg heeft genomen met de gegeven garanties en heeft berust in de aanleg van de N 171. Hij stelt voor het beroep tegen het structuurplan te verwerpen

Gezien het bovenstaande zijn er geen juridische belemmeringen voor de verdere uitwerking van de N171. Op 15 april 2007 start de bouw van de rotondebruggen. De verwachting is dat op z'n vroegst eind 2008 gestart kan worden met werkzaamheden voor de tweede fase (deel A12-Niel). Voor het deel A12-Eikenstraat is nog geen exacte planning vastgesteld, maar de aanleg hiervan zal zo kort mogelijk hierop volgen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 347
van 16 maart 2007
van **STEFAAN SINTOBIN**

E403 afrit Izegem-Roeselare-Haven - Wegdek

Het wegdek van afrit 7 (Izegem - Roeselare - Haven) op de E403 blijkt in een niet zo goede staat te zijn. Vooral in het begin van de afrit (komende uit de richting Kortrijk) is er niet alleen heel wat spoorvorming, maar zijn er ook heel wat putten in het wegdek.

Vooraf voor motorrijders brengt dit heel wat gevaren met zich mee.

1. Vormt de staat van het wegdek inderdaad een veiligheidsprobleem voor onder andere motorrijders?
2. Zijn er herstellingswerken aan het wegdek gepland? Zo ja, voor wanneer?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 347 van 16 maart 2007

van **STEFAAN SINTOBIN**

1. De staat van het wegdek aan de afrit 7 op de E403 is inderdaad in slechte toestand.
2. De herstellingswerken zijn voorzien in een bestek dat in de eerste helft van 2007 zal worden aanbesteed. Dit bestek kadert in de rubriek "Allerlei ingrepen van beperkte omvang met het oog op het verbeteren van de verkeersveiligheid" en is voorzien in de investeringskredieten van 2007.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****KRIS PEETERS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 348

van 16 maart 2007

van **VERA VAN DER BORGHT***Heraanleg kruispunt N9/R41 Aalst - Timing*

Op mijn schriftelijke vraag van 22 februari 2006 (vraag nr. 316, zittingsjaar 2005-2006, Websitebulletin publicatiedatum 27-03-2006) antwoordde de minister dat het Vlaams Gewest de optie onderschreef van een ondertunneling van het kruispunt van de R41/N9 (Siesegemlaan/Gentsesteenweg), om zo de files op dit deel van de ring weg te werken, de verkeersdoorstroming en -veiligheid op de Aalsterse ring in het algemeen te verbeteren, maar ook om de toenemende verkeersdruk op te vangen bij een doortrekking van de N41 van Dendermonde tot in Aalst.

De minister stelde daarbij echter dat de geplande investering van zo'n 15 miljoen euro niet kon worden opgebracht binnen de kortetermijnplanning voor het wegwerken van de zogenaamde zwarte punten, gevaarlijke kruispunten op het Vlaamse wegennet. Eind 2005 werd dit project dan ook in het overzicht van de "missing links" in het Oost-Vlaamse wegennet opgenomen met als streefdatum 2010.

Op een Staten-Generaal Mobiliteit van de provincie Oost-Vlaanderen van 2 maart 2007 in het provinciehuis kon de minister bij de voorstelling van dit project geen datum kleven op de realisatie ervan. In de krant Het Laatste Nieuws van 8 maart laatstleden lezen we echter dat de aanvang van de aanleg van de tunnel nog vóór 2009 zou plaatsvinden, althans volgens de Aalsterse burgemeester. Zij maakt melding van een onderhoud met de minister waarop hij deze toezegging zou hebben gedaan. Verder stelt ze ook dat in april reeds een technische studie zou worden gestart om de exacte kostprijs van het project te bepalen en dat de ondertunneling een feit zou zijn tegen 2012.

1. Kan de minister bevestigen dat de werken voor de ondertunneling van de Siesegemlaan (kruispunt R41/N9) zullen aanvangen vóór 2009, zoals gesteld door de burgemeester?

Zo ja, klopt het dat de finalisering van het project wordt voorzien tegen 2012?

Zo neen, voor wanneer wordt de realisatie van de ondertunneling dan wel voorzien?

2. Kan de minister een overzicht geven van de concrete timing van de verschillende fasen bij de realisatie van het project: technische studie, aanbesteding, eerste spadesteek, enzovoort?
3. Begrotingsmatig, in welk kader staat het project geprogrammeerd (welke basisallocatie)? Hoeveel middelen worden ervoor uitgetrokken?
4. Eén van de andere missing links in Oost-Vlaanderen is de doortrekking van de N41 Sint-Niklaas - Dendermonde tot in Aalst. Deze doortrekking zal een enorme toename van het verkeer op de Boudewijnlaan/Siesegemlaan met zich meebrengen en het is dus van het grootste belang dat de

ondertunneling van het kruispunt R41/N9 reeds voltooid is bij de totstandkoming van de aansluiting met de N41.

Kan de minister garanderen dat dit het geval zal zijn?

Voor wanneer wordt de doortrekking van de N41 tot in Gijzegem en Aalst voorzien?

Kan ook hier een overzicht gegeven worden van de timing van de verschillende fasen bij de realisatie van het project, alsook enige duiding binnen welk kader dit project geprogrammeerd staat en hoeveel middelen ervoor uitgetrokken worden?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 348 van 16 maart 2007

van **VERA VAN DER BORGHT**

1. Bij het verder onderzoek naar de aanpak van het gevaarlijk punt R41/N9 in Aalst is gebleken dat scenario's in een korte-termijnplanning geen relevante verbetering boden voor de verkeersveiligheid. Aangezien dit kruispunt niet alleen uit oogpunt van verkeersveiligheid, maar ook uit oogpunt van doorstroming cruciaal is voor de stad Aalst, heb ik dan ook beslist dat de studie diende te worden opgestart voor de definitieve oplossing, d.w.z. met de bouw van een tunnel onder de gewestweg N9. Het is de ambitie om de werken te laten starten in 2009, zodat een realisatie tegen 2011 haalbaar is.
2. Behalve de start van het studiewerk – de terreinopmetingen worden eerstdaags aangevat – is het voorbarig om nu al een concrete timing van alle stappen voorop te stellen. De realisatie zelf dient overigens ook te worden afgestemd op andere projecten voor de Ring om Aalst (R41) die lopende zijn of binnen de eerstvolgende jaren in uitvoering gaan.
3. De financiering zal geschieden met middelen van het FFEU. Er wordt voorlopig rekening gehouden met een geraamde kostprijs van circa 14,5 miljoen euro. Dit houdt in dat de optie van het streefbeeld om de tunnelconstructie door te trekken tot aan het kruispunt met de Raffelgemstraat wordt gerealiseerd.
4. De doortrekking van de gewestweg N41 tussen Aalst en Dendermonde wordt geprogrammeerd vanaf 2009 op het investeringsprogramma van het Agentschap Infrastructuur (art. 73.11). In eerste instantie zal het wegvak ten zuiden van Dendermonde worden aangepakt, d.i. het deel tussen de gewestwegen N47 te Lebbeke en N406 te Oudegem. De realisatie van dat vak heeft weinig impact op de werken in Aalst. De programmering voor de omlegging van Gijzegem is nog niet vastgelegd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 352
van 16 maart 2007
van **MARK DEMESMAEKER**

Investeringsprogramma wegen - N9 Asse

Het investeringsprogramma voor wegen 2007-2009 voor de provincie Vlaams-Brabant voorziet voor het jaar 2008, 400.000 euro voor geluidswerende maatregelen op de N9 ter hoogte van de Romeinse Baan en de Jan Longinstraat in Asse.

1. Wat houden de geplande werkzaamheden concreet in (graag een precieze omschrijving)?
2. Wat is de timing van de werken (studie, ontwerp, aanbesteding, uitvoering)?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 352 van 16 maart 2007

van **MARK DEMESMAEKER**

1. Volgend op de resultaten van de geluidsmetingen uitgevoerd door het Agentschap Infrastructuur, werd de noodzaak tot het voorzien van volgende geluidswerende maatregelen weerhouden:
 - Ter hoogte van de Romeinse Baan tussen kmpt 7,55 en kmpt 7,7 is voorzien: een geluidsscherm van 3,60 m hoogte te planten boven het uitgroeiingstalud.
 - Tussen kmpt 7,7 en kmpt 7,95 is voorzien: een geluidsscherm van 4,20 m hoogte.
 - De geluidsschermen in de omgeving van de Jan Longingstraat worden voorzien van kmpt 6,9 van de N9 tot aan kmpt 0,1 van de afrit. Het betreft hier een geluidsscherm van 3,60 m hoogte.

2. De studie bevindt zich momenteel in ontwerpfase. Een verdeelsleutel tussen het Vlaams Gewest en de gemeente Asse betreffende de kostenverdeling van dit project, werd reeds besproken en goedgekeurd. De openbare aanbesteding is voorzien midden 2008. Een concrete planning inzake de uitvoering der werken is nog voorbarig, gezien het project zich nog in de ontwerpfase bevindt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 353
van 16 maart 2007
van **MARK DEMESMAEKER**

Investeringsprogramma wegen - Kruispunt Broekooi Asse

Het investeringsprogramma voor wegen 2007-2009 voor de provincie Vlaams-Brabant voorziet voor het jaar 2008, 1.000.000 euro voor het herinrichten van het kruispunt Broekooi in Asse.

1. Wat houden de geplande werkzaamheden concreet in (graag een precieze omschrijving)?
2. Wat is de timing van de werken (studie, ontwerp, aanbesteding, uitvoering)?
3. Welke concrete maatregelen worden getroffen om het fileeeld voor de autobestuurders op deze drukke verkeersader tot een minimum te beperken?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 353 van 16 maart 2007

van **MARK DEMESMAEKER**

1+2. Volgend op het overleg met het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Asse van 6 februari 2007, werd zowel een korte als een lange termijnvisie opgesteld inzake de huidige inrichting van het kruispunt Broekooi x N9.

a) Korte termijnvisie

Gezien de geplande uitbreiding van de industriezone in de Broekooi op korte termijn, voorziet het Agentschap Infrastructuur samen met de gemeente Asse de verkeersafwikkeling van het kruispunt op korte termijn te optimaliseren. Hiertoe zal een extra linksafslagstrook worden voorzien op de Broekooi en twee rijstroken op de N9 richting Brussel. Dit dossier bevindt zich in voorontwerpfase en wordt in samenspraak met de gemeente Asse opgesteld. De kostenverdeling dient nog te worden vastgelegd en het deel van het Agentschap Infrastructuur zal gefinancierd worden d.m.v. het programma 73.11 (Ingrepen van beperkte omvang) voorzien begin 2008.

b) Lange termijnvisie

Gezien de gemeente Asse in deze zone van de Brusselsesteenweg een module 13 heeft afgesloten dient op lange termijn de aanleg van vrijliggende fietspaden te worden voorzien. Gelet op de vraag van De Lijn tot het voorzien van een nieuwe BOB in deze zone en gezien de huidige staat van de rijweg, dient een volledige herinrichting van de N9 te worden voorzien. Daar de percelen grenzend aan het openbaar domein, noodzakelijk voor voornoemde ingrepen, door De Lijn werden verkocht, zijn significante onteigeningen noodzakelijk. Gelet op deze noodzaak tot het materialiseren van deze onteigeningen, zal het krediet voorzien op het investeringsprogramma 2008 naar een later tijdstip dienen te worden verschoven. Het project bevindt zich momenteel in een conceptfase, waarbij de studie nog dient te worden opgestart. Een concrete timing inzake aanbesteding en uitvoering is gelet op het voorgaande nog niet aan de orde.

3. Gezien zowel de korte als de lange termijnvisie zich respectievelijk in voorontwerp en conceptfase bevinden, is een concrete fasering der werken op dit ogenblik nog niet aan de orde.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 354
van 16 maart 2007
van **MARK DEMESMAEKER**

Investeringsprogramma wegen - N227 Sterrebeek

Het investeringsprogramma voor wegen 2007-2009 voor de provincie Vlaams-Brabant voorziet voor het jaar 2008, 1.250.000 euro voor de herinrichting van de N227 in Sterrebeek (Zaventem).

1. Wat houden de geplande werkzaamheden concreet in (graag een precieze omschrijving)?
2. Wat is de timing van de werken (studie, ontwerp, aanbesteding, uitvoering)?
3. Welke concrete maatregelen worden getroffen om het fileleed voor de autobestuurders op deze drukke verkeersader tot een minimum te beperken?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 354 van 16 maart 2007

van **MARK DEMESMAEKER**

1. Het Agentschap Infrastructuur plant de volledige herinrichting van de doortocht N227 (Mechelsesteenweg) te Sterrebeek in samenwerking met Aquafin en de gemeente Zaventem. In het kader van dit werk zijn verschillende modules afgesloten (module 3 'De herinrichting van doortochten' en module 13 'Subsidiëring van nieuwe verbindende fietspaden langs gewestwegen') en het sluit ook aan bij het voorheen gerealiseerde TV3V project 2091 (kruispunt van de N227 met het uit- en toeritten complex E40 afrit Sterrebeek).

De studie van dit project wordt verzorgd door de gemeente Zaventem. Gelet op de interferentie met het Aquafin project (Sanering Kleine Maalbeek, deel A), werd door het Agentschap Infrastructuur en Aquafin beslist om dit project gezamenlijk uit te voeren. Hiertoe is de samenwerkingsovereenkomst in opmaak.

Voor het gedeelte tussen het uit- en toerittencomplex en de Voskapelstraat, en tussen de Derscheidlaan en de Renbaanlaan werd er door de gemeente een module 13 afgesloten, waarbij de volledige herinrichting van de weg is voorzien van vrijliggende of verhoogd aanliggende fietspaden ter verbetering van de veiligheid van de zwakke weggebruiker.

Voor het gedeelte tussen de Cammaertstraat en de Derscheidlaan werd er door de gemeente een module 3 afgesloten. De weg wordt volledig heringericht met reductie van de rijwegbreedte ten einde de doorstroomsnelheid te beperken en tevens teneinde parkeerstroken en verhoogde fietspaden te kunnen voorzien.

Over het volledige tracé wordt er door Aquafin een volledig gescheiden rioolstelsel voorzien.

2. Het project bevindt zich momenteel in ontwerpfase. De projectnota werd al goedgekeurd op de PAC d.d. 8 november 2005. De samenwerkingsovereenkomst is in opmaak. De openbare aanbesteding is voorzien in 2008. Gelet op het voorgaande, is een concrete uitvoeringsdatum nog niet aan de orde.
3. Gelet op de infrastructurele maatregelen van enerzijds de weginfrastructuur en anderzijds de rioolwerken zal een gefaseerde omleiding noodzakelijk zijn. De concrete invulling van de fasering dient evenwel nog met de betrokken actoren te worden afgestemd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 355
van 16 maart 2007
van **MARK DEMESMAEKER**

Investeringsprogramma wegen - A7 St.-Pieters-Leeuw

Het investeringsprogramma voor wegen 2007-2009 voor de provincie Vlaams-Brabant voorziet voor het jaar 2008, 2.750.000 euro voor het vernieuwen van de wegverharding op de A7 in Sint-Pieters-Leeuw.

1. Wat houden de geplande werkzaamheden concreet in (graag een precieze omschrijving)?
2. Wat is de timing van de werken (studie, ontwerp, aanbesteding, uitvoering)?
3. Welke concrete maatregelen worden getroffen om het fileleed voor de autobestuurders op deze drukke verkeersader tot een minimum te beperken?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 355 van 16 maart 2007

van **MARK DEMESMAEKER**

1. De geplande werkzaamheden houden in dat de “opgestuwde” asfaltverharding wordt afgefreesd en vervangen door een “inlay” van doorgaand gewapend betonverharding idem als uitgevoerd in 2003 op het vak Groot-Bijgaarden-Affligem van de E40 autosnelweg.
2. Studie en ontwerp zijn in uitvoering. Wat betreft de aanbesteding en uitvoering, zijn deze werden voorzien op het ontwerpprogramma 2007-2009. Zij kunnen ten vroegste worden uitgevoerd in de loop van 2008.
3. Om het fileleed van de autobestuurders op deze drukke verkeersader tot een minimum te beperken, zullen in beide richtingen steeds drie versmalde rijstroken aanwezig zijn. Met een aangepaste snelheidsbeperking wordt dan een soort blokrijden gecreëerd wat, zoals bij de uitvoering in 2003 op de E40 autosnelweg, garant staat voor een vlotte doorstroming.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 356
van 16 maart 2007
van **MARK DEMESMAEKER**

Investeringsprogramma wegen - A10 Groot-Bijgaarden - Affligem

Het investeringsprogramma voor wegen 2007-2009 voor de provincie Vlaams-Brabant voorziet voor het jaar 2008, 1.800.000 euro voor het vernieuwen van de verharding op de A10 (E40) tussen Groot-Bijgaarden en Affligem.

1. Wat houden de geplande werkzaamheden concreet in (graag een precieze omschrijving)?
2. Wat is de timing van de werken (studie, ontwerp, aanbesteding, uitvoering)?
3. Welke concrete maatregelen worden getroffen om het fileleed voor de autobestuurders op deze drukke verkeersader tot een minimum te beperken?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 356 van 16 maart 2007

van **MARK DEMESMAEKER**

Deze werken slaan op het wegvak Affligem-Aalst (provinciegrens) tussen kilometerpunt 12.0 en 14.9. Hiervoor is een bedrag van 9.500.000 € voorzien op het ontwerpprogramma 2007-2009.

1. De geplande werkzaamheden houden in dat de “versleten” asfaltverharding wordt afgefreed en wordt vervangen door een “inlay” van doorgaand gewapend betonverharding. Dit wordt op dezelfde manier uitgevoerd als in 2003 op het vak Groot-Bijgaarden-Affligem.
2. Een studie en ontwerp worden opgemaakt. Wat betreft de aanbesteding en uitvoering van deze werken, deze zijn voorzien op het ontwerpprogramma 2007-2009 en kunnen ten vroegste uitgevoerd worden in de loop van 2008.
3. Om het fileleed van de autobestuurders op deze drukke verkeersader tot een minimum te beperken, zullen in beide richtingen steeds drie versmalde rijstroken aanwezig zijn. Met een aangepaste snelheidsbeperking wordt dan een soort blokrijden gecreëerd, wat zoals bij de uitvoering in 2003 op de A10/E40 autosnelweg, garant staat voor een vlotte doorstroming.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 359
van 21 maart 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Zuidelijk Eiland Bornem - Studie ontsluiting westelijk deel

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag van 14 december 2005 liet de minister weten dat de studie “het onderzoeken van diverse scenario’s voor de ontsluiting via weg en via spoor van het westelijk deel van het Zuidelijk Eiland” op 11 april 2005 werd toegewezen aan het studiebureau Arcadis Geda (vraag nr. 159, zittingsjaar 2005-2006, Websitebulletin publicatiedatum 01-02-2006).

Het eindrapport met de resultaten van deze studie werd verwacht in de loop van 2006.

Kan de minister bevestigen dat dit eindrapport effectief werd afgewerkt?

Wat is de stand van zaken met betrekking tot de ontsluiting van het westelijk deel van het Zuidelijk Eiland in Bornem?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 359 van 21 maart 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

De studie “onderzoeken van diverse scenario’s voor de ontsluiting via weg en via het spoor van het westelijk deel van het Zuidelijk Eiland”, inzonderheid het bepalen van het tracé van de definitieve ontsluiting, die werd toegewezen aan het studiebureau Arcadis Gedas, werd afgerond eind februari 2006.

Deze studie werd opgevolgd door een stuurgroep met vertegenwoordigers van de gemeentes Puurs en Bornem en het agentschap Natuur en Bos.

De werken voor de tijdelijke ontsluiting zijn gestart en zullen midden dit jaar afgerond zijn. Voor de definitieve ontsluitingen dienen nog onteigeningen te worden uitgevoerd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 374
van 23 maart 2007
van **FELIX STRACKX**

N26 Herent - Heraanleg kruispunt

In het kader van het wegwerken van de zwarte punten, zal het kruispunt van de N26 Leuven-Mechelen met de Wijgmaalsesteenweg, Weggevoerdenstraat en de Onze-Lieve-Vrouwstraat in Herent, worden heraangelegd.

Het baart de omwonenden, tot ver in de aangrenzende gemeenten, zorgen dat tot op heden niemand op de hoogte blijkt te zijn van de plannen van deze heraanleg, noch van de timing die hiervoor is voorzien.

Nochtans is na de 10-jarige studie in verband met het mobiliteitsplan, de heraanleg van dit kruispunt nakend.

1. Wat is de stand van zaken met betrekking tot de heraanleg van dit kruispunt?

In welke fase van de procedure bevinden de plannen zich?

2. Wat is de vooropgestelde timing voor de uitvoering van deze heraanleg?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 374 van 23 maart 2007

van **FELIX STRACKX**

1. Er zijn geen plannen in opmaak voor dit kruispunt.
2. Vermits er nog geen plannen in opmaak zijn, is er ook geen timing voor de heraanleg voorgesteld.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 377
van 23 maart 2007
van **BART CARON**

R8 Ring Kortrijk - Knelpunten

De R8 wordt na dertig jaar nog altijd gekenmerkt door een aantal voorlopige en onafgewerkte passages. Vervelend, omdat het verkeer blijft toenemen.

Eén van de grootste knelpunten bevindt zich ter hoogte van de Ring Shopping in Kuurne en de industriezone Kortrijk-Noord. Tijdens de spitsuren vormen zich daar telkens lange files.

Een tweede knelpunt is het op- en afrittencomplex aan de Pottelberg in Kortrijk. Acht jaar geleden werden er verkeerslichten geplaatst om de veiligheid te verhogen. Op het moment dat ze werden aangeschakeld, bleek dat ze meer verkeershinder veroorzaakten dan oplosten, dus staan ze sindsdien op oranje knipperlicht geschakeld.

Een derde knelpunt is het gevaarlijke verkeersknooppunt van de R8 met de A19 Kortrijk-Ieper. Automobilisten vermijden dit knooppunt omdat er te veel verkeerslichten staan. Daardoor slikken de omliggende straten, zoals de Oude Ieperseweg in Heule, al jaren te veel verkeer.

In het gewestplan staat sinds 2005 een zone gereserveerd om de verkeerswisselaar Kortrijk-West tussen de autowegen A19 en R8 verder af te werken en twee bijkomende takken aan te leggen.

Anno 2007 is dit project, ondanks het feit dat het in de regio al ruim tien jaar over de partijgrenzen heen als een topprioriteit wordt beschouwd, nog steeds niet gerealiseerd.

Verder zorgen ook volgende knelpunten voor verkeersopstoppingen:

- het ontbrekend stuk tussen het Ei van Kortrijk en het op- en afrittencomplex aan de Oudenaardsesteenweg;
- het onafgewerkte stuk tussen de spoorweg Kortrijk-Gent en de R8-Leiebrug.

Ik zou kunnen doorgaan op de gevolgen van deze onvoltooide werken voor de mobiliteit en de verkeersveiligheid in de ruimere regio rond Kortrijk, maar dit lost niks op.

1. Welke deelprojecten van de R8 worden er in 2007 uitgevoerd? En de jaren daarna?
2. Graag had ik een overzicht gekregen van de planning, de financiële planning per onderdeel én per jaar?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 377 van 23 maart 2007

van **BART CARON**

1. Voor 2007 is voor de R8 de heraanleg van het op - en afrittencomplex aan de Pottelberg voorzien. De aanpassing van de verkeerslichtenregeling en de verkeerseilanden zijn opgenomen in het project van de herinrichting van het kruispunt N43 met de Bruyningstraat /Engelse Wandeling. De studie van dit dossier bevindt zich momenteel in de fase van de projectnota en zal in 2007 worden aanbesteed.

Verder is in 2007 de studie opgestart voor de opmaak van een project-MER met het oog op de aanleg van de conflictvrije verkeerswisselaar tussen de R8 en de A19. Wegens de lange duur van de te volgen procedures (MER, RUP, PAC, onteigening), zal de aanleg van deze verkeerswisselaar pas vanaf 2009 kunnen worden aangevat. Dit is dan ook in de meerjarenplanning opgenomen. De twee bijkomende takken waarvan sprake in de vraag daarentegen, zijn niet voorzien, aangezien enerzijds deze takken gedeeltelijk werden geschrapt bij een wijziging van het gewestplan. Anderzijds zal het tracé van de geplande aanleg van één van deze takken (de N328) moeten worden vastgelegd in een nog op te maken ruimtelijk uitvoeringsplan. De initiatiefnemer (stad, provincie of Vlaams Gewest) in dit dossier hangt af van de categorisering van de toekomstige N328. Dit laatste is nog niet bepaald en dient te gebeuren in overleg met de stad en de provincie.

De aansluiting van de Industriezone Kuurne is eveneens in de meerjarenplanning opgenomen. Voor de fileproblemen ter hoogte van de Ring Shopping Kuurne zullen eerstdaags topografische opmetingen gebeuren met het oog op de studie van de aanleg van de ringweg in de braakliggende centrale zone met de bouw van enkele bruggen. Hetzelfde zal gebeuren ter hoogte van het kruispunt van de R8 met de N43 (dit is tussen de spoorweg Kortrijk-Gent en de R8-Liebrug).

Tenslotte maakt de doortrekking van de R8 tussen het Ei en de N8 (Oudenaardsesteenweg) deel uit van de streefbeeldstudie "Hoog Kortrijk" die wordt opgemaakt met het oog op de verkeersafwikkeling van het Kennedypark en de nieuwe ziekenhuiscampus AZ-Groeninge. Dit ontbrekende stuk zal binnen de budgettaire mogelijkheden worden ingepast in de komende meerjarenplanning.

2. Financiële planning:

- 2007: Afrittencomplex Pottelberg (650.000 euro);
- 2007: Uitvoering MER studie verkeerswisselaar A19-R8 (kredieten 2006);
- 2007: Opmeting en aanvatten studie R8 ten Noorden van Kortrijk (in eigen beheer);
- 2008: Aansluiting Industriezone Kuurne (1.250.000 euro);
- 2009 en 2010: Bouwen van complex A19 / R8 (3.000.000 resp. 5.000.000 euro);
- 2010: Ontsluiting ziekenhuiscampus AZ Groeninge op het Ei & E17 (1.500.000 euro).

Nog niet bepaald (afhankelijk van budgettaire mogelijkheden en bijkomende studies):

- aanleg R8 tussen Ei en N8;
- ongelijkgrondse kruispunten en doorgaande ringweg aan noordkant;
- aanleg N328.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 378
van 23 maart 2007
van **PIETER HUYBRECHTS**

Rondetafel binnenvaart - Deelnemers

Het vervoer van goederen via de Vlaamse waterwegen is gestegen van 52 miljoen ton in 1998 tot ruim 70 miljoen ton in 2006. Vorig jaar werden tot zes keer meer containers vervoerd via de Vlaamse waterwegen dan in 1998. In 2006 werden in Vlaanderen minstens 600.000 vrachtwagenritten van de weg gehaald.

Om de binnenvaart nog meer en beter te stimuleren, heeft de minister onlangs beloofd om samen met alle betrokkenen een “Rondetafel voor de binnenvaart” te organiseren.

Kan de minister medelen wie werd uitgenodigd om deel te nemen aan deze “Rondetafel voor de binnenvaart”?

Zijn de betrokkenen reeds samengekomen?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 378 van 23 maart 2007

van **PIETER HUYBRECHTS**

Op 5 maart 2007 heb ik inderdaad aangekondigd om alle betrokken partijen in het binnenvaartgebeuren bij elkaar te brengen. Dit is een duidelijke noodzaak om de successen in de binnenvaart te consolideren en verder uit te bouwen. Concreet is het de bedoeling om op korte termijn een Rondetafel voor de binnenvaart te organiseren en, naar analogie met Flanders Port Area in vertaling van mijn visie over de Vlaamse havens, alle actoren samen te brengen. Dit zal de sector toelaten om optimaal de uitdagende evoluties in de binnenvaart als duurzame transportmodus en alternatief te beantwoorden. De rondetafel is gepland op 23 april met vertegenwoordigers van de havens, schippers, verladers, enz.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 380
van 23 maart 2007
van **KARLOS CALLENS**

Luchthaven Kortrijk-Wevelgem - Belgocontrol

In het federale parlement zijn enkele vragen gesteld over het inschakelen van de verkeersleiders van Belgocontrol op de luchthaven van Kortrijk-Wevelgem.

Op dit ogenblik kan deze regionale luchthaven geen beroep doen op de diensten van Belgocontrol omdat de verlenging van de luchtnavigatiediensten door Belgocontrol niet opgenomen is in het samenwerkingsakkoord tussen de federale overheid en de gewesten.

De EG-verordening 1794/2006 van 6 december 2006 maakt een aanpassing van het samenwerkingsakkoord noodzakelijk.

In zijn antwoord stelde de federale minister van Mobiliteit dat er overleg nodig zal zijn tussen de federale overheid en de gewesten om het samenwerkingsakkoord te wijzigen. Hij stelde zich daarbij dan de vraag of het Vlaams Gewest een regeling voor de luchthaven van Kortrijk opgenomen wil zien in het samenwerkingsakkoord. De federale overheid, aldus de minister, is afhankelijk van de vragen van het Vlaams Gewest op dat vlak.

1. Wat is de beleidsvisie van de minister over de verlenging van de luchtnavigatiediensten door Belgocontrol op de luchthaven van Kortrijk-Wevelgem?
2. Zal de minister het overleg met de federale regering en de andere gewesten opstarten teneinde tot een afspraak inzake het wijzigen van het samenwerkingsakkoord te kunnen komen?

Zo ja, welke timing wordt daarbij vooropgesteld?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 380 van 23 maart 2007

van **KARLOS CALLENS**

1. Het samenwerkingsakkoord van 30 november 1989 tussen de Belgische Staat en het Vlaamse en het Waalse Gewest had enkel tot doel een regeling te treffen met betrekking tot de overdracht van de regionale luchthavens en vliegvelden van de Regie der Luchtwezen naar de beide gewesten, en ook de verdere organisatie van de verkeersleiding te regelen die tot de federale bevoegdheid bleef behoren. Vermits op dat ogenblik, en tot op heden, Belgocontrol (als rechtsopvolger van de toenmalige Regie der Luchtwezen) geen verkeersleiding of andere dienst op de luchthaven Kortrijk-Wevelgem verzekerde, kon deze ook niet worden opgenomen in het samenwerkingsakkoord. Intussen is de luchtvaart sterk geëvolueerd en heeft het opgemaakte businessplan voor de luchthaven Kortrijk-Wevelgem de leefbaarheid en de kans tot verdere ontwikkeling ervan bevestigd.
De luchthaven moet daarbij wel kunnen rekenen op een vergelijkbare behandeling als de andere Vlaamse regionale luchthavens.
2. Zoals u zelf stelt, zal de EU-verordening 1794/2006 van 6 december 2006 tot vaststelling van een gemeenschappelijk heffingstelsel voor luchtvaartnavigatiediensten gevolgen hebben op het vlak van de samenwerking tussen de organisator van de luchtvaartnavigatiediensten en de regionale luchthavens. Vooraleer met onderhandelingen te starten, moet echter worden uitgemaakt welke luchthavens en welke types van vluchten onder het toepassingsgebied zullen vallen. Het initiatief dient hier uit te gaan van de federale overheid.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****KRIS PEETERS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 386
van 28 maart 2007
van **LUDO SANNEN**

Roofvogelvervolgning - Stand van zaken

Tijdens de winter 2005-2006 kreeg Vlaanderen te maken met een opstoot van roofvogelvervolgning.

Als antwoord hierop werden provinciale meldpunten geïnstalleerd, gekoppeld aan een centraal registratiesysteem. Ook is een beroep gedaan op de wildbeheerseenheden en de Hubertus Vereniging Vlaanderen om actief hun leden te sensibiliseren rond de problematiek van de roofvogelvervolgning.

1. Hoeveel dode roofvogels zijn sinds de oprichting van de provinciale meldpunten en het centrale registratiesysteem gemeld, gespecificeerd naar soort, maand en provincie?
2. Bij hoeveel van deze dode roofvogels bleek de doodsoorzaak te wijten aan vervolging door de mens (vergiftiging, afschot, andere), gespecificeerd naar soort, maand en provincie?
3. Hoe vaak hebben de diensten van het Agentschap voor Natuur en Bos vanaf 1 april 2007 procesverbaal opgemaakt betreffende feiten die in verband staan met roofvogelvervolgning, gespecificeerd naar maand en provincie?
4. Op welke manier en met welke frequentie is met de betrokkenen (ANB, natuurbescherming, jacht) de problematiek van de roofvogelvervolgning opgevolgd?
5. Is binnen dit overleg of elders al een evaluatie gemaakt van de begin 2006 genomen maatregelen? Zo ja, wat waren hiervan de conclusies?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 386 van 28 maart 2007

van **LUDO SANNEN**

1. Sinds de oprichting van de meldpunten voor roofvogelvervolging in februari 2006 zijn er in totaal al 199 roofvogels of verdachte lokazen gemeld aan deze meldpunten (stand van zaken half april 2007). Van dit totale aantal meldingen dateren er 153 uit 2006 en 46 uit de eerste drie en een halve maanden van 2007 (tot en met half april). De verdeling van het aantal gemelde roofvogels per provincie wordt weergegeven in bijlage 1 (tabel 1.1). Merk op dat het hierbij gaat om gemelde individuele roofvogels en niet om meldingen als dusdanig; een bepaalde melding kan betrekking hebben op meerdere vogels die samen werden gevonden.

De verdeling per maand, per jaar (voor 2006 het volledige jaar en voor 2007 tot en met half april) en per soort is te vinden in bijlage 1 (tabel 1.2).

2. Bij 125 van de gemelde vogels werd met zekerheid een illegale doodsoorzaak vastgesteld, te wijten aan menselijke vervolging. Het merendeel hiervan (77 %) betrof buizerds, met lagere aantallen van andere soorten. Opmerkelijk zijn de vier gevallen van de zeldzame rode wouw. De verdeling van het aantal gevallen per soort, per provincie en per maand wordt weergegeven in bijlage 2 (tabel 2.1).

Vergiftiging was de belangrijkste illegale doodsoorzaak (61 % van het aantal vogels). De tweede belangrijkste doodsoorzaak is afschot (24 %), gevolgd door klemmen (12 %). De resterende 3 % kwam om het leven door andere oorzaken.

In de andere gevallen bleek uit het gevoerde onderzoek dat de vogels niet op illegale manier om het leven waren gebracht of waren de gevonden kadavers in een zodanige staat van ontbinding dat niet meer met zekerheid kon worden vastgesteld welke de precieze doodsoorzaak was geweest. Voor een aantal van de meer recente gevallen geldt dat de kadavers zijn binnengestuurd voor onderzoek, maar dat er momenteel nog geen resultaten bekend zijn.

3. Sinds januari 2006 werden door de bevoegde administratie, het Agentschap voor Natuur en Bos en haar voorgangers, de afdelingen Bos & Groen en Natuur, in totaal 40 processen-verbaal opgesteld in verband met roofvogelvervolging.

Het overzicht van het aantal processen-verbaal per provincie, per jaar en per maand, is weergegeven in bijlage 3 (tabel 3.1).

4. In de loop van 2006 werd vier maal een overleg georganiseerd op het kabinet van minister Peeters met partijen die bij deze problematiek betrokken zijn.

Twee maal handelde het om een overleg tussen vertegenwoordigers van het kabinet, de betrokken administratie, de natuurbeschermingssector en de jachtsector.

Daarnaast werd overleg gepleegd met vertegenwoordigers van het Vlaams Instituut voor de Bijzondere Veldwachter, de instantie die verantwoordelijk is op het vlak van jachtwachters in Vlaanderen.

Ten slotte werd eveneens overleg gevoerd met het kabinet van federaal minister van leefmilieu Tobback. Naar aanleiding daarvan werd aan de federale instanties specifieke informatie bezorgd over de locaties waar vergiftigde roofvogels werden aangetroffen. Dit was ingegeven vanuit het feit dat voor vergiftiging van roofvogels meestal landbouwpesticiden worden gebruikt. Het gebruik van deze producten wordt streng gereguleerd door federale regelgeving. Informatie over locaties waar frequent vergiftigde roofvogels worden gevonden die met dergelijke producten zijn omgebracht kan aanwijzingen opleveren over de leverancier en de gebruiker van het product. Op die manier kan ongeoorloofd gebruik van deze pesticiden worden opgespoord en gesanctioneerd.

Vanuit de administratie werden in het voorjaar van 2006 inspanningen geleverd om de informatie omtrent de meldpunten zo ruim mogelijk te verspreiden naar alle betrokken partijen en potentiële doelgroepen. Dit ging gepaard met een oproep om alle dode of stervende roofvogels die mogelijk het slachtoffer waren geworden van vervolging dadelijk te melden aan het meldpunt in de betrokken provincie.

Meerbepaald kregen de volgende verenigingen de nodige informatie doorgespeeld: vzw Durme, Bond Beter Leefmilieu, Vogelbescherming Vlaanderen vzw, Vereniging voor Bos in Vlaanderen vzw, Limburgs Landschap, Natuurpunt vzw, Hubertus Vereniging Vlaanderen en het Vlaams Instituut voor de Bijzondere Veldwachter. Tevens werd de Vlaamse Infolijn op de hoogte gebracht.

Vanuit het Agentschap voor Natuur en Bos werd in het najaar van 2006 een vernieuwde inspanning gedaan om de meldpunten opnieuw onder de aandacht te brengen van de reeds vermelde betrokken partijen, met het oog op de komende winter. Gevallen van roofvogelvervolging kennen immers traditioneel een piek tijdens de winter en het vroege voorjaar. De contactgegevens van enkele van de meldpunten werden bovendien aangepast met het oog op een optimale dienstverlening.

Tevens werd, na overleg met mijn kabinet, een instructie opgemaakt door het Agentschap voor Natuur en Bos. Deze instructie werd verspreid aan de wachters van het Agentschap die op het terrein potentieel verdachte gevallen kunnen ontdekken en die op het terrein de nodige vaststellingen moeten doen bij meldingen van mogelijke roofvogelvervolging. De bedoeling van deze instructie bestaat er in wachters zo goed mogelijk in staat te stellen om verdachte gevallen van dode of stervende roofvogels te herkennen. Tevens zal deze instructie er voor zorgen dat er zo veel mogelijk kordaat en op een efficiënte en gelijkaardige wijze wordt opgetreden bij verdachte gevallen, met het oog op een zo goed mogelijke afhandeling.

5. Er is nog geen uitvoerige analyse gemaakt van de resultaten die werden verkregen via de meldpunten. Het meldingssysteem wordt wel goed opgevolgd en waar nodig worden bijsturingen aangebracht, zodat de administratie het probleem zo optimaal mogelijk kan opvolgen.

Het meldings- en registratiesysteem op zich vormt een hele stap vooruit omdat op basis hiervan nu voor het eerst een duidelijk en neutraal overzicht kan worden verkregen van de omvang van de problematiek van roofvogelvervolging in Vlaanderen.

Hoewel er jammer genoeg nog steeds meldingen worden doorgegeven, lijkt het er voorlopig alvast op dat het aantal meldingen in het winterhalfjaar 2006-2007 gevoelig lager ligt dan tijdens de vorige winter. Het is zeer moeilijk om dit met zekerheid vast te stellen, maar de kans is reëel dat dit te maken heeft met de ruchtbaarheid die aan de problematiek werd gegeven en het feit dat zowel vanuit de overheid, als vanuit de Hubertusvereniging Vlaanderen, een duidelijk signaal werd gegeven dat dergelijke praktijken volstrekt onaanvaardbaar zijn.

- Bijlage 1: tabel 1.1: Aantal gemelde roofvogels doorgegeven aan de verschillende meldpunten.
Voor 2007 gaat het om cijfers tot en met half april.
tabel 1.2: Overzicht van het aantal gemelde exemplaren per roofvogelsoort.
- Bijlage 2: Overzicht van de op illegale wijze gedode roofvogels.
- Bijlage 3: Overzicht van het aantal processen-verbaal opgemaakt in het kader van roofvogel-
vervolgning.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/386/antw.386.bijlage.001.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/386/antw.386.bijlage.002.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/386/antw.386.bijlage.003.doc>

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**KRIS PEETERS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 387

van 28 maart 2007

van **MARC VAN DEN ABEELEN***Kaaimurenprogramma - Boeteregeling*

Gedurende een aantal jaren heeft de Vlaamse Regering op een vrij succesvolle manier via publiek-private samenwerking (PPS) heel wat kaaimuren kunnen realiseren. In juli 2006 waren er 53 kaaimuren in bedrijf genomen van de 124 goedgekeurde projecten. Het huidige programma loopt met steun van de Europese Unie tot en met 2010, en belooft een bijdrage van tachtig procent van de bouwkosten voor infrastructuur en toegangswegen – met een maximum van de helft van de totale projectkosten.

Vooraleer een aanvrager subsidies krijgt voor de bouw van een kaaimuur gaat de kaaimuurcommissie nakijken of de kaaimuur wel voldoende trafiek zal aantrekken. Het heeft geen zin om een kaaimuur te financieren die amper wordt gebruikt.

Als de aanvrager de vereiste trafiek niet kan realiseren, kan de kaaimuurcommissie voorzien in een boete. In het slechtste geval zal de private partner de bouw van kaaimuur volledig zelf moeten financieren.

Om deze reden zou ik van de minister graag vernemen hoeveel keer de Vlaamse overheid effectief is moeten overgaan tot het uitschrijven van boetes en welke boetes er zijn opgelegd?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 387 van 28 maart 2007

van **MARC VAN DEN ABEELEN**

In het kader van het PPS-programma voor de bouw van laad- en losinstallaties dient niet gesproken over “boete”, maar wel van een terugbetalingclausule in de PPS-overeenkomst tussen de waterwegbeheerder en de private partner.

Onderstaand tabel geeft een overzicht van hoeveel projecten - die minstens een volledig jaar in bedrijf waren - tijdens de laatste jaren werden geëvalueerd. De tabel geeft ook aan hoeveel van de in bedrijf zijnde projecten de vooropgestelde overslagruimte niet hebben gehaald en een gedeelte van de investering hebben terugbetaald.

In het onderste gedeelte van de tabel staan de bedragen die werden teruggevorderd.

Vastgesteld kan worden dat tijdens deze vier evaluatiejaren alle geëvalueerde projecten samen gemiddeld bijna dubbel – met uitschieters van drie tot vijf keer – zoveel goederen hebben overgeslagen dan aanvankelijk werd gegarandeerd.

Evaluatiejaar	2003	2004	2005
Aantal projecten	28	35	44
Aantal projecten waarvoor terugbetaling werd gevorderd	8	6	8
Bedrag in euro dat teruggevorderd werd	73.258,31	82.409,85	61.459,57

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 394
van 30 maart 2007
van **LUDO SANNEN**

Bosbeheerplannen - Antwerpen en Limburg

Voor openbare bossen is de opmaak verplicht van een uitgebreid bosbeheerplan dat voldoet aan de criteria van duurzaam bosbeheer.

Voor de opmaak van deze plannen kunnen lokale besturen zoals gemeenten en OCMW's een beroep doen op subsidies vanwege de Vlaamse overheid.

1. Hoeveel bedraagt de oppervlakte openbaar bos in de provincies Antwerpen en Limburg, opgesplitst naar gemeente?
2. Voor welke oppervlakte openbaar bos is in deze gemeenten:
 - a) een uitgebreid bosbeheerplan opgemaakt;
 - b) de procedure voor de opmaak van een uitgebreid bosbeheerplan opgestart;
 - c) nog geen uitgebreid bosbeheerplan opgemaakt of in voorbereiding?
3. Voor welke oppervlakte openbaar bos is in deze gemeenten een subsidie voor de opmaak van een uitgebreid bosbeheerplan aangevraagd dan wel toegekend?

In welke gemeenten is dit deels of geheel gebeurd via de bosgroepen?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 394 van 30 maart 2007

van **LUDO SANNEN**

1. In bijlage 1 vindt u een overzicht van de oppervlakten openbaar bos per gemeente voor de provincie Antwerpen en de provincie Limburg.
De totale oppervlakte openbaar bos in de provincie Antwerpen bedraagt 6.251 ha, in de provincie Limburg 11.391 ha.
In deze oppervlakten zijn niet meegerekend: de domeinbossen en de militaire domeinen, opgenomen in het protocol van 1999 tussen het Ministerie van Landsverdediging en het Agentschap voor Natuur en Bos.
2. In bijlage 1 is tevens weergegeven, per gemeente, de oppervlakte openbaar bos waarvoor:
 - een uitgebreid beheerplan is goedgekeurd: voor 2% van de openbare bossen in de provincie Antwerpen en voor 34% van de openbare bossen in de provincie Limburg;
 - een uitgebreid beheerplan in opmaak is: voor 57% van de openbare bossen in de provincie Antwerpen en voor 44 % in de provincie Limburg;
 - het beheerplanproces nog niet is gestart: voor 41% van de openbare bossen in de provincie Antwerpen en voor 22% in de provincie Limburg.

In het overzicht valt op dat zeer vele van de beheerplannen nog in opmaakfase zijn. Dit kan verklaard worden doordat de opmaak van een uitgebreid beheerplan gemiddeld 24 maanden in beslag neemt, inclusief de voorbereidende gesprekken tussen de openbare besturen en het Agentschap voor Natuur en Bos en/of de bosgroepen.

Verschillende uitgebreide bosbeheerplannen zullen in de loop van dit jaar nog goedgekeurd worden.

3. In bijlage 2 zijn de aangevraagde en toegekende subsidies opgelijst voor de opmaak van een uitgebreid bosbeheerplan voor openbare bossen. In de provincie Antwerpen gaat het om 951 ha, in de provincie Limburg om 6025 ha.

BIJLAGEN

- Bijlage 1: Overzicht uitgebreide bosbeheerplannen voor openbare bossen in de provincie Antwerpen en Limburg.
- Bijlage 2: Overzicht subsidies voor opmaak uitgebreid bosbeheerplan voor openbare bossen in de provincie Antwerpen en Limburg.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/394/antw.394.bijl.001.xls><http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/394/antw.394.bijl.002.xls>

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**KRIS PEETERS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 396
van 3 april 2007
van **GILBERT BOSSUYT**

Grensoverschrijdende verbinding N338 Menen - Mobiliteitsstudie

Naar aanleiding van diverse Franse studies om het oude industriegebied op het grondgebied Halluin, ten zuiden van de Leie, te revitaliseren, werd de optie genomen om een brug over de Leie te leggen om aldus de containerhaven van de "Port du Lille" te verbinden via de N338 en de N58 met de A19 in Menen.

Ook in het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan Menen is de suggestie opgenomen om een grensoverschrijdende verbinding te creëren tussen de N338 en de RD121 in Halluin (de zgn. westelijke ring), zodat het bedrijventerrein Menen-Grensland beter ontsloten wordt en de goed uitgeruste laad- en losfaciliteiten aan de Leie, op Frans grondgebied, bereikbaar worden voor bedrijven uit Menen.

Het Vlaams Gewest heeft terecht steeds het standpunt ingenomen dat eerst de mobiliteitseffecten van een grensoverschrijdende verbinding onderzocht moeten worden vooraleer een principieel standpunt kan worden ingenomen.

1. Kan de minister bevestigen dat deze mobiliteitsstudie nog steeds noodzakelijk is om een principieel standpunt in te nemen over het verbinden van de N338 en de RD121?
2. Is er reeds een studie gestart om die mobiliteitseffecten te onderzoeken? Zo ja, wanneer worden de resultaten van deze studie verwacht?

Zo neen, wanneer kan deze studie aangevat worden? Welke formaliteiten moeten vervuld worden om die studie aan te vatten?

3. Op welke wijze wordt het stadsbestuur van Menen betrokken bij de totstandkoming en de opvolging van de studie?
4. Zijn er plannen om met Frankrijk te onderhandelen om een gemeenschappelijke studie uit te voeren?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 396 van 3 april 2007

van **GILBERT BOSSUYT**

1. Het is uiteraard van belang om de alternatieve modi zoals de binnenvaart maximaal kansen te geven, ook in een grensoverschrijdende context. De door u aangehaalde problematiek vormt daar een voorbeeld van. Gezien het grensoverschrijdende karakter van de voorgestelde verbinding over de Leie en de mogelijke effecten voor zowel Frankrijk als Wallonië ben ik nog steeds van mening dat deze problematiek beter wordt aangekaart in een meer algemene studie betreffende de grensoverschrijdende verbindingen en transporten.
2. Zoals vorig jaar werd aangekondigd zou een studie betreffende de verkeerskundige, economische, ruimtelijke effecten en de milieu-impact van een aantal scenario's betreffende een grensoverschrijdende autosnelwegverbinding opgestart worden in samenspraak met de Franse en Waalse overheden. Aan Franse zijde vond men de haalbaarheid op Frans grondgebied van bepaalde alternatieven, met name de alternatieven ten oosten van Rijsel, te gering om ze uit te werken. Aan Vlaamse zijde werden eveneens vragen gesteld bij bepaalde alternatieven, met name deze in het westen ter hoogte van Ieper. Dit leidde tot het in vraag stellen van de voorgenomen studie, aangezien ze nog maar op een beperkt aantal varianten zou betrekking hebben en als basis voor Mer-rapportage te beperkt zou zijn. De studie werd dan ook voorlopig uitgesteld. Zie vraag 4.
3. De gemeenten in het gebied zullen betrokken worden zoals dat bijv. voor een grensoverschrijdende MER-procedure gebruikelijk is.
4. Recent overleg wees uit dat een meer algemene studie betreffende het grensoverschrijdende verkeer noodzakelijk is, waarbij de Waalse en Vlaamse overheden nauw zullen samenwerken. Hiertoe worden de eerste stappen genomen opdat ook de Franse overheid nauw in deze studie betrokken wordt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 401
van 4 april 2007
van **JAN LOONES**

N36 Izegem - Ventwegen

Tijdens de voorbije jaren werden op het Izegemse grondgebied ingrijpende werken uitgevoerd aan de belangrijkste kruispunten met de N36. De omvorming van kruispunten (met verkeerslichten) tot kruispunten met rotondes is een belangrijke stap naar meer verkeersveiligheid.

Er was toen ook sprake van de aanleg van ventwegen, wegen die afgescheiden van de N36 het verkeer naar de gebouwen langs de N36 en de kruispunten van de N36 met kleinere wegen moeten leiden.

De N36 zou dan – op het Izegemse grondgebied – een weg worden met twee rijvakken.

1. Kan de minister medelen wanneer de ventwegen worden aangelegd?
2. Kan de minister medelen of er onteigeningen nodig zijn op het Izegemse grondgebied voor de realisatie van de ventwegen? Zo ja, welke zijn de specifieke zones waar een onteigening nodig is?
3. Kan de minister medelen wanneer de N36 een weg wordt met twee rijvakken?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 401 van 4 april 2007

van **JAN LOONES**

Bij de opmaak van de projectnota voor de kruispunten van de N36 met respectievelijk de Burgemeester Van Den Bogaerdelaan/Meensesteenweg en Kortrijksestraat/Ondankstraat werd als mogelijk streefbeeld voor de N36 tussen de Krekelmotestraat en de Ondankstraat een insnoering van 3 naar 2 rijstroken voor de N36 en de aanleg van ventwegen vooropgesteld.

Er werd toen uitdrukkelijk gesteld dat de benaming streefbeeld in zijn juiste context diende gelezen te worden en dat de nota enkel tot doel had het project in een ruimer kader te plaatsen.

“Het streefbeeld” van de N36 tussen de Krekelmotestraat (overgang van primair II naar secundaire weg) en de N50 moet derhalve nog opgemaakt worden.

1. De aanleg van ventwegen is nog niet aan de orde.
2. Op het eerste zicht zou de aanleg van ventwegen mogelijk zijn binnen het bestaande openbaar domein.
Indien er toch onteigeningen zouden nodig zijn zal dit in elk geval over een zeer beperkte breedte zijn.
Momenteel is het nog niet mogelijk te zeggen in welke zones dit zou zijn.
Bijkomend dient vermeld dat er langs de N36 een bouwvrije strook van 8,- m geldt.
Mogelijke onteigeningen zullen bijgevolg beperkt blijven tot stroken grond.
3. Gelet op wat voorafgaat kan er nog niet gezegd worden wanneer de N36 op 2 rijvakken komt.
Dit is niet prioritair.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 404
van 11 april 2007
van **JAN PEUMANS**

Buurt- en nabijheidsdiensten - Stand van zaken

Vooreerst verwijs ik naar de bespreking van mijn vraag om uitleg (commissievergadering C141 – ECO 13 – 22 maart 2007) en het antwoord van minister Van Brempt betreffende de buurt- en nabijheidsdiensten (p. 6-9).

In haar antwoord stelt de minister dat de uitvoeringsbesluiten m.b.t. het decreet inzake lokale diensteneconomie zullen worden uitgesteld. De minister had bij de totstandkoming deze uitvoeringsbesluiten aangekondigd voor april 2007, maar heeft ze nu uitgesteld tot rond het zomerreces.

Eén van de moeilijkheden blijkt de klaverbladfinanciering van vele van deze projecten te zijn.

Is de minister bevoegd voor projecten in het kader van de buurt- en nabijheidsdiensten? Zo ja, graag antwoord op volgende vragen.

1. Welke projecten zijn dit en over hoeveel arbeidsplaatsen gaat dit?
2. Welke (financiële) inspanningen levert de minister op dit moment?
3. Is, in afwachting van de inwerkingtreding van de uitvoeringsbesluiten, de voortzetting en financiering van alle projecten in het kader van de buurt- en nabijheidsdiensten die onder de bevoegdheid van de minister vallen, verzekerd?

Als er ter zake problemen zijn, werd dit gecommuniceerd met de betrokken projectverantwoordelijken?

4. Zijn er – in het kader van de toekomstige klaverbladfinanciering – gesprekken gepland met minister Van Brempt? Zo ja, wanneer zullen deze besprekingen worden afgerond?
5. Hoe ziet de minister de eigen inspanningen als functioneel minister in het kader van de financiering van zijn/haar projecten evolueren?
6. Welke toekomstmogelijkheden zijn er voor de projecten waarvoor de minister op dit moment bevoegd is?

Welke knelpunten zijn er nog?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 48, Moerman nr. 44, Vandenbroucke nr. 137, Vervotte nr. 138, Van Mechelen nr. 93, Anciaux nr. 42, Bourgeois nr. 61, Peeters nr. 404, Keulen nr. 131, Van Brempt nr. 122).

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 404 van 11 april 2007

van **JAN PEUMANS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 405
van 11 april 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Voorlopige veerdienst Rupelmonde-Wintam - Opstart

In principe had, in afwachting van de definitieve indienstneming van de veerdienst tussen Rupelmonde Wintam, vanaf het paasweekeinde een tijdelijke veerdienst moeten georganiseerd zijn van Rupelmonde naar de bestaande aanlegsteiger aan de Rupel in Wintam.

Blijkbaar werd dat uitgesteld omdat de Vlaamse overheid nog niet heeft beslist welke boot er zou varen.

Kan de minister dat bevestigen?

Waarom werd er nog niet beslist welke boot er zou varen?

Wanneer wordt de voorlopige veerdienst in gebruik genomen?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 405 van 11 april 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Op 3 april 2007 werd een algemene offerteaanvraag uitgeschreven voor de indienstneming van de voorlopige veerdienst Rupelmonde-Wintam. Een gunningscommissie onderzocht de ingediende uitbatingsvoorstellen en formuleerde zijn voorstel tot goedkeuring ervan op datum van 12 april 2007.

Dit voorstel werd thans goedgekeurd.

Waterwegen en Zeekanaal NV is zich bewust van de dringendheid van deze aangelegenheid en zet alles in het werk om de voorlopige veerdienst zo snel mogelijk in dienst te stellen. Wellicht kan dit reeds vanaf het weekend van 5 mei e.k.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 412
van 18 april 2007
van **MARC CORDEEL**

Kennedytunnel Antwerpen - Snelheidsbeperking

Na een reeks ongevallen besliste de minister vorig jaar om in de Kennedytunnel een snelheidsbeperking in te voeren. De toegelaten snelheid werd van 90 op 70 km per uur gebracht.

Nog voor die beslissing tot snelheidsbeperking werd door de Federale Overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer een nota gemaakt over de invloed van een snelheidsbeperking op bepaalde locaties op Belgische autowegen bij fijn-stofalarm. Twee locaties werden onderzocht, waaronder de verkeerswisselaar in Burcht op de A14/E17.

Voornaamste conclusies uit de nota: een snelheidsbeperking lager dan 90 km per uur is nagenoeg onbeduidend wat de emissie-reductie betreft, maar veel opmerkelijker is dat bij een snelheidsverlaging van 90 naar 70 km per uur de zogenaamde reistijdverlieskosten “buiten verhouding groot worden”. Er wordt een stijging vooropgesteld van ruim 350 procent.

In de nota wordt voor een personenwagen gerekend op 9 euro per uur aan reistijdverlieskosten, voor een vrachtwagen op 45 euro per uur. Dat komt per werkdag neer op een bedrag van ruim 30.000 euro. Op jaarbasis (235 werkdagen) gaat dat om een filekostprijs van ruim 7,5 miljoen euro. Er moet ook rekening gehouden worden met het feit dat de werkelijk gereden snelheid bij een met flitscamera's afgedwongen snelheid lager zal liggen dan het wettelijk maximum. De snelheid, aangegeven in de voertuigen, wijkt bovendien af van de werkelijke snelheid (lager), wat betekent dat een wettelijk maximum van 70 in werkelijkheid maar pakweg 60 km per uur meer is. Het beeld is bekend van vrachtwagens die letterlijk uit de Kennedytunnel kruipen omdat ze de helling met een te lage snelheid moeten aanvagen. Dit doet het achteropkomend verkeer extra vertragen en zo ziet men hoe sterk de snelheid beperkt is en het dagelijkse fileleed- en de kostprijs waarschijnlijk nog groter is.

1. Blijft de minister vasthouden aan de snelheidsbeperking van 70 km per uur (in werkelijkheid nog lager) rekening houdende met het feit dat in de nota wordt gecijferd dat de zogenaamde reistijdverlieskosten “buiten verhouding stijgen”?
2. De snelheid en de capaciteit van een weg zijn eenduidig met elkaar verbonden.

Waarom wordt de snelheid op de drukste momenten dan verlaagd zodat de capaciteit van de weg geen drie rijstroken meer is, wetende dat er al ruimte tekort is in de Kennedytunnel op piekmomenten? Terwijl men net op piekmomenten zo dicht mogelijk bij de maximaal haalbare capaciteit zou moeten geraken.

3. Hoeveel ongevallen zijn er sinds de 70 km/u-regeling gebeurd tussen Sint-Niklaas en de Kennedytunnel en wat is de evolutie ten opzichte van de jaren ervoor?

Als blijkt dat er meer fileongevallen gebeuren, is de minister dan “tevreden” met de maatregel of gaat hij deze dan opnieuw in vraag stellen?

4. Wat zijn de gevolgen van de files op het lokale sluipverkeer langs de E17?
5. Houdt de minister rekening met de vrachtwagens die nu stilvallen op de hellingen bij het verlaten van de Kennedytunnel?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

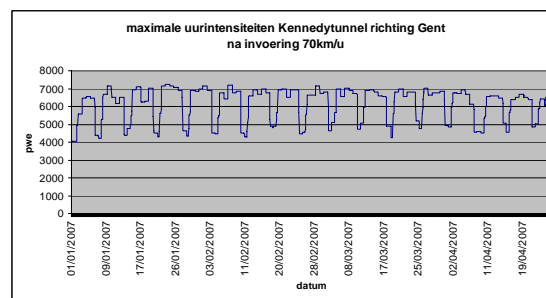
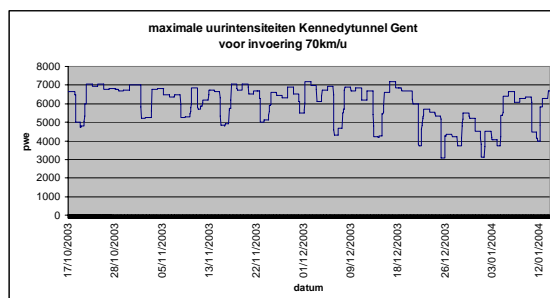
ANTWOORD

op vraag nr. 412 van 18 april 2007

van **MARC CORDEEL**

1. In tegenstelling tot de veronderstelling die de vraagsteller maakt, ligt de gemiddelde snelheid in de Kennedytunnel tijdens de periode dat de 70km/u-bepanking van kracht is, niet lager dan 70km/u. Uit de snelheidsmetingen van de AID-camera's in de tunnel, blijkt dat de gemiddelde snelheid er in de drukste uren tussen de 70 km/u en 80 km/u bedraagt. Het is echter zo dat de onbemande camera's in beide rijrichtingen zijn geplaatst net vóór het binnenrijden van de tunnel, waardoor het verkeer in de tunnel de onbemande camera's reeds is gepasseerd. Op basis van waargenomen reistijdmetingen blijkt de gemiddelde reistijd in deze file op werkdagen met maximaal 6 minuten te zijn toegenomen, vergeleken met de situatie voor de maatregel. Omgerekend naar reistijdverlieskosten, op basis van de door de vraagsteller aan-gebrachte tarieven, vertegenwoordigt dit een bedrag van ongeveer 10.000 €/werkdag. Daar staat tegenover dat de ernst van de incidenten sterk is afgenomen. Dit weerspiegelt zich in minder en kortere interventies en dus in een beperking van de onverwachte files door ongevallen en incidenten.
2. Het is een wijd verspreide misvatting dat de capaciteit van een weg wordt bepaald door de toegelaten snelheid op deze weg. In praktijk is het niet de snelheid maar de volgtijd tussen de voertuigen die de maximale doorstroming bepaalt. Rekening houdend met de reactietijd wordt aan voertuigbestuurders op snelwegen een minimale volgtijd van 2 seconden aanbevolen als veilige maatstaf. In de praktijk ligt de gemiddelde volgtijd zelfs iets lager, waardoor de capaciteit van een rijstrook ongeveer 2.000 voertuigen per rijstrook bedraagt. Omdat, bij capaciteit, alle voertuigen noodgedwongen dezelfde snelheid moeten aannemen, wordt deze capaciteit gehaald bij de snelheid van de traagste verkeersdeelnemers, in de praktijk dus ergens in de buurt van 80 km/uur. Maar het is perfect mogelijk om dezelfde doorstroming te krijgen bij lagere snelheden tot zelfs bij 50km/uur, op voorwaarde dat de voertuigen elkaar even snel opvolgen. Een hogere capaciteit kan enkel worden gehaald als de volgtijd verkleint en de bestuurders dus bereid zijn meer risico te nemen. In feite kan worden gesteld dat de capaciteit recht evenredig is met de mate van risico dat de bestuurder bereid is te nemen. Bij slecht zicht of regenweer merken we dat de capaciteit afneemt, omdat de bestuurders een grotere volgtijd aanhouden.

De snelheidsbeperking in de Kennedytunnel tot 70km/uur heeft in de richting van Gent geen invloed gehad op de totale capaciteit, wel is er een andere benutting van de rijstroken.

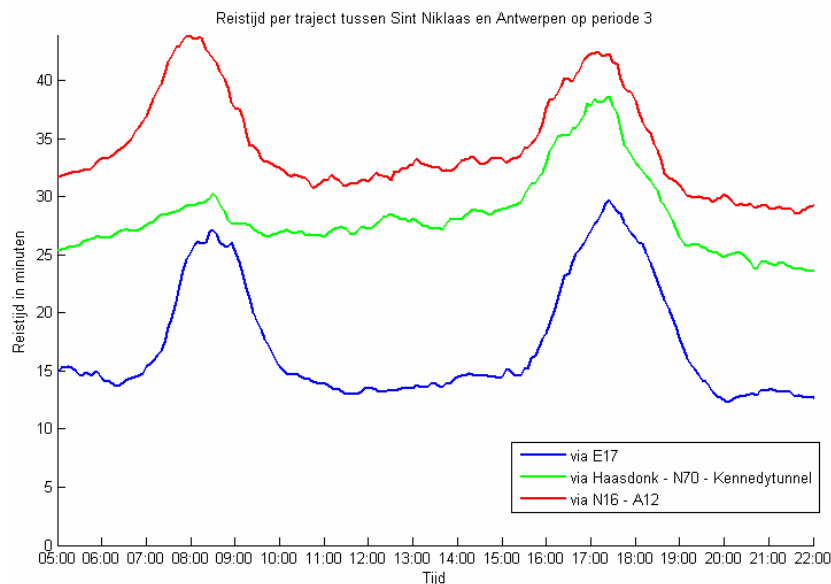
In de richting Nederland is er wel een capaciteitsdaling. Analyse van het verkeersgedrag geeft

aan dat niet zozeer de snelheidsbeperking maar wel de harmonisering van de snelheid over de rijstroken hiertoe de aanleiding is. Doordat er vroeger een belangrijk snelheidsverschil was tussen linkse en rechtse rijstrook, stelden meer automobilisten het uitvoegen vanaf deze rijstrook naar de rechtse uitrit op Rechteroever zoveel mogelijk uit. Dit op het laatste moment wisselen van rijstrook in een verzadigde verkeersstroom verstoort deze verkeersstroom en veroorzaakt vooral op de rechterrajstrook schokgolven. Vrachtverkeer dat net optrekt vanuit file en snelheid neemt in de afzink van de Kennedytunnel, moet dan plots remmen. Regelmatig leidde dit tot ernstige ongevallen.

Door de gehandhaafde egalisatie van de snelheden over de rijstroken brengt dit hoger risico-gedrag geen winst meer op voor de automobilist, met als gevolg een lager gemiddeld risico-gedrag, maar ook een evenredige daling van de capaciteit in de Kennedytunnel richting Nederland. De capaciteitsdaling bedraagt ongeveer 5 tot 10% van de capaciteit zonder handhaving. Dit veroorzaakt een toename van de file tijdens de ochtendspits.

De theoretische maximumcapaciteit van de Kennedytunnel werd echter vóór de invoering van de snelheidsbeperking ruim overschreden. Daar waar de capaciteit van een autosnelwegrijstrook rond de 2000 PWE (personenwagenequivalenten) per uur ligt, lag de maximumcapaciteit van de Kennedytunnel voor de snelheidsbeperking op 2.400 à 2.500 PWE/uur/rijstrook. Deze capaciteit kon enkel worden gehaald door de (te) kleine volgfstanden.

3. De analyse van de ongevalgegevens loopt momenteel volop. Uit eerste resultaten blijkt dat vooral de ernst van de ongevallen is afgenomen.
4. De hogere reistijd op de E17 heeft een impact op het verkeer langs alternatieve routes. Bestuurders zijn geneigd minder snel de autoweg op te zoeken en de routes langs zowel N70 als N16 worden drukker. Een gebruiker van de E17 blijkt echter nooit sneller via een sluiproute Antwerpen-Zuid te bereiken dan wanneer hij de E17 aanhoudt.

Opvallend is echter wel dat de verkeersvolumes op de N16 veel sterker fluctueren (stijgen) t.g.v. ongevallen op de E17, dan t.g.v. de (toegenomen) structurele congestie. De N16 is m.a.w. vooral een alternatief bij incidenten en veel minder bij structurele files.

5. Uit de snelheidsmetingen van de AID-camera's in de tunnel, blijkt dat de gemiddelde snelheid in de tunnel lager ligt dan deze erbuiten en dit zowel voor als na de invoering van de maatregel. Bekeken in lengterichting constateren we dat voorheen de snelheid in de tunnel relatief bruusk

daalde, daar waar sinds de invoering van de maatregel de laagste snelheden worden opgetekend vóór de tunnel (daar waar ook de onbemande camera's staan). Er dient nu veel minder afgeremd te worden in de tunnel: de snelheid blijft constant of stijgt licht bij het doorrijden ervan.

Het probleem van 'stilvallende vrachtwagens' op de hellingen bij het buitenrijden van de Kennedytunnel ontstaat voornamelijk doordat vrachtwagens in de tunnel moeten afremmen (vnl. t.g.v. de weefbewegingen) en vervolgens terug trachten op snelheid te komen op de hellingen bij het buitenrijden ervan. Dit probleem stelde zich vóór de invoering van de snelheidsbeperking meer dan ernà: het afremmen gebeurt nu meer in de afdaling naar de tunnel, terwijl de gemiddelde snelheid constant blijft tot licht stijgt bij het doorrijden ervan.

Het verkeer in de Kennedytunnel blijkt veel rustiger dan voorheen. Het aantal stop and go schokgolven neemt af. Dergelijke schokgolven hinderen het vrachtverkeer veel sterker dan de lagere gemiddelde snelheid.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 415
van 18 april 2007
van **GILBERT BOSSUYT**

A18 Adinkerke-Oostduinkerke - Groenschermen

In het meerjarenprogramma 2007-2009 is er jaarlijks 250.000 euro voorzien voor het aanbrengen van functionele beplantingen langs allerlei wegvakken in West-Vlaanderen.

Op diverse plaatsen tussen de afritten Adinkerke en Oostduinkerke zijn er flinke gaten in de beplantingen langs de autosnelweg A18. Zij zorgen ervoor dat het lawaai van de voorbijrijdende voertuigen minder wordt gedempt en dus op een grotere afstand hoorbaar is.

1. Zijn er normen of streefbeelden waaraan de beplantingen moeten voldoen langs de autosnelwegen?
2. Zijn er voorwaarden inzake groenschermen opgenomen in het kader van de afgifte van de stedenbouwkundige vergunning voor de bouw van het laatste deel van de A18?
3. Is de administratie op de hoogte van de vraag tot méér groenaanplanting ter hoogte van het dorp Steenkerke (deelgemeente Veurne) langs de A18?
4. Welke acties plant de administratie?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 415 van 18 april 2007

van **GILBERT BOSSUYT**

1. Er bestaan geen algemene normen of streefbeelden waaraan de eventuele beplantingen langs autosnelwegen moeten voldoen.
2. In het kader van de stedenbouwkundige vergunning voor het laatste deel van de A18 is tijdens de voorbereidende besprekingen door de dienst monumenten en landschappen verzocht om in het beschermd landschap van de Moeren geen beplantingen aan te brengen om het uitzicht op het landschap niet te hinderen.
In de stedenbouwkundige vergunningen voor de industriezone te Veurne wordt opgelegd dat binnen de tiende meter (gemeten vanaf de grens van domein autosnelweg) streekeigen beplanting dient aangebracht.
3. De administratie is op heden niet op de hoogte van enige vraag tot meer groenaanplanting ter hoogte van het dorp Steenkerke.
4. Op heden plant de administratie geen acties in verband met nieuwe stelselmatige groenaanplanting langs de A18.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 416
van 18 april 2007
van **GILBERT BOSSUYT**

Investeringsprogramma waterwegen - Doortocht Kortrijk

Zowel in 2006 als 2007 is méér dan tweederde van alle investeringsmiddelen voor het onderhoud en het vernieuwen van alle West-Vlaamse kanalen en rivieren bestemd voor de doortocht van Kortrijk.

In 2007 wordt voor de doortocht van Kortrijk 15,2 miljoen euro voorzien. De totale kostprijs wordt geraamd op ongeveer 100 miljoen euro. Dit is ver boven het initieel geraamde bedrag zoals in 1996 afgesloten.

Eén van de redenen van de meerprijs, naast de grote hoeveelheden vervuilde grond en de herziening van de prijzen (stijging staalprijzen), zijn de vragen van het stadsbestuur van Kortrijk.

1. Welke precieze werken moeten nog worden uitgevoerd in het kader van de doortocht en wat zijn de huidige ramingen voor deze deelwerken?
2. Is het correct dat de stad Kortrijk haar instemming moet betuigen met de voorontwerpen van werken?

In welke mate heeft deze handelwijze reeds aanleiding gegeven tot werken in méér die oorspronkelijk niet waren geraamd?

3. Zullen ook de andere Vlaamse steden en gemeenten in de toekomst voor waterwerken (zoals bijvoorbeeld in het kader van het Leieherstel) over een ultiem vetorecht beschikken om een voorontwerp te beoordelen?
4. In welke mate is deze handelwijze conform de geldende bepalingen inzake ruimtelijke ordening?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 416 van 18 april 2007

van **GILBERT BOSSUYT**

1. In hoofdzaak dienen nog de volgende werken te worden uitgevoerd:

Fase 1: Bouw Collegebrug: 3,9 mio euro.

Fase 4: Bochtafsnijding Fabriekskaaï, bouw kaaimuren op rechteroever tussen Budabrug en Kasteelbrug en herbouwen van de Gerechtshofbrug: 22,1 mio euro.

Fase 5: Bouw nieuwe Budabrug, bouw nieuwe Reepbrug en oevers buiten stadscentrum: 19,4 mio euro.

2. De Leiewerken in Kortrijk die in volle stadscentrum worden uitgevoerd, hebben een belangrijke impact op het toekomstige stadsbeeld. In dat opzicht is het volkomen logisch dat de Stad Kortrijk bij de opmaak van de diverse ontwerpen wordt betrokken.

Het oorspronkelijke ontwerp is ondertussen meer dan tien jaar oud en was op verschillende punten vrij minimalistisch opgevat. De belangrijkste ontwerpwijzigingen t.o.v. de aanbesteding situeren zich vooral op het vlak van het ontwerp van de bruggen. De eenvoudige ontwerpen van bij de aanbesteding werden vervangen door architectonische ontwerpen die op verschillende vlakken een belangrijke meerwaarde bieden, maar ook duurder zijn.

3. De laatste jaren worden de steden en de gemeenten reeds van bij de conceptfase betrokken bij belangrijke infrastructuurwerken. Op die manier kan een voorontwerp worden bekomen dat door alle partijen wordt gedragen.
4. De steden en gemeenten hebben een belangrijke adviserende rol in het kader van de stedenbouwkundige vergunning. Dat steden en gemeenten, via uitgebreid overleg, bij de totstandkoming van het ontwerp worden betrokken is, inzake ruimtelijke ordening, een positieve evolutie.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 420
van 20 april 2007
van **CARL DECALUWE**

E17 Kortrijk - Geluidshinder

Omwonenden van de E17 ter hoogte van Sint-Anna en OLV-Ten Spieghelestraat in Kortrijk klagen over almaar grotere geluidsoverlast door het drukke verkeer langs deze snelweg.

1. Zijn de diensten van de minister op de hoogte van deze geluidsoverlast?
2. Werden er reeds geluidsmetingen uitgevoerd op deze locatie?

Zo ja, wat waren de bevindingen?

Zo neen, overweegt de minister om geluidsmetingen te laten uitvoeren?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 420 van 20 april 2007

van **CARL DECALUWE**

1. De administratie is op de hoogte van de geluidsoverlast. Er werd op deze locatie overigens een akoestisch scherm aangebracht.
2. Er werden geluidsmetingen uitgevoerd vóór en na de constructie van het scherm. De laatste metingen dateren van 22/02/2007. Hierbij werd een maximale LAeq-waarde van 64 dB(A) gemeten.
Uit de meest recente meetcampagne is gebleken dat er op de meeste plaatsen een LAeq - verlaging van 7 à 8 dB(A) kon worden vastgesteld. Dit is een aanzienlijke verlaging.

MARINO KEULEN,
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR,
STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

VLAAMS PARLEMENT

▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 116
van 16 maart 2007
van **AN MICHIELS**

Schrijfwijze gemeentenamen - Stand van zaken

Op 17 mei 2006 werd het voorstel van resolutie betreffende de schrijfwijze van de namen van de Vlaamse gemeenten aangenomen in de plenaire vergadering (Stuk 727 (2005-2006) - Nr. 4).

Op 15 december 2006 werd door de Vlaamse Regering haar principiële goedkeuring gehecht aan een voorontwerp van besluit tot vaststelling van de schrijfwijze van namen van de gemeenten en deelgemeenten. De minister werd ermee gelast over bovenvermeld voorontwerp van besluit het advies in te winnen van de Raad van State, met verzoek het advies mee te delen binnen een termijn van dertig dagen zoals bepaald in artikel 84, §1, eerste lid, 1°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

Kan de minister de stand van zaken in dit dossier meedelen?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 116 van 16 maart 2007

van **AN MICHIELS**

Artikel 296 van het gemeentedecreet van 15 juli 2005 bepaalt dat de Vlaamse Regering de schrijfwijze van de namen van de gemeenten en de deelgemeenten vaststelt.

Overeenkomstig de beslissing van de Vlaamse Regering van 15 december 2006 heb ik op 12 januari 2007 het advies van de Afdeling Wetgeving van de Raad van State gevraagd over het voorontwerp van besluit tot vaststelling van de schrijfwijze van de namen van de gemeenten en deelgemeenten. De Raad van State heeft op 30 januari 2007 zijn advies uitgebracht.

In dit advies betwist de Raad van State de bevoegdheid van de Vlaamse Regering om, in uitvoering van het gemeentedecreet, de namen van de gemeenten en de deelgemeenten vast te stellen zoals beoogd in de resolutie van het Vlaamse Parlement.

De Raad van State stelt in zijn advies dat de bevoegdheid tot het bepalen van de schrijfwijze van een naam niet meteen ook de bevoegdheid inhoudt om die naam zelf te bepalen of te wijzigen.

De namen van de gemeenten van het Vlaamse Gewest zijn op dit ogenblik bepaald op grond van de wet van 30 december 1975 houdende:

1° bekrachtiging van Koninklijke besluiten, genomen in uitvoering van de wet van 23 juli 1971 betreffende de samenvoeging van gemeenten en de wijziging van hun grenzen;

2° afschaffing van de randfederaties opgericht door de wet van 23 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten.

Volgens de Raad van State kan de Vlaamse Regering dan ook de naam die krachtens deze wet aan elk van de gemeenten is gegeven, niet wijzigen. De Vlaamse Regering kan uitsluitend de schrijfwijze van de namen vastleggen. In zoverre het ontwerp van besluit nog slechts één naam – de Nederlandse – behoudt, stelt het niet slechts de schrijfwijze van de namen van de gemeenten vast, doch wijzigt het die namen. In die mate heeft het ontwerp geen rechtsgrond en kan het bijgevolg geen doorgang vinden.

De Raad van State stelt bijgevolg dat de wijziging van de naam van een gemeente niet aan de Vlaamse Regering maar aan de decreetgever toekomt, terwijl de Vlaamse decreetgever bovendien niet bevoegd is om de Franse naam van de gemeenten in het Nederlandse taalgebied die in de artikelen 7 en 8 van de gecoördineerde wetten op het gebruik in bestuurszaken zijn vermeld, op te heffen.

Dezelfde opmerkingen gelden volgens de Raad van State voor de schrijfwijze van de deelgemeenten. Het komt de Raad van State voor dat een correcte invulling is gegeven aan het begrip deelgemeenten, dat in beginsel slaat op de gemeenten die vóór de “grote” fusie van de gemeenten een afzonderlijk statuut hadden als gemeente, doch na de fusie dit statuut hebben verloren. De Raad van State gaat ervan uit dat het rechtsgevolg van het ontwerp van besluit slechts is dat daarmee de officiële schrijfwijze van de namen van de gemeenten en de deelgemeenten wordt bepaald, doch dat dit niet verhindert dat ook de namen van de andere “delen van gemeenten” nog kunnen worden gebruikt. Zo het echter de bedoeling is van de Vlaamse Regering dat uitsluitend nog namen van deelgemeenten kunnen worden gebruikt, dient zij dit in het licht van het discriminatieverbod te verantwoorden.

Tot slot stelt de Raad van State in zijn advies dat het bepalen van de naam van de districten van de stad Antwerpen een prerogatief is van de gemeenteraad van Antwerpen. Noch artikel 296 van het

gemeentedecreet, noch enige andere regeling, bevat een rechtsgrond om door middel van een besluit van de Vlaamse Regering op te treden inzake de schrijfwijze van de namen van de districten van Antwerpen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 118
van 21 maart 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Gemeenteraad Linkebeek - Taalgebruik

Op de gemeenteraad van Linkebeek van 26 februari hield de fractieleider van de Franstalige oppositiepartij, wellicht bewust, voor een deel een interventie in het Frans. De burgemeester liet de fractieleider betijen.

Hij had nochtans onmiddellijk moeten ingrijpen en het betrokken gemeenteraadslid verplichten Nederlands te spreken en alleszins zijn interventie als niet-bestaande beschouwen.

Is de minister op de hoogte van dit voorval?

Zo ja, welke maatregelen heeft hij getroffen?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 118 van 21 maart 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Op de gemeenteraadzitting van 26 februari 2007 van Linkebeek heeft een raadslid inderdaad Frans gesproken. Dit werd vastgesteld door een ambtenaar die namens de gouverneur de vergadering van de gemeenteraad bijwoonde, zoals dat overigens steeds het geval is.

Uit zijn verslag blijkt dat gemeenteraadslid De Neef een bijkomend punt op de agenda heeft geplaatst, dat hij ter zitting inderdaad in het Frans toelichtte, zonder dat de voorzitter hem hierbij onderbrak. Een ander gemeenteraadslid, met name de heer De Bruycker, wees na de beëindiging van de tussenkomst van de heer De Neef, de voorzitter van de gemeenteraad op het feit dat de voorzitter zijn opdracht niet correct vervulde, aangezien hij niet had ingegrepen bij deze onwettige tussenkomst. Onmiddellijk na zijn opmerking verliet de heer De Bruycker de vergadering. De voorzitter antwoordde vervolgens op de tussenkomst van de heer De Neef in het Nederlands en vroeg aan de gemeentesecretaris te notuleren dat het Franstalige gemeenteraadslid het woord gevoerd had in het Frans zonder toelating van de voorzitter.

Op 7 maart 2007 heeft de gouverneur een vermanende brief gestuurd aan de voorzitter van de gemeenteraad waarbij hij hem erop wees dat de gemeenteraad een plaatselijke dienst is, zodat de zitting conform artikel 23 van de taalwetgeving uitsluitend in het Nederlands mag verlopen. Deze regel geldt ook voor mondelinge tussenkomsten. De gouverneur verzocht de voorzitter van de gemeenteraad om in het vervolg alles in het werk te stellen om de raadszittingen te doen verlopen met een strikte naleving van alle wettelijke bepalingen, waaronder de taalwetgeving. Hij vroeg de voorzitter om, ingeval een raadslid toch het Frans zou gebruiken, deze persoon onmiddellijk en kordaat terecht te wijzen.

Uit nadere informatie, ingewonnen bij de provinciale afdeling Vlaams-Brabant, blijkt dat over het toegevoegde agendapunt in kwestie geen beslissing werd genomen, zodat een schorsings- of vernietigingsmaatregel in casu niet mogelijk is.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**MARINO KEULEN**

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 119
van 21 maart 2007
van **HILDE CREVITS**

Gemeentefonds - Verdeelsleutel

Bij decreet van 5 juli 2002 werden de regels vastgesteld inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds. Het vroegere Gemeentefonds, het Investeringsfonds en het Sociaal Impulsfonds werden geïntegreerd in een nieuw Vlaams Gemeentefonds.

De nieuwe verdeling vanaf 2003 moest gepaard gaan met bijkomende middelen, maar toch zagen 95 van de 308 gemeenten hun middelen in 2003 onvoldoende stijgen (o.a. Torhout).

Opvallend is bovendien dat sommige gemeenten met een vergelijkbaar profiel middelen uit het Vlaams Gemeentefonds toegewezen krijgen die sterk van elkaar verschillen.

Zo werd Torhout bijvoorbeeld onderverdeeld in de categorie “centrumgemeente met een landelijk karakter”, terwijl Tielt werd onderverdeeld in de categorie “centrumgemeente met een stedelijk karakter”. Nochtans hebben Torhout en Tielt een vergelijkbaar profiel: zelfde oppervlakte, zelfde inwonersaantal, een goed uitgebouwd onderwijsnet, een eigen ziekenhuis, een eigen brandweerdienst,...

Wanneer we de cijfers van het gemeentefonds van deze twee, toch identieke, gemeenten gaan vergelijken, zijn de resultaten schrijnend :

	TIELT			TORHOUT		
	OCMW	GEMEENTE	TOTAAL	OCMW	GEMEENTE	TOTAAL
2005	331.620	3.813.627	4.145.247	260.421	2.994.836	3.255.257
2006	346.866	3.988.955	4.335.821	270.442	3.110.080	3.380.522
2007	361.372	4.155.775	4.517.147	280.629	3.227.232	3.507.861
2008	375.675	4.320.258	4.695.933	291.045	3.347.015	3.638.060
2009	389.958	4.484.520	4.874.478	301.685	3.469.375	3.771.060

Jaarlijks ontvangt Tielt dus een miljoen euro meer dan Torhout. In 2009 zal dit al 1,1 miljoen zijn.

In antwoord op een parlementaire vraag van 18 april 2006 liet de minister weten dat “het nieuwe Gemeentefonds misschien na de gemeenteraadsverkiezingen moet worden geëvalueerd. Men zou alle parameters onder de loop moeten nemen en nagaan of misschien niet nieuwe parameters moeten worden geïntroduceerd. Dat moet immers op gezette tijden gebeuren. Op dat moment zal het Gemeentefonds 5 jaar in functie zijn en is er een voldoende ruime periode achter de rug.” (Handelingen C209 van 18 april 2006, blz. 1-4)

1. Heeft de minister reeds de aanzet gegeven tot een herziening van de verdelingscriteria van het Gemeentefonds?

Hoe wordt het herbekijken van de parameters aangepakt?

Kan de minister verduidelijken binnen welke termijn deze criteria herbekeken zullen worden?

2. Op welke wijze worden de gemeenten betrokken bij de herziening van de verdelingscriteria van het Gemeentefonds?

Plant de minister ter zake overleg met alle betrokken gemeenten en binnen welke termijn?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BELEID, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 119 van 21 maart 2007

van **HILDE CREVITS**

1. Vooreerst wens ik het verschil tussen de middelen uit het gemeentefonds voor Tielt en Torhout te verduidelijken.

Het agentschap Binnenlands Bestuur heeft voor mij een vergelijking gemaakt tussen de gegevens voor de verschillende verdelingsparameters voor beide gemeenten.

Het agentschap stelde vast dat Torhout op de meeste parameters beter scoort dan Tielt, maar start met een behoorlijke achterstand wat het criterium "bijzondere financiering" betreft. Die maatstaf voorziet in een vast bedrag per inwoner voor de gemeenten die tot de volgende groepen behoren:

- (1) gemeenten met meer dan 200.000 inwoners (30%)
- (2) gemeenten tussen 100.000 en 200.000 inwoners (1,6%)
- (3) centrumsteden (6,2%)
- (4) provinciale steden (1%)
- (5) gemeenten grenzend aan zee (1%)

De indeling in groepen voor deze maatstaf heeft als doel een bedrag per inwoner te reserveren. Dat bedrag is in sterke mate afhankelijk van de groep waarin de gemeente zich bevindt. Voor de gemeenten in deze groepen betekent dat een substantieel gedeelte van het uiteindelijke aandeel. De gemeente Tielt bevindt zich in de groep van de provinciale steden (4), terwijl Torhout zich in geen enkele groep voor dit criterium bevindt en dus ook geen middelen ontvangt op basis van dit criterium.

De groep van de provinciale steden bevat de centrumgemeenten van de structuurondersteunende kleinstedelijke gebieden zoals geselecteerd in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Het zijn meer bepaald de gemeenten Aarschot, Deinze, Dendermonde, Diest, Eeklo, Geel, Halle, Herentals, Ieper, Knokke-Heist, Lier, Lokeren, Mol, Oudenaarde, Ronse, Sint-Truiden, Tielt, Tienen, Tongeren, Vilvoorde en Waregem.

De selectie van steden werd niet uitgevoerd door het Agentschap Binnenlands Bestuur zelf maar is gebaseerd op de selectie binnen het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

Ik ben van plan om in 2008 een evaluatie te maken van de criteria waarop het gemeentefonds gestoeld is. U begrijpt echter dat elke herziening van criteria een delicate oefening is. De verdelingscriteria zijn immers communicerende vaten. Elke toename van een aandeel in een bepaalde gemeente gaat ten koste van het aandeel van een andere gemeente. Een herziening moet met omzichtigheid worden voorbereid. Ik wil daarom volgend jaar samen met de VVSG en het Agentschap voor Binnenlands Bestuur de criteria van het Gemeentefonds onder de loep te nemen. Een termijn voor het afronden van deze moeilijke oefening kan ik momenteel nog niet geven.

2. De gemeenten zullen via de VVSG betrokken worden bij de komende evaluatie van het Gemeentefonds. Het is echter onmogelijk om met alle 308 gemeenten hierover afzonderlijk overleg te plegen. Daarnaast zal het agentschap voor Binnenlands Bestuur op regelmatige

basis de gemeenten informeren met een stand van zaken van de evaluatie van het gemeentefonds.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****MARINO KEULEN**

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 120
van 21 maart 2007
van **LUDO SANNEN**

Gemeentelijk onderwijs - Externe verzelfstandiging

Ingevolge de inwerkingtreding van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005 kunnen gemeentebesturen gemeentelijke extern verzelfstandigde agentschappen oprichten, die ofwel publiekrechtelijk worden georganiseerd als een autonoom gemeentebedrijf, ofwel privaatrechtelijk, bijvoorbeeld in de vorm van een vzw.

Gezien de specificiteit van de onderwijsopdracht, lijkt het aannemelijk dat gemeenten hun scholen extern willen verzelfstandigen. Bovendien biedt de externe verzelfstandiging wellicht de mogelijkheid om gemakkelijker een (netoverschrijdende) scholengemeenschap te vormen.

1. Kunnen gemeenten voor hun scholen een beroep doen op de rechtsfiguur van het autonoom gemeentebedrijf en van het gemeentelijk extern verzelfstandigd agentschap in privaatrechtelijke vorm?
2. Blijft de gemeente, d.w.z. de gemeenteraad en in tweede instantie het college van burgemeester en schepenen, zelfs in het geval van een privaatrechtelijk verzelfstandigd agentschap, de inrichtende macht?

Worden dergelijke scholen nog steeds beschouwd als gemeentescholen?

3. Welke gevolgen heeft een verzelfstandiging voor die scholen inzake erkenning en financiering door de minister van Onderwijs?
4. Welke gevolgen heeft een verzelfstandiging voor het personeel?

Kan de gemeenteraad bevoegdheden delegeren naar de extern verzelfstandigde agentschappen, rekening houdende met het decreet rechtspositie personeelsleden gesubsidieerd onderwijs?

Ik verwijs hier naar volgende passage in het antwoord van de minister op een schriftelijke vraag van 13 december 2006: "Geen van de bevoegdheden opgenomen in het decreet rechtspositie staan immers vermeld in artikel 43, §2 waarin de bevoegdheden staan opgesomd die de gemeenteraad niet kan delegeren (vraag nr. 58, zittingsjaar 2006-2007, Websitebulletin publicatiedatum 06-02-2007)."

5. Kunnen dergelijke publiekrechtelijke en privaatrechtelijk verzelfstandigde agentschappen met onderwijsopdracht een scholengemeenschap vormen met andere scholen, zelfs van een ander net en onder welke voorwaarden?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Vandenbroucke (vraag nr. 128) en Keulen (nr. 120).

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 120 van 21 maart 2007

van **LUDO SANNEN**

1. Het gemeentedecreet van 15 juli 2005 en de onderwijsregelgeving verhinderen niet dat gemeenten voor hun scholen een beroep doen op de mogelijkheden van externe verzelfstandiging die voorzien zijn in dit decreet. Indien gemeenten hierop een beroep doen, moet dit gebeuren met naleving van de procedures die voorzien zijn in het gemeentedecreet.
2. Indien de gemeente zou beslissen haar gemeentelijk onderwijs onder te brengen in een autonoom gemeentebedrijf dan gelden uiteraard de spelregels van het autonoom gemeentebedrijf zoals die bepaald zijn het Gemeentedecreet. De tussenkomst van de gemeenteraad wordt bijzonder beperkt. Het gemeentelijk onderwijs zal dan hoofdzakelijk aangestuurd worden door de raad van bestuur met uitzondering van datgene dat bij decreet, in de statuten of in de beheersovereenkomst aan de gemeenteraad is voorbehouden.
Dergelijke scholen blijven officieel gesubsidieerde scholen.
Wordt ervoor geopteerd om het gemeentelijk onderwijs onder te brengen in een extern verzelfstandigd agentschap in privaatrechtelijke vorm dan gelden de organisatieregels van de vorm die gekozen wordt. Opteert men voor een VZW-structuur dan zal de VZW-wetgeving gelden. In principe is de gemeente dan geen inrichtende macht meer van het gemeentelijk onderwijs. Wel beschikt de gemeente steeds over een meerderheid van de stemmen in de algemene vergadering van de vereniging en draagt de gemeente steeds een meerderheid voor van de leden van de raad van bestuur. De school blijft behoren tot het gemeentelijk onderwijs, aangezien ze nog steeds een school is die bestuurd wordt door één van de rechtsvormen die het gemeentedecreet mogelijk maakt. In dat opzicht verschilt dergelijke operatie met een beweging waarbij een gemeentebestuur haar school zonder meer overdraagt aan een privaatrechtelijke inrichtende macht.
3. Een verzelfstandiging van het gemeentelijk onderwijs heeft geen gevolgen voor de scholen op het vlak van erkenning en subsidiëring voor zover het een zuivere overname van de scholen betreft. Voor structuurwijzingen gelden de gebruikelijke procedures die gelden voor alle scholen. Nieuwe scholen moeten opnieuw voldoen aan de erkennings- en subsidiëeringsvoorwaarden. Verder zullen ze alleen als vrije keuzeschool blijven erkend worden als ze aan de decretale voorwaarden hierover blijven voldoen.
4. Een gemeente kan, mits de terzake geldende rechtspositieregeling wordt nageleefd, personeel ter beschikking stellen of overdragen aan een autonoom gemeentebedrijf of extern verzelfstandigd agentschap in privaatrechtelijke vorm. Contractueel personeel kan enkel ter beschikking gesteld worden aan een vzw met inachtneming van de voorwaarden van artikel 144bis van de Nieuwe Gemeentewet. Terbeschikkingstelling en overdracht van statutair en contractueel personeel is bovendien slechts mogelijk indien en in de mate het personeelsstatuut van de gemeente hierin voorziet. Bij ontbinding van een autonoom gemeentebedrijf moet de gemeente het statutair personeel overnemen. De gemeente waarborgt anderzijds de rechten die het autonoom gemeentebedrijf op het ogenblik van ontbinding voor het overgenomen personeel had vastgesteld. De overeenstemmende rechtspositieregeling van het gemeentepersoneel is principieel van toepassing op het personeel van het autonoom gemeentebedrijf. Voor de extern verzelfstandigde agentschappen in privaatrechtelijke vorm sluit de gemeente een samenwerkingsovereenkomst waarin de aanwending van het aan het agentschap ter beschikking gestelde of overgedragen personeel wordt bepaald.

Wanneer een gemeente een extern verzelfstandigd agentschap opricht, dan is er echter geen sprake van delegatie. De oprichting van het agentschap houdt immers in dat dit agentschap voor de subsidiërende overheid de inrichtende macht wordt. De gemeenteraad heeft dan zelfs niet meer de bevoegdheid om te delegeren aangezien ze niet langer fungeert als inrichtende macht.

5. Dergelijke publiekrechtelijke en privaatrechtelijk verzelfstandigde agentschappen kunnen een scholengemeenschap vormen met andere scholen ook van een ander net. Een scholengemeenschap met scholen van verschillende schoolbesturen wordt opgericht via een overeenkomst. De overeenkomst regelt de werking en organisatie van de scholengemeenschap. Indien de vraagsteller doelt op het vormen van scholengemeenschappen over de gemeentegrenzen heen, dan kan ik meedelen dat er gewerkt wordt aan een voorontwerp van decreet om onderwijsverenigingen mogelijk te maken. Het zal echter niet mogelijk zijn om met verschillende verzelfstandigde agentschappen een nieuwe rechtspersoon op te richten met het oog op het vormen van een scholengemeenschap. Een extern verzelfstandigd agentschap kan immers geen taken van gemeentelijk belang overdragen aan een filiaal. Aangezien het vormen van een scholengemeenschap moet beschouwd worden als een taak van gemeentelijk belang zal een gemeentelijk extern verzelfstandigd agentschap deze taak niet verder kunnen overdragen.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

MARINO KEULENVLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 121

van 21 maart 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Vlaamse EU-vertegenwoordiging - Attachés

Uit de nota “In foro interno – in foro externo” van de minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme blijkt dat binnen de Vlaamse vertegenwoordiging binnen de Belgische vertegenwoordiging bij de Europese Unie nog niet voor alle Vlaamse bevoegdheden een attaché werd aangewezen.

Het nadeel daarvan is dat de werkzaamheden in de betrokken sectorale raden niet volledig kunnen worden opgevolgd en dat Vlaanderen minder adequaat kan anticiperen en kan reageren op de ontwikkelingen die zich op het niveau van de Europese Unie in het dossier voordoen.

Kan de minister wat zijn/haar bevoegdheden betreft, preciseren of er binnen de Vlaamse vertegenwoordiging al dan niet een attaché werd aangesteld?

Indien dat niet het geval is, komt daar dan eerlang verandering in?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme nr. 42, Moerman nr. 39, Vandenbroucke nr. 129, Vervotte nr. 117, Van Mechelen nr. 85, Anciaux nr. 39, Bourgeois nr. 58, Peeters nr. 373, Keulen nr. 121, Van Brempt nr. 108).

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 121 van 21 maart 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Een gecoördineerd antwoord zal verstrekt worden door de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 123
van 23 maart 2007
van **HILDE CREVITS**

Kabinetten en administratie - Interne milieuzorg

Lokale en gewestelijke overheden stellen een niet onaardig aantal mensen tewerk en creëren door hun werking onvermijdelijk een grote milieudruk. Reden dus om die milieudruk te beperken en waar mogelijk preventie en interne milieuzorg centraal te stellen.

Maar daarnaast heeft de overheid ook een voorbeeldfunctie te vervullen. De meest uiteenlopende doelgroepen worden bestookt met de boodschap preventie en milieuzorg in de praktijk te brengen. De overheid kan dus pas ernstig genomen worden door haar doelgroepen wanneer ze dezelfde inspanningen levert die ze van haar doelgroepen vraagt.

De beslissing van de Vlaamse Regering van 8 mei 2002 betekende de start van het milieuzorgproject. Daarin was opgenomen dat vanaf 2003 milieuzorg moest worden ingevoerd in alle entiteiten van de Vlaamse overheid. Er werden vier milieuzorgniveaus onderscheiden

1. Welk milieuzorgniveau wordt momenteel behaald door het kabinet voor Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering?

Wat wordt door het kabinet en zijn personeel concreet gerealiseerd om aan de voorwaarden van dit milieuzorgniveau te voldoen?

Welke evolutie wordt er vastgesteld inzake de behaalde milieuprestaties door het toepassen van interne milieuzorg?

Zijn er doelstellingen m.b.t. het eventueel behalen van een hoger milieuzorgniveau? Welke initiatieven worden ter zake genomen?

2. Welk milieuzorgniveau wordt momenteel behaald door de Vlaamse administraties die bevoegd zijn voor Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering?

Wat wordt door de administratie en haar personeel concreet gerealiseerd om aan de voorwaarden van dit milieuzorgniveau te voldoen? Graag een overzicht per administratie.

Welke evolutie wordt er vastgesteld inzake de behaalde milieuprestaties door het toepassen van interne milieuzorg?

Zijn er doelstellingen m.b.t. het eventueel behalen van een hoger milieuzorgniveau? Welke initiatieven worden ter zake genomen?

N.B. Gelykaardige vragen werden gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 43, Moerman nr. 40, Vandenbroucke nr. 131, Vervotte nr. 120, Van Mechelen nr. 87, Anciaux nr. 40, Bourgeois nr. 59, Peeters nr. 375, Keulen nr. 123, Van Brempt nr. 112).

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 123 van 23 maart 2007

van **HILDE CREVITS**

Een gecoördineerd antwoord zal verstrekt worden door de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 124
van 28 maart 2007
van **ELS ROBEYNS**

Kandidaat- huurders sociale woning - Inkomensvoorwaarde

Om ingeschreven te kunnen worden voor een sociale woning bij een sociale bouwmaatschappij wordt onder meer rekening gehouden met de inkomsten van drie jaar terug of met de aantoonbare actuele inkomsten.

Mensen die op basis van deze regeling niet ingeschreven kunnen worden, maar die nu reeds weten dat ze vanaf een bepaalde datum in de toekomst over minder inkomsten zullen beschikken, kunnen blijkbaar niet ingeschreven worden als kandidaat-huurder.

Concreet doet dergelijke situatie zich voor bij mensen die met pensioen gaan en die vanaf die datum beneden de inkomensgrens zullen vallen.

1. Waarom kunnen kandidaten voor een sociale woning die in bovenvermeld geval zijn, niet ingeschreven worden op de kandidatenlijst?
2. Zijn er plannen om socialehuisvestingsmaatschappijen te machtigen om mensen reeds in te schrijven op de kandidatenlijst voor een sociale woning wanneer er met zekerheid kan worden aangetoond of aangegeven dat de inkomsten op een te voorziene datum een bepaalde grens niet zullen overschrijden?

Zo ja, wanneer gaat de maatregel in?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 124 van 28 maart 2007

van **ELS ROBEYNS**

1. Het besluit van de Vlaamse Regering van 20/10/2000 tot reglementering van het sociale huurstelsel (voor sociale huurwoningen die worden verhuurd of onderverhuurd door de Vlaamse Maatschappij Voor Sociaal Wonen (VMSW) of een sociale huisvestingsmaatschappij (SHM) met toepassing van titel VII van de Vlaamse Wooncode), bepaalt dat de inkomensvoorwaarde al speelt op het ogenblik van inschrijving in het kandidatenregister. Een persoon kan maar worden beschouwd als kandidaat-huurder voor een sociale woning voor zover hij voldoet aan die inkomensvoorwaarde. Het voornoemde besluit voorziet niet in de mogelijkheid om deze voorwaarde in bepaalde situaties soepeler toe te passen. Een SHM kan en mag een persoon van wie het inkomen niet binnen de grenzen valt, dus niet als kandidaat-huurder beschouwen.

Concreet wordt in eerste instantie het inkomen van 3 jaar terug getoetst aan de inkomensgrens (aan de hand van het aanslagbiljet). Wanneer dit te hoog blijkt te liggen, wordt nagegaan of het huidige inkomen zich binnen de grenzen situeert. Als ook dit niet het geval is, kan de betrokken persoon niet worden ingeschreven voor een sociale huurwoning. Het is niet voorzien in de reglementering rekening te houden met een mogelijke toekomstige inkomensdaling.

2. Sociale huisvesting is gericht op het huisvesten van woonbehoeftige personen (personen die het moeilijk hebben om zonder extra steun een behoorlijke woning te huren). Inkomen is – conform het decreet van 15/07/1997 houdende de Vlaamse Wooncode - een bepalende indicator van woonbehoeftigheid. Daarom werd het in het vigerende sociale huurbesluit als een inschrijvings- en toelatingsvoorwaarde ingeschreven. Een persoon die niet voldoet aan deze voorwaarde behoort per definitie niet tot de doelgroep van de sociale huisvestingssector. Ook in het ontwerp van nieuw kaderbesluit voor de sociale huur - dat momenteel gefinaliseerd wordt – geldt de inkomensvoorwaarde al op het ogenblik van inschrijving. Het is niet mijn bedoeling hierin verandering te brengen. Met de nieuwe sociale huurreglementering wil ik het lokale bestuur centraal stellen bij het uitstippelen van het lokaal sociaal woonbeleid. Men zal voldoende autonomie krijgen om passend in te spelen op de lokale noden. De kandidatenlijst van een sociale huisvestingsmaatschappij zal een belangrijk instrument zijn bij het in kaart brengen van de lokale woonbehoeften. Het kan daarom niet de bedoeling zijn deze lijst te bezwaren met kandidaten die niet voldoen aan de criteria van woonbehoeftigheid. Dat neemt uiteraard niet weg dat een gemeente kennis moet hebben van haar bewonerssamenstelling (bijvoorbeeld het aantal jonge gezinnen of ouderen in de gemeente) en hiermee eveneens rekening zal dienen te houden bij het uittekenen van het volledige lokale woonbeleid.

Het inschrijven van potentiële kandidaat-huurders in het kandidatenregister zou bovendien het de werking van de SHM's bemoeilijken. Bij het controleren van het inkomen wordt nu in eerste instantie het aanslagbiljet gebruikt. Dit maakt het vaststellen van het in aanmerking te nemen inkomen relatief eenvoudig. Het bepalen van het huidige netto-belastbaar inkomen (op basis van loonfiches ed.) is al een veel complexer en meer tijdrovend gegeven. Daarnaast ook nog rekening houden met mogelijke toekomstige inkomsten, is voor de sociale verhuurder quasi onbeheersbaar. Men kan zich overigens de vraag stellen welke documenten in aanmerking zouden komen om een toekomstig inkomen aan te tonen. Tenslotte rijst ook de vraag welke toekomstige inkomensdalingen in aanmerking zouden worden genomen en wat het effect hiervan is op de omvang van de wachtlijsten. Het lijkt mij moeilijk te verantwoorden dat voor personen die in de

toekomst met pensioen zullen gaan wel een uitzondering wordt toegestaan en dit niet aan de orde is voor bijvoorbeeld mensen die dreigen werkloos te worden of naar aanleiding van een (geplande) gezinsuitbreiding minder zullen verdienen.

Mijns inziens is het om al deze redenen het best dat er een duidelijke lijn wordt getrokken en dat enkel de personen die al voldoen aan de inkomensvoorwaarde worden ingeschreven als kandidaat-huurder voor een sociale woning.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 125
van 28 maart 2007
van **STEFAAN SINTOBIN**

Waardevolle graven - Onderhoudskosten

De Vlaamse steden en gemeenten zijn decretaal verplicht om een lijst op te maken van waardevolle graven op de begraafplaatsen, wat impliceert dat de gemeenten deze graven moeten onderhouden. Voor vele gemeenten is dit een aanzienlijke kostprijs.

Sommige steden en gemeenten opperen het idee om de bestaande waardevolle graven waarvan de concessie vervallen is, gratis ter beschikking te stellen van een nieuwe eigenaar, die dan wel moet betalen voor het onderhoud.

1. In welke mate gaat de verplichting om waardevolle graven op te lijsten, gepaard met een onderhoudsverplichting?
2. Zijn er regelingen uitgewerkt om de gemeenten op dat vlak te ondersteunen?
3. Is bovenvermelde denkpiste om de kosten te recupereren, in overeenstemming met bestaande regelgeving?

Of worden dergelijke regelingen volledig aan de gemeenten zelf overgelaten? Worden er dan initiatieven genomen om al te grote verschillen van gemeente tot gemeente te vermijden?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 125 van 28 maart 2007

van **STEFAAN SINTOBIN**

In toepassing van artikel 26, §2, van het decreet van 16 januari 2004 op de begraafplaatsen en de lijkbezorging, maakt het college van burgemeester en schepenen, wanneer tot de ontruiming van graven wordt overgegaan, een lijst op van graven met lokaal historisch belang die als kleine onroerende erfgoedelementen kunnen worden beschouwd als zij vindt dat er dergelijke graven op de begraafplaats van de gemeente zijn.

De criteria voor het bepalen van de lokale erfgoedwaarde van graven zijn vastgesteld in de artikelen 46 tot 48 van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 mei 2004 tot organisatie, inrichting en beheer van begraafplaatsen en crematoria. Graven met een lokaal historisch belang zijn de graven met een historische, artistieke, volkskundige of socio-culturele waarde die niet beschermd zijn als monument overeenkomstig het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten (artikel 46 van het besluit van 14 mei 2004).

Als het college vindt dat er geen graven met lokaal historisch belang zijn, kan de Vlaamse overheid zelf een dergelijke lijst opmaken. Om effect te sorteren, moet deze door de Vlaamse overheid opgestelde lijst wel worden bekrachtigd door het college van burgemeester en schepenen.

Een afschrift van de bekrachtigde lijst met plan wordt bezorgd aan de Vlaamse minister, bevoegd voor de monumenten en de landschappen. Graven vermeld op de lijst van graven van lokaal historisch belang waarvan het behoud uiteindelijk toch van algemeen belang blijkt te zijn en die als zodanig beschermd worden als monument, worden op het moment van de definitieve bescherming van rechtswege geschrapt van de lijst (artikel 48 van het besluit van 14 mei 2004).

De lijst met graven van lokaal historisch belang sorteert wel enkele rechtsgevolgen, namelijk dat de graven vijftig jaar moeten bewaard en onderhouden worden door de gemeenteoverheid. Deze termijn is verlengbaar, maar niet noodzakelijk opnieuw met vijftig jaar. Op deze graven is de premieregeling van toepassing voor kleine onroerende erfgoedelementen.

Sommige steden en gemeenten, bijvoorbeeld Mechelen, stellen al waardevolle graven waarvan de concessie vervallen is, gratis ter beschikking van nieuwe eigenaars, die dan wel moeten instaan voor het onderhoud. Deze handelwijze is in overeenstemming met de bedoeling van het decreet, namelijk het in stand houden van waardevolle graven.

VLAAMS PARLEMENT

▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 126

van 28 maart 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Vlabinvest - Bouwprojecten buiten de faciliteitengemeenten

Uit het rapport van de studiedienst van de Vlaamse Regering “sociaal - economisch profiel van de Vlaamse Rand en een blik op het Vlaams karakter” blijkt dat de prijzen voor appartementen in de Vlaamse Rand ongeveer even hoog liggen als het gemiddelde in Vlaanderen, met uitzondering voor de faciliteitengemeenten.

Kan de minister medelen of er in het kader van Vlabinvest buiten de faciliteitengemeenten ook appartementsgebouwen worden neergezet?

Heeft het zin om buiten de zes elders in de Vlaamse Rand appartementsgebouwen in het kader van Vlabinvest te voorzien, in het licht van de wetenschap dat de aankoop prijs gemiddeld niet boven die van het Vlaamse gewest ligt?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 126 van 28 maart 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Dat Vlabinvest ook buiten de faciliteitengemeenten instaat voor de (gedeeltelijke) financiering van appartementsgebouwen, kan ik bevestigen. Vlabinvest werkt echter met partners (shm's of intercommunales) die optreden als bouwheer.

Het feit dat de aankoopprijs gemiddeld niet boven die van het Vlaamse gewest ligt in de Vlaamse Rand met uitzondering van de faciliteitengemeenten, stemt zeker tot nadenken. Uw vraag is dan ook meer dan relevant.

Eerst wil ik op enkele aspecten van uw vraag wijzen. Vooreerst dient gezegd te worden dat Vlabinvest opteert voor groepsbouw, zoals appartementsgebouwen, om de prijs te drukken. Vlabinvest probeert op de meest efficiënte manier met de publieke middelen haar doel te realiseren. In de mate van het mogelijke biedt Vlabinvest kleine- en middelgrote woningen en kavels te koop aan. Hierbij stuit Vlabinvest vaak op de kostprijsnorm die ingegeven wordt door de efficiënte en verantwoorde inzet van overheidsmiddelen. Kost wat het kost kleine- en middelgrote woningen realiseren valt niet te rijmen met behoorlijk beleid.

Hiermee kom ik bij het tweede aspect van uw vraag. U spreekt over de aankoopprijs, die gemiddeld niet boven het Vlaams gewest ligt. De aangehaalde gegevens betreffen het onroerend goed, de gebouwen. Welnu, ik wil de hele problematiek daarentegen niet enkel vanuit het onroerend goed beschouwen. Mij gaat het echter ook om de mensen die een woning, een thuis zoeken in deze gebouwen. Gegevens omtrent de koper en huurder van dit vastgoed geven een genuanceerder beeld.

Uit het door u aangehaalde rapport blijkt immers dat de huurprijzen hoog zijn (p. 37). In 2001 lag de huurprijs van één zevende (1/7) van de woningen in heel Vlaanderen boven 495 euro. In de Vlaamse Rand lag één derde (1/3) boven dit bedrag.

Als we de woonkost relateren aan het gemiddelde inkomen, dat rond Brussel geacht wordt iets hoger te liggen dan in de rest van Vlaanderen, dan blijft het wonen toch duur (p. 38). Daaruit blijkt dat het probleem van betaalbaar wonen reëel is. Daarbij valt op dat de faciliteitengemeenten systematisch duurder zijn dan de ruimere Rand.

Bovendien speelt het spel van de markt rond Brussel nog wat scherper dan in de rest van Vlaanderen. De Vlaamse Rand wordt geconfronteerd met een sterke bevolkingstoename, 7,9% sinds 1990. Voor heel Vlaanderen wordt 5,9 % opgetekend. Wéér vallen de faciliteitengemeenten op (4,3%) doordat de groei daar beduidend lager ligt. Terecht kan men zich afvragen of daar het saturatiepunt bereikt is met 1.359 inwoners per km².

Zoals het door u aangehaalde rapport zelf stelt, blijft dit niet zonder gevolgen voor de overige randgemeenten doordat de suburbanisatie zich dus blijkbaar voortzet naar de ruimere rand (p. 5).

Daarnaast kampt de Vlaamse Rand met een positief migratiesaldo. Dit betekent dat de bevolkingsinstroom hoger ligt dan de -uitstroom. Daarbij valt op dat de niet-faciliteitengemeenten over het algemeen een hoger migratiesaldo kennen dan de faciliteitengemeenten (p. 7).

Dat de plaatselijke bevolking gebukt gaat onder een verdringingseffect mag dus ook niet doodgezwegen worden.

De Vlaamse Rand is een welvarende regio, maar dat dit deels wordt veroorzaakt door de bevolkingsinstroom en dat de plaatselijke bevolking niet noodzakelijk meekan met het opbod op de woningmarkt, mogen we ook niet uit het oog verliezen.

Het observatiecentrum van de huurprijzen in 2006 in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest heeft uitgeklaard dat 18% van de huurders in de Brussel een koopwoning (en 5% een huurwoning) zoekt in

Brabantse gemeenten. 23 procent van de Brusselse huurders zoekt dus het geluk op de Brabantse woonmarkt.

Voorlopig is het dus zo dat de betaalbaarheidsproblemen zich in de faciliteitengemeenten altijd iets scherper stellen dan in de overige randgemeenten. Maar daar trek ik niet de conclusie uit dat de Vlabinvest-activiteiten daartoe beperkt zouden moeten blijven. **Om te verhinderen dat de overige randgemeenten hetzelfde lot tegemoet gaan, moet Vlabinvest dus actief blijven in de hele Vlaamse Rand rond Brussel.** Daarbij komt nog dat het vanzelf spreekt dat de faciliteitengemeenten en de directe rand rond Brussel de bijzondere aandacht van Vlabinvest blijven genieten. Maar ook in de overige randgemeenten geldt dat het voor de plaatselijke bevolking van belang is dat ze niet verplicht worden elders hun geluk te zoeken door het verdringingseffect dat heerst rond Brussel.

Laten we ten slotte ook niet vergeten dat Vlabinvest niet alleen tot doel heeft, betaalbare woningen te voorzien in de Vlaamse Rand, maar ook gezinnen aan te trekken of te behouden die een bepaalde binding (economisch, maatschappelijk, socio-cultureel) met het gebied hebben. Door blijven te investeren, bekomt men dus enerzijds dat er een betaalbaar aanbod van woningen in stand wordt gehouden in de Vlaamse Rand en dat anderzijds wordt gepoogd mee te werken aan het behoud van het specifieke karakter van de Vlaamse Rand.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 127
van 3 april 2007
van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

Gemeentefonds - Gemeenten zonder aandeelstijging

Vijf jaar na de hervorming van het Gemeentefonds kan er worden gesteld dat de gemeenten waarvan het bedrag van het aandeel in het Gemeentefonds niet is gestegen, in feite een proportionele vermindering hebben gekend van hun aandeel ten opzichte van de andere gemeenten, ook wegens de niet-indexatie.

1. Welke gemeenten hebben sinds 2003 geen verhoging van het bedrag van hun aandeel in het Gemeentefonds gekend?

Welke zijn de vooruitzichten voor deze gemeenten?

2. Wat is de evolutie van de opcentiemen op de onroerende voorheffing in deze gemeenten tijdens de laatste vijf jaar?
3. Wat is de evolutie van de aanvullende personenbelasting in deze gemeenten tijdens de laatste vijf jaar?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 127 van 3 april 2007

van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

Wanneer we de definitieve aandelen voor de jaren 2003 en 2006 met elkaar vergelijken, zijn er in totaal 58 gemeenten die geen verhoging van hun aandeel in het Gemeentefonds bekomen hebben.

Ten gevolge van de verdelingscriteria is het aandeel van 51 gemeenten gelijk gebleven. Het gaat om Borsbeek, Brasschaat, Edegem, Hemiksem, Hove, Kapellen, Kontich, Lint, Mortsel, Ranst, Schilde, Schoten, Stabroek, Wommelgem, Zoersel, Bonheiden, Puurs, Vosselaar, Asse, Beersel, Dilbeek, Grimbergen, Londerzeel, Meise, Overijse Steenokkerzeel, Ternat, Zaventem, Zemst, Drogenbos, Kraainem, Linkebeek, Sint-Genesius-Rode, Wemmel, Boortmeerbeek, Herent, Keerbergen, Kortenberg, Lubbeek, Oud-Heverlee, Tervuren, Tremelo, Menen, Wevelgem, Izegem, Zottegem, De Pinte, Destelbergen, Evergem, Merelbeke en Maasmechelen.

Daarnaast kenden 7 gemeenten een daling van hun aandeel doordat zij ten gevolge van de toepassing van artikel 11 van het decreet van 5 juli 2002 inzake de onroerende voorheffing of de aanvullende personenbelasting een aanslagvoet hebben die beneden de in het decreet vastgestelde drempelwaarde ligt. Het gaat om Knokke-Heist, Koksijde, Zwijndrecht, Beveren, Wezembeek-Oppem, Aartselaar en Sint-Martens-Latem.

BIJLAGEN

1. algemene tabel 2003-2006
2. vergelijking 2006-2003
3. prognoses 2007-2011
4. aanslagvoeten

Bijlage(n):

<http://jisp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/KEULEN/127/antw.127.bijl.001.pdf>

<http://jisp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/KEULEN/127/antw.127.bijl.003.pdf>

<http://jisp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/KEULEN/127/antw.127.bijl.002.pdf>

<http://jisp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/KEULEN/127/antw.127.bijl.004.pdf>

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**MARINO KEULEN**

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 128
van 11 april 2007
van **VEERLE HEEREN**

Verdeelsleutel Gemeentefonds - Criterium sociale huurappartementen

Via het Gemeentefonds wordt een niet onaanzienlijk bedrag aan financiële middelen over de Vlaamse gemeenten verdeeld. Dat gebeurt aan de hand van een hele reeks criteria, die voor het laatst werden vastgelegd bij decreet van 5 juli 2002.

Een belangrijk deel van dat fonds, 15 % wordt verdeeld op basis van een aantal sociale maatstaven, zoals het aantal personen met een WIGW-statuuut (weduwen, invaliden, gepensioneerden en wezen), het aantal werklozen met een lage scholingsgraad, het aantal geboorten in kansarme gezinnen, het aantal bewoners van sociale huurappartementen en het aantal bestaansminimumtrekkers. De aanwezigheid van sociale huurappartementen krijgt in die verdeling een gewicht van 3 %.

Het feit dat in deze verdeling enkel de sociale huurappartementen in rekening worden gebracht, heeft reeds heel wat vragen opgeroepen.

1. Om welke redenen werd bij de uitwerking van het decreet van juli 2002 enkel rekening gehouden met het criterium van de sociale huurappartementen en werden de sociale huurwoningen niet in rekening gebracht?

Acht de minister deze redenen nog altijd valabel?

2. Kan de minister een overzicht geven van de middelen die op basis van het criterium van de sociale huurappartementen sedert de inwerkingtreding van het decreet van 5 juli 2002 over de Vlaamse gemeenten verdeeld werden?

Graag een opsplitsing per jaar.

3. Kan de minister aangeven welke steden/gemeenten er financieel zouden op vooruit- of achteruitgaan indien de voormelde 3 % van het Gemeentefonds zou worden verdeeld op basis van het aantal sociale woonegelegenheden?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 128 van 11 april 2007

van **VEERLE HEEREN**

1. Het gemeentefonds verdeelt de middelen volgens een opeenvolgende set van criteria en verdeelsleutels.

Daarbij wordt het beschikbare budget in vijf delen ondergebracht. Eén deel daarvan betreft de cluster 'sociale maatstaven', samen goed voor 15% van het totale gemeentefonds. Binnen deze cluster is een criterium opgenomen dat 3% van de middelen verdeelt volgens het aandeel van de gemeente in het aantal sociale huurappartementen.

Dat niet alle sociale huurwoningen in aanmerking werden genomen doch enkel de huurappartementen geeft uitdrukking aan de specifieke problematiek van de concentratie van sociale woonwijken onder meer wat de leefbaarheid betreft, en waar de gemeenten zich voor specifieke opdrachten geplaatst zien. Dat wil niet zeggen dat elk sociaal huurappartement een concentratie van problemen voorstelt, noch dat er in grotere sociale woonwijken met eengezinswoningen geen problemen zouden kunnen zijn. Het is echter wel zo dat leefbare hoogbouw meer inspanningen vereist inzake een goede integratie in de ruimtelijke structuren.

De keuze van de Vlaams regering voor het criterium van de sociale huurappartementen en niet van de totale sociale huursector, was een bewuste keuze. Het was de expliciete bedoeling om de problematiek van de kansarmoede en de sociale achterstelling sterker aan bod te laten komen bij de verdeling van het gemeentefonds.

2. U vindt als bijlage het aandeel van het criterium sociale huurappartementen voor het jaar 2005. Het is wel zo dat er in de berekening van het gemeentefonds regels zijn opgenomen die het resultaat op basis van de criteria nog verder herverdelen in functie van een grotere continuïteit in de bedragen die aan de gemeenten worden toegekend, de zogenaamde waarborgregeling. Dit moet ervoor zorgen dat de gemeenten in het nieuwe gemeentefonds niet minder krijgen dan de som van hun aandelen in de oude fondsen voor 2002: het oude gemeentefonds, het investeringsfonds en het waarborggedeelte van het sociaal impulsfonds.

U vindt als bijlage de vergelijking voor het jaar 2006 tussen de werkelijk betaalde aandelen in het gemeentefonds met de simulatie op basis van de vervanging van het criterium sociale huurappartementen door een criterium sociale huurwoningen.

Hier past de kanttekening dat - zoals u weet - de wooncode in artikel 2, 22° een nieuwe definitie voorziet van sociale huurwoning (deze definitie zal inwerking treden door het nieuwe sociale huurbesluit). Voor het leeuwenaandeel van de sociale woningen, met name die van de sociale huisvestingsmaatschappijen- zal de wijziging geen verschil uitmaken. De gewijzigde definitie zal alle verhuurde woningen van SVK's en van gemeenten en ocmw's omvatten (waarvoor een subsidie werd toegekend). Tot nog toe zijn enkel de nieuwbouwwoningen van gemeenten en ocmw's door de huidige definitie gevat (voor zover er een subsidie was aan toegekend).

Omdat de nieuwe definitie van de wooncode nog niet is in werking getreden, houdt de simulatie enkel rekening met de nieuwbouwwoningen van gemeenten en ocmw's. De

woningen die nieuw onder de definitie zullen vallen zijn momenteel nog niet in detail bekend. Het departement Ruimte Wonen en onroerend erfgoed heeft in haar bevraging aan de gemeenten van eind vorig jaar wel de vraag al gesteld, zodat in de toekomst hiermee rekening kan worden gehouden.

BIJLAGEN

1. Huurappartementen gemeentefonds 2003
2. Huurappartementen gemeentefonds 2004
3. Huurappartementen gemeentefonds 2005
4. Huurappartementen gemeentefonds 2006
5. Huurappartementen gemeentefonds

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/KEULEN/128/antw.128.bijl.003.xls>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/KEULEN/128/antw.128.bijl.004.xls>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/KEULEN/128/antw.128.bijl.002.xls>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/KEULEN/128/antw.128.bijl.001.xls>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/KEULEN/128/antw.128.bijl.005.xls>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 130
van 11 april 2007
van **VEERLE HEEREN**

Sociale woningbouw - Stand van zaken

De realisatie van bijkomende sociale huur- en koopwoningen is een uiterst belangrijk programmapunt van de huidige regering. Een voldoende hoog aanbod aan kwaliteitsvolle en betaalbare sociale woningen is immers onontbeerlijk in het garanderen van het recht op betaalbaar wonen.

1. Hoeveel bijkomende huur- en koopwoningen werden de afgelopen tien jaar gerealiseerd (1996 t.e.m. 2006) en dus effectief gebouwd? Graag een opsplitsing per jaar en per provincie.

Welke budgetten werden jaarlijks vrijgemaakt voor de bouw van zowel sociale huur- als koopwoningen?

2. Zijn er socialehuisvestingsmaatschappijen die in de jaren 2005 en 2006 geen bijkomende sociale huur- en koopwoningen hebben gerealiseerd? Zo ja, wat zijn daar de redenen voor?
3. Over welke middelen beschikt de minister om weinig actieve maatschappijen tot meer realisaties aan te zetten? In welke mate heeft hij daarvan gebruik gemaakt?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 130 van 11 april 2007

van **VEERLE HEEREN**

1. Als bijlage 1 vindt u een overzicht van de gerealiseerde (opgeleverde) sociale huur- en koopwoningen van 1996 tot en met 2006. Over deze periode van 11 jaar gaat het om een totaal van 24692 sociale woningen, waarvan 18132 huurwoningen en 6560 koopwoningen. Deze cijfers geven een vrij accurate *benadering* van de productie aan bijkomende sociale woningen. In de categorie 'renovatie' wordt nog maar sinds enkele jaren een onderscheid gemaakt tussen renovatie van eigen patrimonium en de renovatie van aangekochte gebouwen. Deze laatste categorie levert wel bijkomende woningen op. Volledigheidshalve dient vermeld te worden dat deze bijlage geen rekening houdt met de sociale woningen als resultaat van de aankoop van goede woningen op de (private) markt door de sociale huisvestingsmaatschappijen. De cijfergegevens met betrekking tot de aankopen van goede woningen vindt u in bijlage 2.

Als bijlage 3 vindt u de voornaamste budgetten voor de realisatie van nieuwe woningen voor de periode 1996-2006.

2. Er zijn 19 sociale huisvestingsmaatschappijen (SHM's) die in de periode 2005 tot vandaag geen bijkomende sociale huur- en koopwoningen gerealiseerd hebben. Als bijlage 4 en 5 geef ik u de volledige lijst met realisaties per SHM voor de periode 2001-2006, maar met een rangschikking voor de realisaties van de twee laatste jaren. Om de reden daarvoor te kennen zouden de SHM's zelf moeten worden aangesproken. Het toeval kan een rol spelen: nogal wat actieve SHM's heeft in de voorbije twee jaren geen nieuwe woning in gebruik genomen, maar heeft wel projecten in uitvoering of in ontwerp. Een aantal (groot-) stedelijke SHM's concentreert zich op de renovatie van eigen patrimonium, eerder dan de creatie van nieuwe woningen en enkele SHM's worden nog steeds geremd door hun precaire financiële toestand. Sommige SHM's ten slotte zijn te klein of te beperkt qua werkgebied om veel activiteit te ontplooiën, zeker als zou blijken dat de lokale besturen de bouw van nieuwe sociale huurwoningen afremmen.

3. Wat betreft de financiële factoren kan ik verwijzen naar mijn antwoord op de schriftelijke vraag nr. 27 dd. 13 november 2006 van Carl Decaluwe. De verhuursubsidie die sedert 2003 aan SHM's met financiële problemen is toegekend in combinatie met een intensieve begeleiding door de VMSW heeft de financiële toestand van de SHM's in gunstige zin doen evolueren. Bovendien zal in 2008 een nieuw financieringssysteem voor projecten kunnen van start gaan, wat een sluitende exploitatie moet garanderen en wat een structurele oplossing biedt voor de financiële problemen die de sector in het recente verleden heeft gekend.

Voor de lokale factoren verwijs ik naar mijn antwoord op de schriftelijke vraag nr. 106 van 21 februari 2007 van Carl Decaluwe. Gemeenten en bouwmaatschappijen leggen gezamenlijk en in overleg met het Vlaamse gewest kwantificeerbare doelstellingen vast voor een welbepaalde periode. Dit kan verder uitgediept worden in werkafspraken (later uitvoeringsovereenkomsten).

Verder berust de erkenning van de sociale huisvestingsmaatschappijen voortaan bij de Vlaamse regering. Met het oog op de vernieuwing van de bestaande erkenningen zal ik een nieuwe regeling uitwerken. Hiertoe zal een onderzoek worden uitgevoerd waaruit moet naar voor komen welke erkenningsvoorwaarden de beste garanties bieden voor een sterke en efficiënte werking van de maatschappijen, zodat de sector waar nodig gesaneerd kan worden. Zeker op het vlak van schaalgrootte en onderlinge samenwerkingsverbanden moeten er immers garanties geboden worden voor de toekomst.

BIJLAGEN

1. Aantal realisaties per provincie
2. Aantal aankoop goede woningen
3. Budgetten per jaar voor woningbouw
4. Aantal gerealiseerde huurwoningen per SHM
5. Aantal gerealiseerde koopwoningen per SHM

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/KEULEN/130/antw.130.bijl.001.xls>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/KEULEN/130/antw.130.bijl.002.xls>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/KEULEN/130/antw.130.bijl.003.xls>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/KEULEN/130/antw.130.bijl.004.xls>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/KEULEN/130/antw.130.bijl.005.xls>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 131
van 11 april 2007
van **JAN PEUMANS**

Buurt- en nabijheidsdiensten - Stand van zaken

Vooreerst verwijs ik naar de bespreking van mijn vraag om uitleg (commissievergadering C141 – ECO 13 – 22 maart 2007) en het antwoord van minister Van Brempt betreffende de buurt- en nabijheidsdiensten (p. 6-9).

In haar antwoord stelt de minister dat de uitvoeringsbesluiten m.b.t. het decreet inzake lokale diensteneconomie zullen worden uitgesteld. De minister had bij de totstandkoming deze uitvoeringsbesluiten aangekondigd voor april 2007, maar heeft ze nu uitgesteld tot rond het zomerreces.

Eén van de moeilijkheden blijkt de klaverbladfinanciering van vele van deze projecten te zijn.

Is de minister bevoegd voor projecten in het kader van de buurt- en nabijheidsdiensten? Zo ja, graag antwoord op volgende vragen.

1. Welke projecten zijn dit en over hoeveel arbeidsplaatsen gaat dit?
2. Welke (financiële) inspanningen levert de minister op dit moment?
3. Is, in afwachting van de inwerkingtreding van de uitvoeringsbesluiten, de voortzetting en financiering van alle projecten in het kader van de buurt- en nabijheidsdiensten die onder de bevoegdheid van de minister vallen, verzekerd?

Als er ter zake problemen zijn, werd dit gecommuniceerd met de betrokken projectverantwoordelijken?

4. Zijn er – in het kader van de toekomstige klaverbladfinanciering – gesprekken gepland met minister Van Brempt? Zo ja, wanneer zullen deze besprekingen worden afgerond?
5. Hoe ziet de minister de eigen inspanningen als functioneel minister in het kader van de financiering van zijn/haar projecten evolueren?
6. Welke toekomstmogelijkheden zijn er voor de projecten waarvoor de minister op dit moment bevoegd is?

Welke knelpunten zijn er nog?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 48, Moerman nr. 44, Vandenbroucke nr. 137, Vervotte nr. 138, Van Mechelen nr. 93, Anciaux nr. 42, Bourgeois nr. 61, Peeters nr. 404, Keulen nr. 131, Van Brempt nr. 122).

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 131 van 11 april 2007

van **JAN PEUMANS**

Een gecoördineerd antwoord zal verstrekt worden door mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaamse minister voor Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 132
van 11 april 2007
van **JAN VERFAILLIE**

Gemeentelijk financieel beheerder - Visum onder voorbehoud

Artikel 160 § 2 van het Gemeentedecreet bepaalt dat de voorgenomen financiële verbintenissen (waarvan sprake in § 1 van hetzelfde artikel) onderworpen zijn aan een voorafgaand visum, voordat enige verbintenis wordt aangegaan. De financieel beheerder onderzoekt de wettigheid en de regelmatigheid van die verbintenissen en verleent zijn visum indien uit dat onderzoek blijkt dat de voorgenomen verbintenis wettig en regelmatig is.

Artikel 156 van hetzelfde Gemeentedecreet bepaalt dan weer dat een verbintenis alleen mag worden aangegaan op grond van een goedgekeurde, op het budget voorkomende post of op grond van een voorlopig krediet.

Dit alles komt heel logisch over. Anderzijds zijn er gevallen waarbij de financieel beheerder/ontvanger gevraagd wordt om een visum te verlenen met betrekking tot een beslissing die pas in een volgend begrotingsjaar een financiële weerslag heeft. Het verlenen van een visum onder voorbehoud van het aanpassen van het krediet is blijkbaar niet mogelijk.

In bepaalde gevallen zou dit evenwel nuttig kunnen zijn.

Is het effectief de bedoeling om het verlenen van een visum in dergelijke gevallen onmogelijk te maken?

Wat zijn de redenen daartoe?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 132 van 11 april 2007

van **JAN VERFAILLIE**

Het antwoord op de door u gestelde vraag is voor een deel te vinden op de website van het Agentschap Binnenlands Bestuur onder volgende link:

http://www.binnenland.vlaanderen.be/werking_besturen/gemeentedecreet/vragen-antwoorden/vragen-financi%E9n.htm#visumondervoorbehoud.

De tekst luidt als volgt:

“Visum onder voorbehoud

Is een visum onder voorbehoud van aanpassing van het krediet mogelijk?

Artikel 160 §2. stelt “De voorgenomen financiële verbintenissen zijn onderworpen aan een voorafgaand visum, voordat enige verbintenis kan worden aangegaan.

De financieel beheerder onderzoekt de wettigheid en regelmatigheid van deze voorgenomen verbintenissen in het kader van zijn opdracht bedoeld in artikel 94, 1°. Hij verleent zijn visum, indien uit dit onderzoek de wettigheid en regelmatigheid van de voorgenomen verbintenis blijkt.”

Artikel 156 stelt: "Een verbintenis mag alleen worden aangegaan door de bevoegde budgethouder op grond van een goedgekeurde, op het budget voorkomende post of op grond van een voorlopig krediet. De personeelsleden of de leden van het college van burgemeester en schepenen die in strijd hiermee verbintenissen hebben aangegaan, zijn hiervoor persoonlijk verantwoordelijk, behoudens in de gevallen die door of krachtens dit decreet worden bepaald en onverminderd de eventuele medeverantwoordelijkheid van andere organen of personeelsleden van de gemeente."

Een visum onder voorbehoud van aanpassing van het krediet is niet mogelijk.”

Uit uw vraag kan ik opmaken dat de opdracht van de financieel beheerder in het kader van het visum niet volledig correct ingeschat wordt. Bij het verlenen van het visum kan de financieel beheerder slechts rekening houden met de financiële gegevens die op het ogenblik van het verlenen van het visum beschikbaar zijn of zouden moeten zijn. Zo zal de ontvanger zijn visum moeten weigeren indien er een verbintenis zal worden aangegaan waarvoor op het lopende jaar geen of onvoldoende kredieten beschikbaar zijn. Een visum verlenen onder opschortende voorwaarde dat er voldoende krediet bij budgetwijziging wordt voorzien is niet mogelijk. Betreft het bijvoorbeeld een contract van 3 jaren en is er voor het lopende jaar voldoende krediet, is het budget voor het volgende financieel boekjaar nog niet gestemd en maakt het meerjarenplan duidelijk dat het de intentie is van het beleid om in de budgetten van de volgende boekjaren voldoende kredieten in te schrijven dan zal de financieel beheerder een gunstig visum kunnen verlenen indien de verbintenis regelmatig en wettelijk is. Is echter het budget voor het volgende jaar reeds vastgesteld en past de verbintenis niet in dat budget dan zal de financieel beheerder zijn visum moeten weigeren. Er is een algemene consensus over het feit dat een budgethouder meerjarige contracten kan afsluiten. Voor het verlenen van het visum moet de tekst van het gemeentedecreet gelezen worden vanuit dezelfde logica. Deze interpretatie in twijfel trekken zou bijvoorbeeld betekenen dat er geen enkele aanwerving kan gebeuren die jaaroverschrijdende gevolgen heeft zonder dat de aansteller zware risico's loopt.

Eenmaal een dergelijke jaaroverschrijdende verbintenis is afgesloten zullen deze kosten in de budgetten van de volgende boekjaren moeten worden ingeschreven.

Gelet op bovenstaande toelichting en het feit dat een visum slechts op het einde van het beslissingsproces gevraagd wordt, ben ik van mening dat een visum onder voorbehoud geen of nauwelijks een meerwaarde zal betekenen. Dit systeem invoeren zou een belangrijk controlepunt verankerd in het gemeentedecreet op de helling zetten.

Ik vestig er anderzijds de aandacht op dat in het kader van de regeling van het visum niet uit het oog mag verloren worden dat het moet gaan om “voorgenomen financiële verbintenissen” in het kader van het budgethouderschap. Dit houdt in dat er voor het betrokken begrotingsjaar en eventueel voor de komende jaren, als het om een meerjarige verbintenis gaat, financiële verplichtingen ontstaan.

Het gaat hier dus duidelijk niet over de financiële weerslag van een door de gemeenteraad genomen principiële beslissing waarvan de uitvoering nog niet vaststaat.

Voor deze beslissingen is dus geen visum vereist.

Het behoort evenwel bij toepassing van artikel 93, 3° van het gemeentedecreet tot de bevoegdheid van de financieel beheerder/ontvanger om over dergelijke besluiten advies te verlenen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 133
van 11 april 2007
van **JAN LAURYS**

Ambtenaar burgerlijke stand - Onverenigbaarheden

Artikel 125 van de Nieuwe Gemeentewet bepaalt dat het college van burgemeester en schepenen belast is met het houden van de registers van de burgerlijke stand. De burgemeester of een daartoe aangewezen schepen vervult de bediening van ambtenaar van de burgerlijke stand en is ermee belast om alles wat de akten en het houden van de registers betreft stipt te doen nakomen.

Een vraag die geregeld opduikt is in hoeverre de ambtenaar van de burgerlijke stand, zij het nu de burgemeester, schepenen of gemeenteraadslid, kan optreden wanneer hij akten in ontvangst moet nemen van familieleden. In beginsel is de ambtenaar van de burgerlijke stand bevoegd ten opzichte van alle natuurlijke personen voor wie in de gemeenten akten moeten worden opgemaakt. Anderzijds is er een koninklijk besluit van 8 juni 1823 betreffende de nadere bepalingen ten aanzien van de ambtenaren en de registers van de burgerlijke stand dat bepaalt dat de ambtenaar van de burgerlijke stand geen akten mag ontvangen waarin hij als getuige, aangever of partij optreedt of die zijn echtgenote, ouders of kinderen aanbelangen.

1. Hoe strikt wordt deze onverenigbaarheid geïnterpreteerd ?

Betekent dit dat de persoon die als ambtenaar van de burgerlijke stand optreedt, bijvoorbeeld het huwelijk van zijn kinderen niet mag voltrekken?

Zo ja, kan de minister verduidelijken welke redenen aan dergelijk verbod ten grondslag liggen?

2. Welke zijn de mogelijke gevolgen indien de bepalingen van het koninklijk besluit van 1823 overtreden worden? Heeft dat de nietigheid van de betrokken akte tot gevolg?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 133 van 11 april 2007

van **JAN LAURYS**

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de Federale Regering. De bevoegdheden inzake de burgerlijke stand, opgenomen in de Nieuwe Gemeentewet onder de artikels 125 tot 127, werden niet naar de gewesten overgeheveld.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 134
van 11 april 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Haviland - Taalgebruik

In Londerzeel maar ongetwijfeld ook in andere Vlaams-Brabantse gemeenten krijgen vuilzakken waarvan de inhoud niet conform is, een klever van de intergemeentelijke vereniging Haviland, zodat de inwoners weten waarom hun vuilzak niet werd meegenomen.

Het gemeentebestuur van Londerzeel diende enige tijd geleden klacht in bij Haviland omdat het personeel eentalige Franse klevers aanbracht.

Haviland antwoordde dat Franstalige stickers alleen gebruikt worden in faciliteitengemeenten.

Naast het feit dat Londerzeel natuurlijk geen faciliteitengemeente is, blijft de vaststelling dat de intergemeentelijke vereniging blijkbaar alleen in het Frans met de bevolking van de faciliteitengemeenten communiceert.

Is de minister daarvan op de hoogte?

Deze handelwijze is onwettelijk. Heeft de minister dat al aan Haviland en de betrokken gemeentebesturen laten weten?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Keulen (vraag nr. 134) en Vandenbroucke (nr. 138).

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 134 van 11 april 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Ik neem via uw vraag kennis van het feit dat Haviland de taalwetgeving mogelijks niet correct zou toepassen bij het verspreiden van stickers op vuilniszakken. Dit is mij tot op heden niet bekend.

Aangezien het hier gaat om een intergemeentelijk samenwerkingsverband, vraag ik de regeringscommissaris bij de intergemeentelijke samenwerking om een onderzoek in te stellen. Zodra ik de resultaten ontvang, kom ik op deze zaak terug.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 135
van 11 april 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Actieplan "de Rand" - Promotie koopwoningen faciliteitengemeenten

In het actieplan van vzw "de Rand" dat in oktober 2006 door de raad van bestuur werd goedgekeurd, lees ik op bladzijde 7 dat "de Rand" in 2007 een initiatief wil nemen om, in samenwerking met actoren zoals Vlabinvest en immobiliënkantoren, het koopaanbod van woningen in de zes faciliteitengemeenten meer kenbaar te maken bij inwoners uit Vlaanderen.

Thans richt de promotie zich vaak prioritair of zelfs uitsluitend op de Brusselse markt.

Dit lijkt inderdaad een zeer goed initiatief.

1. Kan de minister medelen of er ter zake al meer concrete initiatieven werden uitgewerkt?
2. Op welke wijze wordt Vlabinvest hierbij betrokken?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Keulen (vraag nr. 135) en Vandenbroucke (nr. 139).

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 135 van 11 april 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

1. Vzw 'de Rand' werd bij decreet opgericht met als doel het Nederlandstalige karakter van de Vlaamse rand rond Brussel te ondersteunen. De werking van vzw 'de Rand' bestrijkt de ganse rand rond Brussel, met een bijzondere klemtoon op de zes gemeenten met bijzonder taalstatuut. Vanuit een Nederlandstalige inbedding beoogt vzw 'de Rand' de leefkwaliteit voor de hele bevolking van de Vlaamse rand te bevorderen door sociaal-culturele activiteiten te ondersteunen en te organiseren, dienstverlening en informatie aan te bieden en maatschappelijke participatie te stimuleren. Dit maakt hen een directe partner van Vlabinvest, dat ook de uitbouw van voorzieningen die noodzakelijk worden geacht om het Vlaams karakter te behouden of te bevorderen, kan financieren. Vlabinvest haalt op structurele wijze de banden aan met vzw 'de Rand', door een medewerker van het fonds af te vaardigen binnen de werkgroep huisvesting van vzw de Rand. Hierbij wordt informatie uitgewisseld aangaande de respectievelijke werking en projecten, maar ook aangaande relevante gegevens en data. Er kan dus gezegd worden dat er een vruchtbare wisselwerking bestaat tussen beide.
Vzw De Rand heeft momenteel nog geen initiatief genomen met betrekking tot het promoten van het koopaanbod van woningen in de faciliteitengemeenten bij inwoners uit Vlaanderen.
Zij heeft in tussentijd wel een aantal gesprekken gehad met mensen uit het veld, maar hier zijn nog geen concrete acties uitgewerkt. Deze materie blijft echter wel behoren tot de plannen en de intenties van vzw de Rand.
2. Wat de tweede vraag betreft, kan gezegd worden dat op initiatief van Vlabinvest op 21 mei a.s. een vergadering gaat plaatsvinden tussen Vlabinvest en de VZW aangaande een voorstelling van de werking van Vlabinvest in de gemeenschapscentra van de VZW "de Rand". Dit project zou normaalgezien van start gaan in juni. Verder kan ook vermeld worden dat vorig jaar de leden van deze commissie eind juni 2006 ook al eens een tussenstop gemaakt hebben in één van de gemeenschapscentra, tijdens de rondleiding in de Vlaamse Rand.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 136
van 18 april 2007
van **JAN VERFAILLIE**

Deeltijdse lokale ontvangers - Uitvoeringsbesluiten

Zowel het gemeentedecreet als de OCMW-wet bevatten nadere bepalingen over het moment waarop gemeenten en OCMW's bediend zullen worden door een voltijdse of een deeltijdse financieel beheerder/ontvanger.

Aldus bepaalt artikel 80 van het gemeentedecreet dat onder de door de Vlaamse Regering bepaalde voorwaarden de gemeenteraad kan beslissen dat de ambten van gemeentesecretaris en financieel beheerder deeltijds worden uitgeoefend. Artikel 76 § 2 van hetzelfde decreet bepaalt dat het ambt van financieel beheerder in gemeenten met 5.000 inwoners of minder zal worden uitgeoefend door een gewestelijk ontvanger.

De OCMW-wet bevat een gelijkaardige bepaling als die van artikel 80 van het gemeentedecreet. Artikel 41 van de OCMW-wet bepaalt dat onder de door de Vlaamse Regering bepaalde voorwaarden de OCMW-raad kan beslissen dat de ambten van secretaris en ontvanger deeltijds worden uitgeoefend.

1. Wat is de stand van zaken met betrekking tot de uitwerking van de in artikel 80 van het gemeentedecreet en artikel 41 van de OCMW-wet vermelde voorwaarden?
2. Werd daarover reeds overleg gepleegd met de representatieve verenigingen van het gemeente- en OCMW-personeel en in het bijzonder met de verenigingen van de lokale en gewestelijke ontvangers? Zo ja, wat zijn daar de resultaten van?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 136 van 18 april 2007

van **JAN VERFAILLIE**

Het is de bedoeling dat het uitvoeringsbesluit met betrekking tot artikel 80 van het Gemeentedecreet en artikel 41 van de OCMW-wet klaar zal zijn voor de vakantieperiode.

Er werd overleg gepleegd met alle betrokken verenigingen van secretarissen en ontvangers. In welke mate met de ontvangen opmerkingen al dan niet kan worden rekening gehouden, wordt nog verder onderzocht.

Nr. 8

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2006-2007

Mei 2007

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

DEEL II

KATHLEEN VAN BREMPT,
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT,
SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 106
van 21 maart 2007
van **HILDE EECKHOUT**

Investeringsplan Mobiliteit - Overzicht

Uit het antwoord van de minister op mijn vraag om uitleg m.b.t. Lijn Invest bleek dat het investeringsplan van De Lijn nog wacht op geld.

Deze vraag was ingegeven uit het oogpunt van transparantie. Tot op vandaag is het immers niet evident om uit de verschillende bronnen van informatie (begroting – SERV-rapport Evaluatie Begroting 2007 en SERV-Inforapport Alternatieve Financiering – Beleidsnota – Beleidsbrief) een overzicht op te bouwen van alle investeringen en de bijbehorende financiering voor Mobiliteit.

Graag dan ook een overzicht van alle investeringen en de bijbehorende financiering, meer in het bijzonder voor:

- alle reeds uitgevoerde investeringen (vanaf 2003 tot en met 2006). De investeringsuitgaven samen met de ramingen uit het verleden vormen immers de beste vergelijkingsbasis voor de toekomst;
- alle in uitvoering zijnde investeringen;
- alle reeds besliste maar nog niet in uitvoering zijnde investeringen;
- alle in de toekomst geplande investeringen.

Kan de minister een overzicht geven van de verschillende investeringsprojecten? Graag voor elk project naam, beschrijving, status van het project, voorlopige kostprijsraming en - indien mogelijk - effectieve investeringsuitgave, financieringswijze (reguliere begroting – alternatieve financiering / PPS – sale and lease back – sale and rent back...).

Indien mogelijk graag op basis van de tabellen als bijlage.

Tabel 1 - Alle reeds uitgevoerde investeringen (vanaf 2003 tot en met 2006)

Naam	Korte beschrijving	Voorlopige raming (in MIO euro)	Effectieve uitgave (in MIO euro)	Financieringswijze	Opmerkingen
	Totaal investeringsbedrag	MIO euro	MIO euro		

Tabel 2 - Alle investeringen in uitvoering

Naam	Korte beschrijving	Voorlopige raming (in MIO euro)	Effectieve uitgave (in MIO euro)	Financieringswijze	Opmerkingen
	Totaal investeringsbedrag	MIO euro	MIO euro		

Tabel 3 - Alle reeds bestelde maar nog niet in uitvoering zijnde investeringen

Naam	Korte beschrijving	Status	Voorlopige raming (in MIO euro)	Financieringswijze	Opmerkingen
	Voorlopig totaal investeringsbedrag		MIO €		

Tabel 4 - Alle in de toekomst geplande investeringen

Naam	Korte beschrijving	Status	Voorlopige raming (in MIO euro)	Financieringswijze	Opmerkingen
	Voorlopig totaal investeringsbedrag		MIO €		

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 106 van 21 februari 2006
van **GREET VAN LINTER**

In de intentieverklaring die ik samen met de minister bevoegd voor gezondheid, de minister bevoegd voor landbouw en de minister bevoegd voor jeugd, afsloot om de gezondheid bij de schoolgaande jeugd te bevorderen, werd er ook afgesproken om rond de preventie van zelfdoding te werken.

Het schoolactieplan geestelijke gezondheid moet dus een onderdeel worden van het breed gezondheidsbeleid van de scholen.

Het schoolactieplan, waarnaar wordt verwezen in de vraag, is nu een onderdeel van het Vlaams actieplan suïcidepreventie. Dat Vlaams actieplan suïcidepreventie werd door de Vlaamse Regering goedgekeurd op 8 december 2006. Het schoolactieplan is nog in ontwikkeling en ik werk daaraan mee.

In dit schoolactieplan zal ook de rol van het CLB worden beschreven.

De CLB's zijn ook een belangrijke partner binnen de Integrale Jeugdhulp. In dit verband heeft de CLB-sector vorig schooljaar het sectorale aanbod in type-modules omschreven. Dit schooljaar heeft elk CLB afzonderlijk het lokale aanbod in modules omschreven. Dit is een belangrijke inspanning om de draaischijffunctie van de CLB's verder vorm te geven. Ook de permanente ondersteuning door de CLB's van de leerlingenbegeleiding in de school enerzijds en de actieve participatie in de netwerken van de Integrale Jeugdhulp anderzijds zorgen ervoor dat er dagelijks gebouwd wordt aan een zorgcontinuüm in en rond de school.

Bijlage(n):

http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VAN_BREMPT/106/antw.106.bijl.001.pdf

http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VAN_BREMPT/106/antw.106.bijl.002.pdf

http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VAN_BREMPT/106/antw.106.bijl.003.pdf

http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VAN_BREMPT/106/antw.106.bijl.004.xls

VLAAMS PARLEMENT

☒ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 108

van 21 maart 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Vlaamse EU-vertegenwoordiging - Attachés

Uit de nota “In foro interno – in foro externo” van de minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme blijkt dat binnen de Vlaamse vertegenwoordiging binnen de Belgische vertegenwoordiging bij de Europese Unie nog niet voor alle Vlaamse bevoegdheden een attaché werd aangewezen.

Het nadeel daarvan is dat de werkzaamheden in de betrokken sectorale raden niet volledig kunnen worden opgevolgd en dat Vlaanderen minder adequaat kan anticiperen en kan reageren op de ontwikkelingen die zich op het niveau van de Europese Unie in het dossier voordoen.

Kan de minister wat zijn/haar bevoegdheden betreft, preciseren of er binnen de Vlaamse vertegenwoordiging al dan niet een attaché werd aangesteld?

Indien dat niet het geval is, komt daar dan eerlang verandering in?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme nr. 42, Moerman nr. 39, Vandenbroucke nr. 129, Vervotte nr. 117, Van Mechelen nr. 85, Anciaux nr. 39, Bourgeois nr. 58, Peeters nr. 373, Keulen nr. 121, Van Brempt nr. 108).

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 108 van 21 maart 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 110
van 23 maart 2007
van **JOS DE MEYER**

De Lijn - Ochtendspitscapaciteit - Buslijn Temse-St.-Niklaas

“De ochtendbussen van De Lijn die kinderen van Temse naar school in Sint-Niklaas moeten brengen, zitten al maanden zo vol dat ze zelfs niet meer stoppen aan de halte om de scholieren op te pikken. Klachten haalden tot nog toe niets uit.” Dit bericht stond in de pers te lezen.

De piekurbussen stoppen niet meer aan de haltes. Als ze vol zitten, rijden ze gewoon door. De chauffeurs van de bussen volgen daarbij de richtlijnen van de maatschappij: als de bus zo vol zit dat de mensen voor de rode lijn dreigen te komen staan, mag er niemand meer bij. De bussen komende van Antwerpen LO, via de “waterkant”, richting Sint-Niklaas zitten al zo vol wanneer ze Temse passeren, dat er voor de schoolgaande jongelui van Temse geen plaats meer is. Scholieren wachten tevergeefs: de ene na de andere bus rijdt gewoon voorbij zonder te stoppen. Ze komen pas na negen uur toe op school. Ze riskeren daarbij sancties: niet op de bus raken, is geen geldige reden voor het te laat komen op school.

Op een vraag van ouders antwoordde De Lijn: “Uit de tellingen die we uitgevoerd hebben, blijkt dat er op de door u gemelde rit wel degelijk een hoge bezetting is, doch geen overbezetting.”

De oplossing kan toch niet zijn dat kinderen de bus een uur vroeger nemen om dan een uur rond te hangen. Sommige ouders brengen dan maar hun kinderen met de auto naar school, zeker bij regenweer (als ook veel fietsende scholieren iets makkelijker de bus nemen). De enige echte oplossing is het inleggen van een extra bus op het piekmoment. Terecht vragen de reizigers zich af waarom er geen extra bus kan komen als de verbinding toch zo succesvol is.

1. Op welke wijze en binnen welke termijn wordt een oplossing gegeven aan het capaciteitsprobleem van de bussen van De Lijn in de ochtendspits?

Zo onder meer op het traject Temse-Sint-Niklaas?

Welk onderzoek en procedures worden hiervoor gevolgd?

2. Geregeld zijn er klachten over de communicatie van De Lijn.

Hoe zal de communicatie met de reizigers over deze en andere problemen verbeterd worden?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 110 van 23 maart 2007

van **JOS DE MEYER**

1. De Lijn tracht zoveel mogelijk aan ieders verwachtingen te voldoen, maar moet rekening houden met de beperkingen betreffende de beschikbare middelen en budgetten. De Lijn onderzoekt constant de verschillende aspecten die bij deze problematiek aan bod komen, waaronder mogelijke hiaten in de dienstverlening, capaciteitsproblemen, doorstromingsaspecten en dergelijke meer. Deze metingen gebeuren steeds op het terrein.

Van zodra deze gegevens beschikbaar zijn, starten de exploitatiediensten van De Lijn met het uitwerken van de nodige maatregelen in de verschillende dossiers. Vanzelfsprekend grijpen zij eerst daar in, waar de noden het hoogst zijn, maar uiteindelijk streven zij ernaar de aangeboden middelen maximaal te benutten in het belang van alle reizigers. Hierbij streeft De Lijn naar een optimaal evenwicht tussen de bereikbaarheid van het openbaar vervoer, de benodigde tijdsspanne voor het bereiken van de uiteenlopende bestemmingen en het verantwoord aanwenden van de ons beschikbaar gestelde middelen.

Zo werden sedert 6 februari 2007 alle ritten tussen 7u30 en 8u00 op het traject Temse – Sint-Niklaas van de lijn 93 uitgevoerd met gelede bussen. Gezien de grotere capaciteit van dit type voertuigen, kan een betere service aangeboden worden. De reizigers die De Lijn hieromtrent hadden gecontacteerd, werden schriftelijk op de hoogte gebracht van deze maatregel. De Lijn heeft ook de gemeente Temse ingelicht, welke vervolgens de inwoners heeft ingelicht via de pers. De controlediensten van de Lijn zijn sindsdien de toestand blijven evalueren om, indien nodig, verdere maatregelen uit te werken.

Op 5 maart 2007 is er echter een bus defect uitgevallen op het traject Antwerpen – Temse – Sint-Niklaas, waardoor ritnummer 100 op de lijn 93 met 25 minuten vertraging is uitgevoerd. Hierdoor hebben meerdere reizigers slechts laattijdig de verplaatsing met de bus kunnen maken. N.a.v. dit incident zijn meerdere reizigers naar de pers gestapt, met artikels in de kranten op 6 en 7 maart en semi-ludieke acties op Studio Brussel tot gevolg. Gezien het hier een geval van overmacht betreft en geen structureel probleem, voorziet De Lijn geen extra middelen in de toekomst.

Recente metingen hebben uitgewezen dat de spreiding over de verschillende ritten nog verbeterd kan worden: zo heeft rit 90 op de lijn 93 (doortochtuur te Temse 7u35) slechts een gemiddelde bezetting van 70 personen, waar ritten 100 (doortochtuur te Temse 7u47) en 110 (doortochtuur te Temse 7u51) een gemiddelde bezetting vertonen van 110 reizigers. Op basis van deze gegevens worden de reizigers maximaal doorverwezen naar rit 90 op de lijn 93. Er wordt echter vastgesteld dat meerdere jongeren rit 90 laten passeren, ook al staan ze reeds aan de bushalte. Vanwege de meerkosten aan materiaal en personeel welke een extra rit met zich meebrengt, wordt getracht de spreiding over de ritten te verbeteren. Dit steeds vanuit het oogpunt dat er moet gestreefd worden naar een maximaal maatschappelijk verantwoorde uitgave van de ons beschikbaar gestelde middelen.

2. De Lijn zoekt permanent naar mogelijkheden om de communicatie met haar reizigers te verbeteren.

Een uitermate belangrijk informatiekanaal is De Lijninfo, het unieke telefoonnummer waar iedereen terecht kan voor alle informatie over De Lijn. Daarnaast is de website een belangrijk informatiekanaal waar de reiziger continue geactualiseerde informatie kan opvragen.

In haar strategisch project “Harmonisatie communicatiedragers” voorziet de Lijn om alle netplannen, lijnfolders en regioboeken veel duidelijker en toegankelijker te maken voor haar reizigers.

Nu wordt er gewerkt aan de verbetering van de communicatie in, op en rond de voertuigen. Het is immers van belang om de reizigers ook actuele informatie te verschaffen over vertragingen, omleidingen en andere storingen op het net.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 112
van 23 maart 2007
van **HILDE CREVITS**

Kabinetten en administratie - Interne milieuzorg

Lokale en gewestelijke overheden stellen een niet onaardig aantal mensen tewerk en creëren door hun werking onvermijdelijk een grote milieudruk. Reden dus om die milieudruk te beperken en waar mogelijk preventie en interne milieuzorg centraal te stellen.

Maar daarnaast heeft de overheid ook een voorbeeldfunctie te vervullen. De meest uiteenlopende doelgroepen worden bestookt met de boodschap preventie en milieuzorg in de praktijk te brengen. De overheid kan dus pas ernstig genomen worden door haar doelgroepen wanneer ze dezelfde inspanningen levert die ze van haar doelgroepen vraagt.

De beslissing van de Vlaamse Regering van 8 mei 2002 betekende de start van het milieuzorgproject. Daarin was opgenomen dat vanaf 2003 milieuzorg moest worden ingevoerd in alle entiteiten van de Vlaamse overheid. Er werden vier milieuzorgniveaus onderscheiden

1. Welk milieuzorgniveau wordt momenteel behaald door het kabinet voor Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen?

Wat wordt door het kabinet en zijn personeel concreet gerealiseerd om aan de voorwaarden van dit milieuzorgniveau te voldoen?

Welke evolutie wordt er vastgesteld inzake de behaalde milieuprestaties door het toepassen van interne milieuzorg?

Zijn er doelstellingen m.b.t. het eventueel behalen van een hoger milieuzorgniveau? Welke initiatieven worden ter zake genomen?

2. Welk milieuzorgniveau wordt momenteel behaald door de Vlaamse administraties die bevoegd zijn voor Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen?

Wat wordt door de administratie en haar personeel concreet gerealiseerd om aan de voorwaarden van dit milieuzorgniveau te voldoen? Graag een overzicht per administratie.

Welke evolutie wordt er vastgesteld inzake de behaalde milieuprestaties door het toepassen van interne milieuzorg?

Zijn er doelstellingen m.b.t. het eventueel behalen van een hoger milieuzorgniveau? Welke initiatieven worden ter zake genomen?

N.B. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 43, Moerman nr. 40, Vandenbroucke nr. 131, Vervotte nr. 120, Van Mechelen nr. 87, Anciaux nr. 40, Bourgeois nr. 59, Peeters nr. 375, Keulen nr. 123, Van Brempt nr. 112).

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 112 van 23 maart 2007

van **HILDE CREVITS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 113
van 23 maart 2007
van **JAN PEUMANS**

Gewestgrensoverschrijdende buslijnen - Samenwerkingsakkoord

Het samenwerkingsakkoord tussen het Vlaams Gewest en het Waals Gewest in verband met het grensoverschrijdend openbaar vervoer tussen het Vlaamse gewest en het Waalse gewest is sinds 1 januari 1991 van kracht.

Dit samenwerkingsakkoord regelt het beheer van de gewestgrensoverschrijdende lijnen.

Graag kreeg ik van de minister een gedetailleerd antwoord op volgende vragen.

1. Kan de minister een overzicht geven van alle lijnen waarop dit akkoord oorspronkelijk betrekking had?
2. Kan de minister een overzicht geven van alle lijnen die op dit moment onder dit akkoord vallen? Hebben er met andere woorden sinds 1991 wijzigingen plaatsgevonden? Welke en op basis van welke criteria?
3. Worden deze grensoverschrijdende lijnen periodiek geëvalueerd door beide gewesten en vervoermaatschappijen? Zo ja, op welke manier en op basis van welke criteria?
4. Wanneer vond de laatste evaluatie plaats? M.b.t. welke lijnen? Voor welke lijnen wordt er in de nabije toekomst een wijziging/afschaffing gepland?
5. Werd de lijn 76 Riemst-Luik (TEC) recentelijk geëvalueerd? Op welke wijze en met welke resultaten en gevolgen?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 113 van 23 maart 2007

van **JAN PEUMANS**

1. De gewestgrensoverschrijdende buslijnen waarop het samenwerkingsakkoord tussen het Vlaams en het Waals Gewest van 1 januari 1991 doelde zijn:

Vlaamse lijnen met penetratie in Wallonië

Ronse-Zottegem	Vloesberg-Geraardsbergen
Enghien-Geraardsbergen	Voeren-Tongeren
Sint-Truiden-Landen	Genk-Herstal + Riemst-Genk-Waterschei
Kortrijk-Mouscron	Ieper-Mouscron
Kortrijk-Mouscron	Poperinge-Le Bizet
Ieper-Le Bizet	Sint-Truiden-Waremme
Sint-Truiden-Hannut	Heers-Waremme
Ieper-Komen	Komen-Menen
Tienen-Landen-Waremme	Leuven-Wavre
Leuven-Meldert/Meldert-Tienen	Tienen-Jodoigne
Tongeren-Liège	Sint-Truiden-Oreye
Tongeren-Bassenge	Kortrijk-Aalbeke-Mouscron

Vlaamse lijnen met penetratie in Wallonië en Brussel

Brussel-Hoeilaart-Wavre
 Brussel-Overijse-Hamme Mille
 Brussel-Leerbeek, Leerbeek-Edingen

Waalse lijnen met penetratie in Vlaanderen

Tournai-Avelgem	Tournai-Ronse
Tongeren-Liège	Verviers-Remersdaal
Montzen-Visé	Liège-Riemst
Landen-Huy	Ronse-Blaton
Ronse-Enghien	Lessines-Viaene
Mouscron-Ploegsteert	Ezemaal-Jodoigne-Saint-Jean Geest
Braine l'Alleud-Tubize-Halle	Halle-Tubize-Braine le C. Soignies
Gembloux-Landen	Tienen-Hannut
Halle-Edingen	Leuven-Hamme Mille-Jodoigne
Visé-Bassenge-Maastricht	

Waalse lijnen met penetratie in Vlaanderen en Brussel

Ixelles-Rixensart- Court-Saint-Etienne
 Bruxelles-Waterloo-Braine l'Alleud-Wavre + Braine l'Alleud-Barrière
 Bruxelles-Overijse-Wavre-Perwez-Eghezée
 Alsemberg-Braine l'Alleud
 Bruxelles-Charleroi

2. De actuele lijst van de lijnen die onder het samenwerkingsakkoord ressorteren, ziet er als volgt uit:

Vlaamse lijnen met penetratie in Wallonië

Ronse-Zottegem	Vloesberg-Geraardsbergen
Enghien-Geraardsbergen	Voeren-Visé-Tongeren
Kortrijk-Mouscron	Ieper-Mouscron
Ieper-Le Bizet	Heers-Waremme
Ieper-Komen	Komen-Menen
Leuven-Wavre	Tienen-Hoegaarden-Mélin
Tienen-Hoegaarden-Jodoigne	Tongeren-Liège
Sint-Truiden-Oreye	Kortrijk-Aalbeke-Mouscron
Rosoux-Jeuk-Waremme	Montenaken-Hannut (schoolbediening)

Vlaamse lijnen met penetratie in Wallonië en Brussel

Etterbeek-Overijse-Ottenburg-Waver	Brussel-Hoeilaart-Maleizen-Waver
Etterbeek-Overijse-La Hulpe	Brussel-Overijse-Hamme Mille
Leerbeek-Herne-Edingen- St-Pieters-Kapelle	Weekendbelbus Pajottenland

Waalse lijnen met penetratie in Vlaanderen

Tournai-Avelgem	Tournai-Ronse
Verviers-Remersdaal	Liège-Riemst/Kanne
Landen-Huy	Ronse-Blaton
Ronse-Enghien	Lessines-Viaene
Mouscron-Ploegsteert	Ezemaal-Jodoigne
Braine l'Alleud-Tubize-Halle	Halle-Tubize-Braine le C. Soignies
Gembloux-Landen	Tienen-Hannut
Halle-Edingen	Leuven-Hamme Mille-Jodoigne
Visé-Bassenge-Glons/Kanne	Aubel-Remerdael-St.Martens-Voeren
Moelingen-St.Martens-Voeren	Oreye-Tongeren

Waalse lijnen met penetratie in Vlaanderen en Brussel

Ixelles-Rixensart- Court-Saint-Etienne
Bruxelles-Waterloo-Braine l'Alleud-Wavre + Braine l'Alleud-Barrière
Bruxelles-Overijse-Wavre-Perwez-Eghezée
Alsemberg-Braine l'Alleud
Bruxelles-Charleroi

Wijzigingen aan de betrokken lijnen werden steeds geïnitieerd door de beherende operator vanuit overwegingen, eigen aan de netuitbouw van die operator. In het kader van de samenwerkingsovereenkomst werd hieromtrent steeds de te volgen (overleg-)procedure gevolgd.

- De grensoverschrijdende lijnen worden niet periodiek geëvalueerd door beide gewesten en vervoermaatschappijen. Specifieke evaluaties van deze grensoverschrijdende lijnen zijn niet voorzien in het Samenwerkingsakkoord.
- Er is dus geen specifieke evaluatie voorzien. In de onmiddellijke toekomst voorziet De Lijn geen wijzigingen en/of afschaffingen aan/van de door haar beheerde lijnen. In het kader van het netmanagement kan dit op iets langere termijn wel gebeuren.
- De lijn Riemst-Luik valt onder de verantwoordelijkheid van de TEC, niet onder de bevoegdheid van De Lijn.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**KATHLEEN VAN BREMPT**

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 115

van 28 maart 2007

van **PIETER HUYBRECHTS***Binnenvaart - Dubbelwandige tankers*

Vanaf 2018 mogen in Europa volgens een Europese richtlijn alleen nog dubbelwandige en dus veiligere tankers varen.

Momenteel is van de zowat 200 tankschepen die nu in België varen vijftien tot twintig procent dubbelwandig. Bij de kleinere tankschepen voor de binnenvaart zou dit zelfs slechts vijf procent zijn. Het overschakelen van enkelwandige naar dubbelwandige schepen vergt van de binnenschippers enorme investeringen. Bovendien kan de scheepsbouw jaarlijks maximaal zo'n vijf procent nieuwe dubbelwandige tankers van het kleinere type leveren.

Volgens de afdeling Tankvaart van de Vereniging van Belgische Reders Binnen- en Rijnvaart (VBR) eist het olieconcern Shell dat vanaf 1 mei 2007 zijn depots in Hasselt en Gent nog slechts bevoorraad mogen worden door dubbelwandige binnenvaarttankers. Ook BP kondigde reeds aan dat bij hen hetzelfde geldt maar dan vanaf 2010.

Voor de binnenvaartschippers is dit onmogelijk en de "particuliere tankvaartondernemers" – zelfstandige binnenschippers – dreigen dan ook met acties.

Bovendien zal de beslissing van Shell tot gevolg hebben dat de depots niet langer door de binnenvaart kunnen worden bevoorraad en dat alles dus naar het wegtransport zal verschuiven. Dit zou op de reeds oververzadigde E313 Antwerpen-Hasselt dagelijks duizend tankwagens meer op de weg betekenen.

1. Heeft de minister al kunnen inschatten wat hiervan de consequenties zullen zijn voor de binnenvaart, die terecht gepromoot wordt door de Vlaamse Regering, en voor de stijging van het wegtransport, dat zeker zijn invloed zal hebben op de mobiliteit?
2. Heeft de minister reeds initiatieven genomen om hierover met de olieconcerns Shell en BP van gedachten te wisselen en hen te wijzen op de consequenties van hun beslissing?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Peeters (vraag nr. 388) en Van Brempt (nr. 115).

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 115 van 28 maart 2007

van **PIETER HUYBRECHTS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 116
van 30 maart 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Basismobiliteit - Potentieelonderzoek

In het kader van basismobiliteit werd er in 2004 gestart met een proef-potentieelonderzoek in het vervoergebied. De daar ontwikkelde methodiek ging worden toegepast en verfijnd.

Met dezelfde methodiek was het de bedoeling tot 2012 de andere twaalf vervoergebieden aan een potentieelonderzoek te onderwerpen.

1. Wat zijn de resultaten van de ontwikkelde methodiek in het proef-potentieelonderzoek in het vervoergebied Roeselare?

Op welke wijze wordt dit toegepast?

Wie is verantwoordelijk voor de uitwerking hiervan?

2. Welke andere vervoergebieden zijn inmiddels onderworpen aan een potentieelonderzoek? Wat is hier de stand van zaken?
 1. el 8 van het uitvoeringsbesluit basismobiliteit?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 116 van 30 maart 2007

van **MARIJKE DILLEN**

1. Het proefproject potentieelonderzoek in Roeselare werd bij De Lijn opgezet, niet alleen als eerste case voor het achterhalen van OV-potentiëlen, maar ook om een modelgerichte onderzoeks- en beoordelingsmethodiek te ontwikkelen, waarmee toekomstige netmanagementprojecten in de komende jaren kunnen worden onderbouwd.

Met behulp van de pilootstudie in Roeselare is De Lijn er inderdaad in geslaagd een onderzoeksmethodiek te ontwikkelen voor projecten die via het verkeersmodel onderzocht kunnen worden. Deze methodiek wordt nu veralgemeend voor toekomstige vergelijkbare projecten in Vlaanderen, maar tegelijkertijd ook nog verfijnd en verbeterd. De uitrol van de methodiek naar heel Vlaanderen heeft immers nog een aantal leerpunten aan het licht gebracht, bv. niet alle projecten zijn te onderzoeken met het verkeersmodel (nachtnetten, capaciteitsuitbreidingen, ...)

De methodiek werd ontwikkeld in overleg tussen De Lijn West-Vlaanderen en De Lijn Centrale Diensten. De verfijning en veralgemening gebeurt nu, gestuurd vanuit de coördinator mobiliteitsonderzoek in de Centrale Diensten in samenwerking met de mobiliteitsonderzoekers en hoofden marketing en marktonderzoek van de provinciale entiteiten.

2. Andere gebieden die momenteel al onderzocht zijn met de ontwikkelde methodiek zijn de regio rond het nieuwe NMBS-halteplaats Brecht en een aantal snellijnen uit het Spartacusplan van de entiteit Limburg.

De huidige planning voorziet dat alle vervoersgebieden tegen 2009 zullen onderzocht worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 117
van 30 maart 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Basismobiliteit - Prioriteiten provincie Antwerpen

Basismobiliteit is een belangrijke opdracht.

1. Kan de minister de prioriteitenlijst basismobiliteit meedelen voor de provincie Antwerpen?
2. Welke woonzones zijn er nog niet of onvoldoende bediend? Welke initiatieven worden er genomen om hier een oplossing uit te werken?
3. Kan de minister per gemeente in de provincie Antwerpen een overzicht geven van de score berekend volgens de formule in artikel 8 van het uitvoeringsbesluit basismobiliteit?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 117 van 30 maart 2007

van **MARIJKE DILLEN**

- 1 In overeenstemming met het besluit van de Vlaamse regering betreffende de basismobiliteit actualiseerde de administratie van het Vlaams Gewest elk jaar de prioriteitenlijst. Deze prioriteitstelling was de basis voor de opmaak van het programma van het daaropvolgend jaar. In 2006 is het laatste programma basismobiliteit opgesteld. Het programma basismobiliteit, uit te voeren volgens deze prioriteitenlijsten, wordt dit jaar afgewerkt

- 2 Het decreet betreffende het personenvervoer over de weg van 20 maart 2001 wordt wel degelijk uitgevoerd. De laatste projecten in het kader van basismobiliteit zullen worden uitgevoerd in de loop van 2007.
De Lijn heeft het decreet basismobiliteit uitgevoerd binnen de richtlijnen van de Vlaamse regering. Die zijn onder meer vervat in het besluit van de Vlaamse regering betreffende de basismobiliteit, maar ook in het regeerakkoord van 2004. Daarin is uitdrukkelijk aangedrongen op een efficiënte invulling van basismobiliteit. Dit principe is nogmaals benadrukt in mijn beleidsnota en beleidsbrieven Mobiliteit. Bij de bespreking van de evaluatie basismobiliteit in de commissie Mobiliteit en Openbare Werken van het Vlaams Parlement op 18 april 2006, is ook de nadruk gelegd op het doelmatig invoeren van de normen basismobiliteit. Ter informatie geef ik u mee dat na de uitvoering van de laatste projecten in het kader van basismobiliteit in 2007, 90% van de inwoners in Vlaanderen basismobiel zal zijn.

- 3 Gezien de uitvoering van basismobiliteit volgens de prioriteitenlijst, opgesteld op basis van de genoemde formule, dit jaar is afgewerkt, is de genoemde formule sindsdien zonder voorwerp.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 118
van 3 april 2007
van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

Mobiliteitsconvenants - Vlaams-Brabant

Via de mobiliteitsconvenants en de onderscheiden modules subsidieert Vlaanderen flankerende maatregelen ter ondersteuning van lokale duurzame mobiliteit.

1. Wat is de stand van zaken m.b.t. het ondertekenen van de onderscheiden modules en moederconvenant in de 65 Vlaams-Brabantse gemeenten?
2. Voor welke projecten, en wat was het bedrag hiervan, kregen de gemeenten van Vlaams-Brabant in 2005 en 2006 een subsidie in het kader van het mobiliteitsconvenant?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 118 van 3 april 2007

van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

De subsidiëring van flankerende maatregelen gebeurt via de module 15 : “flankerende maatregelen ter ondersteuning van een duurzaam lokaal mobiliteitsbeleid”.

1. Voor de provincie Vlaams-Brabant werd het volgende aantal moederconvenanten en modules afgesloten:

- moederconvenanten : 64
- module 1: 55
- bijakte 2 + module 2 (aanleg rondwegen + andere nieuwe verbindingswegen): 4 (1 bijakte + 3 modules)
- bijakte 3 + module 3 (herinrichting van doortochten): 28 (13 bijaktes + 15 modules)
- bijakte 4 (wegverlichting in de doortochten) + module 4 (subsidiëring wegverlichting langs gewestwegen): 16 (8 bijaktes + 8 modules)
- bijakte 5 + module 5 (geluidswerende maatregelen langs hoofdwegen en primaire wegen): 6 (5 bijaktes + 1 module)
- bijakte 6 + module 6 (bevorderen van netheid op gewestwegen) : 6 (1 bijaktes + 5 modules)
- module 7 (informatieverschaffing OV): 9
- module 8 (aanleg vrijliggende bus- en/of trambanen): 2
- module 9 (verhoging aanbod OV): 14
- module 10 (subsidiëring herinrichting schoolomgevingen): 12
- bijakte 11 + module 11 (aanleg nieuwe verbindende fietspaden): 9 (5 bijaktes + 4 modules)
- bijakte 12 (aanleg fietspaden langs gemeente- of provinciewegen) + module 12 (subsidiëring nieuwe, afzonderlijk liggende verbindende fietspaden langs gemeente- of provinciewegen): 3 (1 bijakte + 2 modules)
- module 13 (subsidiëring aanleg van verbindende fietspaden langs gewestwegen): 13
- bijakte 14 (aanleg of herinrichting van ontsluitingsinfrastructuur ter verbetering van bereikbaarheid specifieke zones van commerciële activiteiten in privaat of openbaar beheer) : 1
- module 15 (infrastructuur halte OV – tot 31/12/02): 6
- module 15 (flankerende maatregelen ter ondersteuning van een duurzaam lokaal mobiliteitsbeleid – vanaf 1/1/2003): 0
- module 16 (herinrichting van wegvakken die niet als doortocht kunnen beschouwd worden): 5
- bijakte 17 + module 17 (wegverlichting langs gewestwegen): 6 (1 bijakte + 5 modules)
- bijakte 18 + module 18 (herinrichting singuliere kruispunten en oversteekplaatsen buiten de bebouwde kom): 10 (3 bijaktes + 7 modules)
- bijakte 19 + module 19 (streefbeelden ter ondersteuning strategische planningsactiviteiten voor gewestweg met bovenlokale/regionale verbindingfunctie): 5 (1 bijakte + 4 modules)

2. In het kader van de module 15 (flankerende maatregelen) kunnen de gemeenten subsidies aanvragen.

Tot mijn spijt stel ik vast dat zeer weinig besturen hier gebruik van maken. Nochtans voorzie ik via deze module een financiële tussenkomst van 33% van de reële tussenkomst, geplafonneerd tot 12.500 euro voor lokale overheden, 25.000 euro voor regionaalstedelijke gebieden en 50.000 euro voor grootstedelijke gebieden.

In de mobiliteitsbrief 81, van december 2006 heb ik nog een oproep laten lanceren om meer modules 15 af te sluiten.

Tot mijn spijt moet ik vaststellen dat nog geen enkele gemeente in Vlaams-Brabant gebruik gemaakt heeft van de ze module.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 119
van 11 april 2007
van **SVEN GATZ**

Omruijing van nummerplaten - Administratieve procedure (3)

Ik richtte in het recente verleden reeds verschillende vragen tot de minister over de administratieve procedure die gevolgd moet worden bij het omruilen van een autonummerplaat voor een abonnement van "De Lijn".

In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag van 9 februari 2007 bevestigde de minister dat men nog steeds een attest van gezinssamenstelling en een schrappingbewijs dient voor te leggen bij het inruilen van een autonummerplaat. De minister kondigde tevens een testperiode aan om te kijken of terzake een administratieve vereenvoudiging mogelijk wordt (vraag nr. 84, zittingsjaar 2006-2007, Websitebulletin publicatiedatum 29-03-2007).

In haar antwoord maakt de minister enkel gewag van een protocol tussen De Lijn en DIV (Dienst voor de Inschrijving van Voertuigen). Niet van gegevensuitwisseling tussen De Lijn en het Rijksregister.

Ik meen te begrijpen dat het de diensten van het Rijksregister zijn die gegevens kunnen aanleveren over de gezinssamenstelling. Naar ik verneem, beschikt De Lijn momenteel over twee variabele sleutels om een ondervraging van het Rijksregister uit te voeren, wat zou betekenen dat slechts twee personen toegang hebben tot het Rijksregister. De verbinding zou momenteel operationeel zijn, maar tot voor kort werden met de sleutels geen transacties uitgevoerd.

1. Voor wanneer plant de minister de testperiode om na te kijken of het voorleggen van het attest van gezinssamenstelling en het schrappingbewijs langer noodzakelijk blijft?
2. Welke gegevens kan de DIV afleveren? Met andere woorden, kan de DIV uitspraken doen over de gezinssituatie van een persoon op wiens naam een wagen en nummerplaat is ingeschreven? Of levert de dienst enkel gegevens aan over de inschrijving van een wagen?
3. Wanneer plant men te starten met gegevensuitwisseling tussen De Lijn en het Rijksregister?
4. Gaat de minister ervan uit dat meer dan twee personen bij De Lijn toegang zouden moeten hebben tot de gegevens van het Rijksregister, wil men effectief werk maken van een degelijke administratieve vereenvoudiging?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 119 van 11 april 2007

van **SVEN GATZ**

1. Deze testperiode is reeds achter de rug.
Hoewel nog niet alle kinderziektes m.b.t. de gegevensuitwisseling zijn opgelost, hoeven de meeste aanvragers sinds 1 april 2007 geen schrappingsbewijs of attest van gezinssamenstelling meer aan te leveren bij hun aanvraag. Daartoe werd het aanvraagformulier aangepast, evenals de info die gecommuniceerd wordt via de website en de Lijninfo.
2. Het DIV levert niet alleen een overzicht van alle nummerplaten die werden ingeschreven en/of geschrapt binnen een gezin (gedefinieerd als personen gedomicilieerd op één adres), maar ook een overzicht van alle gezinsleden. Het DIV dient sowieso voor alle gezinsleden de historiek van ingeschreven en geschrapte nummerplaten na te gaan, om het DINA-principe correct te kunnen toepassen. In de overeenkomst werd vastgelegd dat alle gezinsleden ook worden opgesomd in de gegevensuitwisseling.
3. Er bestaat reeds een protocolovereenkomst tussen De Lijn en het Rijksregister (volgens het Koninklijk Besluit van september 1994, en de Beraadslaging van de Commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer in maart 2006). Voor DINA is een directe gegevensuitwisseling met het Rijksregister niet noodzakelijk, aangezien alle relevante informatie door het DIV wordt aangeleverd. Rechtstreekse toegang tot de gegevens van het Rijksregister is dus niet nodig voor deze toepassing.
4. De drie DINA-medewerkers hebben toegang tot het systeem voor informatie-uitwisseling tussen het DIV en De Lijn.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 120
van 11 april 2007
van **GILBERT BOSSUYT**

Grensoverschrijdend openbaar vervoer - De Panne-Duinkerke

In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag van 8 februari 2006 bevestigde de minister dat de haalbaarheid van het grensoverschrijdend openbaar vervoer tussen Vlaanderen en Frankrijk is meegenomen in de toekomststudie voor de kusttram die momenteel loopt (vraag nr. 95, zittingsjaar 2005-2006, Websitebulletin publicatiedatum 27-03-2006).

De resultaten werden in het najaar 2006 verwacht.

1. Wanneer mogen de resultaten voor dit luik van de toekomststudie verwacht worden?
2. Zijn er specifieke redenen die in verband staan met dit luik van de studie, die verklaren waarom de resultaten nog even op zich laten wachten?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 120 van 11 april 2007

van **GILBERT BOSSUYT**

1. De Lijn West-Vlaanderen werkt momenteel aan de definitieve afwerking van het Toekomstplan West-Vlaanderen. Wij verwachten dat het Toekomstplan deze zomer voldoende onderbouwd is, zodat deze studie aan het publiek kan worden bekend gemaakt.
2. Neen, zowel het luik van de grensoverschrijdende verbindingen, als andere verbindingen dienen nog verdere onderbouwing te krijgen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 121
van 11 april 2007
van **GILBERT BOSSUYT**

Belbus De Panne-Adinkerke - Dienstregeling

Vanaf 1 april 2007 wordt de gewone exploitatie op de lijn 55 vervangen door een vraagafhankelijke bediening.

Deze nieuwe exploitatievorm heeft als voordeel dat een grotere zone wordt bediend met méér halteplaatsen. Op die wijze ontstaan er nieuwe verbindingen met de deelgemeenten van Veurne (Bulskamp, Houtem en Wulveringem).

Enig minpunt is de bediening naar het station van Adinkerke. Voor 1 april 2007 waren er twee bussen die vanuit het centrum van De Panne vertrokken naar het NMBS-station in Adinkerke, waar de vroegste trein richting Gent en Brussel vertrekt om 5.58uur.

De belbusexploitatie start pas om 6.30 uur.

1. Wat zijn de redenen bij de vervoermaatschappij De Lijn om deze “vroeg” trein niet meer te verbinden met een bus vanuit het centrum van De Panne?
2. Wat zijn de alternatieven voor de vroege pendelaars?
3. Is hierover overleg gepleegd met de NMBS?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 121 van 11 april 2007

van **GILBERT BOSSUYT**

1. De buslijn 55 De Panne – Adinkerke werd afgeschaft wegens een minimale belangstelling, die door een vraag afhankelijk vervoer efficiënter kon opgevangen worden. Daarenboven zorgt de belbus voor nieuwe verbindingen tussen Veurne en De Panne, onder andere een rechtstreekse relatie De Panne – Veurne kliniek.
2. Voor de vroege verbindingen naar Brussel zijn er de volgende alternatieven voorstellen:
 - 1) Belbus Veurne – Noordwest met vertrek om 06.09 uur aan de halte De Panne – Gemeentehuis met aankomst te Veurne – Station om 06.24 uur. In aansluiting neemt u de trein van 06.33 uur naar Gent Sint-Pieters met aankomst om 07.37 uur en vervolgens de aansluitende trein om 07.43 uur naar Brussel Centraal met aankomst om 08.18 uur.
 - 2) Belbus Veurne – Noordwest met vertrek om 06.09 uur aan de halte De Panne – Gemeentehuis met aankomst Adinkerke – Station om 06.12 uur. In aansluiting neemt u de trein van 06.25 uur naar Gent Sint-Pieters om daarna dezelfde reisweg te nemen als in bovenstaand alternatief.
3. Op 22 januari 2007 werd dit dossier door De Lijn voorgesteld op een overleg in aanwezigheid van vertegenwoordigers van de gemeente De Panne en de stad Veurne. Op 23 februari 2007 werd dit dossier aan de Openbare Vervoercommissie (OVC)voorgelegd en goedgekeurd. De NMBS is lid van de OVC.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 123
van 11 april 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

De Lijn Bornem - Bushalte Sas

In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 22 over de halte aan de Temsebrug over de Schelde heeft de minister het over het bustraject op het grondgebied van Temse (Oost-Vlaanderen).

Mijn vraag had evenwel betrekking op de halte Sas, gelegen aan de Antwerpse kant van de brug, met name op het grondgebied van Bornem.

Om de busgebruikers veilig de N16 te laten oversteken, zou daar immers een oversteekplaats met verkeerslichten moeten worden voorzien.

De commissie Verkeersveiligheid en Mobiliteit van de gemeente Bornem is overigens van oordeel dat het beter zou zijn om de bushalte te verplaatsen, waarbij wordt geopperd dat de bussen even zouden afslaan naar de parkeerplaats aan het Sas van Bornem, om daarna terug te keren naar de N16 richting Temse.

Kan de minister medelen of er ter zake al overleg is geweest tussen het gemeentebestuur en de Lijn?

Heeft dat al tot beslissingen geleid?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 123 van 11 april 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

De verplaatsing van de halte Bornem Sas zal gebeuren in samenspraak met het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap – Agentschap Infrastructuur en Afdeling Waterwegen en Zeewezen – en is pas voorzien bij de finalisering van het uitvoeringsontwerp nieuwe Temsebrug. Ook het overleg met de gemeente Bornem is voorzien in deze fase.

In verband met de plannen van de gemeente Bornem om op korte termijn de bushalte te verplaatsen is nog geen overleg geweest tussen het gemeentebestuur en De Lijn. De Lijn is ook niet op de hoogte van de plannen van het gemeentebestuur. Voor een veiligere aansluiting van het lokale verkeer op de N16, kan de gemeente Bornem het initiatief nemen om een overleg te organiseren met de wegbeheerders (Agentschap Infrastructuur en Administratie Waterwegen en Zeewezen) en De Lijn. Vanzelfsprekend vind ik het opportuun dat de gemeente Bornem over haar plannen overleg pleegt met De Lijn en dat De Lijn deze plannen bestudeert.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 127
van 24 april 2007
van **JAN PENRIS**

De Lijn Antwerpen - Tramproject Berchem

In Berchem, Antwerpen, is enige ongerustheid ontstaan over de mogelijke aanleg van een tramlijn op het traject Zilverbeeklaan, Fruithoflaan en Groenenborgerlaan. De omwonenden van deze bijkomende trambedding stellen zich vragen met betrekking tot het nut en de wenselijkheid van deze extra verbinding en mobiliseren via een petitieactie tegen dit mogelijk initiatief.

Minister Van Mechelen antwoordde naar aanleiding van het zesde voortgangsrapport over de BAM (Beheersmaatschappij Antwerpen Mobiel) op mijn vraag over de toekomst van de tramprojecten van het Masterplan en hun financiering, dat een aantal met name genoemde projecten zouden worden gefinancierd door één of meerdere zogenaamde SPV's (speciale projectvennootschappen) ten bedrage van een geraamde 301 miljoen euro.

Het Berchemse project wordt daarin evenwel niet vermeld.

Kan de minister medelen of dit betwiste Berchemse project door De Lijn of Lijninvest behouden wordt tegen de wil van de omwonenden in?

Zo ja, via welke middelen, niet voorzien door minister Van Mechelen, zal dit project dan alsnog gerealiseerd worden?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 127 van 24 april 2007

van **JAN PENRIS**

Het tracé voor het realiseren van een tramverbinding over Diksmuidelaan, Zilverbeeklaan en Fruithoflaan staat vermeld in het strategisch ruimtelijk structuurplan van de stad Antwerpen. Het voorstel is gebaseerd op de grote woondichtheid van het gebied en de aanwezigheid van talloze kantoren die recentelijk zelfs zijn uitgebreid. Een rechtstreekse tramverbinding met het station Berchem is in deze dus qua potentieel wellicht verantwoord.

Dit project is niet opgenomen in de beslissing van de Vlaamse regering betreffende Lijninvest. Die beslissing omvat een aantal tramprojecten, waarvan de start van uitvoering zich in de periode 2007 – 2009 situeert.

Het hier bedoelde traject kan in de toekomst nader worden onderzocht, maar op dit ogenblik zijn hiervoor geen investerings- noch exploitatiemiddelen voorzien.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

YVES LETERME,
MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN,
LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 45
van 28 maart 2007
van **KARLOS CALLENS**

Mesttransporten - BTW

Forfaitaire landbouwers zitten in de knoei met de aftrekbaarheid van de 21% BTW die ze moeten betalen op mesttransporten van hun landbouwbedrijf naar de mestverwerkingseenheden.

Vermits MAP III (Mestactieplan) een beperking van het uitrijden van mest voorstaat en bijgevolg de mestverwerking aanmoedigt, is het niet logisch dat een landbouwer die mest naar een verwerkingseenheid laat transporteren, daarvoor 21% BTW moet betalen die hij niet kan recupereren. Er lijken twee mogelijke oplossingen te zijn: ofwel worden deze mesttransporten opgenomen in de forfait van de landbouwers, ofwel moeten ze fiscaal aftrekbaar worden gemaakt voor de landbouwers.

1. Is de minister op de hoogte van bovenvermeld probleem?
2. Heeft hij al ingeschat hoeveel dit probleem kost aan de landbouwers?
3. Naar welke oplossing wordt er gestreefd: de opname van de mesttransporten in de forfait van de landbouwers, of het fiscaal aftrekbaar maken van deze transporten voor de landbouwers?
4. Wordt er met de federale minister van Financiën een oplossing voor deze problematiek gezocht?

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 45 van 28 maart 2007

van **KARLOS CALLENS**

1. Ik ben inderdaad op de hoogte van het probleem dat de 21% BTW die op mesttransporten betaald moet worden stelt. Vandaar dat ik er dan ook reeds meermaals bij mijn federale collega bevoegd voor financiën, minister Reynders, heb op aangedrongen dat een verlaging van het BTW-tarief op mesttransporten naar 6% (net zoals dit voor het overige landbouwloonwerk het geval is) absoluut te verantwoorden is. Wanneer u met dit probleem bedoelt dat deze 21% BTW niet zou kunnen gerecupereerd worden, wens ik dat wel te nuanceren. Wie als landbouwer niet van de bijzondere BTW-landbouwregeling gebruik maakt, kan zonder probleem de 21% BTW verrekenen. Voor de andere landbouwers in de bijzondere BTW-regeling wordt deze BTW forfaitair (6 % op de verkopen) gerecupereerd. Wat de inkomstenbelastingen betreft, wordt voor de landbouwers die gebruik maken van de forfaitaire methode, de kost van mesttransport als een gemiddelde kost in het landbouwbarema ingebracht, waardoor de landbouwer ze dan ook niet meer zelf individueel in aftrek kan brengen. Dit laatste is het gevolg van het standpunt dat de landbouworganisaties tot op heden in deze onderhandelingen aannemen.
2. Wat betreft de kosten die de BTW op de mesttransporten voor de landbouwer betekenen. Het is zeer moeilijk een schatting te maken van de (BTW-) kosten voor de landbouwers die deze mesttransporten met zich meebrengen gezien het groot aantal factoren waarover geen precieze gegevens bestaan.

Momenteel zijn er 112 operationale mestverwerkinginstallaties waarvan er 40 mest van derden verwerken. Voor 73 installaties loopt er een aanvraag tot vergunning. Verwacht wordt dat het huidige aantal van 112 mestverwerkingsinstallaties een sterke stijging zal kennen en afhankelijk van een aantal factoren zal de capaciteit met 50%, 100% tot 150% toenemen.

Als er in de toekomst meer mestverwerkingsinstallaties zullen zijn, zal dit leiden tot een verlaging van het aantal kilometers waarover de mest getransporteerd moet worden.

In 2006 werd er 775.552 ton mest verwerkt. Ongeveer de helft van deze mest werd getransporteerd. De overige helft werd op het bedrijf zelf verwerkt of werd door een mobiele installatie verwerkt. Dit impliceert dat er 387.776 ton mest vervoerd werd. Het vervoer van deze hoeveelheid mest over een gemiddelde afstand van 30 km zorgt voor een totale BTW kost van € 244.299.

(Voor het transport van mest kan men uitgaan van een gemiddelde kost van 10 € per 100 kilometer per m³ (excl. BTW) mest; dus € 2.10 BTW per 100 kilometer per m³ mest.)

In de hypothese dat er in de toekomst 50% meer mest verwerkt zal worden die over een kortere afstand (stel gemiddeld 20 km) vervoerd moet worden, zorgt dit voor eenzelfde totale BTW kost van € 244.299.

In de hypothese dat er in de toekomst 100% meer mest verwerkt zal worden die over een kortere afstand (stel gemiddeld 20 km) vervoerd moet worden, zorgt dit voor een totale BTW kost van € 325.732.

In de hypothese dat er in de toekomst 150% meer mest verwerkt zal worden die over een kortere afstand (stel gemiddeld 20 km) vervoerd moet worden, zorgt dit voor een totale BTW kost van € 407.165.

Ik wil hierbij nog benadrukken dat dit om een zeer arbitrair cijfer gaat gezien er geen cijfers bestaan over de afstand waarover mest gemiddeld vervoerd wordt en hoeveel mest er exact vervoerd wordt.

3. en 4. Wat betreft de oplossingen voor deze problematiek:

Hiervoor zou ik willen verwijzen naar mijn antwoord op de eerste vraag. Het is een keuze van de landbouworganisaties om in de jaarlijkse onderhandelingen welke met de fiscale administratie worden gevoerd, mesttransport als een gemiddelde kost in het landbouwbarema te verrekenen waardoor een afzonderlijke individuele verrekening voor de groep die hiervan gebruik maakt niet langer mogelijk is. Zoals gesteld, voor de landbouwers die kiezen voor een personenbelastingen met boekhouding stelt zich sowieso geen probleem.

Voor wat de eventuele verlaging van het BTW-tarief naar 6% betreft, gelet op het feit dat de federale regering bijna het einde van haar legislatuur bereikt, is het nu niet meer wenselijk of opportuun om nog bijkomende initiatieven t.a.v. collega Reynders te richten. Ik verwijs in deze eveneens naar mijn antwoord op de eerste vraag.

FRANK VANDENBROUCKE,
VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 105
van 20 februari 2007
van **BART DE WEVER**

Werkzoekenden - VDAB-begeleiding en transmissie naar RVA

Eind 2003 werd in overleg met de Vlaamse Regering en de sociale partners een model van begeleiding ontwikkeld waarbij alle werkzoekenden (zowel de net instromende als de langdurig werkzoekenden) vanuit de VDAB zouden worden begeleid om samen het meest kostenefficiënte traject naar passende duurzame uitstroom naar werk te realiseren.

Naar aanleiding van het samenwerkingsakkoord, afgesloten tussen de federale overheid en de gewesten/gemeenschappen, werd dit plan aangepast aan de timing van dit akkoord.

De instroomschema's werden gewijzigd om de activering van de controle van het zoekgedrag van de werkzoekenden bij de RVA te kunnen inpassen.

Er wordt een onderscheid gemaakt tussen de preventieve werking bij de start van de werkloosheid en de curatieve werking voor langdurige, niet-werkende werkzoekenden.

De klemtoon van de VDAB ligt op het continu bemiddelen en activeren van de werkzoekende. Indien de werkzoekende echter pertinent werkonwillig blijkt, dan volgt er een transmissie van zijn/haar dossier naar de RVA met het oog op een mogelijke schorsing van de werkloosheidsuitkering.

1. a) Hoeveel werklozen werden er tussen 2000 en 2007 door de VDAB gecontacteerd (opgesplitst per jaar en per LKC)?
 - b) Hoe verloopt de procedure?
 - c) Wat wordt er aan deze mensen aangeboden?
2. a) Hoeveel opleidingen en cursussen werden er tussen 2000 en 2007 opgestart (opgesplitst per jaar en per LKC)?

Hoeveel werden er beëindigd?

Wat is het slaagpercentage?

 - b) Hoeveel mensen vonden werk?

Kan de minister de uitstroom naar werk opsplitsen naar statuut nieuwkomer/oudkomer, anderstalige/Nederlandstalige, inburgeraar/niet-inburgeraar?

3. a) Hoe vaak werd de VDAB tussen 2000 en 2007 geconfronteerd met werk- en opleidingsweigeraars?

Wat waren de redenen?

Hoe vaak werd het dossier doorgestuurd naar de RVA in het kader van de transmissie?

- b) Wat deed de RVA hier verder mee?

Worden de VADB-consulenten in feite op de hoogte gehouden van de beslissingen (schorsing/niet-schorsing) van de RVA?

En de Vlaamse overheid, krijgt die dergelijke informatie van de RVA?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORDop vraag nr. 105 van 20 februari 2007
van **BART DE WEVER**

1. Het aantal werkzoekenden dat tussen 2000 en 2006 door de VDAB gecontacteerd werd, vindt u opgesplitst per jaar en per LKC in onderstaande tabel. Hierbij dient te worden opgemerkt dat één werkzoekende vanzelfsprekend meerdere keren per jaar kan uitgenodigd zijn.

Aantal gecontacteerde werkzoekenden (kregen ofwel een uitnodiging, ofwel een verwijzing ofwel een vacaturemededeling)

lkc_	jaar						
	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
	Aantal wz	Aantal wz	Aantal wz	Aantal wz	Aantal wz	Aantal wz	Aantal wz
11. ANTWERPEN	46764	45510	44957	47038	49440	50270	54030
12. MECHELEN	10905	10801	10809	11171	14287	13190	13888
13. TURNHOUT	18694	16607	18322	20724	21176	21292	19862
21. BRUSSEL	1731	1643	1925	2126	2424	2784	2830
22. LEUVEN	16477	15866	16690	17040	19176	18893	18564
24. VILVOORDE	24178	24325	28280	29268	25417	23258	22648
31. BRUGGE	14820	15755	14885	13766	14296	12474	13344
34. KORTRIJK	18534	17759	21180	23064	22766	21531	24725
35. OOSTENDE	19005	17574	18098	17331	19459	18361	19353
41. AALST	12912	13447	13905	14153	15913	15063	15617
44. GENT	23979	26897	26199	28878	29849	27603	30507
46. SINT-NIKLAAS	21580	21580	19660	20713	20136	18764	18375
71. HASSELT	33674	31479	29684	31005	31689	32620	34122
73. TONGEREN	9597	9375	10214	10181	9842	8895	10244
99. CENTRALE DIENST	285	59	317	397	54812	82929	94159
Totaal	273135	268677	275125	286855	350682	367927	392268

De sluitende aanpak werd in 2004 ingevoerd. Doel is om via een preventieve benadering iedere werkzoekende zo snel mogelijk te begeleiden naar werk. Om de beschikbare middelen zo efficiënt mogelijk aan te wenden, gaat het om een getrappt begeleidingsmodel. Hierbij wordt de volgende procedure gehanteerd en wordt de werkzoekende het volgende aangeboden:

- onmiddellijk bij de inschrijving krijgt de werkzoekende systematisch passende vacatures aangeboden;
- via een wekelijkse matching krijgt de werkzoekende automatisch vacatures toegestuurd;
- de telefonische screening van de preventieve doelgroep. Dit heeft tot doel om het dossier op punt te zetten, het sollicitatiegedrag te bevragen en indien nodig de werkzoekende met dringende behoefte aan begeleiding door te verwijzen;
- wie 3 maanden na de telefonische screening nog werkzoekend is, wordt uitgenodigd voor een intake in de preventieve werking.

Doelstelling in de preventieve werking is iedere werkzoekende jonger dan 25 jaar op te nemen in de trajectwerking voordat hij/zij 6 volle maanden werkzoekend is en iedere werkzoekende ouder dan 25 jaar voordat hij 1 jaar werkzoekend is. In 2004 werd ook gestart met een systematische curatieve werking. Het doel hiervan is om de stock aan mensen die langdurig werkloos zijn en de afgelopen 2 jaar geen enkele actie vanuit VDAB hebben ontvangen, in de curatieve werking op te vangen.

2. a) Zowel werknemers als werkzoekenden kunnen opleidingen volgen bij VDAB. Ik veronderstel dat uw vraag uitsluitend betrekking heeft op het aantal werkzoekenden dat deelnam aan een VDAB-opleiding. Hierbij vindt u het aantal werkzoekenden dat een opleiding heeft aangevat in de periode 2000-2006 en dit opgesplitst per jaar en per LKC..

tabel 1 Aantal bereikte koppen in opleidingen op jaarbasis in de periode 2000-2006

lkc	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
11 ANTWERPEN	7466	7575	7577	9738	10208	11348	12052
12 MECHELEN	2073	2173	2320	2838	3103	3465	3545
13 TURNHOUT	3201	3272	3383	3777	4131	4256	4454
21 BRUSSEL	917	1114	1396	1322	1454	1522	1585
22 LEUVEN	3536	3450	3535	4439	4607	4617	4772
24 VILVOORDE	2562	2507	2685	3727	4190	4422	4583
31 BRUGGE	2319	2264	2390	3046	3217	3284	3417
34 KORTRIJK	3236	3482	3825	4607	5187	5285	5371
35 OOSTENDE	3797	3814	3722	4082	4692	4418	4692
41 AALST	2769	2987	3291	3865	4149	4320	4260
44 GENT	4693	4871	5595	7253	7875	8111	8479
46 ST-NIKLAAS	3206	3175	3690	4184	4399	4635	4517
71 HASSELT	5825	6338	6460	7090	7679	8863	9920
73 TONGEREN	2221	2185	2287	2502	2513	2696	2923
99 HOOFDBESTUUR	1	91	572	73	22	6	9
Eindtotaal	47822	49298	52728	62543	67426	71248	74579

In een volgende tabel vindt u enerzijds het aantal individuele werkzoekenden die één of meer opleidingen gestart zijn en anderzijds een telling van het aantal effectief succesvol beëindigde opleidingen (d.w.z. de opleiding met vrucht beëindigd of aan het werk). Deze gegevens geven u een beeld over het aantal werkzoekenden dat een opleiding succesvol beëindigd heeft.

	werkzoekenden - VDABopleidingen							
	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
bereikte koppen in VDAB-opleidingen	47822	49298	52728	62543	67426	71248	74579	
effectief beëindigde opleidingen		49595	47431	57213	65512	71338	71347	10369

2. b) De opsplitsing inzake uitstroom naar werk zoals weergegeven in onderstaande tabel is de enige die VDAB kan aanleveren en dit voor de periode van 2003 tot 2006. Het gaat om uitstroomresultaten van werkzoekenden die gevat zijn door de preventieve of curatieve sluitende aanpak en wiens traject ondertussen werd beëindigd. Wanneer het traject wordt afgesloten, wordt gekeken of de werkzoekende uitgestroomd is naar werk.

Onder allochtoon dient in onderstaande tabel te worden verstaan een werkzoekende met een niet-Europese nationaliteit en/of een Magrebijnse of Turkse etnie. Nieuwkomers zijn werkzoekenden met een nationaliteit buiten de EU, waarvan de eerste inschrijving bij VDAB maximaal 1 jaar geleden gebeurde en die al dan niet doorverwezen werden via een onthaalbureau.

Hierbij dient te worden opgemerkt dat voor de start van de preventieve sluitende aanpak er uiteraard ook een belangrijke uitstroom naar werk is. Over deze groep zijn echter geen cijfergegevens beschikbaar. Deze werkzoekenden worden van bij de inschrijving gematcht met vacatures (wordt wekelijks herhaald). Zij maken gebruik van de vacaturebank van de VDAB of van mijn VDAB of worden actief verwezen op vacatures.

Tabel 2: uitstroom naar werk (na preventief, curatief of spontaan traject)

	Uitstroom			Totaal			Uitstroompercentage		
	alle trajecten	allochtoon	nieuwkomer	alle trajecten	allochtoon	nieuwkomer	alle trajecten	allochtoon	nieuwkomer
2003	37751	4223	612	81961	12886	2326	46,1%	32,8%	26,3%
2004	41413	5324	1642	83131	14124	4493	49,8%	37,7%	36,5%
2005	43919	5743	1780	85613	14502	4133	51,3%	39,6%	43,1%
2006	46116	6626	2019	88173	15307	4252	52,3%	43,3%	47,5%
Eindtotaal	169199	21916	6053	338878	56819	15204	49,9%	38,6%	39,8%

3. a) In onderstaande tabel vindt u hoeveel transmissies in de periode 2000 -2006 werden uitgevoerd naar de RVA. De redenen voor transmissie zijn: werkweigeren; weigering, verlating of stopzetting van een opleiding; niet ingaan op een trajectvoorstel; gebrek aan positieve medewerking; en afwezig op oproeping na uitnodiging.

	transmissies
2000	5.177
2001	7.026
2002	6.753
2003	6.555
2004	7.975
2005	9.759
2006	17.899

Specifiek voor weigeren van een werkaanbod en weigeren, verlaten of stopzetten van een opleiding ging het in 2006 om volgende aantallen transmissies:

transmissies 2006	
afwezig na oproeping / na uitnodiging	15.723
gebrek aan positieve medewerking	1.033
werkweigeren	790
weigering, verlating of stopzetting IBO	353
Totaal	17.899

3. b) De schorsingen worden automatisch via de gegevensstroom van de RVA weggeschreven in de individuele klantendossiers van de VDAB. Zo hebben de consultants zicht op de beslissingen van de RVA. In dit kader overleggen VDAB en RVA zowel centraal als regionaal regelmatig met elkaar om het transmissiebeleid optimaal op elkaar af te stemmen. Beide instanties hebben er immers alle belang bij dat alleen de precieze maar noodzakelijke gegevens worden overgemaakt zodat enerzijds RVA geen tijd verliest aan onvolledige dossiers en anderzijds de VDAB consultant snel op de hoogte is van welke sanctie RVA aan de transmissie verbonden heeft.
- De VDAB beschikt dus wel over de beslissingen RVA per individueel klantendossier, maar niet over gestructureerde statistische gegevens i.v.m. het aantal sanctioneringen van de RVA. Deze gegevens kunnen wel teruggevonden worden in het jaarverslag van RVA.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 111
van 6 maart 2007
van **ANNICK DE RIDDER**

Knelpuntvacatures - VDAB-screening werkzoekenden

De VDAB heeft te kennen gegeven om, met het oog op een betere invulling van knelpuntvacatures, de lijst van werkzoekenden die voor bepaalde functies in aanmerking komen, zoals in de bouw, beter te screenen en uit te zuiveren.

1. Heeft de VDAB dergelijke screenings al doorgevoerd voor de bouwsector?
2. Hoeveel werklozen zaten in de oorspronkelijke doelgroep en hoeveel werklozen werden na de screening in een andere groep gecatalogeerd?
3. Werden dergelijke screenings ook in andere sectoren doorgevoerd?
4. Hoeveel werklozen zaten telkens in de oorspronkelijke doelgroep en hoeveel werklozen werden na de screening in een andere groep gecatalogeerd?
5. Wat gebeurt er met mensen die zeer lang onterecht in een bepaalde categorie werden gecatalogeerd? Worden zij intensiever begeleid en omgeschoold om beter te kunnen beantwoorden aan de vereisten van de functies waarvoor zij na de screening wél in aanmerking komen?
6. Gebeuren dergelijke screenings ook door de BGDA en Forem? Kan de VDAB over de resultaten daarvan beschikken in het kader van de bevordering van de interregionale mobiliteit?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 111 van 6 maart 2007

van **ANNICK DE RIDDER**

1. De VDAB heeft de screening voor de bouwsector uitgevoerd tussen april en december 2006.
2. De te screenen doelgroep bestond uit 16.655 niet-werkende werkzoekenden ingeschreven in een bouwberoep.
Bij 6.066 gelabelde werkzoekenden werd het bouwberoep geschrapt en werd een ander arbeidsmarktgericht beroep in het dossier opgenomen waarop deze werkzoekenden worden bemiddeld.
3. Screenings die uitgevoerd werden of gepland zijn :
 - Van oktober 2006 t.e.m. februari 2007 liep de sectorale screening schoonmaak.
 - In april 2007 start de sectorale screening horeca en in het najaar is een screening van de werkzoekenden met informatica- en transportberoepen gepland.
4. Om een idee te geven nemen we het voorbeeld van de schoonmaak. De doelgroep voor de screening schoonmaak bestond uit alle niet-werkende werkzoekenden in oktober 2006 ingeschreven in een schoonmaakberoep. Het ging over 23.942 werkzoekenden.

Bij 5.535 gelabelden screening schoonmaak werd het schoonmaakberoep geschrapt uit het dossier en werd een ander arbeidsmarktgericht beroep in het dossier opgenomen waarop deze werkzoekenden worden bemiddeld.
5. Werkzoekenden die onterecht in een bepaald beroep zijn ingeschreven, worden geheroriënteerd naar een ander realistisch arbeidsmarktgericht beroep. Indien nodig krijgen ze een remediërende of competentieversterkende actie of opleiding aangeboden, waarna ze worden verwezen op passende vacatures.
6. Sectorale screenings gebeuren bij de BGDA niet systematisch (eerder sporadisch). De VDAB beschikt niet over resultaten hiervan. FOREM organiseert geen sectorale screening van het werkzoekendebestand.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 114
van 14 maart 2007
van **KATHLEEN HELSEN**

Onderwijsinspectie - Wervingsreserve

Het decreet van 17 juli 1991 betreffende de inspectie, Dienst voor Onderwijsontwikkeling en pedagogische begeleidingsdiensten, omvat de regelgeving m.b.t. de wervingsreserves bij de Vlaamse onderwijsinspectie. Voor de toegang tot het ambt van inspecteur wordt voor de kandidaten een selectieproef georganiseerd. Deze proef bestaat uit een schriftelijk en mondeling gedeelte. De selectiecommissie oordeelt over de proef en stelt een lijst van de geslaagde kandidaten – de zogenaamde wervingsreservelijst – op in volgorde van hun bekwaamheid. Na vier jaar verloopt de lijst. Dan volgt een nieuwe oproep, worden nieuwe proeven georganiseerd en ontstaat er een nieuwe wervingsreservelijst.

Zoals ingeschreven in Onderwijsdecreet XV bepaalt de regelgeving verder: “Wanneer binnen een periode van vier jaar een nieuwe proef voor een bepaald ambt wordt georganiseerd, hoort de commissie op hun uitdrukkelijk verzoek de kandidaten van de nog binnen de voorziene periode van vier jaar lopende lijst en rangschikt hen in de nieuwe lijst op basis van een vergelijking van hun bekwaamheid, zoals vastgesteld tijdens de vorige proef. De kandidaten van een nog lopende lijst, die aan de nieuwe proef wensen deel te nemen kunnen op hun verzoek vrijgesteld worden van het schriftelijk gedeelte. Kandidaten die op een lijst van geslaagde kandidaten voor een bepaald ambt na het verstrijken van de periode van vier jaar nog voorkomen, kunnen bij de eerstvolgende proef op hun uitdrukkelijk verzoek eenmalig vrijgesteld worden van het schriftelijk gedeelte.”

In de praktijk gebeurt het dat kandidaten die geslaagd zijn voor de proef en op de wervingsreservelijst terechtkomen, na het verstrijken van de geldigheidsduur aan de nieuwe proef deelnemen om in de running te blijven, maar niet slagen. Op die manier verliezen ze hun gunstige ranking op de lijst.

1. Heeft de minister zicht op de oorzaken van het niet-slagen voor het examen bij kandidaten die voor een eerder examen wél slaagden?

Is er mogelijk sprake van evoluerende examennormen? Zo ja, acht de minister het opportuun om de communicatie over die normen naar de kandidaten aan te passen?

2. Heeft de minister zicht op het aantal kandidaten dat geslaagd is voor de proef op een bepaald moment en na het verstrijken van de geldigheidsduur van de lijst aan de nieuwe proef deelneemt, maar niet slaagt?

Zo ja, kan hij cijfergegevens m.b.t. de hierboven vermelde categorie kandidaten voor basis- en secundair onderwijs geven van de voorbije acht jaar?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 114 van 14 maart 2007

van **KATHLEEN HELSEN**

Bij de beoordeling van de wijze waarop selecties voor inspecteur worden georganiseerd en van de criteria die bij de selectieproeven worden gehanteerd, verwijzen we op de eerste plaats naar het besluit van de Vlaamse regering van 17 juli 1991. Dit BVR legt de 'spelregels' sinds 1991 inzake selectie vast, dit besluit is inhoudelijk sindsdien niet meer gewijzigd.

1. Het niet-slagen van kandidaten heeft te maken met het falen op één van beide onderdelen van de selectieproef. Kandidaten die geen 60 % behalen voor hetzij het schriftelijke gedeelte, hetzij het mondelinge gedeelte kunnen niet voorgedragen, noch gerangschikt worden.

Het is belangrijk hierbij op te merken dat de schriftelijke proeven (een verhandeling over een algemeen onderwijskundig onderwerp) anoniem worden beoordeeld door de jury.

Er is in geen geval sprake van officieel evoluerende examennormen. Uiteraard is het zo dat de groeiende bekendheid van leerkrachten en directies met kwaliteitszorgsystemen en met het systeem van doorlichtingen een invloed heeft op de kennis van de kandidaten zelf en op de verwachtingen vanwege de selectiecommissies. Een vraag over kwaliteitszorg in 1991 wordt anders beantwoord in 2007. Deze impliciete verschuivingen hebben evenwel niets te maken met nieuwe examennormen. Een specifieke bijkomende communicatie is dan ook overbodig.

2. Het aantal kandidaten dat in de voorbije acht jaar twee keer heeft deelgenomen aan de selectieprocedure omdat de wervingsreserve voor hen na verloop van tijd niet meer van toepassing was is zeer beperkt.

Voor het basisonderwijs gaat het om 2 kandidaten, voor het secundair onderwijs om 1 kandidaat. Het niet-slagen van deze kandidaten heeft dan telkens te maken met het feit dat zij voor hun mondelinge gedeelte een onvoldoende of te zwakke score kregen vanwege de jury.

Een mogelijke verklaring voor dit falen bij een tweede selectie heeft vermoedelijk te maken met overschatting van zichzelf of onderschatting van het belang van de mondelinge proef. Dergelijke kandidaten gaan te gemakkelijk uit van de veronderstelling dat een eerste selectie quasi automatisch wordt doorgetrokken bij een tweede procedure. De werkelijkheid is evenwel dat van hen ook bij die tweede procedure een ernstige inspanning wordt verwacht die het voor de jury mogelijk maakt hen autonoom en opnieuw te beoordelen en evt. te rangschikken t.a.v. de andere kandidaten.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 115
van 14 maart 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Faciliteitenonderwijs - Pedagogische inspectie - Interpretatief decreet

In zijn antwoorden op de verschillende vragen die er in de loop van vorig jaar zijn gesteld over de problematiek van het faciliteitenonderwijs en meer bepaald de pedagogische inspectie, heeft de minister herhaaldelijk verwezen naar een initiatief van een aantal collega's van de meerderheidspartijen die een interpretatief decreet zouden indienen.

Naar verluidt zou de tekst van het voorstel reeds enige tijd op het kabinet van de minister liggen.

Kan de minister dat bevestigen?

Heeft hij er enig idee van wanneer hij zijn advies zal verstrekken?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 115 van 14 maart 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Het Vlaams regeerakkoord voor de huidige legislatuur stelt: “We verbinden ons ertoe om tegen 1 januari 2006 een oplossing te vinden voor de pedagogische en taalinspectie in het Franstalig faciliteitenonderwijs. Daarenboven moet de Franse Gemeenschap voldoen aan haar wettelijke verplichting tot financiering van de Vlaamse school in Komen. Anders zal de Vlaamse Gemeenschap eenzijdig maatregelen nemen”.

De vraagsteller, die er van uitging dat de binnen de unitaire Belgische context gesloten overeenkomsten “gebetonneerd” waren door de opeenvolgende bijzondere wetten van 1971, 1980, 1988 en 2001 en slechts gewijzigd konden worden na consensus tussen de Vlaamse en de Franse Gemeenschappen, ondervroeg me hierover op 7 oktober 2004 in de Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie. Hij stelde dat gelet op de halsstarrige houding van de Franse Gemeenschap tijdens de voorgaande zittingsperioden, er weinig vooruitgang geboekt zou kunnen worden. En hij was “echt benieuwd om te vernemen aan welke eenzijdige maatregelen u in dit verband denkt”, er van uitgaande dat “het decennia geleden gesloten akkoord niet zo maar eenzijdig kan worden gewijzigd”.

Dit uitgangspunt had de vraagsteller ook al in het verleden aangenomen. Om het extraterritoriale optreden van de Vlaamse Gemeenschap ten voordele van de Nederlandstalige basisschool in de gemeente Komen, die volledig gefinancierd wordt door de Vlaamse Gemeenschap, te kunnen rechtvaardigen, had hij op 14 maart 2002 gesteld: “De financiering van de Nederlandstalige school in Komen door de Vlaamse Gemeenschap is overigens niet onwettig. Dit vloeit voort uit een protocol dat de Franstalige en Vlaamse ministers van Onderwijs, de heren Busquin en Calewaert in 1981 hebben afgesloten”. Hierbij werd voorbijgegaan aan de vanuit het territorialiteitsbeginsel fundamentele ongrondwettigheid van deze situatie en tevens een legitimatie gegeven aan verder uitvoeren van ook de andere overeenkomsten die in de unitaire Belgische context tussen leden van dezelfde Belgische uitvoerende macht en hun administraties waren afgesloten. Ook al vielen ze – zoals ook het protocol Calewaert-Toussaint uit 1973 – buiten de termijn vermeld in artikel 5 van de bijzondere wet van 21 juli 1971 betreffende de Cultuurraden, dat stelt dat “Onverminderd de territoriale bevoegdheid van elke cultuurraad blijven gehandhaafd de praktische uitvoeringsmaatregelen inzake onderwijs die de ministers van Nationale Opvoeding tot 31 december 1970 in onderlinge overeenstemming hebben genomen ten behoeve van de inwoners van de zes randgemeenten en van de taalgrensgemeenten die niet de taal van het taalgebied gebruiken”. Waardoor strikt genomen enkel het akkoord Vermeyley-Dubois uit 1970 werd bedoeld.

Met dit standpunt stond de vraagsteller niet alleen. Integendeel: de dominante theorie bij zowel juristen, als de Vlaamse parlementsleden en regering was, dat deze inbreuken op de territoriale bevoegdheid van de Gemeenschappen binnen een “staatscontext” bekeken dienden te worden. De op 31 december 1970 bestaande overeenkomsten wettelijk te beschermen en wijzigingen afhankelijk te maken van de wederzijdse instemming van wat nu de Gemeenschapsparlementen zijn werd gezien als een door de Grondwetgever gewilde compromisoplossing. Het feit dat de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen in artikel 93 de bijzondere wet van 21 juli 1971 had opgeheven, echter met uitzondering van de artikelen 4 en 5 en dat ook de bijzondere wetten van 8 augustus 1988 en 13 juli 2001 deze uitzondering behielden, subsidiair dat de bijzondere wet van 13

juli 2001 een artikel 16 bis had toegevoegd, werd door velen gezien als een bevestiging van deze uitzonderlijke compromissituatie.

Weliswaar maakten enkele juridische auteurs, waaronder een auditeur in de Raad van State en een referendaris bij het Arbitragehof, de opmerking dat het “slechts” de bijzondere wetgever en niet de grondwetgever zelf was, die deze uitzonderlijke afwijking op het territorialiteitsbeginsel vorm had gegeven. Dat ook de bijzondere wetgever geen afbreuk kan doen aan de grondwettelijke bepalingen. Waar voor andere Gemeenschapsbevoegdheden zoals de culturele en persoonsgebonden aangelegenheden de bijzondere wetgever moet tussenkomen en de bevoegdheidsoverdracht kan conditioneren; is dit voor de onderwijsaangelegenheden niet voorzien omdat de Grondwet zelf de bevoegdheidsoverdracht heeft geregeld. En dat derhalve deze in de Belgische unitaire context afgesproken regelingen, die niet in de Grondwet opgenomen zijn moeilijk als een echt samenwerkingsakkoord tussen de Gemeenschappen gezien konden worden, laat staan dat de bijzondere wetgever een samenwerkingsakkoord zou kunnen opleggen. Overigens zijn deze overeenkomsten nooit in het “Belgisch Staatsblad” gepubliceerd, zodat vragen over de algemene tegenstelbaarheid ervan kunnen gesteld worden.

Een aantal malen heeft mijn ambtsvoorganger Luc Van den Bossche, mede op basis van zijn betrokkenheid bij en kennis van de grondwetwijziging van 1988, b.v. bij de bespreking van een resolutie op 28 oktober 1996 gesteld, dat het uitvoeren van de pedagogische inspectie door inspecteurs van een andere taalrol uiteraard geen problemen gaf in de unitaire Belgische staat. Evenwel stellen zich sinds de staatshervorming van 1988 grote constitutionele problemen. Als voorbeeld verwees mijn ambtsvoorganger naar de door het Vlaams Parlement bekrachtigde eindtermen waarin een duidelijk concept voor het onderwijs in Vlaanderen wordt vooropgezet. Hij verklaarde dat “hij daarom de Franstalige Gemeenschap op de hoogte heeft gebracht dat hij een eigen pedagogische inspectie zal installeren. De eindtermen kunnen immers niet gecontroleerd worden door inspecteurs die niet tot de Vlaamse Gemeenschap behoren”. Het moet immers juridisch-technisch gegarandeerd kunnen worden dat het onderwijs dat door de Vlaamse Gemeenschap op het eigen grondgebied wordt erkend, gesubsidieerd, dan wel gefinancierd, kwalitatief voldoet aan de eindtermen. De vroegere protocollen omvatten enkel een afsprakennota en dus geen wettelijke tekst. . Naar aanleiding van een actuele vraag op 27 november 1996 stelde hij dat de Franstalige scholen in Vlaanderen onder onze bevoegdheid vallen en omdat ze “verplicht zijn onze eindtermen aan te nemen, zullen we de inspectie ook zelf uitvoeren”. Naar aanleiding van een interpellatie op 10 maart 1998 stelde hij “Ik heb hen (de Franstaligen) duidelijk gemaakt dat ik deze regeling niet meer wens te handhaven. Dat zou ook niet kunnen, na de goedkeuring van de eindtermen door het Vlaams Parlement” en “als de betrokkenen (de Franse Gemeenschap) niet op mijn uitnodiging ingaan, zit er niets anders op dan op een minder vriendelijke manier mee te delen dat wat vroeger bestond niet meer geldt. Onze inspectie zal dan gewoon, volgens de grondwettelijke logica haar werk doen”.

In de werkelijkheid bleef ook hij – wellicht om opportunistische redenen omdat er zicht was op een akkoord met de Franse Gemeenschap - net als zijn voorgangers en twee opvolgers nadien, er van uitgaan dat “Zolang de (vroegere) akkoorden niet contra legem zijn, blijft dit akkoord (...) van toepassing en weerhoudt de rechtsopvolgingstheorie hem ervan dit op te heffen”. Enkel nieuwe onderhandelingen zouden “de lege feranda” tot een andere situatie kunnen leiden. Uiteindelijk leek het hem, noch juridisch, noch praktisch tot een eenzijdige opzegging over te gaan. Onder het motto “zolang dat recht niet gewijzigd wordt, moet het worden toegepast”.

De terzake richtinggevende resolutie op 22 mei 1996 in het Vlaams Parlement gestemd ging er eveneens van uit dat “het protocolakkoord van juni 1970 en het protocolakkoord van 24 mei 1973 betreffende het beheer van de Franstalige scholen in het Nederlandse taalgebied, gesloten door de toenmalige minister van Nationale Opvoeding, te wijzigen en met dat doel de procedure bepaald in artikel 5 van de wet van 21 juli 1971 in te zetten”, met als doel dat de Vlaamse regering zo snel als mogelijk zelf de onderwijsinspectie over deze scholen zou uitoefenen.

De daaropvolgende resoluties van 30 januari 2002 en 10 juli 2002 gingen fundamenteel uit van het nastreven van een akkoord, dat “tot ieders voldoening” zou worden afgesloten met de Franse Gemeenschap. Zij het dat de mogelijkheid geopperd werd om de protocollen als nietig te beschouwen of door het stopzetten van de subsidiëring de Franse Gemeenschap te dwingen tegemoet te komen aan de Vlaamse vraag.

Hoewel de ministers Van den Bossche en Onkelinx een nieuw protocolakkoord voorbereid hadden, kwam tijdens de twee voorgaande legislaturen geen overeenkomst met de Franse Gemeenschap tot stand.

Ik moet eerlijk toegeven dat ook ik naar aanleiding van de vraag om uitleg van 7 oktober 2004 verwezen heb naar de vroegere protocollen en artikel 5 van de bijzondere wet van 21 juli 1971.

Men moet me evenwel ten goede duiden, dat ik tijdens de intensieve voorbereiding van mijn beleidsnota's tot een fundamenteel ander paradigma gekomen ben. Al in mijn antwoord op de schriftelijke vraag nr.36 van 23 november 2004 van de vraagsteller stelde ik “Onverminderd de vraag of een akkoord afgesloten in 1973 onder deze regeling valt, rijst de vraag of na de grondwetswijziging van 1998 geen nieuwe situatie is ontstaan. Het huidige artikel 127 van de gecoördineerde Grondwet kent zelf de volheid van bevoegdheden betreffende het onderwijs toe aan de Gemeenschappen en bepaalt zelf de uitzonderingen”. Nagegaan dient te worden of het wel aan de bijzondere wetgever toekomt om de onderwijsbevoegdheden van de Gemeenschappen te beperken.

Zij het dat er op een billijke wijze dient omgegaan te worden met de feitelijke toestand die wellicht om opportuniteitsredenen in stand werd gehouden.

De rechtsleer stelt immers dat regelingen van voor de opeenvolgende staatsvormingen betreffende aangelegenheden waarin de Gemeenschappen bijkomend bevoegd geworden zijn, blijven gelden tot de decreetgever van zijn nieuwe bevoegdheden gebruik maakt. Treedt de decreetgever niet op, dan blijven deze regelingen verbindend in de betrokken Gemeenschap, krachtens de stilzwijgende wil van de decreetgever om deze oudere (unitaire) regelingen (nog) niet te wijzigen of te vervangen.

In mijn beleidsnota's “Onderwijs en Vorming” en “Vlaamse Rand” stel ik dat ook de Franstalige scholen in Vlaanderen, gelet op het territorialiteitsbeginsel, moeten voldoen aan de Vlaamse regelgeving. De historisch gegroeide situatie dat deze scholen geïnspecteerd worden door inspecteurs van de Franse taalrol is niet langer houdbaar omdat we geen enkele garantie hebben dat dit onderwijs – wat door de Vlaamse Gemeenschap volledig gesubsidieerd wordt – voldoet aan de vooropgestelde kwaliteitseisen. Daarenboven krijgen deze scholen door zich buiten de Vlaamse regelgeving te zetten niet de begeleiding en de zorg waar ze normaal recht op hebben. Indien ze zich zouden inschrijven in het beleid van de Vlaamse Gemeenschap zouden de leerlingen meer begeleiding en zorg ontvangen, wat de ontwikkeling van hun kansen zou bevorderen.

Het gaat dus niet uitsluitend om staatkundige principes, maar ook om het waarborgen van de kwaliteit van het geboden onderwijs (niet in het minst van de cursussen Nederlands) en de ontwikkelingskansen van de leerlingen (waaronder de integratie van de betrokkenen in de Vlaamse samenleving).

Uiteraard zal er, conform de opeenvolgende resoluties van het Vlaamse Parlement, overleg met de Franse Gemeenschap aangegaan worden, maar als dit op niets uitdraait, zal de Vlaamse Gemeenschap eenzijdige maatregelen nemen.

Deze lijn heb ik consequent aangehouden, ook al werd me vanwege een deel van de Franstalige opinie voorgelaten dat ik hierdoor een “génocide culturelle” aan het voorbereiden zou zijn .

Ik vond overigens een bevestiging van de door mij ontwikkelde gedachtegang in de arresten nr. 44/2005 van 23 februari 2005 en nr.154/2005 van 20 oktober 2005, waarin het Arbitragehof stelt dat enkel de Grondwet zelf, en dus niet de bijzondere wetgever aan de exclusieve bevoegdheidstoewijzing op het gebied van onderwijsaangelegenheden veranderingen kan aanbrengen. Ook een bijzondere wet kan geen uitzonderingen toevoegen aan het vermelde in artikel 127 §1 eerste lid-2° van de Grondwet.

Recent heeft ook het Rekenhof, zich baserend op de door mij ontwikkelde gedachtegang, vragen gesteld over de rechtmatigheid van de uitgaven voor zowel de Nederlandstalige school en afdeling gelegen in het Franse taalgebied, als voor de Franstalige scholen in Vlaanderen.

Ik heb herhaalde gesprekken gevoerd met mijn Franstalige collega, minister-president Aréna en concrete voorstellen gedaan. Deze gesprekken hebben tot geen concrete resultaten geleid. Zelfs op mijn voorstel om de beide standpunten voor te leggen aan een tweetalig rechtscollege werd niet ingegaan. Ik kan dit slechts betreuren, mede omdat ook andere samenwerkingsvoorstellen over aangelegenheden “qui ne fâchent pas” (o.m. over uitwisseling van leerlingen en personeelsleden en de leerplichtcontrole in Brussel) herhaaldelijk vertraging opliepen.

De problematiek van de taalinspectie, ligt zoals ik de vraagsteller antwoordde op zijn schriftelijke vraag nr.19 van 27 oktober 2006 minstens schijnbaar moeilijker dan de problematiek van de onderwijsinspectie. De Vlaamse Gemeenschap heeft immers na een arrest van de Raad van State uit 1992 betreffende een personele aangelegenheid, op het Overlegcomité van 15 maart 1994 vrijwillig ingestemd met het terug overdragen van dit inspectiecorps - dat de facto sinds 1 januari 1989 tot de onderwijsinspectie van de Gemeenschappen behoorde - naar het federale niveau.

Met de inzichten die we thans hebben, zouden we kunnen argumenteren dat de controle op het taalstelsel van de leerlingen juridisch onderscheiden dient te worden van het taalgebruik. Enkel voor dit laatste, restrictief te beperken tot “de taal waarin het onderwijs gegeven wordt” zijn de Gemeenschappen niet bevoegd in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad en de rand-en taalgrensgemeenten

De wens van de Vlaamse regering om de Franse Gemeenschap te verplichten haar financieringsverplichtingen na te komen ten aanzien van de Nederlandstalige gemeenschapsschool in Komen, stoot - zoals ik de vraagsteller heb geantwoord op zijn schriftelijke vraag nr.99 van 28 januari 2005, zijn vraag om uitleg van 14 april 2005 en zijn schriftelijke vraag nr.48 van 14 december 2005 - op de moeilijkheid dat de huidige leerlingenaantallen lager zijn dan volgens artikel 6 van de onderwijstaalwet van 30 juli 1963 vereist is. Wel heb ik de bereidheid van de Vlaamse regering verwoord om zolang we als Vlaamse Gemeenschap extraterritoriaal kunnen optreden op basis van de Vlaamse regelgeving afwijkingen op de rationalisatienormen toe te zullen staan.

Tevens bleek bij het operationaliseren van de beleidsopties, dat de gestelde problematiek zich niet beperkt tot de onderwijs- en de taalinspectie en de Nederlandstalige school in Komen, maar veel ruimer en complexer is. Beide Gemeenschappen oefenen ook inzake het buitengewoon, het secundair en het volwassenenonderwijs extraterritoriale activiteiten uit op elkaars grondgebied en financieren gemeenschapsscholen op het grondgebied van de andere Gemeenschap.

Daarom besliste de Vlaamse regering in haar aanvullende verklaring van 18 mei 2005 dat een exhaustieve inventaris gemaakt diende te worden van de feitelijke situatie, inclusief de financiële verplichtingen van de Gemeenschappen. Op een moment dat men een andere Gemeenschap wil confronteren met haar tekortkomingen, is het noodzakelijk om het hele plaatje te kennen.

In mijn antwoord op de schriftelijke vraag nr.23 van 28 oktober 2005 heb ik de vraagsteller geïnformeerd over de belangrijkste elementen uit het door mij gevoerde onderzoek.

Ingaande op de actuele vragen van de vraagsteller en de heer Demesmaeker van 11 januari 2006 heb ik de volledige inventaris aan het Vlaamse Parlement overgemaakt.

De Franse Gemeenschap blijft politiek principieel vasthouden aan de bestaande toestand en weigert de Vlaamse grondwettelijke bevoegdheid te erkennen. Hierbij steunt ze zich niet alleen op de bijzondere wetten van 1971 en 1980, maar verwijst ook naar het bij bijzondere wet van 13 juli 2001 ingevoerde artikel 16 bis van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 om de “standstil” te verantwoorden, er van uitgaande dat deze afspraken deel uitmaken van “un arsenal de garanties et d'équilibres qui ont été donnés en leur temps aux francophones de la périphérie” zodat “la tutelle pédagogique des écoles francophones de la périphérie relève et doit continuer de relever de la seule

Communauté française” (antwoord van minister-president Aréna op 2 maart 2005 in het Parlement van de Franse Gemeenschap).

Dit Parlement keurde op 15 maart 2005 unaniem een motie goed die ligt in de lijn van de beslissing van de Franse Gemeenschapsregering van 21 maart 2002 die “affirmait sa volonté de maintenir la situation actuelle”.

Minister-president Aréna ging nog verder : ze ontving op haar kabinet de onderwijsschepenen, directies en personeelsleden van de Franstalige Vlaamse scholen en stelde op 22 november 2005 in de plenaire zitting van haar Parlement “Le cabinet de M. Vanden Brouck (sic) sait que nous ne pourrions accepter aucune initiative unilatérale”.

Op 18 januari 2006 ondervraagd over haar contacten met de Vlaamse Gemeenschap stelde ze “L’inspection pédagogique dans les écoles francophones des communes de la périphérie est identique à celle pratiquée dans les établissements de la Communauté française” en “il n’existe pas d’espace de négociation auprès de la Communauté française en matière d’inspection et d’organisation de ces écoles”.

Deze stelling bleef ze in haar tussenkomst in haar Parlement op 13 juni 2006 en in een aan mij gerichte brief van 30 juni 2006 verkondigen, nadat ik een initiatief had genomen om de Franstalige Vlaamse scholen te verzoeken een overeenkomst te sluiten met een Vlaams centrum voor leerlingenbegeleiding en terzake de decretaal voorziene bemiddelingsprocedure had ingezet. Zij herhaalde dit in haar antwoord op een schriftelijke vraag van 21 juni 2006 : “En outre, les revendications du Ministre Frank Vandenbroucke violent, à mon sens, l’article 5 de la loi spéciale du 21 juillet 1971, mais également la loi spéciale du 13 juillet 2001 (...) qui réitèrent la règle du standstill dont le fondement juridique se trouve à l’article 16 bis de la loi du 8 août 1980”.

Einde van het schooljaar 2005-2006 bleek enerzijds ondubbelzinnig dat er geen mogelijkheid bestond om tot een redelijk akkoord te komen met de Franse Gemeenschap, maar anderzijds ook dat er op juridisch vlak langs beide zijden van de taalgrens voortdurend beroep gedaan werd op de in bijzondere wetten verankerde mechanismen. Daarom heb ik aan mijn collega’s in de Vlaamse regering en aan de meerderheidsfracties voorgesteld de techniek van een “interpretatief decreet” te gebruiken. Inderdaad, krachtens artikel 133 van de Grondwet kan enkel de decreetgever een authentieke interpretatie geven aan een decreet waarover betwisting bestaat.

Aangezien het uit het hierboven vermelde zeer duidelijk blijkt dat er juridische, zowel als politieke betwisting bestaat over de onverkorte toepassing van de Vlaamse regelgeving op de Franstalige scholen en afdelingen in Vlaanderen, leek dit de meest gepaste weg om juridische duidelijkheid te krijgen.

Teneinde – in eerste instantie – niet verstrikt te raken in de complexere problemen van het secundair en het volwassenenonderwijs en de financiering door de Vlaamse Gemeenschap van twee instellingen (Komen en Moeskroen)) en door de Franse Gemeenschap van drie instellingen in Ronse, werd afgesproken om het interpretatief decreet te richten naar een beperkt aantal duidelijke bepalingen van het Vlaamse decreet basisonderwijs en meer bepaald de naleving van de door het Vlaams Parlement uitgevaardigde eindtermen en ontwikkelingsdoelen, door de Vlaamse regering goedgekeurde leerplannen, de kwaliteitscontrole door de Vlaamse onderwijsinspectie en de leerlingenbegeleiding door een Vlaams C.L.B.. Het is overigens op basis van datzelfde Vlaamse decreet basisonderwijs, dat de Franstalige basisscholen in Vlaanderen wedde-, werkings- en investeringsmiddelen krijgen, volgens de algemeen-geldende Vlaamse normen.

Afgesproken werd dat niet de regering, maar de meerderheidsfracties het decreetsvoorstel zouden neerleggen, zij het dat om zo volledig mogelijke juridische zekerheid te hebben voorafgaand aan de parlementaire bespreking het advies van de Raad van State zou gevraagd worden.

Herhaalde malen heb ik , onder meer in mijn antwoorden op vragen om uitleg van 11 oktober 2006 en 26 oktober 2006 , medegedeeld dat de Vlaamse regering voluit de aangekondigde parlementaire initiatieven steunt om via een interpretatief decreet duidelijkheid te krijgen over wat de logische

interpretatie van de regelgeving is. Want pas als dat juridisch volledig uitgeklaard is, kan dwingend en met de zekerheid dat onze bestuurshandelingen nadien niet vernietigd zullen worden, opgetreden worden op het terrein.

Dat dit initiatief aan Franstalige zijde niet onopgemerkt voorbij gegaan is, moge blijken uit het antwoord dan mevrouw de minister-president Aréna op 14 november 2006 over het in het vooruitzicht gestelde interpretatief decreet heeft laten geven in het Parlement van de Franse Gemeenschap : “Quant à la proposition de décret, il va de soi que toutes les initiatives seront prises pour s’y opposer par les voies légales et empêcher que la Flandre, une fois de plus, porte atteinte aux droits des francophones de la périphérie bruxelloise et plus particulièrement à celui leur permettant d’avoir accès à un enseignement dans leur langue”.

Dit laatste moeten we –gelet op de taalwetten van 1963 en gelet op artikel 129 §2 van de Grondwet dat wijzigingen betreffende het taalgebruik in onderwijs (d.w.z. de taal waarin het onderwijs gegeven wordt) in deze gemeenten voorbehoudt voor het federale niveau - als Vlaamse Gemeenschap hoe dan ook garanderen. Enkel moet de wijze waarop we deze verplichting vorm geven - mede in het belang van de ontwikkelingskansen van de leerlingen – bepaald worden binnen het geheel van de Vlaamse regelgeving. Uiteindelijk zijn het weliswaar Franstalige, maar essentieel Vlaamse scholen die in leven gehouden worden door de Vlaamse Gemeenschap.

Het Arbitragehof heeft in herhaalde arresten gesteld dat het uitvoeren van deze wettelijke bepalingen die de Franstaligen in deze gemeenten bepaalde rechten toekennen exclusief toekomt aan de Gemeenschap van het taalgebied en niet aan de andere Gemeenschap. Het is derhalve de Vlaamse Gemeenschap en niet de Franse Gemeenschap die moet instaan voor de rechten van de Franstaligen in de Vlaamse rand-en taalgrensgemeenten. Voldoet de Vlaamse Gemeenschap terzake niet aan haar verplichtingen, dan kan ze in rechte aangesproken worden.

Eénmaal het interpretatief decreet uitvoering kan hebben, zullen we een aantal maatregelen treffen , die ook verder gaan dan het naleven van de Vlaamse erkennings-, subsidiërings- en financieringsvoorwaarden. Zo kan er ingegrepen worden op de kennis van het Nederlands, zowel van de leerlingen als van de personeelsleden van de betrokken scholen.

Ingaande op de concrete vragen, kan ik de vraagsteller bevestigen dat de vormgeving van het parlementair initiatief in nauw contact met mij en mijn kabinet is gebeurd. De indieners zelf bevestigen in de begeleidende verantwoording dat het decreetsvoorstel in nauw overleg met mij en mijn kabinet tot stand is gekomen. Ze stellen dat hun voorstel gericht is om binnen het correcte grondwettelijke kader werkbare oplossingen te vinden, wat naadloos aansluit bij de opvattingen van de Vlaamse regering ter zake.

Ik heb het berichtenverkeer tussen mijn kabinet en de parlementaire meerderheidsfracties laten nagaan. Sinds december 2005 is er geen week voorbijgegaan dat er wederzijds geen elementen werden uitgewisseld. Dit is normaal, want de overstap van de vroegere denkwijze naar de nieuwe manier van denken vereist een grote mate van nauwkeurigheid om te anticiperen op de juridische problemen die gesteld kunnen worden.

Hoewel het normaal is dat de indieners van het voorstel afstemming hebben gezocht met mij, wens ik het parlementaire initiatief te respecteren en blijft de uiteindelijke tekst, het verdere verloop naar de Raad van State en de parlementaire behandeling een verantwoordelijkheid van de indieners. Zij zullen dan ook de verdere timing bepalen.

De vraagsteller heeft tijdens mijn uiteenzetting op de persvoorstelling van het Rapport van de Studiedienst van de Vlaamse Regering betreffende het **“Sociaaleconomisch profiel van de Vlaamse Rand en een blik op het Vlaamse karakter”** waarop hij aanwezig was, vernomen dat op 23 maart 2007

door een aantal collega's uit de meerderheidspartijen. een voorstel van interpretatief decreet effectief werd ingediend.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 116
van 16 maart 2007
van **SABINE POLEYN**

Project Werkleerplekken - Resultaten

In antwoord op mijn vraag om uitleg in de Commissie voor Onderwijs van 18 november 2005 over leren en werken, stelde de minister dat elke werkervaringsplaats en elke stageplaats kwaliteitsvol moet zijn. Wat betekent dat het leereffect maximaal is en de begeleiding optimaal, zodat een krachtige leeromgeving wordt gecreëerd. Dat moet in alle opzichten het doel zijn: een jongere in opleiding is geen goedkopere werkkracht (Handelingen C34 van 18 oktober 2005, blz. 6-9).

In dit kader verwees de minister naar een project van de Dienst Beroepsopleiding van het departement Onderwijs dat op dat moment liep.

Via dit project zouden instrumenten en methodieken ontwikkeld worden om kwaliteitsvolle werkervarings- en stageplaatsen te herkennen en te erkennen. Dit project, dat de naam WerkLeerPlekken of WELP meekreeg, zou uitwijzen of naast erkennen ook labelen haalbaar is.

Kan de minister de resultaten van dit project meedelen?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 116 van 16 maart 2007
van **SABINE POLEYN**

Het project WELP, dat staat voor WERkLeerPlek, loopt nog tot 31 mei 2007 op de Dienst Beroepsopleiding van het departement Onderwijs en Vorming. Het instrument dat in dit project werd ontwikkeld om de kwaliteit van werkplekken te screenen, heeft de vorm van een zelfevaluatie gerkegen.

Er werd daarbij gekozen voor het EFQM-kwaliteitsmodel als onderbouw. Het instrument bevraagt de werkplek op zowel factoren die leiden tot een kwaliteitsvolle werkplek, als op het al dan niet uitvoeren en bijhouden van meetresultaten met betrekking tot dat leren op de werkplek. Op deze wijze wordt er gemeten hoever men staat als werkplek gaande van de interne organisatie van werkplek tot bijvoorbeeld de maatschappelijke verantwoordelijkheid die men waarneemt als werkplek (bijvoorbeeld in het kader van het gelijkkansenbeleid).

Zowel de leidinggevenden als de mentoren, peters, ... op de werkvloer worden daarbij bevraagd. De verschillende zelfevaluaties leiden uiteindelijk tot een scoreblad.

Hier kan men dan zien of men zichzelf een geëngageerde, kwaliteitsvolle of excellente werkplek mag noemen.

De scoremethodiek is op een dusdanige wijze opgebouwd dat men 'hoger' scoort naarmate men zich als organisatie meer bewust wordt van het belang, de mogelijkheden en de realisering van de kwaliteitsvoorwaarden van de eigen werkplek.

Dit instrument werd in de loop van vorig jaar reeds meerdere malen getest in verscheidene bedrijven in Vlaanderen om tot voldoende realiteitsgehalte en een hoge graad van gebruiksvriendelijkheid te komen zonder enigszins afbreuk te doen aan de 'serieus' van de zelfevaluatie.

Het instrument is momenteel in elektronische vorm beschikbaar en weldra zal ook een online versie beschikbaar zijn. De interesse en het enthousiasme voor de verbetering van de kwaliteit van het leren op de werkplek werd, zo mag blijken uit dit project, niet enkel onderschreven door de geteste bedrijven, maar eveneens door het sectoraal netwerk onderwijs-arbeidsmarkt..

Het stellen van kwaliteitseisen aan werkplekken voor leerplichtigen in de vorm van een label betekent uiteraard dat de jongere in casu meer is dan een goedkope werkkraacht op de desbetreffende werkplek. Bovendien garandeert het kortweg een optimale leeromgeving.

Alhoewel men er echter algemeen van overtuigd is dat iedereen zou gebaat zijn met kwaliteitsvolle werkplekken is er tegenkating voor het idee van labelen.

Zowel de sectorfondsen, de SERV als de onderwijskoepels en het Gemeenschapsonderwijs die hebben deelgenomen aan het project WELP, zijn hiertegen gekant. Hoewel de voordelen van een label voor 'kwaliteitsvolle werkplekken' niet te ontkennen zijn, zowel voor het bedrijf als lerende organisatie als voor de jongere zelf, zien deze organisaties het uitreiken van een label op dit ogenblik als te voorbarig.

Momenteel zou men echter wel heil zien in een impulsprogramma dat een eerste golf van kwaliteitsverbetering van werkplekken tot doel zou hebben. Zo zou het gebruik van het WELP-instrument een toepassing kunnen vinden in bijvoorbeeld de sectorconvenanten.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 117

van 16 maart 2007

van **STEVEN VANACKERE**

Regularisatie DAC-arbeidsplaatsen Brussel - Stand van zaken

Over de regularisatie van door de Vlaamse Gemeenschap gefinancierde personeelsleden met een DAC-statuut, die werkzaam zijn in Brussel, ondervroeg ik de minister reeds eind 2004 in de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand (Handelingen C52 van 2 december 2004, blz. 4-6).

Hij antwoordde toen dat hij – met het oog op een overschakeling naar volwaardige arbeidsovereenkomsten – vooreerst een bevraging wilde organiseren van de Brusselse projecten om de nodige informatie te verzamelen. Vervolgens zou overleg opgestart worden met zijn Brusselse collega en met de functioneel bevoegde ministers in de Vlaamse Regering.

Eind 2005 bleek al wel een eerste aanzet afgewerkt in de vorm van een lijst van de projecten maar bleek nog een berekening te moeten worden gemaakt van de budgettaire consequenties van de operatie.

Graag had ik vernomen welke vorderingen er tot op vandaag hierin zijn gemaakt.

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 117 van 16 maart 2007

van **STEVEN VANACKERE**

De regularisatie van DAC-arbeidsplaatsen, die van start ging in 2001, wordt nog steeds voortgezet.

Voor wat alle door de Vlaamse overheid gefinancierde DAC-projecten betreft, dus zowel deze in het Vlaamse Gewest als deze in het Brussels-Hoofdstedelijk Gewest, werden ondertussen reeds 5450,8 VTE arbeidsplaatsen geregulariseerd voor een bedrag van meer dan 116 miljoen euro (euro 116.484.000). Daar zitten ook reeds vijf DAC-projecten uit de cultuursector in Brussel in, die in 2006 werden geregulariseerd.

De trage regularisatie in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest laat zich verklaren door bevoegdheidsrechtelijke factoren. Zoals u weet kan de Vlaamse overheid in Brussel enkel gemeenschapsbevoegdheden uitoefenen. Willen we de DAC-projecten in Brussel dus regulariseren met respect voor de bevoegdheidsverdelende regels, dan moesten we eerst onderzoeken of die DAC-projecten, na regularisatie, zouden vallen onder de bevoegdheid van de gemeenschappen, dan wel onder de bevoegdheid van de gewesten of de federale overheid.

Uit dit onderzoek blijkt dat ongeveer dertig procent van alle Brusselse DAC-projecten die momenteel door de Vlaamse overheid worden gefinancierd onder de Vlaamse Gemeenschapsbevoegdheid kunnen worden gebracht. Het gaat daarbij om 30 projecten met 52,73 VTE, wat overeenkomt met een loonkost van 1,42 miljoen euro. Deze projecten situeren zich voornamelijk in de sectoren welzijn en cultuur. Voor wat deze projecten betreft zal nu aan de functioneel bevoegde ministers worden gevraagd of ze hun akkoord willen verlenen aan de totstandbrenging van de regularisatie. Eenmaal dit akkoord is verkregen zullen deze bevoegde ministers zelf instaan voor de meerkost die uit die regularisatie voortvloeit. Deze meerkost wordt veroorzaakt doordat vanaf dan de lonen uit het paritair comité van de specifieke sector zullen worden toegepast en niet langer de lagere DAC-weddenschalen.

Voor wat de overige DAC-projecten betreft ligt de situatie wat moeilijker. Als we deze DAC-projecten immers zouden willen regulariseren, zouden we overgaan tot het regelen van aangelegenheden die vallen onder de bevoegdheid van de federale overheid of van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Daarom wordt nu, in overleg met de bevoegde Brusselse minister, onderzocht welke mogelijkheden er bestaan om het statuut van de werknemers van deze specifieke projecten te laten verbeteren.

VLAAMS PARLEMENT

▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 118

van 16 maart 2007

van **STERN DEMEULENAERE**

Lerarenopleidingen - Financiering

Het in het Structuurdecreet ingevoegde artikel 55quinquies (ingevoegd door art.16 van het decreet lerarenopleidingen) bevat in §5 de bedragen voor de financiering van de overgang in de lerarenopleiding (secundair ondewijs) van drie naar twee vakken.

In artikel 55 undecies wordt de financiering van de expertisenetwerken bepaald. Er wordt een budget van 1,4 miljoen euro voorzien voor de overgang naar twee vakken. Dit budget werd ingeschreven als extra in de meerjarenbegroting.

Is het al duidelijk hoe die 1,4 miljoen euro over de verschillende lerarenopleidingen zal worden verdeeld?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 118 van 16 maart 2007
van **STERN DEMEULENAERE**

Het decreet lerarenopleiding voorziet in een begeleidende financiering voor de reductie van drie naar twee vakken in de professionele bacheloropleiding leraar secundair onderwijs. De middelen zijn forfaitair in het decreet vastgelegd op basis van een berekening op macroniveau over het ganse veld.

De specifieke allocatie van deze middelen is niet eenvoudig. Op het veld bestaan verschillende meningen over hoe de bijkomende middelen voor deze geïntegreerde lerarenopleiding verdeeld moeten worden. Naar analogie met de positieve ervaring met betrekking tot de verdeling van de tweede schijf van de financiële injectie voor de hogescholen, heb ik beslist om de vraag naar een verdelingssysteem voor te leggen aan de hogescholen zelf. Ik heb de Vlaamse Hogescholenraad uitgenodigd om daarover een voorstel uit te werken.

Expertisenetwerken en Regionale Overlegplatformen zullen gefinancierd worden op basis van een overeenkomst. De verdeling van de middelen voor de Expertisenetwerken zal voorwerp uitmaken van onderhandelingen met de vertegenwoordigers van deze netwerken en overlegplatformen. De voorbereidende werkzaamheden daartoe zijn ondertussen opgestart. Belangrijke eerste conclusie van de voorbereidende besprekingen is de consensus dat dit jaar, 2007, als overgangsjaar zal worden beschouwd, en de financiering voor dit eerste jaar dan ook een overgangskarakter zal hebben.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 120
van 16 maart 2007
van **STERN DEMEULENAERE**

Onderwijspersoneel - Omstandigheidsverlof

Uit de lezing van de Omzendbrieven NO/201/SH/AS/RL, NO/201/CR/SH/AS, NO/205/SH/AS/RL en NO/205/CR/SH/AS blijkt dat het onderwijzend personeel geen recht heeft op omstandigheidsverlof voor het huwelijk van een broer of zus. Echter dit is wel zo binnen de private sector. Er is wel een regeling voor een eigen huwelijk of een huwelijk van een kind.

Het onderwijzend personeel kan uiteraard altijd een dag persoonlijk verlof nemen, maar de gevolgen hieraan verbonden zijn wel erg nadelig. In de praktijk wordt dit dan ook dikwijls opgelost door een dag ziek te zijn, maar dat is toch echt geen oplossing.

1. Is de minister zich bewust van het feit dat in de praktijk de wetgeving omzeild wordt door zich een dag ziek te melden?
2. Is de minister zich bewust van dit verschil in wetgeving tussen de onderwijssector en de privé?
3. Zijn er plannen om de wetgeving ter zake aan te passen? Zo ja, wanneer en volgens welke modaliteiten? Zo neen, waarom niet?
4. Welke keuze heeft een personeelslid binnen het onderwijs ingeval het huwelijk van zijn/haar broer of zus tijdens een werkdag valt en hij/zij dit toch absoluut wil bijwonen en absoluut geen dag persoonlijk verlof wil nemen, gezien de nadelige gevolgen hieraan verbonden?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 120 van 16 maart 2007
van **STERN DEMEULENAERE**

De door de Vlaamse volksvertegenwoordiger geciteerde omzendbrieven geven een overzicht van de gebeurtenissen waarvoor de verschillende categorieën personeelsleden in het onderwijs recht hebben op omstandigheidsverlof en van de duur van dit omstandigheidsverlof.

Daaruit blijkt dat de personeelsleden van het onderwijs inderdaad geen recht hebben op omstandigheidsverlof n.a.v. het huwelijk van een broer of een zus.

Toch kunnen ze het huwelijk van een broer of zus bijwonen, wanneer dit op een werkdag valt. Het personeelslid heeft immers de mogelijkheid om een dag gebruik te maken van het stelsel terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden.

De Vlaamse volksvertegenwoordiger wijst erop dat hieraan nadelige gevolgen verbonden zijn. In het voorontwerp van decreet betreffende het onderwijs XVII zijn echter een aantal voorstellen opgenomen ter verbetering van het stelsel terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden. De nadelige gevolgen m.b.t. de niet-bezoldigde kalenderdagen van de zomer-vakantie en m.b.t. de berekening van de totale duur van terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden waarop het personeelslid nog recht heeft, worden afgezwakt.

Het ontwerp van decreet zal eerstdaags aan het parlement worden voorgelegd.

Naast het nemen van een terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden is het soms mogelijk om in overleg met de inrichtende macht tot een andere werkbare oplossing te komen om het huwelijk van een broer of zus te kunnen bijwonen.

Momenteel zijn er geen plannen om de regelgeving betreffende het omstandigheidsverlof te wijzigen.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**FRANK VANDENBROUCKE**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 121
van 16 maart 2007
van **JOS DE MEYER**

Examencommissie Vlaamse Gemeenschap - Vergoedingen (3)

Op 22 november 2006 stelde ik de minister een schriftelijke vraag in verband met de vergoedingen van de leden van de examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap (vraag nr. 32, 22 november 2006).

De minister antwoordde o.a. het volgende: "Er wordt geen onderscheid gemaakt in de vergoedingen naargelang het statuut van de examinatoren. De vacatievergoedingen liggen aan de lage kant. Binnen de administratie is men zich bewust van het probleem. De examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap valt sinds 1 april 2006 onder het Agentschap voor Onderwijsdiensten (AgODi). Aan de secretarissen van de respectieve afdelingen werd de opdracht gegeven om via een jaarrapport deze en eventuele andere knelpunten in kaart te brengen. Aan de hand van dat rapport zal AgODi eventuele voorstellen tot aanpassing van de regelgeving aan mijzelf voorleggen. Uw suggestie rond een gedifferentieerde vergoeding op basis van het statuut van de examinatoren zal verder worden onderzocht."

Mag ik van de minister vernemen of de secretarissen van de respectieve afdelingen inmiddels een jaarrapport hebben ingediend en zo ja, welke voorstellen door AgODi werden ontwikkeld?

Werden er dienaangaande al beslissingen genomen?

Zo het antwoord op mijn vragen negatief is, kan de minister dan meedelen binnen welke tijdsperiode een en ander zal gebeuren?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 121 van 16 maart 2007
van **JOS DE MEYER**

De secretarissen van de examencommissie hebben een jaarverslag voor 2006 ingediend. Hieruit blijkt onder meer dat de lage vacatievergoedingen door de juryleden als een knelpunt worden ervaren. Daarnaast wordt de toepassing van de omzendbrief DVO/BZ/P&O/2007/6 waardoor de reisvergoeding eerste klasse met de trein wegvalt, niet op prijs gesteld. Ik heb dit aspect reeds eerder toegelicht in een antwoord aan de heer Kris Van Dijck (vraag nr. 17 van 27 oktober 2006).

De vacatievergoeding, 4 tot 6 € per dag, ligt inderdaad aan de lage kant.

Samen met mijn Administratie onderzoek ik voorstellen om deze te verhogen, al dan niet gedifferentieerd naargelang het statuut van de examinerator.

Onder meer omwille van de budgettaire consequenties kan ik momenteel hieromtrent nog geen antwoord verstrekken.

VLAAMS PARLEMENT
 ▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 127
 van 21 maart 2007
 van **JAN LAURYS**

Niet-werkende werkzoekenden - Evolutie

Wanneer we de cijfers voor het aantal niet-werkende werkzoekenden (NWWZ) in Vlaanderen vergelijken tussen eind februari 2007 en eind februari 2001 dan merken we:

NWWZ Vlaanderen

	Aantal	Werkloosheidspercentage	Waarvan aantal arbeidsgehandicapten	Waarvan aantal ouderen	Waarvan Etnisch niet-EU
Februari 2007	185.686	6,6 %	27.580	46.608	31.672
Februari 2001	159.044	6,6 %	16.765	12.772	23.355

- een forse stijging van het aantal arbeidsgehandicapten;
- een forse stijging van het aantal ouderen;
- een relatieve toename van het aantal etnisch niet-EU NWWZ.

1. Wat is de verklaring voor die ontwikkelingen?

In welke mate spelen louter statistische redenen (andere wijze van meten, betere meting, andere definitie, wijziging reglementering, enz.) een rol?

2. Wat betreft de oudere werklozen: in welke mate is compenserende ontwikkeling opgetreden inzake oudere werklozen die wel een RVA-uitkering ontvangen, maar niet meer als werkzoekend worden beschouwd?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 127 van 21 maart 2007
van **JAN LAURYS**

1.

A. Arbeidsgehandicapten

Zoals blijkt uit onderstaande tabel is het aantal werkzoekende arbeidsgehandicapten inderdaad in sterke mate toegenomen. De cijfers wijken een klein beetje af van diegene in uw vraag omdat in deze tabel ook werkzoekenden in beroepsopleiding zijn meegeteld. Bovendien is systematisch de maand juni als meetmoment gekozen. De tendens is echter dezelfde, namelijk een sterke toename. Voor een belangrijk deel is die te verklaren door veranderingen in de metingen. Nogal wat van die mensen waren tevoren ook al NWWZ of zouden het geworden zijn, maar ze werden niet aangemerkt als arbeidsgehandicapte. Dit speelt op een verschillende wijze voor de drie deelgroepen arbeidsgehandicapten.

De stijgingsindex juni 2001-juni 2006 bedraagt 169 voor de totale groep arbeidsgehandicapten, 196 voor zij met een Vlaams Fonds erkenning, 154 voor de BuSO afgestudeerden en 186 voor de gedeeltelijk + zeer beperkt geschikten. Eenzelfde persoon kan tot meerdere van deze drie deelgroepen behoren, waardoor het totaal arbeidsgehandicapten in de tabel kleiner is dan de som van de deelgroepen en de vergelijking tussen de groepen niet geheel zuiver is.

De zeer grote stijging van het aantal met een Vlaams Fonds erkenning is ongetwijfeld voor een groot deel het resultaat van een veel betere registratie. Immers, de laatste jaren zijn de arbeidstraject-begeleidingsdiensten (ATB) steeds meer geïntegreerd in de werking van de VDAB, waardoor ze de mensen die zij begeleiden ook beter registreren in het cliëntvolgsysteem van de VDAB, en het is ook nog niet zo lang dat alle nieuwe mensen met een handicap die door hun inschrijving in het Vlaams Fonds aanspraak kunnen maken op ondersteuning bij werk en die NWWZ zijn, automatisch als arbeidsgehandicapte worden aangemerkt.

De stijging bij de gedeeltelijk en zeer beperkt geschikten is ook zeer groot (vooral bij de gedeeltelijk geschikten, waar de index 209 bedraagt). Als we dit nader onderzoeken blijken er onder de recente instroom heel veel oudere arbeidsgehandicapten te zijn, hetgeen voor een groot deel louter een effect is van het feit dat de meeste oudere werkzoekenden sinds enkele jaren weer beschikbaar moeten zijn voor de arbeidsmarkt (zie de opvallende stijging tussen juni 2004 en juni 2005).

Bij de BuSO afgestudeerden is de stijging het geringst (index 154). Aangezien het behoren tot deze groep enkel bepaald is op basis van het opleidingsniveau, en er in dit onderwijsstelsel geen belangrijke wijzigingen zijn geweest, vermoeden we dat er hier geen registratie-effecten spelen. Naarmate er in het verleden in het onderwijs meer mensen naar het BuSO zijn verwezen, komen er natuurlijk wel meer mensen in deze groep werkzoekende arbeidsgehandicapten terecht.

Tabel : Niet-werkende werkzoekende arbeidsgehandicapten in Vlaanderen (VDAB)

	Juni 2001	Juni 2002	Juni 2003	Juni 2004	Juni 2005	Juni 2006	Index 2001-2006
<i>Met Vlaams Fonds erkenning.**</i>	3 083	3 555	4 008	4 487	5 110	6 048	196
<i>BuSO afgestudeerden</i>	4 783	5 530	6 605	7 079	7 313	7 351	154

<i>Gedeeltelijk geschikt</i>	9 714	10 518	13 127	15 014	18 968	20 303	209
<i>Zeer beperkt geschikt</i>	3 210	3 216	3 354	3 328	4 054	3 791	118
<i>Gedeeltelijk + zeer beperkt geschikt</i>	12 924	13 734	16 481	18 342	23 022	24 094	186
Totaal arbeidsgehandicapten*	17 140	18 549	21 400	23 612	28 256	28 995	169
Andere werkzoekenden.*	144 861	159 028	182 914	194 206	206 336	197 183	136
Totaal werkzoekenden*	162 001	177 577	204 314	217 818	234 592	226 178	140
% arbeidsgehandicapten	10.6	10.4	10.5	10.8	12.0	12.8	

* Inclusief personen in beroepsopleiding ** Vandaag : Met erkenning door het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap

B. Oudere werkzoekenden en personen tewerkgesteld in PWA.

Met name de opname van achtereenvolgens de oudere werkzoekenden met een beperkte vrijstelling en de personen tewerkgesteld via een Plaatselijk Werkgelegenheidsagentschap (de PWA'ers) in de officiële arbeidsreserve van de niet-werkende werkzoekenden zorgde in de periode 2002- 2004 voor een sterke invloed op de evolutie van de werkloosheid. De sterke daling van het stijgingsritme op jaarbasis veranderde in opnieuw oplopende stijgingspercentages.

In het kader van het activeringsbeleid en tegen de achtergrond van een periode met selectieve aanbodtekorten, besliste de Federale Regering dat de oudere werkzoekenden tussen 50 en 57 jaar vanaf 1 juli 2002 opnieuw beschikbaar moesten zijn voor de arbeidsmarkt. Dit ging echter gepaard met een systeem van mini en maxi-vrijstellingen voor de 50-plussers. Een maxi-vrijstelling impliceert de vrijstelling van de gemeentelijke stempelcontrole, van inschrijving als werkzoekende en van beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt. De werklozen van minstens 58 jaar en deze tussen 50 en 57 jaar met een voldoende lang beroepsverleden (minstens 38 jaar als loontrekkende)genieten deze maxi-vrijstelling. De mini-vrijstelling impliceert enkel de vrijstelling van de gemeentelijke stempelcontrole, maar de betrokken werklozen (tussen 50 en 57 jaar, zonder een voldoende lang beroepsverleden) moeten wel ingeschreven en beschikbaar zijn voor de arbeidsmarkt. Tot juli 2004 beschikte de VDAB niet over deze informatie. Hieraan werd pas in augustus 2004 verholpen door een informatiestroom op te zetten tussen de RVA en de VDAB. In die maand werden de oudere UVW'ers met mini-vrijstelling terug in het werkzoekendenbestand opgenomen, hetgeen een forse toename (+ 8.269) veroorzaakte die eigenlijk al vanaf juli 2002 had moeten plaatsvinden. (zie ook onder 2)

Eveneens door een wijziging in de reglementering, in het kader van de geleidelijke overgang van het PWA-systeem naar het stelsel van de dienstencheques, werd de vrijstelling vanaf 1 oktober 2004 beperkt tot vrijstelling van stempelcontrole. De PWA-werknemers met een nog lopende vrijstelling moeten in principe opnieuw ingeschreven zijn als werkzoekende tenzij ze minstens 33% blijvend arbeidsongeschikt zijn of om een andere reden vrijgesteld kunnen worden. Deze inschrijving houdt in dat de PWA-werknemers opnieuw actief naar werk moeten zoeken en een passende dienstbetrekking moeten aanvaarden.

Deze twee ingrepen in de reglementering hebben geleid tot een groei van oudere werkzoekenden in de werkloosheidsstatistieken in de betreffende periode, naast de natuurlijke aangroei van de groep oudere werkzoekenden als gevolg van de vergrijzing van de bevolking op arbeidsactieve leeftijd.

C. Allochtonen

De relatieve toename van het aantal allochtone werkzoekenden tussen 2001 en 2007 gaat terug op een veelheid van factoren. Te verwijzen valt in dit verband naar:

- de sterke toename van het aantal allochtone jongeren op arbeidsleeftijd;
- de belangrijke instroom van asielzoekers eind vorige eeuw en begin deze eeuw;
- het fenomeen van de huwelijks- en volgmigratie;
- de minder gunstige sociaal-economische positie van de allochtone werkzoekenden, o.a. omwille van een gemiddeld lager scholingsniveau en taalachterstanden;
- de concentratie van allochtone werkzoekenden in stedelijke gebieden met een relatief sterke werkloosheidsdruk en dus een sterke concurrentie voor de schaarse jobs.

Globaal gezien is in de periode 2001-2007 het aantal allochtone NWWZ toegenomen met 8.300. Meer dan de helft van deze toename hangt samen met een toename van de allochtone WZUA (uitkeringsaanvraag) van Maghrebijnse en Turkse afkomst (+4.500). De andere niet-EU allochtone WZUA staan voor een toename met 1.900 in die periode.

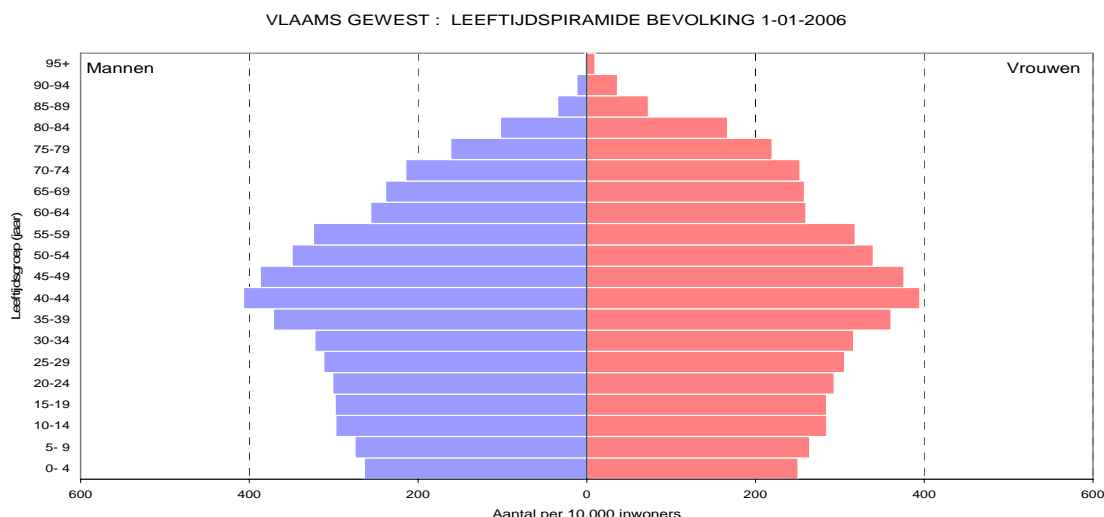
De evolutie van beide groepen WZUA lijkt vooral conjunctureel te zijn. De stijging doet zich voor vanaf 2002 tot 2006.

Vooraf in het laatste jaar 2006-2007 wanneer het terug goed gaat op de Vlaamse arbeidsmarkt, lijkt hun aantal te dalen (dan vooral bij de Maghrebijnen en Turken).

Daarnaast zijn ook de andere niet-EU allochtonen (en niet van Maghrebijnse of Turkse afkomst) in bepaalde categorieën, (ten laste van het OCMW en van recht op uitkering uitgesloten maar verplicht ingeschreven) toegenomen met ruim 1.900 in dezelfde periode. Voor een deel zal het hier gaan om de instroom van asielzoekers. Ook voor deze categorie gold echter een afname in de periode 2006-2007.

2.

Vlaanderen vergrijst ². De Vlaamse leeftijdspiramide - een zware top en een smalle basis – is typisch voor een verouderende bevolking.

De demografische ontwikkeling richting meer ouderen tekent zich logischerwijze ook af bij de Vlaamse niet-werkende werkzoekenden (NWWZ). Opvallend is evenwel dat de vergrijzingsgolf zich sneller aftekent in de werkzoekencijfers dan dat men louter op basis van demografische gegevens

² Stativaria 36, oktober 2005, Ontgroening en vergrijzing in Vlaanderen 1990-2050, Edwin Pelfrene

zou verwachten (o.a. wijzigingen in de werkloosheidsreglementering kaderend in het activeringsverhaal leveren hiervoor de verklaring).

Maxi-vrijstellingen

Voor juli 2002 konden werkzoekenden ouder dan 50 jaar vlot kiezen voor het statuut van niet-werkzoekende werkloze, dat statuut is vergelijkbaar met de huidige maxi-vrijstelling. In 2002 heeft de federale regering deze vrijstellingen voor oudere werklozen herzien: vanaf juli 2002 moeten werklozen die nog geen 58 jaar zijn in principe ingeschreven blijven als werkzoekende. Het effect van deze maatregel manifesteerde zich niet onmiddellijk en integraal in de werkzoekencijfers van juli 2002. Overgangsbepalingen - werkzoekenden die de vrijstelling genoten blijven die verder genieten - spreiden het effect van deze maatregel over verschillende jaren uit, maar zorgen er tevens voor dat van juni 2002 tot 2010 het aantal oudere werkzoekenden onder gelijke omstandigheden noodzakelijkerwijze zal stijgen. De nieuwe cohorte vijftigers verschijnt nu integraal in de werkzoekencijfers en vervangt een groep werkzoekenden die nog kon kiezen voor het statuut van niet-werkzoekende. Dat effect blijft nog spelen tot juni 2010 wanneer de vijftig-jarigen uit 2002 58 jaar worden. Vanaf 58 jaar kan iedere werkzoekende een maxi-vrijstelling aanvragen. Een werkloze met een maxi-vrijstelling is vrijgesteld van inschrijving als werkzoekende en moet niet langer beschikbaar zijn voor de arbeidsmarkt.

Mini-vrijstellingen

Naast een maxi-vrijstelling konden oudere werkzoekenden ook een mini-vrijstelling krijgen. Oudere werkzoekenden met mini-vrijstelling moesten zich niet aanmelden bij de stempelcontrole maar moesten wel ingeschreven blijven als werkzoekende³. Doordat deze werkzoekenden afwezig bleven bij de stempelcontrole, werden ze uitgeschreven als werkzoekende. VDAB had immers voor augustus 2004 geen indicaties die aangaven dat deze werkzoekenden een mini-vrijstelling genoten en dus ingeschreven moesten blijven als werkzoekende. Om deze lacune te verhelpen werd tussen RVA en VDAB in augustus 2004 een informatiestroom opgezet. VDAB werd sindsdien geïnformeerd over de mini-vrijstellingen. De afwezigheid bij de stempelcontrole werd dan ook niet langer geïnterpreteerd als 'Is niet meer werkzoekend' en daardoor steeg het aantal uitkeringsgerechtigden volledig werklozen (nu WZUA) in augustus met de vermelde 8.269.

Verhogen vrouwelijke pensioenleeftijd

De pensioenleeftijd voor vrouwen wordt stapsgewijs opgetrokken van 60 tot 65 jaar: op 1 juli 1997 van 60 tot 61 jaar, op 1 januari 2000 van 61 tot 62 jaar, op 1 januari 2003 van 62 tot 63 jaar, op 1 januari 2006 van 63 tot 64 jaar en finaal op 1 januari 2009 van 64 naar 65 jaar. De impact op de werkzoekencijfers blijft beperkt doordat de meeste vrouwelijke werklozen kiezen voor een maxi-vrijstelling vanaf 58 jaar. De budgettaire gevolgen voor de RVA zijn daarentegen wel belangrijk: "In 1996, voordat de maatregel om de pensioenleeftijd voor vrouwen op te trekken van kracht werd, waren er nog geen 1000 betalingen voor vrouwelijke 60-plussers. Het betrof hier betalingen voor referentemaanden gelegen voor de oppensioenstelling die evenwel daarna werden uitbetaald en ingediend of betalingen die betrekking hadden op de maand waarin men de pensioengerechtigde leeftijd bereikt. In 2005 was het aantal betalingen opgelopen tot 28.063 eenheden voor een bedrag van €248,5 miljoen aan uitkeringen van de RVA."

Generatiepact

Recente activeringsmaatregelen uit het Generatiepact zoals de oprichting van tewerkstellingscellen, het verplicht beschikbaar blijven van de bruggepensioneerden voor de arbeidsmarkt (op brugpensioen voor de wettelijke brugpensioenleeftijd) en de ontmoediging van Canada Dry-regelingen zorgen er wel voor dat nu en in de toekomst steeds minder oudere werklozen een RVA-uitkering ontvangen zonder werkzoekend te zijn.

³ Sinds de afschaffing van de gemeentelijke stempelcontrole heeft deze vrijstelling alleen nog zin i.v.m. de gunstige regeling voor de aanvang van toegelaten nevenactiviteiten.

Wanneer we de situatie nu bekijken en vergelijken met de toestand in 2001 kunnen we stellen dat veel werkzoekenden die nu als werkzoekende geregistreerd zijn bij VDAB dit niet zouden zijn in de context van 2001.

VLAAMS PARLEMENT

▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 132
van 23 maart 2007
van **HILDE CREVITS**

Opleidingscheques voor werknemers - Stand van zaken

Wie vandaag wil blijven moet zich geregeld bijscholen en nieuwe dingen leren. Jammer genoeg kan de kostprijs van bepaalde opleidingen hoog oplopen.

Als werknemer kan men sinds september 2003 via opleidingscheques de helft van de opleidingskosten door de Vlaamse overheid laten betalen.

Hoeveel opleidingscheques werden er respectievelijk in de provincie Antwerpen, Vlaams-Brabant, Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en Limburg respectievelijk in het jaar 2003, 2004, 2005 en 2006 door vrouwelijke werknemers aangekocht en voor welke opleidingen en hoeveel, en welke door mannelijke werknemers en voor welke opleidingen?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 132 van 23 maart 2007

van **HILDE CREVITS**

De opleidingscheques zijn beschikbaar in coupures van 5, 10 en 25 euro, daardoor is het niet mogelijk het aantal van de aangekochte cheques mee te delen.

Hieronder vindt u de aantallen met betrekking tot het effectief gebruik van de cheques. Het betreft hier het aantal opleidingen die per geslacht werden gevolgd. De dienst houdt geen gegevens bij met betrekking tot het gebruikte bedrag per opleiding.

Provincie	Opleiding	2004		2005		2006	
		M	V	M	V	M	V
ANTWERPEN	administratieve en commerciële functies	507	685	459	618	505	792
	andere opleidingen	2580	4602	3460	7422	3619	8722
	industriële automatisering	65	25	101	28	68	12
	informatie- en communicatietechnologie	1660	917	1340	965	1044	706
	kantoorautomatisering en bureautica	2706	3257	2019	2954	2108	2869
	loopbaanbegeleiding	50	73	137	338	184	535
	management/leidinggeven	398	451	511	657	490	481
	sectorspecifieke opleidingen	3715	3794	4889	5122	5446	5837
	sociale- en basisvaardigheden	1434	2337	2098	3598	1882	3726
	taalopleidingen	2493	3880	2596	4707	2905	5514
Totaal Antwerpen		15668	20021	17619	26409	18251	29194
BRUSSELS GEWEST	administratieve en commerciële functies	18	23	31	28	23	27
	andere opleidingen	142	221	128	285	141	243
	industriële automatisering	2		2	1	3	1
	informatie- en communicatietechnologie	39	26	47	38	37	27
	kantoorautomatisering en bureautica	24	47	24	41	9	30
	loopbaanbegeleiding	2	8	4	17	10	17
	management/leidinggeven	22	28	37	55	44	40
	sectorspecifieke opleidingen	100	115	147	212	133	197
	sociale- en basisvaardigheden	102	227	160	324	139	332
	taalopleidingen	196	264	193	358	170	402
Totaal Brussels Gewest		647	959	773	1359	709	1316
LIMBURG	administratieve en commerciële functies	345	446	386	557	443	533
	andere opleidingen	1483	2244	1810	3258	1854	4360
	industriële automatisering	142	14	161	10	156	10
	informatie- en communicatietechnologie	890	522	954	661	1175	713
	kantoorautomatisering en bureautica	1818	2181	2000	2545	2215	2565
	loopbaanbegeleiding	16	24	40	121	42	62
	management/leidinggeven	323	375	328	371	266	442
	sectorspecifieke opleidingen	2442	2356	3386	2616	3920	2907
	sociale- en basisvaardigheden	681	1231	1028	1837	730	1525
	taalopleidingen	996	1657	1304	2179	1368	2440
Totaal Limburg		9136	11050	11397	14155	12169	15557

OOST-VLAANDEREN	administratieve en commerciële functies	407	613	422	599	535	947
	andere opleidingen	2362	4628	2297	5422	2478	5724
	industriële automatisering	88	50	113	28	71	7
	informatie- en communicatietechnologie	1450	1121	1732	1272	1754	1331
	kantoorautomatisering en bureautica	2284	3098	2773	3819	2386	3506
	loopbaanbegeleiding	30	46	46	94	97	178
	management/leidinggeven	346	402	489	514	427	518
	sectorspecifieke opleidingen	3390	3880	5711	6120	5486	5785
	sociale- en basisvaardigheden	1399	2207	1820	3262	1832	3637
	taalopleidingen	2918	5060	2937	5333	3501	5995
Totaal Oost-Vlaanderen	14674	21103	18340	26463	18567	27628	
VLAAMS-BRABANT	administratieve en commerciële functies	229	358	318	460	328	483
	andere opleidingen	1153	2662	1672	3043	2088	4257
	industriële automatisering	63	11	63	8	86	14
	informatie- en communicatietechnologie	723	552	781	631	811	672
	Kantoorautomatisering en bureautica	903	1454	979	1701	834	1495
	loopbaanbegeleiding	38	95	59	157	105	231
	management/leidinggeven	183	224	236	308	291	276
	sectorspecifieke opleidingen	1617	1708	2275	2975	2562	2493
	sociale- en basisvaardigheden	792	1492	1164	2472	1101	2626
	taalopleidingen	1370	2334	1377	2669	1723	3396
Totaal Vlaams Brabant	7071	10890	8924	14424	9933	15943	
WEST-VLAANDEREN	administratieve en commerciële functies	271	441	281	371	359	566
	andere opleidingen	2053	2967	2566	5219	2407	5926
	industriële automatisering	108	30	144	10	98	12
	informatie- en communicatietechnologie	1943	1382	2534	1913	2770	2049
	kantoorautomatisering en bureautica	2756	3163	3324	4210	2578	3692
	loopbaanbegeleiding	19	35	34	51	34	81
	management/leidinggeven	426	373	470	478	427	454
	sectorspecifieke opleidingen	3479	4320	4394	5359	5047	5706
	sociale- en basisvaardigheden	1087	1522	1544	2459	1265	2318
	taalopleidingen	1980	3303	2975	4799	2689	4692
Totaal West-Vlaanderen	14122	17536	18266	24869	17674	25496	
Eindtotaal	61318	81559	75310	107679	77299	115134	

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**FRANK VANDENBROUCKE**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 135

van 3 april 2007

van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

VDAB faciliteitengemeenten - Taalgebruik

Op 5 maart laatstleden heeft de VDAB een vormingsdag georganiseerd voor werkzoekenden uit de Rand. Op het kantoor in Halle werd aan Franstalige werkzoekenden uit faciliteitengemeenten gemeld dat deze opleiding eveneens in het Frans zou gebeuren. Naar verluidt verliep echter alles uitsluitend in het Nederlands.

Zonder afbreuk te doen aan de aanmoediging voor deze werkzoekenden om Nederlands te leren teneinde een baan te vinden in deze streek, bepaalt artikel 39, eerste lid, van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen:

“Op de in artikel 37 bedoelde diensten, waarvan de werkkring zowel gemeenten zonder speciale taalregeling als gemeenten met een speciale taalregeling uit eenzelfde taalgebied omvat, is, met betrekking tot de gemeenten met een speciale taalregeling, de taalregeling van toepassing die door de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten, voor de berichten, mededelingen en formulieren die bestemd zijn voor het publiek, voor de betrekkingen met particulieren en voor het opstellen van akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen.”

Er dient ten slotte te worden vastgesteld dat het computersysteem (WIS-terminal) dat de werkzoekenden moeten gebruiken om een werkaanbieding te zoeken, enkel in het Nederlands is opgesteld.

1. Hoe gaat de minister ervoor zorgen dat de WIS-terminal eveneens in het Frans kan worden geraadpleegd door de werkzoekenden uit de faciliteitengemeenten rondom Brussel en in Voeren?
2. Wanneer worden er opleiding- en vormingsdagen georganiseerd voor de Franstalige werkzoekenden uit de gemeenten met een bijzonder taalstatuut?
3. Hoe zal worden gewaarborgd dat de Franstaligen uit deze gemeenten in het Frans te woord worden gestaan en geholpen door de diensten van de VDAB?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 135 van 3 april 2007
van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

1. In de diensten van de Vlaamse regering, en binnen het kader van de door haar georganiseerde dienstverlening - in casu de Lokale Werkwinkels - is het Nederlands de bestuurstaal.

In de gemeenten met een speciale regeling (taalgrens- en randgemeenten) is de taalregeling van toepassing die door de gecoördineerde wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken (SWT) is opgelegd aan de plaatselijke diensten voor de berichten, mededelingen en formulieren die bestemd zijn voor het publiek, voor de betrekkingen met particulieren en voor het opstellen van akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen.

Elke Lokale Werkwinkel wordt beschouwd als een dienst van de Vlaamse regering waarvan het zorggebied niet het gehele ambtsgebied van de Vlaamse Gemeenschap bestrijkt, in de zin van artikel 37 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. Op de Lokale Werkwinkel waarvan het zorggebied zowel gemeenten zonder als gemeenten met een speciale taalregeling uit hetzelfde taalgebied omvat, is de taalregeling van toepassing die door de SWT is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten, voor de berichten, mededelingen en formulieren bestemd voor het publiek, voor de betrekkingen met particulieren en voor het opstellen van akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen.

De speciale regeling doet geen afbreuk aan de ééntaligheid van het Nederlands taalgebied. De faciliteiten zijn uitzonderingen die erop neerkomen dat de betrokken Lokale Werkwinkels voor beperkte, precies en limitatief bepaalde verrichtingen van de algemene regel moeten afwijken ten voordele, en meestal slechts op aanvraag, van een gedeelte van de klanten.

De Omzendbrief 97/29 benadrukt het niet-repetitieve karakter van de faciliteiten. Dit betekent dat de faciliteiten niet automatisch, maar enkel op uitdrukkelijk verzoek worden toegekend aan inwoners van een faciliteitengemeente. Faciliteiten zijn een integratiebevorderend instrument, geen middel om algemene tweetaligheid na te streven.

Er dient een onderscheid gemaakt te worden tussen de berichten en mededelingen bestemd voor het publiek die op grond van wettelijke bepalingen ter kennis moeten gebracht worden en de anderen. Alleen de eerste soort berichten en mededelingen vallen onder de taalwetgeving en dienen in de gemeenten met een speciale taalregeling gesteld te worden in het Nederlands en het Frans.

Berichten en mededelingen die wettelijk niet hoeven te worden meegedeeld aan het publiek en die als informatie of als algemene beleidstoelichting bedoeld zijn (vb. brochures, ...) dienen enkel in het Nederlands gesteld te zijn. Informatie die elektronisch verspreid wordt aan het publiek, bv. via beeldschermen (Wiskiosken of internet-pc's) dient enkel in het Nederlands gesteld te zijn.

2. Aan alle Franstalige werkzoekenden (ook deze uit niet-faciliteitengemeenten) geeft VDAB informatie over taalopleidingen om de kans op het vinden van geschikt werk te verhogen.

Rekening houdend met de taalwetgeving en de inhoud van de Omzendbrief VR 97/29 worden de infosessies voor bepaalde doelgroepen (bvb oudere werkzoekenden, langdurig werklozen, ...) op vraag van deze werkzoekenden in de Franse taal georganiseerd.

Afhankelijk van het kennisniveau Nederlands (niet alle Franstaligen zijn volledig Nederlandsonkundig) onderscheiden zich drie groepen.

- Indien geen kennis Nederlands aanwezig is wordt eerst een taalopleiding voorgesteld, georganiseerd door de erkende partners CBE (centra voor basiseducatie) en CVO (centra voor volwassenenonderwijs).

- Indien er een beperkte kennis Nederlands aanwezig is (geslaagd in Dominotest) wordt hen een taalopleiding bij VDAB voorgesteld (NT2 – Nederlands als tweede taal), gericht naar die functies die ze ambiëren. Dit wil zeggen dat de taalopleiding gericht is op het taalgebruik in het gekozen beroep.

- Bij goede kennis Nederlands (geslaagd in de TIBO-test – taalttest instroom beroepsopleiding) kunnen zij direct instromen in een functiegerichte technische VDAB-opleiding (bvb lassen, administratief bediende, heftruckbestuurder, enz).

Tijdens de functiegerichte technische opleidingen (bvb lassen, administratief bediende, heftruckbestuurder, enz) kan een bijkomende taalondersteuning voorzien worden (NODO – Nederlands op de opleidingsvloer). Tijdens dit duale traject lopen technische en taalopleiding gelijktijdig en ondersteunen elkaar.

3. De diensten in de randgemeenten wenden zich tot de particulieren in het Nederlands of in het Frans, naargelang de taal waarvan de betrokkene zich heeft bediend of het gebruik heeft gevraagd.

Wanneer de taal van de particulier niet bekend is, moet het Nederlands worden gebruikt. De belanghebbende kan echter gebruik maken van de bestaande faciliteiten en verzoeken het Frans te gebruiken.

Het gebruik van het Nederlands is bijgevolg de regel. De klant heeft echter recht op een Franstalige dienstverlening indien hij inwoner is van een rand- of taalgrensgemeente en voor zover hij daar uitdrukkelijk om verzoekt.

INGE VERVOTTE,
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN,
VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 122
van 23 maart 2007
van **PIETER HUYBRECHTS**

Hartcentra - Kempen

Naar aanleiding van het rapport van het Kenniscentrum voor de Gezondheidszorg en het advies van de Nationale Raad Ziekenhuisvoorzieningen (NRZV) werd vastgesteld dat België over te veel hartcentra beschikt (Wallonië beschikt over 17 hartcentra, Vlaanderen telt er vijf), maar dat in de Kempen een blinde vlek bestaat inzake gespecialiseerde cardiale zorg.

Kempense patiënten met acute hartproblemen moeten nu nog naar de hartcentra van Antwerpen of Leuven, die bovendien slecht bereikbaar zijn vanuit de Kempen. Met een eigen hartcentrum in de Kempense regio is een snellere interventie mogelijk bij onder meer hartinfarcten.

De vijf Kempense ziekenhuizen – in Geel, Herentals, Mol en twee in Turnhout – dienden samen een aanvraag in voor de oprichting van een hartcentrum.

Is er inmiddels beslist tot de oprichting van een eigen hartcentrum in de Kempen?

Zo ja, wat zijn de voorwaarden daartoe, waar zal het hartcentrum komen en wanneer zal het in gebruik worden genomen?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 122 van 23 maart 2007

van **PIETER HUYBRECHTS**

Voor de erkenning van zorgprogramma's cardiale pathologie geldt de volgende federale wetgeving :

- Koninklijk Besluit van 8 maart 2007 tot wijziging van het koninklijk besluit van 15 juli 2004 houdende vaststelling van de normen waaraan de zorgprogramma's cardiale pathologie moeten voldoen om erkend te worden;
- Koninklijk Besluit van 1 augustus 2006 houdende vaststelling van de afwijkingen op de toepassing van artikel 76sexies van de wet op de ziekenhuizen, gecoördineerd op 7 augustus.

Ook de Kempense ziekenhuizen in Turnhout, Geel, Mol en Herentals dienden in associatie met UZ Gasthuisberg een aanvraag in.

Tegen de voormelde federale regelgeving loopt momenteel een procedure tot schorsing en nietigverklaring bij de Raad van State.

Na overleg met de sector heb ik beslist om de uitspraak van de Raad van State in deze aangelegenheid af te wachten. Dit moet mij de zekerheid bieden dat ik beschik over de nodige rechtsgrond om desgevallend aanvullende erkenningsnormen te bepalen voor de Vlaamse zorgprogramma's cardiale pathologie.

Alle aanvragen zullen behandeld worden zodra de regelgevende basis daartoe is afgerond.

DIRK VAN MECHELEN,
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 85
van 21 maart 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Vlaamse EU-vertegenwoordiging - Attachés

Uit de nota “In foro interno – in foro externo” van de minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme blijkt dat binnen de Vlaamse vertegenwoordiging binnen de Belgische vertegenwoordiging bij de Europese Unie nog niet voor alle Vlaamse bevoegdheden een attaché werd aangewezen.

Het nadeel daarvan is dat de werkzaamheden in de betrokken sectorale raden niet volledig kunnen worden opgevolgd en dat Vlaanderen minder adequaat kan anticiperen en kan reageren op de ontwikkelingen die zich op het niveau van de Europese Unie in het dossier voordoen.

Kan de minister wat zijn/haar bevoegdheden betreft, preciseren of er binnen de Vlaamse vertegenwoordiging al dan niet een attaché werd aangesteld?

Indien dat niet het geval is, komt daar dan eerlang verandering in?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme nr. 42, Moerman nr. 39, Vandenbroucke nr. 129, Vervotte nr. 117, Van Mechelen nr. 85, Anciaux nr. 39, Bourgeois nr. 58, Peeters nr. 373, Keulen nr. 121, Van Brempt nr. 108).

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 85 van 21 maart 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 86
van 23 maart 2007
van **TOM DEHAENE**

Zonnepanelen - Regelgeving

De installatie van fotovoltaïsche zonnepanelen wordt aangemoedigd. Met de fiscale en andere initiatieven m.b.t. duurzame energie geeft de overheid een signaal dat we met zijn allen actie moeten ondernemen.

Voor woningen die slecht georiënteerd zijn, is een installatie van zonnepanelen in de tuin dikwijls het enige alternatief. In veel gevallen is echter alleen de eerste vijftig meter vanaf de rooilijn bebouwbaar, wat de mogelijkheden sterk beperkt.

1. Zijn er vergunningsfaciliteiten ingesteld voor dergelijke installaties in niet-bebouwbare delen van woonzones, of worden er initiatieven in die zin in het vooruitzicht gesteld?
2. Op welke manier worden er voor slecht georiënteerde woningen maximale alternatieven geboden op het vlak van ruimtelijke ordening?
3. Kan de minister een overzicht geven in welke gebieden en onder welke voorwaarden de regelgeving inzake ruimtelijke ordening thans dergelijke installaties toelaat?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 86 van 23 maart 2007

van **TOM DEHAENE**

1. In zijn vraag gebruikt de Vlaams volksvertegenwoordiger de term “niet-bebouwbare delen van woonzones”. Het is mij niet duidelijk wat u hier juist mee bedoelt. Als het gaat over het deel van het terrein dat buiten de 50 meter diepe strook vanaf de rooilijn ligt, dan gaat het immers vaak niet over woonzone, maar over bijvoorbeeld het achterliggend agrarisch gebied. Het plaatsen van zonnepanelen lijkt mij niet te kunnen beschouwd worden als “landbouw in de ruime zin” en dus uitgesloten te zijn in agrarisch gebied.
Het plaatsen van zonnepanelen in een tuinzone is woongebied kan, doch de goede plaatselijke ordening mag niet geschaad worden (bijvoorbeeld vanuit esthetisch oogpunt). De overheid (doorgaans het college van burgemeester en schepenen) zal een dergelijke aanvraag in alle objectiviteit moeten beoordelen en een afweging maken.
2. Vanuit ruimtelijke ordening zijn de mogelijkheden om in te spelen op slecht georiënteerde woningen zeer beperkt. Burgers kunnen uiteraard een aanvraag indienen om een nieuwe woning te bouwen die wel goed georiënteerd is voor de plaatsing van zonnepanelen. Ook kunnen ze overwegen om een aanvraag tot plaatsing van zonnepanelen in hun tuinzone in te dienen. Weliswaar moet ik hierbij het voorbehoud maken, dat ik onder punt 1 geformuleerd heb.
3. Een stedenbouwkundige vergunning is niet nodig voor “de volgende zaken bij vergunde gebouwen:
 - a) dakvlakvensters en/of fotonvoltaïsche zonnepanelen en/of zonneboilers in het dakvlak, tot een maximum van 20% van de oppervlakte van het dakvlak in kwestie;
 - b) fotonvoltaïsche zonnepanelen en/of zonneboilers op een plat dak;“

Dit betekent natuurlijk niet dat andere plaatsingen uitgesloten zouden zijn. Wel is er een stedenbouwkundige vergunning voor nodig. Deze zal getoetst worden aan de planologische voorschriften voor het terrein in kwestie en aan de goede plaatselijke ordening.

GEERT BOURGEOIS,
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN,
BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 56
van 14 maart 2007
van **JOHAN VERSTREKEN**

Travel and Tourism Competitiveness Index - Beleidsconclusies

Het World Economic Forum heeft voor het eerst een Travel and Tourism Competitiveness Index opgesteld. De bedoeling van deze index is te meten welke factoren het land aantrekkelijk maken om er het toerisme uit te bouwen en op welke vlakken er verbetering mogelijk is om meer toeristen aan te trekken. België staat in die index op de 21ste plaats op 124 landen, wat lang niet slecht is, maar ons land moet wel de buurlanden voor laten gaan in de rangschikking.

Een opvallend resultaat van het onderzoek is dat België, en dus ook Vlaanderen, natuurlijke en culturele troeven heeft om het toerisme uit te bouwen, maar dat ons land er geen prioriteit van maakt. Op het vlak van prioriteit die aan toerisme wordt gegeven, staat ons land slechts op de 86ste plaats. “Het toerisme wordt te weinig gepromoot, België neemt te weinig deel aan beurzen en de overheid trekt er te weinig middelen voor uit”, is één van de opvallende conclusies van het onderzoek.

1. Hoe evalueert de minister de resultaten van dit onderzoek?
2. Achten de minister de resultaten van het onderzoek representatief voor het toeristische beleid in Vlaanderen?
3. Is de minister van mening dat, ondanks een budgettaire verhoging van de middelen, het beleidsdomein Toerisme in de Vlaamse Regering nog te veel wordt onderschat?
4. Kan de minister een overzicht geven van het aantal buitenlandse toeristen in Vlaanderen voor de afgelopen vijf jaar?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 56 van 14 maart 2007

van **JOHAN VERSTREKEN**

Voor het antwoord op de vragen 1 tot en met 3 verwijs ik naar mijn antwoord op de Vraag om Uitleg van mevrouw Stern Demeulenaere over de Travel and Tourism Competitiveness Index van World Economic Forum (Handelingen C134 – BUI9 zitting 2006-2007 – 15 maart 2007 – pagina 13 tot en met 17)

4. Overzicht van het aantal buitenlandse toeristen in Vlaanderen (met inbegrip van Brussel):

2001: 5.396.821 buitenlandse aankomsten
2002: 5.646.718 buitenlandse aankomsten
2003: 5.624.935 buitenlandse aankomsten
2004: 5.644.910 buitenlandse aankomsten
2005: 5.654.527 buitenlandse aankomsten

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 57
van 21 maart 2007
van **JAN ROEGIERS**

Bestuurstaalexamens - Arrest Arbitragehof

In antwoord op mijn vraag om uitleg nr. 243 (2006-2007) van 16 januari jongstleden stelde de minister dat mensen zonder diploma geen bestuurstaalexamen moeten afleggen (Handelingen C64 van 16 januari 2007, blz. 7-11).

Deze uitspraak is niet conform de taalwetgeving bestuurszaken, meer bepaald artikel 15 van de bij KB van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het taalgebruik in bestuurszaken, en in het geval van de Vlaamse overheid met de artikelen 36 en volgende van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Dit is ook de visie van Taalwetwijzer, de Vlaamse dienst die instaat voor de verspreiding van informatie m.b.t. de taalwetgeving. Ook de Vaste Commissie voor Taaltoezicht, die als enige instantie bevoegd is om de taalwetgeving te interpreteren, heeft dergelijke uitzonderingen nooit toegestaan. Alle kandidaten voor een functie bij de overheid moeten – onafhankelijk van het al dan niet bezitten van een diploma – dus het bestuurstaalexamen afleggen.

Het verplichtend karakter van het bestuurstaalexamen voor alle aanwervingen (dus ook de D- en E-niveaus) bezorgt de verschillende overheden nogal wat praktische beslommingen. In die zin is het opmerkelijk dat Selor geen gebruik maakt van functionele taaltests.

Het Arbitragehof stelde nochtans in arrest 65/2006 van 3 mei 2006 dat, in zoverre artikel 53 van de SWT geen bepaling bevat die de uitvoerende macht machtigt Selor toe te staan het niveau van de taalkennis aan te passen aan de aard van de uitgeoefende functie, het onevenredige gevolgen heeft (A.H., arrest nr. 65/2006 van 3 mei 2006, naar aanleiding van een tweetal procedures voor de Raad van State m.b.t. de wettigheid van een aantal benoemingen in het gemeentelijk onderwijs in de faciliteitengemeenten Sint-Genesius-Rode en Wezembeek-Oppem. Met name werd de vraag gesteld of een cumulatieve toepassing van de bestuurs- en onderwijstaalwetgeving op het onderwijzend personeel van de Franstalige gemeentelijke basisscholen in de randgemeenten niet strijdig is met de grondwettelijke beginselen van gelijkheid, niet-discriminatie en taalvrijheid). In die mate is het artikel discriminatoir.

Welke initiatieven neemt de minister om tegemoet te komen aan het arrest van het Arbitragehof?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 57 van 21 maart 2007

van **JAN ROEGIERS**

1. De Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst naar de discussie die gevoerd werd in de bevoegde parlementaire commissie op 16 januari 2007 naar aanleiding van zijn vraag om uitleg 213 (Handelingen C 64 van 16 januari 2007). Er wordt gesteld dat mijn standpunt niet conform de taalwetgeving in Bestuurszaken zou zijn.

Tijdens het debat zei ik het volgende:

(...) er (zijn) volgens mij twee mogelijkheden. Het kan gaan om mensen die geen diploma hebben en solliciteren voor een functie waarvoor bij ons geen diploma is vereist. Ik denk dan aan de functie D. Daarvoor moeten kandidaten wel een test afleggen, uiteraard in het Nederlands, en wordt een aanwervingsproef georganiseerd, waarbij wordt getest of de kandidaat beschikt over de elementaire talenkennis die vereist is voor de functie.

Het is anders als iemand kandidaat is voor een functie A, B of C binnen de Vlaamse overheid, waarvoor wel een diploma vereist is. In dat geval moet die persoon het desbetreffende diploma behaald hebben in een andere taal, in het land van herkomst. (...). Hij moet dan bewijzen dat hij, als anderstalige, beschikt over kennis van het Nederlands. Hij moet met de tests aantonen dat hij voldoende Nederlands kent voor de functie waarvoor hij solliciteert.

Dit standpunt strookt met het advies dat de Vaste Commissie voor Taaltoezicht in 2006 gaf aan de federale minister van Ambtenarenzaken, dhr. Dupont die de Commissie op dat punt adieerde. Op 8 juni 2006 stelde de Commissie dat de taalkennis blijkt uit het diploma, of uit een verklaring van het schoolhoofd waarin blijkt in welke taal de betrokkene gestudeerd heeft.

De Commissie stelde verder : «*Wat de kandidaten voor vak- en werkliedenpersoneel betreft (= niv. D) die geen enkel onderwijs genoten hebben of die analfabeet zijn, beklemtoont het VCT dat de toekenning van een taalaanhorigheid niet louter arbitrair kan gebeuren; de aanwervende overheid gaat, tijdens een mondeling interview na, of de kandidaat beschikt over de kennis van de taal van het gebied of van de taalrol waarvan hij deel wenst uit te maken*».

2. De Vlaamse volksvertegenwoordiger stelt ook dat het opmerkelijk is dat Selor geen gebruik maakt van functionele taaltests.
Aangezien Selor een federale openbare dienst is, is het de federale Regering die hierop moet worden aangesproken.
3. Wat de problematiek van het artikel 53 van de op 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken betreft verwijst u naar het arrest van het Arbitragehof van 3 mei 2006. Het Hof besliste:
'Artikel 53 van dezelfde wetten schendt de artikelen 10 en 11 van de Grondwet doordat het niet toestaat dat de kandidaten voor een ambt van lid van het onderwijzend personeel in een Franstalige gemeentelijke basisschool van een randgemeente, die voor de bevoegde examencommissie het bewijs hebben geleverd van « grondige kennis verplichte tweede taal Nederlands in het lager onderwijs », worden vrijgesteld van het door Selor georganiseerde examen.

Aangezien de uitspraak van het Hof in het kader van een prejudiciële vraag van de Raad van State gebeurde, is het desbetreffende artikel van de bestuurstaalwet niet vernietigd.

Van mijn kant zal ik, gelet op wat uit de procedures ten gronde voor de Raad van State als besluit zal moeten worden getrokken, onderzoeken of een Vlaams initiatief mogelijk is. Ook de Vlaamse minister van Onderwijs en Vorming, bevoegd voor de toepassing van de taalregeling in het onderwijs, heeft in antwoord op uw vraag om uitleg van 25 januari 2007 (Handelingen C81 van 25 januari 2007) en waar het zelfde arrest van het Arbitragehof ter sprake werd gebracht, een soortgelijke houding aangenomen.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

GEERT BOURGEOISVLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 58

van 21 maart 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Vlaamse EU-vertegenwoordiging - Attachés

Uit de nota “In foro interno – in foro externo” van de minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme blijkt dat binnen de Vlaamse vertegenwoordiging binnen de Belgische vertegenwoordiging bij de Europese Unie nog niet voor alle Vlaamse bevoegdheden een attaché werd aangewezen.

Het nadeel daarvan is dat de werkzaamheden in de betrokken sectorale raden niet volledig kunnen worden opgevolgd en dat Vlaanderen minder adequaat kan anticiperen en kan reageren op de ontwikkelingen die zich op het niveau van de Europese Unie in het dossier voordoen.

Kan de minister wat zijn/haar bevoegdheden betreft, preciseren of er binnen de Vlaamse vertegenwoordiging al dan niet een attaché werd aangesteld?

Indien dat niet het geval is, komt daar dan eerlang verandering in?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme nr. 42, Moerman nr. 39, Vandenbroucke nr. 129, Vervotte nr. 117, Van Mechelen nr. 85, Anciaux nr. 39, Bourgeois nr. 58, Peeters nr. 373, Keulen nr. 121, Van Brempt nr. 108).

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

GECOORDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 58 van 21 maart 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN***Antwoord van Minister-president Yves Leterme*

Voor wat betreft het beleidsdomein Diensten Algemeen Regeringsbeleid werd en wordt geen attaché aangesteld binnen de Vlaamse vertegenwoordiging bij de Europese Unie.

Er werd immers vastgesteld dat het beleidsdomein DAR voor slechts een beperkt aantal EU-dossiers verantwoordelijk is

Bijgevolg is er geen nood aan extra ondersteuning van de Vertegenwoordiging van Vlaanderen bij de EU vanuit het beleidsdomein DAR.

Dit neemt niet weg dat DAR actief participeert aan de Vlaamse EU-coördinatiestructuur, ondermeer via deelname aan de periodieke Vlaamse Interdepartementale Europa Overlegvergaderingen (VIDEO-overleg).

Antwoord van Minister Moerman

De procedure voor de aanwerving van een attaché concurrentievermogen (domein Economie, Wetenschap en Innovatie) is momenteel lopende en bijna afgerond. Er werd een shortlist opgemaakt van drie geschikte kandidaten die momenteel gecontacteerd worden op hun bereidheid om op het jobaanbod in te gaan.

Antwoord van minister Vandembroucke

Wat betreft de bevoegdheden van minister Vandembroucke zal een aanvullend antwoord bezorgd worden.

Antwoord van Minister Vervotte

De Vlaamse Regering heeft op 1 december 2006 beraadslaagd in verband met de systematische opvolging van de voor Vlaanderen belangrijke EU-dossiers (VR/2006/01.12/DOC.1346).

In dit document wordt gesteld: “*De Vlaamse Regering roept de Secretarissen-generaal op om voor elk beleidsdomein minstens één attaché aan te wijzen bij de Vertegenwoordiging van Vlaanderen bij de EU*”.

Het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin heeft momenteel nog geen attaché aangewezen. Een dergelijke functie was ook niet opgenomen in het bestaande personeelsplan van het Departement. Aangezien de Vlaamse vertegenwoordiging binnen de Belgische vertegenwoordiging bij de Europese Unie deze attaché bij voorkeur voltijds binnen haar diensten wil tewerkstellen is een combinatie met andere taken binnen het Departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin niet mogelijk.

Het betreft dus voor het beleidsdomein WVG een nieuwe, bijkomende functie waarvan volgens voormelde nota en het begrotingsakkoord “*de eventuele meerkosten die er zouden kunnen uit voortvloeien, gedragen worden binnen de bestaande kredieten van elk beleidsdomein*”.

Recent voerde de Secretaris-generaal van het Departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin hieromtrent verkennende gesprekken met de Vlaamse vertegenwoordiging binnen de Belgische vertegenwoordiging bij de Europese Unie. Uit deze gesprekken blijkt dat de huidige en in de onmiddellijke toekomst te verwachten werklust van een attaché voor het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin alleen wellicht geen volledige voltijdse functie verantwoordt. Daarom wordt eerst onderzocht of er mogelijkheden tot samenwerking bestaan met andere beleidsdomeinen om samen een voltijds personeelslid aan te werven. Op basis van de resultaten van dit onderzoek zal hierover de komende weken een beslissing worden genomen.

Antwoord van Minister Van Mechelen

Vanuit het beleidsdomein Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed werd vanaf 1 juli 2005 op deeltijdse basis een attaché ter beschikking gesteld van de Vlaamse vertegenwoordiging binnen de Belgische vertegenwoordiging bij de Europese Unie.

Wat de bevoegdheid voor Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed betreft, gebeurt er bijgevolg een opvolging van de relevante Europese dossiers.

Dezelfde attaché staat de Vertegenwoordiger van de Vlaamse Regering bovendien bij voor de Raadswerkzaamheden in het kader van het Europese Cohesiebeleid

In antwoord op de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger kan ik mededelen dat er voor het beleidsdomein Financiën en Begroting geen specifieke attaché werd aangesteld. Momenteel is de kritische massa onvoldoende groot om hiervoor iemand voltijds te detacheren. Via de rechtstreekse samenwerking met de permanente vertegenwoordiger worden de dossiers opgevolgd die vanuit het oogpunt van het beleidsdomein Financiën en Begroting van belang zijn.

De heer Filip D'Havé neemt voor dit beleidsdomein de coördinatie van de Europese dossiers voor zijn rekening. Deze dossiers worden ofwel door hem zelf ofwel door de door hem aangeduide medewerker opgevolgd. De EU-coördinator respectievelijk aangesteld binnen mijn kabinet en mijn administratie kunnen steeds bij de heer D'Havé of de door hem aangeduide medewerker terecht om de stand van zaken in een EU-dossier te kennen. De heer D'Havé of de door hem aangeduide medewerker zal met de EU-coördinatoren contact opnemen indien er zich een EU-dossier m.b.t. het beleidsdomein Financiën en Begroting aanbiedt.

Antwoord van Minister Anciaux

Voor de bevoegdheid Cultuur werd een halftijdse attaché vanuit de departementale administratie gedetacheerd naar de Vlaamse vertegenwoordiging binnen de Belgische permanente vertegenwoordiging bij de Europese Unie.

Voor het beleidsdomein Jeugd is er alsnog geen formele aanstelling gebeurd, maar dit belet niet dat de opvolging van de EU-dossiers accuraat en structureel wordt verzekerd door inhoudelijke experts uit de bevoegde administratie.

Voor het domein Sport dient opgemerkt dat er (nog) geen structurele werking op Europees niveau is ontwikkeld. Momenteel vinden noch formele Ministerraden, noch sectorale Raadswerkgroepen plaats en beperkt de werking zich tot de informele bijeenkomsten die op initiatief van een EU-voorzitterschap georganiseerd worden. Deze laatste worden stipt opgevolgd en, indien de Europese werking rond Sport op formele en structurele basis zou uitgebouwd worden, zullen de nodige maatregelen genomen worden om de Vlaamse vertegenwoordiging hieraan aan te passen.

Antwoord van minister Bourgeois

Bijna alle Vlaamse bevoegdheidsdomeinen hebben een attaché op de Vlaamse Vertegenwoordiging binnen de Permanente Vertegenwoordiging van België bij de Europese Unie (hierna: Vlaamse PV), al dan niet voltijds.

Naast de Vertegenwoordiger van de Vlaamse Regering, bestaat de Vlaamse PV momenteel (situatie 03.04.2007) uit 10 attachés.

Meer bepaald betreft het:

- 3 “generieke” attachés van het Departement Internationaal Vlaanderen, die ondermeer instaan voor ontwikkelingssamenwerking, externe relaties, institutionele kwesties en horizontale aangelegenheden. Deze attachés nemen tevens die domeinen ter harte waarvoor (nog) geen attaché werkzaam is op de Vlaamse PV. (cfr. infra)
- 1 attaché bevoegd voor Leefmilieu en Energie
- 1 attaché bevoegd voor Mobiliteit
- 1 attaché bevoegd voor Landbouw en Visserij
- 1 attaché voor Onderwijs en Vorming
- 1 attaché vanuit het departement Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed voor de opvolging van de Vlaamse bevoegdheden voor Wonen en Ruimtelijke ordening. Dezelfde attaché staat de Vertegenwoordiger van de Vlaamse Regering bovendien bij voor de Raadswerkzaamheden in het kader van het Europese Cohesiebeleid.
- 1 attaché bevoegd voor Cultuur
- 1 attaché bevoegd voor Audiovisueel beleid/Media/Telecommunicatie.

Recentelijk duidde het departement Bestuurszaken tevens een deeltijdse attaché aan die de Vlaamse PV binnenkort zal vervoegen.

Vóór eind mei wordt tevens de nieuwe attaché Concurrentievermogen op de Vlaamse PV verwacht (ter vervanging van de attachés bevoegd voor onderzoek en economie die de Vlaamse PV in de loop van vorig jaar verlieten).

Ten slotte zal ook in de loop van dit jaar een attaché voor Werk, Sociale Zaken en Gezondheid de rangen van de Vlaamse PV komen versterken. Gesprekken in dit verband met de secretarissen-generaal van enerzijds het departement Werk en Sociale Economie en anderzijds het departement Welzijn en Gezondheid, zijn in een vergevorderd stadium. Voorlopig wordt dit domein ter harte genomen door een attaché van het departement Internationaal Vlaanderen, zodat de Vlaamse belangen gevrijwaard zijn.

Voor die domeinen waarvoor (nog) geen attaché werd gedetacheerd naar de Vlaamse PV volgen de generieke attachés van het DiV of de Vlaamse Vertegenwoordiger zelf de Europese ontwikkelingen op, en brengen zij belangrijke Vlaamse EU-dossiers onder de aandacht van het departement. Het betrokken departement blijft in dat geval verantwoordelijk voor de opvolging van dossiers, eventueel ondersteund door de Vlaamse PV.

Antwoord van Minister Peeters

Voor het beleidsdomein **Mobiliteit en Openbare Werken** werd de heer Christophe Lechat aangeduid als Vlaams Transport- en Mobiliteitsattaché bij de Vertegenwoordiging van de Vlaamse Regering bij de Europese Unie.

Voor het beleidsdomein **Leefmilieu, Natuur en Energie** werd in het voorjaar van 2001 naar aanleiding van het Belgisch voorzitterschap van de Europese Raad (tweede helft 2001), een ambtenaar van de milieuadministratie (toenmalig Aminal, afdeling Europa en Milieu) gedetacheerd naar de Permanente Vertegenwoordiging.

Sinds de inwerkingtreding van BBB en de bijhorende integratie van de Energie-administratie in het Beleidsdomein Leefmilieu, Natuur en Energie in april 2006, treedt deze ambtenaar ook op als Vlaamse attaché voor de Europese Energiedossiers.

Antwoord van Minister Keulen

* Voor wat de bevoegdheden “Binnenlands Bestuur”, “Stedenbeleid” en “Inburgering” betreft, is er binnen de Vlaamse vertegenwoordiging geen attaché aangesteld. Voor het beleidsdomein Bestuurszaken is evenwel recent een deeltijdse attaché bij de Vlaamse vertegenwoordiging bij de Europese Unie aangeduid.

* Vanuit het beleidsdomein Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed werd vanaf 1 juli 2005 op deeltijdse basis een attaché ter beschikking gesteld van de Vlaamse vertegenwoordiging binnen de Belgische vertegenwoordiging bij de Europese Unie.

Wat de bevoegdheid voor Wonen betreft, gebeurt er bijgevolg een opvolging van de relevante Europese dossiers.

Antwoord van minister Van Brempt

Voor wat betreft het beleidsdomein Diensten Algemeen Regeringsbeleid, waaronder het Vlaamse Gelijkekansenbeleid ressorteert, werd en wordt geen attaché aangesteld binnen de Vlaamse vertegenwoordiging bij de Europese Unie.

Voor het beleidsdomein Mobiliteit en Openbare Werken werd de heer Christophe Lechat aangeduid als Vlaams Transport-en Mobiliteitsattaché binnen de Vertegenwoordiging van de Vlaamse Regering bij de Europese Unie.

De voorbereiding en opvolging van de Europese besluitvorming in de sectorale Raad Werkgelegenheid en Sociale Zaken (EPSCO) wordt binnen de Vlaamse overheid opgevolgd door het departement Werk en Sociale Economie (WSE) in nauwe samenwerking met de Vlaamse Permanente Vertegenwoordiging (PV) bij de Europese Unie.

In opvolging van de in de vraag vermelde nota aan de Vlaamse Regering “In foro interno – in foro externo” wordt momenteel door het departement WSE de mogelijkheid onderzocht om zoals gewenst vanuit het beleidsdomein WSE een beleidsexpert te detacheren naar de Vlaamse PV.

Hierover werd reeds een overleg georganiseerd met de collega’s van de Vlaamse PV, en werd ook door het departement WSE afgestemd met de verzelfstandigde agentschappen binnen het beleidsdomein WSE.

Het opzet van deze coördinatie is om zo snel als mogelijk uitvoering te geven aan de bepalingen in de nota aan de Vlaamse Regering “In foro interno – in foro externo”.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 59
van 23 maart 2007
van **HILDE CREVITS**

Kabinetten en administratie - Interne milieuzorg

Lokale en gewestelijke overheden stellen een niet onaardig aantal mensen tewerk en creëren door hun werking onvermijdelijk een grote milieudruk. Reden dus om die milieudruk te beperken en waar mogelijk preventie en interne milieuzorg centraal te stellen.

Maar daarnaast heeft de overheid ook een voorbeeldfunctie te vervullen. De meest uiteenlopende doelgroepen worden bestookt met de boodschap preventie en milieuzorg in de praktijk te brengen. De overheid kan dus pas ernstig genomen worden door haar doelgroepen wanneer ze dezelfde inspanningen levert die ze van haar doelgroepen vraagt.

De beslissing van de Vlaamse Regering van 8 mei 2002 betekende de start van het milieuzorgproject. Daarin was opgenomen dat vanaf 2003 milieuzorg moest worden ingevoerd in alle entiteiten van de Vlaamse overheid. Er werden vier milieuzorgniveaus onderscheiden

1. Welk milieuzorgniveau wordt momenteel behaald door het kabinet voor Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme?

Wat wordt door het kabinet en zijn personeel concreet gerealiseerd om aan de voorwaarden van dit milieuzorgniveau te voldoen?

Welke evolutie wordt er vastgesteld inzake de behaalde milieuprestaties door het toepassen van interne milieuzorg?

Zijn er doelstellingen m.b.t. het eventueel behalen van een hoger milieuzorgniveau? Welke initiatieven worden ter zake genomen?

2. Welk milieuzorgniveau wordt momenteel behaald door de Vlaamse administraties die bevoegd zijn voor Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme?

Wat wordt door de administratie en haar personeel concreet gerealiseerd om aan de voorwaarden van dit milieuzorgniveau te voldoen? Graag een overzicht per administratie.

Welke evolutie wordt er vastgesteld inzake de behaalde milieuprestaties door het toepassen van interne milieuzorg?

Zijn er doelstellingen m.b.t. het eventueel behalen van een hoger milieuzorgniveau? Welke initiatieven worden ter zake genomen?

N.B. Gelykaardige vragen werden gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 43, Moerman nr. 40, Vandenbroucke nr. 131, Vervotte nr. 120, Van Mechelen nr. 87, Anciaux nr. 40, Bourgeois nr. 59, Peeters nr. 375, Keulen nr. 123, Van Brempt nr. 112).

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 59 van 23 maart 2007

van **HILDE CREVITS**

Het gecoördineerd antwoord wordt verzorgd door het kabinet van minister Peeters.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 60
van 23 maart 2007
van **JORIS VANDENBROUCKE**

Autosnelwegen - Toeristische informatieborden

Her en der langs de autosnelwegen in Vlaanderen staan bruine borden met toeristische informatie in de vorm van één of meerdere pictogrammen die verwijzen naar de troeven van een streek of stad.

In een aantal gevallen zijn deze borden in niet al te beste staat meer, of zijn de pictogrammen gedateerd, denken we maar aan het pictogram van het "Flanders technology" dat anno 2006 nog de nabijheid van de stad Gent aankondigde.

Een aantal regio's en steden met een belangrijk toeristisch potentieel in de nabijheid van de autosnelweg worden dan weer helemaal niet aangekondigd. Ik denk bijvoorbeeld aan de mijnstreek die ter hoogte van Beringen, Genk en Heusden-Zolder door de E313 en E314 wordt doorkruist.

In het Waalse gewest werden de klassieke bruine borden de voorbije jaren vervangen door exemplaren met een meer hedendaagse lay-out, waarbij slechts één beeld de vroegere pictogrammen vervangt.

1. Hoeveel van dergelijke borden staan momenteel opgesteld langs de Vlaamse autosnelwegen?
2. Waar staan ze precies, naar welke steden/streken/regio's verwijzen zij en via welke pictogrammen?
3. Wanneer en door welke instantie werden deze borden geplaatst?

Wordt er een bepaalde systematiek toegepast voor de updating of vervanging van deze borden?

4. Kan het aantal borden nog worden uitgebreid wanneer steden of regio's langs de autosnelwegen daarom vragen?

Worden hiervoor bepaalde criteria of richtlijnen gehanteerd?

5. Zijn er regels voor de lay-out van dergelijke borden met het oog op de uniformiteit ervan?

Wie vaardigt ze uit?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Peeters (vraag nr. 381) en Bourgeois (nr. 60).

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 60 van 23 maart 2007

van **JORIS VANDENBROUCKE**

Het gecoördineerd antwoord wordt verzorgd door het kabinet van minister Peeters.

KRIS PEETERS,
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN,
ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 311
van 22 februari 2007
van **JAN PEUMANS**

N80 Sint-Truiden - Verkeersveiligheid

Omwonenden van de Naamsesteenweg in Kerkom (Sint-Truiden) schrijven mij over de zeer onveilige toestand van de N80 op het grondgebied van Sint-Truiden. Tussen kilometerpaal 21 en 22,2 gebeurden reeds verscheidene ongevallen met dodelijke afloop, onder meer als gevolg van overdreven snelheid. Voor de fietser en de voetganger is elke mogelijkheid om zich te verplaatsen langs deze weg totaal uitgesloten. In de gemeente Gingelom heeft men daartegen, en gelukkig maar, de juiste maatregelen genomen, waardoor de voetgangers en fietsers wel hun verdiende en vaak aangeprezen en beloofde plaats krijgen.

De N80 is evenwel geen uitzondering. Wij kennen de problemen van de zeer gevaarlijke N730 tussen Bilzen en Bree en de N78 die als een moordend lint door het Maasland getrokken is.

Graag kreeg ik van de minister een antwoord op volgende vragen, en vernam ik in het bijzonder welke maatregelen de minister op korte termijn wenst te treffen om de problematiek van de N80 op te lossen. Zelfs bij de aanleg van de overbodige nieuwe verbinding tussen Sint-Truiden en de E40 blijven ter plaatse maatregelen noodzakelijk.

1. Hoeveel ongevallen met doden, zwaargewonden en lichtgewonden zijn er sinds 1996 gebeurd op de N80 tussen Sint-Truiden en de E40?
2. Waar zijn deze ongevallen exact gebeurd?
3. Wat waren de oorzaken?
4. Is er sprake van concentratiepunten m.b.t. de ongevallen?
5. Zijn er zwarte punten op deze weg? Zo ja, welke?

Welk gevolg is hieraan gegeven?

6. In het programma VIF BA 63.00.73.11 2007-2009, door de minister ter beschikking gesteld bij de bespreking van de begroting 2007, staat één (1) vermelding voor de N80, namelijk de vervollediging van het bestaande complex N3/N80 ten belope van 1.500.000 euro.

Welke werken worden hier concreet mee bedoeld?

7. Wordt dit bedrag eveneens aangewend voor de aanleg van voetpaden en fietspaden op die plaatsen langs de N80 waar de nood zeer hoog is gezien het aantal ernstige ongevallen?

8. Hoe valt te verklaren dat in het driejarenprogramma geen enkele som is voorzien voor werken aan de N80?
9. Waarom plant men in opvolging van de werken in Gingelom geen doortrekking van deze werken in de richting van de E40 en in de richting van Sint-Truiden?

Welke visie bestaat er ter zake in het verder aanleggen van én voorzieningen voor fietser én voetganger én voor de autobestuurder zelf?

10. Acht de minister het niet nodig om, in afwachting van definitieve plannen, een aantal begeleidende maatregelen te nemen op de N80?
11. Is het juist dat de verdere uitvoering van effectieve en beschermende maatregelen eerst afhankelijk wordt gesteld van de zogenaamde ontsluiting van Sint-Truiden met de E40? Bewoners beweren dat zij dit als antwoord krijgen.
12. Tot slot: kan de minister een exacte planning meedelen van de werken die aan de N80 uitgevoerd zullen worden, met daaraan gekoppeld een raming van de kostprijs?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 311 van 22 februari 2007

van **JAN PEUMANS**

1. t.e.m.4. Deze gegevens zijn niet bekend bij de afdeling Wegen en Verkeer Limburg. Ze werden opgevraagd bij de politiezone, maar tot heden nog niet ontvangen.
5. Op de lijst van prioritaire gevaarlijke punten in Vlaanderen komen op de N80 vijf locaties in Sint-Truiden voor. Het gaat om de kruispunten van de N80 met de Luikersteenweg, Tongersesteenweg, Sint-Jorisstraat, N722 en N718. Ze liggen allemaal op het noordelijk gedeelte. Ze werden ondertussen allemaal aangepakt. Op het zuidelijk deel komen in de lijst geen prioritaire gevaarlijke punten voor.
6. Het programma waarnaar wordt verwezen, was een werkversie. In het laatste voorstel van drijarenprogramma komt dit project niet meer voor, omdat er nog geen duidelijke visie is omtrent de inrichting van het complex N80/N3. Het soort ingreep en werken zijn onder andere afhankelijk van het definitieve streefbeeld voor de N80 en de keuze van de verbinding tussen Sint Truiden en de E40 zoals in het Limburgplan voorzien.
7. Voor de aanleg van fietspaden zijn er budgetten voorzien in het kader van de module 13. Er loopt een project voor aanleg van fietspaden langs de N80, o.a. ter hoogte van Kerkom. De gemeente staat in voor de verdere uitwerking en uitvoering van dit project.
8. Er is een bedrag vastgelegd voor de N80, met name 4.052.266 euro voor de realisatie van fietspaden van kilometer 20,00 tot 24,26.
9. Aan kilometerpunt 24.26 op het grondgebied van Gingelom is men bezig met de nodige onteigeningen. Het fietspad dat de verbinding moet vormen tussen dit project en het project op het grondgebied Vlaams-Brabant, wordt aangelegd op een parallel lopende gemeenteweg en is nog steeds in studie bij de gemeente via module 12.
Voor de kruispunten N80 met Romeinse Weg, N80 met Bruine-Lieve-Vrouwstraat, N80xN755 Truilingenstrat, N80 met Molenbeek werd gekozen voor fietsvriendelijke kruispuntoplossingen zoals bajonetvormige fietsoversteken en middengeleiders van 3m breed. De bochtstralen van deze middengeleiders houden rekening met de af te dwingen snelheid.
Voorlopig werden in het dossier nergens voetpaden voorzien, er wordt nog onderzocht waar er zebrapaden kunnen komen.
Bij de realisatie van de fietspaden zullen uiteraard ook begeleidende ingrepen gebeuren op de rijweg.
10. Indien de begeleidende maatregelen in het kader van het fietspadproject niet voldoende zouden blijken zullen in samenspraak met de gemeente voorstellen voor kleine ingrepen onderzocht worden in het kader van de provinciale commissie verkeersveiligheid.
11. Deze stelling is onjuist gelet op het feit dat het fietspaddossier al in de fase van onteigeningen zit en dus ver gevorderd is.
12. Aangezien de gemeente opdrachtgevend bestuur is voor het fietspad project, heeft de Vlaamse Overheid de timing niet helemaal in handen. Het studiebureau moet nog starten met de opmaak

van het definitieve bestek en de raming, maar het knelpunt is zoals bij alle modules 13 de voortgang van de onteigeningen. Noch de gemeente, noch het gewest hebben veel invloed op de voortgang van dossiers bij het federale aankoopcomité dat de onteigeningen moet realiseren. Een timing voor de start van de uitvoering van de werken is daarom ook niet bij benadering te voorspellen.

Er werd door het Vlaamse Gewest een subsidie van 4.012.266 euro vastgelegd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 321
van 1 maart 2007
van **ERIK MATTHIJS**

Investeringsprogramma wegen – Projecten Eeklo

Op het indicatief meerjarenprogramma van het Agentschap Infrastructuur, programma Administratie Wegen en Verkeer Oost-Vlaanderen, VIF A 63.00.73.11 2007-2009 zijn voor Eeklo onder meer de aanleg van een lokaal fietspad tussen het Aalstgoed en de N434 Peperstraat (360.000 euro, voorzien in 2007) en de heraanleg van de Boelare N434 (570.000 euro – 2008) gepland.

1. Wat het lokaal fietspad tussen de Peperstraat (N434) en de gemeentelijke weg “Aalstgoed” betreft:
 - a) Is er al een tracé vastgelegd?
 - b) Loopt het tracé parallel met de N49 of ten zuiden van de Slependamme?
 - c) Hoe breed zal dit fietspad zijn?
 - d) Hoe en waar is er in een aansluiting voorzien op de N434 of loopt het fietspad onder de brug over de N49 ter hoogte van de N434?
 - e) Zijn de onteigeningen al gebeurd?
2. Voor de heraanleg van Boelare-Blommekens (N434) (module 13).
 - a) Staat de aanleg van gescheiden riolering op het subsidiëringsprogramma van de VMM (Vlaamse Milieumaatschappij)?
 - b) Wat is het geraamde subsidiebedrag voor de rioleringswerken?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 321 van 1 maart 2007

van **ERIK MATTHIJS**

-
1.
 - a) Het tracé voor het parallel aan de N49 aan te leggen fietspad is inderdaad al vastgelegd. Dit tracé was al vastgelegd bij definitieve vaststelling van het streefbeeld N49 d.d. december 2004.
 - b) Dit tracé tussen de fietsbrug Aalstgoed en de N434 loopt in het verlengde van het al aangelegde fietspad tussen de N456 en de fietsbrug Aalstgoed, aangelegd in 2005. Het resterende gedeelte wordt ook aan de noordzijde van de N49 aangelegd.
 - c) De breedte van het fietspad is 3 meter. De minimumbreedte voor dubbelrichtingsfietspaden in het vademecum fietsvoorzieningen is 2,5 meter. Door hier 3 meter te voorzien is dit dus ruim voldoende. Tevens kan daardoor dit dubbelrichtingsfietspad ook gebruikt worden voor de perceelstoegang van het landbouwverkeer. Het is namelijk zo dat het fietspad langs de N49 gelegen is binnen de reservatiezone van de N49 en langs grote landbouwpercelen, welke ontsloten moeten kunnen worden.
 - d) De aansluiting is voorzien op de N434. Het fietspad loopt niet onder de brug door. De aansluitingsweg loopt langs het talud van de brug om zo gelijkgronds aan te sluiten met de N434, ongeveer 100 meter ten noorden van het bestaande kruispunt. De 100 meter lange aansluitingsweg langs het talud zal dit jaar al worden aangelegd samen met de brug over de N49.
 - e) De onteigeningen zijn lopende.
 2.
 - a) De VMM bevestigt dat de aanleg van een gescheiden rioleringsstelsel op haar subsidiëringprogramma staat.
 - b) De VMM heeft een subsidiebedrag opgenomen van 750.000 euro voor aanleg van de DWA. Daarnaast heeft ook AWV een bedrag van 564.000 euro voorzien op het programma 2008 art.73.11 voor aanleg van de RWA en het vernieuwen van de rijweg.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 323
van 1 maart 2007
van **PIETER HUYBRECHTS**

E19 Kontich - Verkeersveiligheid

Aan de ontubbeling van de E19-autosnelweg Antwerpen - Brussel in Kontich gebeurden, volgens cijfers van de minister, in 2006 140 procent meer ongevallen dan in 2005.

Volgens de ongevalgegevens worden de chauffeurs die de verkeerssituatie daar niet kennen, door de splitsing verrast.

Welke maatregelen worden genomen om de omstreden splitsing van de E19-autosnelweg Antwerpen - Brussel in Kontich veiliger te maken?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 323 van 1 maart 2007

van **PIETER HUYBRECHTS**

De splitsing blijft een onverwacht obstakel en dit brengt automobilisten - niet bekend met de situatie - in verwarring.

Met het oog op een onderzoek naar een mogelijke oplossing diende eerst een inmeting van de situatie te worden uitgevoerd.

Deze is inmiddels verricht en op plan verwerkt.

In de komende maanden zal het Agentschap Infrastructuur een aantal mogelijke oplossingen en de bijhorende kostenramingen voorleggen. Deze oplossingen lopen uiteen van een nog betere aanduiding en inleiding van de splitsing, tot het afschaffen van de splitsing. Tegen de zomer zal ik over de resultaten van deze studie worden geïnformeerd.

Op basis daarvan zal een beslissing worden genomen over uit te voeren maatregelen, met inachtneming van de budgettaire mogelijkheden van de meerjarenplanning.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**KRIS PEETERS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 330

van 6 maart 2007

van **FRANS PEETERS***Bedrijventerrein "Beverdonk" Grobbendonk - Ontwikkeling*

Het Albertkanaal wordt gekenmerkt door een belangrijke concentratie van economische activiteiten in zijn omgeving en bezit een sterke concurrentiekracht door onder meer zijn strategische ligging tussen haven en hinterland en de multimodale ontsluitingsstructuur. Deze kanaalzone werd bijgevolg opgenomen in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV) en omschreven als het Economisch Netwerk Albertkanaal (ENA). Voor deze kanaalzone werd een planningsproces opgezet waarin een globale visie en ontwikkelingsperspectieven in het kader van netwerkvorming zijn aangereikt. In de verwoording van de visie wordt gesteld dat het economisch netwerk door de autonome groei van het gebied, de ruimtedruk in (onder meer) Antwerpen en de internationale concurrentiekracht zal leiden tot een omvangrijke ruimtevraag voor regionale bedrijven. Bijgevolg wordt de wens uitgedrukt om deze industriële ontwikkelingsas om te vormen tot een geleed ruimtelijk netwerk van knopen, bedrijvenstrips en scheidende open ruimte. Hierbij gaat bijzondere aandacht naar multimodaal ontsloten terreinen, waardoor de netwerkvorming kan worden gefaciliteerd.

Het regionaal bedrijventerrein "Beverdonk" is binnen dit te faciliteren netwerk aangeduid als te ontwikkelen locatie voor de vestiging van onder meer watergebonden bedrijven. De ontwikkeling van Beverdonk wordt sterk bepaald door zijn unieke ligging tussen het Albertkanaal en de E313. Het maakt het gebied tot een strategische locatie voor de ontwikkeling van hoogwaardige watergebonden bedrijvigheid met zichtlocaties vanaf de E313. In vergelijking met andere terreinen binnen het ENA kan hier nog een grote oppervlakte met het oog op watergebonden bedrijvigheid worden ontwikkeld, wat het unieke karakter binnen het ENA versterkt.

In mijn schriftelijke vraag van 13 januari 2006 aan minister Dirk Van Mechelen wees ik er reeds op dat een "ijzeren voorraad" aan bedrijventerreinen van minstens vijf jaar in de Antwerpse Kempen meer dan noodzakelijk is, aangezien er meerdere jaren verlopen tussen de planningsfase en de uiteindelijke uitgiftefase. Minister Van Mechelen heeft in zijn antwoord de acuiteit van deze problematiek bevestigd (vraag nr. 72 aan Dirk Van Mechelen, zittingsjaar 2005-2006, Websitebulletin publicatiedatum 02-03-2006).

Ondertussen is het planningsproces rond de opmaak van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (GRUP) voor het specifiek regionaal bedrijventerrein met watergebonden karakter Beverdonk in Grobbendonk afgerond. Vlacoro (Vlaamse Commissie voor Ruimtelijke Ordening) gaf een gunstig advies op 24 januari 2006. De Vlaamse Regering heeft dit plan in mei 2006 definitief vastgesteld. De nieuwe stedenbouwkundige voorschriften werden van kracht 14 dagen na de publicatie van het regeringsbesluit in het Belgisch Staatsblad op 15 juni 2006. De ontwikkeling van de terreinen kan nu beginnen.

1. Wanneer zal NV De Scheepvaart, als eigenaar van de terreinen, starten met de effectieve ontwikkeling van het bedrijventerrein "Beverdonk"?

2. Bestaat er vandaag als een idee van de geraamde duur van het ontwikkelingsproces?
3. Heeft NV De Scheepvaart de ontwikkeling van “Beverdonk” opgenomen in haar begroting / programma?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 330 van 6 maart 2007

van **FRANS PEETERS**

1. nv De Scheepvaart is gestart met de effectieve ontwikkeling van het bedrijventerrein Beverdonk. De vennootschap heeft beslist de ontwikkeling zelfstandig te realiseren. Er werd al een volledige opmeting van het terrein uitgevoerd en de afdeling Waterbouwkunde bestudeert de ontsluiting van het terrein over het groengebied van de Kleine Nete. Met de afdeling Onroerend Erfgoed van het departement RWO, werd al een bespreking gehouden over het archeologisch vooronderzoek. De vennootschap werkt thans aan een bestek voor de studie van de inrichting van het terrein. De studie omvat onder meer het ontwerp van wegenis, de mogelijkheid tot ontheffing van project-MER, natuurmilderende maatregelen, voorzieningen voor het groengebied, en het beheersplan.
2. Het is de bedoeling om eind 2007 de inrichtingsstudie af te ronden, evenals de studie van de ontsluitingsbrug over het groengebied van de Kleine Nete. Begin 2008 worden dan de nodige bouwvergunningen aangevraagd en worden de aanbestedingsbestekken gepubliceerd. Voorzien wordt om de ontsluiting van het bedrijventerrein te realiseren in de zomer van 2009.
3. De studieopdrachten die in 2007 worden uitgevoerd, worden betaald met eigen middelen. Hiervoor heeft de vennootschap de nodige financiële middelen gereserveerd. In 2008 zullen specifieke middelen moeten worden voorzien voor de aanleg van infrastructuur op het bedrijventerrein. nv De Scheepvaart wenst hierbij zoveel mogelijk gebruik te maken van subsidieregelingen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 332
van 7 maart 2007
van **JAN LOONES**

N36 Izegem-Lendeledede - Wegdek

Tijdens de voorbije jaren werden al heel wat werken uitgevoerd aan de N36 op het grondgebied Roeselare en Izegem. Zo zorgde de aanleg van rotondes voor meer verkeersveiligheid. Ook het wegdek werd op verscheidene plaatsen al hersteld.

Het deel van de N36 tussen de Kortrijksestraat in Izegem en de Izegemstraat in Lendeledede is echter al jaren in zeer slechte staat. Vooral in het rijvak richting Izegem zijn er grote putten en is de bovenste laag van het wegdek aan herstel toe.

1. Onderschrijft de minister de noodzaak van deze herstellingswerken?
2. Zijn er plannen voor een herstelling van het wegdek van de N36 tussen Izegem en Lendeledede? Zo ja, wanneer zullen deze werken uitgevoerd worden? Betreft het voorlopige herstellingswerken of ingrijpende werken?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 332 van 7 maart 2007

van **JAN LOONES**

1. Mijn administratie is er zich bewust van dat er op dit wegvak herstellingswerken nodig zijn.
2. *Ergste defecten via bestek onderhoud KWS:*
Het ontwerp programma 2007 voorziet een onderhoud voor wegen met KWS-verharding, voor gans de provincie en bedoeld om dringende en onverwachte herstellingen over een beperkte oppervlakte op te vangen (project nr. 4254).

Indien nodig kan uit dit bestek geput worden.

Daarnaast is er een onderhoudspacht lopende waarmee lokale herstellingen, zoals het opvullen van putten, kunnen worden uitgevoerd.

In het kader van de twee laatste bestekken worden er voorlopige herstellingswerken uitgevoerd.

Opname op driejarenprogramma:

Op het ontwerp 3-jarenprogramma 2007-2009 is er daarom in 2009, 650.000 euro voorzien, voor structureel onderhoud tussen km 19,8 en km 21,9 (project nr.1344).

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 333
van 7 maart 2007
van **CARL DECALUWE**

E17 Elzenlaan Kortrijk - Geluidsmetingen

Uit het antwoord van de minister op mijn schriftelijke vraag van 25 januari 2006 blijkt dat het plaatsen van een geluidsscherm langs de E17 ter hoogte van de Elzenlaan in Kortrijk verantwoord is (vraag nr. 255, zittingsjaar 2005-2006, Websitebulletin publicatiedatum 14-03-2006).

1. Wat is de stand van zaken in dit dossier?
2. Wanneer kan er effectief een geluidsscherm op deze locatie worden geplaatst? Wat is de concrete timing en wat zijn de budgetten?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 333 van 7 maart 2007

van **CARL DECALUWE**

1. De stand van zaken is als volgt:

- Aan de hand van het gemeten geluidsniveau is overeenkomstig module 5 van de mobiliteitsconvenant het aandeel van de stad vastgelegd op 54 % van de kosten. Er werd een principiële standpunt van de stad gevraagd naar medefinanciering toe. Hierop hebben wij tot op heden nog geen antwoord gekregen.
- Naar aanleiding van de voorbereiding van de verdere studie van een eventueel scherm zijn intussen bijkomende topografische opmetingen uitgevoerd en aan de hand hiervan werden onlangs dimensioneringsberekeningen uitgevoerd, alsook akoestische berekeningen. Het resultaat van deze berekeningen zal ter discussie voorgelegd worden aan de stad, als belangrijkste financierende partij. Deze berekeningen geven immers aan dat met een scherm van 4,20 meter hoog (vrij hoog, dus vrij duur) en 430 meter lang slechts een vermindering van 4 dB(A) te verwachten valt, daar waar het menselijk oor slechts een merkbaar verschil ervaart vanaf een vermindering van 10 dB(A). Het is dan ook op zijn plaats om in overleg met de stad af te wegen of de plaatsing van een scherm, gezien de hoge kostprijs en het minime resultaat, een verantwoorde optie is.

2. Naar timing en budgetten toe kan nog geen uitspraak worden gedaan, gezien voorgaande punten eerst moeten worden uitgeklaard.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 338
van 8 maart 2007
van **STEFAAN SINTOBIN**

Kruispunten met beperkte zichtbaarheid - Initiatieven

Veelal belemmeren geparkeerde auto's het zicht ter hoogte van kruispunten, zowel op gemeentewegen als op gewestwegen.

Het verkeersreglement voorziet in een stilstaan- en parkeerverbod "in de nabijheid van kruispunten op minder dan 5 meter van de verlenging van de naastbijgelegen rand van de dwarsrijbaan". In de praktijk blijkt echter dat hier niet altijd rekening mee gehouden wordt en dat de voertuigen geparkeerd staan tot aan het einde van de boordsteen.

Op mijn schriftelijke vraag van 24 juni 2005 (vraag nr. 640, zittingsjaar 2004-2005, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 24 van 16 september 2005, blz. 3135) antwoordde de minister dat er van verschillende gemeenten de vraag gekomen was om ter hoogte van kruispunten met een beperkte zichtbaarheid een parkeerverbod in te voeren van 10 m vanaf de hoek van de straat, om zo de zichtbaarheid te verbeteren. De minister erkende dat dit een oplossing zou kunnen bieden voor het probleem.

Vandaar deze opvolgingsvraag.

Welke initiatieven heeft de minister betreffende deze problematiek al genomen?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 338 van 8 maart 2007

van **STEFAAN SINTOBIN**

Het parkeren nabij kruispunten wordt algemeen geregeld door het Verkeersreglement, dat een federale bevoegdheid is. Dit reglement vermeldt in artikel 24.7° dat het nabij kruispunten verboden is om een voertuig te laten stilstaan of te laten parkeren “op minder dan 5 meter van de verlenging van de naastgelegen rand van de dwarsrijbaan, behoudens plaatselijke reglementering”.

De controle hierop is een bevoegdheid van de verschillende politiediensten.

Van een dergelijke verkeersregel kan worden afgeweken door het plaatsen van de geëigende verkeerstekens. Op die manier kan elke wegbeheerder inspelen op de eigenheden van een bepaalde plaats, of op specifieke noden.

Sinds enige tijd is de zichtbaarheidafstand op een kruispunt met een gewestweg een aandachtspunt bij de herinrichting van een kruispunt, en dit niet enkel bij de aanpak van de gevaarlijke punten.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 339
van 8 maart 2007
van **STEFAAN SINTOBIN**

N357 Oostrozebkestraat Ingelmunster - Wegdek

Het wegdek van de Oostrozebkestraat (N357) in Ingelmunster is reeds geruime tijd in erbarmelijke staat.

De N357 is een druk bereden gewestweg, niet alleen door personenwagens, maar er is ook een intens vrachtverkeer. Door de staat van de weg veroorzaakt dit drukke verkeer dan ook heel wat geluidsoverlast. Een nieuw wegdek zou dit probleem wellicht kunnen verhelpen.

Wanneer wordt het wegdek van de Oostrozebkestraat in Ingelmunster hersteld?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 339 van 8 maart 2007

van **STEFAAN SINTOBIN**

Op het ontwerp 3-jarenprogramma 2007-2008 is er 1.600.000 euro voorzien in 2009 voor de herinrichting van de N357 te Ingelmunster vanaf de aansluiting van de N382 op de N357 ter hoogte van de Gentstraat te Ingelmunster tot aan de N50, de omleiding van Ingelmunster.

Dit project is voorzien onder het nummer 4148.

Dit project sluit aan op het project 2728, aanleg van de N382 vanaf de Hulstestraat te Oostrozebeke tot aan de N357 te Ingelmunster voorzien op het programma 2008.

Het wegdek van de Oostrozebekestraat in Ingelmunster zal dus in 2010 volledig opgebroken worden en vernieuwd.

Rekening houdend met wat voorafgaat, is het weinig zinvol op dit wegvak nu nog omvangrijke of kostelijke herstellingswerken uit te voeren.

De herstelling wordt beperkt tot het lokaal vervangen van gebroken en voor het verkeer gevaarlijke betonplaten.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 340
van 8 maart 2007
van **STEFAAN SINTOBIN**

N357 Izegemsestraat Ingelmunster - Riooldeksels

Vrij recentelijk werd, tot grote tevredenheid van de bewoners, een stuk van de Izegemsestraat in Ingelmunster heraangelegd. Na enige tijd echter bleek dat de riooldeksels scheef kwamen te liggen, tot het wegdek rond de riooldeksels begon te verzakken.

Als gevolg daarvan zorgt het verkeer voor een nimmer aflatende dreun en gebonk dat te horen is tot in de woonkamer. Navraag door de bewoners bij het stadsbestuur leverde niets op.

Het gemeentebestuur verwijst hiervoor naar de hogere overheid.

Is de probleemstelling correct?

Hoe wordt dit aangepakt?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 340 van 8 maart 2007

van **STEFAAN SINTOBIN**

Het ontwerp programma 2007 van mijn administratie voorziet voor de N357 te Ingelmunster structureel onderhoud (projectnummer 4258). Deze werken zullen normaal gezien in de eerste helft van dit jaar worden aanbesteed. De uitvoering is gepland voor de 2de helft van 2007 of de eerste helft van 2008, afhankelijk van de goedkeuringsdatum en de weersomstandigheden.

Het is de bedoeling in het kader van dit structureel onderhoud de deksels op peil te brengen en indien nodig, in overleg met het gemeentebestuur, raam en deksel te vernieuwen. Het vernieuwen van raam en deksel, bv. als het deksel rammelt, valt ten laste van de gemeente.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 341
van 14 maart 2007
van **JOKE SCHAUVLIEGE**

Jaagpaden - Volgwagens van wielierclubs

Het extern verzelfstandigd agentschap Waterwegen en Zeekanaal NV valt als uitvoeringsgerichte Vlaamse overheidsdienst die beschikt over een eigen rechtspersoonlijkheid, onder het toezicht van de Vlaamse Regering.

Het agentschap Waterwegen en Zeekanaal beheert de in Vlaanderen gelegen waterwegen en de omliggende gronden, met uitzondering van de waterwegen die beheerd worden door de havens en De Scheepvaart NV.

De zogenaamde trekwegen, jaagpaden langs de Vlaamse waterwegen, zijn bijzonder populair, bijvoorbeeld om te fietsen. Diverse gebruikers vinden hun weg naar deze trekwegen.

In het verleden werden er door de waterbeheerder onder bepaalde voorwaarden toelatingen afgeleverd om met een volgwagen, bijvoorbeeld van een wielierclub, over de trekweg te rijden. De waterbeheerder kon zo'n toelating afleveren.

Vanuit het verenigingsleven kreeg ik het signaal dat zij dergelijke vergunning niet meer krijgen.

Kan de waterbeheerder de toelating verlenen aan derden om onder bepaalde voorwaarden met een wagen gebruik te maken van een trekweg?

Zo ja, onder welke voorwaarden kan dit?

En gaat de minister ervan uit dat de waterbeheerder dan ook effectief de toelating zou moeten verlenen om met een volgwagen de trekweg op te rijden?

Zo neen, is dit ten gevolge van een gewijzigd beleid omtrent het gebruik van de trekwegen?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 341 van 14 maart 2007

van **JOKE SCHAUVLIEGE**

Het agentschap Waterwegen en Zeekanaal NV is inderdaad integraal bevoegd voor het verlenen van toelatingen aan derden voor het berijden van de jaagpaden die onder zijn territorium ressorteren. Het agentschap hanteert op dit vlak sinds lange tijd een beperkende politiek. Vooraf dient immers te worden gewezen op de intrinsieke functie van de jaagpaden. Het betreft hier namelijk dienstwegen voor de beampten van de bevoegde waterwegbeheerders of van hun opdrachthouders, die hun toelaten in functie van het onderhoud en/of noodzakelijke werken aan de kanaalinfrastructuur, het territorium te inspecteren of om in voorkomend geval, snel ter plaatse te kunnen optreden.

Het is pas in ondergeschikte orde dat de jaagpaden een recreatieve functie kunnen vervullen desgevallend door particulieren als verbindingsweg kunnen worden aangewend.

Het gebruik van de jaagpaden met gemotoriseerd verkeer wordt vermeden in het belang van de functie(s) van het jaagpad zelf en met het oog op het verzekeren van de openbare veiligheid. Om deze doelstelling te kunnen bewerkstelligen wordt door de waterwegbeheerder opgetreden.

Voor wat betreft de specifieke situatie van volgwagens van wielclubs, heeft het agentschap in het algemeen beslist dat volgwagens van groepen fietsers (wielertoeristen, scholen, evenementen, en dergelijke) in principe niet op de jaagpaden worden toegelaten en dat zij voorzover mogelijk de openbare wegenis parallel aan de waterweg dienen te volgen. Slechts bij ongevallen of in het kader van noodzakelijke interventies kunnen deze voertuigen worden opgeroepen en het jaagpad gebruiken. Met moderne communicatietechnieken bestaat trouwens meer dan voldoende mogelijkheid om onderling contact te houden.

Het huidige beleid streeft naar een praktisch werkbaar compromis tussen de reeds hoger geciteerde belangen van de waterwegbeheerder en haar opdrachthouders, de algemene recreatieve functie van de jaagpaden, het particuliere belang van de organisatie van en de deelnemers aan een gezamenlijk wielergebeuren en in het bijzonder het belang van het verzekeren van de openbare veiligheid van alle gebruikers van deze jaagpaden.

Wat dit laatste betreft, mag immers niet worden voorbijgegaan aan de realiteit dat de jaagpaden, in het bijzonder tijdens de lente en (na)zomer, zeer intensief worden gebruikt door recreatieve fietsers en wandelaars. Het verzekeren van de veiligheid van deze categorie gebruikers is niet vanzelfsprekend, gelet op de omvang van de groepen en de snelheid die soms door deze groepen wordt ontwikkeld. Wanneer deze groep dan ook nog wordt gevolgd door een voertuig dat omwille van de beperkte breedte van het jaagpad, dit jaagpad quasi volledig monopoliseert, en dit in combinatie met een beperkter zicht omwille van de voorliggende groep, neemt het risico op ongevallen al te zeer toe, ook voor de leden van de wielclubs zelf.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****KRIS PEETERS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 350

van 16 maart 2007

van **ANNE MARIE HOEBEKE***Spoorvorming - Stand van zaken*

In het voorjaar van 2002 startte de Vlaamse overheid met een project dat spoorvorming op het Vlaamse wegennet moest tegengaan. Spoorvorming kan tot onveilige situaties leiden, zeker bij regenval waar het aquaplaning kan veroorzaken, en is bovendien erg duur om te herstellen.

De grootste schadeverwekkers zijn overladen vrachtwagens. Daarom werden de Vlaamse wegeninspecteurs in het leven geroepen. Zij kregen middels het besluit van de Vlaamse Regering tot bestrijding van de schade aan het wegdek door gewichtsoverschrijding, dat op 8 mei 2003 in het Staatsblad werd gepubliceerd, de bevoegdheid om vrachtwagens af te leiden naar een weegbrug en vast te stellen of ze al dan niet overladen zijn. Is dit het geval, dan wordt een proces-verbaal opgemaakt waarbij onmiddellijk een boete geïnd wordt of doorverwezen wordt naar het parket.

1. Hoeveel wegeninspecteurs zijn er thans aangesteld en hoeveel controles hebben zij reeds uitgevoerd sedert ze operationeel zijn? Hoeveel controles zijn er per jaar uitgevoerd?
2. Hoeveel overtredingen werden vastgesteld en hoeveel processen-verbaal werden uitgeschreven in zijn totaliteit en per jaar?
3. Welk bedrag werd per jaar geïnd aan boetes?

Werd dit bedrag telkens integraal besteed aan herstellingen van de Vlaamse wegen? Werd daarmee in eerste plaats de spoorvorming zelf aangepakt?

4. Ziet men nu vijf jaar na het starten van de Vlaamse wegeninspecteurs een daling van de spoorvorming op het Vlaamse wegennet?
5. Is het aantal ongevallen verminderd ten gevolge van de aanpak tegen spoorvorming op het Vlaamse wegennet?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 350 van 16 maart 2007

van ANNE MARIE HOEBEKE

1. Momenteel bestaat de Vlaamse wegeninspectie uit één wegeninspecteur-controleur, 10 wegeninspecteurs en één administratief personeelslid belast met de administratieve ondersteuning. Het uitvoeringsbesluit waarin de noodzakelijke modaliteiten van de werking van de wegeninspectie is bepaald dateert van 21 maart 2003 en verscheen in het Belgisch Staatsblad op 8 mei 2003. In 2005 werden 4.155 en in 2006 5.807 controles uitgevoerd door de Vlaamse wegeninspectie. Voor 2005 werden deze cijfers niet bijgehouden.
2. Voor een overzicht van het aantal overtredingen en processen-verbaal zie bijgevoegde tabel. In totaal werden tot op heden 4151 processen-verbaal opgesteld.
3. Voor een overzicht van de inkomsten uit de boetes zie bijgevoegde tabel. De fondsen werden aan het Vlaams Infrastructuurfonds toebedeeld en niet louter gebruikt voor de bestrijding van spoorvorming.
4. De impact van de werking van de Vlaamse wegeninspectie op de spoorvorming is moeilijk in te schatten omdat spoorvorming de resultante is van een heleboel factoren als daar zijn de verkeersdichtheid, de atmosferische omstandigheden, de kwaliteit van de infrastructuur. Zeker is dat sinds de start van de wegeninspectie binnen de transportsector er aandacht wordt besteed aan asbelasting, een onderwerp dat tot dan toe minder aandacht kreeg door de transportsector.
5. De impact van de werking van de Vlaamse wegeninspectie op het aantal verkeersongevallen is moeilijk in te schatten omdat ongevallen verschillende oorzaken kunnen hebben. Het spreekt voor zich dat een voertuig dat overladen is, minder stabiel is waardoor de kans op een verkeersongeval toeneemt.

BIJLAGE

1. grafiek evolutie aantal pv's
grafiek evolutie aantal controles
grafiek inkomsten
controles per jaar
pv's per jaar

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/350/antw.350.bijl.001.xls>

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 357
van 21 maart 2007
van **SABINE POLEYN**

Openbare Werken - Ontwikkelingssamenwerking

1. a) Welke budgetten werden er de voorbije jaren binnen de begroting Openbare Werken voorzien voor internationale samenwerking?
b) Welk aandeel daarvan kan worden gezien als “ontwikkelingssamenwerking” en is ODA-aanrekenbaar (Official Development Assistance)?
2. Welke verschillende projecten worden ondersteund? Op welke wijze en voor welk bedrag?
Hoe gebeurt de selectie?
Worden ze afgestemd op het beleid duurzame ontwikkeling of ontwikkelingssamenwerking (meer bepaald op het coherentie- en concentratiebeleid)?
3. Werden deze projecten geëvalueerd? Door welke instantie? Met welke resultaten?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 357 van 21 maart 2007

van **SABINE POLEYN**

1. a) en b) Binnen de begroting Openbare Werken is een specifiek begrotingsartikel BA 69.9.35.01 "Subsidies voor Ontwikkelingssamenwerking" opgenomen. De 'voorbijge jaren' werden hierin de volgende bedragen vastgelegd:

Begrotingsjaar	vastgelegd BA 69.9.35.01
2006	506.715,00 euro
2005	456.675,00 euro
2004	446.495,00 euro
2003	471.875,00 euro

2. De volgende projecten werden in 2006 ondersteund voor een totaal bedrag van 506.715,00 euro. :

– Soresma NV: Developing Sea Guidelines for Sustainable Port Development in Vietnam.	12.500,00
– Antwerp/Flanders Port Training Center: Organisation of Tailor Made Short Dredging Training Course for the Indian Dredging Corporation.	45.000,00
– Flanders International Technical Agency (FITA): Horizontale ontwikkelingssamenwerking – capacity building for designing and constructing bank protections on the Mekong River in the Lao PDR.	35.820,00
– Flanders Hydraulics: Oprichting van een Cambodian Navigation Coordination Centre.	41.000,00
– Antwerp/Flanders Port Training Center: Scholarships for APEC Short courses.	209.000,00
– Antwerp/Flanders Port Training Center: Training courses for Palastinian Marine Navigators Association.	25.000,00
– Eric Van Hooydonk: Capacity building International Maritime legislation and Formulation Cambodian Maritime Act.	42.250,00
– Vrije Universiteit Brussel: Horizontale ontwikkelingssamenwerking: studies on strategic environmental assessment for the harbour of Hai Phong Vietnam.	22.055,00
– Flanders Hydraulics: Solution research container transport development by inland waterway of the Hai Phong – Hanoi route.	23.370,00
– Vrije Universiteit Brussel: Horizontale ontwikkelingssamenwerking: Land use changes and water/soil quality in the HCM City – Vung Tau Harbour area Vietnam.	43.250,00
– Opvolging projecten:	7.470,00

Omwille van de beperkte beschikbare middelen lopen verschillende van deze projecten over meerdere jaren

De voornoemde projecten zijn gerelateerd aan ontwikkelingslanden waarmee de Vlaamse Regering een verdrag heeft gesloten of aan instanties/organisaties in ontwikkelingslanden waarmee het Departement Mobiliteit en Openbare Werken een memorandum of understanding (MOU) heeft gesloten en werden geselecteerd op aanvraag van de buitenlandse counterpart.

Voor de 80 (jaarlijkse) beurzen toegekend aan APEC komen de ontwikkelingslanden in aanmerkingen waarmee Vlaanderen een verdrag heeft afgesloten (o.a. Zuid Afrika, Chili, enz ...) of instanties in ontwikkelingslanden waarmee het Vlaamse Departement Mobiliteit en Openbare werken een MOU heeft afgesloten.

Het Vlaamse Departement Mobiliteit en Openbare werken sloot MOU's af met de Port Authority of Thailand PAT, Ministry of Transport China, Ministry of Shipping India, Ministry of Transport Vietnam, Ministry of Transport and Public Works Cambodja, Ministry of Communication, Transport , Post and Construction Laos, Ministry of Planning Cuba, Ministry of Transport Columbia.

De training course voor de Palestinian Navigators Association was op uitdrukkelijk verzoek van Minister Bourgeois maar is niet doorgegaan en deze beurzen zijn op verzoek van de Vlaamse Economische Vertegenwoordiger in Egypte en met mijn instemming toegekend aan de Port of Alexandria.

De thema's van de ingediende projecten worden geselecteerd door de buitenlandse counterpart. De instellingen, met wie men het thema wil uitvoeren, wordt gekozen in overleg met en na advies van het Departement Internationaal Vlaanderen en/of het functioneel bevoegde departement of na bijkomend advies van de buitenlandse partner.

Vervolgens wordt de beslissing genomen of men het project en de promotor al dan niet wenst te subsidiëren.

Subsidedossiers vallen niet onder toepassing van de wetgeving op de overheidsopdrachten voor werken, leveringen en diensten.

Voor alle projecten wordt het Departement Internationaal Vlaanderen om advies gevraagd in zake de ontwikkelingsrelevantie en de duurzame ontwikkelingskansen van het project. Zo nodig worden op basis van het verstrekte advies bijkomende gegevens gevraagd aan de buitenlandse counterpart die aan het dossier worden toegevoegd vooraleer tot de definitieve selectie over te gaan. Ook worden subsidedossiers voorgelegd, te worden samen met alle ingewonnen adviezen, aan de Inspectie van Financiën.

3. Alle projecten worden opgevolgd en inhoudelijk geëvalueerd door de functioneel bevoegde beleidsafdeling van het Departement Mobiliteit en Openbare Werken. Deze projecten worden eveneens financieel geëvalueerd door het Rekenhof.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 358
van 21 maart 2007
van **CARL DECALUWE**

Milieu-samenwerkingsovereenkomsten gemeenten - Stand van zaken

De samenwerkingsovereenkomst "niveau 3" is een vrijwillige overeenkomst die een gemeente afsluit met de Vlaamse overheid op het vlak van milieu. De gemeente kan — binnen zekere marges — zelf kiezen welke onderdelen van de overeenkomst ze ondertekent en welke ambitieniveaus ze wenst te behalen.

Gedurende deze hele procedure is de gemeente die een niveau 3-project wil opstarten een gesprekspartner in de onderhandelingen.

1. Wat is de stand van zaken m.b.t. de onderhandelingen met gemeenten die een niveau 3-project willen opstarten? Kan de minister een overzicht geven van de gemeenten en de projecten die opgestart werden?
2. Wat is de gemiddelde doorlooptijd voor een gemeente met een niveau 3-project?
3. Plant de minister sensibiliserende maatregelen om de gemeenten aan te zetten tot de opstart van niveau 3-projecten?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 358 van 21 maart 2007

van **CARL DECALUWE**

1. In het kader van de Samenwerkingsovereenkomst 'Milieu als opstap naar duurzame ontwikkeling' 2002-2004/2005-2007 hadden de gemeenten de mogelijkheid om een niveau 3-project in te dienen wanneer ze voldeden aan een aantal voorwaarden.
 - Samenwerkingsovereenkomst 2002-2004
In 2005 heeft de gemeente De Panne het niveau 3-project 'Overdekt waddenlandschap tussen Westhoekreservaat en Cabour + Garzebekeveld' opgestart. Dit project wordt tegen de zomer van 2007 afgewerkt.
 - Samenwerkingsovereenkomst 2005-2007
In 2006 heeft de stad Antwerpen het niveau 3-project Park Spoor Noord opgestart. IGEMO heeft in opdracht van de stad Mechelen en de gemeenten Sint-Katelijne-Waver, Willebroek en Bonheiden op 15 januari 2006 een startnota 'Trage wegen en kleine beken in de Beneden-Dijlevallei' ingediend die, na onderhandelingen, is uitgewerkt tot een projectvoorstel. Na goedkeuring van het projectvoorstel kan het niveau 3-project worden opgestart.
2. De uitvoeringstijd van een niveau 3-project bedraagt 2 jaar. Indien problemen inzake uitvoering kan deze verlengd worden.
De voorbereidingstijd voor een niveau-3 project is afhankelijk van de onderhandelingen tussen het Vlaamse Gewest en de gemeente. Gemiddeld verloopt er 1 jaar tussen de eigenlijke projectaanvraag en de definitieve goedkeuring van een project.
3. Voor de huidige Samenwerkingsovereenkomst kunnen er geen projecten meer ingediend worden. In het kader van de voorbereidingen van de nieuwe samenwerkingsovereenkomst wordt nagegaan hoe dergelijke projecten verder kunnen worden ondersteund.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 360
van 21 maart 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Tweede Scheldebrug Bornem-Temse - Geluidsmuren

In verband met de aanleg van de tweede Scheldebrug tussen Bornem en Temse is er sprake van de plaatsing van geluidsmuren die de geluidsoverlast van het verwachte toenemende verkeer moeten opvangen.

Wat Temse betreft, zou dit een zekerheid zijn, evenwel is dit niet zo duidelijk voor Bornem.

Kan de minister medelen of de aanleg van geluidsmuren op het grondgebied van Bornem een verworven zaak is, dan wel of dit slechts zal worden uitgemaakt na het uitvoeren van geluidsmetingen voor en na de werken aan de brug?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 360 van 21 maart 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Vóór de start van de bouwwerken werden langs de N16 wel geluidsmetingen uitgevoerd op beide Scheldeoevers. Nieuwe metingen zullen uitgevoerd worden na openstelling van de nieuwe brug. Pas dan kan een correcte vergelijking gemaakt worden tussen beide geluidsniveaus.

Op basis van deze metingen en een correcte vergelijking zullen de gepaste maatregelen genomen worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 362
van 21 maart 2007
van **HILDE CREVITS**

Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek - Personeelsformatie

Het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (INBO) doet aan beleidsgericht onderzoek en wetenschappelijke dienstverlening over behoud, ontwikkeling, beheer en duurzaam gebruik van biodiversiteit en haar milieu.

Het INBO wil een toonaangevende speler zijn in wetenschappelijk onderzoek dat relevant is voor beleid en maatschappij, in eigen land maar ook internationaal. 270 medewerkers zetten zich hiervoor in.

1. Wat is de huidige verdeling van de INBO-personeelsleden per statuut (statutair/contractueel) en niveau (A-D), en dit per vestiging (met Brussel in het bijzonder)?
2. Hoeveel nieuwe personeelsleden werden sinds 2000 jaarlijks aangeworven, en volgens welk statuut en niveau?
3. Welke waren de gehanteerde criteria voor de evaluatie van de kandidaten, en dit per statuut en niveau?
4. In het kader van welk specifiek aanwervingsplan of welke wetenschappelijke projecten werden de aanwervingen uitgevoerd?

In dit laatste geval, waar situeren deze projecten zich binnen de langetermijndoelstellingen van het INBO?

5. Welke strategie of criteria worden gehanteerd bij bevorderingen of de overgang van contractueel naar statutair, en dit per niveau?
6. Hoeveel personeel verliet sinds 2000 jaarlijks het INBO en om welke redenen (einde contract, einde project...)?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 362 van 21 maart 2007

van **HILDE CREVITS**

1. Zie tabel - bijlage 1.
2. Zie tabel - bijlage 2.
3. Telkens wanneer er een vacature is bij het INBO maakt de leidinggevende in samenspraak met de personeelsverantwoordelijke een functiebeschrijving op. Aan het takenpakket worden technische en persoonsgebonden competenties gekoppeld, waarover de functiehouder moet beschikken om de job naar behoren te kunnen uitvoeren. Tijdens het selectiegesprek, eventueel aangevuld met andere proeven, wordt dan ook nagegaan in welke mate de sollicitanten beschikken over de gevraagde technische en persoonsgebonden competenties. Het INBO maakt daarbij geen onderscheid tussen contactuele en statutaire aanwervingen, noch tussen aanwervingen op verschillende niveaus.
4. Het gaat hier telkens om vervangingen van bestaande contracten, dan wel om nieuwe contracten die nodig zijn om nieuwe onderzoeksprojecten te kunnen uitvoeren. Indien er bijkomende aanwervingen gebeuren, dan gebeurt dat enkel:
 - wanneer er een duidelijke beslissing van de Vlaamse regering is in het geval er gewerkt wordt met de gewone begrotingsmiddelen;
 - wanneer er een extern financier is (binnen of buiten de Vlaamse overheid) die de nodige kredieten via een onderzoeksopdracht ter beschikking stelt.Alle projecten situeren zich binnen de wettelijke opdrachten zoals die aan het toenmalige IN en IBW zijn opgedragen én passen binnen de middellange termijn planning van beide instituten.
5. Bij bevorderingen wordt uitgegaan van de zwaarte van de functie en het presteren van de medewerker in zijn functie om te bepalen of een medewerker kan bevorderd worden. Als een functie zich bijvoorbeeld op niveau B bevindt en de functiehouder is ingeschaald op niveau C en hij/zij presteert uitstekend, dan komt hij/zij in aanmerking voor bevordering. Bij de overgang van contractueel naar statutair wordt enerzijds rekening gehouden met een aantal formele criteria zoals het aantal jaren dat men als contractueel personeelslid reeds in dienst bij het INBO en anderzijds met het presteren van de medewerker in zijn functie.
6. Zie tabel - bijlage 3.

BIJLAGEN

Bijlage 1: huidige verdeling van de INBO-personeelsleden per statuut, niveau en vestiging.

Bijlage 2: nieuwe personeelsleden sinds 2000 volgens statuut en niveau.

Bijlage 3: Hoeveel personeel INBO sinds 2000 verlaten en om welke redenen.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/362/antw.362.bijl.001.doc><http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/362/antw.362.bijl.002.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/362/antw.362.bijl.003.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 363
van 21 maart 2007
van **HILDE CREVITS**

Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek - Onderzoeksopdrachten

Het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (INBO) doet aan beleidsgericht onderzoek en wetenschappelijke dienstverlening over behoud, ontwikkeling, beheer en duurzaam gebruik van biodiversiteit en haar milieu.

Het INBO wil een toonaangevende speler zijn in wetenschappelijk onderzoek dat relevant is voor beleid en maatschappij, in eigen land maar ook internationaal.

1. Hoeveel opdrachten heeft de Vlaamse overheid sinds 2000 jaarlijks toegekend aan het INBO?
Wat was de specifieke inhoud van elke opdracht?
2. Welke andere opdrachten voerde het INBO uit en wie was de opdrachtgever?
3. Welke wetenschappelijke instellingen en leidinggevende onderzoekers werden bij de onderzoeksprojecten uit 1 en 2 betrokken?
Aan hoeveel projecten werkten deze instellingen – onderzoekers mee sinds 2000?
4. Waar situeert het INBO zich ten opzichte van het onderzoek inzake natuurbehoud dat wordt uitgevoerd door onderzoeksgroepen aan de Vlaamse universiteiten, federale en Vlaamse onderzoeksinstellingen en andere organisaties in Vlaanderen (bv. JNM, Natuurpunt, lokale natuurverenigingen)?
5. Bezorgt het INBO ook ongevraagd informatie aan de Vlaamse overheid? In welke mate? Om welke informatie gaat het?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 363 van 21 maart 2007

van **HILDE CREVITS**

Het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (INBO) doet aan beleidsgericht onderzoek en wetenschappelijke dienstverlening over behoud, ontwikkeling, beheer en duurzaam gebruik van biodiversiteit en haar milieu.

Het INBO wil een toonaangevende speler zijn in wetenschappelijk onderzoek dat relevant is voor beleid en maatschappij, in eigen land maar ook internationaal.

1. Er werden sinds 2000 door de Vlaamse overheid 69 opdrachten toegekend aan het INBO.
In 2000: 7; in 2001: 1; in 2002: 11; in 2003: 3; in 2004: 5; in 2005: 15; in 2006: 20; in 2007: 5.

Voor een lijst van deze opdrachten wordt verwezen naar bijlage 1.

De inhoud van deze opdrachten kan gevonden worden in de jaarverslagen van het INBO, resp. IN en IBW die te vinden zijn op volgende plaats:

http://www.inbo.be/ygen/bibliotheekref.asp?pid=PUB_ASP_Jaarverslagen&show=overzicht&lijst=159

2. In bijlage 2 staat een overzicht van opdrachten die uitgevoerd werden voor andere opdrachtgevers. Het gaat om 74 opdrachten.
3. Deze informatie kan gevonden worden in de jaarverslagen van het INBO, resp. IN en IBW die te vinden zijn op volgende plaats:
http://www.inbo.be/ygen/bibliotheekref.asp?pid=PUB_ASP_Jaarverslagen&show=overzicht&lijst=159
4. De onderzoekswereld die zich in Vlaanderen richt op het wetenschappelijk onderzoek en wetenschappelijke dienstverlening inzake de instandhouding, ontwikkeling, beheer en duurzaam gebruik van ecosystemen, de biologische diversiteit en het natuurlijk milieu, is heterogeen samengesteld. Het is een continuüm waar zowel universitaire onderzoeksgroepen die zich onder andere richten op fundamenteel onderzoek, als studiebureau's die vooral zeer toepassingsgerichte opdrachten realiseren actief zijn. Tussen deze uitersten situeren zich de wetenschappelijke instellingen van de overheid. De activiteiten van al deze organisaties overlappen in zekere mate, maar anderzijds hebben zij ook een specifieke rol in het genereren en het aanbieden van kennis aangaande deze materie.
Het INBO focust op beleidsondersteuning. Wetenschappelijke beleidsondersteuning via onderzoek en dienstverlening is de **kerntaak** van het INBO. Op het INBO staan alle activiteiten in functie van deze beleidsondersteuning. Dit in tegenstelling tot universiteiten waar wetenschappelijk onderzoek en onderwijs centraal staan en beleidsondersteunend onderzoek een bijkomende, soms noodzakelijke doelstelling kan zijn. Bij studiebureaus staat dan weer de commerciële activiteit centraal.
Binnen de overheid **doet het INBO niet zelf aan beleids**voorbereiding of -uitvoering, maar ondersteunt met kennis, ideeën en gegevens de instanties die daarvoor verantwoordelijk zijn. Het INBO kan wel beleidsvoorbereidend werk verrichten met betrekking tot de programmering van wetenschappelijk onderzoek.
Als **onderdeel van de overheid**, bestaat er een rechtstreekse link tussen het beleid (zowel voorbereiding als uitvoering) en het INBO. Het INBO staat dicht bij de eindgebruiker, heeft een

grote betrokkenheid, is ad hoc en snel inzetbaar; en kan zo een efficiënte ondersteuning bieden. Het INBO heeft enkel het **algemeen belang** voor ogen, en dit wordt niet beïnvloed door bijkomende belangen. Tenslotte kan het INBO, meer dan de ander organisaties, zorgen voor een **grote continuïteit** op het vlak van onderzoek, kennisaanbod, databeheer en monitoring. Het kan dus bijdragen tot middellange en lange termijn denken over het beleid.

5. Dit gebeurt constant en op ad hoc basis. Het gaat meestal om onderzoeksresultaten waarvan de onderzoeker vindt dat ze nuttig kunnen zijn voor de beheerder(s).

BIJLAGEN

1. Lijst van opdrachten toegekend door de Vlaamse overheid in de periode 2002-2007
2. Overzicht van opdrachten uitgevoerd voor andere opdrachtgevers

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/363/antw.363.bijl.001.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/363/antw.363.bijl.002.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 364
van 21 maart 2007
van **HILDE CREVITS**

Subsidies groendaken - Stand van zaken

Heel wat gemeenten geven hun inwoners subsidies voor de aanleg van groendaken.

Wanneer deze gemeenten hebben ingetekend op de Cluster Natuurlijke Entiteiten Niveau 1 van de samenwerkingsovereenkomst "Milieu als opstap naar duurzame ontwikkeling", krijgen zij er nog een basissubsidie van het Vlaams Gewest bovenop van 31 euro/m².

1. Hoeveel gemeenten beschikken over een gemeentelijk subsidiereglement voor de aanleg van groendaken?

Welke gemeentelijke premie wordt in deze gemeenten toegekend?

2. Hoeveel subsidiedossiers werden door het Vlaams Gewest per gemeente en per provincie ontvangen voor de aanleg van groendaken respectievelijk in 2004, 2005 en 2006 en hoeveel werden er goedgekeurd?

Welk subsidiebedrag per gemeente en per provincie werd uitgekeerd?

Hoeveel subsidieaanvragen uit 2006 zijn nog lopende?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 364 van 21 maart 2007

van **HILDE CREVITS**

Voorafgaande opmerking: Het zijn niet de burgers die de gewestelijke bijdrage van 31 EUR/m² krijgen, maar wel de gemeenten. Er wordt met andere woorden door het gewest geen surplus toegekend aan de particulier. De gewestelijke bijdrage is bestemd voor de gemeente die hiermee de subsidies die zij toegekend heeft aan de burger kan recupereren van het gewest, mits naleving van enkele voorwaarden (o.a. ondertekening Samenwerkingsovereenkomst, minimaal subsidiebedrag per m²,...).

1. Het ANB beschikt enkel over een sluitend overzicht van gemeenten die in het kader van de Samenwerkingsovereenkomst (SO) 'Milieu als opstap naar duurzame ontwikkeling' een subsidiereglement groendaken hebben opgemaakt. Daarnaast kunnen gemeenten ook op eigen initiatief een reglement groendaken opgesteld hebben en aanbieden aan de burger; doch slechts een zeer beperkt aantal gemeenten doet dit, daar ze de subsidie niet kunnen terugvorderen van het gewest.

Voor de SO gaat het om 88 gemeenten, als volgt verdeeld over de provincies:

- Oost-Vlaanderen: 14
- West-Vlaanderen: 12
- Vlaams-Brabant: 14
- Antwerpen: 24
- Limburg: 24

De gemeentelijke premie varieert sterk van gemeente tot gemeente. Voor de gemeenten die een reglement opstelden via de SO moet de subsidie aan de burger minimum 25 EUR/m² bedragen. Het gewest betaalt aan deze gemeenten 31 EUR/m² of 38,75 EUR/m² indien het reglement van toepassing is in grootstedelijk of regionaal stedelijk gebied. Het verschil tussen de verplichte minimale gemeentelijke premie (25EUR/m²) en de gewestelijke bijdrage aan de gemeente (31EUR/m² of 38,75EUR/m²) dient geïnterpreteerd te worden als een bijdrage in de administratieve kost die de gemeente heeft bij de behandeling van de dossiers en als een middel om de gemeenten te stimuleren om in het project te stappen. Bepaalde gemeenten hebben beslist om de gemeentelijke premie op te trekken en af te stemmen op de gewestelijke bijdrage. Andere gemeenten werken met een plafondsubsidie (maximale oppervlakte) per aanvraag.

In Vlaams-Brabant wordt door de provincie nog een surplus toegekend.

Vanaf 2008 gaat de opvolger van de huidige SO van start. Momenteel is het nog niet geheel duidelijk wat de wijzigingen zullen zijn, maar waarschijnlijk zal er een gelijkshakeling doorgevoerd worden van de verschillende bijdragen vanuit het gewest.

Tot op heden werden in totaal (2002-2006) 46 uitbetalingen groendaken goedgekeurd, goed voor een totale subsidie van 439.554,34 EUR.

2. De behandeling van de individuele dossiers van particulieren gebeurt op gemeentelijk niveau. Het ANB heeft dan ook geen zicht op het aantal aanvragen. Er kan wel aangegeven worden dat voor

de periode 2003-2005 het gewest 439.554,34€ aan de gemeenten heeft uitbetaald, wat overeenkomt met een gesubsidieerde oppervlakte⁴ van 11.980m².

Naast particulieren kunnen ook gemeenten voor de aanleg van een groendak subsidies bekomen, op voorwaarde dat het gebouw in eigendom of beheer is bij de gemeente. Deze dossiers worden via de SO ingediend bij het ANB, wat betekent dat hiervan wel een volledig overzicht kan geven worden:

Milieujaarprogramma 2004:

17 dossiers van 10 gemeenten en 1 provincie werden ingediend.

17 dossiers werden goedgekeurd.

Tot op heden slechts 4 dossiers volledig afgehandeld (goedkeuring uitbetaling saldo).

Milieujaarprogramma 2005:

25 dossiers van 24 gemeenten werden ingediend.

21 dossiers werden goedgekeurd, 4 dossiers werden afgekeurd.

Tot op heden 7 dossiers volledig afgehandeld (volledige uitbetaling).

Milieujaarprogramma 2006:

18 dossiers van 18 gemeenten werden ingediend.

17 dossiers werden goedgekeurd, 1 dossier werd afgekeurd.

Tot op heden nog geen betaalaanvragen ontvangen.

Een overzicht van het subsidiebedrag per gemeente en per provincie is terug te vinden in de tabel bijgevoegd als bijlage.

De uitbetaling zelf wordt niet afgehandeld door het Agentschap voor Natuur en Bos, maar door het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie, afdeling Milieu-Integratie en Subsidiëringen.

Alle subsidieaanvragen werden in 2006 afgerond (beoordeling). Er werd nog geen enkele betaalaanvraag ingediend voor goedgekeurde dossiers uit 2006. (zie tabel als bijlage)

BIJLAGE:

Tabel: Aanleg groendaken 2004 t.e.m.2006

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlament.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/364/antw.364.bijlage.001.xls>

⁴ Aangezien heel wat gemeenten in het subsidiereglement een maximale oppervlakte of subsidie hebben opgenomen kan de aangelegde oppervlakte groter zijn dan de gesubsidieerde.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 365
van 21 maart 2007
van **HILDE CREVITS**

Subsidies individuele afvalwaterzuivering - Stand van zaken

Heel wat gemeenten geven hun inwoners subsidies voor de bouw van een individuele afvalwaterzuiveringsinstallatie.

Wanneer deze gemeenten hebben ingetekend op de Cluster Water Niveau 1 van de samenwerkingsovereenkomst "Milieu als opstap naar duurzame ontwikkeling", krijgen zij er nog een subsidie van het Vlaams Gewest bovenop. Deze subsidie is gelijk aan het gemeentelijke subsidiebedrag met een maximum van 1.000 euro per woongelegenhed.

1. Hoeveel gemeenten beschikken over een gemeentelijk subsidiereglement voor de bouw van een individuele afvalwaterzuiveringsinstallatie?

Welke gemeentelijke premie wordt in deze gemeenten toegekend?

2. Hoeveel subsidiedossiers werden door het Vlaams Gewest per gemeente en per provincie ontvangen voor de bouw van een individuele afvalwaterzuiveringsinstallatie respectievelijk in 2004, 2005 en 2006 en hoeveel werden er goedgekeurd? Welk subsidiebedrag per gemeente en per provincie werd uitgekeerd?

Hoeveel subsidieaanvragen uit 2006 zijn nog lopende?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 365 van 21 maart 2007

van **HILDE CREVITS**

1. Van de 249 gemeenten die intekenden op de samenwerkingsovereenkomst in 2006 beschikten 226 gemeenten over een subsidieregeling voor de bouw van IBA's. De overige 23 gemeenten maakten nog geen subsidieregeling op. Als reden voor het ontbreken van een subsidieregeling wordt aangegeven dat de gemeente wacht op de officiële bekrachtiging van de zoneringsplannen. Andere gemeenten argumenteren dat de gemeente al nagenoeg volledig gerioleerd is of dat de gemeente streeft naar een 100 % riolering. Een subsidiereglement is dan niet nodig. Gemeenten zijn vrij om te bepalen welke subsidie zij maximaal toekennen voor de bouw van een individuele waterzuiveringsinstallatie. Voortgaande op het aantal dossiers die in 2005 en 2006 werden goedgekeurd voor subsidie, blijkt dat inwoners van hun gemeente gemiddeld een premiebedrag van ca. 840 € ontvangen van hun gemeentebestuur aangevuld met de gewestelijke subsidie.
2. Onderstaande tabel geeft voor de gemeenten die intekenden op de samenwerkingsovereenkomst een overzicht van het totaal aantal ingediende dossiers (onder voorbehoud aangezien onvolledige dossiers ook een volgend evaluatiejaar kunnen ingediend worden) en het totaal aantal dossiers voor subsidie goedgekeurd voor 2004, 2005 en 2006.

Jaartal	Aantal ingediende dossiers	Aantal goedgekeurde dossiers
2004	639	578
2005	797	788
2006	1041	954

- Bijlage 1 bevat een overzichtstabel met het aantal subsidieaanvragen opgesplitst per provincie voor 2004, 2005 en 2006.
- In bijlagen 2 zijn overzichten opgenomen van het aantal ontvankelijke en niet-ontvankelijke dossiers per gemeente.

Het totaal goedgekeurd premiebedrag is per jaar aangegeven in onderstaande tabel (bedragen inclusief het gemeentelijk aandeel ter compensatie van de administratieve last).

Jaartal	Bedrag goedgekeurde subsidie (€)
2004	566.318,45
2005	753.416,45
2006	931.625,33

- In bijlage 3 worden de goedgekeurde subsidiebedragen uitgesplitst per provincie weergegeven.
- Bijlage 4 a-c bevat een gedetailleerd overzicht van de goedgekeurde subsidiebedragen per gemeente (bedragen incl. gemeentelijke premie ter compensatie van de administratieve last).

De subsidies voor 2006 werden nog niet volledig uitbetaald. De subsidieaanvragen worden in eerste instantie mee ingediend met het milieujaarprogramma uiterlijk op 1 april. Indien blijkt dat dossiers onvolledig zijn, wordt bijkomende informatie gevraagd tegen uiterlijk 15 september. De

dossiers van 2006 die reeds in april werden goedgekeurd, zijn al uitbetaald eind 2006. Een tweede uitbetalingsronde zal gebeuren voor 329 aanvragen die na aanleveren van bijkomende informatie in de tweede evaluatieronde alsnog werden goedgekeurd.

BIJLAGEN

1. overzicht subsidieaanvragen individuele waterzuiveringsinstallaties per provincie 2004-2006
2. aantal ontvankelijke en/of niet ontvankelijke subsidieaanvragen voor aanleg IBA per gemeente (2004-2006)
3. goedgekeurde subsidiebedragen voor aanleg individuele waterzuivering per provincie en per jaar (2004-2006)
4. goedgekeurde subsidiebedragen voor aanleg IBA per gemeente (2004-2006)

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/365/antw.365.bijlage.001.xls>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/365/antw.365.bijlage.002.xls>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/365/antw.365.bijlage.003.xls>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/365/antw.365.bijlage.004.xls>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 366
van 21 maart 2007
van **HILDE CREVITS**

Subsidies hemelwaterputten - Stand van zaken

Heel wat gemeenten geven hun inwoners subsidies voor de bouw van een hemelwaterput. Wanneer deze gemeenten hebben ingetekend op de Cluster Water Niveau 1 van de samenwerkingsovereenkomst "Milieu als opstap naar duurzame ontwikkeling", krijgen zij er nog een subsidie van het Vlaams Gewest bovenop. Deze subsidie bedraagt 0,05 euro per liter waterinhoud van de put en maximum 375 euro.

1. Hoeveel gemeenten beschikken over een gemeentelijk subsidiereglement voor de bouw van een hemelwaterput?

Welke gemeentelijke premie wordt in deze gemeenten toegekend?

2. Hoeveel subsidiedossiers werden door het Vlaams Gewest per gemeente en per provincie ontvangen voor de bouw van een hemelwaterput respectievelijk in 2004, 2005 en 2006 en hoeveel werden er goedgekeurd?

Welk subsidiebedrag werd per gemeente en per provincie uitgekeerd?

Hoeveel subsidieaanvragen uit 2006 zijn nog lopende?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 366 van 21 maart 2007

van **HILDE CREVITS**

1. Van de 249 gemeenten die intekenden op de cluster water in 2006, beschikten alle gemeenten over een subsidieregeling voor de bouw van hemelwaterputten.

Gemeenten zijn vrij om te bepalen welke subsidie zij maximaal toekennen voor de bouw van een hemelwaterput. Voortgaande op het aantal dossiers die in 2005 en 2006 werden goedgekeurd voor subsidie, blijkt dat inwoners gemiddeld een premiebedrag van ca. 270 € ontvangen van hun gemeentebestuur aangevuld met de gewestelijke subsidie.

2. Onderstaande tabel geeft voor de gemeenten die intekenden op de samenwerkingsovereenkomst een overzicht van het totaal aantal ingediende dossiers (onder voorbehoud aangezien onvolledige dossiers ook een volgend evaluatiejaar kunnen ingediend worden) en het totaal aantal dossiers voor subsidie goedgekeurd voor 2004, 2005 en 2006. Dossiers worden onontvankelijk verklaard voor subsidie indien niet voldaan wordt aan de gestelde vereisten of indien de gevraagde informatie niet bezorgd wordt.

Jaartal	Aantal ingediende dossiers	Aantal goedgekeurde dossiers
2004	1492	803
2005	1613	1005
2006	1292	825

Bijlage 1 bevat een overzichtstabel met het aantal subsidieaanvragen opgesplitst per provincie voor 2004, 2005 en 2006.

- Als bijlagen 2 a-c zijn overzichten opgenomen van het aantal ontvankelijke en niet-ontvankelijke dossiers per gemeente.

Het totaal goedgekeurd premiebedrag is per jaar aangegeven in onderstaande tabel.

Jaartal	Bedrag goedgekeurde subsidie (€)
2004	203.132,75
2005	262.358,98
2006	218.549,66

- Als bijlage 3 worden de goedgekeurde subsidiebedragen uitgesplitst per provincie weergegeven.
- Bijlage 4 bevat een gedetailleerd overzicht van de goedgekeurde subsidiebedragen per gemeente.

De subsidies voor 2006 werden nog niet volledig uitbetaald. De subsidieaanvragen worden in eerste instantie mee ingediend met het milieujaarprogramma uiterlijk op 1 april. Indien blijkt dat dossiers onvolledig zijn, wordt bijkomende informatie gevraagd tegen uiterlijk 15 september. De dossiers van 2006 die reeds in april werden goedgekeurd, zijn al uitbetaald eind 2006. Een tweede uitbetalingsronde zal gebeuren voor 321 aanvragen die na aanleveren van bijkomende informatie in de tweede evaluatieronde alsnog werden goedgekeurd.

BIJLAGEN

1. Overzicht aantal subsidieaanvragen hemelwaterputten per provincie (2004-2006)
2. Aantal ontvankelijke en/of niet-ontvankelijke subsidieaanvragen voor aanleg hemelwaterput per gemeente (2004-2006)
3. Overzicht goedgekeurde subsidiebedragen voor aanleg hemelwaterput per jaar (2004-2006)
4. Overzicht goedgekeurde subsidiebedragen aanleg hemelwaterput per gemeente (2004-2006)

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/366/antw.366.bijl.001.xls>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/366/antw.366.bijl.002.xls>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/366/antw.366.bijl.003.xls>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/366/antw.366.bijl.004.xls>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 367
van 21 maart 2007
van **HILDE CREVITS**

Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek - Dienstreizen

Het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (INBO) doet aan beleidsgericht onderzoek en wetenschappelijke dienstverlening over behoud, ontwikkeling, beheer en duurzaam gebruik van biodiversiteit en haar milieu.

Het INBO wil een toonaangevende speler zijn in wetenschappelijk onderzoek dat relevant is voor beleid en maatschappij, in eigen land maar ook internationaal.

1. Bestaat er binnen het INBO een beleid omtrent de buitenlandse verblijven van de medewerkers?

Zo ja, welke zijn de kwaliteits- en selectiecriteria die worden gebruikt bij de behandeling van aanvragen?

Wordt een maximaal aantal verblijven per medewerker gehanteerd?

2. Is een verantwoording van kosten én een rapportering over de buitenlandse activiteiten door de INBO-medewerker vereist?

Wie evalueert deze stukken?

3. Hoeveel dergelijke aanvragen werden er sinds 2000 binnen het INBO (alle niveaus) jaarlijks voor een dienstreis naar het buitenland ingediend? Hoeveel werden er goed- en hoeveel afgekeurd?

Hoeveel bedroeg de kostprijs per verblijf?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 367 van 21 maart 2007

van **HILDE CREVITS**

1. Buitenlandse dienstreezen worden steeds gemaakt in overleg met de direct leidinggevende en de wetenschappelijk directeur.

Een medewerker die een buitenlandse dienstreis wil maken vult een standaarddocument 'aanvraagformulier buitenlandse dienstverplaatsing' in en ondertekent dit. Het document omvat het doel en aard van de activiteit, het programma of de agenda van het congres, het symposium, de studiedag, de vormingsactiviteit, de werkgroep of de vergadering, een abstract van een eigen bijdrage (poster, voordracht,...), een verantwoording van de reis en een gedetailleerde raming van de uitgaven. Kortom, alle informatie aan de hand waarvan het rechtstreeks belang van de dienstreis voor het INBO kan aangetoond worden. Als bijlage bij het aanvraagformulier voegt de medewerker bovendien het programma en de inschrijvingsformulieren.

De direct leidinggevende beoordeelt het belang van de dienstreis voor het INBO en geeft toestemming voor het uitvoeren van de dienstverplaatsing door het formulier te ondertekenen. Vervolgens bezorgt de medewerker het formulier aan zijn/haar wetenschappelijk directeur ter ondertekening en van daar uit vertrekken de formulieren naar de personeelsdienst die controleert of alle gegevens correct zijn ingevuld en of er voldoende budget beschikbaar is om de dienstreis te maken.

Elk personeelslid van het INBO vindt duidelijke richtlijnen over het maken van buitenlandse dienstreezen terug op het intranet van het INBO.

Er is geen maximaal aantal buitenlandse dienstreezen per medewerker gedefinieerd. Elke aanvraag wordt beoordeeld op zijn belang voor de werking van het INBO.

2. Binnen de 40 werkdagen na zijn/haar terugkeer van de dienstreis vult het personeelslid het formulier 'schuldvordering buitenlandse dienstverplaatsing en kostenstaat' in en ondertekent dit. Alle gemaakte kosten moeten verantwoord worden aan de hand van de originele bewijsstukken (vliegtuigtickets, hotelkosten, kleine uitgaven,...) behalve de dagvergoeding. Voor de dagvergoeding hanteert het INBO de tarieven die als bijlage bij de betreffende omzendbrief te vinden zijn, verminderd met de helft. Het personeelslid bezorgt zijn schuldvordering samen met de bewijsstukken en een reisverslag aan de personeelsdienst. De personeelsdienst kijkt na of de opgegeven bedragen in de schuldvordering overeenkomen met de bewijsstukken en kijkt na of het gevraagde bedrag de raming niet overschrijdt. Na deze controle bezorgt de personeelsdienst de schuldvordering en het reisverslag aan de wetenschappelijk directeur/afdelingshoofd die het reisverslag nakijkt, het document ondertekent en voor betaling aan de boekhouding bezorgt. Het reisverslag wordt opgenomen in de bibliotheek zodat het voor iedereen raadpleegbaar is.
3. We beschikken over cijfers vanaf 2002 aangezien vanaf dat jaar het boekhoudprogramma Orafin in gebruik werd genomen bij de Vlaamse overheid. Voordien werden de dienstreezen geboekt in een ander boekhoudprogramma dat niet langer beschikbaar is.

Over afgekeurde aanvragen zijn geen cijfers beschikbaar. Het afkeuren gebeurt immers op verschillende niveau's en momenten in de besluitvorming. Vanaf een mondelinge kennisgeving en het tonen van interesse tot het formeel voorleggen van de vraag. Bij afkeuren wordt er niet langer een dossier van bijgehouden.

Aantal gemaakte buitenlandse dienstreezen per jaar met de gemiddelde kostprijs:

	Instituut voor Bos- en Wildbeheer (IBW)	Instituut voor Natuurbehoud (IN)
2000	-	-
2001	-	-
2002	69	26
2003	87	32
2004	82	24
2005	85	76
2006	104	45

Gemiddelde kostprijs van een dienstreis per jaar (in euro):

	Instituut voor Bos- en Wildbeheer (IBW)	Instituut voor Natuurbehoud (IN)
2000	-	-
2001	-	-
2002	710	952
2003	628	856
2004	678	1093
2005	708	677
2006	508	1092

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 368
van 21 maart 2007
van **HILDE CREVITS**

Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek - Leefmilieu-studies

Het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (INBO) doet aan beleidsgericht onderzoek en wetenschappelijke dienstverlening over behoud, ontwikkeling, beheer en duurzaam gebruik van biodiversiteit en haar milieu.

Het INBO wil een toonaangevende speler zijn in wetenschappelijk onderzoek dat relevant is voor beleid en maatschappij, in eigen land maar ook internationaal.

Het schrijft hiervoor onder meer Toegepast Wetenschappelijk Onderzoek Leefmilieu-studies (TWOL-studies) uit.

1. Welke criteria worden bij de beoordeling van onderzoeksvoorstellen voor TWOL-studies van het INBO gebruikt?

Hoe verloopt de selectie en wie bepaalt welke TWOL-studies finaal gesteund worden?

2. Is er een open call naar wetenschappelijke onderzoeksgroepen en wie kan hieraan deelnemen?
3. Wordt feedback of een beroepsprocedure voorzien voor aanvragers van projectvoorstellen die niet worden gesteund?
4. Wie volgt de uitgevoerde projecten op, wordt een eindevaluatie opgemaakt en zo ja, wat gebeurt hiermee?
5. Hoeveel TWOL-studies heeft het INBO jaarlijks sinds 2000 uitgeschreven?

Wat was de specifieke inhoud van elke studie?

Aan welke onderzoeksgroepen werden deze studies toegekend en hoeveel werden er toegekend per onderzoeksgroep?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 368 van 21 maart 2007

van **HILDE CREVITS**

Het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (INBO) doet aan beleidsgericht onderzoek en wetenschappelijke dienstverlening over behoud, ontwikkeling, beheer en duurzaam gebruik van biodiversiteit en haar milieu.

Het INBO wil een toonaangevende speler zijn in wetenschappelijk onderzoek dat relevant is voor beleid en maatschappij, in eigen land maar ook internationaal.

Het schrijft hiervoor onder meer Toegepast Wetenschappelijk Onderzoek Leefmilieu-studies (TWOL-studies) uit.

1.

a) Bij de beoordeling van TWOL-voorstellen wordt rekening gehouden met de noodzaak van het onderzoek, de aansluiting bij lopend onderzoek aan het Instituut, financiële aspecten, wetenschappelijkheid, haalbaarheid, het feit dat we de capaciteiten niet in huis hebben om het onderzoek zelf uit te voeren.

b) In de periode juni-september is er een interne procedure waarbij de voorstellen gescreend worden volgens de criteria die onder 1.a. werden opgesteld. De directie neemt de uiteindelijke beslissing over de opname van een voorstel in de TWOL-lijst.

Sinds 2003 wordt voor de verdere goedkeuring de TWOL-procedure van het departement gevolgd, die als volgt werd vastgelegd:

Maart: De thematische onderzoekskaders worden, indien nodig, door de leden van het Thematisch Overleg geactualiseerd op basis van o.m. de beleidsbrief vanaf 200(x-1), nieuwe inhoudelijke beleidslijnen, enz.

Juli: Oproep TWOL 200x

September: De deadline voor het indienen van voorstellen voor TWOL 200x verloopt op 15/9.

Oktober: Een gecoördineerd Ontwerp onderzoeksprogramma (waarin vervat de onderzoeksfiches met een duiding rond doel, motivatie en beschrijving van het onderzoeksproject, voorziene bedrag e.d.) wordt opgemaakt en aan het kabinet overhandigd voor een evaluatie/selectie/prioritering. Tevens wordt het ontwerp-werkprogramma 200x van het INBO, dat een eigen goedkeuringsprocedure volgt, ter informatie/afstemming mee aan het kabinet bezorgd.

November: Op basis van de aanbevelingen/prioritering van het kabinet wordt het Ontwerp TWOL-programma bijgestuurd. Het definitief Ontwerp TWOL-Programma wordt overgemaakt aan de Stuurgroep Onderzoek die het bespreekt en desgevallend goedkeurt.

December: Het definitief Ontwerp TWOL-programma wordt aan de minister bezorgd ter goedkeuring.

Na goedkeuring door de minister kunnen de individuele projecten gelanceerd worden.

2.

De uitbesteding van de TWOL-studies van het INBO gebeurt volgens de onderhandelingsprocedure, conform de wetgeving op de overheidsopdrachten. Bij de onderhandelingsprocedure met bekendmaking wordt de opdracht gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad en kunnen alle entiteiten die de opdracht willen uitvoeren zich kandidaat stellen. Bij de onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking schrijft het INBO zelf de mogelijke uitvoerders aan. Om in aanmerking te komen voor de opdracht moeten de kandidaten uiteraard voldoen aan de selectiecriteria (inzake financiële draagkracht, enz.), zoals opgelegd in de huidige wetgeving.

3.

Aan de niet-geselecteerde aanvragers wordt hierover een meldingsbrief gestuurd. De beroepsprocedure is die welke voorzien is in de wetgeving op overheidsopdrachten.

4.

Voor elk TWOL-project wordt intern een projectleider en een projectgroep aangesteld die het project inhoudelijk opvolgen en het eindrapport goedkeuren.

De eindevaluatie gebeurt door de projectgroep aan de hand van de beoordeling van het eindrapport. De resultaten van deze onderzoeken worden verwerkt in eigen onderzoek, gerapporteerd in nieuwsbrieven,...

5.

a) Deze vraag zou zeer eenvoudig moeten te beantwoorden zijn aan de hand van de GMO-databank. *“Elke gebruiker is in staat om, via een bevraging van de databank naar alle (reeds uitgevoerde en geprogrammeerde) onderzoeksprojecten die met zijn nieuw onderzoeks idee verband houden, een actuele en kwaliteitsvolle onderzoeks fiche op te maken. Door een centrale bevraging van de GMO-databank wordt op een zeer vlotte en tijdsbesparende manier het Ontwerp TWOL-programma opgemaakt”*

Jammer genoeg was deze centrale applicatie slechts gedeeltelijk beschikbaar tijdens de antwoordperiode, zodat het beantwoorden van deze vraag een zeer tijdrovende bezigheid was.

In de periode 2000-2007 werden 41 TWOL-studies uitgeschreven door het INBO (IN, IBW).

b) Het antwoord op deze vraag staat in de tabel in bijlage 1

c) Het antwoord op deze vraag staat in de tabel in bijlage 2. In totaal werden de studies toegekend aan minstens 24 verschillende dienstverleners.

BIJLAGEN

- Bijlage 1: Specifieke inhoud van elke TWOL-studie uitgeschreven door INBO
- Bijlage 2: Onderzoeksgroepen waaraan studies werden toegekend

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/368/antw.368.bijl.001.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/368/antw.368.bijl.002.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 369
van 21 maart 2007
van **ANNICK DE RIDDER**

Wegentelefoon - Evaluatie

Op de website www.wegen.vlaanderen.be lezen we: “de kortste route naar betere wegen: voor alle ongemakken waarmee u als weggebruiker geconfronteerd wordt, is er de Wegentelefoon”.

Bij de burger is vooral de Vlaamse Infolijn bekend. Toch is ook de Wegentelefoon op het groene nummer 0800-122 66 mijn inziens een handig instrument voor burgers om onvolkomenheden (knelpunten, gebrekkige bewegwijzering, potentieel gevaarlijke situaties en gebreken aan het wegdek) aan de Vlaamse wegbeheerder te melden.

1. Hoeveel meldingen werden er in 2004, 2005 en 2006 – uitgesplitst per provincie – geregistreerd via de Vlaamse Wegentelefoon?
2. Welke soort onvolkomenheden komen vooral aan bod? Kan de minister hier aantallen op kleven?
3. Op welke wijze gebeurt de opvolging door de provinciale afdelingen van het Agentschap Infrastructuur?

Worden de melders op de hoogte gehouden van de afhandeling van de melding? Gebeurt dit in elke provincie op dezelfde wijze?

4. Wat is de gemiddelde termijn tussen een melding en de oplossing ervoor? Graag een overzicht per provincie.
5. Gaat de minister ervan uit dat het groene nummer voldoende bekend is bij de bevolking?

Indien dit niet het geval is, welke stappen worden ondernomen om het groene nummer meer bekendheid te geven? Is het hierbij een optie om meldingen ook via “1700” te behandelen?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 369 van 21 maart 2007

van **ANNICK DE RIDDER**

1+2 Tabel als bijlage

3. De opvolging gebeurt via een uniform programma “ Wegentelefoon “.

De oproep wordt op de volgende manier verwerkt:

- Noteren van de naam-adres-telefoonnummer oproeper
- Noteren van de aard van de klacht of mankement
- Opgemaakt dossier wordt voor opvolging doorgestuurd naar verantwoordelijke district
- Opvolging van dossier door verantwoordelijke wegentelefoon en verantwoordelijke district
- De melders worden via een brief op de hoogte gebracht van het gevolg van hun melding werd gegeven .
- In het opvolgingsprogramma worden de data en het gevolg dat aan de melding werd gegeven geregistreerd.
- In alle afdelingen gebeurt dit met eenzelfde programma.

4. De termijn om aan iedere melding een oplossing te geven is sterk afhankelijk van de aard der melding.

<i>Afdeling Wegen</i>	<i>Gemiddelde termijn tot oplossing bij eenvoudige meldingen</i>
<i>West- Vlaanderen</i>	<i>2 weken</i>
<i>Oost- Vlaanderen</i>	<i>2 weken</i>
<i>Brabant</i>	<i>2 weken</i>
<i>Antwerpen</i>	<i>2 à 3 weken</i>
<i>Limburg</i>	<i>2 weken</i>

5. Via het gratis Vlaamse oproepnummer "1700" nummer wordt aan de oproeper het wegentelefoonnummer meegedeeld.

Tevens zullen volgende acties onderzocht worden:

1. Publicatie in het tijdschrift UITWEG. Er wordt voorgesteld om een vermelding te maken van de wegentelefoon met het nummer 0800/12266 en voor meer info de site: <http://www.wegen.vlaanderen.be> te vermelden.

Op het etiket " verwante sites" van hogergenoemde site kan" wegentelefoon " worden toegevoegd met een link naar <http://wegen.vlaanderen.be/communicatie/wegentelefoon.php> (Margo Briessinck)

2. De startpagina van www.vlaanderen.be zal worden uitgebreid, onder de rubriek “snel naar ...” met de vermelding “wegentelefoon”.

Hierachter zou de link naar <http://wegen.vlaanderen.be/communicatie/wegentelefoon.php> dienen te zitten zodat eerst info over de bedoeling van de wegentelefoon aan de burger wordt medegedeeld. Het wegentelefoonnummer (0800/12266) is via internet met de zoekfunctie GOOGLE eveneens gemakkelijk te vinden door eenvoudig te zoeken op “wegentelefoon“.

BIJLAGE

Tabel met aantal meldingen in 2004, 2005 en 2006

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/369/antw.369.bijl.001.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 370
van 21 maart 2007
van **MICHÈLE HOSTEKINT**

Fijn stof - Roeselare

In de haven van Roeselare staat ter hoogte van de Zwaaiikom een meetstation van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) dat onder andere de concentratie aan fijn stof meet. Van fijn stof wordt in tal van internationale studies aangetoond dat het een zeer ongunstige invloed heeft op de volksgezondheid.

Het meetstation in Roeselare meet sinds de indienststelling in 1996 geregeld zeer hoge waarden voor fijn stof. De meetpost kent na twee meetposten in de industriegebieden in Luik en Charleroi zelfs de hoogste waarden en het hoogste aantal overtredingen in België.

Deze slechte resultaten worden geregeld vermeld in verschillende lokale en nationale media. Het gevolg hiervan is dat het stadsbestuur op geregelde basis bevestigd wordt door ongeruste burgers en verschillende sociaal-culturele en milieuorganisaties over de oorzaken van de slechte luchtkwaliteit en de maatregelen die in dit verband worden genomen. Dit is evenwel een gewestelijke bevoegdheid.

In antwoord op deze herhaalde slechte meetresultaten, hebben de Vlaamse Milieumaatschappij en de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO) sinds maart 2003 reeds een viertal studies uitgevoerd naar de fijnstofproblematiek in Roeselare.

Tevens werd er in juni 2005 een bijkomend meetstation geplaatst op de speelplaats van de stedelijke basisschool langs de Brugsesteenweg. Het opzet was om te onderzoeken in hoeverre het bestaande meetstation in de haven representatief is voor de luchtkwaliteit in de Roeselaarse binnenstad. Metingen hebben sindsdien aangetoond dat er een significant verschil bestaat in de resultaten van beide meetstations.

Naar aanleiding van de slechte resultaten voor het jaar 2003 dienden er plannen en maatregelen opgesteld en bezorgd te worden aan de Europese Commissie. Dit ook voor de specifieke situatie in Roeselare. Dit resulteerde in het actieplan "*Saneringsplan fijn stof voor zones met overschrijding in 2003 en aanpak fijn stofproblematiek in Vlaanderen*", dat door de minister werd voorgesteld op 23 december 2005.

In dit actieplan worden naast een hele reeks algemene acties die zich vertalen in normeringen voor stookinstallaties, wagens en (binnen)schepen, ook strengere milieuvorwaarden in het vergunningsbeleid voor relevante industrietakken voorgesteld. Tevens worden er specifieke studies voorgesteld naar hotspotgebieden waar zeer geregeld overschrijdingen worden vastgesteld, zoals dit het geval is in Roeselare.

Daarnaast is er in opdracht van de Vlaamse Milieumaatschappij een onderzoek lopende in het kader van het saneringsplan fijn stof voor het havengebied in Roeselare. Dit onderzoek richt zich zeer

specifiek naar bronnenonderzoek en de precieze samenstelling van het fijn stof in het Industriegebied Haven.

In verband met dit onderzoek en maatregelen om de fijnstofconcentratie in Roeselare terug te dringen, heb ik de volgende concrete vragen voor de minister.

1. Zijn er in het lopende onderzoek in opdracht van de Vlaamse Milieumaatschappij reeds tussenresultaten bekend naar de bronnen en de samenstelling van het fijn stof in de Roeselaarse haven?
2. In hoeverre zal de stad Roeselare betrokken worden en inzicht krijgen in het lopende onderzoek?
3. Welke timing wordt vooropgesteld naar de eindconclusie(s) en implementatie van de daaruit voortvloeiende maatregelen?
4. Op welke manier plant de Vlaamse overheid de communicatie naar de eindresultaten en maatregelen van dit onderzoek?
5. Welke ondersteuning kan het stadsbestuur van Roeselare verwachten van de Vlaamse overheid in het kader van adviezen in verband met het vergunningenbeleid, in het bijzonder in die dossiers waarin de diensten van het departement Leefmilieu en Infrastructuur geen advies dienen te verlenen?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 370 van 21 maart 2007

van **MICHÈLE HOSTEKINT**

1. Momenteel lopen er in opdracht van de Vlaamse Milieumaatschappij geen studies meer naar bronnen en samenstelling van het fijn stof in Vlaanderen.

In het verleden werden in deze omgeving de volgende onderzoeken uitgevoerd.

- In de periode maart-april 2003 heeft de VMM met de mobiele meetwagen een meetcampagne uitgevoerd in Roeselare-Beveren, ter vergelijking met de meetresultaten van Roeselare-Haven.
- In mei-juni 2004 heeft de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (Vito) in opdracht van de VMM een studie uitgevoerd te Roeselare op meerdere meetplaatsen. Deze resultaten werden besproken met het stadsbestuur van Roeselare.
- In 2005 heeft het departement Leefmilieu, Natuur en Energie – dienst Lucht en Klimaat van het Ministerie (het vroegere ‘AMINAL’) door Vito een bijkomende studie laten uitvoeren in een aantal hot spots zones in Vlaanderen (Gentse Kanaalzone, Oostrozebeke, Ruisbroek, Roeselare), in het kader van de door hen op te stellen beleidsplannen voor zones met overschrijding.

Al deze onderzoeken zijn nu beëindigd. De voornaamste conclusies worden hieronder samengevat.

De frequente hoge PM10-stofwaarden in het meetstation 44M705 te Roeselare-Haven, vormden de aanleiding voor het uitvoeren van een studie om na te gaan of ook op andere locaties in de buurt van Roeselare hoge stofconcentraties werden gemeten. In de periode 01/03/2003 tot 23/04/2003 werd de meetwagen met de monsternemingsapparatuur voor fijn stof opgesteld in Roeselare-Beveren, ten noordwesten van het vaste meetstation 44M705, op een afstand van 2,5 km in vogelvlucht.

Uit de meetresultaten bleek dat de PM10-pollutie te Roeselare-Beveren een stuk lager lag dan in het station 44M705 te Roeselare: in de meetwagen werd gemiddeld $46 \mu\text{g}/\text{m}^3$ $\text{PM}_{\text{ref}-10}$ stof gemeten, in het meetstation 44M705 werd tijdens dezelfde periode gemiddeld $64 \mu\text{g}/\text{m}^3$ $\text{PM}_{\text{ref}-10}$ stof gemeten. Vooral op werkdagen was het verschil merkbaar. Gezien het grote verschil tussen de PM10-concentraties op geringe afstand, kon besloten worden dat lokale bronnen bijdragen tot de verhoogde stofconcentraties in het meetstation te Roeselare-Haven. Vermits de hogere stofconcentraties vooral op werkdagen genoteerd werden en het meetstation in Roeselare-Haven gelegen is nabij een industrieterrein, liggen de lokale industriële activiteiten mede aan de basis van de stofpollutie op 44M705.

Om meer informatie over de lokale bronnen te verzamelen, heeft de VMM nadien, een studie aan de Vito uitbesteed met als doel experimentele data aan te leveren over de concentraties en samenstelling van fijn stof in de omgeving van Roeselare en de oorzaken van de verhoogde PM10 concentraties nader te onderzoeken. Op een aantal plaatsen in Roeselare werd een gedetailleerde stofbewaking uitgevoerd gedurende de periode mei-juni 2004.

De stofconcentraties vertoonden grote gelijkenissen op de verschillende locaties te Roeselare. Echter uit vergelijking met andere West-Vlaamse meetstations bleek dat de verhogingen te Roeselare vaak een lokaal karakter hadden. Op het meetstation 44M705 in Roeselare-Haven werden op een aantal dagen significante verhogingen vastgesteld die niet op andere plaatsen werden vastgesteld. De voornaamste bronnen van de verhoogde stofconcentratie dienen gezocht te worden in oostelijke richting t.o.v. meetplaats 44M705. Er konden echter ook verhoogde polluties vastgesteld worden afkomstig van plaatsen ten noordoosten en ten zuidoosten van 44M705. Uit vergelijking met de verschillende meetposten in Roeselare bleek dat de verhogingen, gemeten in 44M705, niet steeds voorkwamen op de andere plaatsen in Roeselare waaruit blijkt dat de PM-pollutie zich niet altijd verspreidt en een lokaal karakter heeft. Uit de metingen bleek verder dat een deel van de verhoogde stofpollutie vermoedelijk te wijten is aan een aërosol met lichte kleur, zoals zand en/of cement.

In 2005 werd er in de binnenstad aan de Brugsesteenweg een bijkomend meetstation PM10 opgestart. In 2006 werd er in dit meetstation langs de Brugsesteenweg een jaargemiddelde concentratie van 33 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ gemeten tegenover 41 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ in het station M705 gelegen Roeselare - haven. Het aantal overschrijdingen van de daggemiddelde norm bedroeg langs de Brugsesteenweg 43. In het station M705 bedroeg het aantal overschrijdingen 85. Op de pollutieroos van het station M705 is de bijdrage uit het oosten veel groter in vergelijking met het station aan de Brugsesteenweg.

Algemeen kan besloten worden dat de fijn stof pollutie een algemeen probleem betreft dat zich over het volledige Vlaamse grondgebied uitstrekt. Dit volgt uit het groot aantal meetstations waar de toekomstige daggrenswaarde overschreden wordt: in 2003 werd de daggrenswaarde op alle meetstations overschreden, in 2004 op 82 % van de meetstations van het Vlaamse meetnet, in 2005 op 55 % en in 2006 op 78 %. De gedetailleerde stofbewaking in Roeselare heeft echter ook aangetoond dat lokale bronnen bijdragen tot de stofpollutie op meetpost 44M705 in Roeselare. De meetresultaten geven aan dat er zich in oostelijke richting enkele bronnen bevinden (o.m. zandwinning, zoutfabriek, compostbedrijf) die de lokale stofpollutie doen toenemen.

2. De rapporten van VMM ivm deze onderzoeken werden overgemaakt aan de stad Roeselare. De i.o.v. LNE uitgevoerde onderzoeken worden gepubliceerd op respectievelijke website (www.vlaanderen.be/lucht en/of www.lne.be – momenteel in opbouw). Aanvullend bij het elektronisch publiceren van de onderzoeken zullen tevens exemplaren aan de betrokken lokale besturen worden overgemaakt.
3. Zoals hoger vermeld zijn de studies beëindigd. De maatregelen in het kader van fijn stof zijn samengevat in het Vlaams stofplan van 2005 dat terug te vinden is op de website: <http://www.vlaanderen.be/lucht>, later www.lne.be (momenteel in opbouw).

Zoals aangehaald worden de onderzoeksresultaten van de i.o.v. LNE uitgevoerde onderzoeken op de website geplaatst. Het actieplan, dat mede resulteert uit deze onderzoeken, opgesteld en goedgekeurd door de afdelingen milieuvergunningen, -inspectie en de afdeling lucht, hinder, risicobeheer, milieu & gezondheid (waartoe dienst lucht en klimaat behoort) wordt eveneens op deze website geplaatst.

4. De onderzoeksresultaten worden op de website van de dienst lucht en klimaat geplaatst.
5. De afdeling milieuvergunningen is steeds bereid gemeenten te adviseren, ook betreffende 2^e klasse inrichtingen. Hierbij zullen de onderzoeksresultaten in rekening worden gebracht.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 371
van 21 maart 2007
van **HILDE CREVITS**

Bedrijfsafvalbeheer - Softwarepakket MAMBO

Om bedrijven een correct beeld te geven van hun afvalproductie en de kosten die daarmee gepaard gaan, ontwikkelde de OVAM in samenwerking met het milieuadviesbureau Ecolas en het softwarebureau Hemmis nv. het rekenmodel "Mambo, minder afval, meer bedrijfsopbrengsten". Mambo werd in oktober 2000 voorgesteld aan het brede publiek.

Mambo is een gebruiksvriendelijk rekenmodel dat gebruik maakt van gegevens waarover een bedrijf beschikt, om de werkelijke kostprijs van het afval in het bedrijf te berekenen. het softwarepakket is gericht naar het Vlaamse bedrijfsleven en meer specifiek naar bedrijfsintermediairs, milieuverantwoordelijken van bedrijven en milieuadviesbureaus. Er wordt uitgegaan van een driedelige opdeling van afvalkosten: grond- en hulpstofverliezen, verlies aan toegevoegde waarde en de kosten voor ophaling en verwerking van afval (de factuurkosten).

In het voorjaar 2006 werd, na evaluatie, de hernieuwde versie van Mambo uitgebracht met daarbij de nodige communicatieacties.

1. Hoeveel bedrijven maken jaarlijks sinds 2001 gebruik van het softwarepakket Mambo en om welke bedrijfssectoren gaat het in het bijzonder?
2. Hoe is het gebruik van Mambo geëvolueerd in die vijf jaar, in het bijzonder na de hernieuwde versie die in het voorjaar van 2006 werd uitgebracht?
3. Wat waren de voornaamste resultaten van de evaluatie van het systeem in 2006?
4. Wordt de hernieuwde versie geëvalueerd? Binnen welke termijn en op welke wijze?
5. Is er zicht op het correcte gebruik van de software? Hoe wordt dit opgevolgd?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 371 van 21 maart 2007

van **HILDE CREVITS**

1. Sinds de lancering in oktober 2000 hebben een 1000-tal bedrijven en organisaties MAMBO aangekocht (662 van de oude versie) of gedownload (337 van de nieuwe versie 2006). De OVAM beschikt niet over informatie hoeveel bezitters van het softwarepakket MAMBO ook daadwerkelijk op regelmatige basis gebruiken.

In 2002 gaf de OVAM de opdracht om de lanceringstrategie van MAMBO te evalueren. Uit de resultaten bleek dat slechts 28 bedrijven van de 116 die MAMBO aangekocht hadden, het pakket ook effectief gebruikten. Dit op een groep van 207 bevraagde bedrijven. Na 2002 gebeurde geen evaluatie meer van het aantal gebruikers. Wel werd geëvalueerd welke de drempels waren voor bedrijven om MAMBO toe te passen, dit in het kader van het PRESTI 5-project van Hemmis, Unizo Zuid-West-Vlaanderen en GOM Oost- en West-Vlaanderen. Dit project resulteerde in 2006 in een nieuwe gebruiksvriendelijkere versie van MAMBO.

Uit dezelfde evaluatie in 2002 blijkt dat voornamelijk bedrijven uit de chemische sector, voedingsector, bouw en metaal interesse hadden in de software. In mindere mate zijn ook brouwerijen, afvalverwerkers, machineconstructie en autofabricage vertegenwoordigd.

Een projectgroep samengesteld uit Fenavian en GOM Antwerpen voerde in 2005 in samenwerking met Ecolas een PRESTI 5-project uit met MAMBO als onderwerp. Hierbij werden 40 bedrijven begeleid bij de toepassing van MAMBO. Bij de pilootprojecten die aan de basis liggen van MAMBO werden vroeger reeds 33 bedrijven begeleid. Op basis van deze 73 deelnemende bedrijven kunnen we stellen dat voornamelijk de voedingsector, metaal, rubber en kunststof, chemie, papier en karton, textiel, en grafische industrie vertegenwoordigd zijn.

2. Zoals vermeld, is er geen zicht op het aantal bedrijven dat MAMBO effectief gebruikt. Er zijn alleen gegevens beschikbaar over de verspreiding van het softwarepakket.

Wat de versie van 2000 betreft, was het aantal verspreide exemplaren in dalende lijn. Terwijl er vlak na de lancering in 2001 nog een kleine 500-tal pakketten over de toonbank gingen, waren dat er in 2003 nog slechts 35 en in 2005 nog slechts 10.

Op basis van de marketingstrategie, uitgewerkt in opdracht van de OVAM, werd beslist een gratis demoversie van de software te ontwikkelen. Redenering was dat het in de eerste plaats belangrijk was dat bedrijven ervan overtuigd raakten dat hun afvalkosten méér zijn dan enkel factuurkosten voor ophaling en verwerking. Van deze demo-CD werden een 400-tal exemplaren verspreid.

De evaluatie van het softwarepakket in het kader van het PRESTI 5-project toonde aan dat met MAMBO de bedrijven bereikt werden met de boodschap van de drieledigheid van de afvalkosten, maar dat er een aantal factoren de stap naar gebruik van het pakket belemmeren.

De nieuwe versie is sinds 2006 gratis downloadbaar vanaf de website. In de periode maart 2006-maart 2007 telden we 337 downloads van de MAMBO-software.

3. Als grootste knelpunt om MAMBO toe te passen, werd het tijdsgebrek aangehaald. MAMBO is een stand alone-toepassing waardoor het niet mogelijk is gegevens uit andere systemen te importeren. De belangrijkste realisatie is dat de nieuwe versie van MAMBO toelaat gegevens te importeren (en exporteren) via Excel. Zo kunnen bedrijven die reeds bepaalde cijfers centraliseren, sneller aan de slag. Maar ook de nieuwe versie is nog steeds een stand alone-softwarepakket. De MAMBO-helpdesk onderzocht dan ook verder de mogelijkheden. Conclusie eind 2006 was om de MAMBO-methodiek vrij te geven zodat IT-bedrijven aan de slag kunnen om MAMBO te koppelen aan bijvoorbeeld ERP/SAP-toepassingen. Hieromtrent worden dit jaar nieuwe acties uitgewerkt.

Bedrijven willen sneller resultaat zien. Terwijl bij de oude versie het alleen mogelijk was om op basis van een gedetailleerde methode preventie-investeringen af te wegen, is dit nu ook mogelijk op basis van de eenvoudige methode. De schatting waarmee binnen deze eenvoudige methode gewerkt wordt, biedt nu ook meer mogelijkheden.

Ook komt de nieuwe versie tegemoet aan de opmerking dat een groot aandeel van de gegevens voor afvalstoffenregistratie in MAMBO gecentraliseerd worden maar er niet uitgehaald kunnen worden. Zo kunnen nu de afvalkosten gelinkt worden aan afvalstromen en -hoeveelheden en kan automatisch een aanzet tot afvalstoffenregister gegenereerd worden.

De berekening van de afvalkosten in absolute cijfers is een 'eye-opener' voor bedrijven. De evolutie opvolgen van deze afvalkosten is het uiteindelijke doel. Dit heeft echter pas waarde als er ook indicatoren bepaald worden. De nieuwe versie biedt hiertoe tal van mogelijkheden.

Er zit veel meer in MAMBO dan er met de oude versie uitgehaald kon worden. Vandaar dat de automatische rapporteringen verder uitgewerkt zijn.

Naast het verhogen van de gebruiksvriendelijkheid van het pakket, zijn ook een aantal kinderziekten van de oude software opgelost.

4. Momenteel is geen evaluatie van de nieuwe software voorzien. Aangezien de MAMBO-methode vervat zit in de eco-efficiëntiescan en deelnemende bedrijven op die manier kennis maken met MAMBO, liggen daar nog opportuniteiten voor evaluatie.
5. Aangezien gebruikers van de software niet opgevolgd worden, is er geen zicht op het correct gebruik ervan. Wel staat er een MAMBO-helpdesk ter beschikking om bedrijven bij te staan in de toepassing van MAMBO. Hierop wordt regelmatig beroep gedaan voor inhoudelijke vragen. Wel stellen we vast dat het voornamelijk stage- of thesisstudenten zijn die MAMBO toepassen in een bedrijf en hun weg vinden naar de MAMBO-helpdesk.

Wat de eco-efficiëntiescan betreft, controleert de OVAM de uitvoerende adviesbureaus op de correcte overbrenging van de boodschap over de driedigheids van de afvalkosten.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**KRIS PEETERS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 372

van 21 maart 2007

van **KATLEEN MARTENS***Europalaan Genk - Herstelling busbanen*

In 2001 werden op de Europalaan in Genk busbanen aangelegd. Amper zes jaar later worden, op uitdrukkelijk verzoek van het stadsbestuur, diezelfde busbanen heraangelegd. Al van bij de ingebruikname in 2001 klagen de buschauffeurs over de verzakkingen van de banen.

De kostprijs hiervoor – zo'n 600.000 euro – zou ten laste zijn van de Vlaamse overheid.

Op een schriftelijke vraag van 28 januari 2005 antwoordde de minister: "Genk: N75 Herinrichting Europalaan: de busbanen in betonstraatstenen waar schade aan is, werden aangelegd ten laste van De Lijn. De eventuele herstelling hiervan zal dus ook voor rekening van De Lijn zijn" (vraag nr. 263, zittingsjaar 2004-2005, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 17 van 17 juni 2005, blz. 1576).

Uit een antwoord op een schriftelijke vraag aan minister Kathleen Van Brempt kunnen we dan weer opmaken dat deze kosten toch door de Vlaamse overheid betaald zullen worden (vraag nr. 78, zittingsjaar 2005-2006, Websitebulletin publicatiedatum 06-03-2006).

1. Wat is de reden van die verzakking (verborgen gebreken tijdens de uitvoering die pas later te voorschijn komen of conceptiefouten bij het ontwerp)?
2. Werden de busbanen in 2001 conform het lastenboek aangelegd?
3. Wie zal uiteindelijk de heraanleg moeten betalen?

Indien de Vlaamse overheid moet opdraaien voor de kosten, zal zij die dan terugvorderen? Zo ja, van wie?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 372 van 21 maart 2007

van **KATLEEN MARTENS**

- 1.+2. Het ontwerp van de busbaan werd in overleg met alle partijen opgemaakt. De werken werden conform het bijzonder bestek uitgevoerd. Er is geen sprake van gebrekkige uitvoering door de aannemer.
De gebreken zijn het gevolg van een conceptfout bij het ontwerp. De kleinschalige materialen blijken niet geschikt voor gebruik in een busbaan of rijweg.
3. De heraanleg wordt betaald door de Vlaamse Overheid met kredieten die gezamenlijk door De Lijn en het Agentschap Infrastructuur worden beheerd.
Met betrekking tot de kosten is een overeenkomst uitgewerkt die voor alle partijen aanvaardbaar is: het studiebureau maakt gratis het nieuw ontwerp en bestek voor de herstelling, en de stad Genk aanvaardt de overdracht van de volledige gewestweg N75 tussen N76 en N750. De Vlaamse overheid en de Lijn dragen gezamenlijk de kosten.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 375
van 23 maart 2007
van **HILDE CREVITS**

Kabinetten en administratie - Interne milieuzorg

Lokale en gewestelijke overheden stellen een niet onaardig aantal mensen tewerk en creëren door hun werking onvermijdelijk een grote milieudruk. Reden dus om die milieudruk te beperken en waar mogelijk preventie en interne milieuzorg centraal te stellen.

Maar daarnaast heeft de overheid ook een voorbeeldfunctie te vervullen. De meest uiteenlopende doelgroepen worden bestookt met de boodschap preventie en milieuzorg in de praktijk te brengen. De overheid kan dus pas ernstig genomen worden door haar doelgroepen wanneer ze dezelfde inspanningen levert die ze van haar doelgroepen vraagt.

De beslissing van de Vlaamse Regering van 8 mei 2002 betekende de start van het milieuzorgproject. Daarin was opgenomen dat vanaf 2003 milieuzorg moest worden ingevoerd in alle entiteiten van de Vlaamse overheid. Er werden vier milieuzorgniveaus onderscheiden

1. Welk milieuzorgniveau wordt momenteel behaald door het kabinet voor Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur?

Wat wordt door het kabinet en zijn personeel concreet gerealiseerd om aan de voorwaarden van dit milieuzorgniveau te voldoen?

Welke evolutie wordt er vastgesteld inzake de behaalde milieuprestaties door het toepassen van interne milieuzorg?

Zijn er doelstellingen m.b.t. het eventueel behalen van een hoger milieuzorgniveau? Welke initiatieven worden ter zake genomen?

2. Welk milieuzorgniveau wordt momenteel behaald door de Vlaamse administraties die bevoegd zijn voor Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur?

Wat wordt door de administratie en haar personeel concreet gerealiseerd om aan de voorwaarden van dit milieuzorgniveau te voldoen? Graag een overzicht per administratie.

Welke evolutie wordt er vastgesteld inzake de behaalde milieuprestaties door het toepassen van interne milieuzorg?

Zijn er doelstellingen m.b.t. het eventueel behalen van een hoger milieuzorgniveau? Welke initiatieven worden ter zake genomen?

N.B. Gelykaardige vragen werden gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 43, Moerman nr. 40, Vandenbroucke nr. 131, Vervotte nr. 120, Van Mechelen nr. 87, Anciaux nr. 40, Bourgeois nr. 59, Peeters nr. 375, Keulen nr. 123, Van Brempt nr. 112).

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 375 van 23 maart 2007

van **HILDE CREVITS**

Achtergrond: Uitvoering van de beslissing van de Vlaamse Regering van 8 mei 2003 (overkoepelend)*Stand van zaken en acties*Fase 1 (projectfase 2002 – 2005)

In de beslissing van 8 mei 2003 werd voor de periode van het project (2002 – 2005) eveneens voorzien in de oprichting van een Centrale Coördinatieceel Milieuzorg (CCM) met als functie:

- de administratieve entiteiten bijstaan bij de invoering van milieuzorg (methodologie, opleiding, informatie, ...)
- een verbindingsfunctie vervullen tussen het decentrale niveau (entiteiten) en de Vlaamse Regering (ondermeer voorstellen doen inzake centrale milieudoelstellingen, benodigde middelen)
- de jaarlijkse rapportering verzorgen aan de Vlaamse Regering en het Vlaamse Parlement omtrent de voortgang van de invoering van milieuzorg en de bereikte milieuprestaties.

Op basis van een vooronderzoek, uitgevoerd door de CCM, kreeg elke entiteit een milieuzorgniveau toegewezen (beslissing van 18 juli 2003). De kabinetten werden hier niet mee in opgenomen, er werden dus geen milieuzorgniveaus vastgelegd voor de kabinetten.

Elke entiteit moest jaarlijks een actieplan milieuzorg opstellen, en dit ter advies voorleggen aan de CCM. Om entiteiten hierbij te helpen werd een softwarepakket, IMAS, ontwikkeld. De CCM kon op deze manier de stand van zaken opvolgen en gaf advies bij de actieplannen. Er werden ook enkele centrale doelstellingen geformuleerd rond milieuthema's (2004: afval, 2005: energie en mobiliteit). De entiteiten moesten ook jaarlijks een evaluatie maken.

Het merendeel van de entiteiten heeft actieplannen opgesteld voor 2004 en 2005. Een overzicht van de opgemaakte actieplannen is raadpleegbaar in de Activiteitenverslagen Milieuzorg in de Vlaamse overheid januari 2003 – juni 2004 en juli 2004 – december 2005. Aangezien voor de kabinetten geen milieuzorgniveaus werden vastgelegd, gold de verplichte opmaak van de jaarlijkse actieplannen en evaluaties niet voor de kabinetten.

Fase 2 (2006 – heden)

In 2005 besliste de minister voor Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur om de CCM te bestendigen. In overleg met de minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme werd beslist om de cel, na de reorganisatie (Beter Bestuurlijk Beleid) te positioneren binnen het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie en een samenwerkingsprotocol uit te werken met het Beleidsdomein Bestuurszaken. In het kader van deze beslissingen werden ook de taak en het mandaat van de cel gewijzigd en beperkt tot:

- begeleiding leidinggevenden om milieuzorg en respect regelgeving op te nemen in doelstellingen leidinggevenden
- adviesverlening naar andere administraties inzake implementatie milieuzorg + acties om milieubewuster te functioneren.

Naast de adviesverlenende rol maakt de CCM verder werk van meer overkoepelende acties:

- communicatie en sensibilisatie: om ambtenaren te sensibiliseren heeft de CCM campagnemateriaal ontwikkeld dat entiteiten kunnen bestellen om eigen sensibilisatieacties op poten te zetten. Vanaf 2007 wordt dit materiaal ook digitaal ter beschikking gesteld van lokale overheden. CCM was ook trekker van de Dikke-truiendag binnen de Vlaamse overheid.
- vorming: vormingsactiviteiten rond diverse thema's zoals energiezorg in kantoorgebouwen, duurzame overheidsaankopen, biobrandstoffen, worden georganiseerd voor entiteiten van de Vlaamse overheid en lokale overheden.
- actieplannen Energiezorg in Vlaamse overheidsgebouwen (Vlaamse Regering, 22 juli 2006) en Milieuzorg in het voertuigenpark van de Vlaamse overheid (Vlaamse Regering, 26 januari

2007): de actieplannen omvatten acties die overkoepelend georganiseerd worden en doelstellingen die van toepassing zijn voor alle entiteiten.

- er wordt ook werk gemaakt van de ontwikkeling van indicatoren voor de opvolging van milieuzorgacties
- acties i.s.m. sleutelentiteiten zoals Bestuurszaken: vb. studie duurzaamheidscriteria in overheidsopdrachten. CCM volgt ook de milieuaspecten op in de werkgroepen van de grote gebouwen.

Deze aanpak beantwoordt ook aan de conclusies van de evaluatie van het project, die plaatsvond in de loop van 2004. Meer informatie over de activiteiten van de CCM is beschikbaar op www.vlaanderen.be/milieuzorg.

Evolutie

De opvolging van de evolutie betreffende de behaalde milieuprestaties is momenteel nog niet evident. Er wordt werk gemaakt van de selectie van geschikte indicatoren waar ook het nodige cijfermateriaal voor voorhanden is. Zo zal voor energie vooral gewerkt worden op basis van de vereisten voor het energieprestatiecertificaat. Voor de opname van milieucriteria in overheidsopdrachten wordt door OVAM i.s.m. onder meer de CCM gewerkt aan indicatoren en een berekeningsmodel. Concreet voor de aankoop van wagens zal gewerkt worden op basis van Ecoscore.

Nieuwe doelstellingen

In het generieke deel van de beheersovereenkomsten worden de volgende bepalingen voorzien:

- *“De Vlaamse overheid heeft onmiskenbaar een voorbeeldfunctie tegenover alle andere actoren in onze samenleving: burgers, ondernemingen, middenveldorganisaties en andere overheden. Richtlijnen die aan deze actoren door de Vlaamse overheid worden opgelegd moeten door de agentschappen van diezelfde overheid uiteraard ook worden nageleefd. Het agentschap engageert zich om aan dergelijke richtlijnen, bijvoorbeeld inzake energiezorg, mobiliteit, etc. zelf consequent uitvoering te geven, vanuit de voorbeeldfunctie die het agentschap heeft als deel van de Vlaamse overheid.”*
- *“Het agentschap zal bij de aankoop van haar producten de in de Vlaamse overheid geldende normen m.b.t. energie en milieuzuinigheid respecteren en waakt erover dat deze aankoopproducten in menswaardige omstandigheden werden geproduceerd (eerlijke handel). Het agentschap engageert zich om binnen de termijn van deze beheersovereenkomst de volgende projecten met het oog op dit duurzaam en ethisch verantwoord aankoopbeheer concreet uit te voeren:...”*

Entiteiten zullen dan ook verplicht zijn om over de activiteiten en resultaten in dit verband te rapporteren.

1. Alle Vlaamse kabinetten

1. Voor de vaststelling van de milieuzorgniveaus per entiteit van de Vlaamse overheid werd een vooronderzoek uitgevoerd d.m.v. een enquête. Op basis van de resultaten van dit vooronderzoek en in overleg met de betreffende entiteit werd een milieuzorgniveau bepaald. Ook de toenmalige kabinetten werd gevraagd een aanspreekpunt aan te duiden en deel te nemen aan het vooronderzoek. Hieraan werd uiteindelijk geen gevolg gegeven. *In de beslissing van 18 juli 2003 werden bijgevolg geen milieuzorgniveaus vastgelegd voor de kabinetten.*
2. De kabinetten die gehuisvest zijn in een gebouw waar ook entiteiten van de Vlaamse overheid gehuisvest zijn, worden steeds betrokken bij de geplande acties.
3. De kabinetten ontvangen steeds het aanbod van het communicatiemateriaal dat de Coördinatiecel Milieuzorg uitwerkt en kunnen dit ook gratis bestellen. Ze worden ook steeds uitgenodigd om deel te nemen aan acties zoals Dikke-truiendag en ik kyoto. Drie kabinetten schreven zich formeel in voor Dikke-Truiendag, zeven voor ik kyoto (overzicht beschikbaar).

4. Een deel van de mogelijke acties zijn strikt gebouwgebonden en vallen dus onder de bevoegdheid van de gebouwenbeheerder, de Afdeling Gebouwen van het Agentschap voor Facilitair Management (AFM). Het AFM neemt onder meer maatregelen om het energieverbruik te verlagen. Daarbij worden ook de locaties waar kabinetten gehuisvest zijn mee in beschouwing genomen.

2. Administraties

Departement Leefmilieu, Natuur en Energie (bevoegdheid Kris Peeters)

Stand van zaken en acties

De voormalige administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (AMINAL) kreeg in de beslissing van 18 juli 2003 milieuzorgniveau 2 als streefdoel opgelegd.

Om deze doelstelling te realiseren werd een aanspreekpunt aangeduid en een werkgroep met vertegenwoordigers uit de verschillende afdelingen opgericht. De administratie maakte een actieplan 2004 en 2005 op, met acties binnen het milieuzorgniveau 2. Enkele van de voornaamste acties:

- communicatie en sensibilisatie van de ambtenaren d.m.v. het communicatiemateriaal aangeboden door de CCM: affiches, acties (o.a. Dikke-truiendag) (2004 - heden);
- analyse van de aankoop en het verbruik van kantoomateriaal van de verschillende afdelingen en terugkoppeling binnen de afdelingen (2004 – 2005);
- deelname aan de werkgroep milieuzorg binnen het Ferrarisgebouw (2004 – heden). Onder impuls van de CCM werd de milieuvergunning van het Ferrarisgebouw tijdig vernieuwd. Na de screening van de afvalophaling startte de CCM i.s.m. de Administratie Algemene Administratieve Diensten van het departement LIN een pilootproject rond afvalophaling. Op basis van de resultaten van dit pilootproject besliste de toenmalige administratie Logistiek Management de aanpak toe te passen binnen alle grote gebouwen van de Vlaamse overheid. Daarnaast werd ook een proefproject rond de verlichting uitgevoerd (uitschakelen van overbodige lichten).
- doorlichting van verschillende locaties van de afdelingen Bos en Groen en Natuur, met het oog op een inschatting van takenpakket en werklast voor een mogelijke milieuverantwoordelijke (2004);
- doorlichting en actualisatie van de milieuvergunning van de beheersboerderij in Holsbeek (2004).

Door de reorganisatie (BBB) werd de werking van de werkgroep stilgelegd.

Evolutie

Cf. 0. Uitvoering van de beslissing van de Vlaamse Regering van 8 mei 2003 (overkoepelend)

Nieuwe doelstellingen

Als eerste nieuwe actie zal het departement meewerken aan de studie “Duurzaamheidscriteria in overheidsopdrachten”, waarbij een doorlichting zal gebeuren van de huidige aankooppolitiek van het Departement met het oog op het formuleren van acties om de aankopen te vergroenen (en verduurzamen). Als verantwoordelijke voor het Graaf de Ferrarisgebouw zal het Departement ook het nodige doen in het kader van de energieprestatieregelgeving. De communicatieacties zullen verder gezet worden en ook de deelname aan de werkgroep van het Graaf de Ferrarisgebouw wordt verder gezet. Tot slot blijft de CCM vanuit het Departement uiteraard verder werk maken van de stimulering en ondersteuning van acties rond milieuzorg binnen de Vlaamse en lokale overheden.

In antwoord op deelvraag 2 van bovenvermelde vraag kan ik u het volgende mededelen met betrekking tot de volgende entiteiten binnen het beleidsdomein Mobiliteit en Openbare Werken.

ANB (bevoegdheid Kris Peeters)

Voor het Agentschap voor Natuur en Bos is het eerste milieuzorgniveau ongeveer bereikt: voor sommige aspecten nog niet volledig, niet voor alle locaties en voor andere aspecten is men op weg naar het tweede milieuzorgniveau.

De laatste jaren is er een aantal initiatieven genomen om bedrijfsinterne milieuzorg te realiseren:

1. Op het vlak van vergunningen zijn er enkele initiatieven genomen
 - a) er zijn 8 quick-scans van loodsen of beheerboerderijen uitgevoerd. Bvb. voor de beheerboerderij-loods van Holsbeek werd gestart met het opstellen van een milieuvergunningaanvraag. Het uitvoeren van een quick-scan had tot doel op een snelle en efficiënte manier vast te stellen indien een locatie conform was met de geldende milieuwetgeving en in het bijzonder de milieuvergunningsplicht, het oriënterend bodemonderzoek, de belangrijkste keuringen, attesten en metingen.
 - b) ook is een aantal meldingen gebeurd voor loodsen Klasse-III om zo te voldoen aan de wetgeving (VLAREM);
 - c) bij de jaarlijkse rondgangen met IDPB wordt ook naar de naleving van de VLAREMvoorwaarden gekeken, onder meer naar dubbelwandige tanks voor de opslag van stookolie, de specifieke inrichting van de wasplaatsen voor voertuigen, de gescheiden opslag van brandstoffen, de opvangen van eventuele lekken in de werkplaatsen waar machines worden onderhouden enz. ...De aanbevelingen van IDPB worden steeds opgevolgd.
2. Er hebben investeringen plaats gevonden voor het ombouwen van tractoren naar biobrandstof op basis van koolzaad.
3. Er worden standaard biologische afbreekbare olie en eventueel, minstens ad-hoc biologisch afbreekbare stoffen, andere dan de olie aangewend voor het onderhoud van het machinepark.
4. Sinds 2004 worden in het standaardbestek voor de inrichting van de eigen terreinen steeds duurzaamheids- en kwaliteitsvereisten gesteld aan het hout, in casu het voldoen aan het FSC-label.
5. De ex-Afdeling Natuur en ex-Afdeling Bos en Groen stelden onder impuls van de CCM in uitvoering van het decreet houdende de vermindering van het gebruik van bestrijdingsmiddelen door openbare diensten in het Vlaamse Gewest in 2004 reductieprogramma's voor bestrijdingsmiddelen op. De goedgekeurde reductieprogramma's werden en worden uitgevoerd.
6. Voor een aantal afgelegen wachterswoningen zijn in 2006 kleinschalige waterzuiveringsinstallaties aangelegd en in werking gesteld.
7. Er wordt actief meegewerkt aan gebouwgebonden acties inzake milieuzorg zoals de gebouwenwerkgroep van het Ferrarisgebouw.
8. Er is op een aantal locaties geïnvesteerd in de plaatsing van zonnepanelen op gebouwen en/of infrastructuur.

De milieuprestaties nemen door het toepassen van bedrijfsinterne milieuzorg toe. Zo is het gebruiksniveau van bestrijdingsmiddelen door het ANB sterk gedaald.

Naar de toekomst zijn er nog investeringen gepland op het vlak van biobrandstoffen, kleinschalige waterzuivering en de plaatsing van zonnepanelen.

ANB wenst verder een expertenteam aan te werven die zich over deze materie kan buigen en concrete voorstellen kan uitwerken voor verbetering van de interne milieuzorg binnen de organisatie. Op korte termijn is het wenselijk om een uitgebreide audit uit te voeren en de aanbevelingen ervan uit te werken tot oplossingen op het terrein. Een expertenteam zou dit traject en de implementatie ervan op het terrein kunnen coördineren, waarbij het personeel op kantoor en in de technische werkomgevingen bijgestaan kan worden.

Bovendien heb ik mijn instemming betuigd met de werving van een milieuoördinator, een veiligheidscoördinator én een preventie-adviseur binnen de beschikbare personeelskredieten.

OVAM (bevoegdheid Kris Peeters)

Stand van zaken

Van 2002 tot 2005 werden milieuzorgniveaus 1, 2 en 3 gehaald voor verschillende onderdelen.

Acties, evolutie, nieuwe doelstellingen

Milieubeleidsverklaring OVAM:

De OVAM wil op het vlak van milieuzorg een voorbeeldfunctie vervullen t.a.v. andere administraties, overheden, intermediairen, gezinnen en bedrijven. Zij wil hierbij verdergaan dan het louter naleven van de bestaande milieuregelgeving en werken aan een continue verbetering van haar milieuprestaties.

De OVAM zal dit realiseren door het, op een gestructureerde manier, invoeren van een milieuzorgsysteem waarbij rekening gehouden wordt met reeds bestaande initiatieven en de eigenheid van de organisatie.

De OVAM zal hiervoor jaarlijks milieudoelstellingen en een milieuoactieprogramma opstellen. Ze zal haar doelstellingen opvolgen en, zowel intern als extern, over haar verwezenlijkingen rapporteren en communiceren.

Milieuzorg is een dagdagelijkse verantwoordelijkheid van elke medewerker van de OVAM. Zij worden gestimuleerd om dit engagement zowel binnen als buiten de organisatie uit te dragen.

Belangrijke krachtlijnen:

- Maximaal voorkomen van afval, stimuleren van hergebruik, gevolgd door een doorgedreven afvalsortering met het oog op recyclage.
- Het sterk beperken van het gebruik van milieugevaarlijke stoffen.
- Het rationeel omspringen met grondstoffen, water en energie.
- Het promoten en stimuleren van bovenstaande milieuzorgprincipes bij alle klanten, leveranciers en onderaannemers.

Andere (concrete) acties:

- Affichecampagne om het personeel te sensibiliseren.
- Energieaudit van het gebouw laten uitvoeren en opvolgen van de aanbevelingen.
- Milieuvriendelijke aankopen en aandacht voor milieuaspecten voor ambtshalve werven.
- Deelname aan actie fietsen naar Kyoto.

VEA (bevoegdheid Kris Peeters)*Stand van zaken*

Tot 30 maart 2006 behoorde het Vlaams Energieagentschap (VEA) tot het departement EWBL. Gezien het feit dat het VEA fysisch niet in hetzelfde gebouw gehuisvest was als de hoofdentiteit, administratie Economie van het departement EWBL, was het niet mogelijk om de gebouwgebonden acties van het departement EWBL op te volgen. Het VEA heeft zich vrijwillig aangesloten bij de acties die in het North Plaza-gebouw werden ondernomen. Het North Plaza gebouw was fysisch geen aparte entiteit in het kader van IMZ, vermits deze was samengesteld uit zeer diverse administraties, afkomstig uit diverse departementen.

Sinds de verhuis van het VEA medio december 2006 naar het Ferrarisgebouw sluit VEA zich aan bij de acties die ondernomen worden binnen het departement LNE.

Acties

Het VEA heeft op het vlak van milieuzorg deelgenomen aan diverse werkgroepen:

- 1) tussen 2001 en 2005 en terug vanaf 2007: werkgroep concept en communicatie Interne Milieuzorg (overleg met centrale cel CCM)
- 2) Werkgroep IMZ North Plaza (2004-2005)
- 3) Werkgroep gebouwen (i.s.m. afdeling Gebouwen en CCM).

Het VEA heeft ook steeds consequent de aangeboden communicatieproducten van de centrale IMZ-cel gebruikt en gepromoot in de eigen kantoorruimte.

Op het vlak van acties:

1) Energie:

-continue aandacht voor energiezuinige verlichting in eigen kantoren. Er werd oa een haalbaarheidstudie uitgeschreven om de verlichting in het North Plaza te optimaliseren met elektronische ballasten en daglichtsturing, maar wegens het feit dat het hier om een tijdelijk huurgebouw ging, werden geen concrete realisaties uitgevoerd.

- Elektrische apparaten: continue aandacht om apparaten (pc, printer, koffieapparaten,...) uit te zetten na gebruik. Aankoop energiezuinige apparaten (oa A+ label koelkast) waar mogelijk, installatie van powermanagement op PC's.

2) Afval – Materialen

- Kopies: er wordt standaard op gerecycleerd papier gekopieerd. Zoveel mogelijk recto/verso of verkleind. Er wordt ook continu bijgehouden en gerapporteerd hoeveel kopies er werden genomen.

- Drukwerk: altijd gerecycleerd papier, milieuvriendelijke inkt, milieuvriendelijke druktechnieken, beperken van drukwerk door ter beschikking stellen van pdf op website

- Gescheiden inzameling van afval – in keukens aparte PMD zak, afzonderlijke ophaling van papier

3) Openbaar vervoer

Op een uitzondering na, maakt het personeel gebruik van het openbaar vervoer voor woon-werk verkeer, en waar mogelijk ook voor dienstverplaatsingen

Evolutie

Vermits het VEA als kleine entiteit logistiek voor een groot deel afhankelijk is van de dienstverlening van de grotere entiteit (vroeger EWBL, nu LNE) is het meten van de behaalde resultaten slechts in zeer beperkte mate mogelijk.

De indruk bestaat dat er binnen het VEA nog relatief weinig verbetering mogelijk is op het vlak van energiegebruik bij apparaten en verlichting, gebruik van het openbaar vervoer of gebruik van papier. Er zijn vermoedelijk nog wel verbeteringen mogelijk op het vlak van het gebruik van trap ipv liften en gebouwgebonden installaties (verwarming, koeling) waarop het VEA geen rechtstreekse invloed heeft, maar waar wel advies gegeven wordt aan de cel gebouwen.

Nieuwe doelstellingen

Vermits het VEA pas vrij recent een onderdeel geworden is van de entiteit LNE moet dit nog bekeken worden. Het VEA zal in ieder geval verder advies verlenen aan de werkgroep communicatie inzake IMZ.

VLM (bevoegdheid Kris Peeters)*Stand van zaken*

De Vlaamse Landmaatschappij haalt momenteel milieuzorgniveau 2.

Acties

Om aan de voorwaarden van het milieuzorgniveau te voldoen, realiseerde de VLM:

- een vooronderzoek voor de toewijzing van het milieuzorgniveau
- de aanwijzing van een aanspreekpunt milieuzorg
- een beleidsverklaring rond milieuzorg
- een milieucharter voor het personeel
- milieudoorlichting van alle afdelingen aan de hand van IMAS (Interne Milieuzorg Analyse Systeem)
- de verankering van milieuzorg in planningsdocumenten van leidinggevenden en functiebeschrijvingen van medewerkers
- medewerking aan de stuurgroep 'Milieuzorg in het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse Openbare Instellingen'
- de ondertekening van de UNEP verklaring 'cleaner production' en het uitwerken en uitvoeren van een actieplan hierrond

- het opmaken en uitvoeren van een actieplan milieuzorg 2004 en 2005 via IMAS; sinds 2006 volgt het actieplan niet meer uit IMAS, maar is het opgenomen in het jaaractieplan van de interne dienst voor preventie en bescherming op het werk
- de ontwikkeling en toepassing van een criterianota milieuzorg bij aankopen (criteria voor de keuze van fabrikanten, leveranciers, partners, criteria voor de keuze van materialen, criteria voor diverse productgroepen).
- de ontwikkeling en toepassing van een bestekprocedure milieuzorg
- de optimalisatie van de interne organisatie op het vlak van milieuzorg
- de systematische doorlichting van de gebruiksproducten en de vervanging ervan door milieuvriendelijke varianten wanneer financieel haalbaar (realisaties zijn onder meer: gebruik van milieuvriendelijke reinigingsmiddelen in meerdere afdelingen, proefproject 100% gerecycleerd, niet chloorgebleekt printer- en kopieerpapier, aankoop van dranken in glazen flessen, aankoop van op milieuvlak goed scorende ergonomische stoelen, huur van op milieuvlak goed scorende kopieertoestellen, plaatsing van hoogrendement condenserende verwarmingsketels op aardgas, vervanging van PCB transfo's door droge transfo's, verwijdering van oude stookolietank, zelfbouw van buitenmeubilair met FSC hout, ecologisch groenbeheer rond de eigen gebouwen, gebruik van fair trade producten en behalen van Fair Trade Original oorkonde,...)
- de actualisatie van enkele milieuvergunningen
- asbestinventarissen en zo nodig asbestverwijderingsplannen voor de eigen gebouwen
- een optimalisatie van het mobiliteitsbeleid (realisaties zijn onder meer: locatie van nieuwe werketels bij knooppunten van het openbaar vervoer, diensttabel voor het gebruik van het openbaar vervoer, reglement voor het gebruik van dienstvoertuigen, aankoop van dienstfietsen, bouw van fietsstallingen, bouw van douches voor personeel dat met de fiets naar het werk komt, proefproject 'ecodriving' voor enkele chauffeurs, ...)
- de optimalisatie van de drinkwaterbedeling en het regenwatergebruik (realisaties zijn onder meer: gebruik van regenwater voor de spoeling van toiletten in meerdere afdelingen, plaatsen van waterbesparende toiletten in meerdere afdelingen, proefproject rond flessenwater, geplande plaatsing van drinkwaterfonteinnetjes, ...)
- de optimalisatie van het afvalbeleid (realisaties zijn onder meer: gescheiden afvalinzameling voor papier en karton, huishoudelijk afval, PMD, recycleerbaar polystyreen, contractueel aanmanen van leveranciers om afval terug mee te nemen voor recyclage, composteren van GFT op de daktuin van een afdeling, omschakeling naar digitale interne communicatie waar mogelijk, ...)
- de optimalisatie van het energiebeleid (realisaties zijn onder meer: vervanging van verlichting door energiezuinige lampen en bijbehorende armaturen waardoor een elektriciteitsbesparing van 56 % per jaar gerealiseerd wordt, gebruik van spaarlampen, gebruik van energiezuinige frequentiegestuurde motoren op circulatiepompen, plaatsen van thermostatische radiatorcransen, geplande thermische isolatie bij verbouwingswerken in enkele afdelingen, geplande plaatsing van hoogrendementglas en -raamkozijnen in een afdeling, ...)
- bijhouden van een energieboekhouding, afvalboekhouding en drinkwaterboekhouding per afdeling
- gerichte communicatie rond milieuzorg via het intern netwerk (specifiek onderdeel op de interne site), via affiches van de centrale coördinatiecel milieuzorg en via eigen affiches, sensibilisatie via mails en bijdragen in de afdelingskrantjes, deelname aan de dikke-truiendag met diverse activiteiten, ..

Evolutie

De evolutie inzake de behaalde milieuprestaties is merkbaar via de realisaties zoals hiervoor summier weergegeven.

Nieuwe doelstellingen

Voor het te behalen milieuzorgniveau richt de VLM zich naar de beslissing van de Vlaamse regering van 18 juli 2003. Er zijn momenteel geen voornemens om een hoger zorgniveau (niveau 3 - ISO 14001 of niveau 4 - EMAS registratie) na te streven. Het nastreven van een hoger zorgniveau zou immers aanzienlijke administratieve, personele en budgettaire implicaties hebben.

VMM*Stand van zaken*

De Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) werd via een vooronderzoek ingedeeld in milieuzorgniveau 2. Dat betekent dat de VMM:

- al haar milieuaspecten grondig laat doorlichten;
- een methodologie heeft ontwikkeld om de belangrijke milieuaspecten te onderscheiden van de minder belangrijke;
- jaarlijks een actieplan opstelt met de belangrijkste milieuaspecten.

Acties

Bij de Vlaamse Milieumaatschappij maakt de zorg om het milieu deel uit van al onze activiteiten en wordt die bij elke beslissing in overweging genomen. Hierbij houden we rekening met de geldende wetgeving.

Milieuzorg is geen nieuw gegeven bij de VMM; al in 1996 werd een werkgroep Intern Leefmilieu opgericht; in 2000 stelde de directieraad van de VMM een milieucharter op. In de missie en visie en in de langetermijndoelstellingen staat dat de VMM de principes van milieuzorg maximaal zal toepassen.

Via de werkgroep Intern Leefmilieu voert de VMM actie op verschillende terreinen:

- afvalpreventie en afvalbeheer (sorteren, recyclage)
- verminderen energie- en waterverbruik:
 - uitvoeren energieaudit
 - bijhouden energieboekhouding
 - maximale afkoppeling regenwater-afvalwater en hergebruik van regenwater
 - invoeren van water- en energiebesparende maatregelen
 - invoeren van zonne-energie waar mogelijk
- duurzame mobiliteit:
 - opmaak mobiliteitsplan
 - aanstellen vervoerscoördinator
 - opstellen carpoolingplan
 - milieucriteria vooropstellen bij aankoop rollend materieel
 - promoten duurzame mobiliteit via sensibilisering, fietsvergoedingen, gratis openbaar vervoer bij woon-werkverkeer
- duurzaam en milieuvriendelijk aankoopbeleid:
 - opname milieucriteria in bestekken, offertevragen en aanbestedingen
 - aankopen via groene productenlijst
- duurzaam en milieuvriendelijk huisvestingsbeleid:
 - ecologisch kantoorgebouw in Aalst (nieuwbouw)
 - maximale aandacht voor ecologie en duurzaamheid en voor energieprestatiedecreet bij verbouwingen
- aanmoedigen milieusparend gedrag bij personeelsleden VMM door:
 - informeren en sensibiliseren via campagnes: bv. verminderen papierverbruik, deelname Fiets naar Kyoto/Ik Kyoto, campagnes energiebesparing Vlaamse overheid, enz.
 - opname van milieusparend gedrag in functiebeschrijving; dit criterium komt dus tevens aan bod in de jaarlijkse evaluatie van de personeelsleden.
- communiceren over behaalde resultaten:
 - voorleggen actieplan Interne Milieuzorg jaar X aan de directieraad van de VMM in december jaar X-1
 - voorleggen uitgebreid verslag Interne Milieuzorg jaar X op de directieraad van de maand mei jaar X+1.
- waken over het behalen van de nodige milieuvergunningen
- registreren van milieugegevens over energieverbruik, afvalproductie en waterverbruik
- opvolgen pesticidenreductieplan (nultolerantie voor pesticidengebruik).

Evolutie

De VMM wil de principes van milieuzorg maximaal toepassen, wat impliceert dat voortdurende verbetering nagestreefd wordt.

De milieuprestaties van de VMM zijn verschillend per locatie. In de gebouwen waarvan de VMM zelf eigenaar is, worden goede milieuprestaties behaald, aangezien het daar makkelijker is om maatregelen te implementeren. Om de evolutie van milieuprestaties vast te stellen is het noodzakelijk dat de organisatie over efficiënte en vergelijkbare meetgegevens beschikt.

Op sommige locaties die de VMM momenteel huurt, is het bijvoorbeeld niet mogelijk om milieugegevens zoals elektriciteit- en waterverbruik apart voor de VMM te meten omdat er slechts een gemeenschappelijke teller is. Een van de actiepunten van de werkgroep Intern Leefmilieu is om na te gaan of overal eigen tellers geplaatst kunnen worden.

De voorbije jaren heeft de VMM bij nieuwbouw en verbouwingen extra veel aandacht besteed aan het vervullen van haar voorbeeldfunctie. Zo werd het kantoorgebouw van de VMM in Aalst volledig gebouwd volgens de principes van duurzaam en ecologisch bouwen. De VMM kreeg voor dit gebouw de Belgian Building Award voor Architectuur (Batibouw 2005) en de Prijs Bouwheer 2005 in de categorie geïntegreerde opdracht. Zowel bij architecten als studiebureaus geldt dit gebouw als een voorbeeld; we krijgen dan ook veel aanvragen tot studiebezoeken.

Ook bij de verbouwingen van de andere VMM-vestigingen staat duurzaamheid en ecologie voorop. De VMM heeft hiertoe een budgettair huisvestingsprogramma gespreid over een aantal jaren opgemaakt.

Op 22 mei 2007 wordt de VMM 'GreenLight Partner'; het Europese GreenLight Programma is een initiatief van de Europese Commissie met volgende doelstellingen:

- besparen van energieverbruik door verlichting, om zo de CO₂-uitstoot en het broeikaseffect te reduceren;
- verbeteren van arbeidsomstandigheden;
- besparen van geld.

De VMM ontvangt het GreenLight label omwille van haar doorgedreven inspanningen om de verouderde verlichting te vervangen door milieusparende verlichting die een optimale lichtkwaliteit voor de werknemers biedt.

Door de opstart van het intern verzelfstandigd agentschap Vlaamse Milieumaatschappij op 1 april 2006 steeg het personeelsbestand van de VMM tot meer dan 1051 personeelsleden, werd het wagenpark uitgebreid en kwam er in elke provincie ten minste één vestiging bij. De werkgroep Intern Leefmilieu heeft daarom 2007 als overgangsjaar voor milieuzorg aangeduid. De milieugegevens die dit jaar worden geregistreerd, worden als 'nulmetingen' voor de toekomst beschouwd.

Nieuwe doelstellingen

In 2007 wordt een meerjarenplan interne milieuzorg 2008-2010 opgemaakt. De VMM streeft ernaar om tegen 2010 voor haar administratieve hoofdgebouwen een milieucertificaat volgens de ISO 14001-norm te behalen. ISO 14001 is een managementsysteem met beleidsmatige, organisatorische en administratieve maatregelen die het milieu respecteren. De VMM zou zo het milieuzorgniveau 3 halen.

VREG (bevoegdheid Kris Peeters)

De VREG kreeg in een beslissing van de CCM milieuzorgniveau 2 toegewezen.

De VREG heeft toen dit verplicht werd jaarlijks een milieuactieplan (MAP) opgesteld waarbij de centrale thema's werden opgenomen en een aantal eigen accenten werden gelegd. Voor 2004 gebeurde een evaluatie ervan door de CCM en voor 2005 werd een MAP opgesteld.

In 2006 werden vooral door middel van de milieuwerkgroep 'North Plaza B', waar de VREG toen gehuisvest was, op gebouwniveau de zaken in verband met milieuzorg besproken en opgevolgd. De acties werden opgebouwd rond sensibilisering, energieverbruik, afvalophaling, energieboekhouding en meewerken aan de acties van de CCM.

De verhuis van de VREG in december 2006 naar het Ferrarisgebouw maakt dat zij vanaf dat ogenblik zich inpassen in de acties voor milieuzorg die in dit gebouw gevoerd worden.

De VREG medewerkers zijn milieubewust en spannen zich vooral in om acties te ondernemen in verband met sensibilisering binnen een kantooromgeving

Aangezien de activiteiten van de VREG zich afspelen in een kantooromgeving heeft de VREG niet de ambitie om een hoger milieuzorgniveau te behalen.

BIJLAGEN:

1. VREG: Algemene gegevens van het actieplan
2. VREG: Advies CCM: actieplan milieuzorg 2004
3. VREG: Advies CCM: actieplan milieuzorg 2005

INBO (bevoegdheid Kris Peeters)

Stand van zaken

Het INBO behaalt momenteel milieuzorgniveau 1 (conformiteit met milieuwetgeving) en streeft ondertussen naar milieuzorgniveau 2 (grondige doorlichting en significantiebepaling)

Acties

Er was overleg met de brandweer ivm brandveiligheid, nodige pictogrammen werden voorzien. De attesten van onderhoud koelinstallaties en airco's werden centraal gebundeld. De opslag van gevaarlijke stoffen (labo-reagentia, gassen, bestrijdingsmiddelen) werd aangepakt volgens ARAB en Vlarem. De melding van de verschillende labo's is gerealiseerd. Jaarlijks gebeurt de afvalstoffenmelding aan OVAM.

Evolutie

Bij de start werden een aantal hiaten/onregelmatigheden vastgesteld, deze werden systematisch aangepakt en opgelost wat tot een vlottere en milieubewustere werking leidde. Er werden initiatieven genomen op gebied van o.a. energie (stimuleren rationeel energieverbruik), mobiliteit, grondstoffenverbruik (papierbesparing), afvalpreventie, rationeel watergebruik, veiligheid.

Nieuwe doelstellingen

Tot en met 2005 werden, met ondersteuning van Centrale Coördinatief Milieuzorg, actieplannen opgemaakt en doelstellingen gerealiseerd. In 2006 viel de ondersteuning door CCM weg (geen evaluatie meer van actieplannen) wat toch wel als een gemis werd ervaren. Ad hoc worden nog initiatieven genomen om Milieuzorgniveau 2 te behalen

Departement Mobiliteit en Openbare Werken (bevoegdheid Kris Peeters)

Op basis van de beslissing van de Vlaamse Regering van 8 mei 2002 en dus vóór de invoering van BBB of Beter Bestuurlijk Beleid in het jaar 2006 werkten de verschillende administraties van ex-LIN aan de door de Vlaamse Regering gestelde jaardoelstellingen met het oog op het bereiken van de vooropgestelde milieuzorgniveau's.

Vanaf 01 april 2006 werd BBB effectief ingevoerd en werd interne milieuzorg eerder gebouwgericht aangepakt dan per afdeling. Op basis van de opgedane ervaring inzake de invoering van interne milieuzorg in een aantal gebouwen van de Vlaamse administratie te Brussel heeft het Agentschap voor Facilitair Management een aantal taken met betrekking tot milieu- en energiezorg op zich genomen.

De Vlaamse administraties worden aldus vanaf midden 2006 in de verschillende gebouwen met betrekking tot onder andere de afvalverwijdering en het energiebeheer ondersteund door voornoemd Agentschap.

Gezien in uitvoering van BBB de Vlaamse administraties en zeker ex-LIN in 2006 grondig werd hervormd, is het niet mogelijk om een evolutie vast te stellen inzake de behaalde milieuprestaties per afdeling. Vanaf het jaar 2007 dienen de Vlaamse administraties dan ook per gebouw een nieuwe start te nemen en de nodige jaardoelstellingen vast te leggen, uit te voeren, op te volgen en te evalueren. In die zin verwachten de entiteiten centraal opgestelde doelstellingen inzake milieu- en energiezorg voor het jaar 2007 die per gebouw dienen vastgelegd, uitgevoerd, opgevolgd en geëvalueerd te worden.

CCM of CoördinatieCel Milieuzorg : <http://www.mina.vlaanderen.be/milieuzorg>

Agentschap Facilitair Management : http://www2.vlaanderen.be/ned/sites/facilitair_management/

Agentschap Infrastructuur (bevoegdheid Kris Peeters)

Het Agentschap Infrastructuur werkt verder aan interne milieuzorg zonder gebruik te maken van de milieuzorgniveaus waar INFRA zich vroeger op baseerde.

De wegendistricten die niet over een geactualiseerde milieuvergunning beschikken bereiden het milieuvergunningsaanvraagdossier voor. Een juridische onduidelijkheid heeft ervoor gezorgd dat er niet kon beslist worden of de districtterreinen een milieuvergunningsaanvraag klasse 1 of klasse 2 moesten aanvragen. Na lang overleg met de milieuadministraties is er kort geleden een verduidelijking gekomen over een uitzonderingsregel uit het VLAREM. Vervolgens is het voor INFRA mogelijk om voor de districtterreinen een milieuvergunning klasse 2 aan te vragen.

De provinciale zetels en het Ferrarisgebouw staan verder op het vlak van interne milieuzorg. Hier voert INFRA kleine projecten uit om de milieu-impact te verkleinen. Deze projecten worden gecoördineerd door de Centrale Coördinatiecel Milieuzorg. Het gaat bijvoorbeeld om hergebruik van papier, het beperken en gescheiden ophalen van afval, het besparen van energie en het milieuvriendelijk organiseren van mobiliteit.

Resultaten zijn moeilijk meetbaar. INFRA gebruikt geen specifieke meetinstrumenten om milieuresultaten te meten en vorderingen op te volgen. Systemen zoals ISO 14001 en EMAS zijn nog niet ingevoerd.

Doelstellingen worden niet onderverdeeld in milieuzorgniveaus. In de ontwerp beheersovereenkomst is opgenomen dat INFRA zich engageert om het project rond interne milieuzorg consequent uit te voeren.

Er wordt prioriteit gegeven aan het streven naar praktijken en werkwijzen conform de vigerende milieuwetgeving. Momenteel is er een inhaalbeweging nodig op het vlak van de VLAREM regelgeving.

Agentschap Maritieme Dienstverlening en Kust (bevoegdheid Kris Peeters)

Het agentschap voor Maritieme Dienstverlening en Kust (MDK) is één van de opvolgers van de voormalige administratie voor Waterwegen en Zeewezen. Deze laatste had het milieuzorgniveau 2. Het agentschap MDK neemt aan dat ook zij nu niveau 2 heeft. Dit werd echter nog niet bevestigd.

MDK stelt een externe milieudeskundige aan om het volledige agentschap door te lichten zodat er voldaan wordt aan alle eisen van dit niveau. Deze milieudeskundige zal ondersteuning bieden zowel voor de doorlichting als voor de aanvraag en het verkrijgen van de nodige vergunningen.

Op dit moment is er nog geen evolutie waarneembaar door het toepassen van interne milieuzorg. Een evolutie kan slechts waargenomen worden over een langere periode. De bestaansduur van MDK is nog niet lang genoeg om al over een evolutie te kunnen spreken. Ook wordt er verwacht op het verslag van de externe milieudeskundige om op de meest efficiënte manier de interne milieuzorg toe te passen.

Het deskundigenonderzoek is gericht op zorgniveau 2. Voorlopig worden er geen initiatieven genomen om een hoger zorgniveau te bekomen.

Agentschap Waterwegen en Zeekanaal N.V. (bevoegdheid Kris Peeters)

De Vlaamse Regering besliste op 8 mei 2002 om milieuzorg in te voeren in de diensten van de Vlaamse Regering en de Vlaamse Openbare Instellingen. Deze beslissing werd op 18.07.2003 herbevestigd en verder geconcretiseerd. Op diezelfde datum werden aan alle entiteiten van de Vlaamse Overheid een niveau van milieuzorg toegekend.

Zowel de voormalige Administratie Waterwegen en Zeewezen(AWZ) als de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen(NVZWGV) dienden tegen eind 2004 het milieuzorgniveau 2 te bereiken.

Hoewel dit niet bekrachtigd werd, streeft het agentschap Waterwegen en Zeekanaal NV (W&Z NV) er naar zo spoedig mogelijk dit milieuzorgniveau te behalen.

Naast algemene campagnes (Dikke Truiendag, Fiets naar Kyoto, ...) georganiseerd door de Coördinatieceel Milieuzorg, tracht W&Z NV zijn personeel milieubewuster te maken door aan gescheiden afvalinzameling te doen, het standaard instellen van recto-verso van de printer, e.a.

Via het personeelsblad van W&Z NV "Woelwater" worden de personeelsleden ingelicht over bepaalde milieuaspecten bv. het bewust omspringen met water en energie,..

Het management van het agentschap wordt gewezen op de verplichtingen en verantwoordelijkheden die in het kader van de milieuwetgeving op hen rusten.

Binnen W&Z NV is momenteel zowel een integrale operationele milieuvisie als het bijhorend milieuteam(met deelteams) in ontwikkeling om erop toe te zien dat zowel de milieuwetgeving wordt nageleefd en duurzame materialen en handelswijzen worden geïntroduceerd en toegepast.

De invoering van milieuzorg bij W&Z NV zorgde ervoor dat reeds vanaf de conceptfase van elk project de milieuzorg in al zijn aspecten ingebed wordt in het project.

Momenteel is het behalen van een hoger milieuzorgniveau nog niet aan de orde.

Bij het huidige milieuzorgbeleid wordt rekening gehouden met de eventueel toekomstige behoefte hieraan.

N.V. De Scheepvaart (bevoegdheid Kris Peeters)

De Centrale Coördinatieceel Milieuzorg heeft aan nv De Scheepvaart het milieuzorgniveau 1 toegekend als wenselijk en haalbaar niveau.

Door de diverse activiteiten op een groot aantal locaties van nv De Scheepvaart richten de maatregelen rond milieuzorg zich in eerste instantie naar de werkzaamheden op het gebied van conformiteit met de milieuwetgeving.

Concrete acties van nv De Scheepvaart zijn:

- bijhouden van een elektronisch afvalstoffenregister m.b.t. de ophaalbeurten van afval van de schipperij en van eigen activiteiten, verzameld in de talrijke containers langs de kanalen in beheer van nv De Scheepvaart;
- maandelijks inventariseren en evalueren van de meterstanden van water, elektriciteit en gas in het directiegebouw;
- aandacht geven aan grondstoffenbeheer, waterverbruik, energieverbruik en afvalbeheer in bestekken leveringen en diensten in opdracht van nv De Scheepvaart ;
- uitvoeren van maatregelen tot reductie van het gebruik van bestrijdingsmiddelen op openbaar domein om te komen tot een nulgebruik in 2015 (project "zonder is gezonder");
- uitvoeren van een ecologisch maaibeheer, conform de opgestelde bermbeheersplannen, om te komen tot een vershraling van de kanaalbermen;
- deelnemen aan informatiecampagnes rond de centrale milieuzorgthema's van de Centrale Coördinatieceel Milieuzorg door sensibilisatie van het personeel via de affiches, artikels in personeelsblad, e-mails,....

Er is een permanente sensibilisatie van het personeel. Daardoor creëert men een breder draagvlak voor milieuzorg, wordt men milieubewuster en gaat men ook hier naar handelen.

nv De Scheepvaart heeft een uitgestrekt werkingsgebied. Op dit ogenblik worden de nodige initiatieven genomen om alle gebouwen en installaties volledig in overeenstemming te brengen met de milieuwetgeving. In een latere fase kan gedacht worden aan het behalen van een hoger milieuzorgsysteem.

DEPARTEMENT LANDBOUW & VISSERIJ EN AGENTSCHAP VOOR LANDBOUW & VISSERIJ (BEVOEGDHEID YVES LETERME)

In oktober 2002 vond de overdracht plaats van de meeste landbouwbevoegdheden van de federale overheid naar de regio's in het kader van de Lambermontakkoorden.

Sedert 2005 werden er binnen Landbouw en Visserij acties ondernomen in het kader van Interne Milieuzorg.

Hieronder volgt een kort overzicht van de belangrijkste acties.

- Selectieve inzameling van inktpatronen van printers en van fotokopieermachines wordt centraal georganiseerd. De lege inktpatronen worden teruggekocht door een erkende ophaler, in ons geval ECO+. De ophaler laat de inktpatronen recycleren (ook de niet recycleerbare patronen en toners neemt hij terug) zodat deze formule verschillende financiële voordelen oplevert.
De firma ECO+ geeft bovendien een deel van de kostprijs per opgehaalde inktpatroon (afhankelijk van het type en de grootte van het inktpatroon) aan CHILD FOCUS (Europees centrum voor vermiste en seksueel uitgebuite kinderen).
- Sorteren van papier en karton.
Om één van de grote milieueffecten van de administratieve activiteit, namelijk de papierberg, te verminderen is een selectief sorteersysteem voor de gegenereerde afval nodig, te beginnen met papier en PMD (plastic, metaal en drankverpakking).
Alles wordt in het werk gesteld om het papierverbruik te beperken: communicatie gebeurt steeds via elektronische documenten en computers staan standaard ingesteld om dubbelzijdig te printen.
Ook om papierverbruik te verminderen zijn er verschillende acties ondernomen, ten eerste door multifunctionele machines te gebruiken die inktzuinige afdrucken maken, ten tweede door informatie-uitwisseling via het intranet mogelijk te maken en door rationeel papiergebruik aan te moedigen aan de hand van berichten in het bedrijfsblad, op posters, in e-mails of via "pop-ups".
- Actie fiets.
Het gebruik van de fiets voor dienstverplaatsing door sensibilisatiegesprekken te organiseren met personeelsleden, toegang tot douches, meer fietsen ter beschikking stellen, kleding, helmen enzovoorts.
Het gebruik van de fiets voor woon-werkverkeer te stimuleren.
De acties van coördinatieceel Milieu van de afgelopen jaren waren steeds een groot succes.
- Actie 'Duurzame aankopen'.
Alles wordt aangekocht met inachtneming van bepaalde ecologische criteria. Bij de bestelling van kantoorbenodigdheden tracht Landbouw en Visserij steeds te opteren voor de meest ecologisch verantwoorde producten.

ILVO (bevoegdheid Yves Leterme)

Het Instituut voor Landbouw- en Visserijonderzoek (ILVO) heeft 10 milieutechnische eenheden, één in West- en 9 in Oost-Vlaanderen. Zeven daarvan hebben een milieuvergunning klasse 1, de drie

andere zijn klasse 2 sites. Het ILVO-patrimonium bevat een 50-tal complexen waaronder administratieve gebouwen, hoogtechnologische laboratoria, proefserres en -stallen, zaadtriages, maalderijen, een technologische proeffabriek en andere.

Organisatorisch bestaat de ILVO-milieu cel uit een intern milieucoördinator type A (meervoudige aanstelling) die op elke milieutechnische eenheid vertegenwoordigd is door een adjunct milieucoördinator (7 in totaal). De adjunct milieucoördinatoren vullen hun taak in op basis van de tijd die ze in functie van hun andere activiteiten kunnen vrijmaken, de milieucoördinator is ook preventieadviseur niveau 1 en spendeert ongeveer 40% van zijn tijd aan milieugerelateerde onderwerpen. De milieucoördinator rapporteert rechtstreeks aan de administrateur-generaal en de verschillende wetenschappelijke directeurs.

Gezien de aard van de activiteiten van een wetenschappelijke onderzoeksinstituut (werken met gevaarlijke stoffen, houden van dieren, werken met genetisch gemodificeerde en pathogene organismen, technologische proeffabriek, ...) en de repercussie die deze hebben op het milieu kunnen de noodzakelijke milieu-investeringen, door ILVO te maken niet vergeleken worden met de noden binnen een louter administratieve omgeving. Zowel investeringen in tijd als de vereiste financiële middelen bedragen voor ILVO dan ook een veelvoud van wat voor dergelijke diensten nodig is.

ILVO vult haar milieuverantwoordelijkheid in op drie niveaus: voldoen aan administratieve verplichtingen opgenomen in de vigerende milieuwetgeving, voorzien in de nodige milieucommunicatie en -sensibilisatie en voorstellen formuleren met betrekking tot de noodzakelijke milieu-investeringen bij de Afdeling Gebouwen.

Administratieve taken bevatten ondermeer:

- Voorzien in de nodige milieuvergunning: op dit moment is voor elke site een aangepaste milieuvergunning voorhanden of een milieuvergunningsaanvraag ter regularisatie lopende. Gezien de aard van een wetenschappelijke onderzoeksinstituut dienen de verschillende milieuvergunningen systematisch herzien te worden. naast een milieuvergunning zijn voor drie sites ook een vergunning voor activiteiten met radioactieve producten (federaal) voorhanden
- Systematisch uitvoeren van een audit
- Jaarlijks melden waterverbruik en afvalwaterproductie
- Jaarlijks opstellen integraal milieujaarverslag
- Jaarlijks opmaken van het verslag van de milieucoördinator
- Opvolgen verplichte keuringen en emissie- en immissiemetingen
- Systematisch overleg en opvolging van de milieu-investeringen met de Afdeling Gebouwen

In het kader van milieucommunicatie en -sensibilisatie vinden volgende activiteiten plaats:

- De milieucoördinator heeft normaliter maandelijks (minimaal 8 maal per jaar) een milieuzitdag per site. Het is de bedoeling de verschillende aandachtspunten specifiek voor de site samen met de adjunct milieucoördinator te bespreken. Hiervoor is ondermeer een specifiek auditverslag opgemaakt. De zittingen worden ad valvas meegedeeld zodat werknemers die het nodig achten ook dan met vragen en suggesties bij de milieucoördinator terecht kunnen.
- Jaarlijks is er een algemene vergadering met alle adjunct milieucoördinatoren. Hier bespreekt men specifieke oplossingen die ook op andere sites belangrijk kunnen zijn (vb. inventaris gevaarlijke stoffen).
- Minstens tweemaal per jaar vindt er per site een vergadering Preventie en Bescherming op het Werk plaats waarin ook de milieuperformantie van de site besproken wordt. De wetenschappelijke directeur in leiding van, de site zit deze vergadering voor.
- Tweemaal per jaar licht de milieucoördinator de stand van zaken betreffende milieu toe op het Entiteit Overleg Comité, voorgezeten door de administrateur-generaal.

- Indien noodzakelijk geacht door de milieuoördinator wordt ook tussendoor contact opgenomen met de administrateur-generaal en/of de wetenschappelijke directeurs.
- Communicatie naar de werknemers kan ondermeer gebeuren via een pamflet dat normaliter tweemaal per jaar verschijnt (waakvlammetje, voor milieu en welzijn).
- Per site licht de milieuoördinator jaarlijks de site specifieke milieuprestaties toe.
- Via een meldingsformulier heeft de werknemer de mogelijkheid anomalieën en verbeteringsvoorstellen naar milieu toe te melden (ook van toepassing voor welzijn)
- De milieuoördinator voorziet op de eerste werkdag voor elk personeelslid een korte toelichting

Gezien de Regie der Gebouwen slechts in beperkte mate milieu-investeringen uitvoerde was door de Afdeling Gebouwen een grote achterstand in te halen. Dit gebeurt door hen met de nodige aandacht, middels regelmatig overleg met ILVO. Hierna volgen een aantal reeds uitgevoerde of in uitvoering zijn de investeringen:

- Voorzien van aardgasaansluiting naar:
 - o Plant, site Van Gansberghelaan 109 en 111a; Dier, site Van Gansberghelaan 92; Technologie en Voeding, site Van Gansberghelaan 115: 92.500 euro (uitgevoerd)
 - o Dier, site Scheldeweg 68: 24.500 euro (uitgevoerd)
 - o Dier, site Van Gansberghelaan 92: 500 euro (uitgevoerd)
 - o Plant, site Caritasstraat: 151.000 euro (aanbesteed, nog niet toegewezen)
- Omschakeling stookinstallaties naar aardgas:
 - o Omschakeling op aardgas Technologie en Voeding, site Van Gansberghelaan 115: 152.000 euro (uitgevoerd)
 - o Aanleg gasleidingen in Dier, site Scheldeweg 68: 37.000 euro (in uitvoering)
 - o Omschakeling op aardgas Dier, site Scheldeweg 68: 335.000 euro (aanbesteed, nog niet toegewezen)
 - o Omschakeling op aardgas van 2 loodsen op Dier, site Van Gansberghelaan 92: 35.000 euro (uitgevoerd)
- Project tank- en wasstation voor landbouw- en dienstvoertuigen:
 - o Studie tankstation: 18.900 euro (uitgevoerd, bouwvergunningaanvraag ingediend, milieuvergunningaanvraag is zo goed als klaar)
 - o Tankstation: 590.000 euro (wordt aanbesteed zodra vergunningen verkregen zijn)

Verdere milieu-investeringen op ILVO zijn:

- Oriënterend bodemonderzoek op alle ILVO-sites: 70.000 euro (uitgevoerd)
- Beschrijvend bodemonderzoek volgens oriënterend bodemonderzoek, fase 1: 9.400 euro (uitgevoerd), fase 2: 9.140 (in uitvoering)
- Vervangen van ramen, enkel glas in ijzeren kader door nieuwe ramen, dubbel glas zonder koude bruggen op Plant, site Van Gansberghelaan 109: 170.000 euro (in uitvoering), daarna worden stookinstallaties gedimensioneerd en nieuwe geplaatst op aardgas
- Controle van afgassen op alle stookinstallaties: 14.000 euro (uitgevoerd)
- Systematisch onderhoud van alle stookinstallaties: 28.000 euro (uitgevoerd)
- Afvalwaterstudie voor de site Merelbeke-Melle: 35.000 euro (in uitvoering)
- Afvalwaterzuivering op Technologie en Voeding, site Brusselsesteenweg 370: 690.000 euro (uitgevoerd)
- Asbestinventaris op alle ILVO-sites: 17.500 euro (uitgevoerd) en systematische verwijdering, 10.000 euro (uitgevoerd)
- Regularisatie gasstation naar VLAREM II: Technologie en Voeding, site Van Gansberghelaan 115: 62.000 euro (uitgevoerd)
- Regularisatie gasstation naar VLAREM II: Dier, site Scheldeweg 68: 50.000 euro (uitgevoerd)
- Laboratorium voor quarantaine organismen (L2Q, VLAREM I: rubriek 51): 190.000 euro (enkel voor de specifieke VLAREM-verplichtingen, in uitvoering)
- Laboratorium voor werken met pathogenen (L2-L3, VLAREM I: rubriek 51): 17.000 euro (uitgevoerd)
- Afvoeren afval via erkend ophaler: 15.000 euro (jaarlijks)

Via een jaarlijks te herziene prioriteitenlijst wordt gestreefd de eisen opgenomen in de vigerende milieuwetgeving systematisch te implementeren. De snelheid waarmee gevorderd wordt is afhankelijk van het beschikbare budget.

VLAM (BEVOEGDHEID YVES LETERME)

Sinds 2003 zijn we bij het Vlaams Centrum voor Agro- en Visserijmarketing (VLAM) inderdaad doelgericht bezig met interne milieuzorg en duurzaam ondernemen.

Dit gebeurt door o.m. door maandelijks een paar tips m.b.t. het milieu door te sturen naar het personeel (zie bijlage) En verder...

- PMD wordt gerecycleerd, alsook karton en papier. Dit wordt doorgevoerd naar VLAR waar het op zijn beurt herwerkt wordt in papier. Afgelopen jaar (verhuis) werd meer dan 50 ton papier gerecycleerd.
- Er werden in het kader onze verhuis (van het Leuvenseplein naar het Ellipsgebouw) een vijftal dumpdagen georganiseerd: dagen of halve dagen waar mensen een extra kans kregen om hun dossiers na te kijken en het onnodige papier te verwijderen.
- De acties van Coördinatiecél Milieu van de afgelopen jaren waren steeds een groot succes (o.m. Fietsen voor Kyoto: 25 % fietsers woonwerkverkeer. Dikketruiendag: waar de verwarming wat lager werd gezet in het gebouw op het Leuvenseplein)
- Toners voor printers worden gerecycleerd.
- Er wordt gedacht aan de aankoop van een hybride dienstwagen in de nabije toekomst.
- Batterijen worden gerecycleerd.
- De digitalisering raakt ingeburgerd.
- Het VLAM-personeel heeft ondertussen een laptop: minder verbruik. Een laptop is merklijk zuiniger, 40 à 50 W bij werking, dat is twee tot vijf keer minder dan een "normale" computer.

Departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin (bevoegdheid Inge Vervotte)

Stand van zaken

Binnen het ministerie WVG werd in 2004 een intern aanspreekpunt milieuzorg aangeduid dat vervolgens zorgde voor het sensibiliseren van het personeel. Verder werden enkele actiepunten door de logistieke dienst concreet uitgewerkt, meer bepaald tot milieuvriendelijke aankopen van bureelbenodigdheden en het selectief ophalen van het afval. Het milieuzorgniveau 1 werd toegekend.

Recent werden er geen nieuwe actieplannen meer opgesteld voor het ministerie WVG gezien het vroegere departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur ingevolge BBB opgesplitst werd en nadien intensief bezig was met de verhuis naar het nieuwe Ellipsgebouw. In afwachting van die verhuis was het minder zinvol om nog concrete milieuactieplannen op te stellen.

Acties

Algemeen:

In de mate van het mogelijke wordt bij allerhande aankopen rekening gehouden met de milieubelasting en wordt het afval maximaal selectief ingezameld.

Om de selectieve afvalinzameling te bevorderen, worden er diverse gekleurde containers voor diverse producten beschikbaar gesteld. Het gebruik van de containers wordt nauwkeurig opgevolgd door de schoonmaakploeg.

Op gebied van afvalpreventie werd actie ondernomen bij de leveranciers van goederen. Deze leveranciers dienen alle verpakkingen van de geleverde goederen terug te nemen.

Voor de milieuvriendelijke aankopen van bureelbenodigdheden is de inbreng van de afdeling Aankoopbeheer van IVA Facilitair Management als centrale aankoopentiteit essentieel. In de centrale bestekken worden de milieucriteria ingebouwd om milieubewuster aan te kopen.

Bij de aankoop van nieuwe wagens speelt het criterium milieubelasting een voorname rol.

Pro-actief worden regelmatig sensibiliseringcampagnes georganiseerd, waaronder het afvalbeheer, het papiergebruik en het printgedrag.

Specifiek:

- Gemeenschapsinstelling De Zande (Ruisselede – Beernem)
Een belangrijke vermelding verdient de bouw van het schoolgebouw in Beernem volgens het 'passief huis' concept, alsnog het enige schoolgebouw in België volgens dit concept.
Het energie- en waterverbruik wordt nauwkeurig bijgehouden.
- Gemeenschapsinstelling De Kempen (Mol)
Bij de opmaak van plannen voor nieuwe leefgroepen wordt aandacht geschonken aan zuinig energiebeheer (EPB-eisen).

Evolutie

De concrete evolutie van de prestaties in bijvoorbeeld selectieve afvalinzameling was moeilijk meetbaar, omdat externe partners betrokken partij waren. Gezien dit nu (Ellips) door het beleidsdomein Bestuurszaken, IVA Facilitair Management wordt beheerd en opgevolgd, zal dit wel mogelijk zijn.

De monitoring van de milieuprestaties zal uitgewerkt worden in kader van het milieuactieplan dat momenteel in voorbereiding is.

Nieuwe doelstellingen

Het ministerie is voor heel wat aankopen en investeringen afhankelijk van andere entiteiten. Toch zullen het departement en de agentschappen zich engageren om binnen de termijn van de beheersovereenkomst bij de aankoop van de producten de geldende normen m.b.t. energie en milieuzuinigheid van de Vlaamse overheid te respecteren.

Op zeer korte termijn wordt gestreefd naar een beter milieuzorgbeleid. Daarvoor zal het ministerie WVG de impact van alle milieuaspecten in kaart brengen. Aan de hand daarvan zullen de acties, die vereist of aangewezen zijn, worden geformuleerd en een milieuactieplan worden opgesteld om die doelstellingen te bereiken.

Volgende acties met het oog op duurzaam aankoopbeheer zullen zeker worden uitgevoerd binnen de beperkingen van de beschikbare budgettaire middelen:

- aankoop wagens met beperkte CO² uitstoot;
- aankoop van fair tradeproducten voor eigen gebruik (koffie, fruitsap);
- toepassen van milieucriteria bij overheidsopdrachten.

Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (bevoegdheid Inge Vervotte)

Stand van zaken

Het VAPH voldoet aan de reglementering en aan de minimale vereisten van een milieuzorgsysteem niveau 1.

Acties

- er is een milieuverantwoordelijke aangesteld;
- er wordt voldaan aan alle reglementaire bepalingen in zake de milieuwetgeving;
- er wordt deelgenomen aan de door de Vlaamse Overheid ingerichte initiatieven in zake milieuzorg.

Evolutie

De personeelsleden werken milieubewuster en staan open voor milieubewuste initiatieven.

Nieuwe doelstellingen

Er werden doelstellingen geformuleerd omtrent:

- het overwegen van milieucriteria bij de diverse aankopen;
- het beheer en de gescheiden inzameling van de afvalstromen;

- het verminderen van het verbruik van kantoorbenodigdheden;
- het besparen van energie;
- het vervangen van wegwerpartikelen door duurzame producten.

Kind en Gezin (bevoegdheid Inge Vervotte)

Stand van zaken

Kind en Gezin heeft van de Centrale Coördinatieceel Milieuzorg het milieuzorgniveau 2 gekregen.

Evolutie

Door het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, waar de centrale administratie van Kind en Gezin is gevestigd, werd aan Kind en Gezin het label Ecodynamische onderneming 2 sterren toegekend voor de milieuprestaties.

Nieuwe doelstellingen

Belangrijkste krachtlijnen zijn:

- afvalselectie aan de bron is sterk ontwikkeld, met doorgedreven recuperatie van papierafval (de belangrijkste afvalfractie in een administratieve omgeving);
- duurzaam aankoopbeleid;
- mobiliteitsplan.

Momenteel wordt de aandacht vooral toegespitst op het efficiënt energiebeheer en maatregelen om de energetische prestaties van de gebouwen te optimaliseren.

Daarnaast wordt er naar gestreefd om de milieuzorg horizontaal (in alle entiteiten) op hetzelfde niveau te brengen met de vereiste sensibilisatiecampagnes.

OPZ Rekem (bevoegdheid Inge Vervotte)

Stand van zaken

OPZ Rekem heeft van de Centrale Coördinatieceel Milieuzorg het milieuzorgniveau 2 gekregen.

Acties

De volgende acties werden gerealiseerd uit het actieplan van 2005:

- verwijderen van alle PCB houdende transformatoren;
- een milieucoördinator niveau B aanstellen;
- inkuipingen voorzien aan houders die grondwater- of bodemverontreiniging kunnen veroorzaken;
- de mogelijkheid onderzoeken om energie te recupereren;
- voorzien dat de verwarming- en luchtconditioneringsinstallatie, in geval van brand, stilgelegd wordt;
- evacuatieplannen voorzien in alle gebouwen;
- keuringsplichtige installaties laten keuren en de verslagen ervan bijhouden;
- een afvalregister bijhouden.

Evolutie

Door milieubewust om te gaan met energie en afval te voorkomen worden werkingskosten bespaard..

Nieuwe doelstellingen

Om het volgende milieuzorgniveau te behalen (niveau 3), moet een ISO-14000 certificaat behaald worden. Dit kan enkel in een entiteit waarbij de volledige organisatie volgens een kwaliteitssysteem werkt als ISO-9000.

OPZ Geel (bevoegdheid Inge Vervotte)

Stand van zaken

OPZ Geel heeft van de Centrale Coördinatieceel Milieuzorg het milieuzorgniveau 1 gekregen.

Acties

Concrete realisaties in 2005 – 2006:

- aanvraag van een milieuvergunning. Alle activiteiten zijn momenteel vergund;
- verder nakomen van milieuverplichtingen zoals het verwijderen van de PCB-transformator, eventuele radioactieve bliksemafleider, ...

Bijkomende acties 2005 - 2006:

- uitvoeren van een oriënterend bodemonderzoek om eventuele verontreinigingen in kaart te brengen;
- opmaak van een inventaris voor verwijdering van opslag van gevaarlijke producten (stookolietanks);
- systematisch opnemen van de meterstanden van nutsvoorzieningen;
- meer doorgedreven afvalsortering naar alle medewerkers toe;
- bij uitvoeren van renovaties of nieuwbouw voorzien van bijkomende tellers voor nutsvoorzieningen;
- bij renovaties of nieuwbouw wordt veel aandacht besteed aan energiezuinige investeringen. Hierdoor werd al veel geïnvesteerd in vernieuwing van verlichting, plaatsen van bijkomende isolatie, ...
- vervangen van de oude stookinstallaties op stookolie naar nieuwe hoog-rendementsketels op aardgas;
- bij renovatie met uitvoering 2007-2008 wordt een warmtepompsysteem voorzien en zonnecollectoren, regenwaterrecuperatie, ...
- definitieve verwijdering met nodige attesten van de gevaarlijke stoffen die al jaren gestockeerd werden;
- de activiteiten die dergelijke gevaarlijke producten produceerden, werden dusdanig aangepast dat er maar een zeer beperkte hoeveelheid gecreëerd wordt.

Evolutie

Door het invoeren van interne milieuzorg binnen de Vlaamse overheid werden de directie en personeel voor deze problematiek gesensibiliseerd.

Nieuwe doelstellingen

De realisaties en de acties in 2005 en 2006 tonen aan dat de instelling constant werkt aan de verhoging van het milieuzorgniveau. Er worden eveneens jaarlijks acties genomen rond het jaarthema (bv. afval, energie, ...). Bijkomend wordt het personeel geïnformeerd en gesensibiliseerd door het gebruik van promotiemateriaal dat binnen de Vlaamse overheid wordt aangemaakt. Bij aanpassingen van bestaande technische installaties wordt degelijk rekening gehouden met milieuaspecten.

Het departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media, IVA Kunsten en Erfgoed, IVA Sociaal-Cultureel Werk voor Jeugd en Volwassenen (bevoegdheid Bert Anciaux)

Stand van zaken

Op dit ogenblik wordt het milieuzorgniveau 2 gehaald. Ter verduidelijking: zowel het halen van milieuzorgniveau 1 als 2 stellen geen concreet resultaat voorop. Beide niveaus beogen het opmaken van een milieubeleidsverklaring en het invoeren van milieuzorgsystemen in functie van continue verbetering. Niveau 1 vraagt een doorlichting naar een volledige conformiteit met de milieuwetgeving en van enkele belangrijke milieuaspecten, gekoppeld aan een actieplan. Niveau 2, door de Vlaamse Regering vooropgesteld als norm voor alle entiteiten van de Vlaamse Overheid, vergt een doorlichting van alle van toepassing zijnde milieuaspecten.

Op basis van een vooronderzoek (2002-2003) van de Centrale Coördinatieve Milieuzorg besliste de Vlaamse Regering op 18 juli 2003 dat de toenmalige administraties Media en Cultuur omwille van het pure administratieve karakter van de entiteiten tegen december 2004 milieuzorgniveau 2 moesten bereiken. Beide administraties behoren sinds 1 april 2006 tot het beleidsdomein Cultuur, Jeugd, Sport en Media en werden omgevormd tot

- het Departement CJSM;
- de IVA Kunsten en Erfgoed;

- de IVA Sociaal-Cultureel Werk voor Jeugd en Volwassenen;

Deze entiteiten zijn gehuisvest in één gebouw, nl. het Arenberggebouw, Arenbergstraat 9 te 1000 Brussel. Alle entiteiten werken sindsdien op dezelfde manier aan interne milieuzorg.

Acties

Zoals reeds gesteld is er een gezamenlijk actieplan in uitvoering. Hierin zijn doelstellingen en acties opgenomen die een structurele inbedding van milieuzorg waarmaken, zoals voorzien in milieuzorgniveau 2: registreren en evalueren van milieugegevens, met concreet vooropgestelde normen (o.a. vermindering van papierverbruik), uitwerken van milieuvriendelijke procedures, die rekening houden met milieucriteria, en tenslotte het continu sensibiliseren en informeren van de personeelsleden. In het bijzonder wordt in het actieplan ook expliciet verwezen naar activiteiten, waaronder het meten van waterverbruik, afval en energie, die zich op het niveau van het gebouw situeren waar de betrokken entiteiten gehuisvest zijn. Tevens schakelt het actieplan zich in in de generieke actieplannen die door de Centrale Coördinatieceel milieuzorg worden opgezet.

1. Voorleggen van een milieubeleidsverklaring. Het Vlaams Ministerie van Cultuur, Jeugd, Sport en Media onderschrijft de milieubeleidsverklaring van de Vlaamse overheid.
2. Voorleggen van een gedetailleerde doorlichting naar conformiteit met de milieuwetgeving. Het gebouw en de werking van de entiteit (louter administratief karakter) voldoet aan alle gestelde milieueisen van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.
3. Voorleggen van een actieplan ter regularisatie van de non-conformiteiten.
Er waren geen non-conformiteiten.
4. Sensibiliseren van de werknemers.
Werknemers worden gesensibiliseerd via:
 - een eigen IMZ-intranetsite
http://intra.cjasm.vlaanderen.be/logistiek/interne_milieuzorg/index.html
 - e-brieven;
 - muurkrantberichten;
 - poster- en stickeracties;
 - aanspreekpunten IMZ.
5. Voorleggen van milieudoelstellingen met betrekking tot één of enkele belangrijke milieuaspecten.
doelstelling 2004: Afvalbeheersing met aandacht voor gescheiden afvalophaling.
doelstelling 2005-2006: Afval- en energiebeheersing met aandacht voor een milieuzuinig gebruik van elektrische apparaten, een milieuvriendelijke verhuis (september 2005) en het uitvoeren van een energie-audit (september 2006).
doelstelling 2007-2008: Energie en Mobiliteit met aandacht voor de opvolging van de afspraken gemaakt op basis van de energie-audit en de opstart van een energieboekhouding.
6. Voorleggen van een actieplan tot realisatie van de doelstellingen.
Voor de doelstellingen 2004 tot 2006 werden ook eigen actieplannen voorgelegd en geëvalueerd.
Voor doelstelling 2007-2008 was dit niet meer verplicht. Voor deze periode werd het algemeen actieplan Energie en Mobiliteit van de Coördinatieceel Milieuzorg onderschreven.
7. Doorvoeren van periodieke beoordelingen en bijsturingen.
Op basis van de actieplannen waren er periodieke beoordelingen door de werkgroep Milieuzorg en de Coördinatieceel Milieuzorg (evaluatie actieplannen) en werden telkens de nodige bijsturingen uitgevoerd.
8. Jaarlijks rapporteren naar de centrale coördinatieceel milieuzorg.
De actieplannen worden jaarlijks gerapporteerd aan de CCM.
9. Voorleggen van een gedetailleerde doorlichting naar alle belangrijke milieuaspecten.
Eind 2006 heeft het Arenberggebouw een energie-audit uitgevoerd. Op basis daarvan worden er in 2007 acties ondernomen voor volgende zaken:
 - Follow-up van het verbruik en het beheer van de installaties;
 - Isolatie, luchtdichtheid en bescherming tegen zoninstraling;
 - Koelinstallatie – klimaatregeling;

- Ventilatie;
- Eindhoveneden - verwarming en koeling;
- Sanitair warm water;
- Verlichting;
- Elektrische apparatuur.

Concrete acties:

- Sensibilisatie personeelsleden (eigen IMZ-intranetsite, muurkrant, mailbox, poster- en stickeracties, aanspreekpunten)
- Gescheiden afvalophaling (papier, PMD, restafval)
- Vervanging wegwerpbekers door herbruikbare bekens
- Weging en inventarisatie afval
- Promotie dienstfietsen
- Centraal economaat
- Kringloop kantoor materiaal (hergebruik)
- Bestek- en bestelformulering aankoop specifieke milieucriteria
- Addendum bestelformulier voor 'groene cateraars' (actie Groen Bestek)
- Communicatie naar aankopers
- Aankoop van kantoorplanten (luchtzuivering en stresskillers)
- Slaapstand netwerkprinters en kopieerapparaten
- Maximaal inspelen op het begrip 'Paperless office' door gebruik te maken van documentbeheerssystemen (eRoom, BOB-tool) en scanningssystemen
- Gebruik van netwerkprinters vnl. zwart-wit (energiezuiniger en minder tonerverbruik):
 - minder afdrukken
 - stimuleren van recto-verso afdrukken
 - voornamelijk zwart-wit printers
 - uitdovend gebruik van standalone printers
- Aansluiten van kopieerapparaten op het netwerk waardoor deze ook als netwerkdrukker en – scanner gebruikt kunnen worden
- Deelname aan acties zoals 'Groen Bestek', 'Fietsen naar Kyoto', 'Energiezuinig en defensief rijgedrag voor beroepschauffeurs van de Vlaamse overheid', 'Dikke Truiendag', ...
- Evolutie naar een 'anders werken' omgeving
 - invoering van digitaal werken met als doel de papierstroom tot een minimum te herleiden en op termijn telewerken mogelijk te maken
 - clean desk principe zal ingevoerd worden (alle pc's worden na de diensturen opgeborgen)
 - uitdovend gebruik van beeldschermen door gebruik te maken van laptops

Evolutie

Voor de IVA Kunsten en Erfgoed, de IVA Sociaal-Cultureel Werk voor Jeugd en Volwassenen, en het departement CJSM is er in elk geval een positieve evolutie vast te stellen ten aanzien van de vooropgestelde doelstellingen en acties. Een en ander vergt evenwel een voortgezette en voortdurende bewustmaking van de personeelsleden.

Bewustere omgang personeelsleden met afval, kantoor materiaal, papier, verwarming, elektriciteit, ... waardoor besparingen op verbruik van papier, kantoor materialen en energie;

- Gescheiden afvalophaling;
- Stijgend gebruik van de dienstfietsen;
- Schakelklokken gangverlichting;
- Opname milieuzorg in de beheersovereenkomsten;
- Papierstroom tot een minimum herleiden door te streven naar een digitale werkomgeving;
- Evolutie naar een 'anders werken' omgeving wordt makkelijker gemaakt.

Nieuwe doelstellingen

Gezien de aard van de taken – beleidsondersteuning/administratie – is er geen ambitie om een ISO 14001-certificaat (milieuzorgniveau 3) te behalen.

Dit neemt natuurlijk niet weg dat er blijvende inspanningen worden geleverd om naar een zo milieuvriendelijk mogelijke omgeving te evolueren.

Het actieplan milieuzorg 2006 werd opgemaakt voor het toenmalige “departement Coördinatie”, en de entiteiten e-IB (vóór de BBB-reorganisatie SCICT geheten) en Interne Audit. Dit betekent, binnen het kader van de gereorganiseerde Vlaamse Overheid, dat momenteel een gezamenlijk actieplan milieuzorg in uitvoering is voor de departementen DAR en Internationaal Vlaanderen en de agentschappen Interne Audit van de Vlaamse Administratie, en het agentschap Internationale Samenwerking.

Voor de IVA Kunsten en Erfgoed, de IVA Sociaal-Cultureel Werk voor Jeugd en Volwassenen, en het departement CJSM zijn er geen doelstellingen voor het behalen van het hoger milieuzorgniveau 3, met name van een ISO-certificaat, enerzijds omdat daartoe niet onmiddellijk de noodzaak bestaat, anderzijds omdat dit extra personele en financiële middelen zou vergen die niet beschikbaar zijn.

Bloso (bevoegdheid Bert Anciaux)*Stand van zaken*

Voor Bloso gelden de voorwaarden van het milieuzorgniveau 2.

Acties

Zoals reeds gesteld is er een gezamenlijk actieplan in uitvoering. Hierin zijn doelstellingen en acties opgenomen die een structurele inbedding van milieuzorg waarmaken, zoals voorzien in milieuzorgniveau 2: registreren en evalueren van milieugegevens, met concreet vooropgestelde normen (o.a. vermindering van papierverbruik), uitwerken van milieuvriendelijke procedures, die rekening houden met milieucriteria, en tenslotte het continu sensibiliseren en informeren van de personeelsleden. In het bijzonder wordt in het actieplan ook expliciet verwezen naar activiteiten, waaronder het meten van waterverbruik, afval en energie, die zich op het niveau van het gebouw situeren waar de betrokken entiteiten gehuisvest zijn. Tevens schakelt het actieplan zich in in de generieke actieplannen die door de Centrale Coördinatiecel milieuzorg worden opgezet.

Voor Bloso gelden volgende voorwaarden voor milieuzorgniveau 2:

Momenteel wordt door het Bloso het milieuzorgniveau 2 (MZN 2) behaald voor alle 16 entiteiten, die in het onderzoek van de CCM (Coördinatie Cel Milieuzorg) werden doorgelicht.

Deze entiteiten zijn:

- het Bloso-hoofdbestuur
- het Bloso-centrum Blankenberge
- het Bloso-centrum Brugge
- het Bloso-centrum Genk
- het Bloso-centrum Gent
- het Bloso-centrum Hasselt
- het Bloso-centrum Herentals
- het Bloso-centrum Hofstade
- het Bloso-centrum Liedekerke
- het Bloso-centrum Nieuwpoort
- het Bloso-centrum Oordegem
- het Bloso-centrum Waregem
- het Bloso-centrum Willebroek
- het Bloso-centrum Woumen
- de werkplaatsen te Machelen en “Pathoekeweg” te Brugge

Evolutie

Via de aanspreekpunten in de 16 Bloso-entiteiten worden er regelmatig milieuvriendelijke projecten voorgesteld die, na onderzoek en evaluatie, in samenwerking met de IDPBW en de Afdeling Infrastructuur van het Bloso kunnen gerealiseerd worden. Zo werd in 15 van de 16 Bloso-entiteiten een energieaudit uitgevoerd en werden in de Bloso-centra te Waregem en Genk reeds energiebesparende maatregelen genomen. Ook in het Bloso-centrum "Netepark" te Herentals worden in 2007 belangrijke energiebesparende projecten gepland.

Daarnaast werken de Bloso-entiteiten mee aan de sensibilisatieacties die door de Coördinatie Cel Milieuzorg worden georganiseerd. De campagnes inzake energie, afval en mobiliteit werden duidelijk ondersteund en besproken in de Bloso-centra en de Bloso medewerkers zijn enthousiaste deelnemers aan de actie "Fiets naar Kyoto".

Volgende evoluties werden vastgesteld:

Na de beslissing van de Vlaamse Regering van 8 mei 2002- Milieuzorg in de diensten van de Vlaamse regering en de Vlaamse openbare instellingen - werkte het Bloso mee in de werkgroep en aan de test-case van de Coördinatie Cel Milieuzorg voor de concrete realisatie van deze regeringsbeslissing.

Na het invullen en de verwerking van de vragenlijsten werden de 16 Bloso-entiteiten in 2004, samen met de Coördinatie Cel Milieuzorg, ter plaatse doorgelicht.

Bij de toekenning van het milieuzorgniveau 2 merkte de Coördinatie Cel op dat nog een beperkt aantal non-conformiteiten met de milieuwetgeving dienden weggewerkt te worden. Hiervan werd de laatste 3 jaar werk gemaakt.

Namelijk:

- Transfo's: Alle PCB-PCT-houdende HS-vermogens-transformatoren werden verwijderd, vernietigd en vervangen door transfo's met minerale oliën met opvangkuip.
- Stookolietanks: Alle stookolietanks werden getest en gekeurd. De ondergrondse tanks werden vervangen door dubbelwandige bovengrondse tanks. Er wordt op langere termijn gewerkt aan de overschakeling naar aardgas voor alle entiteiten. Momenteel zijn daarvoor reeds aansluitingen geplaatst in de Bloso-centrum te Hofstade en Willebroek en wordt de omschakeling bestudeerd in het Bloso-centrum te Genk.
- Legionella: Voor alle Bloso-buitendiensten werd een legionella beheersplan opgesteld, werden de nodige analyses verricht en worden de installaties permanent opgevolgd.
- Vermindering van het gebruik van bestrijdingsmiddelen: 10 van de 13 Bloso-centra stelden een actieprogramma op voor het realiseren van een "nulgebruik" van bestrijdingsmiddelen tegen 31 december 2004. Drie Bloso-centra opteerden voor een reductieprogramma met een afwijking op het nulgebruik van bestrijdingsmiddelen, waarin de bestrijdingsmiddelen geleidelijk vervangen worden door alternatieve producten en/of werkwijzen. Daarbij wordt het engagement aangegaan om uiterlijk op 31 december 2014 te evolueren tot "nulgebruik".

Nieuwe doelstellingen

Er zijn momenteel geen doelstellingen om een hoger milieuzorgniveau te behalen. In de nabije toekomst zullen de (eerder beperkte) resterende non-conformiteiten voor het niveau 2 verder weggewerkt worden.

De aandachtspunten waaraan in de eerstvolgende jaren aandacht zal besteed worden zijn:

- inventarisatie van alle ophalingen van afvalstoffen in de Bloso-centra;
- selectieve inzameling van de afvalstoffen;
- recuperatie door de leveranciers van de verpakkingen waarin reinigingsproducten worden aangeleverd;
- gebruik van "herbruikbare bekertjes" i.p.v. plastic bekertjes bij de organisatie van sportkampen;
- recuperatie door de leveranciers van de verpakkingen waarin kuisproducten worden aangeleverd;
- gebruik van "herbruikbare bekertjes" in plaats van plastic-bekertjes, vooral bij de organisatie van sportkampen en sportklassen;
- voor sommige centra (w.o. Willebroek) zijn waterzuiveringsinstallaties aanwezig op de lozingscircuits. Een betere controle op een optimale werking zal worden uitgevoerd;
- geluidshinder door omroepinstallaties zal worden beperkt;

- o bij de aankoop van voertuigen zal het specifiek gebruik worden bepaald. In functie hiervan zal een brandstofkeuze worden gedaan (LPG, benzine, elektriciteit, mazout,..).

Bevoegdheid Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid en Inburgering (bevoegdheid Marino Keulen)

Wat specifiek de bevoegdheden Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid en Inburgering betreft, verwijs ik hierbij naar de stand van zaken, acties en de evolutie van de Centrale Coördinatieceel Milieuzorg. (zie achtergrond)

Nieuwe doelstellingen

Er zijn geen nieuwe doelstellingen geformuleerd m.b.t. het behalen van een hoger milieuzorgniveau. Wel werden in het generieke deel van de beheersovereenkomsten de volgende bepalingen voorzien:

- “De Vlaamse overheid heeft onmiskenbaar een voorbeeldfunctie tegenover alle andere actoren in onze samenleving: burgers, ondernemingen, middenveldorganisaties en andere overheden. Richtlijnen die aan deze actoren door de Vlaamse overheid worden opgelegd moeten door de agentschappen van diezelfde overheid uiteraard ook worden nageleefd. Het agentschap engageert zich om aan dergelijke richtlijnen, bijvoorbeeld inzake energiezorg, mobiliteit, etc. zelf consequent uitvoering te geven, vanuit de voorbeeldfunctie die het agentschap heeft als deel van de Vlaamse overheid.”
- “Het agentschap zal bij de aankoop van haar producten de in de Vlaamse overheid geldende normen m.b.t. energie en milieuzuinigheid respecteren en waakt erover dat deze aankoopproducten in menswaardige omstandigheden werden geproduceerd (eerlijke handel). Het agentschap engageert zich om binnen de termijn van deze beheersovereenkomst de volgende projecten met het oog op dit duurzaam en ethisch verantwoord aankoopbeheer concreet uit te voeren:...”

De entiteit zal dan ook verplicht zijn om over de activiteiten en resultaten in dit verband te rapporteren.

Bevoegdheid Wonen (bevoegdheid Marino Keulen)

Stand van zaken

Administratie Wonen was initieel ingeschreven op het laagste milieuzorgniveau; de eerste acties beperkten zich tot het inventariseren van het aangekocht kantoomateriaal. Dit is ondertussen geëvolueerd en er werd een intern milieuzorgsysteem opgezet, waarbij correct sorteren en afval voorkomen centraal staan. Er werd de voorbije jaren op regelmatige tijdstippen overleg gepleegd onder de milieuaanspreekpunten onder begeleiding van de Centrale Coördinatieceel Milieuzorg (CCM). Er werd tot nu toe gestreefd en gezocht naar middelen om het bestaande interne milieuzorgsysteem zoveel mogelijk te optimaliseren.

Acties

De administratie neemt aan zoveel mogelijk activiteiten deel die door de CCM worden georganiseerd: onder andere deelname aan 'fietsen voor Kyoto' (2005) en 'Dikke Truiendag' (2007), uitvoeren van lichtmetingen met de luxmeter (2005), het gebruik van de trap stimuleren in plaats van de lift, het correct sorteren van afval stimuleren, energieverbruik wordt per verdieping (in Phoenixgebouw) opgevolgd en gecontroleerd indien afwijkingen worden vastgesteld, milieuklachten van de administratie worden onderzocht, de (milieu-)vergunningstoestand van de agentschappen (buitendiensten van RWO) wordt onderzocht, er werden per agentschap milieuaanspreekpunten gezocht, er wordt nagedacht over hoe we het papierverbruik kunnen beperken en het afval in toom houden, sensibilisatie, enz.

Evolutie

Er is een evolutie merkbaar bij de medewerkers naar een milieuzuinigere ingesteldheid en 'milieugedrag' bij de collega's (o.a. trapgebruik, correct sorteren, papierverbruik beperken, deelname aan acties....).

Nieuwe doelstellingen

Er zijn momenteel geen doelstellingen m.b.t. het eventueel behalen van een hoger zorgniveau. Concreet probeert de eerder vernoemde werkgroep het interne milieuzorg systeem te verbeteren. Hierbij ligt de nadruk op sensibilisatie.

Bevoegdheid Mobiliteit (bevoegdheid Van Brempt)

Bij beslissing van 13 juli 2003 heeft de Vlaamse Regering de milieuzorgniveau's per entiteit vastgelegd.

Op basis van de beslissing van de Vlaamse Regering van 8 mei 2002 en dus vóór de implementatie van het project Beter Bestuurlijk Beleid (BBB) in het jaar 2006 werkten de verschillende administraties van ex-LIN dan ook aan de door de Vlaamse Regering gestelde centrale jaardoelstellingen met het oog op het bereiken van de vooropgestelde milieuzorgniveau's. In uitvoering van deze jaardoelstellingen werden de voorbije jaren acties en initiatieven genomen in verband met het voorkomen en selectief inzamelen van afval, het beperken van het papierverbruik, het sensibiliseren en betrekken van de personeelsleden, het communiceren met het oog op een verbetering van het milieubewust werken binnen de administratie, het milieubewust aankopen van goederen, het energiezuinig werken, opleggen milieuvoorwaarden in de bestekken, ... enz.

De invoering van interne milieuzorg in de Vlaamse overheid wordt door de Coördinatiecel Milieuzorg (CCM) ondersteund die verslag uitbrengt van de bekomen resultaten binnen de Vlaamse overheid.

Gelet op de herstructurering van de Vlaamse administratie in het kader van het BBB-project is het niet mogelijk om een evolutie vast te stellen inzake de behaalde milieuprestaties per administratie, niet alleen omdat sedert 1 april 2006 een aantal entiteiten verschilt van deze vóór de herstructurering, maar ook en vooral omdat de interne milieuzorg thans vooral gebouwgericht wordt aangepakt in plaats van per entiteit. Op basis van de opgedane ervaring inzake de invoering van interne milieuzorg in een aantal gebouwen van de Vlaamse administratie te Brussel heeft het Agentschap voor Facilitair Management een aantal taken met betrekking tot milieu- en energiezorg op zich genomen.

De Vlaamse administraties worden aldus vanaf midden 2006 in de verschillende gebouwen met betrekking tot onder andere de afvalverwijdering en het energiebeheer ondersteund door voornoemd Agentschap.

Vanaf het jaar 2007 dienen de entiteiten van de Vlaamse overheid dan ook per gebouw een nieuwe start te nemen en de nodige jaardoelstellingen vast te leggen, uit te voeren, op te volgen en te evalueren. In die zin verwachten de entiteiten centraal opgestelde doelstellingen inzake milieu- en energiezorg voor het jaar 2007 die per gebouw dienen vastgelegd, uitgevoerd, opgevolgd en geëvalueerd te worden.

Voorlopig worden er binnen het beleidsdomein Mobiliteit en Openbare Werken geen initiatieven genomen om een hoger zorgniveau te bekomen dan wat overeenstemt met de beslissing van de Vlaamse Regering van 13 juli 2003.

Bevoegdheid Gelijke Kansen: (bevoegdheid Van Brempt)

Het actieplan milieuzorg 2006 werd opgemaakt voor het toenmalige "departement Coördinatie", en de entiteiten e-IB (vóór de BBB-reorganisatie SCICT geheten) en Interne Audit. Dit betekent, binnen het kader van de gereorganiseerde Vlaamse Overheid, dat momenteel een gezamenlijk actieplan milieuzorg in uitvoering is voor de departementen DAR en Internationaal Vlaanderen en de

agentschappen Interne Audit van de Vlaamse Administratie, en het agentschap Internationale Samenwerking.

- Op dit ogenblik wordt het milieuzorgniveau 2 gehaald. Ter verduidelijking: zowel het halen van milieuzorgniveau 1 als 2 stellen geen concreet resultaat voorop. Beide niveaus beogen het opmaken van een milieubeleidsverklaring en het invoeren van milieuzorgsystemen in functie van continue verbetering. Niveau 1 vraagt een doorlichting naar een volledige conformiteit met de milieuwetgeving en van enkele belangrijke milieuaspecten, gekoppeld aan een actieplan. Niveau 2, door de Vlaamse Regering vooropgesteld als norm voor alle entiteiten van de Vlaamse Overheid, vergt een doorlichting van alle van toepassing zijnde milieuaspecten.
- Zoals reeds gesteld is er een gezamenlijk actieplan in uitvoering. Hierin zijn doelstellingen en acties opgenomen die een structurele inbedding van milieuzorg waarmaken, zoals voorzien in milieuzorgniveau 2: registreren en evalueren van milieugegevens, met concreet vooropgestelde normen (o.a. vermindering van papierverbruik), uitwerken van milieuvriendelijke procedures, die rekening houden met milieucriteria, en ten slotte het continu sensibiliseren en informeren van de personeelsleden. In het bijzonder wordt in het actieplan ook expliciet verwezen naar activiteiten, waaronder het meten van waterverbruik, afval en energie, die zich op het niveau van het gebouw situeren waar de betrokken entiteiten gehuisvest zijn. Tevens schakelt het actieplan zich in in de generieke actieplannen die door de Centrale Coördinatiecel milieuzorg worden opgezet.
- Er is in elk geval een positieve evolutie vast te stellen ten aanzien van de vooropgestelde doelstellingen en acties. Een en ander vergt evenwel een voortgezette en voortdurende bewustmaking van de personeelsleden.
- Er zijn geen doelstellingen voor het behalen van het hoger milieuzorgniveau 3, met name van een ISO-certificaat.

Bevoegdheid Sociale Economie (bevoegdheid Van Brempt)

In uitvoering van milieuzorgniveau 2 maakte de administratie in 2004 en 2005 een jaaractieplan Interne Milieuzorg. Daarin komen drie grote peilers aan bod:

- Algemene sensibilisatie: via ludieke acties aandacht op het milieu vestigen
- Afval: gedragsverandering inzake afvalproductie en recyclage teweegbrengen
- Energie: gedragsverandering inzake energieverbruik teweegbrengen

Deze plannen kregen een positief advies vanwege de CCM (Coördinatiecel Milieuzorg) van de Vlaamse overheid. Over het actieplan 2005: “Sommige actiepunten maken gebruik van bestaande middelen, andere getuigen van eigen originaliteit en enthousiasme. Ze zijn tevens haalbaar en duidelijk beschreven. Het is een realistisch actieplan dat de entiteit in staat stelt om te werken aan milieuzorg.”

Departement IVL (bevoegdheid minister Moerman)

Het actieplan milieuzorg werd nog opgemaakt voor de toenmalige entiteit “departement Coördinatie”, samen met de entiteiten e-IB (vóór de BBB-reorganisatie SCICT geheten) en Interne Audit. Dit betekent actueel, binnen het kader van de gereorganiseerde Vlaamse Overheid, dat een gezamenlijk actieplan milieuzorg in uitvoering is voor de departementen DAR en Internationaal Vlaanderen:

- Op dit ogenblik wordt het milieuzorgniveau 2 gehaald. Ter verduidelijking: zowel het halen van milieuzorgniveau 1 als 2 stellen geen concreet resultaat voorop. Beide niveaus beogen het opmaken van een milieubeleidsverklaring en het invoeren van milieuzorgsystemen in functie van continue verbetering. Niveau 1 vraagt een doorlichting naar een volledige conformiteit met de milieuwetgeving en van enkele belangrijke milieuaspecten, gekoppeld aan een actieplan. Niveau 2, door de regering vooropgesteld als norm voor alle entiteiten van de Vlaamse overheid, vergt een doorlichting van alle van toepassing zijnde milieuaspecten.
- Zoals reeds gesteld is er een gezamenlijk actieplan in uitvoering. Hierin zijn doelstellingen en acties opgenomen die een structurele inbedding van milieuzorg waarmaken, zoals voorzien in milieuzorgniveau 2: registreren en evalueren van milieugegevens, met concreet vooropgestelde normen (o.a. vermindering van papierverbruik), uitwerken van

milieuvriendelijke procedures, die rekening houden met milieucriteria, en ten slotte het continu sensibiliseren en informeren van de personeelsleden. In het bijzonder wordt in het actieplan ook expliciet verwezen naar activiteiten, waaronder het meten van waterverbruik, afval en energie, die zich op het niveau van het gebouw situeren waar de betrokken entiteiten gehuisvest zijn. Tevens schakelt het actieplan zich in in de generieke actieplannen die door de Centrale Coördinatiecel milieuzorg worden opgezet.

- Er is in elk geval een positieve evolutie vast te stellen ten aanzien van de vooropgestelde doelstellingen en acties. Een en ander vergt evenwel een voortgezette en voortdurende bewustmaking van de personeelsleden.
- Er zijn geen doelstellingen voor het behalen van het hoger milieuzorgniveau 3, met name van een ISO-certificaat, enerzijds omdat daartoe niet onmiddellijk de noodzaak bestaat, anderzijds omdat dit extra personele en financiële middelen zou vergen die niet beschikbaar zijn.

Departement EWI (bevoegdheid minister Moerman)

Stand van zaken

Op dit ogenblik wordt het milieuzorgniveau 2 gehaald. Ter verduidelijking: zowel het halen van milieuzorgniveau 1 als 2 stellen geen concreet resultaat voorop. Beide niveaus beogen het opmaken van een milieubeleidsverklaring en het invoeren van milieuzorgsystemen in functie van continue verbetering. Niveau 1 vraagt een doorlichting naar een volledige conformiteit met de milieuwetgeving en van enkele belangrijke milieuaspecten, gekoppeld aan een actieplan. Niveau 2, door de regering vooropgesteld als norm voor alle entiteiten van de Vlaamse overheid, vergt een doorlichting van alle van toepassing zijnde milieuaspecten;

Acties

Elke entiteit moet jaarlijks een actieplan milieuzorg opstellen. Ook jaarlijks moet er een evaluatie gemaakt worden.

Doelstellingen en acties zijn: communicatie en sensibilisatie, vormingsactieplannen, er wordt ook werk gemaakt van de ontwikkeling van indicatoren voor de opvolging van milieuzorgacties.

Tevens dienen de actieplannen zich in te schakelen in de generieke actieplannen die door de Centrale Coördinatiecel milieuzorg worden opgezet.

Evolutie

De opvolging van de evolutie betreffende de behaalde milieuprestaties is momenteel nog niet evident. Er wordt werk gemaakt van de selectie van geschikte indicatoren waar ook het nodige cijfermateriaal voor voorhanden is. Zo zal voor energie vooral gewerkt worden op basis van de vereisten voor het energieprestatiecertificaat.

Nieuwe doelstellingen

Er zijn geen nieuwe doelstellingen geformuleerd m.b.t. het behalen van een hoger milieuzorgniveau.

IWT (bevoegdheid minister Moerman)

Stand van zaken

Op 23 januari 2004 werd door het IWT het intern milieuactieplan goedgekeurd dat op termijn moet toelaten het voor het IWT vooropgestelde milieuzorgniveau nr. 2 te realiseren. Dit milieuzorgniveau werd bepaald aan de hand van een vooronderzoek dat in 2003 werd uitgevoerd met de bedoeling de conformiteit met de geldende milieuwetgeving na te gaan en de belangrijkste milieuaspecten voor het IWT in kaart te brengen. In de periode oktober – december 2004 werd een eerste evaluatie van de toen gevoerde acties uitgevoerd en een geactualiseerd milieuactieplan voor 2005 voorbereid.

Acties

Wat 2005 betreft werd overeenkomstig de beslissing van de voogdijoverheid, vooral de nadruk gelegd op het belang van het thema *energie* en *mobilititeit* voor zover dit laatste betrekking heeft op het

dienstverkeer (mobiliteit hier begrepen als een streven naar een vermindering van het energieverbruik en bijhorende emissies toegespitst op voertuigen). Dit betekende dat – indien relevant voor de instelling - vooral acties rond energie en mobiliteit in het jaaractieplan werden opgenomen.

In navolging van de beschouwingen bij het opstarten van de eerste milieuacties hierbij verwijzend naar de voorbeeldrol die de Vlaamse overheid o.m. op het vlak van energiebesparing te vervullen heeft, werden in het IWT-actieplan –2005 een aantal initiatieven opgenomen die dit engagement op een dynamische en motiverende wijze, continu en zichtbaar zouden uitdragen zoals bv. door het uitvoeren van een energie-audit, het uitwerken – in samenspraak met de gebouwbeheerder - van een energieboekhouding en tenslotte het nemen van een aantal energiebesparende maatregelen zowel op het vlak van verlichting als inzake rationeel (energie)gebruik van informatica uitrusting, media- en andere elektrische apparatuur.

Zoals in 2005 werd ook voor 2006 gekozen om te werken rond de jaarthema's : 'energie' en 'mobiliteit'. Waarbij het wat dit laatste punt betreft de bedoeling was tot een duurzamer mobiliteitsgedrag te komen door o.a.:

- het opzetten van de nodige sensibiliseringsacties rond aangepast rijgedrag bij het gebruik van dienstvoertuigen;
- een oordeelkundig gebruik van dienstvoertuigen. Sommige zendingsoopdrachten die met een dienstwagen(s) worden uitgevoerd kunnen – mits de nodige afstemming /coördinatie – evengoed en tegelijkertijd met andere zendingsoopdrachten worden gecombineerd. Via deze tijds-, route- en energiebesparende maatregelen is het de bedoeling mee te helpen aan de uitbouw van een milieuvriendelijker verkeersgedrag. In het actieplan 2006 werd overigens ook het sensibiliseren en aanzetten tot een aangepast (energiezuinig) rijgedrag voorzien. Op basis van het ROB-principe (Rustig op de baan) werden gebruikers van dienstvoertuigen opgeroepen om de bestaande snelheidslimieten en de principes van ecodriving in hun rijgedrag maximaal te respecteren en op die manier hun bijdrage te leveren tot een beter leefmilieu.
- het optimaliseren van het thuiswerk. Sinds 2005 wordt overigens onder bepaalde voorwaarden occasioneel thuiswerken aan het IWT-personeel toegestaan waarbij onder occasioneel thuiswerk wordt verstaan het uitvoeren van een taak op korte termijn aflopend en niet repetitief of niet structureel van aard. Deze maatregel werd eind 2006 geëvalueerd en zal in 2007 zo mogelijk verder worden uitgebreid.

Evolutie

Sinds de voorbije drie jaar zijn door het IWT heel wat inspanningen geleverd inzake interne milieuzorg en rationeel energiegebruik. Het spreekt voor zich dat niet alle acties leiden tot meetbare resultaten onder meer omdat de invoering van milieuzorg een continu proces is met als uiteindelijk doel een mentaliteits- en gedragsverandering.

Nieuwe doelstellingen

Buiten het in stand houden en zo nodig het bijsturen van bovenvermelde maatregelen uit het "IWT - Milieu actieplan 2006" zijn er voor 2007 geen bijkomende maatregelen voorzien om binnen de huidige taakstelling van het instituut een hoger milieuzorgniveau te behalen.

VITO (bevoegdheid minister Moerman)

VITO is recent (begin 2007) ISO 14000 :2004 gecertificeerd, als opstap naar het halen van een EMAS2-certificaat, eind 2007-begin 2008. Dit traject is reeds sinds meer dan 2 jaren lopende binnen VITO en wordt aangestuurd door een interne Milieucoördinator en manager van het milieumanagementsysteem (MMS). Het traject wordt ook extern begeleid.

VLAO (bevoegdheid minister Moerman)

Het Vlaams Agentschap Ondernemen (VLAO) werd opgericht met ingang van 1 januari 2006. Het formeel nastreven van een milieuzorgniveau was tot op heden geen prioritaire doelstelling van het VLAO maar wordt wel een objectief voor de nabije toekomst.

Desalniettemin is het VLAO alert voor milieuzorg.

- Daar waar mogelijk wordt het aankoopbeleid afgestemd op een minimale belasting van het milieu (verpakkingen, energieverbruik, recycleerbaarheid,...)
- Ook op het vlak van energiegebruik werden er maatregelen genomen. Zo werd er geïnvesteerd in een systeem dat het doven van de verlichting optimaliseert.
- Het gebruik van verbruiksgoederen wordt zo veel mogelijk beperkt. Daar waar opportuun wordt het papier recto-verso gebruikt.

Gegeven de jonge leeftijd van het VLAO was het detecteren van evoluties nog niet aan de orde.

VLAIO (bevoegdheid minister Moernan)

Het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen was oorspronkelijk ingedeeld onder niveau twee. Er bestaat echter sinds twee jaar geen verplichting meer tot het indienen van een actieplan. Wel werd er in de beheersovereenkomst een bepaling opgenomen die stelt:

“§5. Een duurzaam en ethisch verantwoord aankoopbeheer

Het agentschap zal bij de aankoop van zijn producten de in de Vlaamse overheid geldende normen met betrekking tot energie; en milieuzuinigheid respecteren en waakt erover dat die producten in menswaardige omstandigheden werden geproduceerd. Het agentschap gaat het engagement aan om binnen de termijn van de beheersovereenkomst de volgende projecten met het oog op dat duurzame en ethisch verantwoorde aankoopbeheer concreet uit te voeren:

- *onderzoek naar de aankoop van relatiegeschenken en cateringproducten die voldoen aan de criteria van duurzaam en ethisch ondernemen;*
- *onderzoek naar de mogelijkheid tot aankoop van andere producten die voldoen aan de criteria van duurzaam en ethisch ondernemen.”*

Concreet heeft het Vlaamse Agentschap voor Internationaal Ondernemen wat betreft milieuzorg reeds de volgende acties ondernomen:

1. In april 2007 wordt volledig overgeschakeld op 100% gerecycleerd kopieerpapier.
2. Voor dienstverplaatsingen in Brussel werden vijf fietsen aangekocht.
3. Reeds jarenlang wordt bij FIT het gebruikte papier gesorteerd en afzonderlijk opgehaald.

Beleidsdomein Financiën en Begroting (bevoegdheid minister Van Mechelen)

Stand van zaken

Mijn administratie Financiën en Begroting (FB) situeert zich momenteel op milieuzorgniveau 1.

Acties

Om aan de voorwaarden van dit milieuzorgniveau te voldoen, stelde FB vooreerst een centraal aanspreekpunt interne milieuzorg (IMZ) binnen de administratie aan.

Ten tweede concentreerde en concentreert de administratie zich sinds enkele jaren op enkele milieuaspecten die zij belangrijk acht.

Betreffende papierverbruik stelde zij daarenboven een specifieke milieudoelstelling op (m.n. 10 % minder papierverbruik in één jaar tijd trachten te bewerkstelligen).

Voor het jaar 2005 werd een milieuoctieplan opgesteld. In 2006 (en 2007) wordt verder geborduurd op dit actieplan.

Tot op heden rapporteerde het IMZ-aanspreekpunt een tweetal keer de stand van zaken aan het Cova (orgaan van leidinggevenden van FB vóór BBB). Nieuwe voorstellen werden hierbij gelanceerd, andere onderzocht of minder adequaat bevonden.

Concrete realisaties m.b.t. enkele milieuaspecten:

- Er werd een sensibiliseringsactie gestart om PMD apart in te zamelen. Voorheen belandde PMD immers nog bij het restafval.
- Er wordt een energieboekhouding bijgehouden met gedetailleerde verbruiksgegevens inzake water, aardgas en elektriciteit.
- Tevens werd er begonnen met een bescheiden vorm van sensibilisering (stickers aan de lichtsckelaars in de toiletten en op de netwerk- en Océ-printers, affichage, intranet).
- Meetgegevens inzake papierverbruik (aantal kopieën, prints en scans) op Océ-toestellen worden verzameld.
- Daarnaast werd een aanvang genomen met een sensibiliseringsactie (intranet, mail aan de personeelsleden, affiches) met als bedoeling het papierverbruik te reduceren.
- Bij de medewerkers werd een oproep gelanceerd om eenzijdig bedrukt papier eveneens apart in te zamelen. Dit papier wordt door de administratie gerecupereerd, tot notablokken gelijmd en opnieuw ter beschikking gesteld aan de personeelsleden. Bovendien kunnen de personeelsleden nog enkel beroep doen op dit soort notablokken (er worden m.a.w. niet langer notablokken met dubbelzijdig bedrukt papier voorzien).
- FB deed reeds tweemaal mee met de actie Fietsen naar Kyoto. Ook de dienstfiets (voor werk-werkverkeer) werd gepromoot. Voorts engageerde FB zich dit jaar ook op de Dikke-truiendag (temperatuur werd op 20° C gezet en de verlichting ging gedurende één uur uit). Ten slotte werd de aandacht gevestigd op BEBAT-dozen, waarin personeelsleden hun lege batterijen kunnen deponeren.

Evolutie

Vastgestelde evolutie inzake de behaalde milieuprestaties door het toepassen van interne milieuzorg:

- PMD komt niet langer of nog nauwelijks bij het restafval terecht.
- Wat betreft het energieverbruik ligt het interpreteren van het cijfermateriaal moeilijk. In 2006 was er immers de BBB-beweging wat enkele personeelsverschuivingen/bijkomend personeel met zich meebracht. Ook weersomstandigheden (bv. warmere winter in 2007 dan in 2006) zorgen ervoor dat de cijfers niet eenduidig verklaard kunnen worden.
- Ook op het vlak van papierverbruik doen zich gelijkaardige interpretatiemoeilijkheden voor. Indien er dan toch een voorlopige en voorzichtige conclusie gesteld moet worden, ziet het er naar uit dat het papierverbruik, ondanks de geleverde inspanningen (cf. supra), stabiel gebleven is.

Nieuwe doelstellingen

FB beperkt zich momenteel – bewust – grotendeels tot de thema's "papier" en "energie". Dit zijn immers de twee voornaamste milieudimensies met een behoorlijke groei- of beter gezegd reductiemarge. Hier kan m.a.w. de grootste milieuwinst gegenereerd worden. Omwille van deze reden wordt er dus vooral op deze materies gefocust.

Beleidsdomein Ruimtelijke Ordening (bevoegdheid minister Van Mechelen)

Stand van zaken

Ruimtelijke Ordening was initieel ingeschreven op het laagste milieuzorgniveau; de eerste acties beperkten zich tot het inventariseren van het aangekocht kantoormateriaal. Dit is ondertussen geëvolueerd en er werd een intern milieuzorgsysteem opgezet, waarbij correct sorteren en afval voorkomen centraal staan. Er werd de voorbije jaren op regelmatige tijdstippen overleg gepleegd onder de milieuaanspreekpunten onder begeleiding van de Centrale Coördinatieceel Milieuzorg (CCM). Er werd tot nu toe gestreefd en gezocht naar middelen om het bestaande interne milieuzorgsysteem zoveel mogelijk te optimaliseren.

Acties

De administratie neemt aan zoveel mogelijk activiteiten deel die door de CCM worden georganiseerd: onder andere deelname aan 'fietsen voor Kyoto' (2005) en 'Dikke Truiendag' (2007), uitvoeren van

lichtmetingen met de luxmeter (2005), het gebruik van de trap stimuleren in plaats van de lift, het correct sorteren van afval stimuleren, energieverbruik wordt per verdieping (in Phoenixgebouw) opgevolgd en gecontroleerd indien afwijkingen worden vastgesteld, milieuklachten van de administratie worden onderzocht, de (milieu-)vergunningstoestand van de agentschappen (buitendiensten van RWO) wordt onderzocht, er werden per agentschap milieuaanspreekpunten gezocht, er wordt nagedacht over hoe we het papierverbruik kunnen beperken en het afval in toom houden, sensibilisatie, enz.

Evolutie

Er is een evolutie merkbaar bij de medewerkers naar een milieuzuinigere ingesteldheid en 'milieugedrag' bij de collega's (o.a. trapgebruik, correct sorteren, papierverbruik beperken, deelname aan acties....).

Nieuwe doelstellingen

Er zijn momenteel geen doelstellingen m.b.t. het eventueel behalen van een hoger zorgniveau. Concreet probeert de eerder vernoemde werkgroep het interne milieuzorg systeem te verbeteren. Hierbij ligt de nadruk op sensibilisatie.

IVA Toerisme Vlaanderen (bevoegdheid minister Bourgeois)

Toerisme Vlaanderen zet zich in om een kwalitatief, duurzaam toeristisch beleid te ontwikkelen, waardoor Vlaanderen zich kan profileren als een duurzame toeristische bestemming. Dat is de hoofddoelstelling op lange termijn. Hiertoe wil Toerisme Vlaanderen het denkproces van duurzaam toerisme omzetten in concrete maatregelen.

Deze opdracht vertaalt zich in enkele concrete acties. We onderscheiden twee grote acties:

- Actie 1: introduceren van aspecten van sociaal verantwoord en milieubewust ondernemen in Toerisme Vlaanderen.
- Actie 2: integratie van duurzaamheid in de wetgeving, de strategieën, plannen en beleidsbeslissingen van Toerisme Vlaanderen en haar afdelingen.

Interne milieuzorg maakt deel uit van actie 2 en meer concreet binnen de dienst Logistiek en facilities. Toerisme Vlaanderen heeft eind 2004 een duurzaamheidsscan laten uitvoeren om inzicht te verwerven in de duurzaamheidsprestaties van de verschillende diensten. Op basis van de resultaten van de scan werd een actieplan voor interne milieuzorg opgesteld met als prioritaire actie: duurzaam inkoopbeleid. Door het wegvallen van de verantwoordelijke van de dienst Logistiek en Facilities in 2005 ontbreekt een globale aanpak van het interne milieubeleid.

Met een zuinig energieverbruik en waterverbruik werd rekening gehouden bij de verbouwingswerken van de 5 verdiepingen kantooruimte.

Toerisme Vlaanderen heeft deelgenomen aan de Dikke Truiendag. Deze actie werd in een ruimere campagne rond zuinig energieverbruik verwerkt.

In 2006 werd een grootschalige campagne gelanceerd onder de naam: Toerisme Vlaanderen in slechte papieren? Het doel van de actie was inzicht te verwerven in het papierverbruik en deze trachten te verminderen. Naast technische ingrepen lag het accent op de bewustmaking bij het personeel. Hiervoor werden tal van nieuw ontwikkelende communicatiemiddelen aangewend.

Als ondersteuning werd ook een interne workshop georganiseerd en een prijs uitgereikt aan de verdieping die het meeste papier bespaard heeft gedurende een aantal maanden.

Toerisme Vlaanderen heeft zich in 2006 kandidaat gesteld voor Groen Bestek van de Milieukoopwijzer. Hierdoor ontvangt Toerisme Vlaanderen gratis begeleiding bij het verduurzamen van hun aankoopbeleid.

Op http://www.milieukoopwijzer.be/bezoeker/praktijk/GB/deelnemers2006/Toerisme_Vlaanderen.php staat het verslag van de eerste stappen van de begeleiding.

Voor de vernieuwing van het wagenpark wordt momenteel onderzocht welke wagens in aanmerking komen op basis van de informatie van Vito over milieuzuinige wagens.

Departementen bevoegd voor Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme (bevoegdheid minister Bourgeois)

Met het project Beter Bestuurlijk Beleid is de Vlaamse overheid volledig gereorganiseerd in dertien homogene beleidsdomeinen. Het antwoord heeft betrekking op het beleidsdomein Bestuurszaken, het beleidsdomein internationaal Vlaanderen en een deel van het beleidsdomein Cultuur, Jeugd, Sport en Media.

Stand van zaken

Onder het beleidsdomein Bestuurszaken, waarvan de operationalisering is goedgekeurd door de Vlaamse regering op 17 maart 2006, ressorteert o.m. het Agentschap voor Facilitair Management. Dit agentschap is op 1 april 2006 opgericht en is ruw geschetst de rechtsoptolger van de administratie Logistiek Management (ALOMA) en de afdeling Gebouwen (deel van AOGGI), beide onderdeel van het departement AZF van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. In de beslissing van de VR van 18 juli 2003 werd zowel aan ALOMA als aan AOGGI opgelegd dat milieuzorgniveau 2 behaald moest worden tegen eind 2004.

Dit milieuzorgniveau 2 houdt in dat er een doorlichting moest gebeuren naar conformiteit aan de milieuwetgeving, naar alle milieuaspecten inclusief een significantiebepaling en een actieplan moest opgesteld worden rond conformiteit milieuwetgeving en alle van toepassing zijnde significante milieuaspecten.

Voor wat betreft de administratie Logistiek Management werd in het najaar van 2003 deze doorlichting doorgevoerd. Deze doorlichting resulteerde in het actieplan voor ALOMA voor 2004. Dit actieplan bestond uit twee delen, een algemeen deel en een deel rond catering, waarbij een aantal acties gecentreerd waren rond het jaarthema afval. Ook voor 2005 werd een actieplan opgesteld, voornamelijk met acties rond de jaarthema's voor 2005: energie en mobiliteit.

Hierdoor zijn de basisvoorwaarden voor milieuzorgniveau 2 vervuld voor ALOMA.

Acties

Volgende acties en projecten werden uitgevoerd van 2004 tot heden:

- Een verdere uitbreiding van de selectieve afvalinzamelingen naar alle grote administratieve gebouwen onder beheer van het agentschap Facilitair Management
- Een gevoelige uitbreiding van het aantal dienstfietsen en een betere zichtbaarheid van deze dienstfietsen
- Het proactief anticiperen op de EURO4-emissienormen bij het afsluiten van een nieuw contract voor leasing van dienstvoertuigen
- Bij de keuze van dienstvoertuigen wordt door het agentschap voor Facilitair Management systematisch rekening gehouden met milieuaspecten zoals verbruik, CO₂-uitstoot, conformiteit met de euro emissienormen.
- In de bestekken voor aankoop van roerende goederen worden milieuaspecten opgenomen als essentiële eis of als gunningscriterium. Voorbeelden zijn te vinden in de bestekken voor aankoop van gerecycleerd fotokopiepapier, bureaubenodigheden, herbruik-tonercartridges, meubilair, fotokopieertoestellen en dienstvoertuigen.
- ALOMA nam deel aan de actie 'groen bestek' van de BBL, waarbij het aankoopbeleid positief werd geëvalueerd.
- Het agentschap voor Facilitair Management neemt deel aan de stuurgroep van het project 'Milieukoopwijzer' dat overheidsbesturen op weg moet zetten naar een milieuvriendelijker aankoopbeleid.

- Het agentschap voor Facilitair Management participeerde aan het opstellen van het door de Vlaamse Regering goedgekeurde actieplan "Milieuzorg in het voertuigenpark". De in het plan opgenomen actiepunten zijn in uitvoering.
- Voor de schoonmaak van kantoren door de DAB Schoonmaak werd de microvezelmethode ingevoerd. Deze methode houdt in dat het verbruik van alkalische schoonmaakproducten sterk wordt beperkt. Deze schoonmaakmethode werd niet alleen ingevoerd voor de schoonmaak in eigen beheer maar werd ook opgelegd aan de externe schoonmaakfirma's die opdrachten uitvoeren voor de Vlaamse overheid.
- Voor de aankoop van producten bij de DAB schoonmaak wordt aandacht besteed aan de samenstelling ervan. Zo worden de meest milieubelastende bestanddelen uit de producten geweerd. Er worden enkel nog ontkalkers op basis van citroenzuur en/of mierenzuur gebruikt, in plaats van zwavelzuur.
- Bij de afdeling Gebouwen is er raamcontract omtrent de uitvoering van VLAREM II metingen op afgassen van stookinstallaties.
- De afdeling Gebouwen heeft een raamcontract voor wat betreft legionella & waterhuishouding.
- Er is bij de afdeling Gebouwen een raamcontract in opmaak betreffende oriënterend bodemonderzoek.

Evolutie

In 2005 besliste het kabinet voor Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur om de Centrale Coördinatiecel Milieuzorg (CCM) te bestendigen (2006 – heden). In overleg met het kabinet van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme werd beslist om de cel, na de reorganisatie (Beter Bestuurlijk Beleid) te positioneren binnen het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie en een samenwerkingsprotocol uit te werken met het Beleidsdomein Bestuurszaken. De middelen en het aantal personeelsleden van de CCM werden aangepast.

In het kader van deze beslissingen werden ook de taak en het mandaat van de cel gewijzigd en beperkt tot:

- begeleiding leidinggevenden om milieuzorg en respect regelgeving op te nemen in doelstellingen leidinggevenden
- adviesverlening naar andere administraties inzake implementatie milieuzorg + acties om milieubewuster te functioneren.

Naar aanleiding van deze wijzigingen werd geen actualisatie meer doorgevoerd van de beslissing van 18 juli 2003 (toewijzing van de milieuzorgniveaus), aangepast aan de nieuwe organisatorische structuur van de Vlaamse overheid.

De CCM maakt, naast de adviesverlenende rol, verder werk van meer overkoepelende acties:

- communicatie en sensibilisatie: om ambtenaren te sensibiliseren heeft de CCM campagnemateriaal ontwikkeld dat entiteiten kunnen bestellen om eigen sensibilisatieacties op poten te zetten. Vanaf 2007 wordt dit materiaal ook digitaal ter beschikking gesteld van lokale overheden. CCM was ook trekker van de Dikke-truiendag binnen de Vlaamse overheid.
- vorming: vormingsactiviteiten rond diverse thema's zoals energiezorg in kantoorgebouwen, duurzame overheidsaankopen, biobrandstoffen, worden georganiseerd voor entiteiten van de Vlaamse overheid en lokale overheden.
- actieplannen Energiezorg in Vlaamse overheidsgebouwen (Vlaamse Regering, 22 juli 2006) en Milieuzorg in het voertuigenpark van de Vlaamse overheid (Vlaamse Regering, 26 januari 2007): de actieplannen omvatten acties die overkoepelend georganiseerd worden en doelstellingen die van toepassing zijn voor alle entiteiten.
- er wordt ook werk gemaakt van de ontwikkeling van indicatoren voor de opvolging van milieuzorgacties
- acties i.s.m. sleutelentiteiten zoals Bestuurszaken: vb. studie duurzaamheidscriteria in overheidsopdrachten. CCM volgt ook de milieuaspecten op in de werkgroepen van de grote gebouwen.

Deze aanpak beantwoordt ook aan de conclusies van de evaluatie van het project, die plaatsvond in de loop van 2004.

De verdere opvolging van de evolutie betreffende de behaalde milieuprestaties is momenteel nog niet evident. Er wordt werk gemaakt van de selectie van geschikte indicatoren waar ook het nodige cijfermateriaal voor voorhanden is. Zo zal voor energie vooral gewerkt worden op basis van de vereisten voor het energieprestatiecertificaat.

Voor de opname van milieucriteria in overheidsopdrachten wordt door OVAM i.s.m. onder meer de CCM gewerkt aan indicatoren en een berekeningsmodel. Concreet voor de aankoop van wagens zal gewerkt worden op basis van Ecoscore. De reorganisatie heeft er mee toe bijgedragen dat de opvolging van de evolutie moeizaam verloopt. Er zijn nauwelijks nulmetingen en de cijfers zijn meestal niet centraal beschikbaar.

Meer informatie over de activiteiten van de CCM is beschikbaar op: www.vlaanderen.be/milieuzorg.

Nieuwe doelstellingen

Er zijn geen nieuwe doelstellingen geformuleerd m.b.t. het behalen van een hoger milieuzorgniveau. Wel werden in het generieke deel van de beheersovereenkomsten de volgende bepalingen voorzien:

- “De Vlaamse overheid heeft onmiskenbaar een voorbeeldfunctie tegenover alle andere actoren in onze samenleving: burgers, ondernemingen, middenveldorganisaties en andere overheden. Richtlijnen die aan deze actoren door de Vlaamse overheid worden opgelegd moeten door de agentschappen van diezelfde overheid uiteraard ook worden nageleefd. Het agentschap engageert zich om aan dergelijke richtlijnen, bijvoorbeeld inzake energiezorg, mobiliteit, etc. zelf consequent uitvoering te geven, vanuit de voorbeeldfunctie die het agentschap heeft als deel van de Vlaamse overheid.”
- “Het agentschap zal bij de aankoop van haar producten de in de Vlaamse overheid geldende normen m.b.t. energie en milieuzuinigheid respecteren en waakt erover dat deze aankoopproducten in menswaardige omstandigheden werden geproduceerd (eerlijke handel). Het agentschap engageert zich om binnen de termijn van deze beheersovereenkomst de volgende projecten met het oog op dit duurzaam en ethisch verantwoord aankoopbeheer concreet uit te voeren:...”

Entiteiten zullen dan ook verplicht zijn om over de activiteiten en resultaten in dit verband te rapporteren.

Afdeling Media (bevoegdheid minister Bourgeois)

Stand van zaken en acties

Voor de stafdiensten van het departement CJSJ (waaronder de afdeling Media) gelden volgende voorwaarden voor milieuzorgniveau 2:

1. Voorleggen van een milieubeleidsverklaring
Het Vlaams Ministerie van Cultuur, Jeugd, Sport en Media onderschrijft de milieubeleidsverklaring van de Vlaamse overheid.
2. Voorleggen van een gedetailleerde doorlichting naar conformiteit met de milieuwetgeving.
Het gebouw en de werking van de entiteit (louter administratief karakter) voldoet aan alle gestelde milieueisen van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.
3. Voorleggen van een actieplan ter regularisatie van de non-conformiteiten.
Er waren geen non-conformiteiten.
4. Sensibiliseren van de werknemers.
Werknemers worden gesensibiliseerd via:
 - een eigen IMZ-intranetsite:
http://intra.cjsj.vlaanderen.be/logistiek/interne_milieuzorg/index.html;
 - e-brieven;
 - muurkrantberichten;
 - poster- en stickeracties;

- aanspreekpunten IMZ.
- 5. Voorleggen van milieudoelstellingen met betrekking tot één of enkele belangrijke milieuaspecten.
doelstelling 2004: Afvalbeheersing met aandacht voor gescheiden afvalophaling.
doelstelling 2005-2006: Afval- en energiebeheersing met aandacht voor een milieuzuinig gebruik van elektrische apparaten, een milieuvriendelijke verhuis (september 2005) en het uitvoeren van een energieaudit (september 2006).
doelstelling 2007-2008: Energie en Mobiliteit met aandacht voor de opvolging van de afspraken gemaakt op basis van de energieaudit en de opstart van een energieboekhouding.
- 6. Voorleggen van een actieplan tot realisatie van de doelstellingen.
Voor de doelstellingen 2004 tot 2006 werden ook eigen actieplannen voorgelegd en geëvalueerd.
Voor doelstelling 2007-2008 was dit niet meer verplicht. Hier werd het algemeen actieplan Energie en Mobiliteit van de Coördinatieceel Milieuzorg onderschreven.
- 7. Doorvoeren van periodieke beoordelingen en bijstellingen.
Op basis van de actieplannen waren er periodieke beoordelingen door de werkgroep Milieuzorg en de Coördinatieceel Milieuzorg (evaluatie actieplannen) en werden telkens de nodige bijstellingen uitgevoerd.
- 8. Jaarlijks rapporteren naar de centrale coördinatieceel milieuzorg.
De actieplannen worden jaarlijks gerapporteerd aan de CCM.
- 9. Voorleggen van een gedetailleerde doorlichting naar alle belangrijke milieuaspecten.
Eind 2006 heeft het Arenberggebouw een energieaudit uitgevoerd. Op basis daarvan worden er in 2007 acties ondernomen voor volgende zaken:
 - Follow-up van het verbruik en het beheer van de installaties;
 - Isolatie, luchtdichtheid en bescherming tegen zoninstraling;
 - Koelinstallatie – klimaatregeling;
 - Ventilatie;
 - Eendeenheden – verwarming en koeling;
 - Sanitair warm water;
 - Verlichting;
 - Elektrische apparatuur.

Concrete acties:

- Sensibilisatie personeelsleden (eigen IMZ-intranetsite, muurkrant, mailbox, poster- en stickeracties, aanspreekpunten)
- Gescheiden afvalophaling (papier, PMD, restafval)
- Vervanging wegwerpbekers door herbruikbare bekens
- Weging en inventarisatie afval
- Promotie dienstfietsen
- Centraal economaat
- Kringloop kantoor materiaal
- Bestek- en bestelformulering aankoop specifieke milieucriteria
- Addendum bestelformulier voor 'groene cateraars' (actie Groen Bestek)
- Communicatie naar aankopers
- Aankoop van kantoorplanten (luchtzuivering en stresskillers)
- Slaapstand netwerkprinters en kopieerapparaten
- Maximaal inspelen op het begrip 'Paperless office' door gebruik te maken van documentbeheerssystemen (eRoom, BOB-tool) en scanningssystemen
- Gebruik van netwerkprinters vnl. zwart-wit (energiezuiniger en minder tonerverbruik):
 - minder afdrukken
 - stimuleren van recto-verso afdrukken
 - voornamelijk zwart-wit printers
 - uitdovend gebruik van standalone printers

- Aansluiten van kopieerapparaten op het netwerk waardoor deze ook als netwerkdrukker en – scanner gebruikt kunnen worden
- Deelname aan acties zoals ‘Groen Bestek’, ‘Fietsen naar Kyoto’, ‘Energiezuinig en defensief rijgedrag voor beroepschauffeurs van de Vlaamse overheid’, ‘Dikke Truiendag’, ...
- Evolutie naar een ‘anders werken’ omgeving
 - invoering van digitaal werken met als doel de papierstroom tot een minimum te herleiden en op termijn telewerken mogelijk te maken
 - clean desk principe zal ingevoerd worden (alle pc’s worden na de diensturen opgeborgen)
 - uitdovend gebruik van beeldschermen door gebruik te maken van laptops

Evolutie

- Bewustere omgang personeelsleden met afval, kantoomateriaal, papier, verwarming, elektriciteit, ... waardoor besparingen op verbruik van papier, kantoomaterialen en energie;
- Gescheiden afvalophaling;
- Stijgend gebruik van de dienstfietsen;
- Schakelklokken gangverlichting;
- Opname milieuzorg in de beheersovereenkomsten;
- Papierstroom tot een minimum herleiden door te streven naar een digitale werkomgeving;
- Evolutie naar een ‘anders werken’ omgeving wordt makkelijker gemaakt.

Nieuwe doelstellingen

Gezien de aard van de taken – beleidsondersteuning/administratie – is er geen ambitie om een ISO 14001-certificaat (milieuzorgniveau 3) te behalen.

Dit neemt natuurlijk niet weg dat er blijvende inspanningen worden geleverd om naar een zo milieuvriendelijk mogelijke omgeving te evolueren.

DIV (bevoegdheid minister Bourgeois

Het actieplan milieuzorg 2006 werd opgemaakt voor het toenmalige “departement Coördinatie”, en de entiteiten e-IB (vóór de BBB-reorganisatie SCICT geheten) en Interne Audit. Dit betekent, binnen het kader van de gereorganiseerde Vlaamse Overheid, dat momenteel een gezamenlijk actieplan milieuzorg in uitvoering is voor de departementen DAR en Internationaal Vlaanderen en de agentschappen Interne Audit van de Vlaamse Administratie, en het agentschap Internationale Samenwerking.

Stand van zaken

Op dit ogenblik wordt het milieuzorgniveau 2 gehaald. Ter verduidelijking: zowel het halen van milieuzorgniveau 1 als 2 stellen geen concreet resultaat voorop. Beide niveaus beogen het opmaken van een milieubeleidsverklaring en het invoeren van milieuzorgsystemen in functie van continue verbetering. Niveau 1 vraagt een doorlichting naar een volledige conformiteit met de milieuwetgeving en van enkele belangrijke milieuaspecten, gekoppeld aan een actieplan. Niveau 2, door de Vlaamse Regering vooropgesteld als norm voor alle entiteiten van de Vlaamse Overheid, vergt een doorlichting van alle van toepassing zijnde milieuaspecten.

Acties

Zoals reeds gesteld is er een gezamenlijk actieplan in uitvoering. Hierin zijn doelstellingen en acties opgenomen die een structurele inbedding van milieuzorg waarmaken, zoals voorzien in milieuzorgniveau 2: registreren en evalueren van milieugegevens, met concreet vooropgestelde normen (o.a. vermindering van papierverbruik), uitwerken van milieuvriendelijke procedures, die rekening houden met milieucriteria, en ten slotte het continu sensibiliseren en informeren van de personeelsleden. In het bijzonder wordt in het actieplan ook expliciet verwezen naar activiteiten, waaronder het meten van waterverbruik, afval en energie, die zich op het niveau van het gebouw situeren waar de betrokken entiteiten gehuisvest zijn. Tevens schakelt het actieplan zich in in de generieke actieplannen die door de Centrale Coördinatiecel milieuzorg worden opgezet.

Evolutie

Er is in elk geval een positieve evolutie vast te stellen ten aanzien van de vooropgestelde doelstellingen en acties. Een en ander vergt evenwel een voortgezette en voortdurende bewustmaking van de personeelsleden.

Nieuwe doelstellingen

Er zijn geen doelstellingen voor het behalen van het hoger milieuzorgniveau 3, met name van een ISO-certificaat, enerzijds omdat daartoe niet onmiddellijk de noodzaak bestaat, anderzijds omdat dit extra personele en financiële middelen zou vergen die niet beschikbaar zijn.

Departement Werk en Sociale Economie + subsidieagentschap (bevoegdheid minister Vandenbroucke)

De administratie Werkgelegenheid (sedert BBB: Ministerie Werk en Sociale Economie) kreeg in de beslissing van de Vlaamse Regering van 8 mei 2003 milieuzorgniveau 2 toegewezen.

In uitvoering daarvan maakte de administratie in 2004 en 2005 een jaarcactieplan Interne Milieuzorg. Daarin komen drie grote peilers aan bod:

- *Algemene sensibilisatie*: via ludieke acties aandacht op het milieu vestigen
- *Afval*: gedragsverandering inzake afvalproductie en recyclage teweegbrengen
- *Energie*: gedragsverandering inzake energieverbruik teweegbrengen

Deze plannen kregen een positief advies vanwege de CCM (Coördinatieceel Milieuzorg) van de Vlaamse overheid. Over het actieplan 2005: "Sommige actiepunten maken gebruik van bestaande middelen, andere getuigen van eigen originaliteit en enthousiasme. Ze zijn tevens haalbaar en duidelijk beschreven. Het is een realistisch actieplan dat de entiteit in staat stelt om te werken aan milieuzorg."

SYNTRA Vlaanderen (bevoegdheid minister Vandenbroucke)

SYNTRA Vlaanderen is één van de nieuwe instellingen die in het kader van BBB een gedeelte van de vroegere opdrachten van VIZO (Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen) heeft overgenomen. Met VIZO werd in april 2003 afgesproken om te streven naar een milieuzorg van niveau 2. Dit resulteerde in een gevalideerd actieplan voor milieuzorg 2004.

Onze toenmalige verantwoordelijke voor milieuzorg werd in het kader van Beter Bestuurlijk Beleid overgeplaatst naar een andere instelling. In maart 11. werd de procedure afgerond voor de aanstelling van een nieuw celhoofd Facility. In het kader van de jaarplanning 2007 wordt voorzien dat dit nieuwe celhoofd de opvolging van de interne milieuzorg verder op zich zal nemen. Dit dient te resulteren in een nieuw actieplan voor 2008.

VDAB (bevoegdheid minister Vandenbroucke)

De Vlaamse regering besliste op 8 mei 2002 dat milieuzorg vanaf 2003 moest ingevoerd worden in alle entiteiten van de Vlaamse overheid.

Het na te streven milieuzorgniveau voor de VDAB werd bij beslissing van de Vlaamse regering van 18 juli 2003 vastgelegd: de VDAB moet het ISO 14001-certificaat behalen voor al haar opleidingscentra en haar administratieve hoofdgebouwen, vóór eind 2005.

ISO 14001 is een internationale norm voor de ontwikkeling, de implementatie en het beheer van een milieuzorgsysteem.

ISO 14001 is een managementsysteem dat indien toegepast, op een structurele en systematische wijze aandacht besteedt aan alle milieuaspecten van de bedrijfsvoering.

Het ISO certificaat werd behaald op 30 juli 2006.

Het milieuzorgsysteem is geïmplementeerd in alle competentiecentra (#66) van de VDAB en tevens in de centrale en regionale administratieve hoofdgebouwen (#22). In totaal heeft het systeem een directe

impact op de ca 4500 personeelsleden die in deze gebouwen tewerkgesteld zijn en alle cursisten die er een opleiding volgen (ca 94000 anno 2005).

Geïntegreerde milieuzorg volgens ISO 14001 geniet een internationale erkenning op hoog niveau en vormt een synergie met de VDAB-bedrijfsactiviteiten. De VDAB wenst haar milieuzorg op deze manier in de toekomst verder te beheren.

Beleidsdomein Onderwijs (bevoegdheid minister Vandenbroucke)

Het toenmalige departement Onderwijs heeft in 2002 bewust gekozen om betreffende interne milieuzorg als volledig departement één entiteit te vormen en niet afzonderlijk per administratie.

Het departement Onderwijs is immers in één gebouw gehuisvest en milieuzorg kan best georganiseerd worden voor het hele gebouw.

Aangezien ook het kabinet voor Werk, Onderwijs en Vorming in hetzelfde gebouw gehuisvest is, wordt het mee betrokken in de concrete actieplannen rond milieuzorg.

Initieel werd het milieuzorgniveau bepaald op niveau 1. Conform de beslissing van de Vlaamse Regering van 18 juli 2003 werd tegen december 2004 bijgestuurd naar milieuzorgniveau 2. Er zijn geen doelstellingen om door te groeien naar een nog hoger niveau omdat niveau 2 zowat het hoogst realiseerbare niveau is voor louter administratieve diensten. Wel werden in de milieuactieplannen van de voorbije jaren acties uit milieuzorgniveau 3 opgenomen.

De milieuactieplannen werden opgebouwd rond volgende thema's:

- conformiteit met de milieuwetgeving;
- energie en mobiliteit;
- registratie van water- en energieverbruik en afvalproductie.

Het meest in het oog springende resultaat van energiezorg in het Hendrik Consciencegebouw is de vermindering van het elektriciteitsverbruik t.o.v. 2003 met ongeveer 8% in 2006 (zelfs 10% in 2005) en de daling van het aardgasverbruik met ongeveer 6%.

De daling van het energieverbruik gebeurde vooral door een aantal technische ingrepen (loskoppelen van de tijds klokken voor airco en verlichting) en door het blijvend sensibiliseren van de personeelsleden.

Deelname in 2006 en 2007 aan de Dikketruiendag staan symbool voor de sensibilisatie.

Specifiek naar mobiliteit toe werden er douches geïnstalleerd voor de personeelsleden die de fiets gebruiken voor woon-werkverkeer en werden de dienstfietsen meer in de kijker gezet.

Deelname aan acties als 'Ik Kyoto' zijn opnieuw sensibiliserend.

In het kader van het thema afval werden verschillende contracten herbekeken en werd er ook gestart met een aparte PMD-ophaling en met de registratie van de afvoer. Ook de conformiteit met de milieuwetgeving werd gecheckt. Na rondgang met de firma die instaat voor het technische beheer van het gebouw en de IDPB werd vastgesteld dat het Hendrik Consciencegebouw conform is aan de huidige milieuwetgeving.

BIJLAGEN:

1. VREG: Algemene gegevens van het actieplan
2. VREG: Advies CCM: actieplan milieuzorg 2004
3. VREG: Advies CCM: actieplan milieuzorg 2005
4. VDAB – Milieuprestaties 2006
5. VDAB – Milieuprogramma 2007-2008

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/375/antw.375.bijlage.001.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/375/antw.375.bijlage.004.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/375/antw.375.bijlage.002.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/375/antw.375.bijlage.003.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/375/antw.375.bijlage.005.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 376
van 23 maart 2007
van **JAN PEUMANS**

Bodemsanering door particulieren - Bewijslast en kostprijs

Nieuwe verontreiniging voorkomen en historische verontreiniging saneren: dit zijn de belangrijkste doelstellingen van het decreet van 27 oktober 2006 voor bodemsanering en bodembescherming, de opvolger van het decreet van 1995.

In de praktijk is het echter zo dat een aantal particulieren voor heel wat – vaak schrijnende – problemen van financiële aard komen te staan. Ook het element “bewijslast” zorgt vaak voor onduidelijkheid en frustraties bij betrokkenen.

1. Bij een historische verontreiniging rust er volgende bewijslast op de aanvrager (art. 31§2 BSD):
 - hij heeft de verontreiniging niet zelf veroorzaakt én
 - op het ogenblik waarop hij eigenaar of gebruiker van de grond werd, was hij niet op de hoogte of behoorde hij niet op de hoogte te zijn van de verontreiniging.

Wanneer de aanvrager niet aan de tweede voorwaarde voldoet, kan hij toch nog als niet-saneringsplichtige worden beschouwd wanneer hij de grond verwierf voor 1 januari 1993 en hij kan aantonen dat hij de verontreiniging niet zelf heeft veroorzaakt en hij de grond sinds de verwerving niet heeft gebruikt voor beroep of bedrijf.

De bewijslast ligt met andere woorden bij de aanvrager.

- a) Op welke manier dient de aanvrager deze bewijzen te leveren?
- b) Wat gebeurt er in geval de aanvrager de historische verontreiniging (die hij zelf niet heeft veroorzaakt) niet kan bewijzen?

Ligt de verantwoordelijkheid vanaf dat moment onherroepelijk bij de aanvrager of bestaan er nog uitzonderingsbepalingen?

Zo ja, welke en op basis van welke criteria? Zo neen, acht de minister het wenselijk om alsnog uitzonderingsbepalingen te ontwikkelen? Wanneer en op welke wijze?

2. Particulieren, al dan niet zelf verantwoordelijk voor verontreiniging, die geconfronteerd worden met een zware sanering, komen vaak voor zeer zware financiële problemen te staan.
 - a) Kunnen deze particulieren op één of andere manier aanspraak maken op een financiële regeling/ondersteuning via een fonds of lening?

Zo neen, acht de minister het wenselijk om dergelijke tegemoetkoming te ontwikkelen?

3. Kan de minister een totaaloverzicht geven van het aantal afgeronde en lopende, particuliere dossiers sinds de inwerkingtreding van het decreet, per provincie voor zowel de “nieuwe verontreinigingen” (vanaf 28 oktober 1995) als voor de “historische verontreinigingen” (vóór 29 oktober 1995)?
4. Kan de minister een overzicht geven, opgesplitst in nieuwe en historische verontreinigingen, van de verhouding van het aantal gevallen waarin de betrokkene WEL en NIET aansprakelijk gesteld werd voor de verontreiniging?
5. Kan de minister een overzicht geven van het aantal dossiers vanaf 1995 waarin de betrokkene zich niet-aansprakelijk stelde, maar niet de nodige bewijzen kon aandragen om dit aan te tonen?
6. Klopt het dat eigenaars van gesaneerde percelen die het perceel opnieuw willen verkopen, opnieuw een bodemonderzoek moeten laten uitvoeren?

Op basis van welke bepalingen? Van welke aard is dit onderzoek? (administratief onderzoek, boringen,...?)

7. Klopt het dat men een jaar moet wachten op een eidevaluatieonderzoek? Op basis van welke bepalingen?

Dit impliceert dat eigenaars ook een jaar moeten wachten om het perceel te kunnen verkopen. In dit geval komen particulieren die geconfronteerd worden met financiële problemen naar aanleiding van een sanering, extra in moeilijkheden.

Worden hierop uitzonderingen toegestaan? Op basis van welke motivering?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 376 van 23 maart 2007

van **JAN PEUMANS**

1. De aanvraag tot het bekomen van het statuut van onschuldig bezitter dient te gebeuren met een gemotiveerd standpunt van de aanvrager. Hierin dienen de nodige elementen te worden aangebracht om aan te tonen dat men de verontreiniging niet zelf heeft veroorzaakt en dat men niet op de hoogte was of behoorde te zijn van de verontreiniging op het moment van de verwerving van de grond. Om aan te tonen dat men de verontreiniging niet zelf heeft veroorzaakt kan men zich in de meeste gevallen baseren op de bevindingen van de erkend bodemsaneringsdeskundige zoals opgenomen in het verslag van het oriënterend bodemonderzoek. Hierin wordt meestal een uitspraak gedaan over de oorzaak van de aanwezige bodemverontreiniging.

Bij de beoordeling of men al dan niet op de hoogte was of behoorde te zijn van de verontreiniging wordt onder meer rekening gehouden met de volgende elementen:

- tijdstip van verwerving van de grond,
- vermeldingen over bodemverontreiniging of risicoactiviteiten in de aankoopakte,
- visuele kenmerken van de grond, zichtbaar of opspoorbaar karakter van de bodemverontreiniging,
- geen abnormaal lage aankoopprijs die een vermoeden kan verantwoorden dat er kennis was van het feit dat de grond met een minwaarde bezwaard was,
- het algemeen milieubewustzijn ten tijde van de verwerving van de grond,
- kennis historiek van de grond,
- professionele kennis van de aanvrager,
- eerder uitgevoerde bodemonderzoeken.

Op 27 oktober 2006 werd echter een nieuw decreet betreffende bodemsanering en bodembescherming bekrachtigd door de Vlaamse Regering. Hierin werd de bewijslast voor de exploitanten en gebruikers aanzienlijk verlicht en zullen zij slechts moeten aantonen dat zij de verontreiniging niet zelf hebben veroorzaakt en dat de verontreiniging tot stand kwam voor het tijdstip waarop zij de grond in exploitatie/gebruik hebben genomen.

Wanneer men evenwel geen bewijzen kan voorleggen over de historische aard van de verontreiniging zijn er geen uitzonderingsbepalingen. Men kan uiteraard steeds bijkomend onderzoek laten uitvoeren. Ook in een beschrijvend bodemonderzoek wordt er trouwens verder onderzoek gedaan naar de aard van de verontreiniging. Het kan dus zijn dat door bijkomend onderzoek toch nog de nodige bewijzen kunnen worden voorgelegd

Verder dient ook opgemerkt dat het nieuwe decreet van 27 oktober 2006 voorziet dat bij gemengde bodemverontreiniging waar geen onderscheid kan worden gemaakt tussen nieuwe en historische bodemverontreiniging, een zo accuraat mogelijke verdeling van de bodemverontreiniging wordt gemaakt in een deel dat naar alle redelijkheid als nieuwe bodemverontreiniging en een deel dat naar alle redelijkheid als historische bodemverontreiniging kan worden beschouwd. Het deel nieuwe bodemverontreiniging zal worden behandeld overeenkomstig de bepalingen die gelden voor nieuwe bodemverontreiniging en het deel historische bodemverontreiniging overeenkomstig de bepalingen die gelden voor historische bodemverontreiniging.

2. Voor sommige sectoren die geconfronteerd worden met ernstige bodemverontreiniging wordt reeds geruime tijd gewerkt aan de oprichting van fondsen. Zo werd er voor de tankstations het fonds BOFAS opgericht. Momenteel is de Vlaamse Regering ook bezig met de oprichting van een fonds voor de droogkuissector. Daarnaast bekijkt men pistes voor de oprichting van een fonds voor particuliere stookolietanks.

In het recent gewijzigd bodemsaneringsdecreet werd trouwens een afdeling opgenomen die handelt over bodemsaneringsorganisaties die door de Vlaamse Regering kunnen worden erkend. Dit geeft de mogelijkheid aan de sectoren om zich te organiseren en te zorgen voor een solidarisering binnen de sector.

Verder zijn er in het nieuwe decreet van 27 oktober 2006 bepalingen opgenomen met betrekking tot een draagkrachtregeling die tot doel heeft de financieringslasten te spreiden in de tijd. Ook werd de mogelijkheid voorzien van een cofinanciering in de kost van het beschrijvend bodemonderzoek of van de bodemsanering alsook de mogelijkheid om over te gaan tot risicobeheer.

3. In onderstaande tabel (bijlage 1) wordt een overzicht gegeven van het totaal aantal dossiers dat de OVAM ontving met historische en nieuwe bodemverontreiniging. Dit betreffen dus niet alleen dossiers onschuldig eigenaars.
4. De OVAM ontving circa 1900 aanvragen tot het bekomen van een vrijstelling van de saneringsplicht en/of van het statuut onschuldig bezitter. In circa 581 gevallen werd dit niet toegekend. In de overige gevallen werd dit ofwel toegekend ofwel werd beslist dat de aanvraag buiten termijn was ingediend ofwel werd de aanvraag zonder voorwerp verklaard omdat betrokkene niet was aangemaand. In de meeste gevallen waar het statuut van onschuldig bezitter werd toegekend, gaat het om een historische bodemverontreiniging. In geval van nieuwe bodemverontreiniging is er immers een zwaardere bewijslast omdat naast de voorwaarden van het niet zelf veroorzaakt hebben van de verontreiniging en het niet op de hoogte zijn of behoren te zijn van de verontreiniging, er tevens na 1 januari 1993 geen risicoactiviteiten meer op de grond mogen uitgeoefend zijn. In de meeste gevallen is de nieuwe verontreiniging, dit is verontreiniging ontstaan na 28 oktober 1995, ook een gevolg van uitgeoefende risicoactiviteiten.
5. Van de circa 1900 aanvragen tot het bekomen van een vrijstelling van de saneringsplicht en/of van het statuut onschuldig bezitter werd in 565 dossiers beslist dat de betrokkenen niet aantoonde dat zij voldeden aan de voorwaarden tot het bekomen van het statuut van onschuldig bezitter. In 34 dossiers werden de betrokkenen gedeeltelijk niet onschuldig verklaard en gedeeltelijk wel onschuldig verklaard. Van de 1900 dossiers werd er in 236 dossiers een beroep gedaan op artikel 10, § 1 van het bodemsaneringsdecreet en probeerde men aan te tonen dat men niet saneringsplichtig was omdat er ofwel een exploitant/gebruiker op het terrein aanwezig was ofwel dat het een geval van onderstroming betrof. In 16 dossiers werd dit afgewezen.
6. Het basisprincipe voor de overdracht van een risicogrond is dat de transactie enkel kan plaatsvinden na de uitvoering van een oriënterend bodemonderzoek. Indien er voor de betrokken grond al een oriënterend bodemonderzoek beschikbaar is, dient de noodzaak tot een nieuw oriënterend bodemonderzoek te worden afgeleid uit de geldigheidsduur van het reeds bestaande onderzoek (zie tabel bijlage 2). Daarbij is er een belangrijk onderscheid tussen een oriënterend bodemonderzoek van minder dan 2 jaar oud en een ouder onderzoek. Deze richtlijnen geven nadere invulling aan de bepalingen van artikel 3, §2, 1° van het bodemsaneringsdecreet.
 - Oriënterend bodemonderzoek minder dan 2 jaar oud
In het geval dat het vorig oriënterend bodemonderzoek minder dan 2 jaar oud is, is de geldigheidsduur afhankelijk van het al dan niet uitoefenen van risicoactiviteiten in de tussenperiode. Indien er geen dergelijke activiteiten meer waren, dient geen nieuw oriënterend bodemonderzoek te worden uitgevoerd.

Indien er wel risicoactiviteiten waren, zijn volgende richtlijnen van toepassing:

- Indien het oriënterend bodemonderzoek minder dan 6 maand oud is, wordt het als voldoende actueel beschouwd, tenzij er schadegevallen zijn opgetreden;
- Indien het oriënterend bodemonderzoek meer dan 6 maand maar minder dan 1 jaar oud is, dient een bodemsaneringsdeskundige een terreinbezoek af te leggen en een verklaring aan de OVAM over te maken om de in het vorige onderzoek beschreven toestand te bevestigen. Indien de deskundige dit niet kan verklaren zonder bijkomend onderzoek, dient veldwerk te gebeuren;
- Indien het oriënterend bodemonderzoek meer dan 1 jaar maar minder dan 2 jaar oud is, dient een bodemsaneringsdeskundige de toestand van het terrein te actualiseren via beperkt veldwerk. Het rapport wordt aan de OVAM overgemaakt als een 'Actualisatie van een oriënterend bodemonderzoek'.

o Oriënterend bodemonderzoek meer dan 2 jaar oud

Indien het oriënterend bodemonderzoek meer dan 2 jaar oud is, wordt de volgende regeling gehanteerd. Indien er in de tussentijd risicoactiviteiten waren, dient een nieuw oriënterend bodemonderzoek te worden uitgevoerd. Indien er geen risicoactiviteiten meer plaatsvonden, is het onderscheid gebaseerd op de resultaten van het vorig onderzoek:

- Indien de grond is opgenomen in het register van verontreinigde gronden dient een nieuw oriënterend bodemonderzoek te worden uitgevoerd;
- Indien de grond niet is opgenomen in het register van verontreinigde gronden dient geen nieuw oriënterend bodemonderzoek te worden uitgevoerd.

Wanneer na een sanering van een grond de grond niet meer opgenomen is in het register van verontreinigde gronden en er sinds de uitvoering van het oriënterend bodemonderzoek geen risico-activiteiten meer werden uitgeoefend, dient er geen nieuw oriënterend bodemonderzoek te worden uitgevoerd zelfs wanneer het oriënterend bodemonderzoek reeds ouder is dan 2 jaar.

De specifieke onderzoeksinspanningen bij alle voorgaande gevallen en de vormen van 'verklaring' en 'actualisaties' zijn opgenomen in de *Standaardprocedure voor oriënterend bodemonderzoek* zoals terug te vinden op de website van de OVAM. De termen 'verklaring', 'actualisatie' worden ook weergegeven op het bodemattest.

De 'datum' van het vorig oriënterend bodemonderzoek is de datum zoals die terug te vinden is op het bodemattest. In principe is dit de datum van ondertekening van het rapport door de deskundige. Met een vorig oriënterend bodemonderzoek wordt dus wel degelijk een door de OVAM aanvaard bodemonderzoek bedoeld. Deze informatie is terug te vinden op het bodemattest.

Het bestaan van een recenter beschrijvend bodemonderzoek, bodemsaneringsproject of verslag van bodemsaneringswerken heeft geen invloed op de regeling. Bepalend is de datum van het laatste oriënterend bodemonderzoek. Het is wel duidelijk dat bij de opmaak van het geactualiseerde of nieuwe oriënterend bodemonderzoek gebruik kan worden gemaakt van technische gegevens uit deze rapporten.

Er is één belangrijke uitzondering op de voorgaande regeling, nl. deze voor appartementen. Onder welbepaalde voorwaarden is een oriënterend bodemonderzoek er namelijk twee jaar geldig ook al werden in de tussentijd risicoactiviteiten uitgevoerd.

7. Het bodemsaneringsdecreet voorziet dat na de uitvoering van de bodemsanering de OVAM een verklaring aflevert waarin de resultaten van de bodemsanering vastgesteld worden.

Deze verklaring wordt door OVAM afgeleverd op basis van de resultaten zoals opgenomen in het eindevaluatieonderzoek opgesteld door de erkend bodemsaneringsdeskundige. Een eindevaluatieonderzoek dient een beschrijving te omvatten van de uitgevoerde bodemsaneringswerken en de resultaten waartoe de bodemsanering heeft geleid. Tevens dient de bodemsaneringsdeskundige in het eindevaluatieonderzoek aan te tonen dat een stabiele eindtoestand is bereikt en dient het rapport een overzicht te geven van de eventueel te nemen maatregelen in het kader van de nazorg.

Bodemsaneringswerken worden als beëindigd beschouwd indien:

- de saneringsdoelstellingen werden gerealiseerd, conform de bepalingen van het conformiteitsattest voor het ingediende bodemsaneringsproject en rekening houdende met het BATNEEC principe;
- Een stabiele eindtoestand werd bekomen. Indien geopteerd werd voor een in-situ bodemsaneringstechniek dienen de gerealiseerde eindconcentraties te worden bevestigd. Hiervoor dienen minimaal twee monitoringsrondes te worden uitgevoerd gedurende minimaal één jaar.

Bovenvermelde elementen zijn opgenomen in de *Standaardprocedure bodemsaneringswerken en nazorg* zoals terug te vinden op de OVAM website. Het spreekt voor zich indien de bodemsaneringswerken enkel een ontgraving van de verontreinigde grond omvatten en geen maatregelen naar het grondwater noodzakelijk zijn, het eindevaluatieonderzoek onmiddellijk na beëindiging van de werken kan ingediend worden. Het uitvoeren van een aantal monitoringsrondes voor een periode van minimaal één jaar is enkel voor in-situ technieken (grondwatersaneringswerken, ed). Bij het stilleggen van dergelijke saneringen wordt immers vastgesteld dat het terug in evenwicht treden van het grondwater veelal samengaat met een stijging van de grondwaterconcentraties (rebound effect).

Naar overdracht van gronden toe dient opgemerkt dat overeenkomstig het bodemsaneringsdecreet de overdracht van een risicoground kan plaatsvinden indien voldaan is aan de volgende verplichtingen:

- een bodemsaneringsproject is opgesteld,
- jegens OVAM de verbintenis is aangegaan tot uitvoering van de bodemsaneringswerken,
- financiële zekerheden zijn gesteld overeenkomstig art 29 of 33.

De saneringswerken voor risicogronden dienen derhalve, indien voldaan is aan bovenvermelde verplichtingen, niet te zijn afgerond alvorens overgegaan kan worden tot overdracht.

Bij overdracht van een grond waar geen inrichting gevestigd is of was of geen activiteit wordt of werd uitgevoerd die opgenomen is in de lijst bedoeld in artikel 3, §1 van het bodemsaneringsdecreet (niet – risicoground) zijn de bepalingen van artikel 37 en volgende van het bodemsaneringsdecreet niet van toepassing en kan de overdracht mits geldig bodemattest zonder meer doorgaan. Decretaal hoeven de saneringswerken voor deze niet - risicogronden ook niet te zijn afgerond alvorens overgegaan kan worden tot overdracht.

BIJLAGE

1. aantal dossiers met historische en nieuwe bodemverontreiniging
2. geldigheidsduur van een bestaand oriënterend onderzoek

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/376/antw.376.bijl.001.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 379
van 23 maart 2007
van **PIETER HUYBRECHTS**

Oude Scheldearm Gentbrugge - Recreatievaart

Er is heel wat belangstelling vanuit de recreatievaart om de oude tij-arm van de Schelde in Gentbrugge en Sint-Amandsberg opnieuw bevaarbaar te maken voor de recreatievaart.

Uiteraard zullen onderhoudsbaggerwerken moeten worden uitgevoerd en dienen extra maatregelen ter ondersteuning van een veilige en comfortabele recreatievaart te worden bestudeerd.

Kan de minister medelen of er plannen zijn om de oude tij-arm van de Schelde in Gentbrugge en Sint-Amandsberg opnieuw bevaarbaar te maken?

Hoe hoog worden de noodzakelijke onderhoudsbaggerwerken begroot?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 379 van 23 maart 2007

van **PIETER HUYBRECHTS**

Er wordt overwogen de oude tijarm van de Schelde tussen Gentbrugge en Melle opnieuw bevaarbaar te maken voor recreatievaart. Een haalbaarheidsstudie hieromtrent is in uitvoering. Waterwegen en Zeekanaal NV is de opdrachtgever van de studie. De studie zelf wordt door de afdeling Waterbouwkundig Laboratorium van het departement Mobiliteit en Openbare Werken uitgevoerd. De studie kadert in de aanslibbingsproblematiek en geurhinder op deze locatie.

Als 1ste fase van het onderzoek is een voorontwerp van de aan te leggen vaargeul ten behoeve van mogelijke recreatievaart aan de orde. Momenteel wordt de noodzaak van bijkomende maatregelen, o.a. signalisatie, scheepvaartbegeleiding en aanmeeraangelegenheden, onderzocht.

Maatregelen tegen aanslibbing zijn eveneens in de haalbaarheidstudie opgenomen. Deze maatregelen moeten leiden tot de beheersing van de slibproblematiek en het daadwerkelijk reduceren van de baggerkosten. Om die reden is het voorlopig moeilijk om een juiste schatting te maken van de kosten van de onderhoudsbaggerwerken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 381
van 23 maart 2007
van **JORIS VANDENBROUCKE**

Autosnelwegen - Toeristische informatieborden

Her en der langs de autosnelwegen in Vlaanderen staan bruine borden met toeristische informatie in de vorm van één of meerdere pictogrammen die verwijzen naar de troeven van een streek of stad.

In een aantal gevallen zijn deze borden in niet al te beste staat meer, of zijn de pictogrammen gedateerd, denken we maar aan het pictogram van het "Flanders technology" dat anno 2006 nog de nabijheid van de stad Gent aankondigde.

Een aantal regio's en steden met een belangrijk toeristisch potentieel in de nabijheid van de autosnelweg worden dan weer helemaal niet aangekondigd. Ik denk bijvoorbeeld aan de mijnstreek die ter hoogte van Beringen, Genk en Heusden-Zolder door de E313 en E314 wordt doorkruist.

In het Waalse gewest werden de klassieke bruine borden de voorbije jaren vervangen door exemplaren met een meer hedendaagse lay-out, waarbij slechts één beeld de vroegere pictogrammen vervangt.

1. Hoeveel van dergelijke borden staan momenteel opgesteld langs de Vlaamse autosnelwegen?
2. Waar staan ze precies, naar welke steden/streken/regio's verwijzen zij en via welke pictogrammen?
3. Wanneer en door welke instantie werden deze borden geplaatst?

Wordt er een bepaalde systematiek toegepast voor de updating of vervanging van deze borden?

4. Kan het aantal borden nog worden uitgebreid wanneer steden of regio's langs de autosnelwegen daarom vragen?

Worden hiervoor bepaalde criteria of richtlijnen gehanteerd?

5. Zijn er regels voor de lay-out van dergelijke borden met het oog op de uniformiteit ervan?

Wie vaardigt ze uit?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Peeters (vraag nr. 381) en Bourgeois (nr. 60).

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 381 van 23 maart 2007

van **JORIS VANDENBROUCKE**

1. Momenteel staan er langs de Vlaamse autosnelwegen 96 klassieke bruine borden met toeristische informatie.
2. Deze borden staan op de volgende plaatsen:

Provincie Antwerpen

Wegnr.	Stad / Regio / Streek	Kmpt.
A12	Scheldeland	18,500
A12	Breendonk	18,900
A12	Breendonk	21,000
A12	Scheldeland	21,500
E19	Mechelen	20,650
E19	Antwerpen	29,720
E19	Kempen	39,570
E19	Kempen	68,160
E19	Antwerpen	39,610
E34	Turnhout	34,751
E34	Kempen	54,301
E34	Turnhout	47,401
E34	Kempen	5,050
E34	Antwerpen	3,430
E17	Antwerpen	98,780
E17	Scheldeland	99,150
E313	Lier	12,300
E313	Herentals	19,500
E313	Herentals	25,100
E313	Lier	31,700

Provincie Vlaams-Brabant

Wegnr.	Stad / Regio / Streek	Kmpt.
E40	Leuven	15,879
E40	Leuven	22,600
E40	Pajottenland	6,820
E314	Hageland	54,160
E314	Diest	58,915
E314	Hageland	77,705
E314	Leuven	78,077

Provincie Limburg

Wegnr.	Stad / Regio / Streek	Kmpt.
E313	Midden-Limburg	59,086
E313	Hasselt	67,894
E313	Haspengouw	78,908
E313	Alden Biesen	85,400
E313	Tongeren	94,903
E313	Haspengouw	99,744
E313	Tongeren	98,646
E313	Alden Biesen	90,102
E313	Midden-Limburg	82,908
E313	Hasselt	79,448
E313	Kempen	66,660
E314	Kempen	44,486
E314	Midden-Limburg	43,962
E314	Maasland	7,266
E314	Kempen	6,882
E314	Midden-Limburg	12,500
E314	Diest	47,500

Provincie Oost-Vlaanderen

Wegnr.	Stad / Regio / Streek	Kmpt.
E17	Gent	46,600
E17	Scheldeland	54,780
E17	Land van Waas	74,398
E17	Land van Waas	96,350
E17	Scheldelaan	73,520
E17	Gent	55,630
E17	Vlaamse Ardennen	32,570
E40	Aalst	15,980
E40	Gent	41,315
E40	Leiestreek	49,200
E40	Gent	54,740
E40	Leiestreek	50,210
E40	Aalst	23,120
N49	Land van Waas	4,470
N49	Meetjesland	43,440
N49	Meetjesland	69,950
N49	Land van Waas	31,330
R4	Scheldeland	18,200
R4	Scheldeland	25,350

Provincie West-Vlaanderen

Wegnr.	Stad / Regio / Streek	Kmpt.
A19	Westhoek	12,210
A19	Ieper	18,560
A19	Kortrijk	5,120
A19	Leiestreek	9,400
E17	Leiestreek	1,700
E17	Kortrijk	6,100
E17	Vlaamse Ardennen	25,650
E17	Leiestreek	25,600
E17	Kortrijk	13,820
E40	Brugge	78,090
E40	Polders	88,950
E40	Kust	93,950
E40	Oostende	102,570
E40	Polders	103,930
E40	Brugge	88,950
E40	Polders	45,640
E40	Diksmuide	32,250
E40	Westhoek	25,410
E40	Nieuwpoort	24,700
E40	Koksijde	18,850
E40	Veurne	16,900
E40	Koksijde	15,980
E40	Kust	19,600
E40	Nieuwpoort	19,920
E40	Polders	24,100
E40	Diksmuide	28,300
E40	Oostende	33,510
E403	Houtland	60,350
E403	Brugge	63,220
E403	Leiestreek	18,000
E403	Kortrijk	25,500
E403	Leiestreek	43,200
E403	Kortrijk	32,800

De pictogrammen zijn niet beschikbaar op papier. Deze werden destijds gekozen in overleg met de betrokken regio's en steden, via de Toeristische Diensten.

- De grote bruine toeristische aankondigingsborden werden destijds in Vlaanderen en in Wallonië langs autosnelwegen geplaatst door het Bestuur der Wegen van het toenmalige (federale) Ministerie van Openbare Werken. Het beheer, c.q. vervangen en actualiseren van de borden behoort thans tot de bevoegdheid van het Agentschap Infrastructuur van het departement Mobiliteit en Openbare Werken. De plaatsing geschiedde ingevolge een beslissing van de toenmalige nationale Ministers van Openbare Werken. De te signaleren steden en streken werden gekozen uit een limitatieve lijst van ingediende aanvragen. Het betrof hoofdzakelijk landschappelijk belangrijke streken en belangrijke toeristische steden. De pictogrammen die voorkomen op deze borden, werden indertijd aangereikt door de betrokken streken of steden. De plaatsing van dit volledige pakket "bruine borden" is al lang beëindigd en

een uitbreiding ervan werd tot op heden nog niet overwogen, onder meer rekening houdend met de algemene doelstelling om het aantal verkeersborden te beperken.

Er loopt overleg tussen de afdeling Verkeerskunde van het Agentschap Infrastructuur en het Agentschap Toerisme Vlaanderen om te komen tot een vernieuwde afstemming bij eventuele actualisatie van de inplanting en/of vormgeving van de borden.

Een actualisatie kan betrekking hebben op het aanpassen van de pictogrammen of het aanpassen van de benaming en grenzen van de toeristische streken. Bovendien zouden borden die vervaagd of beschadigd zijn, ook worden vervangen.

4. Zoals al hoger vermeld is het, in het kader van een bredere doelstelling, niet de bedoeling om het aantal van dergelijke borden met toeristische informatie substantieel uit te breiden. Omdat het over toeristische informatie gaat, die moet ingeschaald worden tegenover het algemene kader van het toeristische onthaal in Vlaanderen, is het de bedoeling om, bij eventuele aanpassingen, zich te baseren op gegevens van Toerisme Vlaanderen.
5. De lay-out van alle borden is gelijkaardig en werd destijds bepaald met ondersteuning door een extern bureau. De borden worden vervaardigd door de fabrikanten van de klassieke verkeersborden. Bij genoemde bruine toeristische borden gaat het niet om werkelijke verkeerssignalisatie. Het gaat niet om de aanwijzing van de reisweg, maar om een vorm van algemene toeristische informatie (en dito onthaal). De technische vormvereisten zijn deels bepaald door de federale overheid. Zo wordt aanbevolen om zeker een blauwe, oranje, witte of groene achtergrond te vermijden en zo mogelijk verwarring met de puur functionele verkeerssignalisatie te vermijden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 382
van 23 maart 2007
van **JAN LOONES**

Kachtembrug Izegem - Herstellingswerken

Een tijd geleden werd de rotonde aan de voet van de Kachtembrug (Izegem, deelgemeente Kachtem) opnieuw aangelegd.

Er werd toen aan het Izegemse stadsbestuur gemeld dat ook aan de brug zelf werken zouden worden uitgevoerd. Zo moeten de vangrails, de leuning en de uitzetvoegen vervangen en het wegdek hersteld worden.

Naar verluidt laat de uitvoering van de geplande werken op zich wachten.

1. Kan de minister medelen wanneer de geplande werken zullen worden uitgevoerd?
2. Kan de minister ook medelen hoe lang de werken zullen duren?
3. Kan de minister de reden medelen van de vertraging van de uitvoering van deze werken?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 382 van 23 maart 2007

van **JAN LOONES**

1. De geplande renovatiewerken zullen vermoedelijk kort na het bouwverlof 2007 worden aangevat.
2. Het bestek voorziet een uitvoeringstermijn van 50 werkdagen.
3. De werken werden nog niet aangevat.
4. Enkele technische problemen liggen aan de grondslag dat er nog geen bevel tot aanvang werd gegeven.

Intussen werd een gepaste oplossing gevonden, zodat de werken kunnen starten na het bouwverlof, voor zover alle vereiste materialen beschikbaar zijn.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 384
van 28 maart 2007
van **GILBERT BOSSUYT**

Polders - Territorium

In uitvoering van artikel 2 van de wet van 3 juni 1957 betreffende de polders bepaalt de Koning de uitgestrektheid van de onderworpen zones van elke polder.

De polder is een openbaar bestuur en heeft als doel om binnen de grenzen van zijn territoriaal gebied de beginselen en doelstellingen van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid uit te voeren.

Sommige poldergebieden strekken zich uit tot (nieuwe) stedelijke zones.

1. Wie is bevoegd om een wijziging van de afbakening van een polder aan de Koning voor te stellen?

Welke specifieke modaliteiten bestaan hieromtrent?

2. Wat is de motivering om in een stedelijk gebied een onderscheid te handhaven tussen inwoners die al dan niet in een poldergebied liggen?

In welke mate komt het gelijkheidsbeginsel in het kader van het afbakenen van een polder hier in het gedrang?

3. Zijn er plannen om de wet van 3 juni 1957 te wijzigen zodat objectieve en algemene criteria worden opgenomen die een afbakening moeten respecteren?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 384 van 28 maart 2007

van **GILBERT BOSSUYT**

1. Op basis van art. 6 van de wet van 3 juni 1957 betreffende de Polders kan de Koning (Vlaamse Regering) Polders opheffen, er nieuwe oprichten, de bestaande gebieden splitsen of wijzigen, verschillende Polders samensmelten of bevelen dat zij gemeenschappelijk belang hebben. Het Koninklijk Besluit (Besluit van de Vlaamse Regering) waarbij een Polder wordt opgeheven, gesplitst of gewijzigd of waarbij verscheidene Polders worden samengesmolten regelt de overgang van de vermogens.
Aan de beslissingen bedoeld in hoger aangehaald artikel gaat een onderzoek vooraf, ingesteld door de Bestendige Deputatie.
2. De wet van 3 juni 1957 betreffende de Polders sluit stedelijke gebieden niet als dusdanig uit. Het is de Koning (Vlaamse Regering) die de uitgestrektheid van de aan de polderwetgeving onderworpen zones alsook het gebied van elke Polder bepaalt.
3. Sinds de goedkeuring van het decreet betreffende het integraal waterbeleid (18 juli 2003) werd het eerste artikel van de wet van 3 juni 1957 betreffende de Polders aangepast. Polders zijn openbare besturen met als taak, binnen de grenzen van hun territoriaal gebied, het verwezenlijken van de doelstellingen en het rekening houden met de beginselen zoals bedoeld in de artikels 4, 5 en 6 van het decreet betreffende het Integraal Waterbeleid en het uitvoeren van het deelbekkenbeheerplan.
Rekening houdend hiermee pleit ik er voor om bij de afbakening van de poldergrenzen zoveel mogelijk de deelbekkengrenzen (of een cluster van een deelbekken) als leidraad te nemen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 385
van 28 maart 2007
van **GILBERT BOSSUYT**

Polders - Polderbelastingen

In uitvoering van artikel 65 van de wet van 3 juni 1957 betreffende de polders kan op de erven binnen het poldergebied een polderbelasting geheven worden.

Het is de algemene vergadering van het polderbestuur die jaarlijks de belastingvoet vaststelt.

Op basis van een niet-gepubliceerde omzendbrief LNW/2006/1 stelt de bevoegde minister dat de minimumbelasting nooit méér kan bedragen dan 50% van de belastingvoet per hectare. Dit is volgens de minister noodzakelijk om een gelijke spreiding van de lasten tussen de grootgelanden en de kleine aangelanden verder te garanderen.

Concreet betekent dit dat een minimumbelasting van 9 euro, wanneer het tarief per hectare gelijk is aan 14 ha, in strijd is met deze omzendbrief.

1. Kunnen de deputaties een kohier niet-uitvoerbaar verklaren wanneer dit in strijd is met deze bewuste omzendbrief, of moet elke aangelande na een aanslagbiljet ontvangen te hebben een bezwaarschrift indienen bij de deputatie?
2. Zijn er plannen om de wet van 3 juni 1957 te wijzigen zodat de “circulaire” beperkingen inzake de hoogte en de differentiatie van de polderbelasting een wettelijke grondslag krijgen?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 385 van 28 maart 2007

van **GILBERT BOSSUYT**

1. De Deputaties kunnen een kohier niet uitvoerbaar verklaren wanneer dit in strijd is met de omzendbrief betreffende de minimumbelasting.
2. Er zijn momenteel geen plannen om de desbetreffende bepalingen op te nemen in de wet van 3 juni 1957.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 388
van 28 maart 2007
van **PIETER HUYBRECHTS**

Binnenvaart - Dubbelwandige tankers

Vanaf 2018 mogen in Europa volgens een Europese richtlijn alleen nog dubbelwandige en dus veiligere tankers varen.

Momenteel is van de zowat 200 tankschepen die nu in België varen vijftien tot twintig procent dubbelwandig. Bij de kleinere tankschepen voor de binnenvaart zou dit zelfs slechts vijf procent zijn. Het overschakelen van enkelwandige naar dubbelwandige schepen vergt van de binnenschippers enorme investeringen. Bovendien kan de scheepsbouw jaarlijks maximaal zo'n vijf procent nieuwe dubbelwandige tankers van het kleinere type leveren.

Volgens de afdeling Tankvaart van de Vereniging van Belgische Reders Binnen- en Rijnvaart (VBR) eist het olieconcern Shell dat vanaf 1 mei 2007 zijn depots in Hasselt en Gent nog slechts bevoorraad mogen worden door dubbelwandige binnenvaarttankers. Ook BP kondigde reeds aan dat bij hen hetzelfde geldt maar dan vanaf 2010.

Voor de binnenvaartschippers is dit onmogelijk en de "particuliere tankvaartondernemers" – zelfstandige binnenschippers – dreigen dan ook met acties.

Bovendien zal de beslissing van Shell tot gevolg hebben dat de depots niet langer door de binnenvaart kunnen worden bevoorraad en dat alles dus naar het wegtransport zal verschuiven. Dit zou op de reeds oververzadigde E313 Antwerpen-Hasselt dagelijks duizend tankwagens meer op de weg betekenen.

1. Heeft de minister al kunnen inschatten wat hiervan de consequenties zullen zijn voor de binnenvaart, die terecht gepromoot wordt door de Vlaamse Regering, en voor de stijging van het wegtransport, dat zeker zijn invloed zal hebben op de mobiliteit?
2. Heeft de minister reeds initiatieven genomen om hierover met de olieconcerns Shell en BP van gedachten te wisselen en hen te wijzen op de consequenties van hun beslissing?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Peeters (vraag nr. 388) en Van Brempt (nr. 115).

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 388 van 28 maart 2007

van **PIETER HUYBRECHTS**

1. In eerste instantie dien ik op te merken dat er momenteel geen enkele Europese richtlijn bestaat die dubbelwandige binnenschepen verplicht, ondanks de recente publicatie van de richtlijn 2006/87/EG tot vaststelling van de (vernieuwde) technische voorschriften voor de binnenschepen op 12 december 2006. Er is evenwel sprake om de dubbelwandigheid voor de tankvaart op te nemen in de regelgeving betreffende het vervoer van gevaarlijke stoffen via de binnenwateren, ook wel het ADN-verdrag genoemd. Deze regelgeving kan ten vroegste in 2009 via een Europese richtlijn worden ingevoerd. De vroegst mogelijke datum dat dubbelwandigheid kan worden ingevoerd, wordt algemeen beschouwd als 2018.

De olieconcerns zijn naar aanleiding van een aantal scheepsrampen met olietankers bijzonder gevoelig geworden, in het bijzonder naar hun imago toe. Shell en BP zijn geïnspireerd door de verplichting van dubbelwandigheid van de grote olietankers die op de zeeën en oceanen varen, naar aanleiding van het zinken van de Erika en de Prestige. Het spreekt voor zich dat er tussen een zeeschip en een binnenschip grote verschillen zijn op het vlak van constructievereisten, als milieuschade bij een lek. Zo wordt een binnenschip niet in dezelfde mate geconfronteerd met zware storm of golfslag.

De binnenvaart is een zeer veilige transportmodus. Zo is er het laatste decennium geen enkel noemenswaardig incident of averij met een tankschip in Vlaanderen geregistreerd. De plotse verplichting die Shell en BP opleggen kan moeilijk op korte termijn door de tankvaart worden opgevangen. De binnenschipper wordt geconfronteerd met een drastische verkorting van de levensduur van zijn schip waarop hij of zij de investering moet terugverdienen en afschrijven. De capaciteit van de scheepswerven is onvoldoende om zo snel in bijkomende aantallen dubbelwandige tankers te voorzien. Er wordt dan ook verwacht dat wegens het gebrek aan dubbelwandige tankers, de vrachtprijs zal stijgen, terwijl voor het gedeelte enkelwandige tankers de vrachtprijs zal dalen door het grote aanbod. Bijkomend wil ik ook opmerken dat dubbelwandigheid een daling van het laadvermogen van het schip met zich meebrengt. Voor de grotere binnenschepen is dit minder een probleem, maar voor de vloot aan kleine schepen zoals de spits en kempenaar, betekent dit een belangrijke reductie van de rendabiliteit van het schip. Ook dreigen hiermee de brandstofdepots op de waterwegen van klasse II en lager onbereikbaar te worden.

Concreet zijn de consequenties van dergelijke beslissingen van Shell en BP voor de tankvaart groot te noemen in Vlaanderen. Er is de impact op de vloot die te snel van enkelwandige naar dubbelwandige schepen moet evolueren. Vrees voor een modal shift naar het wegvervoer van die lading is dus niet onterecht.

De consequenties voor de binnenvaart en dientengevolge voor de stijging van het wegtransport kunnen worden afgeleid uit de hoeveelheden van vloeibare koolwaterstoffen die momenteel via de binnenwateren worden vervoerd. Zo werden binnen het ambtsgebied van Waterwegen en Zeekanaal N.V. gedurende de laatste 12 maanden, 1,95 miljoen ton olieproducten vervoerd. Indien deze producten allen via de weg zouden worden vervoerd, dan betekent dit een bijkomende stijging van het wegvervoer van maandelijks 8.000 met olieproducten geladen vrachtwagens.

2. I.c. is het hier een dossier waarbij de bevrachter ten aanzien van de transporteurs bepaalde voorwaarden stelt aan de wijze van bevrachten.

Ik heb weet dat hierover overleg plaatsvindt tussen de binnenvaart en de olieconcerns (Zo was de binnenvaartsector op 18 april uitgenodigd op het hoofdkwartier van Shell te Rotterdam); Besprekingen worden in deze nog verder gezet. Ik heb aan Waterwegen en Zeekanaal N.V., N.V. De Scheepvaart en Promotie Binnenvaart Vlaanderen alvast opdracht gegeven de evolutie van nabij op te volgen.

VLAAMS PARLEMENT

▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 389

van 28 maart 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Afvalwaterzuivering - Vlaamse Rand

Uit het rapport van de studiedienst van de Vlaamse Regering “sociaal economisch profiel van de Vlaamse Rand en een blik op het Vlaams karakter” blijkt dat de gemeenten Grimbergen, Kraainem, Machelen, Merchtem, Meise, Sint-Genesius-Rode, Vilvoorde, Wemmel en Wezembeek-Oppem hun afvalwater helemaal niet zuiveren. Deze gegevens hebben betrekking op het jaar 2005.

Kan de minister preciseren of er in een aantal van die gemeenten ondertussen een verbetering is ingetreden en of er al dan niet plannen bestaan om het afvalwater te zuiveren?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 389 van 28 maart 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Zoals u vermoedelijk wel vernomen hebt is de RWZI van Brussel-Noord intussen in gebruik genomen, wat een zeer belangrijke stap is in het kader van de Richtlijn Stedelijk Afvalwater. De RWZI van Brussel-Noord staat in voor de zuivering van het afvalwater van onder meer de volledige gemeente Kraainem en van een deel van de gemeenten Machelen en Wezembeek-Oppem. Cruciaal hierbij is de Woluwecollector die het betrokken afvalwater dient aan te voeren naar de RWZI Brussel-Noord. De NV Aquafin heeft het belangrijkste deel van deze collector op het terrein gerealiseerd zodat momenteel het afvalwater van zo'n 200.000 inwoners uit het zuidelijke deel van het zuiveringsgebied, waaronder Kraainem, Wezembeek-Oppem en de deelgemeente Diegem, reeds is aangesloten op de RWZI Brussel-Noord. Enkel het afvalwater van een deel van de deelgemeente Machelen dient nog te worden aangesloten. Op basis van de huidige planning zullen de werken begin 2008 helemaal beëindigd zijn.

Voor een aantal andere grootschalige zuiveringsinstallaties zijn de werken intussen ook gestart of zal hiermee op zeer korte termijn een aanvang worden genomen. Het betreft de, naar Europa toe zeer belangrijke, installaties van Grimbergen, Merchtem en Tervuren. Wat deze laatste installatie betreft, werd eind maart 2007 nogmaals een verzoek ingediend bij de Raad van State tot schorsing van de afgeleverde milieuvergunning, wat een snelle realisatie van deze RWZI alsnog in gevaar kan brengen.

Daarnaast zijn ook de werken voor de bouw van de RWZI Humbeek reeds aangevat.

Wat de installaties van Melsbroek, Merchtem-Peizegem, Meise-Oppem en Asse-Bollebeek betreft, zijn de technische plannen intussen goedgekeurd, en is het detailontwerp voor elk van deze installaties in opmaak.

Naast deze projecten zal in de betrokken regio door Aquafin ook nog een aantal collectoren gerealiseerd te worden die het, door de gemeente reeds ingezamelde of nog in te zamelen, afvalwater moeten transporteren naar de bestaande, dan wel geplande zuiveringsinstallaties. Bijlage 1 geeft een overzicht van de betrokken projecten.

Maar niet alleen het Vlaamse gewest, ook de betrokken gemeenten nemen nog initiatieven om het afvalwater van hun inwoners verder in te zamelen.

Door de betrokken Vlaamse gemeenten, intercommunales of intergemeentelijke samenwerkingsverbanden, kan subsidie worden verkregen voor de aanleg of heraanleg van de gemeentelijke rioleringen en/of KWZI's. De procedure voor het verkrijgen van deze subsidies werd vastgelegd in de subsidiebesluiten van 30/3/96, 23/3/99, 1/02/02 en 29/4/05.

Door de gemeenten, in de rand rond Brussel, werd een aantal projecten uitgevoerd met subsidie. In bijlage 2 wordt een overzicht gegeven van de projecten welke voor de genoemde gemeenten op een subsidiëringsprogramma werden opgenomen en wat de huidige stand van zaken van deze projecten betreft.

Zoals blijkt zal in de nabije toekomst een aantal rioleringsprojecten nog in uitvoering moeten gaan en zal er dus een verbetering van de rioleringstoestand van de betrokken gemeenten optreden. De projecten met de status, "saldo uitbetaald", zijn afgerond.

Bovendien stellen we vast dat een aantal projecten is opgenomen op het meerjarenprogramma 2008-2011, wat betekent dat bijkomende investeringen gepland zijn, ook op langere termijn.

Naast deze gesubsidieerde rioleringsprojecten staat het de gemeenten uiteraard vrij om rioleringen aan te leggen zonder subsidies.

BIJLAGEN

1. Overzicht projecten die nog gerealiseerd moeten worden.
2. Overzicht projecten opgenomen op een subsidiëringsprogramma.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/389/antw.389.bijl.001.xls>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/389/antw.389.bijl.002.xls>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 390
van 28 maart 2007
van **KARLOS CALLENS**

Mesttransport - Erkenningen en overtredingen

Sinds half februari wordt opnieuw mest uitgereden. Vervoerders die mest op langere afstand transporteren, moeten in het bezit van een erkenning categorie C zijn.

De vervoerseenheden dienen daarom uitgerust te zijn met een zendsysteem dat de Mestbank moet toelaten om na te gaan wanneer mest geladen, uitgereden en gelost wordt.

1. Hoeveel C-vervoerders hebben een erkenning?
2. Hoeveel wagens werden erkend?
3. Hoeveel overtredingen werden er vastgesteld?
4. Welke waren de voornaamste inbreuken die werden vastgesteld?
5. Overweegt de minister ook voor de B-erkenningen een verplichte uitrusting van de vervoerseenheid met een zendsysteem?

Zo ja, zal hij hierover overleg plegen met de sector, inzonderheid met betrekking tot de financiële consequenties van dit voorstel?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 390 van 28 maart 2007

van **KARLOS CALLENS**

1+2.

	Vraag 1: aantal voerders klasse C	Vraag 2: Aantal trekkende voertuigen klasse C
Situatie 01/06/06	302	2.168
Situatie 30/01/07	170	1.299
Situatie 23/03/07	168	1.183

Sinds de AGR-GPS-verplichting voor klasse C voerders is ingesteld, zijn er 44% minder mestvoerders en 45% minder trekkende voertuigen erkend onder de klasse C. Deels zijn deze oorspronkelijk klasse C voerders klasse B voerders geworden, deels zijn ze gestopt of hebben hun erkenning nog niet hernieuwd, in afwachting van de verwachte nieuwe klassen van mestvoerders voor specifieke doelgroepen zoals opgenomen in het ontwerpuitvoeringsbesluit van vervoer.

3. Tijdens de mestbanktransportcontroles in het voorjaar werden een aantal AGR-GPS systemen uitgebreid op terrein gecontroleerd. Het GPS-systeem functioneerde telkens correct en de juiste locatie werd aangegeven na verzenden van een testsignaal.

Gezien het transportseizoen momenteel nog lopende is, zal binnen een paar maanden een uitgebreidere analyse van de vaststellingen op terrein gefinaliseerd worden.

4. Op terrein werden tot nu toe geen inbreuken vastgesteld.

Wat het technisch-administratieve aspect betreft, meldt de VLM-Mestbank dat van alle berichten (testberichten en reële berichten) naar de mestbankserver 88% volledig in overeenstemming zijn met de technisch vereiste specificaties. Rekening houdend met het feit dat we met een opstartfase te maken hebben, functioneert het globaal AGR-GPS-systeem technisch naar behoren.

5. De AGR-GPS verplichting wordt gefaseerd ingevoerd teneinde rekening te houden met de technisch-economische realiteit van de externe dienstverleners, die het systeem moeten ontwikkelen en installeren, en de transportsector. Vooraleer de definitieve beslissing te nemen betreffende de AGR-GPS verplichting voor klasse B voerders wil ik eerst de AGR-GPS voor voerder klasse C grondig evalueren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 391
van 30 maart 2007
van **TINNE ROMBOUTS**

Ruilverkaveling Zondereigen - Afstemming met Baarle-Nassau

Het ruilverkavelingsproject Zondereigen (VLM) en het landinrichtingsproject Baarle-Nassau raken elkaar over een grote lengte. De landsgrens wordt grotendeels gevormd door de ecologisch waardevolle waterloop van het Merkske.

Eventuele negatieve uitstralingseffecten op landbouw zijn echter niet aan de orde vermits in beide plannen de vallei zo goed als volledig wordt voorbestemd voor natuurinrichting.

Wel is er geconstateerd dat er problemen kunnen optreden wanneer er een verschil in uitvoeringssnelheid optreedt tussen beide projecten. Een van de belangrijkste maatregelen in het landinrichtingsproject bestaat namelijk uit het verondiepen van het Merkske. Dit betekent dat wanneer deze maatregel wordt uitgevoerd vooraleer de uitruiling van de landbouwers in het kader van de ruilverkaveling Zondereigen heeft plaatsgehad, er een vernattend effect van de landbouwpercelen zal optreden.

1. Heeft de minister er weet van of de landinrichtingscommissie van Baarle-Nassau in de loop van 2007 van start zal gaan?

Wat wordt de tijdsbesteding voor het uitvoeren van de verschillende delen van het landinrichtingsproject?

2. Welke planning is momenteel voorzien voor het ruilverkavelingsproject Zondereigen? Welke verschillende fasen staan er achtereenvolgens op de planning en binnen welke tijdsintervallen dienen deze te worden gerealiseerd?
3. Wordt erop toegezien dat een realistische en gelijklopende planning wordt uitgewerkt? Op welke manier zal er hierbij tewerk worden gegaan?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 391 van 30 maart 2007

van **TINNE ROMBOOTS**

1. De nood tot het samenlopen van beide projecten is me wel degelijk bekend. Er zou inderdaad een probleem ontstaan bij een verschil in uitvoeringssnelheid tussen de natuurmaatregelen die in de vallei van het Merkske worden beoogd aan Nederlandse en aan Vlaamse zijde, maar dit blijkt voorlopig niet het geval te zijn:
 - De landinrichtingscommissie Baarle-Nassau (en de Nederlandse Dienst Landelijk Gebied) zal op korte termijn geen verondieping van het Merkske uitvoeren, noch andere maatregelen die een negatief effect kunnen hebben op grondgebruikers op Vlaams grondgebied. De werken in het landinrichtingsproject Baarle-Nassau ter hoogte van de ruilverkaveling Zondereigen zullen in onderlinge afstemming uitgevoerd worden, en niet voor 2009.
 - Het waterschap Brabantse Delta werkt momenteel wel aan plannen voor een verondieping van het Merkske die mogelijk effect zullen hebben op de landbouwgronden in Hal. Hal behoort niet tot de ruilverkaveling Zondereigen, maar maakte deel uit van de in 1985 beëindigde ruilverkaveling Meerle. De VLM zal daarom de studie van het waterschap Brabantse Delta actief blijven opvolgen.

Over de tijdsbesteding voor het uitvoeren van de verschillende delen van het landinrichtingsproject Baarle-Nassau heb ik geen bevoegdheid, maar ik zal erover waken dat de huidige afspraken betreffende de noodzakelijke samenloop van de maatregelen ter hoogte van het Merkske gegarandeerd blijven, en een zo snel mogelijke uitvoering van het ruilverkavelingsproject Zondereigen bewerkstelligen.

2. De keuze om effectief tot uitvoering van een bepaald ruilverkavelingsproject over te gaan volgt uit een afweging van verschillende elementen: de beschikbare Vlaamse investeringsbudgetten voor ruilverkaveling, de mogelijkheden van cofinanciering door derden, afstemming van de ruilverkavelingen met andere projecten, ...

Er wordt bij de uitvoering van nuttig verklaarde ruilverkavelingsprojecten momenteel voorrang gegeven aan de projecten die al het verst gevorderd zijn, met de bedoeling om de herverkavelingsafhankelijke werken in die projecten zo snel mogelijk te kunnen afwerken (Merksplas, Vissenaken, Vliermaalroot en Grootloon). Voor de projecten die al werden goedgekeurd, maar waarvan de uitvoering op het terrein nog effectief moet starten (Zondereigen, Jesseren en Sint-Lievens-Houtem), wordt ervoor geopteerd om alle werken binnen een termijn van 3 à 4 opeenvolgende jaren te kunnen uitvoeren om de hinder voor de belanghebbenden en de omwonenden zoveel mogelijk te beperken.

Op basis van de huidige beschikbare Vlaamse investeringsbudgetten voor ruilverkaveling voorziet de meerjarenplanning voor ruilverkaveling dat er een eerste uitvoeringsdossier voor Zondereigen zal zijn in 2011. Daarna volgen nog werken in 2012 en 2013. Elk uitvoeringsdossier bestaat uit het geheel van de op het ruilverkavelingsplan voorziene inrichtingswerken voor een bepaald deelgebied van het project. Het herverkavelingsplan zal worden uitgewerkt, parallel met de uitvoering van de werken. Het verlijden van de ruilverkavelingsakte is voorzien voor 2014.

De meerjarenplanning kan herzien worden naar aanleiding van eventuele wijzigingen van de beschikbare Vlaamse investeringsbudgetten. Voor 2007 voorzie ik bij de begrotingscontrole alvast 240.000 euro extra krediet voor ruilverkaveling. Bij het op peil houden van dit verhoogde investeringsbudget voor ruilverkaveling gedurende de volgende jaren kunnen de vermelde data voor Zondereigen vermoedelijk met een jaar vervroegd worden.

3. Door de beperkte beschikbare Vlaamse investeringsbudgetten en alle reeds lopende ruilverkavelingsprojecten is de uitvoering van het ruilverkavelingsproject Zondereigen niet voor morgen. Uit het Vlaams-Nederlands overleg blijkt dat ook de uitvoering van het landinrichtingsproject Baarle-Nassau pas binnen enkele jaren zal starten.

De VLM en de Nederlandse Dienst Landelijk Gebied (DLG) werken in de grensregio nauw samen en ik ben ervan overtuigd dat deze goede samenwerking ook de volgende jaren wordt verder gezet. Hierdoor zullen de al gemaakte afspraken rond de noodzakelijke gelijklopende planning verder in de tijd kunnen geconcretiseerd worden.

VLAAMS PARLEMENT

▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 392

van 30 maart 2007

van **BART DE WEVER**

N1 Grote Steenweg Berchem - Knelpunten (2)

Op 13 februari 2007 stelde ik een schriftelijke vraag over de wegenwerken op de N1 Grote Steenweg in Berchem. Op mijn vraag of er op de Grote Steenweg aan het kruispunt met de Jan Moorkensstraat niet beter met een afslagpijl gewerkt zou worden, antwoordde de minister dat dit probleem opgelost is, nu de oprit Berchem opnieuw geopend werd (vraag nr. 289, zittingsjaar 2006-2007, Websitebulletin publicatiedatum 28 maart 2007).

Deels is dit uiteraard waar, maar ik bedoelde ook het verkeer dat in de richting Antwerpen rijdt en het betrokken kruispunt gebruikt om de reis in tegenovergestelde richting (i.c. richting Mortsel) voort te zetten. Ook in deze context doen zich immers soms levensgevaarlijke situaties voor.

Kan de minister ook hierop een antwoord bezorgen?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 392 van 30 maart 2007

van **BART DE WEVER**

Uw vraag wordt verder onderzocht daar het invoeren van een linksafslagpijl om terug te keren, naast de veiligheid, ook een invloed zal hebben op de capaciteit van dit kruispunt.

De ongevallenstatistieken en de verkeerstellingen werden opgevraagd en worden nu door de specialisten nagekeken wat er kan en nodig is.

Na ontvangst van die gegevens zal een definitief antwoord verstrekt worden.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**KRIS PEETERS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 393

van 30 maart 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN***Scheldebrug Temse - Fietspad (2)*

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag van 27 oktober 2006 aangaande de gevolgen van de onderhouds- en aanpassingswerken aan het fiets- en voetpad op de Scheldebrug tussen Temse en Bornem, liet de minister weten dat de klachten en de schade-eisen die werden ontvangen naar aanleiding van het ongeval dat zich op 16 oktober met een groep wielertoeristen had voorgedaan, werden overgemaakt aan de verzekeringsmaatschappij die voor Waterwegen en Zeekanaal optreedt. De minister stelde dat de aansprakelijkheden na onderzoek zouden worden vastgelegd (vraag nr. 41, zittingsjaar 2006-2007, Websitebulletin publicatiedatum 14-12-2006).

Ik verneem nu dat de diensten van Waterwegen en Zeekanaal hun aansprakelijkheid zouden betwisten, niettegenstaande het feit dat zij in kennis gesteld waren van de staat van het fietspad en dat niettemin werd verzuimd om signalisatie aan te brengen.

Kan de minister dat bevestigen?

Bij wie zou de aansprakelijkheid volgens Waterwegen en Zeekanaal dan wel liggen?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 393 van 30 maart 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Waterwegen en Zeekanaal NV heeft tijdens de uitvoering van de werken de nodige maatregelen genomen en alternatieven uitgewerkt, op vraag en in overleg met de gemeenten, om de veiligheid van de fietsers te garanderen, zoals trouwens gemeld in het antwoord op de parlementaire vraag nr. 41 van het zittingsjaar 2006-2007.

Waterwegen en Zeekanaal NV zal zich neerleggen bij de uiteindelijke beslissing inzake de aansprakelijkheid in deze aangelegenheid.

Dit houdt evenwel niet in dat de aansprakelijkheid à priori bij Waterwegen en Zeekanaal NV ligt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 395
van 3 april 2007
van **STEFAN SINTOBIN**

N36 Izegem - Oversteekplaats

Op de N36 ter hoogte van wijk De Mol in Izegem is er momenteel een beveiligde oversteekplaats alsook een afslag richting wijk De Mol.

Zeker de oversteekplaats voor voetgangers en fietsers, maar ook de afslag wordt frequent gebruikt door de wijkbewoners. Vooral de oversteek zorgt ervoor dat voetgangers en fietsers op een veilige manier de druk bereden N36 kunnen oversteken. De eerstvolgende veilige oversteek ligt een heel stuk verder.

Naar verluidt zou de oversteek alsook de afslag verdwijnen. Blijkbaar zou de oversteek moeten verdwijnen om het verkeer vlotter te laten verlopen.

Klopt het dat men overweegt om de bedoelde oversteek en afslag te supprimeren?

Zo ja, op welke wijze zal men ervoor zorgen dat de wijkbewoners hier op een veilige manier de N36 kunnen dwarsen?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 395 van 3 april 2007

van **STEFAAN SINTOBIN**

Bij de studie van de herinrichting van het kruispunt van de N36 met de Krekelmotestraat - Leenstraat als tweerijstrooksrotonde werd de convenantenprocedure toegepast.

Dit betekent dat het ontwerp besproken werd in de gemeentelijke begeleidingscommissie en goedgekeurd in de Provinciale Auditcommissie.

Het stadsbestuur van Izegem werd derhalve nauw betrokken bij de opmaak van het ontwerp en de bijhorende randvoorwaarden.

Eén van die randvoorwaarden was het afsluiten van de afrit van de N36 naar de Molstraat voor auto's na realisatie van de rotonde op het kruispunt van de N36-Krekelmotestraat/Leenstraat.

De hoofdredenen voor dit afsluiten waren het sluipverkeer langs de Molstraat en de categorisering van de N36 als primaire weg II.

Gezien de aansluiting van deze bypass gelegen is op een primair II wegvak en bij de herinrichting van deze wegvakken gestreefd wordt naar een zeer beperkt aantal kruispunten, is de afsluiting ervan een eerste stap naar de volwaardige inrichting als primair II wegvak.

Het is dan ook in deze optiek dat een voetgangersoversteekplaats geregeld door driekleurige lichten niet te verzoenen is met de inrichting als primaire weg. In vroegere besprekingen is het steeds het standpunt van de afdeling geweest, als wegbeheerder, om deze oversteek af te schaffen.

Momenteel worden de nodige tellingen uitgevoerd om de huidige oversteek te toetsen aan de voorwaarden vermeld in het dienstorder LIN/AWV 2003/4 betreffende de "richtlijnen voor het aanbrengen en de uitrusting van voetgangersoverstekes".

Een alternatief voor de wijkbewoners zou in voorkomend geval de rotonde op het kruispunt met de Krekelmotestraat/Leenstraat zijn.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 398
van 3 april 2007
van **JAN VERFAILLIE**

E40 Veurne-Jabbeke - Afsluiting middenberm

De middenberm van de E40 tussen Veurne en Jabbeke bestaat uit een brede strook gras. De E40 tussen Veurne en de Franse grens en tussen Jabbeke en Brussel daarentegen is uitgerust met een middenberm in de vorm van een betonnen wand.

Het aantal ongevallen met wagens die door de middenberm razen op de E40 tussen Jabbeke en Veurne is de laatste jaren schrikbarend toegenomen volgens vaststellingen in het ziekenhuis van Veurne.

1. Klopt het dat er de laatste jaren meer ongevallen zijn gebeurd op de E40 tussen Jabbeke en Veurne?

Kan de minister een overzicht geven van het aantal ongevallen op het tracé van de E40 tussen Jabbeke en Veurne van de afgelopen 5 jaar?

2. Wordt eraan gedacht om ook de middenberm tussen Veurne en Jabbeke met een betonwand uit te rusten?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 398 van 3 april 2007

van **JAN VERFAILLIE**

De richtlijnen voor de plaatsing van veiligheidsstootbanden zijn vastgelegd in het dienstorder nr. A/271/88/02500 d.d. 25.4.1988.

Dit dienstorder schrijft voor dat er geen veiligheidsstootbanden dienen geplaatst te worden in de middenbermen van wegen met een maximum toegelaten snelheid van 120 km/u wanneer:

- de afstand tussen de denkbeeldige randlijnen aan de linkerkant van de beide baanvakken 12 m of meer is.
- de alleenstaande hindernissen, o. a. verlichtingspalen, op meer dan 3,5 m. staan van de denkbeeldige linker randlijn van elk wegvak.

De middenberm met inbegrip van de smalle verharde veiligheidsstroken aan de linkerkant van elk baanvak is 13,4 m breed en de verlichtingspalen staan ter hoogte van de complexen op meer dan 3,5 m van de linker denkbeeldige randlijn.

Op basis van de beschikbare statistieken kan niet afgeleid worden dat er bij ongevallen meer wagens door de middenberm razen, om deze bewering te kunnen nagaan dienen alle processen-verbaal door de politie nagezien te worden.

1. Er zijn op dit ogenblik nog geen ongevalstatistieken met lokalisatiegegevens beschikbaar voor 2006. De hierna vermelde gegevens betreffen de periode 2002 – 2005 voor de A018 met inbegrip van de op- en afritten op het vak vanaf de Franse grens tot aan het complex “Jabbeke”.

jaar	Aantal ong.	Doden	Zwaar gekwetsten	Licht gekwetsten
2002	47	1	62	15
2003	48	3	17	57
2004	33	3	15	45
2005	48	0	15	58

Op basis van deze gegevens, gebeuren er niet meer ongevallen de laatste jaren, terwijl wordt vastgesteld dat er dagelijks gemiddeld 17% meer voertuigen op de A018 rijden in 2006 ten overstaan van 2001.

2. Er wordt niet overwogen om af te wijken van de bestaande plaatsingsnormen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 400
van 4 april 2007
van **JAN VERFAILLIE**

Natuureservaat De Westhoek - Onderhoud slufters

Op donderdag 22 januari 2004 gaf toenmalig Vlaams minister van Openbare Werken Gilbert Bossuyt het startsein voor de constructie van twee slufters in De Panne. Een “slufter” is een plaats waar zeewater tussen de duinen is doorgedrongen, als het ware een vallei in de duinen. Daarmee werd de natuurlijke situatie van vroeger hersteld, toen er nog geen dijk was tussen de Schuilhavenlaan en de Franse grens.

De bouw van twee slufters in het natuureservaat De Westhoek is een uniek natuurontwikkelingsproject dat het ontstaan van jonge duinen wil stimuleren terwijl nieuwe fauna en flora zich in de ondergelopen duinenvalleien kan ontwikkelen.

Het project is uniek omdat we afstappen van het klassieke, harde kustzonebeheer met versterkte dijken en voortaan kiezen voor een geïntegreerde aanpak waarin plaats is voor de dynamiek tussen de zee, het strand en de duinen.

1. Wat is de totale kostprijs van de twee slufters die destijds werden uitgevoerd in De Panne?
2. Om welke redenen liggen de slufters in De Panne er momenteel zo vuil bij?
3. Welke dienst staat in voor het onderhoud van de slufters?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 400 van 4 april 2007

van **JAN VERFAILLIE**

1. De inrichting van twee doorlaten doorheen de betonnen duinvoetversterking en van twee laag gelegen overstromingsgebiedjes en de verhoging van de omliggende duinen, allemaal uitgevoerd in het voorjaar 2004, kostten 845.425,32 Euro, inclusief herzieningen en B.T.W..
2. Eind maart 2007 zorgde de combinatie van het springtij en forse noordenwinden voor bijzonder hoge waterstanden in de sluffers. Het springtij liet een vloedmerk van zowel kunstmatig zwerfvuil als natuurlijke materialen achter. In het bijzonder grote hoeveelheden takkenbussels van door de zee op het strand weggeslagen rijshouthagen werden door het indringend zeewater tot diep in de sluffers getransporteerd en achtergelaten. Tijdens de lenteprik op 31 maart 2007 en tijdens de eerste week van april werden door respectievelijk vrijwilligers en arbeiders van het Agentschap voor Natuur en Bos zwerfvuilopruiingen gehouden. Bij die zwerfvuilopruiingen wordt echter enkel het onverteerbaar kunstmatig afval (plastic, metalen, glas ...) opgeruimd, terwijl het organisch aanspoelsel, zoals takkenbussels, drijfhout, wierentrossen, resten van weekdieren enz.. ongemoeid gelaten wordt. Dat organisch materiaal geraakt immers naderhand onderstoven door zand, verteert langzaam en vormt aldus het substraat voor de natuurlijke ontwikkeling van vloedmerkvegetaties en embryonale duintjes.
3. De afdeling Kust van het agentschap Maritieme Dienstverlening en Kust beheert de zeeerende infrastructuur, zijnde de betonnen duinvoetversterking, de doorlaat door die duinvoetversterking en het strand. Het Agentschap voor Natuur en Bos staat in voor het natuurtechnisch beheer van de sluffers. Beide diensten plegen geregeld overleg en werken samen in het kader van het duurzaam kustzonebeheer.

MARINO KEULEN,
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR,
STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 122
van 23 maart 2007
van **CATHY BERX**

Inburgeringstrajecten - Stand van zaken

1. Hoeveel procent van de verplichte respectievelijk prioritair rechthebbende inburgeraars zijn er in lopende trajecten NT2 (Nederlands Tweede Taal) respectievelijk Maatschappelijke Oriëntatie ingeschreven?
2. Hoeveel procent van de verplichte en prioritair rechthebbende inburgeraars volgt een volledig inburgeringstraject?

Wat is hierbij de verhouding tussen verplichte inburgeraars en prioritair rechthebbenden?

3. Via welke methode worden de cursisten opgevolgd?
4. Wat zijn de resultaten van het volgen van het inburgeringstraject?
5. Hoeveel procent zet het traject voortijdig stop?

Wat is hierbij de verhouding tussen de verplichte inburgeraars en prioritair rechthebbenden?

6. Hoeveel procent van de verplichte inburgeraars komt deze plicht niet na?
7. Hoe staat het met het opvolgen van de inbreuken op deze plicht?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 122 van 23 maart 2007

van **CATHY BERX**

1. De afspraken met betrekking tot de inschrijving in een cursus Nederlands als tweede taal en Maatschappelijke Oriëntatie worden opgenomen in het inburgeringscontract. Een inburgeraar kan worden vrijgesteld van het vormingsonderdeel NT2. Loopbaanoriëntatie kan eveneens deel uitmaken van het inburgeringscontract. Een inburgeringscontract kan dus afspraken bevatten over MO en/of NT2 en/of Loopbaanoriëntatie (LO).

Hieronder wordt een overzicht gegeven van de lopende inburgeringscontracten met betrekking tot MO, NT2 en LO bij de acht onthaalbureaus. Met lopende inburgeringscontracten wordt bedoeld dat de inburgeraar nog bezig is met één of meerdere vormingsonderdelen. De inschrijving in loopbaanoriëntatie volgt na de inschrijving in MO en/of NT2, met andere woorden, het aantal inburgeraars voor het onderdeel LO kan nog verder toenemen.

Tabel 1 : lopende inburgeringscontracten met MO en/of NT2
situatie op 4 april 2007

	Rechthebbende inburgeraars	Verplichte inburgeraars	Totaal
Ingeschreven in NT2	2.636	3.684	6.320
Vrijstelling NT2	388	672	1.060
Ingeschreven in MO	3.024	4.356	7.380
Momenteel ingeschreven in LO	1.272	1.772	3.044
Momenteel ingeschreven in LO met vrijstelling NT2	181	315	496
Momenteel ingeschreven in LO, NT2 én MO	1.091	1.457	2.548
Totaal inburgerings- contracten	3.024	4.356	7.380

Bron : Matrix

De registratie van het gegeven 'prioritair rechthebbend' vergde een aanpassing van het cliëntvolgsysteem. Pas sinds 19 maart 2007 kan er bij aanmelding onderscheid gemaakt worden tussen prioritair rechthebbende en andere rechthebbende inburgeraars. Dit maakt dat de prioritair rechthebbenden nog niet kunnen afgesplitst worden.

Bovendien dient opgemerkt te worden dat de doorverwijzing van prioritaire groepen, andere dan nieuwkomers, momenteel nog voorbereid wordt. De cijfers vervat in bovenstaande tabel hebben bijgevolg enkel betrekking op inburgeraars-nieuwkomers.

De detectie van inburgeraars-nieuwkomers gebeurt aan de hand van gegevens uit het Rijksregister. Door ontbrekende gegevens over het verblijfsstatuut van inburgeraars in het Rijksregister, wat bepalend is voor de bepaling van de verplichting, laten de instroomcijfers van de inburgeraars-nieuwkomers niet toe om een sluitende opdeling te maken tussen de rechthebbende en de verplichte inburgeraars. Dit heeft tot gevolg dat het niet mogelijk is om aan te geven hoeveel

procent van de verplichte respectievelijk rechthebbende inburgeraars-nieuwkomers, ingeschreven in een Vlaamse gemeente, ingeschreven zijn in lopende inburgeringstrajecten.

Hieronder wordt wel een overzicht gegeven van de inburgeraars die zich hebben aangemeld op een onthaalbureau sinds 1 januari 2006, het aantal lopende en nog op te starten inburgeringstrajecten, het aantal behaalde inburgeringsattesten en het aantal afgesloten dossiers wegens het niet afsluiten van het inburgeringscontract, telkens opgesplitst naar rechthebbende en verplichte inburgeraars.

Tabel 2 : overzicht rechthebbende en verplichte inburgeraars volgens aanmelding sinds 01/01/2006 - situatie op 4 april 2007

	Lopende inburgering s- contracten met MO en/of NT2		Nog op te starten inburgering s-traject		Reeds inburgering s-attest behaald		Afgesloten dossier wegens geen inburgering s-contract		Totaal aangemeld sinds 01/01/2006	
	Aantal	%	Aantal	%	Aantal	%	Aantal	%	Aantal	%
RI	3.024	36%	2.152	26%	960	11%	2.307	27%	8.438	100%
VI	4.356	56%	2.024	26%	974	12%	458	6%	7.812	100%
Totaal	7.380	45%	4.176	26%	1.934	12%	2.765	17%	16.250	100%

Bron: Matrix

RI = rechthebbende inburgeraars

VI = verplichte inburgeraars

2. Met volledig inburgeringstraject wordt bedoeld dat een inburgeringscontract werd opgemaakt voor de drie vormingsonderdelen: maatschappelijke oriëntatie, Nederlands als tweede taal en loopbaanoriëntatie.

Bekijken we alle lopende inburgeringscontracten (N = 7.380), dan volgen er momenteel respectievelijk 1.091 rechthebbende inburgeraars en 1.457 verplichte inburgeraars een volledig inburgeringstraject. (situatie op 4 april 2007).

De registratie van het gegeven 'prioritair rechthebbend' vergde een aanpassing van het cliëntvolgsysteem. Sinds 19 maart 2007 wordt er bij aanmelding onderscheid gemaakt tussen prioritair rechthebbende en andere rechthebbende inburgeraars. Op dit ogenblik zijn er enkel gegevens beschikbaar over de totale groep van rechthebbende inburgeraars.

3. Elke cursist wordt opgevolgd en begeleid door een trajectbegeleider. Dit gaat van de aanmelding op het onthaalbureau tot het behalen van het attest van inburgering. Deze begeleiding is zowel een administratieve opvolging (intake, registratie, opvolging van de deelname aan de cursus,...) als een inhoudelijke begeleiding (ingaan op specifieke (hulp)vragen van de cursist). Deze opvolging en begeleiding wordt in de Kruispuntbank Inburgering geregistreerd.
4. Het resultaat van het volgen van het primaire inburgeringstraject voor inburgeraars met een professioneel perspectief is een vlotte doorstroom naar het secundaire inburgeringstraject, meer bepaald naar de VDAB. Voor inburgeraars met een socio-cultureel of een educatief perspectief, begeleidt het onthaalbureau de inburgeraar naar socio-culturele activiteiten of naar verdere studies of opleidingen.

5. Het onderscheid tussen voortijdig stoppen (minder dan 50% aanwezig) en onregelmatige deelname (meer dan 20% afwezig) was niet voorzien in de oorspronkelijke regelgeving. In de oorspronkelijke regelgeving werd met onregelmatige deelname bedoeld driemaal ongewettigd afwezig zijn tijdens het inburgeringstraject.

Volgens de huidige regelgeving is het zo dat verplichte inburgeraars die onregelmatig deelnemen (meer dan 20% afwezig zijn) reeds beboet kunnen worden en niet nogmaals beschouwd worden als 'voortijdig gestopt'.

Aangezien de aanpassingen aan het cliëntvolgsysteem met betrekking tot de registratie van aanwezigheden in percentages nog volop bezig zijn, zijn er bijgevolg nog geen cijfers beschikbaar over het percentage inburgeraars dat het traject voortijdig stopzet. Dit onderscheid zal voornamelijk relevant worden op het ogenblik dat de administratieve boete voor de inburgeraar ingevoerd wordt vermits op dat ogenblik de rechthebbende inburgeraar die onrechtmatig vroegtijdig stopt, zal kunnen beboet worden.

Bij de inburgeraars die onregelmatig deelnamen aan hun inburgeringstraject volgens de vorige regelgeving, is de verhouding 58% rechthebbende inburgeraars en 42% verplichte inburgeraars (periode 2005-2006).

6. Tijdens het eerste trimester 2007 werden 380 dossiers van niet-naleving van de verplichting doorgegeven aan de parketten.

Door ontbrekende gegevens over het verblijfsstatuut van inburgeraars in het Rijksregister, wat bepalend is voor de bepaling van de verplichting, laten de instroomcijfers van inburgeraars-nieuwkomers niet toe om een sluitende opdeling te maken tussen de rechthebbende en de verplichte inburgeraars. Bijgevolg is het niet mogelijk om aan te geven hoeveel procent van de verplichte inburgeraars zijn plicht niet nakomt.

Het proces voor de verbetering van de detectie van de verplichte inburgeraars en de opvolging van de verplichting is een voortdurend aandachtspunt.

7. Het inburgeringsbeleid kent, in afwachting van de invoering van administratieve geldboetes, nog steeds het systeem van penale boetes. Het onthaalbureau doet de vaststelling van de inbreuk op de inburgeringsplicht. Het onthaalbureau geeft de inbreuken door aan het agentschap voor Binnenlands Bestuur. Het agentschap meldt die inbreuken op zijn beurt aan het bevoegde parket.

KATHLEEN VAN BREMPT,
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT,
SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 109
van 23 maart 2007
van **CATHY BERX**

De Lijn - Onderzoek en ontwikkeling

Het jaarverslag van De Lijn 2005 vermeldt de kosten van onderzoek en ontwikkeling.

1. Wat is de verhouding van het budget “onderzoek en ontwikkeling” tot het totale budget van De Lijn?
2. Over welke soorten onderzoek gaat het, en welk budget ging naar welk soort onderzoek?
3. Welk budget werd besteed aan technologisch onderzoek?
4. Welke nieuwe technologieën werden ontwikkeld?
5. Wat zijn hiervan de economische gevolgen voor Vlaanderen?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 109 van 23 maart 2007

van **CATHY BERX**

De in het jaarverslag 2005 vermelde kosten voor onderzoek en ontwikkeling betreffen investeringen met een afschrijving op 5 jaar.

De aanschafwaarde van de immateriële vaste activa in 2005 bedroeg 3,36 mio euro.

In deze rubriek worden eveneens de investeringen rond software opgenomen.

Het bedrag aan investeringen voor onderzoek en ontwikkeling beperkt zich tot 2 dossiers:

- studie aanpassing bovenleiding en tractie te Gent (1,17 mio euro)
- studie rond nieuwe locatie Wissenhage te Gent (0,13 mio euro).

1. Er is geen vaste verhouding tot het totale budget van De Lijn.

In de periode van januari 2005 tot oktober 2006 werden de volgende studies uitgevoerd.

Evaluatie cambio autodelen	Connecthinck -gcv Delille	18.715
Conceptlab Mobiliteitswinkel	Connecthinck -gcv Delille	17.500
Actualisering huisstijl	Gamma nv	32.321
Communicatie in en rond voertuigen	Gamma nv	243.823
Jobondersteunende informatie chauffeurs	Gamma nv	55.512
Onderzoek uitbouw Mobiliteitswinkel	In Sites nv	35.165
Voorstudie M-ticket	Plusdial Oy	27.140
Klantentevredenheidsonderzoeken De Lijn	Significant	412.230
Onderzoek bestemmingsaanduiders	Significant	29.496
Imago-onderzoek chauffeurs	Significant	60.641
Businessplan erfgoedbeleid De Lijn	Stichting Vlaams Erfgoed	25.840
Enquête impact hoge brandstofprijzen	Taylor Nelson Sofres Dimarso	8.850
Potentieelonderzoek vervoergebied Roeselare	Tritel nv	51.450
Onderzoek ICT security	Ydesignfoundation	31.250
Connecthinck -gcv Delille	kwalitatief onderzoek rij goedkoop	8.310,00
Connecthinck -gcv Delille	onderzoek gebruik lijn 58 (toewijzing vervoergebied)	1.616,00
D2S International NV	Oostende geluids- & trillingsstudie	7.146,00
InSites NV	marktonderzoek.voorverkoop	18.645,00
InSites NV	internet mapping rapport	1.000,00
Penta NV	project Gezondheid op het werk	2.352,90
QOL Support	studie concept Lab	2.100,00
Significant BVBA	Corporate Image onderzoek	24.690,00
The Paper bvba	Deelproject Mobiliteitswinkel	4.687,50
TOEGANKELIJKHEIDSBUREAU VZW	adviesstudie toegankelijkheid	37.644,89
Tritel NV	real-time reizigersinformatie	113.950,00
Totaal		1.317.495,29

2. cfr. Inleiding en 1

3. De Lijn participeert (sinds 2003) aan een aantal Europese onderzoeksprojecten, deels (50/50) gesubsidieerd door de Europese Commissie.
In 2005 ging het hier over bedragen van € 20.000,- voor het Europees project TurnOut (technologie tramwissels) en € 25.000,- voor een studie over de beddingverharding van gecombineerde tram-busbanen.

Op het vlak van de milieutechnologie wordt getest met o.a. roetfilters en ureuminjectie. Er loopt ook, in het kader van de bijdrage van De Lijn tot het Vlaamse klimaatbeleid, een project met bussen op pure plantenolie (PPO). In 2007 start een proef met een prototype waterstofbus (brandstofcel) in samenwerking met busconstructeur Van Hool. Dergelijke tests worden gefinancierd vanuit de reguliere investerings-of exploitatiebegroting.

4. Zie antwoord op vraag 3: technologie tramwissels – beddingverharding tram-busbanen.
5. Gezien het minieme aandeel van deze in het jaarverslag opgenomen studiekosten (binnen het totale investeringsbudget van De Lijn) waren er nauwelijks of geen economische gevolgen op Vlaams schaalniveau.

Zoals hierboven al is aangegeven is de feitelijke onderzoeksactiviteit ruimer dan wat gerapporteerd werd in het jaarverslag van De Lijn 2006 en is dus – bijvoorbeeld voor leveranciers inzake studies en onderzoek – de impact ook evenredig groter.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 114
van 23 maart 2007
van **JOHAN SAUWENS**

Fietspaden “module 13” - Stand van zaken

In de Mobiliteitsbrief van maart 2007 wordt vermeld: de voorbije jaren verdwenen heel wat levensgevaarlijke aanliggende fietspaden langs gewestwegen. In de plaats kwamen afgescheiden fietspaden gerealiseerd met module 13.

Ik hoor van gemeenten die onder dit stelsel werkten dat er nogal wat problemen zijn met de terugbetaling van de geprefinancierde middelen voor module 13. Deze problemen volgen op de vaak enorm lange doorlooptijd van de dossiers.

1. Hoeveel kilometers fietspaden werden in elk van de vijf Vlaamse provincies aangelegd van 1997 tot en met 2007? Hoeveel bedraagt jaarlijks:
 - a) het aantal geplande kilometers;
 - b) het bedrag dat financieel werd vastgelegd;
 - c) het aantal kilometers dat effectief werd gerealiseerd?
2. Wat is de gemiddelde doorlooptijd van een dossier met module 13?
3. Hoe verklaart de minister deze doorlooptijd?
4. Hoeveel bedraagt momenteel het openstaande saldo per deelnemende gemeente?
5. Wanneer zullen deze saldo's uiterlijk vereffend zijn?

Antwerpen	27,2 km	38,2 km	24,1 km	45,6 km	10,9 km	13,65 km	10,12 km
Vlaams-Brabant	6,1 km	15,7 km	21,3 km	30,1 km	11,8 km	/	/
West-Vlaanderen	13,8 km	13,5 km	46,3 km	32,5 km	9,2* km	2,858 km	/
Oost-Vlaanderen	43,5 km	37,1 km	24,6 km	58,1 km	17,4 km	0,400 km	0,425 km
Limburg	41,8 km	50,9 km	52,1 km	66,1 km	11,4 km	/	5,28 km

* 2004 cijfers West-Vlaanderen enkel eerste 3 kwartalen

** van 2000 tot en met 2004 is de totale aangroei van het fietspadennetwerk opgenomen, voor 2005 en 2006 enkel deze aangelegd via module 13

Voor 2005 en 2006 beschik ik niet over de cijfers van het aantal aangelegde kilometer fietspaden door het Gewest zelf. Deze gegevens worden best aan mijn collega van openbare werken gevraagd die bevoegd is voor de IVA Infrastructuur gevraagd

Sinds 15 maart is de fietsmanager aan zijn taak begonnen. Hij zal als belangrijke taak krijgen om de aanleg van de fietspaden op te volgen. Hierdoor zal ik in de toekomst over volledige cijfers kunnen beschikken

2. De gemiddelde doorlooptijd van een module 13 bedraagt ongeveer zes jaar.

Met doorlooptijd wordt dan bedoeld de tijd tussen de ondertekening van de moduletekst en de terugbetaling van de laatste schijf (die overeenstemt met de voorlopige oplevering van de werken).

3. Voor de duidelijkheid, in geval van een module 13 legt de lokale overheid de fietspaden aan langs gewestwegen. Het initiatief ligt dus volledig in handen van de gemeente.

In functie van de gemeentelijke prioriteiten (zoals onder andere organisatorische en budgettaire) worden deze aangelegd.

Deze doorlooptijd kan onderverdeeld worden in drie onderdelen:

a. de voorbereiding van het project:

- voor elke module dient er een startnota en projectnota uitgewerkt te worden om de meest efficiënte en effectieve oplossing uit te werken. In dit stadium treden er relatief weinig complicaties op;

b. de uitvoering:

- sommige dossiers gaan gepaard met de aanleg van een gescheiden rioleringsstelsel. Hiervoor kan de gemeente subsidies verkrijgen; de goedkeuring ervan kent wel een heel ander tijdsverloop en vertraagt in vele gevallen de aanleg van het fietspad;
- in andere dossiers moeten er gronden onteigend worden. In sommige dossiers loopt dit op tot drie-, zelfs vierhonderd percelen.

Deze taak wordt uitgeoefend door het Aankoopcomité, ondersteund door de gemeente (of haar studiebureau). In dergelijke gevallen wordt de uitvoering vertraagd met enkele jaren.

De situatie verergert als er bovendien een gerechtelijke onteigening dient uitgevoerd te worden.

- tijdens de uitvoering kan de aanwezigheid van vervuilde grond bijkomende vertragingen veroorzaken, weliswaar in veel mindere mate dan de twee voorgaande.
c. de uitbetaling:

- de uitbetaling van de module 13 wordt behandeld zoals de overige gemeentelijke schuldvorderingen.

Dit volgt de gebruikelijke procedure van uitbetaling en levert in principe geen bijkomende vertragingen op.

4. Openstaande saldo per deelnemende gemeente

Provincie Antwerpen:

Geen openstaande saldo's.

Provincie Vlaams-Brabant

Geen openstaande saldo's .

Provincie Limburg

Hasselt modules 13a en 13c: de werken worden opgesplitst. Daardoor bedraagt het bedrag voor de eerste schijf van module 13a nog maar 820.041 € in plaats van 1.863.730,35 €. Voor module 13c blijft dit 427.508,73 €.

Provincie Oost-Vlaanderen

Geen openstaande saldo's.

Provincie West-Vlaanderen

Projecten in uitvoering:

Middelkerke: 35011/13/A: 235.404,29 €

Koksijde: 38014/13/E : 300.463,34 €

Uitgevoerde projecten:

Koksijde: 38014/13/C: 251.166,93 €

5. Datum van vereffening

Provincie Antwerpen:

Geen openstaande saldo's.

Provincie Vlaams-Brabant

Geen openstaande saldo's.

Provincie Limburg

Hasselt modules 13a en 13c: aan de stad Hasselt zal een correcte schuldvordering gevraagd worden.

Provincie Oost-Vlaanderen

Geen openstaande saldo's.

Provincie West-Vlaanderen

Projecten in uitvoering:

Middelkerke 35011/13/A: betaling voorzien op 30/04/2007.
Koksijde 38014/13/E: betaling voorzien op 30/04/2007.

Uitgevoerde projecten:

Koksijde 38014/13/C: betaling voorzien op 15/05/2007.

II.

VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS
EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD

(REGLEMENT ARTIKEL 81, 6)

NIHL

III.
VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS
EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET
IN VRAGEN OM UITLEG

(REGLEMENT ARTIKEL 81, 4)

NIHL

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
Y. LETERME, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid				
42	21.03.2007	L. Van Nieuwenhuysen	Vlaamse EU-vertegenwoordiging - Attachés.....	5
43	23.03.2007	H. Crevits	Kabinetten en administratie - Interne milieuzorg.....	7
44	28.03.2007	K. Callens	Melkquotaregeling - Samenwerkingsverbanden.....	11
45	28.03.2007	K. Callens	Mesttransporten - BTW.....	427
46	28.03.2007	K. Callens	Plattelandsontwikkeling 2007-2013 - EU-goedkeuring.....	13
47	30.03.2007	T. Rombouts	Verhandeling van toeslagrechten - Stand van zaken.....	17
48	11.04.2007	J. Peumans	Buurt- en nabijheidsdiensten - Stand van zaken.....	21
50	20.04.2007	J. Schauvliege	Harmonisering brandveiligheidsnormen - Stand van zaken.....	25
F. MOERMAN, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel				
34	21.03.2007	M. Dillen	SERV - Stichting STV-Innovatie & Arbeid.....	31
35	21.03.2007	M. Dillen	SERV - Deskundigen en werkgroepen.....	39
36	21.03.2007	M. Dillen	SERV - Overleg over voorontwerpen van decreet/wet.....	43
37	21.03.2007	S. Poleyn	Economie, Wetenschap, Innovatie, ... - Ontwikkelingssamenwerking.....	45
38	21.03.2007	H. Crevits	Ecologiepremie - Stand van zaken - Hoogrendementsfriteuses.....	51
40	23.03.2007	H. Crevits	Kabinetten en administratie - Interne milieuzorg.....	55
42	28.03.2007	M. van den Abeelen	EU-innovatiesteun - Promotie bij de ondernemingen.....	59
43	28.03.2007	M. Morel	Interministerieel Comité voor de Distributie - Mediamarkt Schoten.....	63
44	11.04.2007	J. Peumans	Buurt- en nabijheidsdiensten - Stand van zaken.....	67
45	11.04.2007	L. Van Nieuwenhuysen	Nationale Delcrederedienst - Vlaamse dossiers.....	71
46	11.04.2007	L. Van Nieuwenhuysen	Agentschap voor Internationaal Ondernemen - Personeelsverloop.....	73
47	18.04.2007	S. Demeulenaere	Wetenschappelijk onderzoek - Amyotrofische lateraal sclerose (ALS).....	75
F. VANDENBROUCKE, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming				
105	20.02.2007	B. De Wever	Werkzoekenden - VDAB-begeleiding en transmissie naar RVA.....	433
111	06.03.2007	A. De Ridder	Knelpuntvacatures - VDAB-screening werkzoekenden.....	439
114	14.03.2007	K. Helsen	Onderwijsinspectie - Wervingsreserve.....	441
115	14.03.2007	L. Van Nieuwenhuysen	Faciliteitenonderwijs - Pedagogische inspectie - Interpretatief decreet.....	443

116	16.03.2007	S. Poleyn	<i>Project Werkleerplekken - Resultaten</i>	451
117	16.03.2007	S. Vanackere	<i>Regularisatie DAC-arbeidsplaatsen Brussel - Stand van zaken</i>	453
118	16.03.2007	S. Demeulenaere	<i>Lerarenopleidingen - Financiering</i>	455
119	16.03.2007	S. Demeulenaere	<i>Leercontracten - Evaluatie</i>	81
120	16.03.2007	S. Demeulenaere	<i>Onderwijspersoneel - Omstandigheidsverlof</i>	457
121	16.03.2007	J. De Meyer	<i>Examencommissie Vlaamse Gemeenschap - Vergoedingen (3)</i>	459
122	21.03.2007	S. Poleyn	<i>Onderwijs en onderzoek - Ontwikkelingssamenwerking</i>	85
123	21.03.2007	L. Van Nieuwenhuysen	<i>"Werkervaring+" - Taalvoorwaarden</i>	91
124	21.03.2007	E. Robeyns	<i>Buitengewoon onderwijs - Weddenschalen licentiaten</i>	93
125	21.03.2007	C. Berx	<i>Gelijke onderwijskansen - Voorrangregeling</i>	95
126	21.03.2007	J. De Meyer	<i>CAO Onderwijs VIII - Inwerkingtreding</i>	97
127	21.03.2007	J. Laurys	<i>Niet-werkende werkzoekenden - Evolutie</i>	461
128	21.03.2007	L. Sannen	<i>Gemeentelijk onderwijs - Externe verzelfstandiging</i>	101
129	21.03.2007	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse EU-vertegenwoordiging - Attachés</i>	105
131	23.03.2007	H. Crevits	<i>Kabinetten en administratie - Interne milieuzorg</i>	107
132	23.03.2007	H. Crevits	<i>Opleidingscheques voor werknemers - Stand van zaken</i>	467
133	28.03.2007	M. van den Abeelen	<i>VDAB-databank - Screening werkzoekenden</i>	111
134	03.04.2007	A. Van Nieuwerkerke	<i>Studentenuitwisseling - Stand van zaken</i>	113
135	03.04.2007	C. Van Eyken	<i>VDAB faciliteitengemeenten - Taalgebruik</i>	471
136	04.04.2007	A. Hoebeke	<i>Sollicitanten met psychiatrisch verleden - Arbeidsbemiddeling</i>	117
138	11.04.2007	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Haviland - Taalgebruik</i>	119

I. VERVOTTE, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

118	23.03.2007	H. Crevits	<i>Modellencharters - Stand van zaken</i>	123
119	23.03.2007	T. Dehaene	<i>Lokaal sociaal beleidsplan - Planlastvermindering</i>	125
121	23.03.2007	B. Caron	<i>Ziekenhuizen Kortrijk - Subsidies</i>	127
122	23.03.2007	P. Huybrechts	<i>Hartcentra - Kempen</i>	477
124	23.03.2007	C. Van Eyken	<i>Gehandicapten - Samenwerkingsakkoord met Brussel</i>	129
125	28.03.2007	P. Huybrechts	<i>Schildersziekte - Preventie</i>	131
126	28.03.2007	A. Hoebeke	<i>Vlaams Meldpunt Ouderen - Klachten over financieel misbruik</i>	133
127	30.03.2007	M. Dillen	<i>SERV - Werkgroep Arbeidsmarktbeleid</i>	135
128	30.03.2007	V. Van der Borgh	<i>Gezinszorg - Extra middelen</i>	137
129	30.03.2007	V. Jans	<i>Centrale Registratie van Zorgvragen - Nadere gegevens</i>	141
130	30.03.2007	V. Jans	<i>Centrale Registratie van Zorgvragen - Nadere gegevens (2)</i>	143
131	30.03.2007	V. Jans	<i>Centrale Registratie van Zorgvragen - Nadere gegevens (3)</i>	151
132	30.03.2007	M. Dillen	<i>Integrale jeugdhulp Antwerpen - Structurele participatie</i>	167
134	03.04.2007	E. Robeyns	<i>Borstkankerscreening - Stand van zaken</i>	171
135	03.04.2007	E. Robeyns	<i>VIPA-dossiers Limburg - Stand van zaken</i>	172
136	03.04.2007	J. Schauvliege	<i>Centrale Registratie van Zorgvragen - Oost-Vlaanderen</i>	179

137	03.04.2007	J. Schauvliege	<i>Centra voor geestelijke gezondheidszorg - Hulpverleningscapaciteit</i>	189
139	11.04.2007	V. Jans	<i>Geïnterneerde verstandelijk gehandicapten - Opvang en begeleiding</i>	193
140	11.04.2007	H. Stevens	<i>Buitenschoolse kinderopvang - Niet-gesubsidieerde plaatsen</i>	197
141	11.04.2007	H. Stevens	<i>Onthaalouders - Aantal, leeftijd, in- en uitstroom</i>	199
142	16.04.2007	M. Dillen	<i>Niet-dringend liggend ziekenvervoer - Initiatieven</i>	203
144	18.04.2007	V. Jans	<i>Hulpmiddelen voor gehandicapten - Aanvraagprocedure</i>	205
148	20.04.2007	B. Van Malderen	<i>Gehandicaptensector - Zorguitbreidingsinitiatieven</i>	209
149	24.04.2007	J. De Meyer	<i>Welzijns- en gezondheidsvoorzieningen - Energiebesparingsprojecten</i>	211
153	25.04.2007	G. Van Linter	<i>Werelddag ME-Fibromyalgie - Initiatieven</i>	215

D. VAN MECHELEN, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening

83	21.03.2007	C. Decaluwe	<i>Industrieterreinen - Recyclage van brownfields</i>	221
84	21.03.2007	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Zuidelijk Eiland Bornem - Spoorontsluiting</i>	225
85	21.03.2007	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse EU-vertegenwoordiging - Attachés</i>	481
86	23.03.2007	T. Dehaene	<i>Zonnepanelen - Regelgeving</i>	483
87	23.03.2007	H. Crevits	<i>Kabinetten en administratie - Interne milieuzorg</i>	227
89	28.03.2007	R. Daems	<i>Gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar - Beroepstermijn</i>	231
92	11.04.2007	V. Heeren	<i>Leegstandsheffing - Bezwaarschriften</i>	233

B. ANCIAUX, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel

38	21.03.2007	S. Gatz	<i>Filmkeuring - Gemeenschapsoverleg</i>	241
39	21.03.2007	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse EU-vertegenwoordiging - Attachés</i>	243
40	23.03.2007	H. Crevits	<i>Kabinetten en administratie - Interne milieuzorg</i>	245
41	03.04.2007	E. Robeyns	<i>Jeugdwerk - Capaciteit en wachtlijsten</i>	249
42	14.04.2007	J. Peumans	<i>Buurt- en nabijheidsdiensten - Stand van zaken</i>	253

G. BOURGEOIS, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme

56	14.03.2007	J. Verstreken	<i>Travel and Tourism Competitiveness Index - Beleidsconclusies</i>	487
57	21.03.2007	J. Roegiers	<i>Bestuurstaalexamens - Arrest Arbitragehof</i>	489
58	21.03.2007	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse EU-vertegenwoordiging - Attachés</i>	493
59	23.03.2007	H. Crevits	<i>Kabinetten en administratie - Interne milieuzorg</i>	499
60	23.03.2007	J. Vandenbroucke	<i>Autosnelwegen - Toeristische informatieborden</i>	503
61	14.04.2007	J. Peumans	<i>Buurt- en nabijheidsdiensten - Stand van zaken</i>	259

K. PEETERS, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur

311	22.02.2007	J. Peumans	<i>N80 Sint-Truiden - Verkeersveiligheid</i>	507
-----	------------	-------------------	--	-----

321	01.03.2007	E. Matthijs	<i>Investeringsprogramma wegen - Projecten Eeklo</i>	511
323	01.03.2007	P. Huybrechts	<i>E19 Kontich - Verkeersveiligheid</i>	513
330	06.03.2007	F. Peeters	<i>Bedrijventerrein "Beverdonk" Grobbendonk - Ontwikkeling</i>	515
332	07.03.2007	J. Loones	<i>N36 Izegem-Lendeledede - Wegdek</i>	519
333	07.03.2007	C. Decaluwe	<i>E17 Elzenlaan Kortrijk - Geluidsmetingen</i>	521
338	08.03.2007	S. Sintobin	<i>Kruispunten met beperkte zichtbaarheid - Initiatieven</i>	523
339	08.03.2007	S. Sintobin	<i>N357 Oostrozebekerstraat Ingelmunster - Wegdek</i>	525
340	08.03.2007	S. Sintobin	<i>N357 Izegemsestraat Ingelmunster - Riooldeksels</i>	527
341	14.03.2007	J. Schauvliege	<i>Jaagpaden - Volgwagens van wielclubs</i>	529
345	14.03.2007	M. Van den Eynde	<i>Doortrekking N171 Kontich-Boom - Stand van zaken (3)</i>	265
347	16.03.2007	S. Sintobin	<i>E403 afrit Izegem-Roeselare-Haven - Wegdek</i>	267
348	16.03.2007	V. Van der Borgh	<i>Heraanleg kruispunt N9/R41 Aalst - Timing</i>	269
350	16.03.2007	A. Hoebeke	<i>Spoorvorming - Stand van zaken</i>	531
352	16.03.2007	M. Demesmaeker	<i>Investeringsprogramma wegen - N9 Asse</i>	273
353	16.03.2007	M. Demesmaeker	<i>Investeringsprogramma wegen - Kruispunt Broekooi Asse</i>	275
354	16.03.2007	M. Demesmaeker	<i>Investeringsprogramma wegen - N227 Sterrebeek</i>	277
355	16.03.2007	M. Demesmaeker	<i>Investeringsprogramma wegen - A7 St.-Pieters-Leeuw</i>	279
356	16.03.2007	M. Demesmaeker	<i>Investeringsprogramma wegen - A10 Groot-Bijgaarden-Affligem</i>	281
357	21.03.2007	S. Poleyn	<i>Openbare Werken - Ontwikkelingssamenwerking</i>	533
358	21.03.2007	C. Decaluwe	<i>Milieu-samenwerkingsovereenkomsten gemeenten - Stand van zaken</i>	537
359	21.03.2007	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Zuidelijk Eiland Bornem - Studie ontsluiting westelijk deel</i>	283
360	21.03.2007	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Tweede Scheldebrug Bornem-Temse - Geluidsmuren</i>	539
362	21.03.2007	H. Crevits	<i>Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek - Personeelsformatie</i>	541
363	21.03.2007	H. Crevits	<i>Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek - Onderzoeksopdrachten</i>	545
364	21.03.2007	H. Crevits	<i>Subsidies groendaken - Stand van zaken</i>	549
365	21.03.2007	H. Crevits	<i>Subsidies individuele afvalwaterzuivering - Stand van zaken</i>	553
366	21.03.2007	H. Crevits	<i>Subsidies hemelwaterputten - Stand van zaken</i>	557
367	21.03.2007	H. Crevits	<i>Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek - Dienstreizen</i>	561
368	21.03.2007	H. Crevits	<i>Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek - Leefmilieu-studies</i>	565
369	21.03.2007	A. De Ridder	<i>Wegentelefoon - Evaluatie</i>	569
370	21.03.2007	M. Hostekint	<i>Fijn stof - Roeselare</i>	573
371	21.03.2007	H. Crevits	<i>Bedrijfsafvalbeheer - Softwarepakket MAMBO</i>	577
372	21.03.2007	K. Martens	<i>Europalaan Genk - Herstelling busbanen</i>	581
374	23.03.2007	F. Strackx	<i>N26 Herent - Heraanleg kruispunt</i>	285
375	23.03.2007	H. Crevits	<i>Kabinetten en administratie - Interne milieuzorg</i>	583
376	23.03.2007	J. Peumans	<i>Bodemsanering door particulieren - Bewijslast en kostprijs</i>	627
377	23.03.2007	B. Caron	<i>R8 Ring Kortrijk - Knelpunten</i>	287
378	23.03.2007	P. Huybrechts	<i>Rondetafel binnenvaart - Deelnemers</i>	289
379	23.03.2007	P. Huybrechts	<i>Oude Schelde-arm Gentbrugge - Recreatievaart</i>	633
380	23.03.2007	K. Callens	<i>Luchthaven Kortrijk-Wevelgem - Belgocontrol</i>	291

381	23.03.2007	J. Vandenbroucke	<i>Autosnelwegen - Toeristische informatieborden</i>	635
382	23.03.2007	J. Loones	<i>Kachtembrug Izegem - Herstellingswerken</i>	641
384	28.03.2007	G. Bossuyt	<i>Polders - Territorium</i>	643
385	28.03.2007	G. Bossuyt	<i>Polders - Polderbelastingen</i>	645
386	28.03.2007	L. Sannen	<i>Roofvogelvervolging - Stand van zaken</i>	293
387	28.03.2007	M. van den Abeelen	<i>Kaaimurenprogramma - Boeteregeling</i>	297
388	28.03.2007	P. Huybrechts	<i>Binnenvaart - Dubbelwandige tankers</i>	647
389	28.03.2007	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Afvalwaterzuivering - Vlaamse Rand</i>	651
390	28.03.2007	K. Callens	<i>Mesttransport - Erkenningen en overtredingen</i>	655
391	30.03.2007	T. Rombouts	<i>Ruilverkaveling Zondereigen - Afstemming met Baarle-Nassau</i>	657
392	30.03.2007	B. De Wever	<i>N1 Grote Steenweg Berchem - Knelpunten (2)</i>	661
393	30.03.2007	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Scheldebrug Temse - Fietspad (2)</i>	663
394	30.03.2007	L. Sannen	<i>Bosbeheerplannen - Antwerpen en Limburg</i>	299
395	03.04.2007	S. Sintobin	<i>N36 Izegem - Oversteekplaats</i>	665
396	03.04.2007	G. Bossuyt	<i>Grensoverschrijdende verbinding N338 Menen - Mobiliteitsstudie</i>	301
398	03.04.2007	J. Verfaillie	<i>E40 Veurne-Jabbeke - Afsluiting middenberm</i>	667
400	04.04.2007	J. Verfaillie	<i>Natuurreservaat De Westhoek - Onderhoud slufters</i>	669
401	04.04.2007	J. Loones	<i>N36 Izegem - Ventwegen</i>	303
404	11.04.2007	J. Peumans	<i>Buurt- en nabijheidsdiensten - Stand van zaken</i>	305
405	11.04.2007	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Voorlopige veerdienst Rupelmonde-Wintam - Opstart</i>	309
412	18.04.2007	M. Cordeel	<i>Kennedytunnel Antwerpen - Snelheidsbeperking</i>	311
415	18.04.2007	G. Bossuyt	<i>A18 Adinkerke-Oostduinkerke - Groenschermen</i>	317
416	18.04.2007	G. Bossuyt	<i>Investeringsprogramma waterwegen - Doortocht Kortrijk</i>	319
420	20.04.2007	C. Decaluwe	<i>E17 Kortrijk - Geluidshinder</i>	321

M. KEULEN, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering

116	16.03.2007	A. Michiels	<i>Schrijfwijze gemeentenamen - Stand van zaken</i>	325
118	21.03.2007	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Gemeenteraad Linkebeek - Taalgebruik</i>	329
119	21.03.2007	H. Crevits	<i>Gemeentefonds - Verdeelsleutel</i>	331
120	21.03.2007	L. Sannen	<i>Gemeentelijk onderwijs - Externe verzelfstandiging</i>	335
121	21.03.2007	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse EU-vertegenwoordiging - Attachés</i>	339
122	23.03.2007	C. Berx	<i>Inburgeringstrajecten - Stand van zaken</i>	673
123	23.03.2007	H. Crevits	<i>Kabinetten en administratie - Interne milieuzorg</i>	341
124	28.03.2007	E. Robeyns	<i>Kandidaat-huurders sociale woning - Inkomensvoorwaarde</i>	345
125	28.03.2007	S. Sintobin	<i>Waardevolle graven - Onderhoudskosten</i>	349
126	28.03.2007	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlabinvest - Bouwprojecten buiten de faciliteitengemeenten</i>	351
127	03.04.2007	C. Van Eyken	<i>Gemeentefonds - Gemeenten zonder aandeelstijging</i>	355
128	11.04.2007	V. Heeren	<i>Verdeelsleutel Gemeentefonds - Criterium sociale huurappartementen</i>	357
130	11.04.2007	V. Heeren	<i>Sociale woningbouw - Stand van zaken</i>	361

131	11.04.2007	J. Peumans	<i>Buurt- en nabijheidsdiensten - Stand van zaken</i>	365
132	11.04.2007	J. Verfaillie	<i>Gemeentelijk financieel beheerder - Visum onder voorbehoud</i>	369
133	11.04.2007	J. Laurys	<i>Ambtenaar burgerlijke stand - Onverenigbaarheden</i>	373
134	11.04.2007	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Haviland - Taalgebruik</i>	375
135	11.04.2007	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Actieplan "de Rand" - Promotie koopwoningen faciliteitengemeenten</i>	377
136	18.04.2007	J. Verfaillie	<i>Deeltijdse lokale ontvangers - Uitvoeringsbesluiten</i>	379

K. VAN BREMPT, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen

106	21.03.2007	H. Eeckhout	<i>Investeringsplan Mobiliteit - Overzicht</i>	383
108	21.03.2007	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse EU-vertegenwoordiging - Attachés</i>	387
109	23.03.2007	C. Berx	<i>De Lijn - Onderzoek en ontwikkeling</i>	679
110	23.03.2007	J. De Meyer	<i>De Lijn - Ochtendspitscapaciteit - Buslijn Temse-St.-Niklaas</i>	391
112	23.03.2007	H. Crevits	<i>Kabinetten en administratie - Interne milieuzorg</i>	395
113	23.03.2007	J. Peumans	<i>Gewestgrensoverschrijdende buslijnen - Samenwerkingsakkoord</i>	399
114	23.03.2007	J. Sauwens	<i>Fietspaden "module 13" - Stand van zaken</i>	683
115	28.03.2007	P. Huybrechts	<i>Binnenvaart - Dubbelwandige tankers</i>	403
116	30.03.2007	M. Dillen	<i>Basismobiliteit - Potentieelonderzoek</i>	405
117	30.03.2007	M. Dillen	<i>Basismobiliteit - Prioriteiten provincie Antwerpen</i>	407
118	03.04.2007	C. Van Eyken	<i>Mobiliteitsconvenants - Vlaams-Brabant</i>	409
119	11.04.2007	S. Gatz	<i>Omruiling van nummerplaten - Administratieve procedure (3)</i>	413
120	11.04.2007	G. Bossuyt	<i>Grensoverschrijdend openbaar vervoer - De Panne-Duinkerke</i>	415
121	11.04.2007	G. Bossuyt	<i>Belbus De Panne-Adinkerke - Dienstregeling</i>	417
123	11.04.2007	L. Van Nieuwenhuysen	<i>De Lijn Bornem - Bushalte Sas</i>	419
127	24.04.2007	J. Penris	<i>De Lijn Antwerpen - Tramproject Berchem</i>	421

